உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷமூலம்.

இஃது

சகலாகமபண்டிதரென்னும்

திருத்துறையூர்

அருணந்திசிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இதற்கு

தத்துவப்பிரகாசருரையுடன்

கொன்றமாநகரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ

முருகப்பமுதலியாரவர்கள் பௌத்திரரும்

அருணசலமுதலியாரவர்கள்

புத்திரருமாகிய

சண்முகசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதித்து

சென்னை தண்டையார்ப்பேட்டை

இலக்ஷ்மீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யுவ௵ பங்குனி௴

(Registered Copy Right.)

விளம்பரம்.

சைவசித்தாந்தசாத்திரம பதினான்கினுள் உரையுடன அச்சிட்டிருக்கும் சாத்திரங்களின் விபரம்.

		ரூபா.	அணா.	பை.
திருவுந்தியார்	மூலமுமுரையும்	0	2	0
திருக்களிற்றுப்படியார	ஷை	0	4	0
இருபாவிருபஃது	ஷை	0	3	0
உண்மைவிளக்கம்	ஷை	0	1	6
வினாவெண்பா கொடிக்கவி உண்மைநெறிவிளக்கம்	ஷை	0	1	3
போற்றிப்பஃறொடை	ஷை	0	1	3
சங்கற்பநிராகரணம்	ஷை	0	8	0
இவைகளொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கட்டியது		1	8	0
சிவப்பிரகாச மூலமுமுரையும்		1	8	0
சிவஞானசித்தியார்பரபக்ஷம்		1	8	0

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணத்தைச்சார்ந்த சிந்தாத்திரிப்பேட்டை ஐயாமுதலியாாவீதி - ௩௬-வது கதவிலக்கமுள்ள - ம - ள - ள - ஸ்ரீ, கொன்றமாநகரம் முருகப்பமுதலியாரவர்கள் வீட்டில் அருணாசலமுதலியாரவாகள் குமாரா சண்முகசுந்தரமுதலியாரிடத்திலும், சென்னைத் தங்கசாலைவீதிசுமைதாங்கிக்கடுத்த-௨௨௧ - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் வே. குமாரசுவாமிஐயரிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

முகவுரை.

ஆன்மாக்கள்பலவற்றுளும் முத்தியையடைவதற்குக்காரணமாயுள்ளது மானுடதேகமேயாம். அத்தேகத்தை யடையப்பெற்ற நமது சிற்றறிவிற்குப் பொன்றாத்துணையாயுள்ளது கல்வியொன்றே. அக்கல்வியை சமஸ்கிருதமெனனும் ஆரிய மொழியினும், தமிழ்மொழியினும், தொன்றுதொட்டுப்பயின்று, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கின்பயன்களையும் பெறப்படும். தமிழ்நாட்டிற்பிறந்து தமிழ்பயின்றுவருநாம் பாலியத்தில் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி, முதுமொழிக்காஞ்சி, இன்னாநாற்பது, இனியாநாற்பது, திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, சிறுபஞ்சமூலம், எலாதி, நீதிநெறிவிளக்கம் என்னும் சிறுநூற்களை நற்குணநற்செய்கையமைந்த உபாத்தியாயரிடத்திற் கற்றுக்கொளல்வேண்டும். இதன்பின் இலக்கணநூலிற் சுருக்கமாயுள்ளதை வாசித்தல்வேண்டும். பின்னர் ஸ்ரீமத்உமாபதிசிவாசாரியார் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி:—

"வள்ளுவ, ரன்பாமொழி வாசகந், தொல்காப்பியமே,
தெள்ளு பரிமேலழகர் செய்தவுரை,—யொள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம், தொகைச்சித்தி, யோராறுந்
தண்டமிழின் மேலாந்தரம்."

என்னுநூற்களைக் கற்று அதிலமைந்த நல்லொழுக்க நற்செய்கைகளைப்பெற முயலல்வேண்டும். வீடுபேற்றிற்குரிய சாதனங்களையுணர்த்துஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்கள் பதினான்கினுள் விரிவாயு மிகத்தெளிவாயும் ஓதப்படுவது சிவஞானசித்தியா

ரொன்றே. "ஆறாறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு, நீறாக முத்திநிலை நிற்போர்க்குப்—பேறாகப், பார்விரித்த நூலெல்லா ம் பாத்தறியச் சித்தியிலே, யோரவிருத்தப் பாதி போதும்." என்றுசிவபோகசாரத்திலும் "பாதிவிருததத்தாலிப் பார்விருத் தமாக வுணமை, சாதிததார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெ ந்நாளோ" எனத் தாயுமானவரினும் "சிவத்திற்கு மேற்றெய்வ மில்லை, சிவஞானசித்திக்கு மேற்சாத்திரமில்லை" எனப் பழமொ ழி வழக்கினும் கூறியிருக்கின்றன.

இதனை மதுமாம்சபக்ஷணிக ளல்லாத நற்குண நற்செய் கைகளையுடைய சற்சைவர்களே ஓதலு மோதுவித்தலும்வேண டும். இதனையோதியுணரும்பொழுது சிவதீக்ஷாவானகளாய் ப க்திசிரத்தையுடனோதியுணாவாராயின் மோக்ஷவீடடைதல் சத் தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

* அருணந்திசிவாசாரியார திருத்துறையூரில் ஆதிசைவர்கு லத்திலவதரித்து வேதாகமங்களை யோதியுணாந்து அக்காலத் துள்ளகல்விமான்களாற் சகலாகமபணடிதரெனப் பெயர்பெற் றுச்செருக்குற்றிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் திருப்பெண்ணாகடத்தில் வேளாளர்குலத்தி ல் திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நன்மாம னார்வீட்டில் வளர்ந்துவருஞ் சுவேதவனப்பெருமாளென்னும் மெய்கண்டதேவர், ஐந்துவயதிற்குள் அவ்வூரிலெழுந்தருளியி ருக்கும் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் வேதசிவாகமாதிகளை யோதியுணாந்திருந்தனர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் திருவெண்ணெய்நல்லூரிற்சென் று தமதுசிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு வேதசிவாகமாதிகளைப் பாட

மோதிவருநாளில், சிஷ்யவர்க்கங்கள் நாளுக்குநாட் குறைந்து தம்மிடத்தில் வாராதிருப்பதைக்கண்டு யாதுகாரணமெனவினவுகாலையில், யாவரும் மெய்கண்டதேவர் ஐந்துவயதிற்குள் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் வாசிக்கப்பெற்று யாவர்க்குஞ் சந்தேகவிபரீதமற வேதசிவாகமாதிகளைக் கற்பித்துவருகின்றனரெனக் கேள்வியுற்றுச் சந்தேகமடைந்து சிஷ்யவர்க்கத்துடன் மெய்கண்டதேவர்வீற்றிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றனர். அதுகாலையில் மெய்கண்டதேவரிடத்தில் தம்மிடத்தில் வாராதிருக்கும் சிஷ்யர்களியாவரும் வாசித்துக்கொண்டிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியாரவர்களை அவ்விடத்துற்ற மாணாக்கர்கள்கண்டு பிரதமாசாரியரானதால் எழுந்து வந்தனவழிபாடுகளைச்செய்ய மெய்கண்டதேவர் தலைகுனிந்து மௌனமுற்றிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவர் தமக்குமரியாதைசெய்யாது பராமுகராயிருப்பதைக்கண்டு கர்வித்திருந்தனர். மெய்கண்டதேவர் மாணாக்கர்கள் மீண்டும் வாசிக்கத்தொடங்க அப்பொழுது ஆணவமலத்தினது பிரசங்கம்வந்தமையால் அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவரை ஆணவமலமெத்தன்மையையுடையதென உலாவிக்கொண்டே வினவ மெய்கண்டதேவர் அருணந்திசிவாசாரியாரது வாசிப்பின் தேர்ச்சியும் அதனாலவரடைந்திருக்கும் கர்வத்தையுங்கண்டு குறிப்பாய் அவரைநோக்கிப் பார்த்தருளினர்.

மெய்கண்டதேவர் சிவாநுபூதிச் செல்வரானதினாலும், அருணந்திசிவாசாரியார் கல்வித்தேர்ச்சியான் அதிதீவிரபக்குவமடைந்திருந்தமையானும், மெய்கண்டதேவர் தம்மைச்சுட்டிய குறிப்பறிந்து, தாமிப்பொழுதடைந்திருப்பது ஆணவமலமெனவுணரப்பெற்று, உடனே அஞ்சதலுற்று, மெய்கண்டதேவரடிகளில்வீழ்ந்து தமக்கு ஞானாநுக்கிரகஞ்செய்யும்படி வேண்

டிக்கொண்டனர். மெய்கண்டதேவ ரவ்வாறேயநுக்கிரகித்துத் தம்மிடத்திருந்த வடமொழிச் சிவஞானபோதமும் அதற்குத் தாம் செய்தருளிய தென்மொழி வார்த்திகப்பொழிப்பையுங் கொடுத்தருளினர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் வடமொழியினும் தென்மொழியினும் மெய்கண்டதேவரடியார்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் மிகுந்தபயிர்ச்சியுடையராய் தமது ஆசிரியராற்றந்த சிவஞான போதத்திற்கு லோகோபகாரமாய் வழிநூல்செய்து சிவஞான சித்தியாரெனப் பெயரிட்டருளினர்.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷ சுபக்ஷமென
விரண்டுபிரிவையுடையது.

பரபக்ஷம்.

"முகவுரையிற்றசமெழுமூன்றதன்முப்பானொன்று
மூதுலகன்முப்பானொன்றெண்ணைந்தாம்புத்தன்
திகழ்மூவர்க்கோரொட்டாங்கண்டனுக்கெட்டீரேழ்
சீவகனுக்கீரைந்தோதிருமூன்றும்பாட்டன்
பகர்பதின்மூன்றீரைந்தேபாகரனீரிரண்டாம
பரிணாமநான்கிருநான்கேமாயாவாத
நிகழைம்மூன்றறுமூன்றும்பாற்கரியற்கேழா
நிரீச்சுரற்குச்சதுராத்திரியெழுமுப்பானொன்றே."
என்னுந்தொகையையுடையது.

சுபக்ஷம்.

"ஐந்துதுதியீரேழுமளவையாகு
மாதிதனிலெழுபதுபின்தொண்ணூற்றாறு
நந்தசதுட்டயநாற்பானவமும்பின்னவமு
நனிநான்குநாள்பதினிவொன்றிழிந்திருறும்

கந்தன்முகமோராறுகரமங்கீராறுங
கருதிடுவெங்கணபதியையகரமுமிருபதமுஞ்
சிந்தையிலைமுவொன்பதோடுமுன்றூறுஞ்
சிவஞானசித்திசுபக்கமெனத்தெளியே."

என்னுந்தொகையையுடையது.

இந்நூலைத் தமிழிலியற்றவேண்டுங்காரணம்.

சீராகயிலைத்திருவாய்மலர்ந்தசிவாகமங்கற்
றோராய்வதுவடசொற்பயின்றோர்க்கெளிதம்மொழியைச்
சாராதவருமத்தத்துவஞானந்தலைப்படுதற்
கோரார்தமிழ்ச்செய்யுளான்மயறீரவெழுதுவனே.

உரையாசிரியர்களின் பெயர்.

இந்நூலிற்கு உரையாசிரியர்களின்பெயர் பெரும்பாலும் பிரதிகளி லில்லாமலே யிருக்கின்றன. சிலபிரதிகளி லிருப்பினும் அவர்கள்சரித்திரங்களொன்றுங் காணப்படவில்லை. பரபக்கத்திற்கு திருவொற்றியூர்ஞானப்பிரகாசரும், அவர்மாணாக்கர் தத்துவப்பிரகாசரும், வேலப்பபண்டாரமும்உரையிட்டபிரதிகள் எனக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன. வேலப்பபண்டாரமுரையில் அவர்பெயர் காணப்படவில்லை, வாசித்தோராலவருரையெனச் சொல்லக்கேள்வி. அவருரைபேதங்களை யிந்நூலிற்குறிப்பிட்ட விடத்தில் மற்றோருரையாசிரியரெனக்குறிப்பிட்டிருக்கின்றனன். ம-௱-௱-ஸ்ரீ, அருணகிரிப்பரதேசியாரால் கொடுத்தபிரதியும், உபாத்தியாயர் பு. தெய்வசிகாமணிமுதலியாரால் கொடுத்தபிரதியும், இன்னுஞ்சிலரால் கொடுக்கப்பட்டபிரதிகளு மொன்றாயிருந்தன. அருணகிரிப்பரதேசியார் இப்பிரதியை மறைஞானதேசிகர்பிரதியெனக்கொடுத்தனர். பிரதிகளில் தத்துவப்பிரகாச

ருரையெனக் கண்டிருக்கின்றன. ம-ா ா-ஸ்ரீ, பு - பொன்னம்பலம்முதலியாரால் கொடுத்தபிரதி திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை. இவ்வுரையை விருத்தியுரையெனச் சொல்லக்கேள்வி. வேறுவிதவுரைகள் பரபக்ஷத்திறகுக காணப்படவில்லை.

சுபக்ஷத்திற்கு மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கிரயோகியர், நிரம்பவழகியர், திருவண்ணாமலையாதீனம் யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானத்தம்பிரான் முதலானவர்களுரையிட்டிருக்கின்றன. இவைகளில் சிவஞானத்தம்பிரானுரைநீங்கலாக மற்றையபிரதிகளெனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அவ்வுரைகளில் உரையாசிரியர்கள்பெயர் தெளிவாய்க் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வோருரைகளிலும் இரண்டுமூன்றுபிரதிகிடைத்திருக்கின்றன. சிவஞானத்தம்பிரான் ஞானப்பிரகாசருரைக்கு மறுப்பொன்றெழுதியிருக்கின்றனர். அதனைச் சிவசமவாதமறுப்பென்றெழுதியிருக்கின்றது. இதற்கு ஞானப்பிரகாசர்மாணாக்கர்களிலொருவர் மறுப்பின்மேற்கண்டனம் அல்லது வஜ்ஜிரதண்டமென வோர்மறுப்பெழுதியிருக்கின்றனர். இம்மறுப்புகள் ஒவ்வோரபிமானவகையா லுண்டாயினவன்றி முதனூற்கருத்திற்கும் உரைக்கும் ஞானப்பிரகாசருரை மிகவும் ஒத்தேயிருக்கின்றது. ஞானப்பிரகாசர்முதலிய சுபக்ஷவுரையாசிரியர்கள் சரிதவரலாற்றையும், அவர்களுரைபேதங்களையும், மறைஞானதேசிகர் சுபக்ஷவுரை யச்சிட்டுவருவதால் அதிற்றெளிவாய்க்காணலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானசித்தியார்பரபக்ஷம்

மூலமும்-உரையும்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ஒருகோட்டனிருசெவியன்மும்மதத்தனல்வாயைங்க
ரத்தனறு, தருகோட்டம்பிறையிதழித்தாழ்சடையான்
றருமொருவாரணத்தின்றாள்க, ளுருகோட்டன்பொடும்
வணங்கியோவாதேயிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத், திரு
கோட்டுமயன்றிருமால்செல்வமுமொன்றோ வென்னச்
செய்யுந்தேவே.

(இ-ள்.) (ஒருகோட்டன்—தேவே.) எ-து. கங்கையாறுங் கோணுதலைத்தழுமழகியபிறையுங் கொன்றைமாலையுமுடைத்தாய்த் தாழ்ந்தசடையினையுடையபரமேசுரன் பிள்ளையாகத்தந்ததேவன், ஒருகொம்பையு மிரண்டுசெவியையு மூன்றுமதத்தையு நான்றவாயையு மைந்துகரத்தையுமுடையோனாகிய வொப்புற்றயானையினது தாள்க ளுள்ளமுருகுதலைச்செலுத்துவதாகிய வன்பொடுகூடி வந்தித் தொழியாதிரவும்பகலு நினைப்பவரது புத்தியிற்றிருக்கை யீண்டலுகாதபடி தாக்கும் [illegible]விஷ்ணுக்கள்பதமு மொன்றல்லவென்னும்படி மிக்க[illegible]ன்பத்தையு முண்டாக்குமென்றவாறு. கோடுஞ் செவியு மதமும் வாயுங் கரமு மஃறிணைப்பொருளாகிய யானையின் [illegible]றிணைப்பெயர்களாயி

னு மவ்வியானைபபடிவத்தையுடையன்றேவனுதல்பற்றிச் சின்ன தோறு மன்னிறுதியடுகெகிக்கூறினார்.

இச்செய்யுள் விநாயகாவணககங்கூறிற்று. விநாயகன் தனக்குநாயகமில்லாதவன். (க)

உருகோட்டன்பொடுவணங்கி. எனபதறகு. மிகுநதபததியொடுந்தாழ்ந்தவணக்கத்தினாலே யடையபபப்பட்ட சிவதீக்ஷாவான்களாய். எனவும், உணாவோா. எ-கு. அநதப்பாதத்தியாநமுன்னாகச் சிவத்தியாநம்பண்ணுவோர். எனவும், சிந்தைத்திருகோட்டும். எ-கு. அந்தச்சிவத்தியாநத்துவாரத்தினாலே சிற்சத்தியினதுவிரிந்தவறிவுதொழில்களை மறைத்தமலசத்தியினது வியாபாரத்தைத்தடுத்து அதனாற்பண்ணப்படடவஞ்ஞானத்தைத்துரத்தும். எனவும், அயன்றிருமால் செல்வமுமொன்றோவெனன. எ-கு. பிரமத்துவம் விஷ்ணுத்துவமென்கின்ற ஐஸவரியமும் ஒருபொருளோவென்ன. எனவும், செய்யுந்தேவே. எ - கு. (தேவேசெய்யுமெனமாறி) தேவாந்தன்மையைச்செய்யுமென்றும் அஃதாவது, முன்னிருந்தசிவத்துவத்தைத் தானேவிளக்கித் தனித்தனியவர்களைச்சிவன்களாகத் தானேபண்ணும். எனவும், முத்திவியத்தி இரண்டுமோக்ஷமென்கையால் திருகோட்டுமெனறதனால் பாசமுத்தியும், செய்யுந்தேவேயென்றதனால் சிவத்துவாபிவியத்தியுஞ்சொல்லபபட்டதெனவும் கூறினா, காருண்ணியமூர்த்தியாகிய திருவண்ணாமலையாதீனத்துத்தம்பிரான், ஸ்ரீமத்யாழ்ப்பாணம்ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரான், தனதுசபக்ஷத்தருமைத்திருவுரையினும். இவ்வுரை நுட்பமதியாளர்க்கன்றிமந்தமதிகட்குத்தோன்றுவதரிதாயினுங்கற்றுணர்ந்தோர்பாற்கேட்டறிந்துக்கொள்ளக்கடவர். அஃதன்றிச்சிலரிவ்வுரையின்கருத்தறியாதுஉரைவாகிபபதுகடினமெனவோ, அல்லதிவ்வுரையைத்[illegible]

விக்கும்ஈசானில்லாமையோ, சிவசம்வாதிகோட்பாடெனக்கூறிம றுகின்றார்கள். சாதகரிவ்வாறுகூறுவதுபெரிதாகியமடமையே பரபக்ஷத்திற்குரையியற்றியஞானப்பிரகாசரும்செய்யுந்தே வே.,, எ-கு. இதுவேகருத்தாய்க்கூறியதை யவருரையார்காண்க.

இவ்விரண்டுரையாசிரியர்கருத்துக்களையும் இந்நூற்குரை யியற்றியயேனையவாசிரியர் கோட்பாடுகளையும் பரபக்ஷசுபக்ஷங் களில் வேறுபட்டவிடங்களில் விசேடித்தவிடங்களி லாங்காங் கெடுத்துக்காட்டப்படும். இவ்வுரையாசிரியர் சரித்திரங்களை யிந் நூன்முகவுரையிற்காண்க.

சிவவணக்கம்.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியருண்ஞானமூர்த்தி யாயகிலமீன்ற, மாதினையுமொருபாகத்தடக்கிவானோர் மகுடசூளாமணியாய்வையம்போற்றப், பாதிமதியணிப வளச்சடைகடாழப்படவொளியம்புலத்தாடும்பரனாபா தத, தாதுமலிதாமரைகள்சிரத்தேவைத்துத்தளராதபே ரன்புவளராநிற்பாம். (க)

(இ-ள்.) (ஆதிநடுவந்தமிலா—வளராநிற்பாம்.) எ-து. முத னடுவிறுதியின்றொருவராலுமறியப்படாத பரசொரூபப்பிரகாச த்தையுடைய வருளாகியஞானமேதிருமேனியாகக்கொண்டு தன துகாருண்ணியத்தினாலே சகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தையுமுண் டாக்கிய வந்தபரமேஸ்வரியையுக் தன்னிடப்பாகமுழுதினுமட க்கிப் பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலாகியதேவர்களுக் கரசுமகுட ரத்தினம்போலு மிக்கசத்திசிவமாகியசகளீசிஷ்களசொரூபமா யுல கத்துள்ளார் துதிப்ப வர்த்தசந்திரனையலங்காரமாகவணிந்த பவ ளம்போன்றசடைகளைத்தாழவிட்டு விரித்த வொளியையுடைய

திருவம்பலத்தின்கண்ணே நிருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற மேலான சிவனது ஸ்ரீபாதங்களாகியதாதுக்கண்மிக்க தாமரைகளைத் தலையின்மீதுவைத்துத் தளர்ச்சியில்லாதமிக்கவன்பு மிகவும்உண்டாம்படிநில்லாநின்றேம். எ—று. பூமிக்குச்சுழுமுனை திருவம்பலமாகையான் மற்றொருதலமநவரததாண்டவத்துக்குப் பொருந்தென்பதுகருத்து. திருமூலர்திருமந்திரம்:— "தத்துவமாடச் சதாசிவனாடச், சித்தமுமாடச் சிவசத்திதானாட, வைத்தசராசரமாடமறையாட,வத்தனுமாடினானந்தக்கூத்தே." தானாடத்தன்தசையாடுமெனபதுகருத்து, அட்டமூர்த்தமாகையால்.

இச்செய்யுள் சிவவணக்கங்கூறுமுகத்தான் அச்சிவம் உருவமும் அருவமும் உருவாருவமென்னு மூன்றுதிருமேனியுமல்லவென்பது கூறிற்று. (க)

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியருண்ஞானமூர்த்தியாய எ-து. (சோதியாய் அருளமூர்த்தியாய்ஞானமூர்த்தியாய்என்றுபிரித்துமூன்றிடத்துங்கூட்டுக. ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியாய் எனபதுஆகுபெயராதலால்) சோதியாய்,எ-து.உற்பத்திதிநாசங்களினதுபசாரத்துக்குந்தூரமாய் மனோவாக்கதீதமாகியசுத்தசிவசோதியாகி அதனதுமத்தியநிஷ்களசித்தசோதியாய். ஆகையால்,சகளாதிகாரரென்கின்றசதாசிவன், சகளநிஷ்களபோகரென்கின்றவனாகதசிவன்,நிஷ்களவிலயரென்கின்றபரசிவன்,இவர்கட்கதீதமாய்.ஆகையால்,மகாப்பிரளயத்திலேதான் யோகவிவேகபாவனையிலேதான் அணுபக்ஷமாகியபிரமாதிபரசிவாந்தமாகிய அதிஷ்டானங்களைவிட்டுச் சிவனிடத்திலுன்முகமாய்த்திரும்பிய சம்புபக்ஷமாகியபிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மகேஸ்வரன்சதாசிவன் பரவிந்து பரநாதம் பராசத்தி பரசிவமென்கின்ற நவதத்துவவிலயத்தானமாய்த் திரும்பச்சகளீகர்த்தம்பண்ணும்படி,—அரு

ண் மூர்த்தியாய்.எ-து.மகாமாயாமயமகாசபாபித்தியில் மாந்திரிக னெழுதியபூதாகாசவடிவாகிய மந்திரலிபியெனுமிலக்கில் மாந்திரிகனுச்சரிக்குமந்திரகரிவழாயாய்வந்தக்கிபோலாவிற்பவித்துத்திவ்வியமந்திரமாகிபபலன்கொடுக்கும்படிசிவனதுசங்கற்பத்தாலுண்டா யச்சத்தியசுத்தசம்மேளனமாகிச் சுத்தமாயாபுவனவாசிகளாகியசாரூபிகளுககுச் சததியவடிவாயுமிருக்குமாந்திரிகனது சங்கற்பத்தாற் கற்பிதசம்மேளனமாகிச் சிவனுக்குக்கற்பிதவடிவாயுமிருக்கும் வாசகமந்திரமாகியபஞ்சதசாக்ஷரிபஞ்சாக்கரமாகித் தனதுபரிககிரகசத்தியாயிருககின்றவாசகசத்திமயசரீரத்திலாவிற்பவித் தவினுபூதமாயிருககின்ற வாச்சியமந்திரமாகிய பஞ்சதசாக்ஷரிபஞ்சாககரமாகித் தனதுசமவேதசத்தியாயிருக்கின்றவாச்சியசத்திமயசரீரியாய். ஆகையால்,—ஞானமூர்த்தியாய். எ-து.சலேயாயிருககின்றஜடமூர்த்திகட்குவேறாய்அசலேயாயிருக்கின்றசித்தநுவாய். இப்படிகற்பிதமூர்த்திக்குக்காசரணுதிகளின தசைவுகூடாதாகையால்,— அகிலமீன்றமாதினியுமொருபாகத் தடக்கி. எ-து.அகிலமீனற.எ-து. பாரம்பரியமாய்ப்பராசத்தியாலதிஷ்டிக்கபபட் டந்தபபராசத்தித்துவாரத்திஞலேயுந் தன்னுலேசாக்ஷாத்அதிஷ்டிக்கப்பட்ட பிரமாதித்துவாரத்திஞலேயுந் தநுகாணபுவநபோகங்களாகிய்சகலத்தையும்உற்பவிபபித்த,— ஒருபாதத்து. எ-து. வாமபாகத்து;—மாதினேயும். எ-து. நிர்த்தசாக்ஷியாய்நிற்கும்உமாதேவியையும் நிர்த்தசாக்ஷியாய்த்தனது சத்திசாங்கித்தியத்தாளமாய்மின்றநிலேலிற்கவும் ஓரங்கிசத்திஞலே,—அடக்கி.எ-து. சமுத்திரத்துதித்தமுத்துப்போல வகந்தத்துவாரத்திஞலே மாயையினுற்பவிப்பித்துத் தனதுசம்மேளனசக்கிரவிக்கிரகத்திலாவித்பவிபபித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியிற்பிரவேசிப்பித்து சம்மேளனமாகத்திரும்பவதிற்றுறுஞ்சாங்கித்தியமாய்,—வானோர்மகுடகுடாமணியாய்.எ-து. பிரமாதிதேவர்க்கு

மதிதேவராகியஸ்ரீகண்டாதிதேவர்தேவராகிய அநந்தாதிகடகுந தேவனுய்,—வையம்போற்ற.எ-து உலகங்களெல்லாந்துதிபப,—பாதிமதியணிபவளசசடைகடாழ.எ-து (பாதி.எ-து சமபாகமன றுஓரஙகிசமாதலால)சநதிரகலையைததரித்தவிரிததபவளககொடிபோனற சடைகள்பினறாங்க,—படரொளியமபலதது எ-து. பராசத்தியாலதிட்டிக்கபபட்டுபபரம்பாினறபிரகாசத்தையுடையசுத்தமாயாமயமாகியசபையினகண்ணே,— ஆடும. எ-து. நடிககும,—பரனா. எ-து. சுத்தசிவனாது,— பாதத்தாதுமலிதாமரைகள.எ-து.பாதாரவிநதங்களை,— சிரததேவைதது. எ-து. சென்னியிற்றரித்து,— தளராதபோன்புவளராநிறபாம். எ-து. யாமநீங்காதமிருந்தபத்திநிறைவாககாநிறபாம்.எ-று.யாம். எ-து. தோன்றுயெழுவாய.

இவ்வுரைதிருவண்ணமலையாதீன ஞானபபிரகாசத்தம்பிரானர்கூறியது.

சிவசத்திவணககம்.

ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்பமிலயமொடுபோகமதிகாரமாகித், தேசருவமருவுருவமுருவமாகித் தேவியுமாய்த்தேசமொடுசெல்வமாகிப், பேசரியவுயிரையெலாம்பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போகமவையளித்துப்பிறப்பினையுமொழித்திட், டாசகலுமடியருளத்தப்பனுடனிருக்குமன்னையருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். (உ)

(இ-ள்.) ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்ப மிலயமொடு போகமதிகாரமாகி. எ-து. கருத்தாவைவிட்டுநீங்காத சத்தியானதவனதிருவுள்ளத்தாலே பராசத்தியு மிச்சாசத்தியு ஞானசத்

தியுங் கிரியாசத்தியுந் திரோதானசத்தியு மிவையுமன்றிச் சங்கா ரததோடுதிதிசிருட்டிகளுமாய்,—தேசருவமருவுருவமுருவமாகி ததேவியுமாய்ததேசமொடுசெலவமாகி. எ-து. அந்தப்பிரகாச மாகியகர்த்தாவுககு அரூபம் ரூபாரூபம் உரூபமெனபபட்டமூன் றுமுறைமைககும்முறைமைகளாகியவடிவுநதானாய்க் கத்தாவ பபடிககொணடருளுநதிருமேனிக காதநதசசத்திகளுந்தானாய பிரபஞசங்களும்பதார்த்தங்களுநதானாய்,— பேசரியவுயிரையெ லாமபெறறுநோககி. எ-து. காததாவெடுததுககொணட திருமே னிககேறற சத்தியாயசின் றெண்ணுதறகரிதாகியசாவான்மாக களையும் படைத்தளித்து,—பெரும்போகமவையளித்துப்பிறபபி னையுமொழிததிட்டு எ-து. ஆன்மாககளசெய்தபுணணியபாவங்க ளுககீடாக சொாககாதிபதங்களையுஙகொடுததுஜநநங்களையுஙகெ டுத்துக் கர்த்தாவோடுங்கூடிநின்று முத்தியையுங்கொடுத்து,— ஆசகலுமடியருளத்தபபனுடனிருக்குமன்னை. எ-து. அஞ்ஞான நீஙகினவடியாரிதயத்தினுங காத்தாவோடுஙகூடியிருககு மூலக மாதாவினுடைய,— அருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். எ-து. கிருபையாகிய திருவடிததாமரைகளை யெந்தலைமேல் வைததுக கொளளாநினறேம். எ-று. அதிகாரமும் செல்வமும் தேசமு ம்,பெற்றும் நோககியும் பெரும்போகமளித்துமென உம்மைநோ க்கிநின்றது.

இச்செய்யுள் சிவசத்திவணக்கங்கூறுவான் கர்த்தாவுடை ய லீலைககெல்லாஞ் சத்தியேகருவியாய்நிற்குமென்பதுகூறிற்று. பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்குச்சத்தியுபாதானமென்றதன்று. (௨)

பிரபஞ்சத்தோற்றமுபாதானமென்றதன்று,கடங்கட்குககுலா லன்மாத்திரமென்றதெனவும்; தோற்றஞ்சிவனிடத்திலென்னி

ல் மகாவிரதிகள்மதமாமெனவும்;விசேடித்தெடுத்துக்காட்டினர்
பரபக்ஷத்திற்குரையியற்றியஞானபிரகாசர்.

ஓதனத்தினதுபாகஞ் சாத்தனதுபாகமென்கின்றதுபோல
க் கர்த்தாவாகியசிவனாற் கன்மமாகியஜடசித்துக்களிலே கிரியை
யாகப்பண்ணப்படுகையால் சிவனதுசிருஷ்டி திதிசங்காரந்திரோ
பாவம் அநுக்கிரகம், ஜடசித்துகளதுசிருஷ்டி திதி சங்காரந் தி
ரோபாவம்அநுக்கிரகமென்றுஞ்சொல்லப்படுமென்றறிக. (ஆகியெ
ன்பதனைப்பிரித்தெங்குங்கூட்டுக. ஈசனுக்கு அருளாகிஅருளெ
ன்பதாகுபெயராதலால்.) அருளாகி. எ-து சித்தாகியவான்மா
விளிடத்திலேசிவனுக்கொப்பாகுமுத்திசித்திக்கும்பொருட்டு ம
லநீங்க முன்றடைபட்டிருந்தபேரறிவுபெருந்தொழிலாகிய சிவ
த்துவவிருத்திவிளக்கமென்னுமருளை அநுக்கிரகத்தைப்பண்ணு
ம்பராசத்தியாகி,— இன்பமாகி. எ-து. கிரமத்திலேபேரின்பமா
வதாய் அந்தப்பேரின்பத்துக்குக்காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்துக்
குநிமித்தமாகியசிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபாவமென்கிறகா
லுகிருத்தியங்களைஆரணி ஜநநீரோதயித்திரிரூபமாயிருந்து பண்
ணுந் திரோதான்சத்தியெனனுமாதிசத்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகி
யசிவனுக்கின்பத்தைப்பண்ணும்பராசத்தியதீதமாகியவின்பசத்
தியாகியயென்றும்தொகிப்பொருளுமாம்.)இப்படிப்பஞ்சகிருத்தி
யம்பண்ணுமிடத்து நியமித் தறிந் துத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்
துப்பண்ணவேண்டுகையால்,—இச்சையாகி. எ-து. இந்தப்பொ
ருளிப்படியாம் இந்தப்பொருளிப்படியாகாதென்னு நியமத்தைப்
பண்ணுமிச்சாசத்தியாகி,— அறிவாகி. எ-து. இதுகாரண மிது
காரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமென்னுஞ் சாத்தசவிகறபஞா
னத்தைப்பண்ணுஞானசத்தியாகி,—இயற்றலாகி. எ-து. கிரியா
சத்தியாயிருக் கிலைதான்பண்ணுகிற்பேனென் றுத்தியோகித்த

லாகிய சாத்தசவிகற்பக்கிரியையைப்பண்ணித் திரும்பவிச்சாசத்திரூபமாகியிருந் திந்தவஸ்திப்படியாகக்கடவதென்று சங்கற்பத்தைப்பண்ணும்கிரியாசத்தியாகியந்தத்தூலபஞ்சகிருத்தியங்களையும் அந்தத்தூலபஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு யோக்கியத்தைப்பண்ணுமதாகியசூக்குமபஞ்சகிருத்தியங்களையும்பண்ணுமிடத்தில்இலையபோகவதிகாரகாலங்களிலேபண்ணவேண்டுமதாகையால்,—

இலையமொடுபோகமதிகாரமாகி.எ-து. இலையபோகவதிகாரங்களுக்குள் இலையத்தைச்சொல்வாம். (ஆத்தமாத்திரயோசனநிர்விகற்பக்காட்சி, பிரத்தியர்த்தக்காட்சிமாத்திர சவிகற்பப்பார்வையாரகுஞ்சுத்தசிவன்போலிருந்தாலும் போகனாயு மதிகாரனாயு மநுக்கிரககிருத்தியமாத்திரங்குறித் ததிசூக்குமிப்பித் துள்ளைத்ததிசூக்குமயோசனசாத்தசவிகற்ப ஞானக்கிரியாசங்கற்பவானாயிருக்கின்ற விந்துவைநீங்காதவிலையருக்கு முத்திபண்ணுமநுக்கிரககிருத்தியமப்படியிருக்கும். விந்துவைநீங்கியவிலையருக்கு வியத்திபண்ணுமநுக்கிரககிருத்திய மெப்போதுமியற்கையாயிருக்கின்றதாகிலுந்தூலபஞ்சகிருத்தியத்துக்கு யோக்கியத்தைப்பண்ணுமதாகிய சூக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தைப்பண்ணும்படி இலையகாலத்திலேபோகனாயும் அதிகாரனாயுஞ்சூக்குமிப்பித்துள்ளைத்துச்சிருஷ்டிகாலத்திலேதானவர்க்குள்ளுமாயிருப்பர், இலையராதலால்அந்தமுத்திவியத்திகிருத்தியமுமுடித்துத் தூலபஞ்சகிருத்தியநிமித்தமாகிய சூக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தையும்பண்ணுவர். ஆகையால், மகாப்பிரளயத்திலே தூலபஞ்சகிருத்தியங்களைவிட்டு சூக்குங்கிரியாசத்திக்குச் சூக்குமபஞ்சகிருத்தியநிமித்தஞ் சூக்குமித்து நியமித்தல் சற்றேசவிகற்பித்தறிதல் அப்படியுத்தியோகித்தல் நிர்விகற்பசவிகற்பவேற்றுமைதோற்றச்சங்கற்பித்தலென்னுந் தொழில்களைப்பண்ணுமிச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி அந்தக்கிரியாசத்திபேதமாகிய விச்சாசத்திகளை யங்கியமன்றி

த்தனக்குள்வைத்து நிர்விகற்பவறிவுமாத்திரத்தைப்பண்ணு ஞானசத்திமாத்திரமாயிருத்தல்இலயம்.) (போகத்தைச்சொல்வாம. அநந்தகிரியாசத்திக்குச்சிருஷ்டியாதிதூலபஞ்சகிருத்தியங்களைப்பண்ணும்படி நியமித்தல அறிதல உத்தியோகித்தலென்னுந்தூலயோசன பவுத்தசவிகற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ் சூக்கும யோசனசாத்தசவிகற்பத்தொழில்களினை துளளுந்திரோகத்தைப்பண்ணி இச்சாசத்தியாயு ஞானசத்தியாயுங் கிரியாசத்தியாயுமிருந்தலபோகம்.)(அதிகாரத்தைச்சொல்வாம். அநந்தகிரியாசத்திக்குச்சொல்லிய சாத்தசவிகற்பநிர்விகற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ் சூக்குமயோசனசாத்தசவிகற்பசங்கற்பத்தினது அந்தர்ருத்திரோகத்தைப்பண்ணிக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்தியாயிருந்தலதிகாரம்.)ஆகையாற்றன்னைக்குறித்துப்பிரபஞ்சம்பிரயோசனமாகத்தோற்றாதாதலாற்றன்னைக்குறியாமற் பிரபஞ்சத்தைச்சொரூபமாத்திரமாகப்பார்த்தலைப்பண்ணுவது, "ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதி." என்றுமுன்சொல்லியதுசுத்தசிவசசுபாவம. பிறர்பிரயோசனத்தைக்குறித்துப்பார்த்தலைப் பண்ணுதலைச்செய்வதிப்போதுசொல்லியவிலையபோகஅதிகாரச்சிவசசுபாவம்.இந்தவிலையபோகஅதிகாரச்சுபாவமும்சர்வகருத்திருத்துவத்துக்குட்சிறப்புக்கருத்திருத்துவமாதலாலவுளபாதிகநடத்தலக்ஷணமன்று, நிருபாதிகமிருவகையொருவகைச்சுபாவமுஞ்சரூபலக்ஷணமே.ஆதலால்,இந்தவிலையபோகவதிகாரங்கள் விருத்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்பங்களினென்றாகிய நித்தியங்களசோபாதிகங்கள் சத்தியங்களன்று, பகிரங்கபேதமாய்ப்பிரித்தற்கரிதாகி அந்தரங்கபேதமாயிருக்கின்றசிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்திவியாபாரபேதமாயுமிருத்தலால் வியாபாரங்கட்கு இலையபோகவதிகாரமென்னு மந்தரங்கபேதமுண்டு,சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்குமில்லையென்றுசொல்லப்படாது; காரணபேதமில்லாதிருந்தாற் கா

ரியபேதமில்லையாதலால் சிவ சிவசத்தி சிவசத்தியியாபாரங்களமூ
ன்றிற்கும் தனித்தனி இலயபோகவதிகாரங்கள் பிரித்தலில்லாத
வாந்தரங்கபேதமாயும் பகிரங்கத்தபேதமாயும் நித்தியங்களாயு
ஞ் சத்தியங்களாயு மிருக்கும்; கற்பிதமூர்த்திவடிவுமாததிரத்தா
ற் கற்பிதவநித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயு மிருக்குமெனவறி
க. விந்துவுக்கும் வைந்தவசரீரிகட்குமாத்திரம் இலயபோகவதி
காரங்களபிரித்தற்கெளிதாகிய பகிரங்கபேதமா யச்சற்காரியத்
தாலநித்தியங்களாயு மனுமூர்த்திவடிவுமூதற் காரியமாத்திரத்
தா லநித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயுமிருசகுமெனவறிக. திரு
மப விலயபோகவதிகாரக்கிரமங்களிலே;— தேசருவமருவுருவ
முருவமாகி. எ-து. சோதியாம்நிஷ்கள சகளநிஷ்கள சகளமாகி
ப பின்னுமதிகாரத்துக்குப புறமபுமுள்ளுமாயிருக்கும் பரசிவ
னுலு மாகாதசிவனுலு மோர்கலையிருக்கலைக்கிரமத்திலே யதிஷ்
டிக்கபபட்டசாந்தியாதீதை சாந்தி வித்தை பிரிதிட்டை நிவிர்த்
தியென்னுங்கலைகளிலவிழுந்து பஞ்சசாதாக்கியங்களையும் பஞ்ச
மூர்த்திகளையு மிந்தவிருகலபபினுள்ள பஞ்சப்பிரமங்களையு முற்
பவிபபிக்கும்அலகாரியபராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானச
த்தி கிரியாசத்திகளுமாகிப, பின்னும்ஈசானியாதிமூர்த்தியந்தமா
கியபஞ்சசத்திகளுமாகி வாமாதிசாவபூததமனியந்தமாகியவஷ்
டசத்திகளுமாகிப், பின்னுமனோன்மனியாதிசர்ஸ்வதியந்தமாகி
யபஞ்சசத்திகளுமாகி,—தேவியுமாய்.எ-து.போகசத்தியுமாய்,—
தேசமொடுசெல்வமாகி. எ-து. யோகசத்தியொடுவீரசத்தியுமா
கிப பின்,—பேசரியவுயிரையெலாம்பெற்று. எ து. எண்ணிறந்
தவான்மாக்களுக்குப பரதேகமென்றும் சூக்குமதேகமென்றும்
அலதேகமென்றுஞ்சொல்லப்படுந் திரிதேகங்களோடுங்கூட்டி
அறிவுவிளங்கச்சிருஷ்டித்து,—நோக்கி. எ-து. இரக்ஷித்து,—
பெரும்போகமனைவயளித்து. எ-து. புவநபதிகளாயிருக்கின்றபர

போகங்களையும் புவனவாசிகளாயிருக்கின்றவபரபோகங்களையுங் கொடுத்துத் திரோபவித்து,—பிறப்பிணையுமொழுத்திட்டு எ-து. சங்கரித்துச் சிவனுக்கொப்பாகியிருக்கும்பரமுத்தியையும்சுத்த மாயாபுவநப்பிராபதியாகியவபரமுத்தியையுங்கொடுத்த நுகிரகி த்து;—ஆசகலுமடியருளத்து.எ-து.தீக்ஷாசுத்தராகியசாதகாஇ ருதயகமலத்திலேயவரவர்யோககியா நுகுணமாய்ச்சகள நிஷ்கள சகள நிஷ்களநிருத்தமத்தியதிலகநிஷ்களாதீதமென்றுமுன்சொ ன்னசொரூபங்களாய்,—அப்பனுடனிருககும். எ-து, சிவனோடு கூடத்தியாநம்பணணப்படும்,—அன்னையருட்பாதமலர் எ-து.உ லகமாதாவினதுபாதாரவிந்தங்களை,--சென்னிவைபபாம். எ-து. சிரசிலேசூட்டிககொள்ளாநிறகின்றேம். எ-று.

இவ்வுரைதிருவண்ணமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசத்தம்பி ரானுர்கூறியது.

விநாயகர்வணக்கம.

இயம்புநூலிருந்தமிழின்செய்யுளாற்றுலிடையூறுதீர் ந்தினிதுமுடியவேண்டித், தயங்குபேரொளியாகியெங் குநின்றதலைவனுர்மலைமாதுதன்னேடாடிப், பயந்தவை ங்கரநாற்றேண்முக்கணிருபாதப் பரியதொருநீள்கோட் டுப்பெரியபண்டிக், கயந்தனடிக்கமலங்கணயந்துபோற் றிக் கருத்திலுறவிருத்திமிகக்காதல்செய்வாம். (௩)

(இ-ள்.) இயம்புநூல்.எ-து.இபபொழுதுசொல்லுநூல்,— இருந்தமிழின்செய்யுளாற்றுலிடையூறுதீர்ந்தினிதுமுடியவேண டி. எ-து. பெரியதமிழினுற்செய்யுமிச்செய்யுள் பஞ்சாதிகாரங் கள்சொல்லும்வழியால்வருங்குற்றந்தீர்க் இனிதுமுடிந்தவிரு

ம்பி,—நயங்குபேரொளியாகி. எ-து. விளங்கும்பெரியவொளியாகி,—எங்குநின்றதலைவனுர். எ-து. எவ்விடத்தும்பூரணமாய்நின்றகர்த்தா,—மலைமாதுதனனோடாடிபபயநத. எ-து. அசுரரவதைநிமித்தமாக விமையமாதோடெங்கூடியுண்டாக்கப்பட்ட,—ஐங்கரநாறறேண்முககணிருபாதபபரிய தொருநீள்கோட்டுப்பெரியபணடிக்கயந்தன. எ-து. ஐந்துகையினையு நாலுதோளினையு மூன்றுகண்ணினையு மிரண்டுபொததத்தினையும பரிதாகிநீணடதொருகொம்பினையும் பெரியவயிறறினையுமுடையயானைமுகவனது,—அடிககமலஙகணயாநதுபோறறிக கருததிலுறவிருத்திமிகக காதல்செய்வாம். எ - து. ஸ்ரீபாதகமலஙகளைவிரும்பித் துதித்துச் சித்ததகிலுமுறும்படிவைதது மிககவிருப்பதனைச்செய்யாநின்றேம. எ-று.

இச்செய்யுள் சிவஞானசித்தியென்றுசொல்லப்பட்டவிந்நூல் விககிநமின்றிவிளையமுடிபபதுகாரணமாக விநாயகர்வணக்கங கூறிற்று. (௩)

கந்தர்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூறெரிந்தவகத்தியனுக்கோத்துணைக்குமருட்குருவாங்குருவை, திருமறைமாமுனிவர்முனிதேவாகடங்தேவன்சிவனருள்சேர்திருமதலைதவநிலையோர்தெய்வம், பொருமறையார்கழல்வீரர்வீரன்கையிற்பூநீர்கொண்டோவாதுபோற்றுமடியார்கள், கருமறையாவகையருளிக்கதிவழங்குங்கந்தன் கழலிணைகளென்சிரத்திற்கருத்தில்வைப்பாம். (௪)

(இ-ள்.) அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூறெரிந்தவகத்தியனுக்கோத்துணைக்குமருட்குருவாங்குருவை. எ-து. தெரிதற்கரி

யவேதங்களையு மாகமங்களையு மாறங்கங்களையு மிதாகியகலை ஞானங்களையு மாராய்ந்தவகத்தியமாவிருடிக்கு வேதவியாக்கியா நத்தையருளிச்செய்த ஞானுசாரியனுகியவிளையவன்,— திருமறைமாமுனிவர்முனி. எ - து. அழகியவேதத்தைக்கற்றுவல்ல மிககவிருடிகட்குத் தலைவனுகியவிருடி,— தேவர்கடங்தேவன எ-து. தேவர்கட்குச்சுவாமி,—சிவனருள்சேர்திருமதலை. எ-து சிவனுக்குக்கிருபையா லுண்டாகியபுத்திரன்,— தவசிலேயோா தெய்வம். எ-து. தவத்தினமிக்கோர்ககுவழித்தெய்வம்,— பொருமறையார்கழல் வீராவீரன். எ-து. யுத்ததைதபபொருந்தின வீரக்கழலையுடையவீரர்ககுவீரன்,— கையிற்பூநீாகொண்டோவாதுபோற்றுமடியார்கள் கருமறையாவகையருளிக்கதிவழஙகுஙகநதன.எ-து.ஒழியாதுகையின மலருமஞ்சனமுஙகொணடுதிககுமடியாாகள் கருபபத்திலழுந்தாதவகையருள்செய்து மோக்ஷத்தைக்கொடுககுங்கந்தசுவாமி,— கழலிணைகளென்சிரத்திற கருத்தில்வைபபாம. எ - து. அவனது ஸ்ரீபாதங்களிரணடையு மெனதலைமீதுமிதயததிலும் வைததுககொள்ளாகினறேம. எ-து. கழல்வீரனெனறது அசுரரை.

இச்செய்யுள் கந்தர்வணக்கங்கூறிற்று.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியென்றசெய்யுள்முதலிச செயயுள்காறுந் தெய்வவணககங்கூறிற்று. (சு)

கருமறையாவகையருளி. எ-கு. ஜநநமரணங்கடகுககாரணமாகியமலமறையாதபடி கிருபைபண்ணியெனவும்; கதிவழங்கும். எ-கு. சிவச்சொருபவிளககமாகியமோக்ஷத்தைக்கொடுக்குங்கந்தனெனவும்; விசேடித்துரைத்தனர், திருவண்ணுமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசுத் தம்பிரானுர்.

குருவணக்கம்.

பண்டைமறைவண்டரற்றப்பசுந்தேன்ஞானம் பரிந்
தொழுகச்சிவகந்தம்பரந்துநாறக், கண்டவிதையக்கமல
முகைகளெல்லாங் கண்டிறப்பப்பக்காசினிமேல்வந்தவருட்
கதிரோன், விண்டமலர்ப்பொழில்புடைசூழ்வெண்ணை
மேவுமெய்கண்டதேவன்மிகுசைவநாதன், புண்டரிகம
லாதாழச்சிரத்தேவாழும் பொற்பாதமெப்போதும்போ
ற்றல்செய்வாம். (௫)

(இ-ள்.) (பண்டைமறை-செயவாம்.) எ - து. பழையதாகிய வேதவண்டுகளொலிப்பப பரஞானமாகியசெவ்வித்தேன் நிரேகத்தோடும்புறப்படச் சிவமாகியமணம்விரிந்துமணக்கச் சகலரிற்சத்திநிபாதம்பதிந்துதரிசித்தோரது விதயகமலங்கள்விட்டுவிரியப பூமியிடத்தெழுந்தருளிய விரிந்தமலர்களையுடைய பொழில்கள் பக்கங்களிலேசூழப்பட்டாநின்ற திருவெண்ணெய்நல்லூரைத்திருப்பதியாகப்பொருந்தின சுத்தசைவத்துக்காதியாகிய மெய்கண்டதேவனென்னுந் திருநாமத்தையுடையஞானசூரியனது அழகிய ஸ்ரீபாதங்கடாமறைமலருயொப்பழியும்படி யெமது தலைமீதே யெப்பொழுதும்வாழுமாதலா லவற்றையே துதியாநின்றேம்.எ-று. கண்டவிதயககமலமுகைகள் கண்டிறந்தவிடத்துவண்டரற்றப பசுந்தேனொழுகப பரந்துமணக்கவெனக்கூட்டினுமமையும்.

இச்செய்யுள்குருவணக்கங்கூறிற்று. (௫)

அவையடக்கம்.

மாலயன்மாமறையறியாவாதிமார்க்கம்வையகத்தாகம
ம்வேதமற்றுமுள்ள, நூலையெலாமுணர்ந்திறைவன்கழ

லேநோக்கு நோனமையருந்தவர்முன்யானுவலுமாறு,
வேலையுலாவுந்திரைகளோவீசியேறிவேறேழுமொன்றாகின்
றபோது,சாலவுமானகுளப்படியிறறங்கினறசலமது
தாகேயொன்றுந்தனமைத்தாலோ. (௬)

(இ-ள்) மாலயன்மாமறையறியா வாதிமாகமம். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நானகுவேதங்களாலு மறிதறகரிதாகிய பரமேசுரனதுவழியை,— வையகத்தாசமயவேதமற்றுமுள்ள நூலையெலாமுணாந் திறைவனகழலேநோககுநோனமையருந்தவா முன்யானுவலுமாறு. எ-து. பிரபஞ்சத்தினகணணே ஆகமத்தையும்வேதத்தையு மவற்றினவழியுண்டாகியசாத்திரங்களையுங்கற றறிந்துபரமேசுரனது ஸ்ரீபாதங்களையேபற்றுக்கோடாகவுடைய நோய்முதலியவற்றைப்பொறுக்குந்தபோதனாமுனனே யானு மறியாதயான்சொல்லுநெறி,—வேலையுலாவுந்திரைகளோவீசியேறி வேறேழுமொனறாகினறபோது சாலவுமானகுளப்படியிறறங் கினற சலமதுதாகேயொனறுந்தனமைத்தாலோ. எ-து. சமுத் திரத்திலுலாவுந்திரைகளைமிகுதலும் வேறுவேறாப்பட்டசமுத்தி ரமொனறுபட்டினறவிடத்து மிகவுமானகுளப்படியிறங்கிற குமஜலத்தைப் பிரளயஜலத்துக்கொப்பெனனுமுறைமையுடைத்து. எ-று. ஆலும ஓவும. அசை.

இச்செய்யுளவையடக்கங்கூறிறறு. (௬)

இதுவுமது.

நீடுபுகழுலகுதனின்மைந்தாமாதா் நேயமொடுதாம்ப
யந்தபுதலவாவாயிற்,கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொ
னறுங் குறிட்பரிதாயிடினுமிகக்குலவிப்போற்றி, மாடுந
கேித்துவெனறுகொண்டுவாழ்வ ரதுபோலமன்னுதமிழ

ப்புலமையோனென், பாடுகவிக்குற்றங்கள்பாராரிந்நூல் பாராட்டாநிற்பாருட்பரிசினுலே. (எ)

(இ-ள) நீடுபுகழுலகுதனிலமைந்தர்மாதர் நேயமொடுதாம்பயந்தபுதல்வாவாவாயிற கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொன்றுங்குறிப்பரிதாயினுமிககுலவிபபோறறி மாடுமகிழ்துவென்றுகொண்டுவாழ்வா. எ-து. நிலைபெற்றபுகழினையுடையவுலகினகண் ஸ்ரீபுமான்களா சிநேகத்தோடும்பெறறபிள்ளைகளிடத்துணடாகியவார்த்தை யிளமையோடுதடுமாறியொன்றுந்தெரிதற்கரிதாயிருந்ததாயினு மதனைமிகவுங்கொணடாடிபபோற்றி யாமபெறுமைசுவரியமென்றுமகிழ்ந்துவாழாநிறபாகள்;—அதுபோலமனனுதமிழ்ப்புலமையோ னென்பாடுகவிககுறறஙகளபாரா ரிந்நூலபாராடடாநிற்பாருடபரிசினுலே. எ-து அத்தன்மைபோல நிலைபெற்றத்தமிழ்ப்புலவனெனிடத்துணடாகிய கவியினதுகுறறம்பாரார், யான்சொன்ன நூலைபபாராட்டாநிற்பர் ஞானத்தின்முறைமைபபாட்டினுல. எ-று. (எ)

நூறசிறப்பு.

சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதிசொல்லியவாகமங்களெலாஞ்சூழப்போயு, மொததுமுடியுங்கூடவோரிடத்தே யொருபதிக்குப்பலநெறிகளுளவாறுபோற், பித்தர்குணமதுபோலவொருகாலுண்டாய்ப் பின்னொருகாலறிவின்றிப்பேதையோராய்க், கத்திடுமான்மாக்களுணாக்கட்டிறபட்டோர் கனகவரைகுறித்துப்போய்க்கடற்கேவீழ்வார். (அ)

(இ-ள) சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதி.எ-து.ஞானமேதனக்குச்சுதந்தரவடிவாகவுடைய கர்த்தா,—சொல்லியவாகமங்களெலாஞ்சூழப்போயுமொத்துமுடியுங்கூடவோரிடத்தே.எ-து.

சமயபேதங்கடோறு மவனருளிச்செய்தவாகமங்களெல்லாம்ப லபேதமாயினும ஞானபாதமெல்லாவாகமமுந்தனனிலொத்துச் சென்றொருபொருளையேநோக்கிமுடியும். அஃதென்போலவெ னின்,—ஒருபதிக்குப பலநெறிகளுளவானறபோல. எ-று ஒ ராகருண்டாகியவழிகளெல்லாம் பலபேதப்பட்டனவாயினும் சே ரவ்வூரையேநோக்கிக்கிடந்தாறபோல,--பிரதாகுணமதுபோல வொருகாலுண்டாயபின்னொருகாலறிவின்றிபபேதையோராய க்கத்திமொன்மாக்களுணாக்கடடிறபட்டோா எ-று. எல்லாசச மயத்திலு ஞானபாதமொக்குமெனறுகணடு முததியடைந்திருக்க மூமானமாக்கப்போலாகாமற பிரதேறினாகுணமபோல மருளு ந்தெருளுமாய் முததியடையத்தக்கநெறியைகனாறுமலன்நெறி யைக்கண்டாறபோலக்கூ பபிட்டகிரியுமறிவிலோராகிய பரசம யிகளாகியவானமாக்களாதுபக்றமகடடுக்குட்பட்டோா,— கன கலைகுறித்துப்போய்க் கடறசேவீழ்வாா. எ-று மகமேருவை க்குறித்துபபோகவொருபபட்டவனவழிபோகாமன் மறறொரு திசையேபோய்க் கடறசேவீழ்ந்தாழுந்தனமையைபோலும். எ-று.

இச்செய்யுள் பரசமயிகளகொளளுநூல்பசுநூலாகையா னமுத்தியடையாரென்பதுகூறிறறு. (அ)

பரசமயிகள் முத்தியடையாரகளெனபதற்குச் சிவதருமோத் திரம். "எடுத்ததோராகமைதன்னி லிருணமலசத்திதனனை, தடு த்தருளசைவநூலினசாதநமதனைத்தளசி, விடுதறவீறற்றநூ லின்சாதநமவிருப்புவாாமுனமெடுத்தவாறமுசம்விட்டுபபுறகை யாதரிப்பாரன்றே" என்றெடுத்துக்காட்டினா ஞானப்பிரகாசர்.

நூற்கதிகாரியும நூல்வழியும் நூற்பெயரும்.

போதமிகுத்தோர்தொகுத்தபேதைமைக்கே பொருந்
கினோரிவாகசன்றிக்கதிப்பாற்செல்ல, வேதநெறியெனு

மவர்கட்கறியமுன்னு ளிறைவனருணந்திதனக்கியம்பநந்
தி, கோதிலருட்சனற்குமாரற்குக்கூறக் குவலயத்தினவ்
வழியெங்குருநாதனைக்கொண்டு, தீதகலவெமக்களித்தஞா
னநூலைத் தோந்துரைப்பனசிவஞானசித்தியென்றே.

(இ-ள்.) போதமிகுத்தோர். எ-து சாத்திரஞானத்தானமி
க்கவர்கள்,—தொகுத்தபேதைமைசேர்பொருந்தினோர் எ-து இ
ந்தவகையாகச்சொல்லப்பட்டவறியாமையைக்கூடினோர்,—இவ
ர்க்களன்றி எ-து இந்தவிருவர்க்குமன்றி,—கதிப்பாற்செல்ல வே
துநெறியெனுமவர்கட்கறிய முன்னாளிறைவனருணந்திதனக்கி
யம்ப. எ-து. முத்தியின்வழிச்செல்லுதலுக்கு யாதுவழியென்
றாயுஞ்சத்திநிபாதத்தோர்க்கறியவேண்டி யாதியிலேபரமேசுர
ன்றன்னாளிற்பத்திசெய்யுநந்திகேசுரநாயனார்க்கருளிச்செய்ய,—
நந்தி கோதிலருட்சனற்குமாரற்குக்கூற எ-து ஸ்ரீநந்திகேசுர
நாயனாருந் தம்மாளிற் குற்றமற்றபத்திசெய்யுஞ்சனற்குமாரப
கவானுக்கருளிச்செய்ய,—குவலயத்தி னவ்வழியெங்குருநாதனை
க்கொண்டு தீதகலவெமக்களித்தஞானநூலைத் தோந்துரைப்பன்
சிவஞானசித்தியென்றே எ-து. அம்முறைமையாலேகேட்டரு
ளிச்செய்து பிரபஞ்சத்திலெழுந்தருளி யெமதுடையசுவாமியா
கியமெய்கண்டதேவநாயனார் குற்றமற்றதமிழாகச்செய்து சிவ
ஞானபோதச்சிறப்புநாமஞ்சாத்தித் தெமதஞ்ஞானநீங்கவருளிச்செ
ய்தவிந்தநூலை யோதியுணர்ந்துசொல்லாநின்றேன் சிவஞானசி
த்தியெனனும்பெயரினால். எ-று.

இச்செய்யுள் குருபரம்பரையும் பாரம்பரியமாகநூல்வந்த
முறைமையுங்கூறிற்று. (௯)

நடுவாகத்தலைமையராகிய சத்திநிபாதத்தோரிலக்கணத்திற
கு; "திரைக்கடலுட்சென்றுசிதறியுடைந்தாழ்ந்த,மரக்கலங்களை

விட்டார்மனம்போ—லிருக்குமெனக, கையாலினைப்பிரவிகசஞ் சிக்கலங்கினே, ஞய்யுநெறிகாண்வுணாநது ,, எனவுமெடுத்துக் காட்டினாஞானபிரகாசா.

நூற்கருத்து.

இறைவனையுமிறைவனுலியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்புமவேண்டுஞ்செய்தி, முறைமைகளும்பெத்தமொடுமுத்தியெல்லா முதுலகிலெமக்கியன்றமுயறசியாலே, சிறைபுலவும்புனனிலவித்தோனறும்பேயத்தோச செய்கைபோலுண்டாயபொய்கொண்மாறக்கத், துறைபலவுங்காவிடையாற்சொல்லிப்போக்கித் துக டாவிர நூலிற்சொலலகிறபாம். (௧௦)

(இ-ள) இறைவனையுமிறைவனுலியம்புநூலும எ-து பரமேசரனையும்பரமேசரனுலருளிச்செய்யப்பட்டவேதாகமபுராணபபொருளகளையும,—ஈணடளவும.எ-து இவவிடத்துணடாகிய வளவைபபிரமாணமும,—பொருளியல்பும. எ-து. அவ்வளவைகளாலறியும்பொருளகளினியலபும,— வேணடுஞ்செய்திமுறைமைகளும் எ-து அபபொருளியலபினவழிசினறோர் செய்யவேண்டுமாசாரஙகளையும்— பெத்தமொடுமுத்தியெலலாம். எ-து. பெத்தலக்ஷணத்துடனே முத்திலக்ஷணஙகளெல்லாம், —முதுலகிலெமக்கியன்றமுயற்சியாலே எ-து. பழையதாயவரும்பிரபஞசத்திலெனக்குக்கூடினசெயலாலே,—சிறையுலவும்புனனிலவித்தோனறும்பேயத்தோச செயகைபோலுணடாயபொய்கொணமாறாகக்துறைபலவுங்காவிடையாறசொலலிப்போக்கி. எ-து, கரையிலகப்பட்டுநிறகு நீரையொபபத்தோன்றுகின்றபேய்த்தேரை மெய்யென்றுநிருபிககுமிடத்துப பொய்யானதன்மைபோல

நூல்களாகவும் வழிகளாகவும் கேட்டார்க்குப்பொருந்தத்தக்க தாகவுண்டாய பொய்யையாக்கைக்கொண்டவழிகளாகிய வுலோகாயிதன்முதற்பாஞ்சராத்திரியீறாயசமயிகளுடையபலதுறைகளை யுங் கடாவாலும்விடையாலுஞ்சொல்லிநீக்கி,—துகடீர விருநூலிற்சொல்லுகிற்பாம். எ-து. குற்றந்தீர ஞானபாதத்தையறியவிருநூலிலேசொல்லக்கடவேன. எ-று. அளவென்றது-அளவைவகைய். அளவையாவன-காண்டன்முதலிய ஒடு எண். துகடீரவென்றது அவரவர்களளவைமாக்கத்தினின்றகுற்றந்தீரவெனக.

இச்செய்யுணூற்கருத்துக்கூறிற்று. (க0)

இவைபத்தும்பாயிரம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

உலோகாயிதன்மதம்.

இனி உலோகாயிதன்முதற் பரசமயிகள்பிரமாணப்பிரமேயங்களும் அவர்களைநிராகரிக்குமாறுமருளிச்செய்கிறார்.

இந்திரபுரோகிதனியம்புமொருநூலின்
றந்திரமெனுந்தறிவினோடருளிலாமற்
சந்தனைபுயத்துமணமாலைகடயங்க
வுந்தியுலகத்திலுலகாயிதனுரைப்பான். (க)

(இ-ள்.) (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) சாந்தம்பொருந்தியதோளிடத்து நறுநாற்றம்பொருந்தியமாலைகளபிரகாசிக்க ங்கூரப்பரசமயீங்கதாழவுலோகாயிதன இந்திரபுரோகிதனுகியபிரக

ஸ்பதிபகவா னான்மாக்கள்போகங்காரணமாயருளியநூலை யிப பொழுதிடையூறின்றிக்கொள்ளுதற்கு ஞானமுங்கிருபையுமில் லாமலந்தநூலையேமெய்யென்றுசொல்லாநிற்பன். எ-று. இயம புநூல உலோகாயிதசித்தாந்தம். சந்தனப்புஷ்பந்துமணமாலைகட யங்க எ-து போககாமியாகையாலே பலனசுகந்தாதிகளையுடை யனெனபதுநோக்கியெனக. உந்தியுலகத்திலுலகாயிதன். எ-து ஸ்திரீபோகமேமெய்யென றநுபவிக்குமவன ஜநநாமானசைவிடா னெனபதுகருதது உந்துமுலைக்யாடமாயிற ஷிளம்பினதெனக இதகூறசொல்லியது இந்திரனறவததிலேபுரியப பிரகஸபதியவ ணமயக்கிவிடையததிலேவீழவிததசாததிரமெனக. அஃதென போலவெனனின அருச்சுனனறவததிலேபுரிய வாசுதேவனறே ரிலேயிருந்து கீதையென்னுஞசாததிரததினுலே மயக்கிததொல லுவிததறசொககுமெனகககொள்க. உலோகாயிதன சாாவாக னென்றுபபெயாபெறுவன்.

இசசெய்யுளுலோகாயிதன்பிரகஸ்பதிநூலையேபிரமாணமா கக்கொணடுனாபபனெனபது கூறிறறு. (௧)

பிரகஸபதிகூறியமததை நூல்வாசுதேவாகூறிய நூலுக்கொபபா மோவெனில, விவகாரதிசையிலல்லது புண்ணியபாவங்களும சொாககமுதலானபிரபஞ்சங்களுங் கருத்தனு மான்மவர்க்கங்க ளும் பூசை ஜபம தியானம அநுஷடானம் யாகமுதலியசன்மங்க ளும் பாரமாாத்ததிசையிலேமெய்யல்லபொய்யென்றசதாசாரவி ரோதஞ்சொல்லலால; ஒருபுடையொப்பாமெனக. எனறெடுத்து க்கூறினாருஞானப்பிரகாசா.உந்தியுலகததில்.எ-கு. கடலினறசூழ பபட்டவுலகமெனபபொருளுரைப்பாருமுளா. உந்தி-கடல.

ஈண்டளவைகாட்சிமனமாதியிருமூன்றாய்
வேண்டுமெனுமானமுதலானபலவேண்டா
பூண்டபொருள் பூதமவைபுகழ்கடினசீதந்
தீண்டரியவெம்மைசலந்திறனொடுசேர்வே. (உ)

(இ-ள்) ஈண்டளவைகாட்சி. எ-து. இவ்விடத்தளவையென்றுசொல்லப்படு முமதுகாட்சியை,— மனமாதியிருமூன்றாய வேண்டும். எ-து அக்காட்சியினைவிகற்பித் தையக்காட்சிமுதலாறுவகைக்காட்சியாய்க்கோடல்வேண்டும்,— அனுமானமுதலானபலவேண்டா. எ-து இக்காட்சியில் விகற்பமொழிந் தனுமானமுதலியவேண்டுவதில்லை,— பூண்டபொருள்பூதம் எ-து. அக்காட்சியானுமதன்விகற்பத்தானுங்கண்டுகைக்கொண்டபொருள் பூதங்களாகும்;— அவை. எ-து பூதங்களாகும்,— புகழ்கடினசீதந்தீண்டரியவெம்மை சலந்திறனொடுசேர்வே. எ-து. சொல்லப்பட்டகடினஞ் சீதம் தொடுதற்கரியவெப்பஞ் சலனமென்னுஞ்சொரூபங்களோடுங் கூடும், எ-று. மனமென்ற தையக்காட்சி. பழுதையைப்பாம்பென றையப்படுவது மனமாகலின் மனக்காட்சியென்றார். இனிக்காட்சியிருமூன்றாவன ஐயக்காட்சி, வாயிற்காட்சி, விகற்பக்காட்சி, அந்வயக்காட்சி, வெதிரேகக்காட்சி, திரிவுக்காட்சியெனவிவை. இனிசவிகற்பக்காட்சி நிர்விகற்பக்காட்சியாவது இவ்வாறினோடுங்கூடாதுகுற்றமறக்காண்பது. ஐயக்காட்சியாவது இருளிற் பாம்போபழுதையோவென் றையுறுதல், அதுவேமனக்காட்சி. வாயிற்காட்சியாவது கண்முதலிந்திரியங்களாற்காண்பது. விகற்பக்காட்சியாவது பெயர் ஜாதி குணங் கன்மம்பொருளென ஐந்தினுங்காண்பது. அந்வயக்காட்சியாவது புகையினாலனலறிதல். வெதிரேகக்காட்சியாவது நாற்றத்தாற்பூவறிதல். திரிவுக்காட்சியாவது பழுதையைப்பாம்பென்றுகொள்வது,

இச்செய்யுள்உலோகாயிதன் சித்தாந்தத்திற்கொள்ளுங்கட்டசியளவையும் அதனின்விகற்பமு மதனாலறியும்பொருளாகிய பூதங்களுனகும் அவற்றின்குணங்களுங்கூறிற்று. (௨)

அனுமானமுதலாவன, அனுமானம, ஆகமம், உபமானம, அருத்தாபத்தி, அபாவம, சம்பவம, ஐதிகம், யுகதிபாரிசேடமுதலானவை. அளவைமுதலியன தனியேயிநூலிற்கூறியிருபபனத விவரமாய்ககாண்க.

சாற்றுபெயரானவை தலமபுனல்கனற்பின்
காற்றுமெனலாமிவைகலந்தகுணமோதி
னாற்றமிரதமமுருவநற்பரிசமாகும
போற்றுமிவைசித்தவியல்பாமிவைபுணர்ப்பே. (௩)

(இ-ள்.) சாற்றுபெயரானவை. எ-து அபபூதங்களுன்குமப்படிக்கூடினபின்பு. அவையிற்றுக்குச்சொல்லுமபெயர்களானவை,—தலம்புனல்கனற்பின் காற்றுமெனலாம். எ-து. பிருதிவியு மப்புவுந் தேயுவும் வாயுவுமென்றுசொல்லலாம,—இவைகலந்தகுணமோதின். எ-து இபபூதஙகளகூடியகுணங்களின்பெயரைமுறையானேசொல்லின,— நாற்றமிரதமமுருவநற்பரிசமாகும். எ-து. கந்த மிரத முருவம் பரிசமிவையாகும,—போற்றுமிவை. எ - து. தெய்வமாகததொழும இபபூதங்களுன்கும்,— சித்தவியல்பாம். எ - து. அழியாதவியலபுகளையுடையவாம்,— இவைபுணாபபே. எ-து. இவைகூடுமிடத்து மேலானவாயுபபூதத்திலேநின்று மூன்றுபூதங்களி லொன்றிலொன்றாக வடைவேகூடபபடுமே. எ-று. வாயுகண்ணுக்குத்தெரியாதாயினும் பரிசங்கொணடுகொணகையாற் பின்காற்றுமெனலாமென்றொனினுமமையும்.

இச்செய்யுள் பூதங்களுண்கின்பெயரு மவற்றோடுங்கூடிய குணங்களின்பெயரும பூதங்களகூடு முறைமையுங்கூறிற்று. (௩)

போறறுமிவைவிததவியலபாமிவைபுணாபபே. எ-கு. புசழ பபடுமிவைவிததியமா யொருகர்த்தாவாலன்றிப்பொருந்திக்கூடுத ல்சுபாவம். எனறாஞானப்பிரகாசர்.

ஒததுறுபுணாசசியிலுருக்களபலவாகும
வைததுறுகடாதிபலமண்ணின்வருமாபோற்
புத்திகுணஙறபொறிபுலன்களிவையெல்லா
மித்தில்வருநீரினிலெழுங்குமிழியொதததே. (௪)

(இ-ள்.) ஒத்துறுபுணாச்சியிலுருக்கள்பலவாகும். எ - து. அபபூதங்களின்சொருபங்களுங்குணங்களுந் தம்மிலொத்துககூடுகிறகூட்டத்திலே வடிவுகள்பலவுணடாம. அஃதென்போலவென்னில்,— வைத்துறுகடாதிபலமணணின்வருமாபோல். எ-து. திரிகையிலேவைத்தமண்ணினகண்ணே பலகடாதிகடோன்றுமாபோல,— புத்திகுணஙறபொறிபுலன்களிவையெல்லாமித்தில் வருநீரினிலெழுங்குமிழியொததே. எ-து. (இதனைபபொருளுக் கேற்பமாறுக.) நீரினிற்கிளம்பியகுமிழியையொத்து புததியுங்குணமு ஞானேந்திரியமாகியபொறிபுலன்களு மிவையெல்லா மிவ் வுருவின்கண்ணேயுண்டாம். எ-று ஒத்துறுபுணாச்சியி லுருக்கள்பலவுண்டாமெனவே ஒவ்வாமலுறும்புணாச்சியி லுருக்களுங் குணமுமேறிககுறைநதுவருமென்பதுகருத்தாயிற்று. உருககள் பலவாவன,எறும்புகடையானைமுதலியவுருககள். புத்திமுதலாயினவு மிவ்வுருககளின்வருமென்பது. புத்திமுதலாயினவை முன் பில்லாதவை இவ்வுருவிலேதோன்றி இவ்வுருவோடேமடியுமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பூதங்களிலேயுருத்தோன்றுமுறைமையும், அவ்வுருவிலேபுத்திமுதலானவைதோன்றுமெனபதுங்கூறிற்று. முன்னே முதலானகூட்டத்து மதசத்தியுண்டானதுபோலவும் ஸ்ரீபுருஷர்கூட்டத்திற் சுகம்போலவும் சாதுர்ப்பூதசமவாயத்திலே ஞானசுகாதிகள்தோன்றி யவைவளரவளர்ந்து குறையக்குறைந்துமபிரகாசியாநிற்குமெனக்கொள்க. (௪)

பூதமதினொன்றுபிரியப்புலனிறக்கும்
நீதியினினிறபனநடபபனவுமுறபோ
லோதுமவைகயாகியுறுகாரிய மூலந்தா
லாதியவையாமிதனையறிவதறிவாமே. (௫)

(இ-ள்.) பூதமதினொனறுபிரியபபுலனிறக்கும் எ-து. அப்பூதங்களிலவாயுபபிரிய விநதிரியங்களகெடும். புலனிறக்குமென்வே புலனகாரணமாகிய பொறி குணம் புததியவையுமிறக்கும்,— நீதியினினிறபனநடபபனவுமுறபோல். எ-து. இமமுறைமையாலே தாபரசங்கமங்களுமிறககபபடும்,— ஓதுமவையாகியுறுகாரியமூலந்தாலாதியவையாம். எ-து. சொனனமுறைமையிற்கூடிபபோந்தகாரியமாகிய சொருபகுணங்களிறநதாற காரணமாகியபூதங்களேயாம்.—இதனையறிவதறிவாமே. எ-து. இவையிற்றையிம்முறைமைபபாட்டாலேயறிவதேஞானமாவது எ-று. (ஞானம) இந்தபபூதங்களபிரியச் சுகாதிசேதனருபவிகறபங்களு மண்ணிறகடமும் மகிழிபிநீறீபமும் மினனைவழிபுககதெனறறியாம னசித்தவாறுபோல நசிக்குமெனக்கொள்க.

இசசெய்புள பூதம்பிரியுமாறும் பூதத்துடனேயிந்திரியாதிகளீங்கவுருககளகெடுமாறுங்கூறிறறு.

இந்திரபுரோகிதனென்னுஞ் செய்புணமுத லிச்செய்யுட்காறுந் தமமதங்கூறி மேறபிறாமதங்கூறுகினறது. (௬)

வேறு.

இப்படியன்றிக்கன்மமுயிரிறைவேறுண்டென்று
செப்பிடுமவாக்குமண்ணோர்செயதிடுங்குற்றமென்னே
வொப்பிலாமலடிபெற்றமகனொருமுயறகொம்பேறித
தப்பிலாகாயப்பூவைப்பறித்தமைசாற்றினூரோ. (௯)

(இ-ள) இபபடியனறி. எ-து. இபபடிபூதககூட்டத்தினு லுருக்கடோன்றி வாயுககெடககெடுதலனறி,—கன்மமுயிரிறை வேறுணடெனறு செபபிடுமவாககுமணணோா செய்திடுங்குறற மென்னே எ-து முன்செய்தகனமமபினறொடருமெனறு மித னைபபுசிககத்தககதோரான்மாவுணடென்று மிவையிற்றைக்கூ டடுவானொருகாததாவுணடென்றுஞ சமயிகளுலகததாரைமயக க வுலகததாாசமயிகளுககுச்செயதகுறறமயாது?—ஒபபிலாமல டிபெறறமகனொருமுயறகொமபேறித தபபிலாகாயபபூவைபபறி ததமைசாறறினூரே. எ-து உலகததாரைமயக்கச் சமயிகள்கூ றுமது, மலடிபெறறவொபபிலலாதமக னொருமுயலின்கொம்பி லேயேறி யாகாயமபூததபூவைத தவறின்றிபபறித்தானெனனுந் தன்மைககொககும். எ-று. பூதமேதெய்வமாவது,பூதககூட்டத் தின்மிகுதிககுறைவேகன்மமாவது, பூதககூட்டததினிசமுமுண ரவேயானமாவாவது, இதுவனறிவேறேதெய்வமுங்கன்மமுமான் மாவுமில்லையெனபதுகருதது. மலடிபெறறவொபபிலாமகனெ னமாறறுக ஆகாயபபூவைததபபிலாமறபறிததமையெனமாறுக. (ஞானம.) பொய்பபெருககிபபுராணஞ்செய் துலகத்துள்ளாரை மயககித் தீாத்தயாததிரை தபசுக ளககினிகோததிரம் தானம் த னமம ஜபம் தியானம சமாதியென்றும உபவாசவிரதமெனறும பேரிடடுப பகறபொழுதுபோக்கி உலகததாரைபபொருள்கவர் ந்து பொய்பபொருளபேசிப்பொழுதுபோக்கி யவமேகழிவதர் தோவெனறுநொநதானெனககொளக.

இச்செய்யுள் கத்தாவுங் கன்மமுமான்யாவுமில்லையென்றில்பொருளுவமைகூறிமறுத்துக்கூறிற்று. (சு)

செய்திடுங்கன்மமெல்லாஞ்செய்தவர் தம்மைப்பற்றி
யெய்திடுமென்னினிங்கேமாய்ந்திடுமேயவதெங்ஙன
மெய்தருதூலங்கெட்டுச்சூக்கமாயமேவுமென்னி
லையனேதீபம்போனலதனொளியாவதுண்டோ. (எ)

(இ-ள்) செய்திடுங்கன்மமெல்லாஞ்செய்தவர் தம்மைப்பற்றியெய்திடுமென்னில. எ-து. முற்பிறப்பிலானமாககள்செய்தகன்மமெல்லாங்கெடாம லான்மாக்களைப்பொருந்திப் பிறப்பிறப்பிலேயூட்டுமென்றுகூறின்,—இங்கேமாய்ந்திடுமேயவதெங்ஙன. எ-து. இப்பிறப்பிறசெய்தபுண்ணியபாவங்க ளிக்காயத்தோடுகெடுமாதலாற பிறப்பிறப்புக்குக்கூடுமாறெங்ஙனே?—மெய்தருதூலங்கெட்டுச்சூக்கமாயமேவுமென்னில எ-து. காயத்தோடு தூலமுறைமைகெட்டுச சூக்கமுறைமையாகப்பொருந்துமென்றுகூறின்,— ஐயனேதீபமபோனல தனொளியாவதுண்டோ. எ-து. திரியோடேகூடிநின்றவிளக்கொளி யத்திரியைநீங்கிவேறேநின்றொளிருமெனனுந்தன்மைத்து, காயநீங்கிசூக்குமமாய்ப்பொருந்துமுறைமை. எ-று. ஐயனேயென்ற திழிவினக்கண்வந்தது. (எ)

மாய்ந்துபின்வயலிலிட்டவைதழைப்பலிக்குமாபோலே
ய்ந்திடுங்கன்மமென்னிலிட்டிடத்தினையுமேனி, யோய்ந்
துவந்தவைபுண்ணைப்பண்ணுஞ்சோறுதரததற்றால், வா
யந்திடும்பலம்வயிறறிறகொண்டிடுமவழுக்குவைததாய.

(இ-ள்.) மாய்க்துபின்வயலிலிட்டவை தழைபலிக்குமாபோலேய்ந்திடுங்கன்மமெனனில். எ-து. வயலுக்கிடடவைகளோலு

ந்தழையுந் தான்கெட்டுப் பின்புபயிர்க்குநன்மையைக்கொடுக்கு மாபோலக் கன்மந்தோன்றுமற்றன்மைகெட்டுப பொருந்துமெ னறுகூறின,—இடடிடத்திசையும. எ-து. நீயுவமைகூறியவைக் கோலுாதழையு மிடடவிட த்திறபயிரகருநன்மையைக்கொடுக்கு மதுபோலப பிறாகாயத்திறகு நனமையையக்கொடுக்கவேணடும். உஃதெங்ஙனேயென்னில்,—மேனியோய்ந்துவந்தவனாயுண்ண பபணணுஞ்சோறுதரத்தற்ால் வாய்ந்திடுமபலம்வயிற்றிற்கொ ணடிடுமவழுக்குவைத்தாய். எ-து. காயநதளாநது பசித்துவந்த வனாயுணணபபணணுவித்தசோறு அவருநரத்து மாணடாலு ணடாம்பிரயோசன மவர்வயிறறின்மலங்கொள்வாவழுக்குக்கூ றிணுய்.எ-று இட்டதுகெடடுபபலித்தன்மலமெனககொள்க. (அ)

உருவமுமுணர்வுஞ்செயதியொத்திராகன்மமென்னின்
மருவுகைவிரல்கடமமினவளாவுடன்குறைவுண்டாகி
வருவதிஙகென்னகனமஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய்
பெருகுபூதஙகடமமின்மிகுகுறைப்பெற்றியாமே. (கூ)

(இ-ஸ.) உருவமுமுணாவுஞ்செயதியொத்திராகன்மமென் னில். எ-து. ஒருகாயத்தினசெயதியு மோருணாவின்செய்தியு மொத்திராமறபேதிககபபடுவது கன்மசெயதியென்றுங் கூறி ன்,—மருவுகைவிரல்கடமமினவளாவுடன்குறைவுணடாகி வரு திஙகெனனகன்மஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய். எ-து. (இதனைப பொருளுககேற்பமாறுக.)அறிவிலாதாய் முனபெந்தககன்மஞ்செ யது பின்புதொழிலைமருவினகைவிரல்க ளொன்றுக்கொன்றே றியுங்குறைநதுமிருப்பது,—பெருகுபூதஙகடம்மின்மிகுகுறைப பெற்றியாமே எ து. வளரும்பூதங்கடாமிககுக்குறைதலாற் கா யமுமுணர்வும்பேதிக்கப்பட்டதல்லது கன்மத்தினுலன்று.எ-று. [illegible]மபலமில்லையென்பதுகருத்து. (கூ)

இன்பொடு துன்பமெல்லாமெய் துவகன்மமென்னின், நன்புனல்சந்தனத்தினணுகவுமறுகவொண்ணா, மின்பொலியழலினேறுமேவுவநன்மைதீமை, யென்செய்ததியமபிடாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே. (௧௦)

(இ-ள்) இன்பொடுதுன்பமெல்லாமெய்துவகன்மமென்னில் எ-து. ஒருபொருட் கின்பதுன்பங்களெல்லாஞ் சன்மாந்தரம் பொருந்துமென்று கூறின,— நன்புனல்சந்தனத்தினணுகவுமறுக வொண்ணாமின்பொலியழலினேறுமேவுவநன்மைதீமையென்செய்ததியமபிடாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே. எ-து தெளிந்த புனலானது சந்தனமுதலாகியநறுநாற்றத்தோடுகூடவுங் கூடுதற் கரிதாகியவொளிமிகுதியையுடையவனலோடுகூடவு மொத்தன் மைதீமைசெய்ததென்றுகூறாய்; இவையெல்லாமொருபொருட்கி யல்பாமாதலாற் பூதகுணமன்றிக்கன்மமில்லை. எ-று (ஞானம்) தோல்முதலானவைசெறும்பைகக்கண்டாற் கருணைடு நீர்கூடினு ளெவிழ்ந்துமவருவது பதார்த்தவியல்பொழிந்துவேறுகன்மத் தால்வருவதல்ல, சாவுமும்பதார்த்தவியல்பெனறறிவாயாக.

செய்திடுங்கன்மமென்றுஞ்செய்யுண்முந லிச்செய்யுளகா று முறையானேகன்மமில்லையென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (௧௦)

காயத்தின்குணமதன்றிக்கண்டதான்மாவுண்டாயின், மாயத்திற்சொல்லிடாதேமனமுதலாறினுக்கு, நேயதத தாகவேண்டுமென்றியெங்கழுத்துமுண்மை, தேயத்தின் முயற்கொம்பெல்லைசெப்புவோசெய்தியாமே. (௧௧)

(இ-ள்.) காயத்தின்குணமதன்றி. எ-து. நூறுகாயங்கூடவே யொருசிவப்புண்டாமாறுபோலப் பூதக்கூட்டத்திலே குணாவுண்டாம். அஃதன்றி,— கண்டதான்மாவுண்டாயின்.

எ-து. மற்றோரான்மாவென்று தனியேகாணப்பட்டதுண்டாயி ன,—மாயத்திறசொல்லிடாதே. எ-து. உண்மையக்க நூலிறசொ லலாதே,—மனமுதலாறினுக்குநேயததாகவேணடும. எ-து. ம னககாடசிமுகலாயவாறுகாடசிககும பொருந்தசசொல்லவேண டும்,—அன்றியே சிகழ்தது முனனை. எ-து. காட்சிவிகறபத்தா லொழிந்து கருதலானு முனாயானுங்கூறுமது,—நேயத்தின்மு யறகொமபெலலைசெபபுவோாசெந்தியாமே. எ-து. உலகத்திற கோடில்லாதமுயலுககுககோடு மதறகளவும பெருமையுங்கூறு வோாதுகூறாறும். எ-று. மனமெனப தையககாடசியை. நேய மென்பது பொருத்தம்.

இசசெய்யுண முறையானே காயத்தின்குணமன்றியான் மாவிலலையெனறுமறுகதுசகூறிறறு (கக)

காயததின குணமதனறி. எ-கு. சரீரததினகுணமாகியவா காரப் சிததினா பயம மைதுநமெனனுநானகுமொழிய, எனறார் ஞானபிரகாசா.

அருவமேயிறைவனுகிலறிவின்றுகாயாமாகு, முருவ மேயென்னிறபூதககூட்டததிலொருவனுகு, மருவியவி ரண்டுங்கூடிநிறபவனெனனினமண்மே, யிருவிசும்பொ ருகல்லேநதிசிறகுமோவியமபிடாயே. (கஉ)

(இ-ள்.) அருவமேயிறைவனுகிலறிவினறுகாயமாகும். எ-து. காத்தாவருபியென்றுகூறி லறிவுமில்லையா யாகாயமபோலவா ம,—உருவமேயென்னிறபூதக்கூட்டததிலொருவனுகும். எ-து. அந்தககாத்தாவுருவமுடையவனெனறுகூறிம பூதககூட்டததி றறேன்றுஞ்சரீரியாதல்வேணடும்,—மருவியவிரணடுங்கூடிநிற பவனென்னில். எ-து. பொருந்தியருபாருபததோடுங்கூடிநிறபவ

னென்றுகூறில்,—மண்மேலிருவிசும்பொருகலலேந்திநிற்குமோ வியயபிடாயே. எ-து. மிககவாகாயமாகியவரூபத்திலே யுரூபமாகியகல்லைவிடடாற நமமிறகூடிநிறகுமோ பிரபஞ்சத்திலிலலாதாகையா லரூபாரூபஙகூடிநில்லாது. எ-று.

இசசெய்யுண் முறையானேபூதமேதெய்வமன்றி மற்றொருதெய்வமிலலையென்றுமறுததுககூறிறறு. (௩௨)

பூதத்தேயன்னமாகியன்னததாலுடமபுபுத்தி
பேதித்தேமனமுமாகிபபிரிந்தமைதிருநதவின்று [ங
வேதத்தேயுணாக்கவென்றேமேதினியோாகளெல்லா
கேதத்தேவீழ்ந்துவேறுநெறியலகேட்குமாறே. (௩௩)

(இ-ள்) பூதத்தேயனனமாகியன்னத்தாலுடமபுபுததிபேதித்தேமனமுமாகிபபிரிநதமைதிருந்தவின்று வேதத்தேயுணாகக எ-து. பிருதிவிபூததேயுணவுதோனறி யவவுணவாலுடலு மவ்வுடலிலேபுத்தியும் புத்தியிலேபேதிககபபடடமனமுமுண்டாய் வேறுபடடவறறை யிபபொழுதுதெரியத் தங்களவேதஞ்சொலலும்வழியும்,—என்றேமேதினியோாகளெலலாங்கேதத்தேவீழநது வேறுநெறியலகேட்குமாறே. எ-து. தஙகளவேதமபபடிசசொல்லவும் பிரபஞ்சத்திலுளளோாகளெல்லாம் வருத்தத்திலே வீழ்ந்து வேறுவழியல்லாவகையைககேடடதனைமேற்கொள்ளுமாறெனனே. எ-று. புத்தியுமெனவும்மைதொககது. பிரிதல்-வேறுபட்டிறத்தல்.

இச்செய்யுள பூதத்திலேயாவையுந்தோன்றி யதனிலேயொடுங்குமுறைமையேயன்றி வேறொருபொருளில்லையென்பது கூறிறறு (௩௩)

போகத்தைமண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய்விண்ணிற்
கொள்ள, மோகததராகியல்லன்முயன்றுழன்மூடரொல்

ளர், தாகத்திற்றண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போய்த்தண்ணீர்கேட்டுச், சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவார்களந்தோ. (௧௪)

(இ-ள்) போகத்தைமண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய். எ-து பூமியிலே மெய்யாகஸ்ரீபோகத்தைக்கண்டிருந்து மதனையநுபவியாததைவிட்டுப்போய்,— விண்ணிற்கொள்ளமோகத்தராகியல்லன்முயன்றுழன்மூடரெல்லாம். எ-து சுவர்க்கத்திலேபோகமுண்டென்றுகேட்டதனைக்கைக்கொள்ளுந்தற்காசையுடையராய்த் தவமென்னுஞ்சின்றயிலேமுயற்சிப்பட்டுத் தடுமாறுமறிவில்லாதவரெல்லாம்,— தாகத்திற்றண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போய்த்தண்ணீர்கேட்டுச்சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவார்களந்தோ. எ-து தாகித்தவிடத்தேதண்ணீரைமெய்யாகக்கண்டிருந்தும் அதனையுண்ணுமற்றகைவிட்டுப்போய் மற்றொருதண்ணீரையொருவனூரத்திலேயுண்டென்ன வதனைக்கேட்டுத்தண்ணீரையுண்டுதாகந்தீரவேண்டுமென்றுபோய் வழியிலேதுயர்முறுவோர்தன்மைபோலும், ஐயோ! எ-று அந்தோவென்பதிரக்கக்குறிப்பு

இச்செய்யுள் காணப்படுமஸ்ரீபோகத்தைக்கைவிட்டுக் காணப்படாதசுவர்க்காதிபோகத்தைக்கேட்டதற்குவருந்துதலறிவன்றென்று கூறிற்று (௧௪)

போகத்தை மண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய் விண்ணிற்கொள்ள மோகத்தராகியல்லன்முயன்றுழன்மூடரெல்லாம். எ-து அடையாபரணஞ்சந்தனங் குங்குமகஸ்தூரி சுகந்தமாலிகைகளோடுங்கூடவனிதையர் சங்கசுகபோஜனாதிபோகங்களைபூமியினகட்பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டறிந்தும் இவையிற்றுக்கு மேலான

சௌக்கியமில்லையென்றெண்ணாதிவற்றைவிட்டுப்போய்ச் சுத்த மிதமையாகியசுவர்க்கப்போகங்கொள்ளுவதற்கேற்றவநுஷ்டா னங்களைப்பண்ணவேணுமென்றுபிராந்தராகி மிகவுங்கிலேசப்பட்டு முயாசப்பண்ணுகிறகுமறிவுகேட்டோரெல்லாம் யாவர்க்கொப்பென னில்,—தாகத்திற்றண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போய்த் தண்ணீர்கேட் டுச்சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவார்களந்தோ எ-து. வெய்யிலிலேதூரவழிநடந்திளைத்துத்தண்ணீர்தாகமிகுந்தபோத ய்விட்டுக் கலைகுளிர்ந்தஜலமானதிருக்கவதனைவிட்டப்பாற் போய்க்கண்டபேரையெல்லாமொருசேதண்ணீருண்டென்றுகே ட்டுச்சோகமுற்றுப்பிரயாசப்பட்டுத்திரிந்துகானலைத்தண்ணீரெ ன்றெண்ணவிருப்பிச்சலாப்படும்பேதையோர்க்கொக்குமே,ஐயோ! என்றிரங்காநின்றனர் எ-று. இதுஞானப்பிரகாசர்கூறியது.

வாழ்வேவல்லைவாமி வலக்கைக்காவென்னுயிர்க்கு
ந், தோழனீயுன்னையொப்பார்சொல்லிடினில்லைகண்டா
ய், கோழைமானுடர்தீதெனனுங்கொலைகளாதிகொண்
டே, சூழும்வார்குழலார்மொய்ப்பச்சுடமொனத்தோன்றி
னுயே. (கரு)

(இ-ள்.) வாழ்வேவல்லைவாமிவலக்கைக்கதா. எ-து. இவ்வுலத் து ளமைமைப்போலநீயும்வாழ்வல்லை வாமதந்திரியே யுன்வலக் கையைத்தருவாயாக,—என்னுயிர்க்குத்தோழநீயுன்னையொப்பா ர்சொல்லிடினில்லைகண்டாய் எ-து.என்னுயிர்க்குத்தோழனீயே யன்றிச் சொல்லுங்காலத்துவேறில்லைகண்டாய்,— கோழைமா னுடர்தீதெனனுங்கொலைகளாதிகொண்டே. எ-து. மனமில் லாதமனுடர் பொல்லாங்கென்றுசொல்லப்பட்டகொலைகளுமு தலியவற்றை யாங்கைக்கொள்ளுமுறைநம்மைபோலக்கைக்கொண

டு,— சூழும்வார்குழலார்மொய்ப்பச்சுடரெனத்தோன்றினையே எ-து. சுற்றுமொழுங்குநீண்டகுழலினையுடையமடவார்சேவித்துப் போதவிளக்குப்போலத்தோன்றினையாதலாற் றேழனீயே. எ-று.

வலக்கைத்தானென்றது பிரியவசநஞ்சொல்லியது. கொலைகளவாதியாவது கொலைகளவுகட்காமம்பொய், இவையும் காமக்குரோதலோபமோகமதமாச்சரியமுதலியபிறவும். (ஞானம்) மதுமச்சமாமிசமைதுநமுத்திரையென்ற பஞ்சமாபாதகத்துடனே யருந்திச்சுகிக்கிறவனசமர்த்தனென்பதுகருத்து.

இது வாமதந்திரியுங்கொலைகளவாதியோடுகூடுகையால் அவனுந்தனனேடுகூடியசமயத்தானென்றுகூறிற்று. (௩௫)

கோழைமானுடா. எ-கு. பித்தாதிக்கமுடையோனென்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஈசனாயனாமாலோடிந்திரனறெறிவைமார்பாற, பேசொணுவகைகளெல்லாஞ் செய்தன்றேபெரியோரானு, ராசையாலவர்போனுமுமாகவேவேண்டுமாயின், வாசமார்குழலாரோடுமவல்லவாகூடிவாழ்மின். (௩௬)

(இ-ள்.) ஈசனாயனாமாலோடிந்திரன்றெறிவைமார்பாற்பேசொணுவகைகளெல்லாஞ்செய்தன்றேபெரியோரானா. எ-து. உருத்திரன் பிரம்மா விஷ்ணு விவருடனிந்திரனும் ஸ்ரீகளிடத்துச்சொல்லவொண்ணுதபடி தலையிற்றரித்து நாவிற்றரித்து மார்பிற்றரித்துங் கௌதமர்சாபந்தரித்து மற்றுஞ்செய்துமன்றோ பெரியோரென்றெல்லாருஞ்சொல்லப்பட்டார்கள். ஆசையால்,— ஆசையாலவர்போனுமுமாகவேவேண்டுமாயின் வாசமார்குழலா

ரோடும்வல்லவாகூடிவாழ்மின் எ-து. அப்படி யவர்களைப்போல வெல்லாராலும்பெரியோரென்று கொண்டாடப்படுதற்குநமக்கு மாசையுண்டாயின மணம்பொருந்தினகுழலினையுடையமடவாரோடு வல்லவண்ணம்வருந்தியும்பொருந்திவாழ்மின். எ-று. (ஞானம்)ஈஸ்வரன் பாகத்திலேயொருத்தியைககரந்துஞ் சடையிலேயொருத்தியைக்கரந்துவைத்தும், பிரமா நாவிலேயொருத்தியை வைத்தும் திலோத்தமைகாரணமாகபபிரமித்துததேடிநான்முகனும், விஷ்ணுமாரபிலேயொருததியைவைததும் பதினாறுயிரகோபிகைகளைப்போகித்தும்மறறுமபரதாரகமாம்பண்ணியும், இநதிரனகலிகைககாரணமாகவாயிரஙகணணாகிய விவ்வாறெல்லா நகாண்க. சமணனுமியக்கியைககூடிககொணடான் ருன்றலைவனுகவேண்டுமென்பதுகருதியெனககொளக. மறறுமுளளதேவருஷிகளகதைதகளுமறிந்துகொள்ளென்பதுகருதது.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகமேதிவ்வியமானபதமென்பதுகூறிற்று. (௧௬)

ஈசனாயனார்மாலோடிந்திரன்றெரிவைமார்பாற், பேசொணுவகைளெல்லாஞ்செய்தன்றேபெரியோரானார். எ-து. மகாதேவரென்னும்பரமேஸவரனனவர் பார்வதியாளைவாமபாகத்திலவைத்தும் கங்காதேவியைத்திருச்சடையிலேதரித்துவைத்தும் மகாவிஷ்ணுமோகினிரூபமெடுததபோது அவளைப்புணர்ந்து மசாத்தனைப்பெற்றும் தாருகாவநத்திருடிகளுடையஸ்ரீகளெல்லாரையுமோகிக்கப்பண்ணியும்சுக்தரமூர்த்திககாகப்பரவைநாச்சியார் சங்கிலிநாச்சியாரிடங்களிலதூதுநடந்தவர்களைககூட்டிவைத்தும் இவைமுதலாகவநேகம்லீலாவிநோதங்களெல்லாம்பண்ணியும், பிரமதேவனனவர்சரஸ்வதிதேவியைநாவிலேவைத்தும்தி

லோத்தமைகாரணமாகமிகவும் பிரமித்துமோகமுற்றுத்தேடிநா
ளமுகனுகியும்ஊர்வசியைககூடிமகருஷியாகியவசிஷ்டரைப்பெ
ற்றும, அந்தபிரமதேவனுககுமன்மதனுககுந் தந்தையாகியநா
ராயணமூர்த்தியானவாமகாலக்ஷ்மிதேவியை மார்பில்வைத்தும்ப
தினுறுயிரங்கோபிகாஸ்ரீகளுடனபதினுறுயிரந் திருவுருக்கொண்
டுபோகித்தும்பிரதாபிததும,முபபததுமூன்றுகோடிதேவர்களு
க்குங்காத்தனுகியதேவேந்திரன இந்திராணியைத்துடையிலே
வைததுககூடிச்சுகிததும் அகலிகைபொருட்டாகவாயிரங்கண்
பெறறும், இவாகளெல்லாருமடவாரிடத்தவிருபபத்தாலேசொ
ல்லுதற்கரியமாககங்களெல்லாம்பணணியல்லவோயெல்லாரினு
மேமபட்டுபபெரியோராஞர்கள். இவையல்லாமலுஞ்சுப்பிரமண
ணியரானவா தெய்வானையைபபுணாந்தும் விருத்தப்பிராமண
ஞுகியும் வேங்கைவிருக்ஷமாகினிறும அநேகவிநோதமெல்லாம்
பண்ணிவளளிநாயகியைப்புணாநதும் அவ்விருதேவியரையுந்த
மதிருபாரிசத்திலேயும்வைத்திருநது மிகுந்தபோகமநுபவித்தும்
இமவான்மேனையைக்கூடிச்சுகித்து ஈஸ்வரனுக்குப்பெண்கொ
டுத்துப்பெரியோனுகியும்,மன்மதனரதிதேவியைக்கூடிச்சுகித்து
ஜகத்தையெல்லாமோகிக்கபபணனுமகத்துவமுடையனுகியும்சூ
கதிரன் அசுவனிமுதலியஇருபததேழுபெண்களுடன்கூடிச்சுகி
த்திருந்து மிகுந்தகண்ணெளியுமுடைத்தாய்பரமேசுரன்திருமு
டியிற்றரிக்கப்பெற்று மகுத்துவமுடையனுகியும், ஆதித்தபகவா
ன் உசாதேவி பிரத்தியுச்சையென்னுந்தேவியரைக்கூடிச்சுகித்
திருந்தும் குந்திதேவியைக்கூடிக்கன்னனைப்பயந்தும், காசிபப்பிர
மருஷிவெகுபபேரையாசப்பட்டுமாயாதேவியைப்புணர்ந்து சுகித்
திருந்தும் சூரன்முதலோரைப்பெற்றுமேலோனுகியும், பராசர
ப்பிரமருஷி மச்சகந்தியைக்கூடிச்சுகித்துவேதவியாசரைப்பெற்

றம், அகத்தியமாமுனிலோபாமுத்திரையுடன்கூடியின்புற்றிரு
ந்தும், சந்திரசூரியாமுதலானோர்போக்குவரவில்லாமன மிகவுமு
யரவளர்ந்தவிந்தபர்வதத்தைப்பாதாளத்தடக்கிச் சத்தசாகரமு
ளுசுக்தோதகமாகப்பானம்பண்ணித் திருக்குற்றாலத்தில் விஷ்ணு
விக்கிரகத்தைச்சிவலிங்கமாக்கிப் பொதியமாமலையிலேயிருந்து
பூமியைச்சமனம்பண்ணிப்பெரியோனாகியும், மரீசிசம்பூதியைக்கூ
டிச்சுகித்தும், அத்திரிஅநசூயையைக்கூடிச்சுகித்தும், புலகன
க்ஷமையைக்கூடிச்சுகித்தும், புலத்தியன்பிரீதியைக்கூடிச்சுகித்
தும், சத்தகிருதுசந்ததியைக்கூடிச்சுகித்தும், அங்கிரர் ஸ்மிருதி
யைக்கூடிச்சுகித்தும், வசிஷ்டர் அருந்ததியைக்கூடிச்சுகித்தும்
குஹுங்கியைக்கூடிச் சத்தியமாமுனியைப்பெற்றும், இப்படியிங்
ஙனங்கூறியசத்தவிருடிகளும் தங்கள்மங்கையரைக்கூடிமகிழ்ந்
தும்பெரியோராகியும், பிருகுமாமுனி*திவ்வியையைக்கூடிச்சுகித்
தும், கௌதமருஷியகலிகையைக்கூடிச்சுகித்தும்; குச்சரமாமு
னிபுத்திரரானமிருகசிருங்கர் சத்தியாமாமுனிமக்களசவுந்தை
முதலானநால்வரையுமணஞ்செய்துகக்கூடிச்சுகித்தும், காமபிலி
தேசத்துசௌபரியென்னும்பெரியோன பொய்கைக்குள்ளேபன்
னிரண்டுவருஷமுழுகியிருந்து மிகுந்ததபசுபண்ணிக்கொண்டி
ருக்கிறகாலத்திலே சமவதமென்னும்வானைமீன் மனைவிமக்களெ
ன்னுஞ்சுற்றத்தாருடன்கூடிக்களித்துச்சுகித்திருத்தலைக்கண்டு
நாமும்இப்படிக்கூடிச்சுகித்துப்பிரதாபிக்கவேணுமென்று வாஞ்சி
த்து விவேகஞானம்வந்துமத்தபசைவிட்டுப்பொய்கையினின்றும்
நீங்கிவந்துமனுவங்கிஷத்தினமான்தாதாவென்னும்மஹாராஜாவி

பிருகுமுனிவர்மனைவிபுலோமையென அவராற்கூறப்பட்ட
பார்க்கவபுராணமென்னும்விநாயகபுராணத்திற்கூறுகின்றது பி
ருகுகூறியது பார்க்கவம்.

ன்மக்களாஐம்பதின்மரையுமணஞ்செய்துமகிழ்ந்துஞ் சுகித்திரு
ந்துடபெரியோனாகியும், யாளியெனனும்பெரியோன் கலன்கனி
மகளிரான விராஜஸ்ரீகளாயிரவருடனகூடிப்போகித்துமகிழ்
ந்திருந்துமேம்பாடுறறும், திருப்புகலூரிற்போகநாதஸ்வாமியெ
னனும்பெரியோன வீரஸ்ரீரியுடனேகூடிப்போகித்திருந்துஞ்சித்
திபுருஷனாகியும், தாமபுத்திராதியானபஞசபாணடவருந்தமயியு
டைய ஸ்ரீயென்றுந் தமபனுடையஸ்ரீயென்றுயவிசாரியாமல
திரௌபதியென்னுமொருபெண்ணுடனேகூடிச சுகித்திருந்து
மஹாராஜாககளாகிதேசமுழுதும்பரித்துப்பெரியோராகியும், அ
ரிச்சந்திரன்முதலானமேலானவரசரெலலாரும ஸ்ரீ யுடனேகூடி
சசுகித்திருந்தும பெரியோராகியும இப்படிப்பட்டமாககங்களை
லலாமுங்களபுராணசாஸ்திரங்களேசொல்லும. அவைகளையெல்
லாருங்கேட்டறிந்திருந்து மானுடா யானை குதிரை யாடு மாடு
பக்ஷிஇவைமுதலானசகலஜீவன்களும ஸ்ரீபுமானகளாகக்கூடிச்
சுகித்திருப்பதையறிந்திருந்தும், அன்றிலெனனும்பக்ஷி தனது
பேட்டுடனேகூடி முகத்தோடுமுகமவைத்திருக்கையிலே சற்
றேமுகத்தைவிட்டுநீங்கினபோது அந்தவன்றிலானது மிகவுந்து
க்கித்துக்கூப்பிடுதலும பின்பந்தப்பேட்டினமுகத்திலேதன்மு
கம்வைத்தவுடனே கூப்பிடுதலுந் துக்கமுநீங்கிச்சுகித்திருத்தலை
யறிந்திருந்தும், அந்தப்பக்ஷிககுளளவறிவுமிலலாமல் பிரத்திய
க்ஷவின்பமாயிருக்கிற ஸ்ரீபோகத்தைவிட்டறிவில்லாமல்மறுமை
யுண்டென்றெண்ணிக் கெட்டுப்போகிறபேருக்கையோவென்று
ஞ்சொல்லப்போகிறேன். மோக்ஷத்திறகுப்பெயர்கலியாணமென்
றுநிருவாணமென்றுநீங்களேசொல்லுவீர்களே? ஸ்ரீயைக்கூடியி
ன்பமநுபவித்தற்பொருட்டுமெங்கிலியர்தரிப்பதற்குக் கலியாண
மென்றும் பின்பவளைக்கூடியநுபவிக்குங்கிரியைக்கு நிர்வாண

மென்றுபெயருண்டாயிருத்தலாலும் இவைதம்மையேமோக்ஷ
மெனறறியாமல் வேறுமொருமோக்ஷமுண்டென்றெண்ணலா
மோபுஞசமயததாரொனனையறிவிலாதவனென்றும் கிருபையிலா
தவனெனறுமவிசாரியாமறசொலலுவார்கள் ; இவவிரண்டுமு
டையவனேயெலலாமறிநதவலலாபேரிலுமுளளகிருபையினு
லேயெலலாருஙகெடடுபபோகாமலிரங்கி யினனமுஞசொலலுகி
றேனகேடபீராக "கணணுதலியோகிருபபககாமனினறிடவேட
கைககு, விணணுறுகதேவராதிமெலிநதமையோராமாறு, னெ
ணணிவேணமதனையேவயெரிவிழிததிமவான்பெறற, பெணணி
னைபபுணர்நதுயிாககுபபேரினபமளிததனோரா." எனறிபபடியு
ஙகளபரமேசசுரனவா பார்வதியாரைப்பிரிநதுபோயோகத்தி
லிருககும்போது பிரம விஷ்ணு இந்திராதிதேவாகள்முதலான
சகலஜநங்களும் ஸ்ரீ கூட்டரவிலலாமல்வருத்தமுற்றூர்களெனறு
ம் உமமுடைசுவாமிபாாவதியாருடன்கூடிப் பின்புமுன்சொன்
னபேரெல்லோருக்கும் ஸ்ரீபுணாசசியு மதனுல்வரும்பேரின்பமு
முண்டாக்கினுரென்றும நீங்களுண்டென்கின்றவுங்கள நூலி
லேநீஙகள்சொலலுதலாலும், "ஞானத்தாலென்னுடையஞான
நா னன்றனவானையபிராபதநாஞசிரமத்தில்லறநான், கான
முறுபறவைகளிற்கருடனுளகதியதனி லீனமிலாமூத்திகானிரா
க்கதனினிருதிகான்." என்றிப்படியாசசிரமநான்கிலுள்ளும் ஸ்ரீ
யுடன்கூடிச்சுகித்திருக்குமில்லறமானது நாமென்றுகருஷமாக
வுங்கள்சுவாமிஉங்கள்சிவகீதையிற்சொல்லியிருத்தலாலும், உங்
கள்திருநாவுக்காசதம்பிரானென்னும்பெரியோரானவர் "பாறினு
ய்ப்பாறிநெஞ்சேபுன்றிபோலனறுபட்டுத், தேறித்தெளிவையாகி
ல்சிவகதிதின்னைமாகும், ஊறலேயுவாப்புகாறியுதாமேயொழுகு
ம்வாயில்,கூறையான்மூடக்கண்டுகோலமாய்க்கருதினுயே." என்

றும், "பெண்டிர்மக்கள்பெருந்துணைநன்னிதி, யுண்டென்றெண் ணியுவப்புறுமேழைகாள, கண்டுகொண்மினோநானூர் மூலைப்பி னைப, புண்டரீகப்பொதும்பிலொதுங்கியே.", என்றும்இப்படிவி சாரியாமல் இவைகளைவெறுத்தோதிப் பின்பு, "கனியினுங்கட்டி பட்டகரும்பினும், பனிமலர்க்குழற்பாவைநல்லாரினும், தனிமு டிகவித்தாளுமரசினும், மினியனறன்னடைந்தார்க் கிடைமருத னே.", என்றும் ஸ்ரீபோகமுதலானபோகங்களையுத்கிருஷ்டமா கப்பிறபாடெல்லாம்விசாரித்தறிந்தோதித் தேவாரத்திருவுளம்ப ற்றியிருத்தலாலும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரானவாஈஸ்வரப்பிரமா திகளுக்குமரியராயப் பசுபதியெனனும்பெயரினையுடைத்தாயத்த மக்குச்சுவாமியாயிருக்கிறபரமேஸ்வரனைத் தூதுசெல்லவிடுத்து பரவைநாச்சியாரையுஞ்சங்கிலிநாச்சியாரையுங்கூடிப்புணர்ந்து ஞ் சுகித்தும்பெரியோனாகியும், நீங்காவிசுவாசமாகவும்பத்திபண ணுமாணிக்கவாசகமூர்த்தியெனனும்பெரியோர் "குரவுவார்கு ழலார்திறத்தேநின்றுகுடிகெடுகின்றேனை.",என்றும்"வெஞ்சேல னையகண்ணார்தம்வெகுளிவலையிலகப்பட்டு, நைந்தனையேன்" என்றும். "தையலாரமையலிலேதாழ்ந்துவிழக்கடவேனை.",என் றும் "கொழுமணியேர்நகையார்கொங்கைக்குன்றிடைச்சென் றுகுன்றிவிழுமடியேனைவிடுதிகண்டாய்.", என்றிவைமுதலா னவேகேந்திருவாசகம் ஸ்ரீ களைவெறுத்தோதியிருந்தும் பிற்பா டெல்லாம்விசாரித்துநன்றாகவறிந்தும் சகலமானபேரும்பிழைக் கும்பொருட்டுத்திருவுளத்திலேகிருபையுற்றிரங்கி மடவரலிய ரையும்அவர்களைச்சுகிக்கும்போகங்களையும் அநேகவிதமாகப்புக ழ்ந்தும்திருச்சிற்றம்பலக்கோவையென்னுஞ்சிறப்புமிகுந்தநூல் நானூறகவித்துறையாகவோதினமையானும், திருவள்ளுவரென் னும்பெரியோர் அறப்பால் பொருட்பால் இருவகைமுறைமையு

மோதிபபிறபாடு சாமத்துபபாலேமிகுநதகிருபையினாலே மிகவுஞ் சிறபபிரதுவிரிசதோதியருளினமையானும, மறறுநானுமாகக ளசளிலுமஸ்ரீ கூடடரவில்வருமேலானவினபமேமெயயென றுமஇஃதனறிசசொலலபபடுவனவெலலாமிதனையென றுமறிக.—*ஆசையாலவுமபோனுமுமாசவேவேண்டுமோயின வாசமாாகுழலாரோடுமவலலவாகூடிவாழுமின. எ - து அனபடியினாலே ஈசனாமுதலானபெரியோாசளைபபோல நீஙகளுமிகுநதசிறபபுடைததாயபபோபெறறுசசுகிததிருககவிருமபினீாசளானல சுகநதசிறைந்தகுழலினையுடைய ஸ்ரீகளுடனேவிருபபொடுகூடிய புணாந்துஞசுகிததுவலலவாறுவாழ்வீாகளாக. எ-று.

இவ்வுரைஞானபபிரகாசரியரறியது.

னதயலாருடலாடத்தாமவரோடுஙகூடிச், செய்பதாம
ளையவென றசீறடிசெம்பஞ்சூட்டி, மெயயெலாம்பா
தஞ்சூடுமவேடத்தாமெய்யிறகூடா, மையன்மானுடா
பொயமார்ககவேடததேமாயகினறுரோ. (௧௭)

(இ-ள.) னையலாருடலாடத்ாமவரோடுங்கூடி. எ-து. மகளிருடினகாலத் தவ்வுடலேகிகியவரோடுஙகூடி,— செய்யதாமளையவென்ற சிறடி செமபஞ்சூடடி எ-து. தாமனாயினதுசிவப்பையொபபழித்தபாதத்னதச செமபஞ்சூட்டி,—மெய்யெலாம்பாதஞ்சூடும் வேடததாமெயயிற கூடாமையன்மானுடர். எ-து. அவரதடிகளாற றமதுகாயமெஙகுமபுனைந்துகொள்ளும்வேடததினிற்பவராகியவுலோகாயித ருணமையிறகூடாதமயககத்னதயுடையமனுடா,— பொயமாககவேடத்தேமாய்கினறுரோ. எ-து பொயவழியாகியதவவேடத்னதபபுருசது மாயாகினறாாகள். எ-று.

இச்செய்யுள் தவவேடத்தையிழித்துப்பொய்யென்றும உலோகாயிதமெய்யென்றுங்கூறிற்று

(கஎ)

மையன்மாறுடா எ-கு ஐசுதாரையகளுசெய்யுமாறு –ருடையனைறு பொயமாககவேடதசேமாயினருரே எ-கு. பொயவழியாகியவேடத்தைமெய்யெனறுமாயினருபறிவநரோ ரே, எனறுமவிசேடித்தனாஞானப்பிரகாசா

வாசமாாகுழலினாகண்மணியல்குறறடத்தேமூழகி, நேசமாாகுமுதசசெவ்வாயமுதினைநிறையவுண்டு, தேசு லாமணிமெனறேண்மேறசோநதுவீறறிருநதிடாதே,மா சுலாமனத்தோரெல்லாமறுமைகொண்டழிவர்மன்னே()

(இ-ள்.) வாசமார்குழலினாகணமணியல்குற்றடத்தேமூழ்கி. எ-து. மணமபொருந்தினகுழலினையுடையமடவார்க ளதிரத்திருலமைககபபடட மேகலைபொருநதினவலகுலென்னு துறையின்மூழகி,—நேசமாாகுமுதசசெவவாயமூதினைநிறைய வுணடு. எ-து. சிநேகமிகுதியையுடையவர தாம்பல்போலுஞ்சி வந்தவாயினிலூறுமமுததனைதபபருகி,---தேசுலாமணிமெனறே ண்மேறசோர்ந்துவீற்றிருநதிடாசே. எ-து. ஒளிவீசியமணியினை யுடைய மெல்லியதோணமீதணைநதுவாழ்ந்திருந்திடாதே,—மா சுலாமனத்தோரெல்லாமறுமைகொணடழிவாமனனே. எ - து. குற்றஞ்சேர்நதமனததையுடையபாசமயிகளெல்லா மறுமைப்ப யனுணடென்றழிவாாகள். எ-று. நேசமாதல் சிநேகமிகுத்தல்;தே சு விளக்கம் மாசுலா மாசுசேர்தல். மன்னு மோவு மசை. (ஞா னம்) சிராடிபபோசநமபணணிச்சுகததுடனிராது பிறப்புணை டென்றுவியாகுலப்படுவதேனென்பது கருத்து.

இச்செய்யு ளிம்மைப்பயனை ஸ்ரீ போகமெய்யென்று மறு மைப்பயனைசுவாககமபொயயென்றுங்கூறிற்று. (கஅ)

மாசுலாமனததோா. எ-கு. மயககமபொருந்தியமனதினையு டையோா, என்றுர்ஞானபபிரகாசா.

மதிநிலா நுதலாரோடுமணிநிலாமுன்றிலேறி, முதிர் நிலாவெறிப்பசசெவவாயிளநிலாமுகிழபபமொய்தத, க திாநிலாவடங்கொள்கொஙகைக்கண்கண்மார் பகலமூழ குமபுதுநிலாவியஙனபோகம்விடுவர்புனசமயததோரோ.

(இ-ள.)மதிநிலா நுதலாரோடுமணிநிலாமுன்றிலேறி.எ-து. மதிபொருநதிய நுதலினையுடையமாதரோடுஙகூடி யொளியையு டையமுனறிலிறசென்றேறி,— முதிர்நிலாவெறிப்பச செவ்வா யிளநிலாமுகிழ்பப மொயததகதிாநிலாவடஙகொள்கொஙகை ககணகணமாாபகலமூழ்கும் புதுநிலாவியஙன்போகம்விடுவர் பு னசமயத்தோரோ. எ - து. பூரணச்சந்திரன்விடடுவிளங்க வவர துசிவந்தவாயினகையொளிதோன்றச செறிநதவொளிமிககமு த்துவடத்தைத்தாஙகியமுலைக்கணகளை தமதுமாாபகலத்தேமூ ழ்கும்படியழுந்தியநுபவித்து காடோறம்புதுமைதங்கிய கல்லவ நுபோகத்தைக்கைவிடுவாாக ளிவவழிநிலலாதவவமாயசமயத் தார். எ-று.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகமாகியவநுபவசுகத்தைதகூறிற்று.(கக)

ஊடுவதுணர்வதுற்றகல்விமஙகயரையுள்கி
வாடுவதடியில்வீழ்ந்துவருந்துவதருந்தவம்பின் [ய்
கூடுவதுணர்வுகெட்டுக்குணமெலாம்வேட்கையேயா
நீடுவதின்பமுத்தியித்தினின்றார்கண்முத்தர். (உ0)

(இ-ள்.) ஊடுவதுணர்வதுறறகல்விமங்கையரையுள்கிவா டுவதடியில்வீழ்நதுவருந துவதருந தவம. எ-து. கல்விபொருந்தி னமாதாதம்முடன புதிதாககூடியமாதனாகினைத்துத் தமமுட னூடுவதானு லவனையூட நீர்பபதுபொருட்டாகத் தளர்தலு ம வாகளடிகளிலேவீழ்நது வருந்துதலுமே யரிதாகச்செயயுநதவ மானது,—பினகூடுவதுணாவுகெட்டு. எ-து. அப்படித்தவததி னினரபின பந்தமகளிரோடுநதன்னறிவுகெட்டுககூடுவது முத் தியாம்,— குணமெலாமவேட்கையேயாயநீடுவதினபமுத்தி யித் தினின்றார்கண்முத்தா. எ-து இநதிரியஙகளெலலாமொருமைபப ட விருபபமிலலைபெறுவதுமுததியினபமாவது, இவ்வழியிலேநி னறவாகளேமுத்தராவர். எ-று. இனபமுத்தியெனபதனை முத் தியினபமெனமாறுக.

இச்செயயுள ஸ்ரீபோகத்திறறவமுமுத்தியு முத்தியின்பமெ ன்னுமுறைமையு மிதிலேநின்றவாகளேமுத்தராவரென்பதுங கூறிற்று. இதனுற்சொல்லியது அறிவுந தவமு மோக்ஷமுமி துவென்பதுகருத்து. (உ0)

ஊடுவதுணர்வதுறறகலவி. எ-து. மடவாருடனூறறபோ தினனதினுலேயிவளங்கலாய்ப்புற்றாளென்றறிவதே மிகுநதகல் வி, என்றும.மங்கையரையுளகிவாடுவதடியிலவீழ்ந்துவருந்தவத ருந்தவம்பின்.எ-து. அவர்பிணக்கமுற்றபிறபாடம்மாதரையேநி னைத்துககொண்டிருந்துவாட்டமுறுவதும் அவரடித்தலஙகளில் வீழ்ந்துகிடந்தவருடல்திாந்துமகிழ்வுறறுச்கூடுமபொருட்டுவரு நதாநிறபதுமேயரியதபசாகும், என்றும். கூடுவதுணர்வுகெட்டு க்குணமெலாம்வேட்கையாகிநீடுவதின்பமுத்தி எ-து. குணமெ ல்லாயின்பவிருபபமேயாய்க்கலவியில்வருங்காமாத்மயமாய்அறிவ

றிரதுகூடுவது நீட்டித்துச்சிறப்பதுமேலானவின்பத்தைவிளக்குமுத்தியாகும் என்றுபிரித்துரையோதினார்ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியர், ஊடுவது எ-து மடவார்களூடலைச்செய்தத்தாமவ்வூடலுக்குடன்படுதலும்,— உணர்வது. எ-து. அவ்வூடலைத்தீர்த்தலுமாகியவிரண்டும்,— உற்றகலவி எ-து. கற்றற்குரியகலவியாம்,—மங்கையரையுளங்கி வாடுவதடியில்வீழ்ந்துவருந்துவதருந்தவம். எ-து. பிரிந்தகாலத்திலமடவாரையினைந்துடல்மெலிவதும் பிரிந்துவந்தகாலத்திற் புலவிமிகுதியாலவருடையபாதங்களிற்பணிந்து புணர்ச்சிக்குடன்படுமளவு மனமவருந்துவதுமாகியவிரண்டுஞ்செயற்கரிய தவங்களாம்;-பின். எ-து. புணர்ச்சிக்குடன்பட்டபின்பு,— கூடுவதுணர்வுகெட்டுக் குணமெலாமவேட்கையாகிக்கூடுவது எ-து. அவரோடுபுணர்வதும் புணர்ச்சியி லறிவுலயப்பட்டைம்பொறிகளு மாசைவடிவாய்நிலைபெறுவதுமாகியவிரண்டும்,—இன்பமுத்தி. எ-து மோக்ஷவின்பமாம், என்றுபிரித்துரையுரைத்திருக்கின்றனர். இவ்வுரையினவித்தியாசங்களையூகித்தறிக.

வீட்டினையுள்ளதென்றேமெலிவதிங்கென்னைவீடு, காட்டினோர்கண்டோர்கேட்டோர்கரியவையுண்டேற்காட்டீர், நாட்டினிலரசனாணைக்கிசையவேநடந்துநாளு, மீட்டியபொருள்கொண்டிங்கேயின்பத்துளிசைந்திடீரோ.(௨௧)

(இ - ள்.) வீட்டினையுள்ளதென்றேமெலிவதிங்கென்னை. எ-து. காணப்பட்ட ஸ்ரீபோகத்தையநுபவியாது வேறேவீட்டின்பமுள்ளதென்றுதடுமாறிமெலியுந்தவத்தைச்செய்வதியாது,— வீடுகாட்டினோர்கண்டோர் கேட்டோர்கரியவையுண்டேற்காட்டீர். எ-து. அந்தவீட்டினைக்காட்டினவர்களையுங் கண்டவர்களை

மு மதனைக்கேட்டவர்களையுமுண்டாகிறசாக்ஷிகாட்டீர். அதுகா
ட்டமாட்டீராகையால்,— நாட்டினிலரசனாணைக்கிசையவேநட
துநாளுமீட்டியபொருள்கொண்டிங்கேயின்பத்துளிசைந்திடீரோ
எ-து உலகத்தி னிராஜாவினுக்கிணைவழியிலேநடந்து நாடோறுந்
தேடியபொருள்கொண் டிப்பிரத்தியட்சமானவின்பத்தையிவ்வி
டத்திலேபொருந்துவீராமின. எ-று

இந்திரபுரோகிதனென்னுஞ்செய்யுண்முதல் விசசெய்யுட்கா
று மிருபத்தொன்றினாலு முலோகாயிதன்மதங்கூறிற்று. தத்து
வமுங்குணமுமவத்தைகளுங் கரணங்களுமுதலானவையுமதன
நூலிற்கண்டுகொள்க. (உக)

உலோகாயிதன்மதமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படச்செய்யுள் - கூக.

உலோகாயிதன்மதமறுத்தல்.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுனாகொண்டதென்னுல
கத்துநீ,பிள்ளையாய்வளர்கின்றநாளுனைப்பெற்றதாயொ
டுதந்தையைக்,கள்ளமேபுரிகாலனாருயிருண்ணவின்றொ
ருகாளையாய, மௌ்ளவேயுளவொன்றுகொண்டுவிரும்பு
மாறுவிளம்பிடே. (க)

(இ-ள்.) உள்ளதாவதுகண்டதென்றுனாகொண்டதென்னு
லகத்து. எ-து. உலோகாயிதா? நீயுலகத்துக்காட்சியேமெய்யெ
ன்று மனுமானமுதலியபொய்யென்றுங்கொள்ளப்பட்டதென்
னை,—நீபிள்ளையாய்வளர்கின்றநாளுனைப்பெற்றதாயொடு தந்தை
யைக்கள்ளமேபுரிகாலனாருயிருண்ணவின்றொருகாளையாய்மெள்

ளவேயுளதென்று கொண்டுவிரும்புமாறுவிளம்பிடே. எ-து. நீபி றந்துவளராகின்றநாளிலுன்மாதாவினுயிரையும பிறப்பதனமுன னுனபிதாவினுயிரையுங கடபுலனுறகாணுதகொழிலைப்புரியுமிய மன்கொண்டுபோக நீயிளமைநீங்கியறிந்தபினபு மாதாபிதாநமக குணடெனறுபெலலககருதியநெறி நீகூறியகாடசியனறு, அனு மானமேகாண. எ-று. கள்ளமேபுரிகாலனுர். எ-து. இயமனறொ ழில் கட்புலனுகாமையின். உணணலகோடல விரும்பலகருதல்.

இசசெய்யுள உலோகாயிதன்கூறியமததகை முறையானே மறுப்பானெடுத்துககொண டவன காடசியளவையேயுளளதெ ன்பதனைமறுத் தனுமானமுணடெனபதுகூறிறறு. (௬)

இடித்துமின்னியிருண்டுமேகமெழுந்தபோதிதுபெய யுமென், றடுத்ததுமமகில்சநதமூநதியலைத்துவாரபுனலா றுகொண், டெடுததுவநதிடமால்வரைக்கணிருந்துகொ ண்டலசொரிந்ததென்று,முடிததுமமிவைகாட்சியனற னுமானமென்றுமொழிநதிடே. (௨)

(இ-ள்.) இடித்துமின்னியிருணடுமேக மெழுந்தபோதிது பெய்யுமெனறடுத்ததும் எ-து. மேகமானதுமுழங்கியு மின் னியு மிருணடும்பரநதெழுந்தவிடத் திதனைமழைபெய்யுமென் றுநினைபபுணடானதும்,— அகிலசநதமூநதியலைத்துவார்புனலா றுகொணடெடுத்துவந்திட. எ - து. ஆறானதகில்சந்தனமுத லியவறறைத்தளளி யலைந்தொழுகுநீரைககொண்டுவந்திட, — மாலவரைக்கணிருந்துகொணடல்சொரிநததென்றுமுடிததும். எ-து. அதனைககண்டு பெரியமலையினிடத்தேமேகமிருந்துவருஷி த்ததென்றுநினைந்துநிசசயித்ததும்,— இவைகாட்சியனறனுமா னமென்றுமொழிந்திடே. எ-து. இவையிரண்டு நீகூறியகாட்சி யல்ல வனுமானமென்றகூறுவாயாக. எ - று.

இச்செய்யுள் மேகத்தின்றோற்றமு மதனுடைய விகற்பமுங் காரண அநுமானமென்றும், வெள்ளங்கண்டு மலைத்தலையில் வருட்முண்டென்று காணகை காரிய அநுமானமென்றுங் கூறிற்று. (௨)

காண்டலோவநுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங்காட்சியேற, பூண்டபூத வுடம்பினுள்ளெழு போதமென் கொடுகெண்டனை, மாண்டவாயினமனங்கொண்ஞானமுணார்ந்ததும்மநுமானமென், றீண்டுபூதமியைந்ததிவ்வுடலென்பதென்பிரமாணமே. (௩)

(இ-ள்.) காண்டலோவநுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங்காட்சியேல. எ-று. நீ அநுமானமென்று கூறப்பட்டதுங் காட்சியே, அவை பூர்வககாட்சியாகையால பூர்வககாட்சியுங் காட்சியென்று நீகூறில்;—பூண்டபூதவுடம்பினுள்ளெழு போதமெனகொடுகெண்டனை. எ-து. பூதசகூட்டத்தினுள ளோரறிவெழுமென்று கூறியதநுமானமனறி யாதுகொண்டுகண்டனை. அன்றியும்,—மாண்டவாயின்மனங்கொணஞான முணர்ந்ததும்மநுமானமென்று எ-து. சத்தாதிகளைப் பொறியிடமாக நின்றறியுமென்னு மறிவுங்காட்சியலல, வநுமானமென்று கொள்வாயாகய்—ஈண்டுபூத மியைகததிவவுட லென்பதென் பிரமாணமே. எ-து. இஃதன்றிப பிரமாணமுமில்லையென்று கூறுவை. அங்ஙனங்கூறிற், பூதக்கூட்டத்தி னுருத்தோன்றுமென்று கூறியதியாது. உன்காட்சியு மநுமானப பிரமாணமேயென் றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யு ளநுமானமில்லையென்றகூற மீளவுமறுத் தவனையநுமானமுண்டென்றுகூறிப் பிரமாண முண்டென்பதற்

டுங, காதலோடுகெடாதிமண்கொடியற்றுவோருளாகண்
டனஞ், சீதநீரிலெழுந்தகொப்புளிகழுந்தமாருதச செ
ய்கையே. (ரு)

(இ-ள்.) பூதமானவைநித்தமென்றுபுகன்றதென்னை எ-து பூதங்களைநித்தமென்று மழியாதவியல்பையுடையதென்றுங் கூறியதென்னை?—உருக்களா யாதலோடழிவாகுமாதலி னுக்கு யோரவாவேண்டும். எ-து. பூதக்கூட்டத்தி லுருத்தோன்றுதலுங்கெடுதலுமுண்டாதலா லிவைநித்தமன்றி யிவைகூட்டுவானொருகர்த்தாவேண்டும். அஃதென்போலவென்னில,—காதலோடுகெடாதிமண்கொடியற்றுவோருளாகண்டனம். எ-து. நீயுமமைகூறியகடாதிகளையு மண்ணைக்கொண் டுண்டாக்குவானைக்கண்டலால் —சீதநீரிலெழுந்தகொப்புளிகழுந்தமாருதச்செய்கையே எ-து நீரிடமாகக்குமிழிதோன்றுமாபோல மண்முதலாயின தோன்றுமென்றுகூறினாய்; குமிழியுமவாயுவாலுண்டாம். ஆகையா, லுருவிடத்திலு மண்முதலானவற்றைக்கூட்டுதற்கொருகர்த்தாவேண்டுமென்றறிவாயாக எ-று.

இச்செய்யுள் முறையானே பூதங்களநித்தமென்பதனையு மவற்றினகூட்டத்தா லுருக்கடோன்றி யவ்வுருக்களிற் புகதிமுதலாயின தோன்றுமென்பதனையுமற் றிதனையாக்குவா னொருகர்த்தாவுண்டென்றுங்கூறிற்று. (ரு)

நீரினவாந்தெழுகொப்புளையாதுவாவெழுங்கிகழ்பூதமு
மோரினவேறுணாவாவெழாவவைபூதமாகியுகிதத்திடும்
சேரினுறலடகாய்ச்செறிந்தவை சேரவேதுசிவப்பெழும்
பாரினிற்பிரியாதுபுத்திபழிப்படப்புகிடக்கவே. (சு)

(இ-ள்.) நீரின்வந்தெழுகொப்புளநீரது வாயெழுந்திகழ்பூதமுமோரின்வேறணாவாயெழாவவைபூதமாகியுதித்திடும். எ-து. நீரினகண்ணேதோன்றுங் குமிழியுநீராமாறுபோல, விளங்கியபூதமும்விசாரிக்குமிடத்து வேறாகவறியுமறிவாகாது; காயபூதமேயாம்.—தேரினூறடைகாய்செறிந்தவை சேரவேறுசிவப்பெழும். எ-து. அன்றியும், நூறுங்காயுமடையுங்கூடி யவைகலந்தவிடத்தொரு சிவப்புண்டாமாபோலப் பூதக்கூட்டத்தினோரறிவெழுமெனக்கூறியது,—பாரினிற்பிரியாது. எ-று. பூமியிடத்துச்சிவப்புச்சேர்வையைநீங்காது,—புந்திபழிப்புடம்புகிடக்கவே. எ-து. அச்சேர்வைபோலப் புத்தியு மவ்வுடலைவிட்டுநீங்காதாகவேண்டும். அங்ஙனமன்றி யுடல்கிடக்கப் புத்திநீங்குமாயி னீகூறியது பழிப்பாம். எ-று. பழிப்பென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக. கொப்புள விகாரம். பிரியாதென்னுஞ்சொல்லைப் புந்தியுடனுங் கூட்டுக.

இச்செய்யுள் பூதத்தின்கூட்டத்தி லறியுமறிவுதோன்றுமென்பதனைமறுத்துப் பூதத்தின்றோன்றியது காயபூதமேயாமெனக்கூறிற்று. (ஞானம்) பூதக்கூட்டத்துடம்பாமென்கிறது பிரத்தியட்சத்தாற்கண்டாயோ வநுமானத்தாலறிந்தாயோவென்றா லனுமித்தேயென்னிற் சிவனையுமநுமானத்தினா லசேதநமல்லவென்றனுமித்துக்கொள்வாயாக. (௬)

கூறுசேர்வையின்வந்தபோதுசிவப்பெனுங்குணமொ
ன்றுமே, வேறுவேறுபுலன்குணங்களுடற்கண்வந்துவி
ளைந்ததென், னூறுகாயடைகூடும்வேறொருவன்றனாலெ
னநோக்கிநீ, தேறுபூதசெயற்கும்வேண்டுமொருத்தனெ
ன்றுதெளிந்திடே. (௭)

(இ-ள்) கூறுசே ... கயினை ... தடோது சிகப ... ருங்க ... மோக ... மே வேறு வேறுபல குணங்களுடைகளோ ... விக்க ... னை ... ... யுமுடைய ... ரூடியபட்ட சோலை ... கண்டை ... விடா ... ... வெருமொருதனமைமையகாண ... ... பட ... யொருதன்மையையாகாதுபட ... ... க ... ... குணங்களையுமு ... ... னியுட ... களைவாதும் ... ... அஃதுவரியும் ... ருகாய ... மே கெருரு ... ருலைனகோ ... கூறும் ... டு பொருத ... னெனறு நெளித்தே ... து ... ருங காயமடையுஞ் ... ரக்கூடுதே ... கொருவணை ... மெனட ... து ... ... புத்சசெயநகு பொ ... கே ... மெனவு ... சய ... கு நெளிந்திரா ... க ... று கேதிதமொ ... திடுனை ... படு.

இச்செயற்கை ... ... கூடக்கறிய ... தலை ... ருமொருநான ... றக்குத தே ... பி பாரென்றுக ... ... டன ... றிறது

ஆணைவமபொறிபுணடி நீதிகிற யசசனை துணயாகு ... ஆலிலவ திடு ... பிலாதனவைமென்றுனாகளினுலு ... தபோல,வானினவத்திடுமாதானையாகிமானுடராகி ... யோனிப ... புகினாறுருக்கு ... புணாசகிமோ ... மனமயே. (அ)

(இ-ள்) ... ணவைமபொறிபு ... டுத்தினாயசசமைதுனயா ... புணிலவநதிடுமுனாயிலாதனவையெனறுனாய இனுவுராதைபோ ... து சிலையியிடததுறல்தோ ... றுயாபோல முனையில்லாம ... வையான வைமபொறி யுணவு துயில பய மைதுனை முதலியவை காயததின்குணமாக விட்போதுண்டாமென்று ... கொனிநதாதிமாதானையாகிமானுடராகிய ...

ரணையோர் [illegible] றாடு [illegible] கிப [illegible] புத்தினியாடும் [illegible] வணமை —யோனிபணமையையாறு பூதமுறப்புணர்ச்சியோ [illegible] னைபே [illegible] து [illegible] ரூதனையையாலான பிற க சட்டசிகாபராதர [illegible] யோனிபேதமுமிலையாம அவை. பாலநிலைமியதுபொரு [illegible] று [illegible] நு [illegible] னைவடிபொறியென்றது [illegible] விலைவை [illegible] மபம் மூதுணடானா [illegible] யெனவைபால [illegible] னா [illegible]

இரசெபபுவாயம்பொறிமூசவிய மூனா [illegible] வைபா பீடபோ துணடாமெ னின [illegible] னைபோலியபே [illegible] று [illegible] துணடாமெனபடமொலா பா வைவிபம் துணடானவைய [illegible] ரமைறனையுததுக கூறிட

நீரினைகதெழுமை ரணுதேம [illegible] னமுக வெசவிசயபுடகாறு புறையானே புகழிமுதலியன [illegible] துவாடமெனபதனைக கூறிறது

(ஞானம) சதுட்பூதசமவ யதானே யிபடிப்பலவாயபடி கருக காரணகாட்டா யெனபதுகருத்து (அ)

உயாஷதபோல எனபதனை டிரோசை [illegible] எனபடாடோதி முனபிலைசதவைபுணடென்று சொலவாயாகில அப்பொழுது) [illegible] பபறமமிழுசசியையுணடாகரும, பூவானது,— வானினவந் திடும எ-து ஆகாசத்திருகின்றி நிறகுமாகையினாலே எனமு டித்தனா ஞானபிரகாச இலலாதது டாகாதெனபதுகருத் து ஒலை மகிழ்சசி அனறிபு பாதகணலியாகிமாறுடாதி பா யோனி பனமையுகின்று. எ-து. பெணணாணலியென்னும பேதமும், நாலுடயோனி யெனபதது நூறாயிரபேதமு, மயா [illegible] யோனி [illegible] நூறாயிரமு, காறகாலுடைடனபதது நூறாயிர [illegible] பததுநூறாயிரமு, ரோகாயுவனபததுநூறாயி

ரமு, மூர்வனபதினைந்துநூறாயிரமுந், தாபரங்கள் பத்தொன்ப
துநூறாயிரமு, மாகவெணபத்துநான்கு நூறாயிரயோனிபேதங
களுமில்லாமல் எனறூா.

மற்றோருரையாசிரியருமிதுவேபாடமோதி;ஒரோகை. எ-து
ஒருநதியும்,—பூ. எ-து. அஜிற்றுமணாபபூவும்,— வானின்வநதி
டும். எ-து. ஆகாயத்திலுண்டாதல்வேணடும், அவ்வாறினமை
யான் முனபிலலாதனதோன்றுமென்பதுகூடாது எனறுரைத்
தனா. ஒகை பிரவாகத்தையுணாத்தும் வடசொற்றிருபு என்ற
னா.

உரையாசிரியா தத்தங்கருத்திற்கேற்பச் செய்யுளைத்திருத
தலசெய் துரையுரைத்தனராயின நூலாசிரியர்கருத்தை யெங
ஙனமிவ்வாறெனத்துணிதல்கூடும். ஆயினுங்கருத்து வேறுபா
டில்லாமையே பெரிதாய்ப பெறும்பயன். அஃதன்றிச் சிலரொவ
வோரபிமானத்தா லொவவோருரையைச்சிறபபித்து மறறோரு
ரையைத்தற்கிததிழிவுபடுததியும் பக்திசிரத்தையுடையசாதகரை
மயக்கஞ்செயகினறனா; வேதாகமங்கட்கே பாஷியமும் வியாக
கியானங்களும் பலவாயின் இத்தாற்கீசாகளை யாம்சொல்வதியா
து. சிவபிரான அவ்வவர்பககுவத்திற் கேற்பவும் புண்ணியபா
வஙகட்கேறபவுஞ் செய்யுஞ் சித்விலாசமென்றே மனச்சமாதா
னஞ்செய்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டொடொன்றதாயுடலங்க
ளின், வந்திடாவுணர்விந்தியங்களும்வன்னபன்மைபடமி
ன்மையாம், புந்தியோடியவன்னபோக்குணக்கள்பூதபு
ணர்ச்சிதான், றந்திடாதிவைபேதமாயிடவந்தவாவினை
தந்தவா. (௬)

(இ-ள்.) ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டொன்றதாயுடல ங்களினவந்திடா, வுணர்விந்தியஙகளும்வன்னபன்மையுமின்மை யாம். எ-து. நீ முன்பில்லையென்றுகூறிய கன்மமில்லையாயின் யோனிபேதமுமில்லையாய், அவ்வியோனிபேதங்களினுண்டாமுட லங்களினிந்திரியஙகளு, மைந்துநான்கு மூன்றிரண் டொன்றெ ன்னுமறிவுகளுமில்லையாம. அஃதன்றியும,—புந்தியோடியவன் னபோககுணங்கள பூதபுணர்ச்சிதான், றந்திடாது. எ-து. புந் தியாலறியுமக்ஷரங்களும்புசிபபுகளுங் குணபேதங்களும் பூதக் கூட்டந்தரமாட்டாது.— இவைபேதமாயிடவந்தவாவினைதந்த வா.எ-து. இந்திரியமிககுறைவாகவுஞ் சாதிபேதமாகவுங குண பேதமாகவும் இப்படிபேதித்திடவாதவதனைக் கன்மந்தந்ததெ னறறிவாயாக.எ-று. முன்னா வன்னம்ஜாதி, பின்னர் வன்னம் அக்ஷரம்.

இச்செய்யுள் கன்மமில்லையென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று.

(ஞானம்.) ஆதலாறபூமிசெலாககினிவாயுவானது சதுட்டய ங்கடன்னில் விருத்தமாகையாற் றமமிறகூடாதாம், தம்மிற்கூ டியொன்றுதலரிதெனககொள்க. ஒருகுணமாகாசத்தைக் குறி த்தன்று கலபபுகுறித்ததாம். அன்றியு, மைந்திந்திரியங்கட்கு மைந்தறிவுபிறக்குமோ வோரறிவைந்தினும்பிறக்குமோ, வைந் தினுமைந்தறிவுபிறககி லொன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லையா ம. ஒருணர்வைந்திலும்பிறக்கி லதுவேசிவனென்றறிவாயாக.

வன்னபன்மை. எ-கு. பலநிறங்களும் எனவும், புந்தியோ டியவன்னபோகம். எ-கு. அறிவுசெல்லினற அன்னமுதலிய போகங்களும் எனவுங்கூறினர்ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் புன் மரமுதலவும்றறியுமோரறிவுயிர், மூரனத்தாதிகளவாலறிவோரு ரறிவுயிர், சிதலெறும்பாதிமூக்கறிவின் மூவறிவுயிர், தும்பிவண்

டாதிகளைக் [illegible] வானையகது [illegible] புளாதி செய்யுங்கோட்பாடுடையியல் [illegible] பெற்ற [illegible] சாதனை எனவும், [illegible] முறையிதனை [illegible] வாத்துடையனை [illegible] குணங்களும் [illegible] காயிதாது [illegible] டையது [illegible] யாகாவென [illegible]

[illegible] இவ்வாறு [illegible] வதும் [illegible] சோறும் [illegible] வெளிப்பட [illegible] காமக்குரோதமுதலிய குணங்களும் [illegible] முதலிய [illegible] குணங்களுக்கும் [illegible] தனையும் [illegible] வாதிகளுக்கு [illegible] ளையும், [illegible] விசேடித்துப் [illegible]

அறிவுடம்பு [illegible] வெளிப்படுத் [illegible] நிலையுடைத்தன்று, செறியுதானுடலத்தெனின் [illegible] போதும் [illegible] கொண்டுடல்வாயுவானது [illegible] பிறிதாயுயிர்க்கருமுறைகையெண்டு [illegible] (க[illegible])

(இ - ள்.) அறிவுடம்பு [illegible] பூதங்களையறிவிக்கின்ற [illegible] புலப்பட [illegible] மண்ணிலும் நீரிலும் நெருப்பிலுங் காற்றிலு [illegible] ஞ்செறிவுதானுடலத்தெனிற் [illegible]

[illegible] எ-து உடலில் [illegible] போதுமா [illegible]
[illegible] பக்கியடங்க [illegible] கண்டிலதே
[illegible] யுமையினை [illegible]
[illegible] வாய் [illegible] பெரிதாகூறி
,—[illegible] துயில் [illegible] முதற்க [illegible] எ-து
அகதவாயுவானது [illegible] பெரியதுசிறக [illegible]
[illegible] வேறொ
[illegible] யாக எ-று

இச்செய்யுளானமாவி [illegible] கூறிற்று.

[illegible] பெரிதானவஸ்து [illegible] கடுமெபெரிதாகவே
சிறுவுடம்பெடுத்திருந்தால் [illegible]
பெருமுடம்பிற்சிறிதாவதென்பெரிதாவதென்கிலபேசிடே

(இ-ள்) அறிவுடனுடனொலியில எ-து அறிவெனது
வேறொருமுதலில்லை [illegible] மறிவென்றுங்கூறி
ன.—[illegible] வருமுடம்பெரிதானவ [illegible]
[illegible] பெரிதாகவே சிறுவுடம்பெடுத்தாலுஞ்சிறிதாயிடு
ம் எ-து ஆன்மமுதலெம்மா [illegible] வுடலிற் பெரிதான
வுடம்பிலிருக்குமறிவு பெரிதாயுஞ் சிறிதானவுடம்பிலிருக்குமறிவு
சிறிதாயுமிருக்கவேண்டும் அதனாலன்றி,—பரிணாமமும் பெ
ருமுடம்பிற்சிறிதாவதென்பெரிதாவதென்கிலபேசிடே எ-து பரி
ணாமத்தையுடையயானையுடம் பறிவுசிறிதாயுஞ் சிறியவுடம்பை
யுடையமானுடம் பறிவுபெரிதாயுமிருப்பதென் [illegible] அறிவுட
[illegible], வேறுஞ்சொல்லத்தக்கதுண்டாயிற்சொல் எ-று

இச்செய்யுளறிவுடம்பைத் [illegible] ஆன்மா
[illegible] பென்றுகூறிற்று, இதுகன்மத்தாலெம்பதற்கருத்து

அன்றியுஞ் சரீரம்வளருந்தோறு மறிவுவளரவு மதுகெடுந்தோறுங்கெடவுங் காண்டலானுஞ் சரீரத்தைப்பிரிந்து சேதநனிற்கக்காணப்படாமலானுஞ் சரீரகாரியமென்னிற், பிருதிவிசேடனமாகியவிந்தனம் பெருகுந்தோறும்பெருகிச் சுருங்குந்தோறுஞ்சுருங்கி யதனில்வேறுபடப்படாதாகி யிந்தனமில்லாதவழியில்லையாகின்றவக்கினி யிந்தனகாரியமாகி யிந்தனத்துடனொன்றுகாவாறுபோல வறிவுசரீரகாரியமாகிச் சரீரத்துடனொன்றுகா. அன்றியும் அறிவு மகாசரீரவானி லற்பசரீரியாயினுஞ் சகலசாத்திரஞானமுடையனாகக்காண்டலிற் சரீரவிருத்தியாற் சேதனத்துக்கு விருத்தியில்லையெனக்கொள்க. (கக)

போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலிற்
பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றி
ஞேதுடற்பெரிதானவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு [டி
நீதியிற்பெரிதாயிடாமுனமுள்ளதன்மையினீடுமே.கஉ

(இ-ள்.) போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலிற்பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றிடின், எ-து. அற்றன்று, உடற்குணமேகாணுமறிவென்றது, பூதமானவைகூடுங்காலத்துப் போதமெலிவாகியும் பூதமலிவாகியுங்கூடலி லறிவுசிறுத்துக் காயம்பெருத்ததென்றும், போதமலிவாகியும் பூதமெலிவாகியுங்கூடலி லறிவுபெருத்துக் காயஞ்சிறுத்ததென்று மங்ஙனமுறைமையென்றுரீகூறின்,—ஓதுடற்பெரிதானவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு நீதியிற்பெரிதாயிடாமுனமுள்ளதன்மையினீடுமே. எ-து. பூதககூட்டத்தாற் றேன்றுமென்று நீகூறியவுடல் பெரிதானவுடல்சிறிதாயிடாது, சிறிதானவுடல் பெரிதாயிடாது, முன்னமுன்னமுள்ளமுறைமைப்பாட்டினிற்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லாது பெரியவுடல்காலஞ்சென்றூற்

சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றாற் பெரிதாயுமிருத்தலாற் பூதக்கூட்டத்திற்றோன்றுமறிவன்று. கன்மத்துக்கீடாகவடிவெடுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-று. நீடுதல் நிலைபெறுதல்.

இச்செய்யுளுமறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய புணர்ச்சிவிசேஷங்களினாலே காயமுமறிவுமேறிக்குறைந்திருந்ததென்றுகூறுவதனை யல்லவென்றுமறுத்துககூறிற்று. (கஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலில் என்பதனைபோதவும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவைகூடலில் என்றோதி மிகுந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்றுரையுரைத்தனர் ஞானபிரகாசர். மற்றோருரையாசிரியரும் இதுவேகருத்தாய்ககூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணிவையென்னின்வேறிசைபெண்ணொடாணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூதகாரியமாவதும்மிலையாகுமான், மயலதாம்வினையாலொருத்தன்வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (கங).

(இ-ள்.) இயல்புகாணிவையென்னில். எ-து. கன்ம முட்லாகவெடுத்துககோடற்கறிவில்லை, இவையெல்லாம் பூதவியல்பென்றுநீகூறின்,—வேறிசை பெண்ணொடாணிருதன்மையாஞ் செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) இயலபொருதன்மைப்பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படடப்பொருந்தி யிரண்டுதன்மையாகிய பெண்ணுமெண்ணுமுறைமையைக கொள்ளாது. — இவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதேன். எ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி யிரண்டுதன்மைப்படப்

[illegible] துயர்க்கு [illegible] [illegible]

[illegible] தவிபாபு [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] முதல் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றுற் பெரிதாயுமிருத்தலாற் பூதக்கூட்டத்திற்றோன்றுமறிவன்று. கன்மத்துக்கீடாகவடிவெடுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-று. நீடுதல் நிலைபெறுதல்.

இச்செய்யுளு மறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய புணர்ச்சிவிசேஷங்களினாலே காயமுமறிவுமேறிக்குறைந்திருந்ததென்றுகூறுவதனை யல்லவென்றுமறுத்துககூறிற்று. (சுஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலில் என்பதனைபோதவும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவைகூடலில் என்றோதி மிகுந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்றுரையுரைத்தனர் ஞானபிரகாசர். மற்றேருரையாசிரியரும் இதுவேகருத்தாய்ககூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணிவையென்னின்வேறிசைபெண்ணோடாணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூதகாரியமாவதும்மிலையாகுமான், மயலதாம்வினையாலொருத்தன்வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (சுங).

(இ-ள்.) இயல்புகாணிவையென்னில். எ-து. கன்ம மூட்லாகவெடுத்துககோடற்கறிவிலலை, இவையெல்லாம் பூதவியல்பென்றுநீகூறின்,—வேறிசை பெண்ணோடாணிருதன்மையாஞ் செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) இயலபொருதன்மைப்பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படப்பொருந்தி யிரண்டுதன்மையாகிய பெண்ணுமெணனுமூறைமையைக கொள்ளாது. — இவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதேன். எ-து- இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி யிரண்டுதன்மைப்படப்

(இ-ள்.) பூதமேவுபுணர்ச்சியே புரிகாயகாரணமாகுமேல. எ-து. பூதக்கூட்டமே பொருந்தப்பட்டகாயத்துக்குக்காரணமாயின்,— காதலானொடுபெண்ணுமேவு புணர்ச்சிகாரணமாவதென. எ-து. பெண்ணை காதலோடுபுணரும்புணர்ச்சிகாரணமாகவுருக்கள்காரியப்படுவானேன். அங்ஙனமானது,—ஆதியேயுலகத்திலானொடுபெண்ணுமாயிணைகாரிய நாதனுயகியோடுகூடியநதகாரணமென்பரோ. எ-து. அநாதியே கர்த்தா நாயகியோடுகூடிபபோகத்தைவிரும்ப வதுகாரணமாகவாதியேயுலகினைக ஞானபெண்காரியப்பட்டதுகாரணமாகவுருக்கள் காரியப்படுவருதலன்றி பூதக்கூட்டங்காரணமெனப்படாது.

இச்செய்யுளுருக்கட்குப்பூதங்காரணமன்று கர்த்தாவேநிமித்தகாரணமென்பது கூறிற்று. (ஞானம்.) ஜீவனுமுருக்களைவகுத்துக்கொள்ளவறியாது, ஸ்ரீபுமானகளுமப்படியே, கர்த்தாவுஞ்சத்திசிவமாகவடிவுகொள்ளச் சங்கற்பமாத்திரத்திலே சனமத்துக்கீடாகவுருக்கட்டோன்றுமென்றறிக.

இயல்புகாணிவை யெனனுஞ்செய்யுண்முதல் விச்செய்யுட்காறு முருக்கட்குப்பூதங் காரணமன்றென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௫)

கந்தமவெம்மைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செய்த
தென்றனை, சந்தனந்தழல்சாரநீருதன்மையுற்றிடுமாற
தோர், தந்தகன்மமிரண்டணைந்துதருஞ்சுகத்தொடுதுக்க
முஞ், சிந்தியாவெழுசீவனுற்றிடுமவேறுடறகிலேதேறிடே

(இ-ள்.) கந்தம்வெம்மைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செய்ததென்றனை. எ-து. புனலானது சந்தனாதிகளைக்கூடிக்குளிர்ந்தும நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலா லிஃதென்ன

கனமருசெயதது, ஆதலாற்கனமமில்லையென்று கூறினுய,—ச ாதனந்தழலசார நீரிருதன்மையுறறிமொறதோா. எ-து. நீயுவ மயகூறிய நீர் சந்தனததையுநதழலையஞ்சார வொருபொருட் கிர ணடுதனமையுண்டானவாறுபோல விசாரிப்பாயாக,— தாததன மமிரணடனைந்துதருஞ்சுகததொடுதுககமும். எ - து. கன்மமிர ணடுவகைப்படடப்பொருநதிச சுகதுககங்களைக்கொடுக்கும்,—சிந் தியாவெழுசிவனுந்றிடும் வேறுடற்கிலைதேறிடே. எ-து. அந்த சுகதுககங்களையுநறறிந்திடுவது சேதநமானவுயிருக்கல்லது அ சேதநமானவுருககட்கிலலையெனறறிவாயாக. எ-று. தநதகன்ம மாவது முன்ஜநநத்திலறிவுணடாககிககொண்டதாய் பின்ஜநந நதிலவநது கூடியகன்மம். *சிந்தியாவெழுசிவனென்றது சுகது ககஙகளுககுப பிரியாப்பிரியப்படுதலை

இச்செய்யுள் கன்மமிலலை யெனபதனைமறுத்துக கூறிற்று. (ஞானம.) உனனிலிரணடுபேதமாகச சொல்லப்பட்ட விநதிய சைதன்னிய வாதிபோலன்று, சரீரமுஞ்செவியுநாவு மூககுநக ணணுமகிடக்கச சைதனனியமில்லாமையாற சிவனேசைதன் னிய மென்றுகொள்வாயாக (௧௬)

---

*சுகதுககஞ்சேதனவுயிாககு. எ-கு. ஜீவியாதசரீரத்திற் கா தைசாறறி ஆபரணம்பூட்டிச சந்தனமபூசி மாலைசூட்டிப பிரே தாலஙகாரம்பணணின பாடையிலெடுத்துப்போனபோது மக்கி ரியுந்தானுமிரணடறககலநது வேகிறபோதுஞ சரீரத்திற்காணு ஈமயாலே சுகதுககம்ஜீவனுககேயென் றுதஹரித்தனா ஞான பபிரகாசா.

இன்பமெய்தி யிருந்துநீவினை யில்லையிங்கியல்பெ னறிடிற், றுன்பமெய்திடுவானெனமற்றிது சொல்லிடா யிதொவையல்லையேன், முனபுசெயதிடுகன்மமென்றறி க

ன்மமுமுதல்வனறிந், தன்பிறனுறுவிக்குமப்பய ஞ
ஙகமைப்பொடநாதியே. (௬௭)

(இ-ள்.) இன்பமெய்தியிருந்து நீவினையில்லையிங்கியல் பெ
ன்றிடில். எ-து. நீ ஸ்ரீகளுடன்கூடிப்போகவின்பத்தை யநுப
வித்திருந்து மியல்பொழியக்கன்மமில்லை யென்றுகூறில்,—
துன்பமெய்திடுவானென். எ-து. அந்தஸ்ரீகணீங்கினவிடத்துத்
துக்கப்படுவானேன்,—மற்றிதுசொலலிடாய் சொலவல்லையேல
எ-து. இஃதெத்தால்வந்ததென்று சொல்லவல்லையாகிற் சொல
லுவாயாக,—முன்புசெய்திடுகனமமென்றறி. எ-து. ஸ்ரீகளுடன்
கூடிப்போகத்தையநுபவிப்பதும் அவளைநீங்கித்துன்பத்தைய
நுபவிப்பதும் நீமுன்செய்தபுண்ணியபாவமென்றறிவாயாக,—க
ன்மமுமுதல்வனறிந் தன்பிறனுறுவிக்கும். எ - து. அந்தப்பு
ண்ணியபாவங்களுந்தானேவினைவதன்று, கர்த்தாவானவ னறி
வுகள்செய்த கன்மத்துக்கீடாக வறிந்தநுக்கிரகத்தாலே யூட்டுவ
ன.—அப்பயனுங்கமைப்பொடநாதியே. எ-து. அறிவுங்கன்மமு
மதனைக்கூட்டுதலு மநாதியேயுள்ளது. எ - று. மற்று - அசை.
அறிவு அதிகாரமுறைமையாலவந்தது. பயன கன்மம்.

இச்செய்யுள் புண்ணியபாவமுண்டென வறிவித்ததைக் கூ
றிற்று. (ஞானம்.) துன்பம் மடலேறுகைமுதலானவை. வேம்
புகைப்பதுங் கரும்புதித்திப்பதுமியல்பென்னிற் றித்தித்ததென
றுங கைத்ததென்றுஞ்சொல்லுகிற சைதன்னியமொன்றுண்டோ
ணவன்கன்மத்துக்கீடாகச்சுகதுக்கப்படுவனெனக்கொள்க.(௬௭)

**அநாதியேலமைவின்றெனின் மலமாயைகன்மமனுச்சிவ
னநாதிகன்மமணுக்கள்செய்யவறிந் துக்ன்மமுடற்செயா
வநாதிகாரியமாமுடற்களசேதனம்மணையாவதித்
தநாதியாதியமைக்கவேண்டு மமைப்பிறேடுமனாதியே.**

(இ-ள்.) அநாதியே லமைவின்றெனின். எ-து. நீர்கூறிய வையநாதியேயாமாகில ஒருவனாற்கூட்டுதலில்லை யென்றுகூறின்,— மலமாயைகன்மமணுசசிவனநாதி. எ-து. மலமு மாயையுங்கன்மமு மான்மாவுங் காத்தாவு மநாதி,— கன்மமணுக்கள்செய்யவறிந்து கன்மமுடற்செயா. எ-து. கன்மத்தையான்மாக்கள் செய்ய வந்தக்கன்மந்தானுயறிந் தான்மாக்களுக்குருவையெடுத்துககூட்டமாட்டாது,— அநாதிகாரியமாமுடற்களசேதனம்மனையாவறிந்து. எ-து. அநாதியேகாரியப்பட்டுவருமுடற்களசேதனமாகையா லான்மாவை யறிந்துகூடமாட்டாது,— அநாதியாதியமைக்கவேண்டும். எ-து. ஆகையா லநாதியாகியகாத்தா வான்மாவையுங்கன்மத்தையு மதற்குப்பொருந்தின வுருவையுமாதியாகக் கூட்டல்வேண்டும்,— அமைப்பினுமநாதியே. எ-து. அப்படியவன்கூட்டினகூட்டரவுமநாதியாகையா லிதுவுமநாதிதான். எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமு முயிருமுடலு மொருவன்கூட்டப்படுதலா லநாதியன்றென்றவிடத் திவையெல்லாமநாதியாகும்,இவையசேதனமாகையாலே யொருவன்கூட்டவேண்டும், அதுகொண்டாதியென்றுகூறப்படும். அக்கூட்டரவுமநாதிப்பட்டுவருகையா லவையுமநாதியென்பதுகூறிற்று.

கந்தம்வெம்மைஎன்னுஞ்செய்யுள்முத லிச்செய்யுட் காறுங்கன்மமுண்டென்னு மதற்குப் பிரமாணங்களாற்கூறிற்று(௧௮)

காரணகரணங்களுக்குயிர் கண்டிடாமையினின்றெனிற், கானுமோசடங்கண்டகண்ணினைக்கண்டுநிற்பதுங்கண்ணதே, காரணவுயிர்தானுமிப்படிகண்டிடுங்கரணங்களைக், காரணகரணங்களுக்குயிருண்மையானதுங்கண்டிடே (௧௯)

(இ-ள்.) காணொணாக்கரணங்களுக்குயிர் கண்டிடாமையினி
ன்றெனின். எ - து. புறக்கரணங்களுக்குயிர்காணவொண்ணு
தாகையாற் காட்சிக்குப்புலப்படாமையி னான்மாவெனவொன்
றில்லையென்றுகூறின்,— காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக்க
ண்டுநிற்பதுங்கண்ணதே. எ - து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமா
ற்று) சரீரமானதுதன்னைக்கண்டகண்ணைத்தான்காணவறியாது
அச்சரீரத்தைக் கண்டுநிற்பதுங் கண்ணுக்குள்ள தொழிலேயா
ம்,—காணொணாதுயிர்தானுமிப்படி. எ - து. காட்சியளவையா
ல் பகன்னுக்குக் காணவொண்ணாதெனறவுயிரு மித்தன்மைத்
து,—கண்டிடுங்கரணங்களை எ-து உயிர்சேதனமாகையாற் கர
ணங்களைக்கண்டுநிற்கும்,—காணொணாக்கரணங்களுக்கு. எ-து அ
க்கரணங்கள் சரீரமறியாதவாறுபோலக் கரணங்களுமவ்வான்மாவை
க்காணவொண்ணாது,—உயிருண்மையாவதுங் கண்டிடே. எ-து
ஆகையாலான்மாவையுண்மையாகவுண்டெனவறிவாயாக. எ-று

இச்செய்யுள் காட்சியளவைக்குக் காணப்படாதாகையா
லான்மாவில்லையென்றவனை யுண்டெனமறுத்துக்கூறிற்று ()

**அங்கியானதுதானுமொன்றை யணைந்துநின்றுங்கி
ந்திடும், பங்கியாதுயிர்தானுமிப்படி பற்றியல்லதுநின்
றிடா, தெங்குமாரதயிலத்தையுண்டெழு தீபமானதெரி
ந்திடு, மங்கதாமுடனின்றுகன்ம மருந்தியாருயிராவதே.**

(இ-ள்.) அங்கியானதுதானுமொன்றை யணைந்துநின்றுங்க
டந்திடும் பங்கியாதுயிர்தானுமிப்படி பற்றியல்லதுநின்றிடாது
எ - து. நெருப்பானதோரிந்தனத்தைப்பற்றிநின்று தன்வடிவை
யுங்காட்டுந் தன்மையன்றி தனித்துநின்றுதன் வடிவைக்காட்டு
ந்தன்மையையுடைத்தன்று, அதுபோலவான்மாவுமோர்கருவை
ப்பற்றியன்றிநிற்கமாட்டாது,—எங்குமார்தயிலத்தையுண்டெழு

தீபமானதெரிந்திடும். எ-து. தகளி யெங்குநிறைந்தவெண்ணெ யைப்பருகி யோங்கியதீபமானதெரியாநிற்கும்,— அங்கதாமுட னின்றுகன்மமருந்தியாருயிராவதே.எ-து.அப்படி கன்மத்தாலெ டுத்துககொணடகாயத்தினின்று கன்மத்தைப்புசிப்பதான்மா வாம். எ-று. திரி காயத்திற்கும், எண்ணெகன்மத்திற்கும், தீபமா னமாவிற்குமுவமை. பங்கியாது-அழியாது.

இசசெய்யுளானமாவொனறேடுகூடியல்லது தனித்துநில் லாதென்பதுகூறிறறு. (உ0)

அறிவுதானுடலத்தின்வேறதுவாயிறந்துபிறந்திடி
னறிவுமுனபுளதிங்குவந்துமறிந்திடாமையதினெறெனி
னறிவையோகனவதுநீநனவிதனையன்றுதரத்திருந்
தறியுமவவறிவோமயககறிவாதலாலறியாதுகாண். (உக)

(இ-ள்.) அறிவதானுடலத்தின்வேறது வாயிறந்துபிறந்திடி னறிவுமுனபுளதிங்குவந்துமறிந்திடாமைய தின்றெனின். எ-து. அறிவான திவ்வுடலத்தின்வேறுபட்டிறந்தும் பிறந்துநிற்குமா யி னவ்வறிவுமுன்புள்ளதாயி னிப்பிறப்பினு மறியாமையின்றி யறிவேயாயிருக்கவேண்டும். அஃதில்லையேயென்று நீகூறின்,— அறிவையோகனவதுநீநனவதனை. எ-து. நீ கனவுகாணுமி டத் தகசனவைநனவென்பதன்றிக கனவென்பதறிதியோ? அ ஃதன்றியும்,—அன்று தரத்திருநதறியுமவ்வறிவோ மயக்கறிவு, எ-து. நீ மாதாவுதரத்திலமுந்தறிந்தவறிவோ பூததேகமானபின புமயங்கினவறிவு,—ஆதலாலறியாதுகாண. எ-து. ஆகையாலிற ந்தும்பிறந்துங்கிரிகையால் ஆன்மாவுக்கறியாமையே குணங்கா ண. எ - று.

இச்செய்யுளான்மாவறிவாகி லெப்பொழுதுமறியவேண்டு மென்பதனைமறுத் தான்மாவுக்கறிவுமறியாமையுங்குணமெனக் கூறிற்று. (உக

இறந்திடும்மறிவேபிறந்திடுமென்பதிங்கிசையாதெ னி, னுறங்கிடும்பொழுதின்றிநின் றுணர்விங்குதித்திடுமா றதோர், பிறந்தவிவ்வுடல்போகவேறுடல்பின்புவந்தமை பேசிடின், மறந்திடுங்கனவத்தின்வேறுடல்வந்தவாறும தித்திடே. (௨௨)

(இ-ள்.) இறந்திடும்மறிவே பிறந்திடுமெனபதிங் கிசையா தெனின். எ-து. இறந்தவறிவேபிறக்குமென் றிவ்விடத்துக்கூ றியது பொருத்தமுடைத்தன்றென்று நீகூறின்,—உறங்கிடும் பொழுதின்றி நின்றுணர்விங்குதித்திடுமாறதோர். எ-து. நீதுயி ல்செய்யுமிடத்து முகத்திற்பாம்பேறவு மறிவின்றிக்கிடந்து வி ழித்தவிடத்துணர்வினின்று பாம்பைக்காணவும் பயப்படுமாறு விசாரிப்பாயாக,—பிறந்தவிவ்வுடல்போக வேறுடல்பின்புவந்த மைபேசிடின். எ-து. இப்போதெடுத்துக்கொண்ட காயங்கெட் டாற் பின்புமற்றொருகாயமுண்டாம்படி யெப்படியென்றுசொ ல்லின்,—மறந்திடுங்கனவதனின் வேறுடல் வந்தவாறுமதித்தி டே. எ-து. நனவைமறந்திடுங்கனவி லுன்னையெடுத்துக்கொண டதிரியுமுடலுன்னைக்கூடியவாறெத்தன்மை யத்தன்மையாக வென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யு ளிறந்தவறிவுபிறவாதென்னுமதனையு முன்புள் ளதுக்குமதேகம்வந்து பின்புடலாகாதென்பதனையு மறுத்துக்கூ றிற்று. (ஞானம்) அன்றியுமொருஜன்மத்துவைத்தபொருளைப் பி றிதொருஜன்மத்துச் சாத்திரப்பிரமாணத்தா லறிந்துகாட்டுதலும், பிசாசாதி ஜநநமரணகாலத்துவிருத்தாந்தத்தை யடுத்தவர்க்கறி வித்தலுளவாகவுங்காணுநின்றுயிதனையறிவாயாக. (௨௨)

கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்கிவந்தெழுகாரிய, மரணமானவிடத்துமற்றிவை மாய்ந்துபின்புவருஞ்செய

ல், கிரணமார்கலைகெட்டுதிப்ப விறப்பிறேடுபிறப்பையு
ந், தரணியோாகண்மதிக்குனாப்ப ருயிர்க்குமிப்படிசாற
றிடே. (உரு)

(இ-ள்.) கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்கிவந்தெழுகாரிய
மரணமானவிடத்துமறறிவைமாய்ந்துபின்புவருஞ்செயல். எ-து
(இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) ஒருவனமரணமானவிடத்தி
ந்திரியங்கள்கெட்டுப் பின்பவைவருமுறைமைப்பாடெத்தன்மை
த்தென்னில் ? ஒருவன்மூர்சசித்தவிடத்துக் கரணஙகள்வாயுவி
டத்தொடுங்க வவ்வாயுவுஞ்சேட்டைகெட்டுப் பினபவன்மூர்ச்
சைதீர்ந்தவிடத் தககரணங்கள்சேட்டைபட்டாற்போலும். இத
ன்றியும்,—கிரணமாாகலைகெட்டுதிப்ப விறப்பிறேடுபிறப்பையுந்
தரணியோர்கண்மதிககுனாப்பர். எ-து. மதியினதுகிரணம்பொ
ருந்தினகலைக டன்னிடத்துக்கெட்டுந்தோன்றியு முலகத்துள்
ளோர தனைமதிக்கு மிறப்பும்பிறப்புமாகக் கூறிநிற்பர்கள். அது
போல,—உயிர்கருமிப்படிசாற்றிடே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமிப்படி
க் கூறுவாயாக. எ-று.

இச்செய்யு ... மாவினுடையதூலகாயத்தினுள்ள கரண
ங்கள் சூச்சுமகாயத்திலும்பொருந்துமென்பது மான்மாநித்திய
மென்பதுங்கூறிற்று.

காரணகரணங்களுக்கென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்
யுட்காறு மீளவுமான்மாவில்லையென்று மான்மாவுக்கறிவில்லை
யென்று மிறந்தவறிவுபிறவாதென்றுங்கூறுவதனை மறுத்துக்கூ
றிற்று. இதனால்வாயுவியங்காதகாலத்துக் கரணமியங்காதெண
க்கொள்க. (உ௬)

பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்திடு
மாதலாலொருநாதனிங்குளனென்றறிந்துகொளையனே
பேதமானகடாதிமண்ணினில்வந்தவாறுபிடித்திடிற
கோதிலாதகுலாலனல்வருசெய்கையென்றுகுறிப்பரோ.

(இ-ள்.) பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்தி டு மாதலாலொருநாதனிங்குளனென்றறிந்துகொளையனே. எ-து. நீ கூறியபூதங்கள்காரியப்பட்டுப்பொலிவினையுடைத்தாய்ப் புசிப்பளவுநிலைபெற்று மீளவுமழியாநிற்கும். ஆதலாலிதனையாக்கியு மழித்தலுஞ்செய்வானொரு கர்த்தாவுண்டென்றறிவாயாக.— பேதமானகடாதிமண்ணினில் வந்தவாறுபிடித்திடில். எ-து. (இந் நனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) மண்ணினிடத்துக் கடாதிபேதம வந்தாற்போலப் பூதகாரியமேசாயமெனனில்,— கோதிலாதகுலாலனல்வருசெய்கையென்றுகுறிப்பரோ. எ-து. அம்மண்ணுங் குற்றமில்லாதகுலாலனது செய்கையாற் காரியப்பட்டாற்போலக் கர்த்தாவினுடையசெய்கையாற் பூதமுங்காரியப்பட்டதென் றறிவாயாக. எ-று. ஐயனே என்றதிகழ்வின்கண்வந்தது. ஆதலாலசேதனமாகியமிருத்துச சேதனனாகியகுலாலனாலே காரியபபடுமாபோலப் பிரபஞ்சமீசுரனாலேகாரியப்படுமென்றறிவாயாக.

பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு மாதலாலொருநாதனிங்குளன். எ-கு. பூதங்களானவை காரியங்களாகப்பொலிந்துதோன்றி நின் றொடுங்காநிற்கும். ஆதலாலேயிவையிற்றைத்தோற்றி நிறுத்தியொடுக்க வொருகர்த்தாவுளன் என்றாஞானப்பிரகாசர்.

வேதஞாணஞாணம்மறியாவிழுப்பொருள்பேதை
யாற்,றாதனுயிருகானடந்திடுதோழன்வன்மைசெய்தொ

ண்டனுச், காதலாலடியார்களுக்கெளியானடிக்கமலங்க
ணீ, காதலாலணையீண்டன்வேண்டினவிம்மையேதரு
ஙகண்டிடே. (உரு)

(இ-ள்.) வேதநாரணனாரணம்மறியாவிழுப்பொருள். எ-து. பிரமாவும் விஷ்ணுவும் இருக்கு யசா சாமம் அதாவணமெனனு நாலுவேதமு மறிதற்கரிதாகிய விழுமியபொருள்,—பேதைபாற் றூதனுயிருகானடந்திடு தோழன்வன்மைசெய் தொண்டனுக்கு எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) வலிந்தாட்கொண்ட சுந்தரநாயனார்க்குத்தூதனுயப் பரவைநாச்சியாரிடத் திரவின்க ணணிருகானடந்த துணைவன்,— ஆதலாலடியாாகளுக்கெளியா ன். எ-து. அப்படி பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கரியனுயினு மடியார்க ளுக்கெளியனு யெண்ணியவையிம்மையிலே கொடுக்கத்தக்கவ னுகையால்,—அடிக்கமலங்கணிகாதலாலணை. எ-து. அவனஸ்ரீ பாதகமலங்களை நீ விருப்பத்தோடும்வழிபடுவாயாக,—ஈண்டன் வேணடின விம்மையேதருஙகணடிடே. எ-து. விரும்பியபோ கத்தையு மிம்மையிலேதருவனுதலால் அவனைமெய்யாசக்காண பாயாக. எ-று. வன்மைசெய் தொண்டனென்பதனைக் கர்த்தாவையேவறகொள்ளுந்தொண்டனெனினுமமையும்.

பூதமானவையென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் பூதங்களையுங்கூட்டிப் போகமோக்ஷங்களையுங்கொடுப்பன் கர்த்தாவென்பதுகூறிற்று. இதனல் வேண்டும்விடயமும் பத்திபண்ணுவையாகிலிம்மையினுமநுபவிப்பாய், கடுசெனச்சிவனைவழிபடுகவெனபது. (உரு)

. அடியாாகளுக் கெளியான். எ-கு. "பாராாவிசும்புளார் பாதாளத்தார்புறத்தா, ராராலுங்காண்டற்கரியா னெமக்கெளிய பேராளன்" என்னும்திருவாசகத்தை உதகரித்துக்காட்டினார் ஞானப்பிரகாசா.

பொன்குலாவுமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொ
ருந்திடா,மின்குலாமிடையார்கடாமுலகத்தின்வேட்கை
விடும்பொருள், புன்புலான்மலமூத்திராதிபொசிந்துநா
றுபுலைக்கல,மென்கொலாமிவர்மேல்விழுந்தவிவற்றினெ
னபெறவெண்ணியே. (உசு)

(இ-ள்.) பொன்குலாவுமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொருந்திடா. எ-து. பொன்னால்விளங்கப்படாநின்றமணிகண் மலத்திடைவிழுந்தா லம்மலத்தினசுத்தத்தாற் கையாலெடுத்தல் பொருந்தாது,— மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வேட்கைவிடும்பொருள்.எ-து. அதுபோல, உலகத்துமின்போலநுடங்கினவிடையையுடைய மகளிர்பான் மிக்கவிருப்பமுஞ் செயற்கைமணநீங்கினாலுண்டாகிய வசுத்தமிகுதிகண் டாசையைவிடத்தக்கபொருளாம். அஃதென்போலவென்னில்,— புன்புலான்மலமூத்திராதிபொசிந்துநாறு புலைக்கலம். எ-து. புல்லிதாயவிரத்தமல மூத்திராதிகண்முதலானவைகசிந்து மிகவுந்துர்க்கந்தத்தையுடைத்தாகிய பொல்லாக்காயமாகையால்,— என்கொலாமிவர்மேல்விழுந்தவிவற்றினென்பெறவெண்ணியே. எ-து. இம்மலமூத்திராதிகளி லென்னபெறுதற்குவிசாரித்திவர்களிடத்து விருப்பமுண்டாயது. அஃதல்லவாயினியாதுண்டாம். எ-று.)

தோலிரத்தமிறைச்சிமேதையெலும்புமச்சைசுவே
தநீ, ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பையழுக்கினோடுபுழுக்கு
ழா, நூலொழுக்கிடுகோழையீரனாக்குமூத்திரபாத்தி
ரஞ், சேலடர்த்தகண்ணார்களென்பதுதேர்மலத்திரடி
ண்ணமே. (உஎ)

(இ-ள்.) தோலிரத்தமிறைச்சிமேதை யெலும்புமச்சைசு வேதநீ ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பை. எ-து. துவககு உதிரம் மாம்சம் மேதை அத்தி மச்சை சுககிலஜல மிவையிற்றினலேயெடுதுக்கொண்ட துர்க்கந்தமாகியகாயம்,—அழுக்கிறேபெழுக்குமாநூலொழுககிடுகோழையீர னுனாக்குமூத்திரபாத்திரம். எ-து. அதுவன்றியும்,—ஊத்தையுடன் கிருமித்திரள் நூலொழுகுங்கோழை யீர விவைகளாற்பொங்கிநுனாக்கு மூத்திரபாண்டமாதலால் அப்படிப்பட்டகாயத்தையுடையமகளிர்,— சேலடாத்தகணனாகளென்பது தேர்மலத்திரடிண்ணமே. எ-து. சேலிரணடுத்தாற்போலுங் கண்ணையுடையாளென்றுசொல்லுவ தெத்தாலென்றுவிசாரிப்பாயாக ; விசாரிகுமிடத்துச் சர்வமுநிச்சயமாகமலத்தொகுதியாம். எ-று.

பொன்குலாவுமென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் ஸ்ரீபோகத்தைமெய்யென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உஎ)

**ஆசையுற்று ழல்சூகரங்களசுத்தமேவியனைந்துநின்
றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுகமேழையோடுறுமின்பநீ
மாசதற்றொளிர்நித்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா
ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம்பெறுமின்பமே**

(இ-ள்.) ஆசையுற்றுழல்சூகரங்களசுத்தமேவியனைந்துநின்றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுக மேழையோடுறுமின்பநீ. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறிவின்மகளிரோடு நீ யின்பசுகமுறுவது ஆசைமிகுத்துத்தடுமாறும்பன்றியானது மலத்திற்புக்கதனைப்புசித்து அதனிற்புரண்டு மிகவுஞ் சுகத்தையடைந்தனவாய்நிற்பனபோலும். அங்ஙனமன்றியும், — மாசதற்றொளிர்நித்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம்பெறுமின்பமே. எ - து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்

பமாறுக.) சர்ததாவுககடிமைத்திறஞ்செய்து யாபகள்பெறுமின பமாவது குற்றமற்றுவிளங்கும்படியா யழியாததாய் நிமலமா யிருச்குஞ்சிறப்பினையுடைத்தாகிய வின்பசமுத்திரங்காண.எ-று.

இகழ்நதீ ரேந்திழையாரதம்மைச் சீயென்றெணறு நுட ந்தணைவதென்னெனனிற் சொல்வோம் "புத்திரரைக்காமுறூ வாதோட்புணாவார்நல், லுத்தமாநு லோர்ந்துணைப்போசலோ, காலமுமந்திரமு முண்டிகலவியினுங, காலமுமுனைடோவுனக்கு சகான்." என்றுவிதந்துகூறினர் ஞானப்பிரகாசா.

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிக கொளா, ரராகமேயணைவார்களாசை யறுததவின்பமறி நதிடார், பராவுதேவாபராவுதூயபராபரன்னடிபற்றிநீ, விராவுமெய்யில்விடாதவின்பம விளைந்திடுமமிதுமெயம் மையே. (உகூ)

(இ-ள்.) குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறி ச்கொளார்.எ-து. கோபமிகுதியையியல்பாகவுடையார் பொறை யினாலுணடாகிய நன்மையையறியமாட்டார்,— அராகமேய ணைவார்களாசையறுத்தவின்பமறிந்திடார. எ-து. ஆசையேதம க்குச்குணமாகவுடையவர்கள் அவ்வாசையையறுத்தவர்களுககு ணடாகிய சுகத்தை யறியமாட்டாாகள், அவர்களைப்போல நீயு ஞ்சிற்றின்பமாகிய ஸ்ரீபோகத்தைக்கைக்கொண்டு பேரின்பமா கியபிரமாநந்தத்தையறியாய். அஃதறியவிரும்பின்,— பராவுதே வாபராவுதூயபராபரன் னடிபற்றி நீவிராவுமெய்யில்விடாத வி ன்பம்விளைந்திடும் மிதுமெய்ம்மையே. எ-து. இந்திராதிதேவாக ளாற்பரவப்பட்ட பிரமவிஷ்ணுக்களாற் போற்றிசெய்யப்படும் சுத்தமானபராக்குமேலானவனது ஸ்ரீபாதங்களைப்பற்றுக்கோ

டாகக்கொள்வயாக, அதனைலப்பொழுதேயுன்னுடைய சரீரந்த னனிலே பொருககாலுநீங்காத சுகாநந்தம்பிரகாசிக்கும். இதுசுத்தியம். எ-று

பராவுவிராவென்றசொல நீட்டல்வழிநீட்டலென்க. (௨௬)

குரோதமேகுணமாயிருந்தவா சாந்திநன்மைகுறிக்கொளா ராகமேயணைவாகளாசை யறுத்தவின்பமறிந்திடார். எ - கு "ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர், பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து" "பாபத்திற்கேதுநீங்காப் பழியினிற் கேதுவென்றே, கோபத்தைக்கடிந்தாரதாமே யின்புறுங்குணத்தாரிங்குங், கோபக்கூடாவானையுள்ள மெனுமுறைவைத்துக்கொண்டார், ரூபத்தையுறுவாரிங்கு மங்குமாசாபாவரே." "எரியானகோப மெழும்போதிலாறி யின்தாயகூறியெதிரே, சிரியாதியார்கள் பெரியோர்களசிற நினைவார்கள்வேறுசிலரே" "நஞ்சுயின்றுகாத்தருளு நம்பனைப்போற்றெய்வமில்லை, யஞ்செழுத்தைப்போல்நல லனுவுமில்லை, விருசியோளீர், சைவசமயந்தனைக் கொப்பாஞ் சமயமில்லை, துய்யபொறைக் கொப்பாஞ் சுகம்" என்பதும் 'அவாவென்பதெல்லா வுயிர்க்குந், தவாஅப்பிறப்பீனுமவித்து" "இன்பமிடையறா தீண்டுமவாவென்னுந், துன்பத்துட்டுன்பங்கெடின்" "வேண்டாமையன்னவிழுச்செல்வமீண்டில்லை, யாண்டுமஃதொப்பதில்" "வேண்டுங்கால்வேண்டும் பிறவாமைமற்றது, வேண்டாமைவேண்டவரும்" "ஆசைபடப்படவாய வருந்துன்பங்க, ளாசைவிடவிடவானந்தமாமே" "ஆசைகடியானசிலவோகத்தினுக்கு, மாசற்றநல்லடியாறவன், ஆசை, தனையடிமைகொண்டவனே தப்பாதுலகந், தனையடிமைகொண்டவனேதான்." "ஆசையறக்கொப்பா மருந்துயரொன்றில்லை, யாசையறற்கொப்பாமின்பாதிதனை-பூசைபணற், கொப்பாந்தருமமில்லை யொன்றொருவற்கேளாதற்; கொப்பாம் பெரு

மையிலேயோர்'' என்றும், மெய்யில்விடாத வின்பம் விளைந்தி டும். எ-கு. திருவாசகம் ''காயத்துள்ளமுதூறவூறநீ கணடுகொள் ளென்றுகாட்டிய, சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ் சென்னிம ன்னித்திகழுமே.'' எ-ம. சிவதருமோத்திரம். ''ஆசைமுதலாமா சனைத்துமறுததேவுடலும்வெறுத்தரிய, தேசன்சிவன்பொற்பாத மலர் செறிந்தாாபிறப்பைமறந்தாகள், பேசற்கரியபெருமையி னைப் பெற்றாரல்லர்கற்றாலு, மாசுமலிந்தவாசையினன் மயங்கி த்துயரகுமானுடரே'' எ-ம. நக்கீரர் ''வென்றைந்துகாமாதிவே றறுதது மெல்லவே, வொன்றநினைநிரே லொன்றலாஞ, செ ன்றஙசை, மானுடையா னென்னையுடையானவட்கயிலே, தானு டையான்றன்னுடையதாள்.'' எ-ம். உதஹரித்தனா ஞானப்பி ரகாசா.

காமமாதிகுணங்களைச்சுகமென்றுகொண்டனைகாதலாற்
றூமமாரழலங்கிசீதமலிந்தபோதுசுகந்தரு
நாமமார்தருசீதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகஞ்
சேமமாகியவின்பமாமிகுதெய்வநன்னெறிசேரவே. (நூ0)

(இ-ள்.) காமமாதிகுணங்களைச்சுகமென்றுகொண்டனை. எ-து.காமக்குரோதலோபமோக மதமாற்சரியமிடும்பை யகங்கா ரமென்கின்ற வினையிற்றைச் சுகமென்றுகொண்டாய்.அஃதெ ததனமையென்னில்,—காதலாற்றூமமாரழலங்கிசீதமலிந்தபோ துசுகந்தரும்.எ-து. குளிர்மிக்ககாலம்வெப்பவிருப்பத்தால் புகை பொருந்தினவழல்சுகத்தைத்தருவதுபோலவும்,— நாமமார்தரு சிதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகம். எ-து. வெப்பமிகுத்தவி டததுப் புனலென்றுபெயராயுடைய நீரின்குளிர்ச்சியையடை ந்தபோது சுகத்தைத்தருவனபோலவுமாம், காமமாதிகளாலுண் டாகியசுகம், இஃதன்றி,—சேமமாகியவின்பமாமிகுதெய்வநன்

னெறிசேரவே. எ-து. கர்த்தாவினுடைய ஞானமாத்திரத்திலே கூடினாலொருக்காலும்விடாதவின்பமுண்டாம். ஆதலாலதனை கூடுவாயாக. எ-று. காமமாதியென்றதனாற் காமச்சுகமிருவகைத்து, அவைசாங்கமுபாங்கமென்பது. சாங்கமாவது, ஆலிங்கனமுமுத்தமு மிடற்றினாலுண்டாமொலிபேதங்களு நகக்குறிகளும் பல்லிடுகுறியுமங்கதாடனமு மங்குலிமர்த்தனமுஞ் சும்பனமுதலியமிவைபோல்வன. உபாங்கமாவது. அன்னவஸ்திரபூஷணசந்தன தாம்பூலாதிகள். (௫0)

காமமாதிகுணங்களைச்சுக மென்றுகொண்டனை காதலாற்றாமமாரழலங்கிசீத மலிந்தபோதுசுகந்தரு நாமமார்தரு சீதவெம்மை நலிந்தபோதுதருஞ்சுகம். எ-கு. காமமென்னுஞ்சுரதமுதலியகுணங்களை யுனதறியாமையாலும் விருப்பமிகுதியாலுஞ்சுகமல்லாதிருக்கவும் ஒருபாதியினாலே சுகமென்றுகொள்ளாநின்றனை, அவைசுகமன்று, எப்படியென்னில்? புகையொடுங்கூடியழலாநிற்கு மக்கினியானது சீதமானதுமிகுந்தபோதுசுகத்தினைத்தரா நிற்கும், பயத்தினைச்செய்யுஞ் சீதமானதுஷ்ணமிகுந்து வருந்தினபோது சுகத்தினையுதவாநிற்கும். இவையிரண்டுமெப்போது நித்தியமாய் நிலைநிற்பதன்று. அஃதன்றியும், ஒன்று மிகுந்துவருந்தினபோது ஒன்றுசுகம்போன் றிருத்தலா லிரண்டுந் துக்கமென்றேயறிக. ஆதலாலிவைபோ லுன்னுடைய காமமென்னுஞ் சுரதமுதலிய குணங்களென்றா ஞானப்பிரகாசர்.

படிக்குநூல்கள்சிவாகமம் பசுபாசமோடுபதித்திற, மெடுத்தியம்புவதீசன் வாகமூலேத்திடுந்தொழிலென்றுமே, விடுத்திடும்பொருள்காமமாதிகள் வேண்டிடு

மபொருளீண்டருள, முடித்துமும்மலமவிட்டு நின்மல
னோடுநின்றிடன்முத்தியே. (௩க)

(இ-ள்.) படிக்குநூல்கள்சிவாகமம். எ-து. சிவநெறியாகி
யபேரின்ப மெய்த்தபபடிக்குநூல்களாவன ? வேதாகமங்கள,—
பசுபாசமோடு பதித்திறமெய்த்தெரியம்புவது. எ-து. அவர்களோதி
த்த சொலலுஞ்சொல்லாவது? பதிபசுபாசத்திறங்கள,— ஈசன
வார்கழலேத்திடுந்தொழில். எ-து அவர்கள் கிரியையாவன? ப
ரமேஸ்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைவணங்குகை,—என்றுமேவிடு
தற்கும்பொருள் காமமாதிகள். எ-து. எப்போதுமவர்கள் கைவி
டும்பொருளாவன ? காமக்குரோதமுதலானவை,—வேண்டிடும
பொருளீண்டருள. எ-து. அவர்கள்வேண்டும் பொருளாவன?
மிக்கவருள,—முடித்து. எ-து. ஆசையாலிப்படி மூன்றுபதார்த்
தத்தையுமுறறுப் பெறநிறுத்தி,—மும்மலம்விட்டு நின்மலனோடு
நின்றிடன்முத்தியே எ - து. மலத்திரயங்களையும்விட்டுக் கர்த்
தாவோடுகூடுதல முத்தியெனபம். ஆதலால, நீயுமிசசெயலிலே
நிறபாயாக. எ-று இதனுள் நாலுபாதமுமடங்கியவாறுகண்டு
கொள்க.

ஆசையுறறுமுலென்னுஞ்செய்யுண்முத விச்செய்யுடகாறு
முலோகாயிதனை நிராகரித்துபபேரின்பத்தை யநுபவியென்று
கூறிறறு

உளளதாவதென்னுஞ்செய்யண்முத விசசெயயுட்காறுஞ்
செயயுளைமுப்பத்தொன்றினுலு முலோசாயிதன்மதத்தைமறுத்
தக்கூறிற்று. பிரசஸ்பதியிந்திரனை மயக்கியவழியைநீக்கிப் பர
மேஸ்வரனைவழிபடுவாயெனபதுகருத்து. உலோயிதா மிச்சிரசா
ர்வாகன், இரணியகர்ப்பசாரவாகனென்றிருதிறத்தர். (௩க)

உலோகாயிதன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள் ௬௨.

பௌத்தரிற் சௌத்திராந்திகன்மதம்.

நீதியாவேதநூலினெறியலாவறங்களுங்
மோதியோரைந்துசீலமுடையராயுடலமூடிப்
போதிநீணமரத்தின்மேவும்புத்தாநால்வரினுமவைத்துச
சாதிதானிலாதகொள்கைசசௌத்திராந்திகன்முன்சாற்றும்

(இ-ள்.) நீதியாவேதநூலினெறியலாவறங்களுமோதி எ-து. நீதிசாத்திரத்தைத் தனக்கங்கமாகப்பொருந்திய வேதநூனெறியல்லாதவாக்கியநெறியாகிய பிடகநூலை நாடோறுமோதி,—ஓரைந்துசிலமுடையராய். எ-து. உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னுமைந்து கந்தங்களின குணங்களையுடையராய,—உடலமூடி. எ-து. உடலைத்துவராடையாற்போர்த்து,—போதிநீண்மரத்தின்மேவும் புத்தாநால்வரினும்வைத்து எ-து. அரசினைதெய்வம்போலப்பேணி யதன்கீழ்ப்பொருந்தியிருக்கும் பௌத்தா நால்வகையுள்ளவர்களையும்வைத் தவர்களில்,—சாதிதானிலாதகொளகைச் சௌத்திராந்திகன்முன்சாற்றும. எ-து. வருணபேதமறககாணுஞ் சாதியிலலாதசௌத்திராந்திகன்முன்னேசொல்லாநின்றன. எ-று. புத்தாநால்வரினும்வைத்து. எ-து. பௌத்தாநால்வரினுமுட்கோளாகக கொண்டென க. நால்வராவார். சௌததிரி, யோகாசாரன், மாத்திமிகன், வைபாடிகனென்போர்.

மேற்பௌத்தன்மதங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார் அதனுளிசசெய்யுள்வர்களுல்வகையொன்பதுஉம அவரின்முன்னாசசொல்லப்பவோன் சௌத்திரியென்பதூஉங்கூறிற்று. நீதியாவேதமாவது:—லௌகீகதன்மமாகிய சோதிடம் வியாகரணம் சிற்பம் பரதம் சிக்ஷை சந்தசு எனக்கொள்க. நெறியலாவறங்க

ளாவன:—ஜராதமவாதமும், அசத்திருவாதமும், ஆகாசம் காலம திககு காரணுந்பாவமுமில்லையென்றும, குணியுமவயவியுமில்லையென்றும், பிறவாறரு நுமெனககொளக ஐந்துசிலமாவன:—அஹிமசை சத்தியம் அஸ்தேயம பிரமசரியம சஙகிரகம் எனக்கொள்க. இவ்வைந்துசீலமும் சாவகாறகும், சாரணாறகு தேசசிலம, உபசம்பனனற்கு நூறுசிலம், சுவவீரருககுக கோடிசீலம், இப்படிநிலைதோறுஞ சீலமபலவாம். (க)

ஒதியோரைந்துசிலமுடையராய என்பதனை மற்றேருரையாசிரியர் (ஓதியீரைந்துசீலமுடையராய்) எனக்கொணடுபததுசீலஙகளையுடையராய் எனவும் பததுசீலமாவது கொல்லாமை, பொய்சொலலாமை, களவின்மை, காமமின்மை, பிறாபாலிரவாமை எனவைந்தும், உயாந்தவாதனத்திருத்தல், கிடததலின்மை, சந்தநமாலைமுதலாயினதரியாமை, பொன்வெள்ளிகளைதீணடாமை, பாடலாடலவிரும்பாமை, உதயத்திறகுமுன்பபுசித்தல்எனவும் உரைததிருக்கின்றார், ஞானப்பிரகாசர். ஐராதமவாதமென்னுங கொல்லாமைமுதலியவைநதும் பிரதமசீலமாகையாற சிலமைந்தெனக்கொள்க எனவற்புறுத்தியுரைத்தனர். அன்றியும்சாதிதானிலாதகொள்கை எ-கு. சாதி திரவியம் நாம குணகி காப்பஞ்ஞாதி வேதனையில்லாதஎன்றார்.

முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன்முதற்செயனமுனிந்துமற்
பழுதிலாவருளினலேபரதுக்கதுககனுகித் [றும்
தொழுதுவானவரும்போற்றத்தொல்பிடகங்களான
வழுவிலாகமஙகள்சொன்னமாதவனுதனுவான். (உ)

(இ-ள்,) முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன் முதற்செயன்முனிந்து. எ-து. சர்வத்தையுமறிந்துபிரபஞ்சத்திற் பொய் கொலை கள

வு கட் காமங்களைவெறுததது,—மறறும்பழுதிலா்வருளினலே பர துககதுககஞகி. எ-து. குற்றமில்லாதகிருபையாலே யெவ்வுயிரத் துன்பமுந தனனுயிரத்துன்பம்போற் கொணடு,—தொழுதவா னவருமபோற்றத் தொல்பிடகஙகளான வழுவிலாகமஙகள் சொன்ன மாதவனுதனுவான். எ-து தேவாகளுந்தொழுது து திககப்பட்டுவரும் பழையபிடகநூலாகிய விகழ்ச்சியில்லாதவா கமஙகளையருளிய புத்தமுனியேகாத்தாவாவான். எ-று. பழுதி லாவருளென்பது, இராசசியத்தைசகொடுத்தும பிள்ளைகளைக்கொ டுததுந் தன்கணணைக்கொடுதது முதிரமாம்சமுதலாயினகொடு த்தும் புறவுககரிந்தும் வையகங்காத்துமிவைமுதலியவை.

இச்செய்யுள் பரதுக்கதுககனுய்ப் பிடகநூலையருளியசாவ ஞ்ஞனுகியபுததமுனியே காததாவென்பதுகூறிற்று. (உ)

" அருணெறியாற்பாரமித்தை யாறைந்துமுட்னடககிப், பொருணமுழுதும்போதிநிழ னன்குணாந்த முனிவரன்றன்" இஃதவாகள் சித்தாந்தத்தொகை. பிறாக்கேயுறுதிக்குழன்ரு ன். இதுகுண்டலகேசி. தொல்பிடகமென்றது, தனணங்கா ரன மகாவீரன்முதலாயின இருபததுமூன்று புத்தர்களுஞ்சொ னன பிடகசாத்திரங்கள் மரபேசொன்னமையான் அவை விம மாயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதன்மபிடகம் .ஆக மூன்றுமெ ன்க. வழுவிலாகமம், முன்னுடுபின்மலையாதசாத்திரம். மற்றும் என்றதனல் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையும், தசபார்மிதையும், "தான ஞ்சீலம் சகிநிஷ்கா்மம் பிரக்கினைவீரியேசபஞ்சமம், கிரதிபஞ்ச கிஷட்ாசமேத்திவிப்ட்சாகிதேதசா" இதுவும்பிடகம் பன்னிருசா ா்புமுதலானவையும். இவையிற்றில் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையாவது, அநித்தியந்துக்கம் அநான்மாவென்றுபாவிக்கை. தசபார்மித்தை யாவது, தானம் சீலம் பொறை நிஷ்காமம் பிரக்கினை வீரியம்

சத்தியம் துணிவு மயித்திரி பிதாகம் இவைப்த்து முபிருறுபபுப் பொருணோச்செய்கையான முப்பதாம். பன்னிருசாராபாவன. 'பேதமை செய்கை யுணாவேயருவுரு, வாயிலூறலேநுகாவே வேட்கை, பற்றேபவமேதோற்றம்வினைப்பய, னிற்றெனவகுத ்த வீராறுமணணிற், பிறந்தோாறியிற் பெரும்பேறற்குவ, ரறி யாராகிலாழுநரகிருப்பர்'' இது மணிமேகலே. பழுதிலாவருளாவது ராஜ்ஜியதனைதக்கொடுத்தும பிளளேகளேக்கொடுத்தும கணணேக கொடுததும உயிாமுதலாயினசொடுத்தும புறவுககாகத் தசைய றிநதுகொடுத்தும அபயங்காத்து மிவைமுதலாயினவாம. இதற கூயாகள்வசநம் ''மிககதநகங்களேமாறி மூண றுபெய்யும வெஙகளி றறை மிகுசிந்தாமணியைமேனி, யொக்கவரிந்தொருகூறறையி ரணடுகணணே யொளிதிகழுந் திருமுடியையுடமபிலூனே, யெ கஙிவிழுஙகுருதிகளேயரசுதன்னே யின்னுயிாபோறறேவியனா யீ னறெடுததசெலவ, மககளேவந்திரந்தவாககு மகிழ்ந்தேயீயும் வா னவாதாமுணறந்தபதி மாணுவூரே.'' ''எண்ணிறந்தகாலஙகளெம பொருட்டான மிகவுழன், றெணணிறந்தகாலஙகளிருடீர வொ ருஙகுணர்ந்து, மெணணிகந்ததானமுஞ சீலமிவையாகஙி, யெ ணணிகந்தகுணத்திறனெம்பெருமானல்லனே.'' இது திருப்ப திகமெனககொள்க. என்றுவிசேஷித்துரைததனர் ஞானப்பிரகா சா இதில் மற்ருருரையாசிரியா தசபாரமிதையில் பிதாகம் என்பதனைநீக்கி விதாரகம் என்றும், பன்னிருசாரயில், பேத மைசெய்கை உணாவு அருவுருவாயிலூறு நுகர்வு வேட்கை பற று பவம் தோற்றம் வினைப்பயன் பிணி மூப்பு துணியாச்சார்பு. எ-ம். பழுதிலாவருள். எ-ரு. உயிர்களையிரக்ஷித்தலும் மரங்களை வளாத்தலுமாம். எ-ம். பிடகநூலில் விம்மாயபிடகமென்பதனை நீககி அபிநயபிடகத்தைச்சேர்த்து மூனறெனவுங்கூறி விசேஷி த்தெழுதியிருக்கின்றூர்.

மருவியவளவைகாட்சிமானமென்றிரண்டிவற்றாற்
கருதியபொருள்கண்ஞான ஞேயமாய்க்கணததிற்பங்கம்
வருமுருவருவம்வீடுவழக்கெனநான்கதாகித
தருமவையொன்றிரண்டாயத்தான்விரிந்தெட்டிளுமே.()

(இ-ள்.) மருவியவளவைசாட்சிமானமென்றிரண்டு. எ-து. பிடகநூலிற்பொருந்திக்கொள்ளப்படு மளவையாவன ? காக்ஷியு மநுமானமு மெனவிரண்டாம்;—இவற்றாறகருதியபொருள்கண ஞான ஞேயமாயககணத்திற்பங்கம்வரும். எ-து. இககாக்ஷியா லு மநுமானத்தாலுமறியப்படுமபொருள்க ளறிவு மறியப்படும் பொருளுமா யொருமாத்திரையிறகெட்டுவரும்,— உருவருவம் வீடுவழக்கெனநான்கதாகித தருமவையொனறிரண்டாய்த் தா ன்விரிந்தெட்டிளுமே. எ-து. ஞானஞேயஙகளிளு ருவுமருவு ம்வீடுமவழக்குமெனநான்காகி யநநான்குமொன்றிரணடாகவி ரிந்தெட்டாகததரும். எ-று. கணததிறகெடுகை நால்வகை. அ வையாவன —கெட்டுவாதகிததலும், கெட்டுக்ஷயித்தலும், கெட் டொத்துசிற்றலும், கெட்டுகெகெட்டேபோதலும். கணம் தாம ரையிதழையடுக்கியுளியிட்டடித்தாலெட்டிதழறுமெல்லே.

இச்செய்யுள் பௌத்தசமயத்திற்கொளளுமளவை யின்ன தென்று நால்வகைப்பாரிப்புஙகூறிற்று. (௬)

மருவியவளவை. அவிசஙவாதிவிக்கியானம், பிரமாணமாகி அநிற்பிரிவு, சாக்ஷி. எ-து. பிரத்தியக்ஷம். கல்பனுபோதம் பிராந தம. அப்பிரத்தியக்ஷந்தான், இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம் மானதப் பிரத்தியக்ஷம், யோகப்பிரத்தியக்ஷம், சுவசம்வேதனப்பிரத்திய க்ஷம் எனநால்வகைப்படும். அநுமானம், சுவார்த்தானுமான ம் பராாத்தானுமானம் எனவிரண்டுவகைப்படும் எனவிரித்கோ தினர்ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருணாயாசிரியா, கெட்டுக்கெட்டுவருதலும, கெட்டொத்துநிற்றலும், கெட்டுக்குறைதலும, கெட்டுவளாதலுமெனுநான்கும், முறையே வாயுவுந் தீபமுமநீரு மெறும்பொழுகரு முதாரணமாமெனவும், வழுவிலாசமஙகள்சொன்ன மாதவருதனெனககூறி யீணடுபிரமாணமிரணடெனறல மலேவாமெனில ஈணடவவாசமமாகியபிடகநூல் காக்ஷியுமநுமானமுமாகிய விரணடிீனயுமேகூறுதலின் மலேவாகாதென்களென்றுபொருளுணாததனர்.

உருவியல்பூதமோடஙகுபாதாயரூபமாகு
மருவியல்சித்தஙகனமமெனறிரண்டாகும்வீட்டின
மருவியல்குற்றஙகந்தமெனவழஙகிடுமவழககி
னிருவியலுள்ளதோடஙகில்லதாமியம்புங்காலே. (சு)

(இ-ள.) உருவியல்பூதமோடஙகுபாதாயரூபமாகும். எ-து. உருவினதியல்பு பூதவுருவத்துடனே யுபாதாயரூபமென விரணடாம்,—அருவியல்சிதசஙகன்மமென்றிரணடாகும். எ-து. அருவியலபு சிததவருவென்றுங கன்மவருவெனறுமிரணடாகும,—வீட்டின்மருவியல் குறறங்கநதமெனவழஙகிடும். எ-து. வீடபனதுபொருந்தினவியல்பு குற்றவீடென்றுங கந்தவீடென்றுமிரணடெனப்படும்,— வழக்கினிருவியலுளளதோடஙகிலலதாமியமபுஙகாலே. எ-து. வழககிரணடியல்புள்ளது; அஃதாவது உளவழககென்று மில்வழக்கென்றும் வழஙகப்படுஞசொல்லுமிடதது. எ-று.

இச்செய்யு ளுருவ மருவம் வீடு வழககென்னுநான்கு மொன்றிரண்டான பகுதியையுணாததிற்று. இயல் இயல்பு. உபாதாநம் உபாதாயமென்றும்பேராம். உபாதாயம் பறறப்படுவது உருவியல்பாவது சைதனனியரூபமென்றும் அசைதன்னியரூ

பமென்றுமிரண்டாம். சைதன்னியரூபம் பதினெட்டுக்கூடிய
து அதுதான், பஞ்சேந்திரியங்களு மவற்றின்விஷயங்களும்
ஸ்ரீபும்ஸகமானபாவரூபமிரண்டும் இருதயமொன்றும் அகார
ரூபமும் பூதநாலுமாம். அசைதன்னியரூபம் முன்சொன்னவெ
ட்டாம். (௪)

மணபுனலனல்கால்பூதமவலிகந்தமிரதம்வன்ன
மெண்டருமுபாதாயந்தானிவையிருநான்குங்கூடி
யுணடொருபொருளுருபமுறுபுலனுபாங்கமோடக்
கண்டதுசித்தங்கன்மநன்றுதீதென்றல்காணே. (௫)

(இ-ள்.) மணபுனலனல்கால்பூதம். எ-து. பூதவுருவாவது
பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு எனநான்காம்,— வலிகந்தமிரதம்வ
ன்ன மெண்டருமுபாதாயந்தான். எ-து. உபாதாயரூபமாவது
கடினம் கந்தம் இரதம் வன்னம் எனநான்காக வெண்ணத்தகு
ம்,—இவையிருநான்குங்கூடியுண்டொருபொருளுருபம். எ-து.
இவையெட்டுங்கூடியவிடத்தில் யாதொருபொருளுண்டா யது
அஃதுருவாம்,—உறுபுலனுபாங்கமோடக்கண்டதுசித்தம்.எ-து
புலன்கள்பொறிவழியோடியறிய வதனைக்கண்டது சித்தவுரு
வாம்,—கன்மநன்றுதீதென்றல்காணே. எ-து. அப்படிக்கண்ட
பொருளை நன்றென்றுந் தீதென்றுங்காணடல கன்மவுருவாம்.
எ-று. கன்மம் கன்மபலம்.

இசசெய்யுண் முன்னுரைத்த வெணவகையுருக்களுமருக்க
ளுமிரணடுங்கூறிற்று. (௫)

அட்டகரூபத்துக்குவசனம. "உருவியாதெனமொழிந்தாற் பூ
தமுபதாவுந், தெரிய வுரைப்பினில னீர்தீவளிபூதமுப்தாக்க,டெரி
ய வுரைப்பினிலனற்றஞ்சேறுண்ணுளிவலிநான்கு முரியவா
னவெண்ணியல்வேரடொழிந்தனவுமுள வென்றுனே." இன்னு

ம். "நிலம்வலிது நீரதுவன்னந் தீததேறுங்காற்றுள்ளும், புலமா மாறிப் பொருள்வளையறுக்குமா கால, நலமாண்டநாற்பூதமுஞ் சார்வாகவுப்தாக்கள், சொலன்மாண்டவியற்கை தானிமுதலாச சொல்லற்பாற்றே." புலனுபாங்கமோடிக்கண்டது சித்தமென்ற து கண்களுஞ்செவிகளுஞ் கரசரணதிகளும்வழங்கக காணநின் றதுசித்தமென்க. கன்மஞ்சுகதுககமர்மென்க, கன்மமென்பதறி ன்பலமென்பது கருத்து. இஃதுஞானப்பிரசாசருணாவிசேடம

மற்றோருரையாசிரியர். கன்ம நன்றுதீதென்றல்காணே. எ-கு. கன்மவருவாவது நன்றென்றுசொல்லப்படும் புணணிய மும் தீதென்றுசொல்லப்படும் பாவமுமாமென்றறிவாயாக என் றனர். தேயுவுக்குவன்னமும் வாயுவுக்குச்கந்தமும் உபாதாயமெ னக்கொள்க. சித்தத்துக்குப்புத்தியென்று மனமென்றுமபெயா. இருநான்குங்கூடியுண்டொரு பொருளுருபம் என்றதனல் உரு வகந்தமும், உபாங்கஞ்சித்தம் என்றதனல் குறிப்புக்கநதமும், ஓடக்கண்டதுஎன்றதனல் விஞ்ஞானகந்தமும், நன்றுதீதென் றல் என்றதனல் வேதனைகந்தமும் பாவனைகந்தமுமாகிய வைந் துகந்தமுங்கொள்ளக் கிடந்தமையுய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவ ற்றுள், உருவகந்தமாவது பூதநான்கும் உபாதாயநான்குமாகிய வெட்டுமாம். குறிப்புகந்தமாவது சோத்திராதியைந்தும சித்த மொன்றும் ஆகியகருவிகளாறுமாம். விஞ்ஞானகந்தமாவது அ ந்தக்கருவிகளாலறியு மாறறிவுமாம். வேதனைகந்தமாவது குச லாவேதனை அகுசலாவேதனை குசலாகுசலவேதனை ஆகியமூ னறுமாம்; அவற்றுட்குசலாவேதனைசுகவறிவு, அகுசலவேதனை துக்கவறிவு. குசலாகுசலவேதனை சுகதுக்கவறிவு. பாவனை கந்தமாவது புணணியம்பத்தும் பாவம்பத்துமாகிய விருபது மாம். அவற்றுள்புண்ணியம்பததாவன, அருள் அவாவின்மை த வத்தின்கண்விருப்பம் எனமனத்தானிகழுமூன்றும் இனியவை

கூறல் மெய்ம்மைகூறல் பயனுளகூறல் அறமுரைத்தல் என வாககானிகழுநான்கும வணக்கம ஈகை தவஞ்செயதல்எனக காயத்தால் நிகழுமூன்றுமாம். பாவம்பத்தாவன தீயனசிந்தித்தல் ஆசை கோபம்எனமனத்தால்நிகழுமூன்றும். கடுஞ்சொல்பொய்கூறல் பயனில்சொல் கோட்சொல்லுதல் எனவாக்கானிகழுநான்கும், களவு கொல்லுதல் வீண்செய்கை எனக்காயததானிகழுமூன்றுமாம் ஆ பஞ்சகந்தவிரிவு (சங) ம். "எட்டிவையுருவமூன்று வேதனையாறுஞான, மொட்டியகுறிப்போராறு செய்கையுமிருபதாகக், கட்டியபஞ்சகநதங் கணத்தினிற்பஙகமாகித் தொட்டநாற்பத்துமூன்றுஞ் சுகதநூற்றுணிவுதானே" என்று மவன்வசனத்தாலுணர்க, என்றுவிசேடித்துக் கூறியிருக்கின்றனர்.

குற்றவீடாராகமாதிக்குணஙகளைக்குறைததலாகு
மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்தலாகுஞ் [று
சொற்றருந்தொகைதொடாச்சிமிகுத்துரையென்றுமூன
யுற்றிடும்வழுக்கிரண்டுமொன்றுமூன்றுகியாறும. (சு)

(இ-ள்.) குறறவீடாராகமாதிகுணஙகளைக்குறைத்தலாகும். எ-து. இராகாதிகுணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்பமடையாது சேட்டைகெடமுத்தியின்பமடையுமென்றதுகுறறவீடாம்,—மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்தலாகும். எ-து. உருவமவேதனைகுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமென்னும் ஐந்துகநதங்களுஞ் சந்தானத்துப்பொன்றககெட்டடைவது கந்தவீடாம்,—சொற்றருந்தொகைதொடர்ச்சி மிகுத்துரையென்றுமூன்று யுற்றிடும்வழககிரண்டுமொன்றுமூன்றுகியாறும்.எ-து.உள்வழக்கில்வழககென்றுகூறப்பட்டவழக்கிரண்டும், தொகையுண்மைவழக்குந்தொகையின்மைவழக்கும்,தொடர்ச்சியுண்மைவழக்குந் தொ

டாச்சியின்மைவழக்கும், மிகுத்துரையுண்மைவழக்குமிகுத்து ரையின்மைவழக்குமென வாறுமிவிரியும். எ-று. அராகாதிகுண ஙகளைககுறைததல் குறறவீடெனமாறுக. உருவமாதியைநதையு மாய்த்தன்மறறைவீடெனமாறுக.

இசசெயயுளிருவகைககுறறமும் வீடு வழக்கினைதடுதன்ட றுங்கூறிறறு. உருவமாதியைநதாவது உருவகநதம் வேதனுாகநத ம் சஞ்ஞானகந்தம் விஞ்ஞானகநதம் சஙசாரகந்தம் எனவாய தொகை கூட்டம். தொடாசசி சநதானத்தொடர்சசி. மிகுத தரை தோற்றநாசம். (கூ)

ஒருவனெனறுரைதப்பட்டானுருவாதியைந்துங்கூடி
வருபவனென் றுரைத்தறொகையுண்மைவழக்காகு
முருவமஙகாதியாயவைந்தையுமொருவனின்று
தருவதுதொகையினின்மை வழக்கதாஞ்சாற்றுஙகாலே.

(இ-ள்.) ஒருவனென்றுரைதப்பட்டானுருவாதியைந்துங்கூ டி வருபவனென்றுரைத்தறொகையுணமைவழக்காகும். எ-து ஒருகாத்தாவென்றுரைக்கப்பட்டவ னுருவமுதலியவைந்தோடு ஙகூடி வருபவனென்றுகூறுதல் தொகையுண்மைவழக்காம்,— உருவமங்காதியாய வைந்தையுமொருவனின்று தருவதுதொ கையினின்மை வழககதாஞ்சாற்றுஙகாலே. எ-து. உருவமுதலி யவைநதையு மொருகாத்தாவதனேடு கூடாமனிங்கினறு டைாக்குவனென்பது தொகையின்மைவழககாம சொல்லுங காலதது. எ-று.

இசசெயயுண முற்கூறியவறுவகைவழக்கினுட் டொகை யுண்மைவழக்குந் தொகையின்மைவழக்குங்கூறிற்று. (ஞான ம) சுவரும் மரமும் மரக்கையங கற்றையுங்கூடின சமுதாயத தை வீடென்றுவழங்குமாபோலவும், பலவூருங்கூடிநாடென்று

ம் பறறெனனும் வழங்குமாபோலவும, பஞ்சகந்தகூட்டத்தை யான்மாவெனறுவழங்குமது சநபனுநாமமெனக்கொளக. (எ)

மாங கற்றை முதலியவற்றைப்பிரித்தால வீடிலலையானுற போலவும,யாகஙளைப்பிரிததால பற்றுநாமமில்லையானுற்போலவு மைந்துகந்தஙகளையுமபிரித் துணருங்கால் ஆன்மாவில்லையாமெனக்கொள்க. இது பிரததியஞ்ஞாநிஷேத மெனக்கொளக. பிரததியஞ்ஞாயாவது அதுவேயிதுவென்கை. என்றா ஞானபபிரகாசா

காரணகாரியததினறொடாசசியாயககாலமூன்றினை சோாவறததோனறுமகெட்டு வழியென்கைதொடர்சசியுணமை, யோர்தரினொருவனேயெக காலததுமுள்ளானென்று, தேர்வதுதொடாச்சியினமைவழககதாஞ்செபபுஙகாலே. (அ)

(இ-ள) காரணகாரியததின்றொடாசசியாய்க்காலமூன்றின் சோாவறத்தோன்றுங கெட்டுவழியெனகைதொடாச்சியுண்மை. எ-து. காரணகாரியமென்னுந்தொடர்சசியுடையவாய்க் காலமூன்றென்னுமயககமறக கெடடுத்தோன்றுமெனனும்வழி தொடாசசியுணமைவழக்காம்;— ஓாதரினொருவனே யெககாலத்து முளளானென்று தேர்வதுதொடாச்சியின்மைவழககதாஞ் செப்புஙகாலே. எ-து. ஒருகாத்தாவே காரணகாரியத்தின்றொடர்சசியாயெக்காலத்து முள்ளானென்றுசொல்லுவது தொடர்ச்சியின்மைவழககா முனைர்விஞற்சொல்லுமிடதது. எ-று. ஓர்தரிற்செபபுங்காலெனறுகூட்டுக.

இச்செய்யுள்தொடர்ச்சியுண்மைவழக்குந் தொடர்ச்சியின் மைவழக்குங்கூறிற்று. காலமூன்றாவது செல்காலம் வருகால

ம் நிகழ்காலம். பொருளின்றிரிபொழியககாலமென்றதுகற்பனு நாமம். (௮)

தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொ
ல்லு, மாற்றமுன்னுனாததன்மறறைமிகுததுனைவழககி
னுண்மை, போற்றியபொருளகண்கட்குபபோனதுபோ
ன்மூதிர்ந்து, வேற்றுமைப்பட்டதெனகைமிகுததுனா
யில்வழக்கே. (௯)

(இ-ள்.) தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொல்லு மாற்றமுன்னுைத்தன்மறறைமிகுத்துனைவழக்கினுணமை எ-து. தோன்றப்பட்டபொருள்களெல்லாங் கெடுமென்னுமுததரத்தைமுன்னர்சசொலலுமது மிகுத்துனையுண்மை வழககாகும்,— போற்றியபொருள்கண்கட்குப் போனதுபோன்முதிர்ந்து வேற்றுமைப்பட்டதென்கை மிகுத்துனாயில்வழககே. எ-து. தோற்றியிரக்ஷைப்பட்டபொருள்கள் காரியங்கெட்டுக காரணமாய்நின்றதென்றுகூறல மிகுததுனாயின்மைவழககாம். எ-து. கண்கட்குப்போனதுபோன்முதிர்நது வேறறுமைபபடுகை காரியமழிநதுகாரணங்கிடசசை.

இச்செய்யுள்மிகுத்துரையுளளமைவழககு மிகுத்துனாயின்மைவழக்குங்கூறிற்று. தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமென்பது 'சருவம்க்ஷணிகம் அசத்வாதம் இநிவசனு.' இவைசொகை தொடர்ச்சி மிகுத்துனாமூன்று முள்வழககில்வழக்கிரணடினும் வழஙகும்வழியெனக்கொள்க. (௯)

உளவழக்கில்வழக்குள்ள துசார்ந்தவுள்வழக்கோ
டுள்ள துசார்ந்தவின்மைவழககுடனின்மைசார்நத
உள்வழக்கின்மைசார்ந்தவில்வழக்கென்ருேராறு [கே.
முள்வழக்குளதுண்டென்கை முயற்கோடின்றில்வழக்

(இ-ள்.) உள்வழக்கில்வழக்கு உள்ளதுசார்ந்தவுள் வழக்கோ டுள்ளதுசார்ந்தவின்மை வழக்குடனின்மைசார்ந்தவுள்வழக்கின் மைசார்ந்த வில்வழக்கென்றோரும். எ-து. முற்கூறியவுள்வழக்குமில்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவில் வழக்குமில்லதுசார்ந்தவுள்வழக்குமில்லதுசார்ந்தவில்வழக்குமெ னநான்கோடுங்கூடி யாறுவகையாம்,— உள்வழக்குளதுண் டென்கை எ-து. அவற்றுளுள்ளதையுண்டென்ப துள்வழக்காம் அது யானைக்கோடுண்டென்கை.—முயற்கோடின்றில் வழக்கே எ-து இல்லதனையில்லையென்கை யில்வழக்காம். அது முயற்கொம்பில்லையென்கை. எ-று.

இச்செய்யுளானுமுன்னாகக்கூறிய வுள்வழக்கில்வழக்கினை யிலப மிவ்விரண்டினுமுன்விரித்த பகுதிநீக்கிமேலவிரியும்பகு தியுங்கூற்றறு (௧0)

உள்வழக்குளதுண்டென்கை என்பதனை உள்வழக்குணா வுண்டென்கை எனவோதி உள்வழக்காவதுள்ளதையுண்டென் கை அஃதாவது அறிவுண்டென்கைஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியரும இவ்வாறே கூறியிருக்கின்றனர். அன்றியும் வழக்கினையிவ்வாறுபகுத்துக்கூறியவதனால் பயன் ஆன்மா ஆகாசம் காலம திக்கு இறைவன்முதலியபொருள்களை பபுறச்சமயத்தாருண்டென்றுகூறுவது இல்வழக்கென்றுந்,தான கொண்டபொருளை யுண்டென்றுகூறுவது உள்வழக்கென்றும் நிறுத்துவதாம் என்றார்

உணர்வுசார்ந்துணர்வுதிக்கையுள்ளதுசார்ந்தவுண்மை யுணர்வுபினின்றமென்கையுள்ளதுசார்ந்தவின்மை

**புணர்வுமுனபின்றித்தோனறலில்லதுசார்ந்தவுணமை
யுணரினல்லதுசாரின்மையுளளவகையுரோமநானே. ()**

(இ-ள்.) உணர்வுசார்ந்துளாயதிகலை யுள்ளதுசாாந்தவுண மை எ-து. அறிவைச்சார்ந்தறிவுண்டாமென்கை யுள்ளதுசார்ந் தவுள்வழக்கு,— உணர்வுயிரின்றுமென்கையுளது சாாந்தவி ன்மை எ-து. அறிவுகெட்டாற் பின்பறிவுண்டாகாதெனப் தள்ளது சாாந்தவின்மைவழக்கு — உணர்வுமுன்பின்றித்தோ ன்றலில்லதுசார்ந்தவுணமை. எ-து. அறிவுமுனபுளளதலலவாய ப்பின்புண்டாமென்பதில்லது சாாந்தவுள்வழக்கு,— உணரினல லது சாரின்மையுள்ளவகையுரோமநானே. எ-து. (இதனைப்பொ ருளுக்கேறபமாறுக)உள்ளவகையின் மயிருணடென்பது மமயி ராறசெய்தகயிறுணடென்பதுமில்லதுசார்ந்தவில்வழக்கு. எ-று. இவையன்றிச் சார்பு பன்னிரண்டுள. அவையாவன, பேதைமை செய்கை உணர்ச்சி உருவருவவாயில் நுகர்ச்சி வேட்கை பற்று கருமத்தொகுதி முற்றோற்றம பிணிமூப்பு சாக்காடு எனவிவை.

இச்செய்யு ளுள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு முளளதுசாாந்த வின்மைவழக்கு மில்லதுசாாந்தவுள்வழக்கு மில்லதுசாாந்தவில் வழக்குமென்னு நான்கையுங்கூறிற்று.

இத்தனையுந் தன்மதங்கூறி மேற்பிறாமதங்கூறி மறுக்கின் றது. (கக)

அறுவகைவழக்கு நெறிபடவுணர்ந்து எனபதவன்வசநம் என்றாஞானப்பிரகாசர். அஃதிவ்வாறுவகைவழக்குமாறுயவே ணடுவதென்பதவன் கருத்துப்போலும்.

சொன்னநால்வகையுமின்றிச்சொல்லிடும்பொருள் களெல்லா, மென்னையோவறிவிலோம்பித்தேறியோவா

னமானமா, மன்னுகாலங்கடிக்குமனமுடனவாக்கிறந்தி
ட, டுனனுமோரிறையுமுண்டென றுரைபபதுநித்தம
னறே. (௧௨)

(இ-ள்.) (சொன்ன-அன்றே) முற்சொன்னவுருவருவீலெ முகசென்னுநானகுமதன்விரிவுமன்றி வானமென்று மான்மாவென்று நிலைபெறறகாலங்களென்றும் திசைகளென்று மனவாக்கிறந்தறியமதொருகாததாவுணடென்றுஞ்சொலலுமது நிலையுடைத்தன்றுகையா லிப்படிச்சொல்லும்பொருள்கள பித்தேறியோர் சொல்வான்கொனாகள், எப்படிச்சொலலுகின்றாகளென றறிகிலேம். அவைநிலைபட்டனவல்ல. எ-று.

இச்செய்யுளை முன்சொன்னநால்வகையொழிந்து பிறர் சொலலும்வான்முதலிய பொருள்களல்லவென்றுகூறுவானவை யிறந்தன்றொகைகூறிற்று. பஞ்சகந்தங்களு மற்றுள்ளவிவகாரங்களு மிந்நாலவகையினுள்ளடங்கும். (௧௨)

ஈங்குவானசெயறகுவாராவியம்பியபொருள்களெல்லாந்
தாங்குவானுளதேயென்னிற்றரித்திடா தருவமாத
லோங்குவானெனைச்காதியெனிலதன்குருவின்கூட்ட
நீங்குவானின்றியெங்குநின்றதேலெங்குமின்றே. (௧௩)

(இ-ள்.) ஈங்குவானசெயற்குவாரா. எ-து. இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டவானென்னும்பொருள் தொழிற்கூடாது,—இயம்பியபொருள்களெல்லாந் தாங்குவானுளதே யென்னிற்றரித்திடாதருவமாதல். எ-து. பூதநான்குமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களெல்லாவற்றையுந் தாங்குதற்காகாசமுளதென்றுகூறின அஃதருவமாதலால் பொருள்களைத்தரிக்கற்பாற்றன்று,—ஓங்குவானெனைச்காதியெனிலதன்குருவின்கூட்டம். எ-து. பெ

ரியவானது சத்தத்துக்குமுதலென்றுகூறி னவ்வோசையு மூருக்கூட்டதன்றி தோன்றாது,—நீங்குவானின்றியெங்கு நின்றதேலெங்குமின்றே. எ-து. அந்தவாகாயநீங்குதலின்றி யெங்குநின்றதென்றுகூறி னஃதெங்குமில்லையாம். ஆகையாலாகாயமெனவொருபொருளில்லை. எ-று.

இச்செய்யுண் முன்கூறியவைவகையு ளாகாயமில்லையென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௨)

நீங்குவானின்றியெங்குநின்றதேலெங்குமின்றே. எ-கு. நீங்குதலின்றியாகாயமெங்கு நிறைந்துநிற்குமென்னில்? எங்குமெனப்பதொருவஸ்துவுண்டோ? இல்லையே. ஆதலாலாகாயமில்லைகாண் எ-ம். ஆதலாற்குணமுங்கிரியையுமொழியப் பதார்த்தமில்லையெனபதுகருத்து. எனஞானப்பிரகாசா.

மற்றொருவாசிரியரும் நீங்குவானின்றியெங்கு நின்றதேல். எ-து. உருவத்தைநீங்கியவாகாயமானது குணக்கிரியையின்றியெவ்விடத்துநின்றதென்றுசொல்லுவீராகில்? வானெங்குநின்றதெனவே ஆகாயநிற்றற்காதாரமாயெங்கு மென்றோரிடமுண்டென்பதாயிற்று,—எங்குமின்றே. எ-து. அவ்வாறெங்குமென்றோரிடமில்லை யதனாலாகாயமுமில்லை. எ-ம். இடங்கொடுக்குமென்றதைத் தரித்திடலாக்கி யவனகூறியதுகாண்க என்றுவிரித்துரையோதினா.

போதமுண்டுயிர்கட்கென்னில்வாயிலைமபுலனுநாலு
மாய்தலின்றொட்டுத்திட்டுக்கலப்பினிலறியுமென்னி
லேதமுண்டிரவிற்பச்சைசிவப்புடனேய்ந்தபோது
கேதரின்றென்றேவென்னுமையமுன்னிடத்தலாலே. ()

(இ-ள்.) போதமுண்டுயிர்கட்கென்னில். எ-து. உயிர்கட்கறிவுண்டென்றுசொல்லின்,—வாயிலைம்புலனுநூலுமாய்தலின்று. எ-து. இந்திரியங்களும் விடயங்களுஞ் சாத்திரங்களுங்கொண்டறிவானேன்,— ஒட்டித்திட்டக்கலப்பினிலறியுமென்னில. எ-து. அப்படியல்ல விந்திரியங்களைக்கலந்தும் புலன்களைப்பரிசித்துஞ்சாத்திரங்களைப்பொருந்தினின்றுமறிவனெனபையாகில்,— ஏதமுண்டிரவிறபச்சைசிவப்புடனேய்ந்தபோது கேதநின்றென்றேவெனனுமையமுன்கிடத்தலாலே. எ-து. இருளினிடத்துப்பசசைசிவப்பெனனும்வண்ணங்கிடக்க வதனைத்தொட்டுந் தீண்டியுங் கலந்துமறியாமற் கிலேசமுறறென்றேவென்னுமையங்கிடத்தலாற்கூறியதுகுறறமுணடு. எ-து.

இசசெய்யு ளான்மாவுககறிவிலலையாதலா லான்மாவில்லையெனமறுத்துக்கூறிற்று. இநதிரியம் புல னூலினுக்கு, ஒட்டித்திட்டுக கலப்பு மொழிமாற்று நிரைநிரையெனக்கொள்க. (சஉ

ஏதமுண்டிரவிற்பசசைசிவப்புடனேய்ந்தபோது கேதநின்றென்றேவென்னு மையமுன்கிடத்தலாலே. எ-கு. இராத்திரியிற் பச்சைவஸ்திரமுஞ் சிவப்புவஸ்திரமும் பொருந்தியிருந்த விடத்துச் சிவப்புவஸ்திரமெடுத்துவாவென்றபோ தவ்வஸ்திரங்களையெடுத்துப் பச்சையெது சிவப்பெதென்று வியாகுலத்திலையப்பா டுண்டாதலா லறிவுபிறத்தல் கணடிலமே. ஆதலாலதற்குக்குற்றமுண்டு. என்றுரைததனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றுரையாசிரியரும் இப்பதத்திற்கு இருளிடத்துப்பசசைநிறத்தையுடைய மணிதுகில்முதலிய பொருள்களும் சிவந்த நிறத்தையுடைய மணிதுகில்முதலியபொருள்களும் விரவிக்கிடந்தபொழுது கலப்புத்திட்டோடிருந்துங் கருதியபொருளையறிந்தெடுக்கமாட்டாமையான் றுக்கத்தினைப் பொருந்தினன்று

பச்சை சிவப்பினுரு யாதோவென்றுமயங்கு மையமான துயிரி னிடத்து முன்னமேயிருத்தலா லதற்கறிவுண்டெனறு சொல ுதல் குற்றமுண்டு என்றார். அன்றியும், நாலெனினும் உரை யெனினும் ஒக்குமென்றும், இச்செய்யுள் அறிவினையான்மாவி ன குணமல்லவென்பது கருத்தென்றும், "இந்திரியமென்னுமை ந்தி னியல்வதுகலப்பென்றுகும், வந்திவைப்புலனைச்சாராது மருவத லதுவாந்திட்டு, முந்திபபனுவலாலே மொழிவதைய றி தலொட்டு." என்றதனைக்கலப்புத் திட்டொட்டிலக்கணமுணாக என்றார்.

அறிந்திடாவாயினின்றேலறிவின்றுணமைந்தும்பற்றி
யறிந்திடுமறிவுண்டென்னிலைந்தினுமறிவொன்றாக
யறிந்திடவேண்டுஞ்சார்பினறிந்திடுமென்னிலுன்னை
யறிந்திலோம்புத்தனென்றிங்கழகிதுசொனனவாறே. ()

(இ-ள்.) அறிந்திடாவாயினின்றேல். எ-து. இந்திரியங்கள் லலையாயி னுயிரொனறையுமறியமாட்டாது,—அறிவின்றுமைந் துமபற்றியறிந்திடுமறிவுண்டென்னில். எ-து. இந்திரியங்கட்கறி வில்லையாதலா லவ்விந்திரியங்களைந்தையும்பற்றிநின றறிந்திடுமெ றி வுயிர்க்குண்டென்றுகூறில்,—ஐந்தினுமறிவொன்றாகவறிந்தி டவேணடும். எ-து. உயிரறியுமாயிற் புலன்களைந்தாலுமறியுமறி வை யொருபுலனுலறியவேண்டும்,—சார்பினறிந்திடுமென்னில் எ-து. அற்றன்று உயிரறியுமிடத்துப் பொறிகளின்வழிச்சனிலே நின்று மவ்வவற்றின்புலன்களாகிய குணங்களையறியுமெனக்கூ றின்,— உன்னையறிந்திலோம்புத்தனென்றிங்கழகிதுசொன்ன வாறே. எ-து. உன்னையான்மவாதியென்றறிந்திலோம், நீசார்பி ற்றேன்றுமென்னையாற் புத்தனுமாய்; இங்கறிந்திலோம், நீ

யுயிரறியுமென்றுசொன்னதழகிது. எ-று. அழகிதென்றதிகழ்ச்சிகுறிப்பு.

இச்செய்யுளிந்திரியங்களில்லையாயி னான்மாவறியாதாகையாலான்மாவில்லையென்றுகூறிற்று. (கரு)

ஞானஞேயங்களன்றிஞாதுருவென்றுசொல்ல
வானதிங்கறிவோவன்றேலவன்றெனிலவனிபோலுந்
தானதிங்கறிவேயென்னிறசமைந்திடுநன்பருப்புப்
போனகமதற்குத்தானேகறியெனப்புகன்றதாமே. (கசு)

(இ - ள்.) ஞானஞேயங்களன்றிஞாதுருவென்றுசொல்லவானதிங்கறிவோவன்றே. எ-து. அறிவுமறியப்படும்பொருளுமன்றி யறியும்பொருளுண்டெனவிவ்விடத்திற்கூறி லதற்குண்டாயதறிவோவறியாததோ,— அன்றெனிலவனிபோலும். எ-து. அறிவில்லாததென்றுசொல்லின் மண்போலுமசேதநமாம்,— தானதிங்கறிவேயென்னில். எ-து. அறியும்பொருடானறிவென்றுகூறின்,— சமைந்திடுநன்பருப்புப்போனகமதற்குத்தானேகறியெனப்புகன்றதாமே. எ-து. பருப்பாற்கூட்டிச்சமைத்தசோற்றுக் கப்பருப்புச்சோறுதானே கறியென்றுகூறியதனைமைத்தாகும். எ-று. இதனுட்பருப்புச்சோறென்றதற்குப்பெயராயிருக்கக் கறியும்பருப்புச்சோறென்பது புனருத்தியாய தோடமாம். அதுபோல, ஞானமறிவாயிருக்க ஞாதுருவுமறிவாகலிற் றனித்துவேண்டாவென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுண் ஞானஞேயங்களொழிந்து ஞாதுருவாயவான்மாவில்லையென்றுகூறிற்று. (கசு)

இச்செய்யுள் குணமொழியக்குணியில்லையென்றது. இனி குணகுணிகள் தாதாத்மியமோ தற்பத்தியோ, தாதாத்மியமெ

ன்னில அதுதானேயானதாம், தகுதற்பத்தியெனனில் அக்கி
யுமதூபமும்போல வேறறுமைகாட்டலவேண்டும். அன்றியும
பூவுமணமும்போலெனனில் ஞானத்தையு ஞாதுருவையும்பிரி
துககாட்டல்வேணடும. இவைகூடாமையால் ஆன்மாவில்லைய
ளஅதென்பதுகருத்து. என்றுஞானப்பிரகாசா

மற்றுருணாயாசிரியருமிதுவே கருததாய்க் கூறியிருக்கின
றனா.

உயிரினையருவதெனனிலுருவுடனுறறுநிலலா
துயிரினையுருவதென்னிலுடலினிலுடலடஙகா
துயிரினையணுவதென்னிலுடலபலதுவாரமோடு
முயிரினைநித்தமெனனிலுணாவுதயாநதமின்றே. (கஎ)

(இ-ள்) உயிரினையருவதென்னி லுருவுட்னுறறுநில்லாது
எ-து நீயுன்டென்றுகூறியவான்மாவையருவமென்றுசொல்
லுருவமாகியவுடலோ டருவமாகியவான்மாபொருந்திநில்லாது.
ஆதலாலருவமன்று,— உயிரினையுருவதென்னிலுடலினிலுட
லடஙகாது. எ-து அந்தவான்மாவுருவமென்றுகூறின் ஒருருவி
லோருருவடங்காது. ஆதலாலான்மாவுருவமன்று,—உயிரினை
யணுவதென்னிலுடல்பலதுவாரமோடும். எ-து அந்தவான்மா
வையணுவென்றுகூறின் உடலினில்லாதுபலதுவாரத்தாற்போ
கவேணடும். ஆதலாலான்மாவணுவன்று,— உயிரினைநித்தமெ
னனிலுணாவுதயாநதமின்றே. எ-து. அந்தவான்மாவைநித்தமெ
ன்றுகூறில்அறிவுதோற்றமுங்கேடுமில்லையாகவேண்டும். இவை
பிறறையுடைத்தாகையாலான்மாநித்தமன்று. எ-று.

இச்செய்யுளான்மாவானது அரு உரு அணு நித்தமென்ப
வையல்லவாகையாலான்மாவில்லையெனமறுத்துக்கூறிற்று(கஎ

இதற்கவன்சாத்திரமாகியகுண்டலகேசியிலுள்ளவசனம்.

"பழுதையாலராப்பூண்டு பாழூடம்புடைப்புடைப்ப, வழு
தையாவுறுகின்றவதத்துயிரொன்பாயே,விழுதையாவுணர்த்திடயே
யருந்தினுறைகாலிறருக்கக், கழுதையாமூடமாகக் கண்டது
வேடாமோ" "ஒருவகையாலருவென்னி லொத்துடம்பினைத்
தடைகா,வொருவகையாலுருவென்னி லுடம்போடுகலப்பில்லை,
யொருவகையுமோர்தெனி லெழுகின்றதொழுநோயும், பெருவ
..மாயினுன் பிணித்திரந்தாறவதே." என்றுதலறிந்தனானுர
..பிரகாசர.

எங்குமாயினறதானமாவெனறிடினெங்குமினறுந்
தங்கிநின்றவுதத்தஞ்சரீரங்கடோறுமெனனின்
மங்கிமுடலத்தோடேவடிவினிலோரிடத்தே
யங்கதுசினறதென்னிலடிமுடியறிவின்றாமே. (௧அ)

(இ-ள்) எங்குமாய்நின்றதான்மாவென்றிடினெங்குமிலா
மு. எ-து ஆன்மாவெங்குநிறைந்துநின்றதெனறுகூறின் உ
டலெடுமடலபேதபடமொகையாலோரானமாவெவ்விடத்துமு
ளடாகாது,— தங்கிநிறைவுதத்தஞ்சரீரங்கடோறுமெனனின்
மங்கிமுடலத்தோடே. எ-து. அந்தவானமா தத்தமுடல்க
டோறுநிறைந்திருக்குமென்றுகூறின உடல்கெடுமிடத்துத் தா
னுங்கூடக்கெடவேண்டும்,— வடிவினிலோரிடத்தேயங்கதுசி
ன்றதென்னிலடிமுடியறிவின்றாமே. எ-து. அந்தவான்மா வுரு
ப்பிலோரிடத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டுநின்றதியுமென்று
கூறின தானின்றவிடமன்றிப் பாதாதிகேசமளவாகவறியமாட்
டாது. ஆதலாலறியும்பொருளாகியவான்மாவில்லை. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மாசம்பூரணனல்லவாகையாலும் சரீரவி யாபியல்லவாகையாலும் ஏகதேசியல்லவாகையாலும் ஆன்மா வில்லையெனமறுத்துக்கூறிற்று. (க.அ)

எங்குமாய்நின்றதான்மா வென்றிடிலெங்குமின்றாம் எ-து இந்தவான்மாவெங்குமாய் நிறைந்துநிறகுமென்னி லெங்குமெ ன்பதொரு பொருளில்லையாம் என்றார் ஞானப்பிரகாசா. மற் றொருவாசிரியரும் எவ்விடத்துமான்மா வியாபித்ததுகின் றதென்று சொல்லல் எவ்விடத்திலுஞ்சமூகஞ் செய்திகளையறியக்கூ டாமையி லெங்கும்வியாபித்துநிற்பதில்லையாம் என்றார்.

சாற்றியகாலமிங்குத தஙகியவாறிதென்னை [னிற
தோற்றுவித்தளித்துப்போக்குந்தொழிலவைகாலமென
போற்றியபொருளிற்புக்குப்பிணங்கிடும்பொருட்பினின
தேற்றியவில்வழக்குததிரவியத்தியல்பினுமே. [றாக

(இ-ள்.) சாற்றியகாலமிஙகுத்தஙகியவாறிதென்னை எ-து முற்கூறியகாலமிங்குநின்றபடியெப்படி,—தோற்றுவித்தளித்து ப போக்குந்தொழிலவைகாலமென்னில. எ-று. பதார்த்தங்களை த் தோற்றுவித்து நிறுத்தியும் போக்கியு நிற்பதுகாலமென்னி ல்,—போற்றியபொருளிற்புக்குப்பிணங்கிடும். எ-து. அந்தமூன றுவிதப்பொருளுடன் காலங்கூடிமயங்கிடும்,—பொருட்பினின் றாம். எ-து. அப்பொருட்குக்கேவேந்தாற் காலமுமின்றாம்,— தேற்றிய வில்வழக்குத்திரவியத்தியல்பினுமே. எ-து. பொருளை மூன்றுவிதப்பட்டதன்றிக் காலமூன்றுண்டென்று கூறப்பட்ட து தெளிவையுடையவில்வழக்காம். எ-று.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவகையே காலமில்லையெனமறுத் துக்கூறிற்று; பொருளியல்பாய வழக்கப்பெயரோ காலமெனக்

கொள்க. "கற்பனையாய்வழங்குகின்றது காலமெனவுரைத்தார்" இஃதவர்வசநம். இல்வழக்கு முயற்குக்கோடென்றென்கை. ()

தோற்றுவித்தளித்துப்போக்குந்தொழிலவைகாலமென்னில எ-கு. பொருள்களையுண்டாகச்செய்து நிதிப்படுத்தி நாசம்பண்ணுந்தொழிலைச் செய்யுமிறப்பு நிகழ்வு எதிரொன்றுமவையே காலமென்று சொல்லில் என்றுவிரித்தோதினர் மற்றொருரையாசிரியர்.

எனக்குநீகிழக்கிருந்தா யாகின்மேற்கென்றுமென்
பா, லெனக்குமேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கெனவிய
ம்புந்திக்குச், தனக்குநாமகொள்வதெப்பாற் சாற்றிடா
யில்வழக்குத், தனக்குளதாகுமுண்மை தானிலதாகும
ன்றே. (உ0)

(இ-ள்.) எனக்குநீ கிழக்கிருந்தாயாகின் மேற்கென்றுமென்பாலெனக்கு மேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கெனவியம்பும். எ-து. நீயெனக்குக்கிழக்கிருந்தாயாகின் என்னை மேற்கிருந்தானென்றுசொல்லுவை, எனக்குமேற்கிருந்தானொருவன் யானிருந்தவிடத்தைக்கிழக்கிருந்தானென்று கூறுவன்,—திக்குத்தனக்கு நாமகொள்வதெப்பாற்சாற்றிடாய். எ-து. ஆதலாற்றிக்கு நாமகொள்வதெப்பகுதி, நீ கூறியகிழக்கையோ வவன்கூறியமேற்கையோ சொல்லாய்,—இல்வழக்குத்தனக்குளதாகுமுண்மை தானிலதாகுமன்றே. எ-து. நீ கூறியவில்வழக்குளதாம் உள்வழக்கில்லையாம். எ-று.

இச்செய்யுளை முன்கூறியமுறையே திக்குமில்லையெனமறுத்துக்கூறிற்று. (உ0)

உலகினைப்படைத்தானென்றுமொருவனிங்குள்ள
தாயி, னுலகினைப்படைக்கவேண்டா வில்லையேறபடை
ககவொண்ணு, துலகினுக்குபாதாநந்தா னுள்ளதாய்க
காரியததா, முலகினைப்படைக்கிலங்கு முளதிலதாவது
ண்டே. (௨௧)

(இ-ள்.) உலகினைப்படைத்தானென்றுமொருவன். எ-து உலகததைப்படைத்தவ னொருகாத்தாவென்று நீ கூறினாய்,— இங்குள்ளதாயினுலகினைப்படைக்கவேண்டா எ-து. இவ்வுலக முன்புள்ளதாய்ப்பின்பு படைததானாயின முன்புள்ளதையொருவன் படைக்கவேண்டுவதில்லை,— இல்லையேற்படைக்கவொண்ணாது. எ-து. இவ்வுலகமுன்பில்லையாயினொருவன்படைக்க வுள்ளதாகாது,— உலகினுக்குபாதாநந்தானுள்ளதாயக் காரியததாமுலகினைப்படைக்கில். எ-து. அவ்வுலகினுக்குக்காரணமுள்ளதாய்க காரியங்கெடுமோதலாற காரியபபடுமுலகினைபபடைததா னென்றுகூறின்,— அங்குமுளதிலதாவதுண்டே. எ-து யாதொருபொருளுள்ளது மில்லதுமாகவுண்டோ எ-று. அங்கு சட்டு ஏகாரம் வினா.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்படைக்கப்படாது, அதனைப்படைப்பானுமிலன் என்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (௨௧)

அங்குமுளதிலதாவதுண்டே எ-கு. உம்மிடத்திலு மருகனைப்போல வுண்மையில்லையுமான வத்திநாத்தியென்னு மதமுண்டாம். என்றுரையுரைத்தனா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவரும் அங்கும். எ-து.உம்முடையசைவமதத்திலும் க்ஷமணமதம்போல உளதிலதாவதுண்டே. எ-து. அஸ்திநாஸ்திவாத முண்டாகவேண்டுமென்றார்.

உள்ளதுகடாதிபோலவுதிப்பித்தானென்றுனாக்கின
மெள்ளவேயெங்குநின்றுவிதித்தனனுலகின்மீது
வள்ளறானின்றனென்னில்வந்ததாமுலகமுன்னே
தள்ளிடாதெங்குநிறைந்தெங்குமுன்றநந்தாமே. (௨௨)

(இ-ள்) உள்ளதுகடாதிபோல வுதிப்பித்தானென்றுனாக்கின. எ-து. மண்போலவுலகிற்குமூலமாயுள்ளதாய கடாதிகளைக்குலாலன்றோற்றுவிக்குமாபோல விவ்வுலகங்களையொருவனுண்டாக்கினனென்று நீ கூறின்,—மெள்ளவேயெங்குநின்று விதித்தனன். எ-து. இவ்வுலகத்தையுண்டாக்குமிடத்து எவ்விடத்துநின்றுண்டாக்கினன்;—உலகின்மீதுவள்ளறானின்றனென்னில்வந்ததாமுலகமுன்னே. எ-து பிரபஞ்சத்திலேநின்று கர்த்தாவுண்டாக்கினனென்றுகூறின் பிரபஞ்சமுன்னேயுண்டானதாம்,—தள்ளிடாதெங்குநிறைந்தெங்குமுன்றநந்தாமே. எ-து. நீங்கப்படாமலெங்குநிறைந்து நின்றுண்டாக்கினனென்று நீ கூறின் எங்குமெனப்படுவதொருமுதலாய கர்த்தாவைப்பின்பற்றுந்தாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சப்படைப்பாடுெருவன் பிரபஞ்சத்தைநீங்கி வேறேநிற்குமிடமின்மையான் கர்த்தாவில்லையென மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) மண்முதற்காரணம், சக்கிரசீவாதிதுணைக்காரணம், குலாலன்நிமித்தகாரணம் என்னில்? துணைக்காரணமின்றிக் குலாலனுன்முடியாததாதலால் ஒருவன்பிரபஞ்சத்தைப்படைக்கமாட்டான் ஆதலாற்றுணைக்காரணமே யுள்ளதெனக்கொள்க. ([illegible])

இல்லதுகருணையாலேயியற்றினனிறைவனென்னிற்
கொல்லரியுழுவைநாகங்கூற்றமுங்கொண்டுதோற்ற
வல்லவன்கருணையென்னோவலியினால்வேண்டிற்றெல்லாம்
பல்கவேபடைத்தானுயிர்ப்பித்தனைப்பணிக்கிடாயே. ௨௩

(இ-ள்.)இல்லதுகருணையாலேயியற்றினனிறைவனென்னில். எ-து. எல்லாவற்றிற்குங்காததாவானவனிருக்குமிடநியமிக்கப்படாமையினப்படியந்நியமானகாத்தா காருணணியத்தினாலேயில்லாததொன்றைப்படைத்தானென்றுகூறின்,—கொல்லரியுழுவைநாகங் கூற்றமுங்கொண்டுதோற்ற வல்லவன்கருணையென்னை எ-து. கொலைத்தொழிலைப்பொருந்தின சிங்கத்தையம் புலியையும் யானையையுங்கூற்றத்தையமுண்டாக்கிக்கொண்டுதோற்றவல்லவனுக்குக் காருணணியமென்னே,— வலியினால் வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைகதாறையிற்பித்தனைப்பணிந்திடாயே. எ-து. கர்த்தாவல்லவனாகையாலே யெல்லாவான்மாககளும் வர்த்திக்கும்படி படைத்தானென்றுகூறின் அநேகாசாரசாரியப்படாமற்பித்தர்செய்யுங் குணமாதலாற்பித்தரையே கர்த்தாவாக வணங்குவாயாக. எ - று

இதுவு மொருவன்பிரபஞ்சம்படைக்கப்படாததனாற் காத்தாவில்லையெனமறுத்துககூறிறறு. (௨௧

வலியினால்வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைத்தானாயிற் பித்தனைப்பணிந்திடாயே. எ-கு. தனது சாமாத்தியத்தினாலே செய்யுங்கருமமிதூ தவிர்க்குங்கருமமிதென்று விசாரியாமற் றனகருத்திற்குவேண்டியபடி யெல்லாதனையும் படைத்தானானா செய்காரியந் தவிர்காரியமறியாமலேதாகிலுந்தமக்குவேண்டியவைகளைச்செய்யும் பித்தக்கொண்டானையுங் கர்த்தாவென்றுபணிவாயாக, எனவிரித்தோதினர் ஞானப்பிரகாசரும் மற்றோசிரியரும்.

பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவிளையாட்டென்னிற், சிறுமழவிறையதாகுஞ் செய்திடுக்கன்மத்

தென்னி, னூறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புளராவ
ருண்மை, யறிவுறின்ஞாலமெல்லா மநாதியென்றறிந்தி
டாயே. (௨௪)

(இ-ள்.) பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவிளையாட்டென்னில். எ-து சாவான்மாக்களையுமிவ்விடத்துப்படைத்துப்பெறும்பேறென்னென்றுகேட்டவிடத்துப் பெறும்பேறுவிளையாட்டென்றுகூறின்,—சிறுமழவிறையதாகும். எ-து. உன்கர்த்தா விளவறிவாய்ச் சிறுபிள்ளையாகவேண்டும்,—செய்திடுங்கன்மத்தெனினூறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர்முன்புளராவர். எ-து கன்மத்துக்கீடாகப்படைத்தானென்றுகூறின், கன்மஞ்செய்வோரநாதியாவர்,—உண்மையறிவுறின். எ-து. இதனைமெய்யாகவறியின்,—ஞாலமெல்லாமநாதியெனறறிந்திடாயே. எ-து. பிரபஞ்சமெல்லாமநாதியே யுள்ளதென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுளும் பிரபஞ்சமொருவன்படைக்கவுண்டானதில்லை யதனாற்படைப்பானுமில்லையென மறுத்துக்கூறிற்று. (௨௪)

உருவொடுநின்றுனென்னி னுருவமுன் படைத்தார்
வேண்டு, முருவவனிச்சையென்னி னுலகெலாமிச்சை
யாகு, முருவுலகத்துளோர்கட் குறுவதுகன்மமென்
னி, னுருவுடையோர்கட்கெல்லா முற்றதுகன்மத்தாமே

(இ-ள்.) உருவொடுநின்றுனென்னி னுருவமுன்படைத்தார்வேண்டும். எ-து. உன்கர்த்தாவுருவியென்றுசொல்லி னவ்வுருவத்தைமுன்புண்டாக்கினோர்வேண்டும்,—உருவவனிச்சையென்னினுலகெலாமிச்சையாகும். எ-து. அவனிச்சையாலேயுருவத்தையெடுத்துக்கொண்டானென்னி னுலகத்துள்ளோருந்தமதிச்சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டாராவார்,— உருவுலகத்துளோ

கட்குருவதுகன்மாவென்னி னுருவுடையோர்கட்கெல்லா முற்றதுகன்மத்தாமே. எ-து. உருவமுலகத்திலுள்ளவர்களுக்குவருவது வாவா கன்மத்தாலென்று நீ சொல்லி னுருவமுடையவர்களெல்லார்க்கு முருவமுறுவது கன்மத்தாலேயே யாகவேண்டும். எ-று. கன்மத்தால், எ-து. கன்மாவெனவிகாரப்பட்டது.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவருவென்பதனை மறுத்துக்கூறுகிறது ()

அருவெனிற்பவத்தினின்று மெடுத்திடாதாகாசம்போன
மருவினனிழல்போலெனனின மருவினோர்க்காகுமாட்சி
பெருகியவறிவுண்டென்றுபேசிடினேசத்தோடுவ
கருதிடவுருவமவேண்டுமில்லையேற்கருத்தின்றே. (உகூ)

(இ-ள்) அருவெனிற்பவத்தினின்று மெடுத்திடா தாகாசம்போல, எ-து உன்கர்த்தாவருவென்று கூறி னாகாசம்போலச்சேட்டையிலதாகையா லனமாக்களைப் பிறவித்துன்பத்தினின்று மெடுத்திடமாட்டாதவனாவன்,— மருவினனிழல்போலென்னின மருவினோர்க்காகுமாட்சி எ-து யாவருஞ்சென்றடையத்தக்கநிழல்போலவனென்னின், அந்நிழல்தன்னிடத்து வந்து மருவினோர்களின்மையைப்போக்குதலாலவனும்வியாபியல்லன்,—பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடினேசத்தோடுவருதிடவுருவம்வேண்டும். எ-து. ஏகதேசியாயினுநிறைந்தவறிவினையுடையனென்றுகூறின் விருப்போடுசேர்ந்திருந்தறியத்தக்கதோருருவுண்டாதல்வேண்டும்,—இல்லையேற் கருத்தின்றே. எ-து. அப்படியறியத்தக்க வுருவில்லையாயி னறிவில்லையாம் —எ-று.

இச்செய்யுள்கர்த்தாவருவியென்பதனை மறுத்துக்கூறுகிறது()

மருவினனிழல்போலென்னின் மருவினோர்க்காகுமாட்சி
எ-கு. யாவைசிலபேர்வழிநடந்து வருந்தியெய்யிலிலுலே கோ

ங்கினைப்புற்று நிழலைத்தேடியடைந்தபோ தவர்குளிர்ச்சிபெற்றி
னைப்புப்போய்ச் சவுக்கியத்தை யடைந்தமுறைமைபோல இந்
மரணதுக்கத்தால வருந்தியிளைப்புற்றவர்கள் கர்த்தாவைத்தேடி
யடைந் ததக்கிலேசமும்போ யின்பத்தைப் பெறுநிற்பார்கள
ஆதலால நிழலைப்போலநின்றனன் கர்த்தாவென்னில நிழலைத்
தேடிச் சென்றடைந்தவர்க்கே மாட்சிமையுஞ்செயலுமுள்ளத
லலது, நிழலுக்கொரு செயற்கையில்லாத வாறுபோலக் கர்த்
தாவைத்தேடியடைந்து வழிபட்ட பேருக்கேசெயலுமாட்சிமை
யுமுண்டாமலலது கர்த்தாவுக்கொரு செயலுமுதன்மையு மல்ல
வாயிற்றும் என்றுரையுரைத்தனர். ஞானப்பிரகாசர் அன்றிய
பின்சினைகளைப்பிரசித்தஞான்பார்த்ததிருந்த வனைவருமாபோ
லப மீ மாவானவர் அவாட்மெனனுமுட்டையையிட் டலகி
னைவராப்பரென்னில அவருலகத்தினுக் கப்பாலா யுலகத்தில
ல்லையாய் விடுவரென்று முருவித்தனரயிட்டிருக்கின்றனர் மற
ரொருரையாசிரியர். பெருகியவறிவுடையனென்று பேசிடில் எ-று
நிழலுக்கறிவில்லை, கர்த்தாவிற்குக்குறையாத ஞானமுண்டு அத்
னல்தன்னைச்சேர்ந்தோர் துக்கத்தையறிந்து நீக்குவனென்
றுசொல்லில் என்றுவிசேடித்துரையிட்டிருக்கின்றனர்

எங்கணூலாதியாகவிறைவனுண்டென்னுமென்னி
னுங்கணூலுரைப்பாரின்றியோதுவதழகிதாகு [தே
மங்கவன்றன்னை நூல்கொண்டறிந்தன மவனைக்கொண்
டிங்குநூலறிந்தோமென்னிலீதோராச்சரியமாமே.(௨எ)

இதுமுதலியனசெய்யுட்கண்முன்னர்ப்பாரிப்பிற்கூறு
தொழிந்தனவுங்கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) எங்கணூலாதியாக விறைவனுண்டென்னுமெ
ன்னி னுங்கணூலுரைப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகும். எ-து

எங்கணூலாகியவேதாகமங்களாதியமாகிக் கர்த்தாவுண்டென்றுசொல்லுமென்றகூறினீங்களூலாகியவேதஞ் சொல்லுவாருமின்றித் தோன்றுமென்பதழகிதாயிருக்கும்,— அங்ஙனமன்றனைறூலகொண்டறிந்தனை மலைக்கொணடேயிங்குநூலறிந்தோமெனனி லீதோராச்சரியமாமே. எ-து. அயலிடத்துக்கர்த்தாவுண்டென்று வேதங்கொண்டறிந்தனமென்று மந்தக்கர்த்தாவைக்கொண்டேவேதங்கேட்கப்பட்டதென்றுங் கூறினிதுவிடனமேமயங்கின திருவினைமுன்கேட்டவைகளைவி மறிந்ததல்லவாம்.—எ-று. அச்சரியமெனறதிசழச்சிகுறிப்பு.

இசசெய்யள்நூற்பிரமாணத்தை யில்லையென்மறுத்துக்கூறிறு இந்தத்திருவிருத்தத்தினமுடைய வேறேபாடமோதிறபாரதபாரதோடமென்கிற குற்றமுண்டமென்றபடி, இதனைபாஷபாசிரியதோஷமென்றார் ஞானப்பிரகாசர். (உ௪)

எங்கணூலாதியாக விறைவனுண்டென்றுமென்னி லுங்கணூலுனைபபாரின்றி யோதுவதழகிதாகும். எ-ரு. எங்கள் சாத்திரநூலானதாதியாக வொருகர்த்தாவனைடென்று மென்பிராகி லுங்கள்சாத்திரமான தோதுவாரொருவரில்லாம லோதுவதுமெத்தவுமழகிய தாகுங்காணும இப்படிச்சொலலியது நீரெங்கள்தாயார் மலடியென்பதற்கொக்கும் என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

உற்றெழுமரங்களாதியுயிரின்றிப்பூதரூபம்
பற்றியிப்பாரின்மீதுபாங்கினூற்பலவுமாகிப்
புற்றெழுமயிர்கொம்பாதிபோலவேதோன்றிமாயு
மற்றனையோனிகட்குப்பயனெனவழங்குமன்றே. (உ௫)

(இ-ள்.) உற்றெழுமரங்களாதி யுயிரின்றிப்பூதருபம் பற்றிப்பாரின்மீது பாங்கினூற்பலவுமாகிப் புற்றெழுமயிர்கொம்பா

றிபோலவேதோன்றிமாயும். எ-து. பூமியினிடமாகநின்று வள ருமரங்கள்முதற் புல்லீருகவுள்ளனதாவரங்களாம். அவையுயி ராக்கத்தில்லவாய்ப் பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவென்னும்பூதரூ பத்தைப் பொருந்தியபகுதிகளாகப் பலபேதப்பட்டுப் புற்றுப் போலவு மயிர்போலவுங் கொம்புபோலவு முண்டாய்வளர்ந்து மீளவுந் தோன்றினமுறைமைப்பாட்டிலேகெடும். இஃதியாது காரணமாயுண்டாயதென்னின்,— மற்றுளயோனிகட்குப் பய னெனவழங்குமன்றே. எ-து. அண்டசஞ் சுவேதசஞ் சராயுச மென்னு மூன்றுபேதத்திலுண்டாகிய வானமாக்களுக்குப் பிர யோசனங் காரணத்தா லநாதியேயுண்டாய்வழங்கும்—எ-று.

இச்செய்யு ளுற்பீசவாக்க மான்மவாக்கத்திலல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (௨௮)

கொன்றிடலாகாதென் றுங் கொன்றவைகொண்டுகாளூந்
தின்றிடலாகுமன்ணேடொதநிடுஞ்செத்தவெல்லா
மொன்றியவாசமூட்டியுண்ணுநீர்வைத்தவர்க்கோ
சென்றுநின்றுண்டவர்க்கோ புண்ணியஞ்செப்பிடாயே.

(இ-ள்.) கொன்றிடலாகாதென்றும். எ-து. தாஞேரான்மா வைக்கோற லொருக்காலுநியாயமன்று,— கொன்றவைகொண் டுகாளுந் தின்றிடலாகுமன்றே டொத்திடுஞ்செத்தவெல்லாம். எ-து. மாண்டவெல்லாமன்றேடொக்குமாதலாலொருவர்கொ ல்லப்பட்டவற்றைக் கைக்கொண் டெட்பொழுதும்புசிக்கலா ம். அதனுற்றேடமுண்டாகாது—ஒன்றியவாசமூட்டி யுண்ணு நீர்வைத்தவர்க்கோ சென்றுநின்றுண்டவர்க்கோ புண்ணியஞ் செப்பிடாயே. எ-து. மனங்களாற்கட்டுப்பட்டநீ ாருமையான வழிகளிலே புண்டாக்கிவைத்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாய தோ? வழிநடந்து தாகித்துண்ணுத்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டா

யதோ? சொல்லாய். வைத்தவர்க்கே புண்ணியமுண்டாமாதலால் கொன்றவர்க்கேபாவமுண்டாவது, தின்றவர்க்குப்பாவமில்லையாம்.—எ-று.

இச்செய்யுள் ஆன்மாக்களைக்கொல்லலாகாது, தின்னலாகும் தின்றாற்பாவமில்லையென்பதுகூறிற்று. தின்றவனுக்குட் டன்பாடுண்டாகிற குற்றமாமல்லது குற்றமில்லையெனக்கொள்க. கொண்டுதின்றவனுக்குக் கொலைத்தோடமவருமென்னில் ஆற்றுக்குள்ளே கருவாட்டைப்பொரியிட்டுவைக்கவிரவிலாற்று நீரவந்தெடுத்துப்போக காட்டிறகொள்ளவிருந்தவர்க்குத தோடமாமோ? இல்லை ஆதலாற்கொண்டுதின்றவர்க்குப் பாவமில்லையென்க (உசு)

கவ்லியமாம்ஸத்திற்குத் தோஷமில்லை. அகல்லியமாமஸத்திற்பாவமுண்டாதலா லஃதாகாதென்க அகல்லியமாம்சமாவது திரிகோடி ஷட்கோடி நவகோடி மாமசமெனமூன்றும். திரிகோடியாவது கொலைசெய்தல், செய்வித்தல், உடன்படல் எனமூன்றும். ஷட்கோடியாவது அம்மூன்றுடனே தன்னிமித்தம வேறொருவன் சொல்வதுகாணடல், கேட்டல், ஐயப்படாமை கூடவாறும். நவகோடியாவது அந்தவாறுடனே சுவைமேல் விருப்பம், மிகப்படத்தினனுங்கருத்து, இனிமைகூறும் கொலவுதலாகிய புகழ்ச்சிகூட வொன்பதாம், இவற்றினொன்றுவரினும் அகல்லியமாம்ஸமாம். இந்தவொன்பதுந் தின்னப்படாதென்க. கொடிஎன்பதுதொழில். இவையொழிந்தவை கல்லியமாம்ஸம அவைகொள்ளலாமென்க. மாம்ஸங்கொள்ளலாகாதென்கிற நீங்களும் பால் தயிர்நெய்கொள்ளுதலான் மாம்ஸவியோகங்கொண்டீராவீர்; ஆதலான் மாம்ஸநிவர்த்தி யுங்களொருவராலு முடியாதென்பதாம், இஃது ஞானப்பிரகாசர் விசேடக

குறிப்பு மற்றோருரையாசிரியரும் கல்லியமாம்ஸம் அகல்லிய மாமஸமென்பதனை கற்பியமாம்ஸம், அகற்பியமாம்ஸமெனக் கூறி விசேடித்திருக்கின்றனர்.

ஓங்கியவுருவமோடும்வேதனை குறிப்பினோடுந்
தாங்குபாவனைவிஞ்ஞானந்தாமிவையைந்துங்கூடிப்
பாங்கினறசந்தானத்திற்செல்வதுபந்தத்துக்க
மாங்கவைபொன்றக்கேடாயழிவதுமுத்தியின்பம். (௯௦)

(இ-ள்.) ஓங்கியவுருவமோடும் வேதனைகுறிப்பினோடுந் தாங்குபாவனைவிஞ்ஞானந் தாமிவையைந்துங்கூடிப்பாங்கினறசந்தானத்திற்செல்வதுபந்தத்துக்கம். எ-து. மிகசவுருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னுமைந்துகந்தமு மொருமைப்பட்டொழுங்கிலேசாரியங்கெடக் காரணங்கிடக்குமென்பது மிகுந்துணையில்வழக்குமாய பந்தத்துக்கமுமாம். இதுகுற்றவீடு,—ஆங்கவைபொன்றக்கேடா யழிவதுமுத்தியின்பம். எ-து. அவ்விட்டதுசசொல்லப்பட்ட கந்தங்களைந்து நோசக்கெட்டு வீட்டையடையுமென்பது முத்தியின்பமாம். எ-று. இதுகந்தவீடு.

இனியுருவமாவதெட்டு. அவை—பூதவுருநாலு, உபாதனவுருநாலு மாம். அவைவருமாறு—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, எனநாலும்பூதவுரு. வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமெனநாலு, முபாதானவுரு. ஆ (அ.) வேதனையாவதுமூன்று. அவைவருமாறு—குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலாகுசலாவேதனை, ஆ (௩.) குறிப்பாவதாறு. அவைவருமாறு—சோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணம்,மனம், ஆ (௬.) பாவனையிருபது. அவைவருமாறு. தீக்குணம் (௧௦.) நற்குணம் (௧௦.) தீக்குணமாவன—பொய்சொல்லல், கோட்சொல்லல், கோபித்துச

சொல்லல், பயனில்சொல்லல், எனவாக்கின்குணம் (௪.) கள விற்குப்போகுதல், பிறர்தேதொழில்செய்தல், கொலைசெய்தல் எனக் காயத்தின்குணம். (௩. கொலைநினைக்கை, காமப்பற்று, ஆசை, எனமனத்தின்குணம் (௩.) ஆக நிக்குணம் (௧௦.) இனி நற்குணமாவன—மெய்புரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படுசொல், எனவாக்கின்குணம் (௪) பள்ளிவலம்வரல். அருமைபரிதல், தானஞ்செய்தல், எனக்காயத்தின்குணம் (௩.) அருணினைவு, ஆசையடக்கல், நடுப்பற்று. என மனத்தின்குணம் (௩.) அகற்குணம் (௧௦ ஆக [illegible] (௨௦) உடம்பானசவாசிக காயங்களானவருவனவாம் விஞ்ஞானமாறு அவையாவன—சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தம, சித்தம. ஆக (௬) .பஞ்சபஞ்சசந்தமே தம் (௬௩.) இதற்கவன்வசனம் "எட்டிவையுநாலொன்று மேத னையாஅஞ்ஞான, மொட்டியகுறிபபோராறு மெய்யலையாமிருபத்த கக, கட்டியபஞ்சசந்தம கனத்தினிரபங்கமாகுர, தொட்டாற்பத்தமூன்றாந் சுகதநூற்றுணியதாமே" சந்தானமாவது— தொடர்ச்சி. அந்தத்தொடர்ச்சி காலவகையால் அவைவளவு சந்தானம், பேசந்தானம், தாராசந்தானம், பிரேதசந்தானம் என பனவாம்.

இச்செய்யுள் குற்றவிலங் காதவிலக்கணத்தை விஞ்ஞானகந்தமாறுமென. இந்திரியங்களையுமனத்தையும பாறிப்பிறக்கும் ரிவுகள். (௩௦)

இச்செய்யுளில் "எட்டிவை" என்றுஞ்செய்யுளுடன "இவினையென்பதியாதெனவினவி, வாய்தொடிநலலாயாங்கதுகேளாய், கொலையேகளவேகாமத்தீவழக், குலையாவுடம்பிற்றோன்றுவமூன்றும, பொய்யேகுறளை கடுஞ்சொற்பயனில், சொலெனச்சொல்லிற் றோன்றுவநான்கும், வெஃகல்வெகுளல்

பொல்லாக்காட்சி, யுளளந்தன்னிலுருப்பனமூன்றும், பத்துவ
கையெனப் பயன்றெரிபுலவ, ரிந்திறமபடாதார் படாகுவராகி
ய, விலங்கும்பேயு நாகருமாகிக, கலங்கியவுள்ளக்கவலையிற்றே
னறுவா, நல்வினையென்பதியாதெனவினவிற, சொல்லியபத்தி
னகுற்றியினீங்கிச, சீலந்தாங்கித் தானந்தலைநின்று, மேலெ
னவகுத்தவொருமூன்றிறத்துத, தேவருமக்களும பிரமருமாகி."
எ-று. மணிமேகலை. துறவாதலின்றுறசமஸ்காரகந்தமறிந்துகொள்
க இதற்கு "ஓங்குருவம்வேதனை யுளசகுறிப்புப்பாவனைமெய்
ஞானகுணமவென்றைந்தாங்கந்தம்" "உருவமுடலபூதமுடாதாய
மென்னு மிருவிதத்திறைலுமெழுமென்" "வேதனையின்பதுனபி
பறறின்விரயலுமென் றேதவொருமூன்றமென்றோ" "பொ
றிவிதமோனாந்தும் பொறியையபொருந்தியறியுமனமுய குறிப்
பென்றாய்" "வாசகுமனமாககைபிலைவபாவனையென்றேமதியா
யாகுமிவைதாமறம்பாவம" 'இந்நால்வகைவிதத்தினுமெய்ந்
ஞையமற வெனனுமெனம விஞ்ஞானமெனறேவிளங்கு" 'இ
ந்தவிதமைந்தஞ்சந்தானத்தெழுந்தநிகை பந்தமெனவேகீதான்
பார" "அறமகெடுதலேபரம முதநியவைவயைந்து மறக்கெடுமோது
கூறுவாம." இப்படி பரமதநிமிரபாநுவென்னுந் திருவாக்கினுந்
தெளிக என விசேடித்துரைத்தனா ஞானப்பிரகாசர்.

பாங்கின்றற் சந்தானத்திற்கெடுவது. எ-னை படுவதெனப்பாட
மோகி, சந்தானத்திற்குக் கெட்டுதோனறிவருவதென்றுரைபு
ரைத்தனாமற்றேருரையாசிரியா.படுதல்-கெடுதலுமுளைடாதலும்

அழித்திடுமாரகமாதியகற்றிநல்லறங்கள்பூரித், இ
ழித்திடும்புலன்கள்போக்கியின்பொடுதுன்பம்வாட்டிப்,
பழித்திடாப்பழுதில்வாழ்க்கையெட்டையும்பாரித்தெல்
லா, மொழித்திடுஞானசீலசமாதியினூதியமே. (௫௧)

(இ-ள்.) அழித்திடுமொராசமாதியசற்றி. எ-து. நன்மையைச
கெடுக்குங் காமகுரோதலோபமோக மதமாற்சரியங்களைநீக்கி,
நல்லறங்கள்பூரித்து. எ-து. நன்றானதன்மங்களை நிறையச்செய்
து.—இழித்திடும்புலன்கள்போக்கி. எ-து. பொல்லாங்கைச்செ
ய்யும்புலன்வழிச்சேறலைக் கைவிட்டு,—இன்பொடுதுன்பமக
ட்டி. எ-து. துன்பவின்பங்களையொழித்து புண்ணியபாவங்களை
க்கெடுத்து,—பழித்திடாப் பற்றிலாவொழுக்கவெட்டையும்பாரி
த்து எ-து. பிறராற்பழிக்கப்படாத பற்றிலலாத நல்லொழு
க்கவெட்டையும்விரித்து. எனவே பழிபடுமொழுக்கவெட
டையுஞ்சுருக்கி,—எல்லாமொழித்திடு ஞானசீலசமாதியுறுதி
ய மே. எ-து. மற்றுந்தோஷங்களானவை யெல்லாமொழித்திடு
ம ஞானகுணமாவது (தீயொழுக்கவெட்டையுங்கெடுத்திடுமறிவி
னகுணம்) சமாதியினுறுதியாம். எ-று. பற்றிலாவொழுக்கவெ
ட்டாவன—நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை.
நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நலவுளநதோரு
லைப்பாடு, எனவெட்டு. தீவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி
முதலாயினவற்றை மாறிக்கொள்க. சமாதியினுறுதியொழுக்க
இவை யெட்டையுங் கெடவிருத்தல். இதற்கவன்வசனம் "சகா
மூமான்மாவுங்காரணனுமில்லை, சகலமுமாமணித்தஞ்சாயாறமி
றவி. வகைவினையுண்டு பதிபொன்றமாய்தல், சுகதனூன்முதநித
துணிவு" என்பதாம்.

இச்செய்யுள் சமாதியின்முறைமைகூறிற்று.

நீதியாொன்னுஞ்செய்யுளைமுத லிச்செய்யுட்காறுஞ் செய்
யுளைமுப்பத்தொன்றானும் பௌத்தன்மதங்கூறிற்று. (நக)

நலலறங்கள்பூரித்து. எ-கு. நல்லறங்களாகிய தசபாரமித்
தையும் பன்னிருசார்பு நிறையச்செய்துஎன்றார் ஞானப்பிரகா
சா. தசபார்மித்தையாவது தான சீல சமாதி நிஷ்கர்மம் பிராக்

ஞா வீரிய சதகிய துணிபு மயித்திரி ஆசையறுகி யென்பவை. இதா முயிருறுப்புபபொருளான்முப்பதாம். இதற்கவன் வச நம். "அருணெறியாறபார்மித்தையாறைந்து முடனடக்கிப்பொ தியின்கீழுமுழுதுணர்ந்தமுனிவரன்ற, னருணமொழியானல்வா டமையறிந்தவரேபிறப்பறுப்பார, மருணெறியாம்பிறநூலு மய க்கறுக்குமாறுளதோ." எ-ம். "இன்பஞ்சாரபெரும்பாரமீரைந் தமுடனிறைந்து, நன்கணதிலேபெற்றநாதன்." எ-ம். கணபேசே ரக. மீமாமஸமாதி பிரகதினருபுடையவனென்க இந்தப்பாட் டீ ஞக்கு "ஆசைகதமாதியறுத்தடக்கியைம்புலனும் தேசாருநல டினயுஞ்செயது" "பழுதிலவாழவெட்டினையும்பாரித்துஞானந் தொழவைகுமாதியர்ன்" "முதநிதான்வாய்க்கு மூன்பபொதிப ப்பன்றுசொலும் பெத்தமவருக்குண்டோபின்." "நறகாட்சிநல் லொழுக்க நல்வாய்மை நலவாழக்கை நறசெய்கையோனேடைந்து நாம்" "நன்முயறசிநன்காங்கடைப்பிடி நல்லோர்தம்பாற செய் னைபடனெட்டனைத்துந்தேற" என்றுந்திருவாக்கினுங்காலைக ஈன்று விசேடித்துரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றொருவரும். இதேகருத்தாயுரையுரைத்ததன்றி, ஞான சீலம் ஞானத்தார்செய்யுஞ்சிலமெனவிரியும. எ-ம். ஒழித்திடுமெ ன்னும பெயரெச்சம் சிலமென்னும் பெயர்கொளமுடிந்தது. எ-ம. ஞானமென்பது முத்தியைப்பெறுதற்குமுன்பு நடந்தவை வெல்லாம அநித்தியம் துக்கம அநான்மாவென்று பாவிக்குமறி வு. எ-ம். விசேஷக்குறிப்பிட்டனர். இவ்வாசிரியர் (௩௦) வது செய்யுளை (௩௧) வதாகவும் (௩௧) வதை (௩௦) ஆ உம, மாறியு ரையெழுதியிருக்கின்றனர்.

பௌத்தரிற்சௌத்திராந்திகன்மத மூற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட செய்யுள். ௩௩.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை.

அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம்மிறைவனென்றறி கறியாதுபுத்தநீயறைந்தாயென்று, மனைத்தினையுமறிந் திடானளவிலாமை யொன்றொன்றாவனைத்தினையுமறிந் தானென்னி, னனைத்தினையுமளவிறந்ததென்னவேண் டா வளவிலாஞானத்தாலறியினஞ்ஞான, மனைத்தினைய மறியாதுகணத்திற்றோன்றி யழிதலாலறிந்தமையின்று குமன்றே. (௬)

(இ-ள்) அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம்மிறைவனென்றறி கறியாதுபுத்தநீயறைந்தாய். எ-து புத்த நீ முழுவதையுமுணர்ந் தானெம்முடைய சுவாமியென்றறியாமற்கூறினாய்,—மனைத்தினையுமறிந்திடானளவிலாமை எ-து. எப்போதுஞ்சர்வ முமுணர்ந்தறியமாட்டான் பிரபஞ்சமேதமளவிட வரிதாகையால.—ஒன்றொன்றாவனைத்தினையுமறிந்தானென்னினனைத்தினை யுமளவிறந்ததென்னவேண்டா. எ-து முழுதையுமோரோரொன்றாகவறிந்தானென்றுநீகூறின் அப்படியறியுமிடத்துச் செலவு லப்ப நீக்கத்தாலறியவேணும். ஆதலாலதனையளவிறந்ததென்றுகூறவேண்டாம்,—அளவிலாஞானத்தாலறியின் ஞானமனைத்தினையுமறியாது. எ-து. எல்லையில்லாதஞானத்தாலறிந்தானென்றுநீகூறின் உனதுஞான மனைத்தினையுமறியமாட்டாது. அநித்தியமாயனமென்னில்,—கணத்திற்றோன்றியழிதலாலறிந்தமை யின்றாகுமன்றே. எ-து. ஒருமாத்திரையிலறிவுதோன்றிக் கெடுமென்று நீகூறுகையாலனைத்தினையுமறிந்தானென்கையில்லையாம். எ-று.

இச்செய்யுள் புத்தனுக்கு ஸாவஞ்ஞத்துவமில்லையென்பது நிற்கிற மலையினையும், குளிர்கிற ஜலத்தினையும், சுடுகிற நெருப்பை யும், ஊறுகிற காற்றினையும் கணமொன்றிலறியக்கூடாதாகையா லென்று கூறிற்று. (க)

பதத்தக்கட்வுருக்கு க்ஷணத்திலுள்ள பொருளொன்றையுமறி வதல்ல தப்பால க்ஷணத்திலுள்ள பிறவற்றுக்களையறியமாட்டா னென்க. தத்க்ஷணத்துளவாகிய சகலபதார்த்தங்களையுமறியா னோவென்னில், அறியான். அறிவனாகிற் சுடுவதாகிய நெருப்பை யறிவதோரியல்பும், குளிர்வதாகிய நீரையறிவதோரியல்பும், சொல்லுவதான காற்றையறிவதோரியல்பும், நிற்பதானமலைமா முதலானவசரத்தையறிவதோரியல்பும், நடப்பனவானசரமெ ன்னுமற்றுள்ள பிராணிகளாயபதார்த்தமநேக சுபாவமாதலால வையெல்லாவற்றையு மொருகணத்திலே யறிதல்கூடாதாகும். பதார்த்தங்களோறு ஞானம்பிறத்தலாலொருகணத்திலறியக்கூ டாதென்க. பிரதிக்ஷணத்திறகூடுமென்னி லந்தஞானமுதற்க ணத்திலேகெடும். பின்பொருளுணர்வும்பிறிதொருகணத்திற் கெடும். ஆதலால் சாவஞ்ஞத்துவங்கூடாதாகும். ஒருவன்புண ணியபாவங்கள் கணத்திலேகெடுமாதிற்பலமில்லை, ஆதலினல வைசம்பவிக்கும்படிசொல்லவேண்டும். அன்றியும், அவிசம்வா திவிஞ்ஞானம பிரமாணமென்றாயது அர்த்தக்கிரியாத்திதியென் றும் ஆகில் அத்தக்கிரியாத்திதி க்ஷணபங்கங்கொண்டமையா லதுகூடாதாதலா னீரொண்டபிரமாண நிஷ்பலமென்றறிவா யாக. என்றுவிரித்தோதினார் ஞானப்பிரகாசர்.

சிலபொருளையறிந்தவற்றின்றிறத்தேயொட்டிச் சி ந்திப்பனெப்பொருளுமென்னிற்சென்று, பலபொருளா யொன்றுபலபேதமாகிப் பயின்றுவருமாதலாற்பார்க்கு

மாறென், லுலகுதனிலொருபொருளைக்குணரும்போதி
னுற்றுணர்தலாராயதறெளிதலுண்டாய, நிலவுமதனுலு
ணர்வுபன்மைமுனபி னின்றிடாதென்பையெல்லாநினை
பபதெங்கே. (௨)

(இ-ள்.) சிலபொருளையறிந் தவற்றின்றிறத்தேயொட்டிச்
சிந்திப்பனெப்பொருளுமென்னில, எ-து. பிரபஞ்சபேதத்திற்சி
லபொருள்களை யறிந்தனன் பகுதியிலேயலலாபபொருள்களை
மொட்டிச் சிந்திப்பனென்றபுத்தநீகூறில்,— சென்றபலபொ
பொருளா யொன்று பலபேதமாகிப பின்றுவருமாதலா
பாகருமாறென். எ-து. அறிவாலறியுமபொருளாயபலவாகச்சென்
றவற்றின்பலபகுதிபேதமாகிப் பொருந்திவருமாகையா லொன்
றைகொண் டதன்பேதமறியுமாறெங்ஙனம். அன்றியும்,— ...
குதனிலொருபொருளை குணருமபோதி ... ருணர்தலாராய்,
றெளிதலுண்டாய் நிலவுமதனுலுணர்வுபன்மைமுன்பி னின்றி
டாதென்பை யெல்லாநினைபபதெங்கே. எ-து. பிரபஞ்சத்திலொ
ருபொருளையறியுமிடத்துக கூடியறிதலாராய்ந்து தெளிதல்மெ
னமொதலா லொன்றையறியும்போது பலபேதப்படுகையா
நீமுன்புண்டானவறிவு பின்பில்லையென்று சொல்லுகையா
யானு மொருபொருளையறிந் ததனேடுமற்றொருபொருளைச் சி
ந்தித்தறியுநெறியாணவில்லாது, எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டும் புத்தனிருபத்துநால்வரி லொருவன்மு
முதுணர்ந்தா னென்றதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம,) புண
ணியபாவமாகியகன்ம மறுமையிலே பலிக்கையாலும் புத்தன்
"யான்கண்டீர்சோன்புகண முற்பிறப்பின்முயலாதேன்" என்
கையானு மெல்லாம்க்ஷணபங்கமில்லை. (௨)

இவையொவ்வொருபொருளாக விசேஷமாகவறிவனோ? பன்மையிலறிவனோ? எல்லாத்தையுமொவ்வொன்றாயறிவனென்னில் க்ஷணபங்கமென்பதுகெடும், பன்மையிலறிவனென்னிற்பதார்த்தங்கள் பேதித்திருந்தமையா லுள்ளபடியறிந்தவனல்லனும, இனிஞானம் க்ஷணந்தோறுங்கெடுமாகிலந்தக்ஷணதிலுற்பத்தி நிலைநாசங்களாகவேண்டும். உற்பத்திக்ஷணமும், நிதிக்ஷணமும, விநாசமக்ஷணமுமாகையால க்ஷணபங்கமென்பது கூடாதாம். அனறியும் பூர்வக்ஷணத்திற்றோன்றிய ஞானமும் பாசக்ஷணத்திற்றோன்றியஞானமும் அந்நியமாகில் "யான் கனவுகாணோனபுகண முற்பிறப்பின்முயலாதேன்" என்னு மூங்கனுரையசத்தியமாம். அன்றியு மிவர்சாவகிறனுனபடி நீரு கருபபரிசமிலலை நெருப்புகருப்பரிசமுமுண்டு. அது விரவுள்ளே கலந்துநிற்குமாதலா லிதற்குப்பரிசமபோற்றோன்றுவதேயுள்ள தென்ன ஞானமபிறந்தவா பெரியவரலலவோ, அன்றியும ஸக்ஷணிகமசதுவாதி யிதிவசனுத ஞானமுமகணத்திலே தோன்றிகெடும். ஞேயமுமகணத்திலேதோன்றிகெடும. பின்றோன்றிய ஞானமும்பொருளும் பொருந்தவேறுபட்டுப்போதலாற் சாவஞ்ஞத்துவங்கூடாதென்க. இதனுலேயா லக்ஷணமும் சோதிசதாராம், என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

முத்திநிலக்கண்டறங்கண்மொழிந்தானுயின் முதன்முழுதுமபொனறிபபின்மொழிந்தவண்ண, மொத்திடுந்தேனெய்கூட்டியுண்டிறந்தோரொருவ னுலகினில்வந்திதுதீகெண றுணாத்தாயிலாக்குந், செததுபின்னென் றுணாகிறதகியிறசெல்லாத் தேரனுணாகீர்பெருகிச சென்றுறுகு, மதகினைளவறியாதிககளையோர்தம்மை யக்கனாகக்கேசெல்லவிம்மாசையாமே. (ரு.)

(இ-ள்.) முதநிலங்கண்டறங்கண் மொழிந்தாரையின் முதன்முழுதும் பொன்றியபின் மொழிந்தவனை மொழிமே எ-து. வீட்டிடத்தைக்கண்டு பின்பறமுதலியவற்றைச் சொன்னானென்று புத்தர்கூறின ஒருமுதல்சேரக்கெட்டுப்போய்ப் பின்புவந்து சொன்னதென்னு முறைமையாகும். அஃதென போலவென்னில,—தேனெய்கூட்டியுண்டிறந்தோனொருவனுலகினில்வந்திது தீதென்றுரைத்ததாயொக்கும். எ-து. தேனையும் நெய்யையுங்கூட்டிக் குடித்துச்செத்தோனொருவன் மீளவுமுலகின்கண்வந்து தேனுநெய்யுங்கூடினது விஷமென்று சொன்ன தன்மைத்து,— செத்ததுபின்னனென்றுரைக்கிற் கதியிலலா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறமுதலியவற்றைக்கூறி வீட்டிடத்தைப்பின்படைந்தானென்னில அவனை முதலிலையறிந்தவனல்லன் ஆதலாலவன்கூறியவற்றுக்கு கதியில்லை நிலைபெறுத்தமாட்டாது,—தோணியேறிப்பெருகிச் சென்றாற்றுக்குமத்தினளவறியாதிக் கரையோர்தம்மை யக்கரைக்கேசெல்லவிடுமாசையாமே. எ - து புத்தனுரையானது ஜலமானதுபெருகிச்சென்றாற்றி னளவறியாதானொருவனிக்கரையினின்றோரை யக்கரையிலேசெலுத்திவிடுவேனென்றாசைப்பட்டதையொக்கும். எ - று.

இச்செய்யுள் புத்தரிருபத்துநால்வரிலொருவன்முத்தியிடங்கண் டிவ்விடமுங்கண்டறமுதலியனகூறினனென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௪)

உருவாதியைந்துகந்தங்களும் மறக்கெட்டுத்தலேமோக்ஷமாகையால பின்புவந்துசொல்வது கூடாதென்றார் ஞானப்பிரகாசர். முன்சொன்னானென்னில் தானறியாமுன் சொன்னவையமயக்கமுடையனவாமென்றார் மற்றோருரையாசிரியர்.

நீர்போலநின்றுயிர்கட்களித்திடாதே நெருப்பாய துயர்பிறப்பினிகழ்ந்துநின்று,பாரோருக்களித்தபடிவலை யிறபட்டபலகலைமான்கண்டொருநீள்கலைபாய்ந்தோடி, நேரோசெனறவ்வலைகசேநேர்ந்தாலொக்குநீள்பாவக்குழி யில்விழுநீரமையாகு, மாரோவிஙகவழெப்பாரறத்தை யாககபபிறந்தறமாக்கினனென்னிலடஙகவாமே. (ச)

(இ-ள்) நீாபோலநின்றுயிாகட்களித்திடாதே நெருப்பாய துயாபிறப்பினிகழநதுநின்று பாரோருககளித்தபடிவலையிறபட்டபலகலைமான் சணடொருநீள்கலைபாய்ந்தோடி நேரோசென் றவலைகசேநோநதாலொககும. எ-து. காநதா ஜலமுமதனிாதமுமபோலச சாவாணமாககளிடததிலு நீஙகாமனின்றிரட்சிப்பனென்றுதே, கொடிதாகிய தீக்குணமையையுடைய துன்ப[illegible] றவியின்[illegible] தோன்றிநின்று பிரபஞ்சத்தாாக் கருள்செயவனென்னுமது, வலையிறபட்டபலமானகளையுங் கலைகளையுங் கடைப்பாறபட்டுநின்ற வோாகலையான இவற்றையிரக்ஷிக்கத் தானுமோடித் தவருமறசென்றதவலைக்குள் தானுமகப்பட்ட தனமைக்கொககும்,—நீள் பாவககுழியில்விழு நீர்மையாகும் எ-து. மிககநரகத்திற்செல்லும் வழியாமிதனை,—ஆரோவிங குணயொப்பாா. எ-து. மெய்யே யிரக்ஷிக்கும் வழியென்றுசொல்லுகிற புத்தனையொப்பாாயாவர்,— அறத்தையாககப்பிறந்தறமாக்கினனென்னில. எ-து. அறமுதலியனவறறையுண்டாக்க வேண்டித் தான்பிறந்தறததையுண்டாக்கினனென்னில்,— அடங்கவாமே. எ-து. சர்வான்மாக்களுந் தருமத்தையுண்டாக்கவேண்டிப்பிறந்தார்களாம். எ-மு. ஆரோவென்பதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யுளாலிரக்ஷகாரணமாயினுந் தன்மங்காரணமாயினுங் கர்த்தாபிறந்திறந்தானென்னிற் கர்த்தாவன்றென்னும்

தோடமெனப்படுத்துக் கூறிற்று. நீர்போலநின் றுயிர்கட்கென்பு று பாணியம் ஆன்மாக்களுக்கிரட்சை சலமாமென்கையால். நீ ராபாவக்குழியிலென்றதனால் மாமச்சதின்று தன்மருசொல்லு தல நரகவேதுவாம். (௬

அறத்தையாக்கப்பிறந்தறமாக்கினனென்னில் எ-கு. நீ னமாக்களிடத்துவைத்தகிருபையிலேயே பிரகாமுற றெல்லாரு ந்தனமத்தைப்பண்ணிப் பிழைக்கவேணுமென்று தான்பிறந்து ரன்மத்தைச்செய்து பரிபாலனம்பண்ணினனென்னில். எ-ம டங்கவாமே எ-ரு. உலகத்தின்கணெல்லாப்பிராணிகள்பிற ந்தது மிதன்மைத்தாய். அன்றியும். பிறப்பிற்கருக்காரணம் வினையாதலால புத்தகடவுள்பிறப்பதற்கு முன்வினை பண்ட வேண்டும. வினையின்றிப் பிறந்தானென்னில் யாவரும்வினை யின்றிப்பிறந்தாராவேணும், என்று ஞானப்பிரகாசர்.

நீர்போலநின்றுயிர்கட்களித்திட்டதே. எ-கு நின்று. எ-து உன்கடவுளாபிறவாமலநின்று,—நீர்போலவுயிர்கட்களித்திட்டதே எ-து. தண்ணீரான துயிர்கட்குத்தாபசோபத்தைத் தீர்த்துக் கூஷிப்பதுபோல உயிர்கள் துக்கத்தைத்தீர்த்துக்கூஷியாதேயென் றூர் மற்றொருமாசிரியா, வலைக்கேநோக்காவொக்கும். எ-து. இல்பொருளுவமை.

அலகிறந்தயோனிகளிற்புகுந்தெல்லா மறத்தை யளித்திட வென்னிலவற்றினெல்லா, நிலவுவதுகனமத் தாலாகுமன்றி நினைந்ததோரிச்சையினுளிகழ்ந்தானுகி, லுலகுதனிலுள்ளோர்க்குமதுவேயாகு மொருத்தியவயிற் றினிலிருந்தங்குதாங்கள்ளித், தலமதில்வந்தானென்னி ற்றுயைக்கொன்றான் றருமத்தையின்றெனக்குச்சாற்றி டேலே. (௭)

(இ-ள்.) அலகிறந்தயோனிகளிற்புகுந்ததெல்லா மறத்தை யளித்திடவென்னில். எ-து. எண்ணிறந்தயோனிகளிற் சாதன ஞனதெல்லாந் தன்மத்தையுண்டாக்கவேண்டியென்று புத்தநீ கூறின்,—அவற்றினெல்லாநிலவுவது கன்மத்தாலாகும். எ-து. அங்ஙனம் பலயோனிசாதனஞனது கன்மத்தாலாகவேண்டு ம்,—அன்றிநினைந்ததோரிச்சையினானிகழ்ந்தாலிகில. எ-து. அ ஃதன்று, தான்கருதியவிருப்புக்காரணத்தாற்காயமெடுத்துக்கொ ண்டானென்றுகூறின்,—உலகுதனிலுள்ளோர்க்குமதுவேயாகு ம. எ-து.பிரபஞ்சத்திலுள்ளோர் காயமெடுத்துக்கொண்டதுந்தன் மஞ்செய்யவிரும்பியெடுத்துக்கொண்டதேயாம்,— ஒருத்திவயி ற்றினிலிருந்தயகுந்தாந்தாயளித்தலமகில்வந்தானென்னில.எ-து அங்ஙனமான்மாக்களைப்போல யோனிசாதனஞனதில்லை, மாதா யினுதரத்தேயிருந்தவ்வுதரத்தைத்தப்பிளந்து பூமியின்கண்ணே வந் தறத்தையுண்டாக்கினனென்று நீ கூறின,—தாயைக்கொன்ற னறுமத்தையின்றெனக்குச்சாற்றிடேலே. எ-து. அங்ஙனமா தாவைக்கொன்றறத்தையுண்டாக்கினனென்னில், அத்தாயை க்கொன்றான்கூறியதன்மத்தை யிப்போதெனக்குக் கூறவாயல் லே. எ-று. புத்தனபிறக்கிறகாலத்து மாதாவினுடைய வலமரு ங்குலாற்பிறந்தான், அவளுமாறுநாள்குற்றுயிரோடே கிடந்தே ழாநாளிறந்தாள்.இது புத்தர்மாதாக்க ளிருபத்துநால்வர்க்குமொ க்கும். (இதற்கு.) உ - ம். "உலும்பிலிவனத்து ளொண்குழை ததேவி, வலம்பமெருங்குல்வடுநோயுறும, லான்றோனவ்வழித் தோன்றினனுதலி, னின்றேழாநாளின்றுயிராவைத்தான்" இது விம்பசாரகதை யென்னுங்காவியம் பௌத்தருடையது ல், அதன்கட்கண்டுகொள்க. "முத்தாரம்புத்தர்தோன்றித்தாய் பழுவைமுறித்தேயிட்டார், கொத்துவாழ்குழலாளாகுங் குண் டலகேசிதானுங்; சத்திருவாங்கணவ னக்கால்தனையுங்கொன்

ட்டா, ரித்துணையாரிருவரும்வந் திங்கனே தவமுனாப்பா"
இது சிவபத்தர்கள வசனம். அகையா லவன்மாதாவேழநா?
லே மறிததாளென்பதவாகருததது. (ரு)

மாதாவுதரததைப்பிளந்துவருவது யோனியைப்பரிசிக்கலா சதென்றும் யோனிசாநசமழிவென்று மெண்ணிமாதாவயிறறைக்கிழிப்பிறததல் புககமசகோட்பாடு. உதரம வயிறு.

அலகிறநதயோனிவிறபடுநது சஙசாரஜீவன்கள் படுகிற விடுசுகன்கண்டு கருணையபாலாகி பெணணிறநதபிறப்பி ருப ப்ரைசகறபம பிறாககுழலானுகில இவன்செய்துகொளளுவகாரியமயாவதாம், புததததுவம்வேண்டிப்பிறாககுழன்றானல்லன. இவனபிறாககுழல புததத்துவநதானேவரும். புத்ததத்துவமவருவதறிநதுழவுமோ, வருவதறியாதுழவுமோ அறியாதுழன்றானாகில உலகததாமாததிரமாவன். அறிந்துழன்றானால் ஆகாசகாமிகளாயய புததாகளிலும் போகியையங்கண்டு ஞானமபிறக்கதெனவேண்டாம். தன்னை யாலாயிததாரககுச சஙதானநாசஞசொல்வதோ தததுவவுபதேசமாவது, அஃதுபதேசமாகாது. துககரூபமான சஙசாரத்திலவநதிப்பதிற்பொன்றவகேடுழகிதெனின்? ஸம்ஸாரதுக்கமுளதேயெனினுந் தபசாயுந்தானத்தாலுமுணடாகிய சுவாக்காதிசவுககியமுமுண்டன்றே, இதனைநகுணமொழிந்தானுகான். பழியுமபாவமுமாக்கியாசரித்தாரைசசெயததாலும் கன்மத்துக்கீடாகவுழன்றனரேசுவேச்சையாலே யுழன்றனரோ? கன்மத்துக்கீடாக வுழன்றானென்னில் துணையாளனாகிய தாசனைப்போற்பெருமையிலனாகும். சுவேச்சையாலுழன்றானென்னின் நரகத்திற்றுன்புறுவார்க்குப் புத்ததத்துவங்கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறுசெய்யவனென்னில் என்றுநரகதுன்பமில்லையாகும். என்றுவிசேஷக்குறிப்பிட்டனா ஞானப்பிரகாசா.

அரியினொடுநரியுழுவையாதியாக வானபோதறந்தி
ரிந்துகோறலாதி, பரிவினொடின்றுசெய்தனனுமில்லையாகி
ற பசிதனைக்குததினபதவனபழுதையோதான், கருதில
வனபரதுக்கதுக்கனெகிற கணவனிழந்தோர்கட்குக்கண்
ணிகுததித, திரியுமவர்துயரினுக்குமிரஙகுவோன்றன்
செயலறததுக்கழகியதாஞ்செபபுஙகாலே. (கூ)

(இ-ள்.) அரியினொடுநரியுழுவையாதியாக வானபோதறந்திரிந்துகோறலாதிபரிவினொடின்றுசெயதனனும். எ-து. உனனுதிபததனலகிறநதயோனிகளிற்பிறநதானென்றும் அபபடிப்பிறநதது கொலைமுதலியபாவஙகளைநீககிந தன்மததைபபரிபாலிக்க விரும்பியென்றுங்கூறினாய. அஙஙனமாயினபததன, சிங்கம் நரிபுலிமுதலியயோனிகளிலே சாதனானவிடத்துததன்மத்தை விட்டுக்கொலையைவிருமபிப்பலவான்மாக்களையுங்கொன்று தின்றவிதுபிரியதசோடுசெயதானுகவேண்டும்,—இல்லையாகிறபசிதனைக்குத்தினபதவன்பழுதையோதான். எ-து. அப்படிக்கொன்று தின்றுனிலலையெனறுசொலலுவையாமாயின் அநதயோனிசாதனனுயத திரிந்தவிடத்துண்டானபசிக்குப் புததன் றினபதுபழுதையோ? அன்றேன் மாமிசமன்றோ? இதன்றியும்,—கருதிலவன்பரதுக்கதுக்கனெகிற் கணவனிழந்தோர்கட்குக் கண்ணிகுததித்திரியுமவர்துயரினுக்கு மிரங்குவோன்றன்செயலறததுக்கழகியதாஞ்செப்புங்காலே. எ-து. பரதுக்கதுக்கனென்று நீ சொல்லின் பூகேதனுய்ப்பலவான்மாக்களைக்கோறலால்பொலலாதவனுனதன்றியும், கணவனைநீக்கிச் சோரத்திற்செல்லுமகளிருறுந்துயரத்தினுக்கும், கணைமுதலியகொண்டு கொலைத்தொழில்புரிவோர்துயரத்தினுக்கு மிரங்குவனென்னிலச்செய்தியவன்றன்மததுக்கழகிதாஞ்சொல்லுங்காலத்துங்கருதுங்கா

லத்தும் எ-று ஆகி. எ-னே. ஆகிபுத்தனென்றுமுன்னேகூட்டுக கருகில. எ-னே. கருதுங்காலத்தென்றுபின்னேகூட்டுக. ஆம. புலே. அல்லவென்க. அழகிதாமென்பதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு

அலகிறந்தயோனிகளென்னுஞ் செய்யுளுமிச்செய்யுளுமொழிதொடர். அலகிறந்தயோனிகளிற்பிறந்துகொலைமுதலியனசெய்து தன்மம் பாலித்தானென்பதனையும் பரதுக்கதுக்கனென்பதனையுமறுத்துக்கூறிற்று கள்வனிறந்ததென்றுபாடம். (ஞானம்) ஞானுஞ்சுயிர்க்கருளுடையோமென்கை மிகுதியாவாதவெனக்கொள்க கோறல்பொருளல்லதவனூன்றினலென்றும் பெரியோர்சொல்லுகையால். (கூ)

கண்ணிகுத்தித்திரியுமவாதுயரினுக்கும். எ-து. கண்ணிகுத்தியைத்துக்காதிருந்து பறவைகளவரவில்லை யொன்றிரண்டெந்தலையுமகப்படாமற் றப்பிப்போயிற்றென்று மிகவுந்துயரப்படுமவேடுவர்கட்கு மிரங்கித்திரியுமவனது, என்றும் "நல்லாதுயகத்திரங்குமதுநலங்காண், பொல்லாகதிரங்குதல் பொல்லாது." எனனும் திருவாசகானுங்கண்டுகொள்க. எ-ம. எம்முடையதேவனைப் பரதுக்கதுக்கனென்றது பிறர்கிலேசப்படுங்காலத்துயிர்க ளன்பாசகத்திலொழுகாம லவமேயோகிலேசப்படாநின்றனவென்றிரங்கிக் கிலேசப்படுதலாலென்க. இஃதன்றி நீசொல்லுமது விஷமங்காணுமென்னில் இது நீவிசாரித்தறியாதுசொன்னாய். பூர்வகணத்திற் கிலேசித்தசித்த மக்கணத்திறகெட வுத்தரகணத்திலுண்டாகியசித்தம் வேறாதலான் முற்பட்டசித்தக்கிலேசத்துக்குக் கிலேசித்ததனாலே பரதுக்கனென்றதனை. ஒருவனையிரக்ஷிப்பானொருத்த னுகாரத்தால்வந்தவியாகுலத்தை யுபவாசத்தான்மாற்றினாற்போலவும்சமுசாரத்தால்வந்தகிலேசத்தைத் துறவானிக்கவேண்டுமென்றியே கண்ணைக்

கொடுத்தான் குருதியைக்கொடுத்தான் மாம்சத்தைக்கொடுத்தா
னென்பதிரகசியமல்ல. பின்பு மாம்சாதி வாங்கிக்கொள்ளுவா
னுக்குத்தோஷமென்பதுனக்குத்தெரியாது "பொருளல்லவுன்றி
னனல்" எ-ம "பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூனதின்பவர்க்கு" எ-ம். பெரியோர்சொல்லுதலா
லே ஊனுண்டியாகட்சருளுடையோமென்கை மித்தியாவாதமெ
ன்க. ஓரசுரன்வந்து மாம்சந்தாவென்றால் அவனையறிவினாற்
போதித்து மாம்சத்தைமாற்றி யன்னாதிகளினாலுருசிக்கப்பண்
ணிற் கிருபாளுவாவன், அப்படியன்றி மீண்டுமாம்சமேகொடுக்
கில் அவனந்த வசுரனுக்கொப்பாவனென்க. ஆகையினாலே நீ
சொன்னதாகாதென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

**ஒருபொருளைத்தேடியதற்குரையுந்தேடியுரைப்பத
ன்முன்னுணர்விறக்குமுனக்குநூலென், மருவிவருஞ்ச
ந்தானவழியிலென்னில்வாயுரைத்ததேயுரைத்துவழங்கு
மாகும, பெருகுவதுகெட்டென்னிலதுபோலாம்பின் பி
தறுரைத்ததறியாதுபேதைசொல்லுங், தருவதுநூலெப்
பரிசுமுதனடுவோடிறுதி தானவிருத்தமின்றியதுசாற்றி
டாயே. (எ)**

(இ-ள்.) ஒருபொருளைத்தேடியதற்குரையுந்தேடியுரைப்பத
ன்முன்னுணர்விறக்குமுனக்குநூலென். எ-து. ஒருபொருளைத்
தேடி யதற்கேற்றதோர்சொல்லையுந்தேடிச் சொல்லொடுபொரு
ளைக்கூட்டி நூலாகக்கூறுதன்முன்னே யுன்ஞானங்கெடுமாதலா
லுனக்கு நூலுண்டாம்படியென். அற்றன்று,—மருவிவருஞ்சந்
தானவழியிலென்னில் வாயுரைத்ததேயுரைத்துவழங்குமாகும்.
எ-து. அவ்வறிவுபொருந்திவருந்தொடர்ச்சிவழித்தோன்றின நூ

லாமென்றுபதேசிக்கூறின, முன்சொன்னவக்கரமென்றறையே ப
ன்சொல்லிக்கிறக்கவேண்டும். அதனை.—பெருகுவதுகெட்டு
னிலதுபோலாம்பின எ-து முன்ன ஒகெட்டப்பினபோ
ர்வு மிககவறிவாமென்றுகூறலை அங்ஙனம் பின்றேன
ம் உங்ஙனத்திற் கெடுகையாலே முன்னம் ஏகொமத்தில் — பிற
துனைத்தரியாதபேதைப் பாலொருவருக்குநூல் எ-து உனது
ஆலயித்தா சொல்லுஞ்சொல்லு ம யாது சொல்லுஞ்சொல்லு
ஞ் சொல்லிறரும,—பரிசமுதனடுயேப் பதி தானவருர்ற
மினரியதுசாறறிடாயே எ-து அலாவுதுமுதன்டுயிறுகிம
டாதலலாதாதலா லெடுபெற பதனதுநூல, உனனுடைய
ந்துநூலேயென்றுடன்சொலவாயலல எ-து பித்துனாடம
ன உமமைவிரிகக. சாதானவழியாவன—நாலவகை அவை யே
சநதனம, வாயுசநதானம, தாராசநதானம, பிபிலிகாசநதான
மெனக பெருகுவது கெட்டெனாது, கெடுதல நாலவகையில
கெடுவொதகிததல

இசசெய்யுளாமுகரைததனபட்சநெ மறுத்துக்கூறிற்று

ணீ கரப்பஞானம பிராநதினென்பதனாலும "விகலபயோ
ரடட்டதா" னென்பதனாலும நிரவிசகறபஞானியாயிருக்கிற சுகதனு
டையசததம பிறவாதாகலின சாததிரஞ்சொன்னபடி யெங
னேசொல்லாய முன்றேபின மலவுடையதெயெனககொள்க
என்றா ஞானப்பிரகாசர்

முன்னுகப்பலவறங்கள் பூரித்தெமபிறைவன் முழு
துணர்ந்திங்கருளினுலுயிர்கண்முத்தியடையப், பின்னு
கப்பிடகநூலுரைத்தானென்று பேசினுயிவன் முன்பு
பேறங்களபுரிநால், சொனனூரறிவனைப்போன்முன

றொருவனென்னி லவனுக்குச்சொன்னானெனத்தொட
ரச்சியாகி, யனையபின்னவத்தைப்படுமொருவனின்று
மாரோவுன்பாழியிருப்பாரிதனையறையே. (அ)

(இ-ள்) முன்னைச்சபபலவறங்கள் பூரித்தெம்மிறைவன்முட்டுணராத நிலகருள்ளானுயிர்களைமுத்தியடையப்பின்னைகப்பிடகநூலுரைத்தானெனறுபேசினாய். எ-து. ஆதியிலேயெம்முடையசுவாமி பலதருமங்களைச்செய்து நிறைந்து சருவஞ்ஞனாய் கிருபையாலே யான்மாக்கள் வீட்டின்பமடைதற்கும் பின்பறஞ்செய்தற்கும் வழியாகிய பிடகநூலையருளினானென்று டத்தநீ சொன்னாய்;—இவன்முன்பு பேரறங்கள் பரிநூலசொன்னாரொரிவனைப்போன் முன்னொருவனென்னில. எ-து. பெரியவறங்களையுடைத்தாக யிவனுக்கு முற்பட்டுச்சொன்னவராரா அவனுக்குமுன்பவனாசாரியன்சொன்னனென்று கூறின்,—அவனுக்குச் சொன்னானெனத் தொடர்ச்சியாகி யனைப்பின்னவத்தைப் படுமொருவனின்றும். எ-து. அவனாசாரியன் றனக்குச் சொன்னானென மேன்மேற்றொடர்ச்சிப்பட்டுப் பினசொல்லுத்தரமின்றி முட்டுப்படுமொகையால் சாத்தாவுமில்லையாம். இதன்றியும்,—ஆரோவுன்பாழியிருப்பா ரிதனையறையே. எ-து. உன்பள்ளியு ணீசெய்வமென்றேத்த விருப்பாராரோ நீ கூறுவாயாக. எ-று. அனவத்தைப்படுமொருவனென்றாய், அனவத்தைதயென்பதொரு தோடங்கொண்டு நின்றுசொன்னொருவனென்றாயென்பது. அநவத்தையாவது. நிலைகாணாதது, அல்லதுமுடிவுகாணாதது. அன்றாய் அசை. (அ)

முனைகவருள்ளன என்பதற்கவன்வசனம். "எண்ணிறந்தகாலங்களெம்பொருட்டான்மிகவுழன், றெண்ணிகந்தவுலகங்களிருடீர வொருங்குணர்ந், தெண்ணிகந்ததானமுஞ் சிலமுமி

கையாகி, யெண்ணிகந்தகுணத்தினனெம்பெருமானலலனோ'
அவனைப்போல முன்னொருவராவரா தன்னையகாரன் முதல்
வனோ என்றார ஞானப்பிரகாசர்.

இந்நூலைச்சொன்னவன்றானிங்கிருந்தானெனனிவ
வனிருத்தியேத்துமவனெங்கிருந்தானெவனோ, வந்நூ
லோகுருவந்தவடைவுமுனக்கில்லையடைவுதரின்முடிவி
னகணாதிபோதன், சொன்னனுமவைவேதாகமங்களா
குஞ்சுருக்கியூண்டவம்புரியச்சொலலுவதெல்லோரு,மு
ன னூல்கண்கழுவாதேயுதிப்பதன்முன்புலாலோ னெண்
டானேருன்பிரியனுணாத்ததொருநூலே. (௯)

(இ-ள்.) இந்நூலைசசொன்னவன்றா னிங்கிருந்தானென்
னில் எ-து. இந்தப்பிடகசாத்திரஞசொன்னபுத்தாசாரிய னி
ப்பளியிலிருந்தானாகில்,—இவனிருத்தியேத்துமவ னெங்கிருந்
தா னெவனோவந்நூலோகுரு வந்தவடையுமுனக்கிலலை. எ-து
இவனாசாரியனாக வேததப்பட்டவனுவா னெவ்விடத்தான, கட
வுளாவதெவன், அவனாற்சொல்லப்பட்ட நூலெவ்விடததது, அ
வைகாணப்பட்டதில்லை ஆதலாற்குருசந்தான வமைவுமுனக்கி
லலையாம்,— அடைவுதரின்முடிவின்க ணாதிபோதன்சொன்
னனுமவைவேதாகமங்களாகும். எ-து. நூலடைவுசொல்லப்புகி
ன் சங்காரத்தினகணழிவில்லாதபாமேஸ்வரன் சொல்லப்பட்ட
நூம் அவை வேதாகமமெனபா,—சுருக்கியூண்டவம்புரியச்சொ
லலுவதெல்லோரும். எ-து. இவ்வாகமங்களின்சார்வுசொல்லு
வார்களு முணவைச்சுருக்கித்தவத்தைப்புரிதலே. இவையன்றி,-
உன் னூல்கண்கழுவாதே யுதிப்பதன்முன்புலாலோனெனபானே
ருன்பிரியனுணாத்ததொருநூலே, எ-து, உன்னுடையபிடகநூ

ல் கன்கழுவாதுகிக்குமுனனேபுலானுடனுணபானொரு போசந
பபிரியன்சொல்லப்பட்டநூலாம் எ-று. ஊணசுருக்குதல் தபசு
பண்ணனுமவா போசநதக்கு முத்திரையும்பாாத்து வாயுவசகு
வழககமுஞசலத்துககிடமுமாக வூணைசசுருககுவது. (௬)

கைகழுவாதுகிப்பதன்முன்புலாலோடுணபான் என்றத
னுற புத்தன்சாவகனனல்லனென்பதும் அவனபிடகநூல் மல்ல
வுள்ளநூலென்பதும் அந்நூலிற்கூறியது துராசாரமென்பதும்
போநதவாறுகாணக. என்றுரோருரையாசிரியா.

மூன்னூலுமவழிநூலுஞ்சாாபுநூலு மூன்றுகுமு
லகத்துமொழிந்தநூல்க, ளிந்நூலிலுன்னூலிங்கெந்நூ
லென்னிலிந்நூல்காணென்னூலெனறியம்பமாட்டா, யு
னனூலுமொருநூலாயுரைப்பதென்னே யுலட்டுநூல்ப
ருத்திநூல்சிலம்பிநூல்க, ளந்நூலுமல்லாதேபொய்ந்
நூல்கொண்டிங்கறகோறறுததிரிந்தவாறழகிதாமே.(௧௦)

(இ-ள்.) முன்னூலும்வழிநூலுஞ்சாாபுநூலுமூன்றுமுல
கத்துமொழிந்தநூல்கள். எ-து. பரமேஸ்வரனருளிச்செய்யப்பட்
டிவ்வுலகின்கண்வழங்குநூல்கள் முதனூலும்வழிநூலும் சார்
புநூலுமெனமூன்றுவிதமாம. அவைவேதாகமபுராணங்கள்,—
இந்நூலிலுன்னூலிங் கெந்நூலென்னி லிந்நூல்காணென்னூ
லென்றியம்பமாட்டாய். எ-து. இங்ஙனமூன்றுவிதமானநூலி
லுனனூலெந்தநூலென்றுகேட்டா லிந்தநூல்களி லென்னு
டையநூல் இந்நூலென்று சொல்லவல்லையல்லை. ஆகலால்,—
உன்னூலுமொருநூலாயுரைப்பதென்னே. எ - து. உன்னூலை
யொருநூலாய்ச்சொல்வதெப்படி,—உலட்டுநூல்பருத்திநூல்சி

ம்பிநூல்க ளென்றுமல்லாதேபொய்ந்நூல்கொண்டிங் கறசே-
டிதசிரிக்கவாறழகிதாமே. எ-து. உலகுடையாறசெய்தநூல பரு
தியாற்செய்தநூல இலம்பியாற்செய்தநூலென்று சொலலப்ப
ட்டநூலகளின்றகுதியுமலலாத வுனதுபொய்யாகியநூலைக கொ
ண்டிங்கறத்தையுண்டாககிநடந்ததாசசரியம. எ-று.

ஒருபொருளைத்தேடியென்னுஞ்செய்யுண்முதலிசசெய்யுட் சாருமபிடகநூலைமறுததுக கூறிற்று. (கo)

அழகிதாமென்றது கற்கரித்துநன்றாட்டாய் என்பதுபோல மோசசகொண்டாட்டம். "முதல்வழிசார்பெனநூன்மூன்றாகும அவற்றுள், வினையினீங்கி விளங்கியவறிவின், முனைவன்கண்ட து முதனூலாகும்." "முன்னோர்நூலின் முடிபொருங்கொததுப் பின்னோன்வேண்டும் விகற்பங்கூறி யழியாமாபினது வழிநூலாகும்" "இருவர்நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவேறு டையது புடைநூலாகும்." என்பதுபசுளாவிக்கொள்க. என்று ஞானபிரகாசா.

புத்தனவன்பொன்றக்கெட்டுப்போனனென் றுபோ
ற்றுவதிங்காரைநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா, செத்தவாக
குசசிலகிரியைசெய்பலிககுச்' செய்தலாக்கும்புண்ணிய
மாமெனறுசெப்பி, னித்தமுயிராதலாற்பலிக்குஞ்செய்
தி னினைந்துதருவானுமுளனுகவிவ்வாறில்லை, வைதத
சுடர்த்தீபமறமாய்ந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிநெய்கூட்டு
பதிகேடுன்வழக்கே. (கக)

(இ-ள்.) புத்தனவன் பொன்றக்கெட்டுப்போனனென்று போற்றுவதிங்காரைநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா. எ-து. பொய்த்

நவநதைச்செய்யம்புதநா கீயுன்ஞசாரியன் முதலறக்கெட்டுப் போயினனென்றுசொல்லி இவவிடத்தப்போந்துவதியாவ ரா,—செத்தவர்க்குசசிலகிரியைசெய்யவிங்குச செய்தவர்க்கும புணணியமாமென்றுசெப்பின். எ-து. இறநதோரைநோக்கிச்செ ய்தநன்மை இருந்தோர்க்குப்புணணியமாமென்றுகூறின்,— நித் தமுமிராதலால். எ-து ஆசையாலுயிரக ளநித்தமன்று, நிததமா தல்வேண்டும்.— பலிகளுஞசெய்திநினோர் தூதருவானு முளனுன கவ்வாறில்லே. எ-து. அதனனிகொடுக்கும் பலியாலுண்டாகிய புணணியமித்தன்மையென்றுநினோர் தப்புணணியபலமருளுவா னுமொருகர்த்தாவுணடாகவேணடும். இந்நெறியுன்னுனெறிய ன்று,—வைத்தசுடர்த்தீபமறமாயந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிநெய் கூட்டு மதிகேடுன்வழககே. எ - து. பொன்றக்கெட்டவாகுச் செய்யுஞசிறப்பாகிய வுனதுவழக்குத் தீபம்பொன்றக்கெட்டவி டத் திறந்ததீபத்துக்குபகாரமென்றுகருதிநெய்யந்திரியுஙகூட்டு மறிவின்மையாமுன்வழககு. எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தன்கததாவில்லேயென்கையாற் செய்யுங் கனமத்தாலும் பலமில்லேயென்றுமறுசதுக்கூறிற்று. (ஞானம்:) உருவகந்தமாகியபுத்தனொன்பு தூதுநாயனுனொன்றுந தாடகாய னுனொன்றுமின்றும் ஸ்மிருதிகாட்டுகிறுனென்கையால் உருவகந் தங்கெட்டதில்லேயாம். ஆகவே மற்றநாலுகந்தமுங்கெடாது. அ தனுலவர்பொன்றக்கெடலாகிய முத்தியுமடைந்திலர். புத்தன்சு கதன்மகன். உன்னுனெறியன்றென்றதனுல் எமதுமதக்கோ ளென்பதுகருத்து. (கக)

நூலுணாத்தானொருவனுளனென்றநுமானத்தானு ல்கொண்டிங்கதிந்தாற்போனுலா நூலின், பாலுணாத்த பொருள்களெல்லாமநுமானமென்னிற் பரலோகபாதா

ளலோகங்களொருசொல், லாலுணர்த்த நூலின்றியறை
யாயின்றே லவையறிந்தபடியெனுனதநுமானமன்றே,
மேலுணர்க்கும்பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சியநுமான
ம்விட்டபொருள்விளக்குவதாகமமே. (௧௨)

(இ-ள்.) நூலுணர்த்தானொருவனுளனென்றநுமானத்தானூ
ல்கொண்டிங் கறிந்தாற்போனூலாநூலின்பாலுணர்த்தபொருள்
களெல்லா மநுமானமென்னில். எ-து. நூலைசொன்னவனொ
ருவனுண்டென்று நூலைக்கண்டநுமித்தாற்போல நூலின்பகு
தியிற்சொன்னபொருள்களெல்லாமறிகை யநுமானமென்றுபுத்
தநீகூறின்,—பரலோகபாதாளலோகங்க ளொருசொல்லாலுணர்
த்தநூலினறியறையாய். எ-து.பூமிக்குமேலானவுலகங்களின்செ
ய்தியுங் கீழானவுலகங்களின்செய்தியு நூல்கொண்டுசொல்லுவ
தின்றி யநுமதித்துச்சொல்லலாமாயிற்சொல்லாய்,— இன்றேல
வையறிந்தபடியெனுனதநுமானமன்றே. எ-து. அந்தநூலில்லை
யாயினந்தவுலகங்களிற் செய்தியறிந்தபடியென்? உனதநுமான
ததாலறியும்பகுதியன்றே, ஆகையால்,—மேலுணர்க்கும் பிரமா
ணமுனக்கில்லைக் காட்சியநுமானம்விட்டபொருள் விளக்குவ
தாகமமே. எ-து. (மேலுணர்க்கும்பிரமாணமுனக்கில்லையெனப்
பினனேகூட்டுக.) காட்சியானு மநுமானத்தானுமறியாதபொரு
ளையறிவிப்பதுநூல். அந்நூற்பிரமாணமுனக்கில்லையென்று நீ கூ
றின், நீ முன்சொன்னபிடகநூற்பிரமாணமு முனக்கில்லையா
ம. எ-று.

இச்செய்யுள்பிரமாணமில்லை யென்பதனைமறுத்துக்கூறிற
று நூலுண்டேலறைவாய்பாடபேதம் (௧௨)

இனியநுமானத்தாலறிந்தோமென்பையாகிற் காரியாநுமா
னத்தாலறிந்தாயோ? காரணாநுமானத்தாலறிந்தாயோ? காரி

யாநுமானத்தாலறிந்தாயாகிற் புகையைக்கொண் டக்நியுண்டெ
ன்றறிந்தாற்போலவும் ஆற்றுநீர் பெருகிவருதலைக்கொண்டுமேலைத்
தலையின்மழைபெய்ததுண்டென்றறிந்தாற்போலவும், பரலோக
பாதாளலோகங்களுண்டென் றெந்தக்காரியத்தாலறிந்தாய் அ
ன்றிக்காரணாநுமானத்தாலறிந்தாயாகில் மேகமானதிருண்டுமி
ன்னியிடித்தாரபாரமாயெழுந்ததுகண் டிந்தமேகமானது மழை
பெய்யுமென்று நிச்சயித்தறிந்தாற்போலவுங் கா்ப்பிணியாயிருப்
பாளைக்கண் டிவள்பிள்ளைபெறுவாளென்று நிச்சயித்தாற்போலவு
மிந்தப்பரலோகபாதாளலோகங்களுண்டென்றறிந்ததெந்தகார
ணத்தாலேசொல்லுவாயாக. மேகோந்நதி விசேஷாத்புசியாததி
யாதலாலீது பெய்தாலும் பெய்யும் பெய்யாமற்போனாலும்போம்
ஒருத்திவயிற்று வீக்கங்கொண்டிவள்கர்ப்பிணியென்றும் பிள்ளை
பெறுவாளென்றுஞ்சொல்ல விசுவாசமில்லை. பெற்றாலும்பெறு
வள் மகோதரத்தினாலே வயிறுவீங்கிப் பிள்ளைபெறாமற்போனா
லும்போவள். ஆதலா னீர்சொன்னகாரிய காரணாநுமானங்கள்
கூடாதென்னில் நீகாரியகாரணாநுமான விலக்கணங்களையறியா
மல்மழைபெய்யு மேகத்தின் சொருபமும் பிள்ளைப்பெறுங்கா்ப்பி
ணியிலக்கணமுமறியாமற்சொன்னாய், காலவிழுந்து கறுகிவருத
ன்முதலான குறிகளையுடைய மேகமானது பெய்யுமென்றும
தோலுநெகிழ்ந்து, வாயும்வெளுத்துக், கனசகளும்பசலையாய், மு
லையும்புடைத்து, முலைக்கண்களுங்கறுத்து, சுருங்கியுமிருக்குமி
வைமுதலான குறிகளையெல்லாமுடையகா்ப்பிணி பிள்ளைபெறு
வாளென்றும் இந்தமுறைமைகளை நீ யறியாய். இவைநிற்க இ
வையிரண்டுமல்ல தர்மதர்மியநுமானத்தால் அறிந்தோமென்னி
ல் இதுகடாதிகளைக்கொண்டு குலாலனுண்டென்று காணகை
யாகும். இதற்குவாதிக ணிமித்தகத்தாவுக்குக்காட்டுமிலக்கண
மாதலானீசொன்னதடாது. சுவார்த்தாநுமானம் பார்த்தாறு

மானமெனுமிரண்டிற் பரார்த்தாநுமானத்திலே துவாக்கிய வந்நு வயவெதிரேகிச்கு பக்ஷ ஸபக்ஷ விபக்ஷத்தாலறிதல் வேணுமெ ன்றும் உலகங்களை பக்ஷ ஸபக்ஷங்களாலறிவிக்ககூடாது. ஸப க்ஷததுககுப் பிறிதுகாட்டல் துச்சமானவலகங்களிலலை அதனுற் கூடாது. அன்றியும் பாதிதமும் சற்பிரதிபக்ஷமுஙகொண்டிலே, அதனுலும் பொருள்விளங்காது. ஆதலாலுனககுச சாத்திரபபிர மாணமுண்டென்றறியப்போகாது, பிரத்தியக்ஷாநுமானத்தால றியப்படாதபொருள்களைச சாத்திரஙகொணடறியவேணும். அந தச்சாத்திரம வேதாகமமென்றறிவாயாக. என்றூர ஞானப்பிர காசர்.

எப்பொருளுமநித்தமௌவியம்பிடுவையநித்த மி ல்லதறகோவுள்ளதறகோவுளதிலதானதற்கோ, செப்பி டினில்லதற்கிலலதென றுமில்லை சென்றடைவதுள்ள தற்கேலுள்ளதென் றுமூண்டா, மப்படிதானுளதிலதாம ப்பொருளுக்கென்னி லுளதிலதாகாதிலதுமுள்ளதாகா, விப்பொருளுக்கநித்தமிலையென்றுன்றைககாட்டா வெ னிறமேறுன் றுமபொருணின்றிங்கிறுதியாமே. (கரு)

(இ-ள்.) எப்பொருளுமநித்தமென வியம்பிடுவை. எ-து. எல்லாப்பொருளுநித்தமில்லையநித்தமென்று புத்தா நீசொல்லா நிற்பை;—அநித்தமில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ வுளதிலதானதற கோ. எ-து. நீகூறியவநித்த மில்லாதபொருளுக்கோவுள்ளபொ ருளுக்கோவுளதிலதானபொருளுக்கோ,— செப்பிடினில்லதற்கி லலதென்றுமில்லைசென்றடைவதுள்ளதற்கே லுள்ளதென்றுமூ ணடா மப்படிதானுளதிலதாமப் பொருளுககென்னி லுளதிலதா காதிலதுமுள்ளதாகா. எ-து. அநித்தமில்லாததற்கென்று நீ கூறி

ன் இல்லாததென்றுமில்லையாம்,ஆகையாலில்லாததற்குண்டாவதில்லை. உள்ளதற்கென்றுகூறின் உள்ளதில்லையாகா தென்றுமுண்டாகவேண்டும். உளதிலதாமபொருட்கெனறுகூறி னதுவுமுளதிலதாகையாலுள்ளதிலலையாகா விலலாததுண்டாகாது. அதனாலிவையநித்தியமன்று,— இப்பொருக கநித்தமிலலையென்றென்றைக்காட்டாயெனில். எ-து. தோன்றும்பொருள்களி லிப்பொருணித்தமல்லா தநித்தமென்றொன்றைககாட்டாயென்றுகூறின்,— தோனறுமபொருணின்றிங்கிறுதியாமே. எ-து. தோன்றும்பொருளகளாகிய தூலவுடல்தோன்றிநின்று கெடுதலையுடைத்தாம். எ-று. ஆதலாற்சூக்குமவுடலுக் கநித்தமிலலையென்பது கருத்து. அன்றியுநதோன்றியிடுநதூலதேகமும வன்னபேதமுமொருக்காலுமிடையறுமற் றென்றுதொட்டுவருதலாலதுவுநிதியமெனலுங கருத்தாககொளளினுமமையும. (கங)

"இல்லாதனபிறந்துள்ளனமாயுமென்றிம்மயககம்,நல்லாகமவறிஞாக்கில்லைநாட்டியதத்துவங்ச,ளெல்லாமியம்புமுறையேபிறக்குமிறக்குமுத்த,ரல்லாவனுக்கட்கநுபவகாரியமாகின்றே." என்னுந்திருவாக்கினுள்ளுமறிக. ஸர்வம்க்ஷணிசம்ஸகிருதுவாகரு என்றுசொல்லுவை, பூாவக்ஷணவத்தியாகியயான்கையறக்கெடேன் வபரக்ஷணவத்தியாகியயா னவனிலந்நியனென்றாய், இவ்வாறுமுன்புண்டாகியமூழுக்கேட்டினையும் பின்புணடாகிய தனதநநியத்துவமுஞ்சொல்லுகின்ற பூாவக்ஷணவத்தியையறியுமாறென்விசாரியாய்,பூர்வம்க்ஷணங்கெட்டு தத்க்ஷணந்தோற்றுகிறது சததோ அசத்தோசதசத்தோ.சத்தெனில்க்ஷணபங்கமில்லையாம்,அசத்தெனிற்காணும்பொருளில்லாதாம்,சத்துமசத்துமாயிருக்கும்பொருளுக்கென்னில் அநேகாந்தபக்ஷபிராந்தனுவை, ஆதலானீயெப்பொருளுக்கநித்தியஞ்சொன்னாய். எல்லாங்கண

த்திலேதோன்றியழியுமென்பையாகின் முடிவிறகணத்திலேகெ டுமாகி லந்நியோந்நியம் பரிசித்துப்பிறகுமோ பரிசியாதுபிறக் குமோ பரிசியாதுபிறக்கிற்சம்பந்தமின்மையாம் இடையறவின் றிணிதாம்பரிசித்துப்பிறக்கிறுசம்பிறவாதுநின்று தத்க்ஷணத்தி ற்சம்பவித்தலால் அத்தியந்தநாசம்பிறந்ததில்லையாம். அத்துவி தஞானருமாகியவான்மசித்தியுமாம் க்ஷணாம்சத்ததிஷ்டாந்தி யென்னுமுன்வசநம் வியததமாமெனக்கொள்க எனரூர்ஞானப் பிரகாசா

அங்குரம்வித்தினைக்கேட்டிறறேனறுமதுபோல வெ னைத்துருவுநகெட்டுவழியாகுமெனனி, னநகவற்றுககா ககக்கேட ணறநதாயெல்லா மநித்தமெனுமுணாமறந்தாய ருகனுமானுயநீ, யிநகுமுனை யிலைமரமாயெழுந்தீண்டிச செல்லாதிறந்ததேயெழுந்தபடி நில்லாதென்னின், மநகி யிடாதேபாலதருணவிருதததையாய வரும்வடிவுதிரிந்து நின்றுமாயுநகாணே. (கச)

(இ-ள்.) அஙகுரமவித்தின்கேட்டிற்றேன்றுமதுபோல வ னைத்துருவுங்கெட்டு வழியாகுமென்னில், எ-து. முளையானது வித்தைககெடத்தோன்றுமதுபோல வெல்லாருபங்களுங்கெட் டுப்பின்பவ்வழியே தோன்றுமென்று புததநீகூறின்,—அஙகவ றறுககாக்கக கேடறைந்தாயெல்லா மநித்தமெனுமுணாமறந்தா யருகனுமானுய்நீ. எ-து. (இதனை எல்லாமநிததமெனு முணாம றநதாயஙகவற்றுக் காக்கக்கேடறைநதா யருகனுமானுயென்று மாறுக.) எல்லாமநித்தமெனுஞ்சொல்லைமறந துருக்கட்காககக் கேடுகூறினுய். அதனுல்நீயும் க்ஷமணன்மதவழியிலேயாயினுய. அறறன்று,—இங்குமுனை யிலைமரமாயெழுந்தீண்டிச் செல்லாதிற

ந்ததே யெழுந்தபடி நில்லாதென்னின். எ-து. இவ்விடத் தம்மு னை யிலையுமாமுமாய்வளர்ந்து செல்லாதவளர்ச்சியைக கைவிடு வானேன். ஆதலாலெழுந்தபடி நில்லாதென்று நீ கூறின்,—மங்கியிடாதே பாலதருணவிருத்தையாய் வருமவடிவுதிரிந்துநின்று மாயுங்காணே. எ-து. தோன்றினவடிவவுருவங்கெடாமனின்று பாலதருண விருத்தவவத்தையைப்பொருந்தி யவ்வவத்தைதோறும்பேதப்பட்டுப் பின்புதூலவுடல்கெட்டுப்போம். எ-று எனவே தூலவுடல்கெட்டுச் சூக்குமவுடனிற்குமென்பதுகருத்து.

எப்பொருளுமநித்தமெனுஞ்செய்யுளு மிசசெய்யுளு மநித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. க்ஷமனந்தல அவெநிநாஸ்திவாதஞ்சொல்லலால். (கசு)

செம்படப்புத்தமொன்றுந் திரிபிடகசாத்திரச்சாக்கியருஞ்சாசவர்க்கருமனமேரு நாத்தியாக்குநாதராவாரென்றும், ஊதியத்துக்குப்புகக்குமுதலிழந்தாயென்று மவர்கள்சாத்திரத்திலேயுன்னைப் பங்கிக்கவு மிலச்சைகெட்டங்கேறலைமடுத்து விழுந்தாய்காண் அப்படியாகிலுனக்கொக்குஞ்சாரவாகனுகவமையாதோவென்றுச்சரியப்பட்டதெனக்கொள்க. நீல கேசியிலுன்னையவன் பரிக்ஷிக்கும்வசநங்கேட்டறியாயோ வெனநிந்தித்ததெனக்கொள்க. என்று விசேஷித்துரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். (கசு) வரையாலன் (கூஉ) வரைதருணன் (அ0) யௌவனன் அதற்குமேம்பட்டவன் விருத்தன்.

உடல்பூதமெனிலொன்றுகமொன்றுபகையொன்று
வுதிரசுககிலமென்னின்மரததிலுளுககல்லி, னிடமாக
ததவலையுருவாநதவாறியமபா யிருவினைகாணெனின்வி
னைகளிரண்டுருவாயிற்கும், இடமாகவன்னமுருவென்

னுண்ணவுண்ணச்சென றுவளருஙகாயந்தேயுமுணர்வெ
னனின, மடவோனேயருவுணாவிஙகசேதனமாயுருவா
ய வளராதுவருமில்லாதெனினமலாவானவருமே. (கரு)

(இ - ள்.) உடல்பூதமெனி னொன்றுகொன்றுபகை யொன்றா. எ-து. புத்த நீயுருக்கள்பூதரூபமென றுகூறின் பூதங்களொன்றோடொன்று பகையாதலா லவைதம்மிற்கூடி யுருவாகாது,—உதிரசுக்கிலமெனனின்மரத்தினுருக கல்லினிடமாகதரவேயுருவாநதவாறியம்பாய்- எ-து. சுச்கிலசுரோணிதங்கள்கூடி யுருவாமென்றுநீகூறின், மரமிடமாகத்தோன்றுமுருவுங் கல்லினிடமாகததோன்றுந் தவளையு முருப்பெற்றதற்குச சுக்கிலசுரோணிதங்கள் கூடிவந்தவாறுசொலலாய்,— இருவினைகாரணனின் வினைகளிரணடுருவாய்நிற்கும். எ-து. புண்ணியபாவஙக டாமே யுருவமாமென்றுகூறிற் புண்ணியமும்பாவமு மிரணடுந தம்மிற்கூடி யோருருவந்திரண்டதாக வேணடும். அதுகூடாது,—திடமாகவன்னமுருவெனி னுணணவுணணச் சென்றுவளருஙகாயந்தேயும். எ - து நிச்சயமாகவே யன்னசாரமேயுருவாமென்றுகூறிற் போஜநத்தால்வளருங்காயம் விருத்தாவத்தையில்வளராது தேய்தல்காணடும். அதனாலன்னசாரமுமன்று,—உணாவெனனின்மடவோனே யருவுணர்விஙகசேதனமா யுருவாய் வளராது. எ-து. உணர்வுதானேயுருவமெடுத்துக்கொண்ட தென்றுகூறின் அறியாதவனேயருவமாயிருககுமறிவு அசேதநமாயிருககுமுருவமா யிவ்விடத்து வளராது,— வருமில்லாதெனின்மலாவான்வருமே. எ-து. இல்லாததொன்றுருவமாய்வருமென்றுகூறின் இல்லையாயதில்லையேயாம். ஆகையானீகூறிய விதுமயக்கமாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பூதங்கள் சுக்கிலசுரோணிதங்கள் கன்ம மன்னமய முணர்வென விவைதனித்தனியே யுட்லெடுக்குமெனப

தனை மறுத்துக்கூறிற்று. மலாவான்வருமேயென்று பாடமாக லால ஆகாயத்தேபுட்பம்வரவேண்டுமென்க. புண்ணியமும்பா வமுமாருகையா லிரண்டுங்கூடியோருருவராதென்றார். (கரு)

பூதங்களொன்றுக்கொன்று பகையாவது நீர் குளிர்ந்துநெருப்பைக்கெடுக்கும், நெருப்புச்சுட்டுத்தண்ணீரைக்கெடுக்கும், மண்வலிதாய்நிறைந்து காற்றினைச்சலிக்கவொட்டாது, வாயுவானது மண்ணைப்பறக்கடிக்கும் ஆதலாலொன்றுக்கொன்று விரோதங்கூடி நிலலாதாகையா லுன பக்ஷமாகாதென்றறிவாயாக. பூதமுஞ் சுக்கிலசுரோணிதமுமிருவினையுமன்னமுஞ் சரீரமல்லவென்றது பஞ்சபூதபரிணாமமுஞ் சுக்கிலசுரோணிதமுமிருவினையேதுவாகவு மன்னசாரமுமிவையித்தனையும் சகாவாகக்கொண்டு சூக்ஷமரூபங்காரணமாகத் தூலசரீரமுண்டாயினதெனக் கொள்க. இவவாசிரியர் "தூலமாமுருவினுக்குச்சூக்குமமுதல்" என்றதனானுமறிக. உணர்வுசரீரமல்லவென்றது இங்ஙனஞ்சொன்னவேதுக்களினாலேயுணர்வுகூடி யுணர்வுக்குவேறாகச் சரீரமுண்டானதல்ல துணர்வே சரீரமல்லவென்றதெனக்கொள்க. இல்லாதது ண்டாகாதென்றது. "இல்லாதனபிறந்துள்ளன மாயுமென்றிம்மயக்கம நல்லாகமவறிஞர்க்கில்லை" என்னுந்திருவாக்கினானு மில்லாததுண்டாகாதெனக்கொள்க. "மாயையினுள்ளவஞ்சம்வருவதுபோவதாகுமீயதிங்கில்லையென்னினிகழ்ந்திடுமுயலிற்கோடு" "உள்ளதேதோன்றும்பாதானத்தாடைதா னுள்ளதோமண்ணிலுளையோர்து." என்னும்திருவாக்குகளுள்ளுங்கண்டுகொள்க. இல்லாததுவருமென்பதற்கவன்வசநம். "தோன்றுவதுளதாகிற்சூல்கன்னிக்குளதாகும்" உள்ளது கெடுமென்பதற்குவசநந்தீவாயுவிறக்கெடும். அன்றியும் மரத்தினுளுவுங்கல்லிற்றவளையு மில்லாதது தோன்றுமென்பதற்குவமையென்னில ஜநநங்கணிரப்பீஜ

பீஜமெனவிரண்டாம். அவை நிர்ப்பீஜஜநநங்களாம். அதுதானி ல்லாததேயன்றோவெனில் அன்று. அவைபிரமசிருஷ்டிவிதியெ னக்கொள்க. பிரமசிருஷ்டியில்லாதது தோற்றுவிக்குமோ, தோ ற்றுவிக்குமெனில் ஆகாசத்திற்பிரபஞ்சஞ் தோற்றுமென்பதற் கொக்குமெனக்கொள்க. இதுஞானப்பிரகாசா கூறியது.

என்றுமிலாதொன்றின்றாய்வருமுருவம்வித்தினெ ழுமரம்போலெனின்விததினுண்டாய்நின்றெழுங்கா,ணி ன்றதேல்விததின்மரஙகண்டதில்லையென்னினொற்கமு காய்நீளாதுநெல்லாயேநீளு, மொனறிலொன்றங்கிலா மையிஞலுதியாகாரணம்பெற்றுதிப்பதுகாரியமதுவுமு ளளதாகு, மன்றமதிக்கலைபோலக்கந்தமைந்துமருவியு ளதெனுமுனாயுமறந்தனையோவின்றே. (கரு)

(இ-ள்.) என்றுமிலாதொன்றின்றாய் வருமுருவம்வித்தி னெழுமரம்போலெனின. எ-து. யான்கூறிய மயக்கமன்று எ ன்றுமில்லாததொன றுண்டாய்வரும்.அஃதெஙஙனென்னின்வி ததினிடத்திலே மரந்தோன்றுமாபோலவென்று புத்தநீகூறி ன்,—விததினுணடாய நின்றெழுங்காண. எ-து. அம்மரம்விததி னிடத்திலேயுண்டாய் நின்றெழுதலன்றி யில்லையாய்நின்றெ ழாதுகாண,— நின்றதேல்வித்தின் மரஙகண்டதில்லையென்னி னெறகமுகாய்நீளாது நெல்லாயேநீளும. எ-து. அப்படிவித்தி லே மரமுண்டாமாயின் வித்தினிடத்திலே காணவேண்டும். வி த்தினிடத்தின் மரங்கண்டதில்லையென்றுகூறின் நெல்விததுக் கமுகாய்வளராது நெல்லேயாமித்தனை,— ஒன்றிலொன் றங்கி லாமையிஞலுதியா. எ - து. ஒருமரததிலொருமரமுண்டாகா தாகையா லில்லாததுண்டாகாது,—காரணம்பெற்றுதிப்பது கா

ரியமதுவுமுள்ளதாகும. எ-து விததுககாரணமாக மரங்காரியப் படுதலுள்ளதாம்,—மன்றமதிககலைபோலக கந்தமைந்துமருவியு ளதெனுமுரையு மறநதனையோவின்றே. எ-து. நிச்சயமாகமதியு ஙகலையும்போலக கந்தஙகளைந்தும்பொருநதியுருவுணடா மென் னுஞ்சொலலு மின்றுமறநதாயோ. எ-று. மதியுங்கலையுமென்ற வும்மைதொககது. அதுகாரணததிலேகாரியந்தோன்றுமென்றறி விததது. உதியாதுஎன்றதிறுகெட்டது.

இசசெயயுளிலலாத துணடாமெனபதனை மறுத்துக்கூ றிறறு   (கசு)

அபபடியேனசொலலுகிறீா கனணியயிறறில்லாதகுல் பி றபாடுணடாகககணடோமே ஆதலாலில்லாததுண்டாமென்னி ல, பூமியினகண விதையிடுவதறகுமுன் முளை தளி ரிலை மலர் பி ஞசு காய பழ மரமுதலியவைகணடிலம. பக்குவத்தில் வித்திட் டவாறே முளைமுதலியவை தோனறுமாறுபோல காப்பமில்லா ததல்ல. அதறகுகாப்பமுணடாகக காரணஙகளுண்டாயே யுண டாமெனறறிக. உவாநிலததிலிட்டவிதையானது முளைத்துப்பிர பலமாகாது, மலடிவயிறறில்காபபமுணடாகாது மண்ணிற்பட் முணடாகாது, முயலின்சட் கோடுணடாகாதாதலாலேயுஞ் சித தாணதிலுள்ளகாரணத்தி லுளளகாரியமேயுண்டாகாநிற்குமல்லதி ல்லாததொருககாலுமுண்டாகாதெனக்கொள்க. இது ஞானப்பிர காசா கூறியவிசேஷம். அனறியும்இல்லாததுண்டாகுமென்பது அசதகாரியவாதம். மதிககலைபோலென்றது மதிச்சுக்கலைகள்கூ டி விமபமானதும் அத்தாற்பிரகாசிததறந்தோனறுதல்போலப் ப ஞசகநதங்களுஙகூடியுருவுண்டாமென்கை என்றார்

உருவமெலாம்பூதவுபாதாயகததாட் டகவுருவமெ ன்னினியுலவத்துக்கு, மருவுமனலோடுகீாமண்கநதமிர

தம் வன்னமிலைவன்னிக்குவளிநீர்மண்வாசந், தருமிரத
மிலைநீர்க்குத்தழல்கானமண்கந்தநதானிலலைததலததினு
க்குசசலமனல்கால்கூடி,வருவதிலையிந்திரியவிடயமான
மாபூதங்களுமறியாய்மதிகெட்டாயே. (கஎ)

(இ-ள்.) உருவமெலாம்பூத வுபாதாயசுத்தாட்டகவுருவமெ
ன்னினி. எ-து. புத்த நீயுருவமெல்லாம்பூதவுருநான்கு முபாதா
னவுருநான்குமாகிய வெட்டுங்கூடியே வருமென்றுகூறின்,—
உலவத்துக்கு மருவுமனலோடு நீாமண்கந்தமிரதம்வன்னமிலை.
எ-து. அவையெட்டுமொன்றேடொன்றுகூடாது. அஃதெஙஙு
னமெனனிற் காற்றுக்குத்தன்குணமாகியசலித்தலொழிந் தன
லுநீருமண்ணுமிவையிற்றின்குணமாகிய வுருவமிரதங்கந்தங்க
ளாகிய விவையுங்கூடுவதில்லையாம,—வன்னிக்குவளிநீா மண
வாசந்தருமிரதமிலை. எ-து. அக்கினிகருத்தன்குணமாகிய வுரு
வமொழிந்து வாயுவுநீருமணணுமிவையிற்றின்குணமாகிய பரிச
ரசகந்தங்கள் கூடுவதில்லையாம்,—நீாக்குத்தழல்கான்மண்கந்த
தானில்லை. எ-து. அப்புவுக்குத்தன்குணமாகிய விரதமொழிந்து
அக்கினியும்வாயுவும் பிருதிவியுமிவையிற்றின் குணமாகிய ரூபச
ரசகந்தமென்னு மிவைகூடுவதில்லையாம்.—தலத்தினுகருச்சல
மனல்கால் கூடிவருவதிலை. எ-து. பூமிகருததன் குணமாகிய
கந்தமொழிந்து ஜலமுமக்கினியும்வாயுவு மிவையிற்றின்குணமாகி
யவிரதமுமுருவமுஞ் சலித்தலுமெனனுமிவையுங் கூடுவதில்லை
யாம்.ஆகையாலிவையெட்டுங்கூடியுருவாகாது,—இந்திரியவிட
யமான மாபூதங்களுமறியாய் மதிகெட்டாயே. எ-து. அந்தம
காபூதமுங் குணமு மிந்திரியவிடயஙகளொன்பதுமறியாய் புத்தி
யிலலாதாய். எ-று.

இச்செய்யுள் பூதவுருநாலுமுபாதாயவுருநாலுங்கூடித் தூல
வுட்லெடுக்குமென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று. நீருக்குப்பரிசமில்

லையென்பது நெருப்புக்கேபரிசமென்று நீசொன்னநூலிலேக
ண்டுகொள்க. கூடிவருவது அடைநிலைத்திபகம். (கஎ)

மருதநெண்ணெய்தனின்மருந்துநின்றற்போல ம
றைநதெட்டுஞ்சூக்குமமாய்மருவுமெனனிற், றிருததும
வன்மருந்தெண்ணெய்சோததாற்போலச் சேர்ப்பவன
வேறுண்டெல்லாவுருவுமெட்டும், பொருத்தியதேலொ
ருதனமையாம்பொருள்களொன்றின்குணமொனறிற் பு
காதறைகைபொருளறியாய்பூத,வுருப்பொருள்வேறுபா
தாயப்பொருள்வேறுகாட்டாயுபாதாயமபூதகுணங்குண
குணியாமூலகே. (கஅ)

(இ-ள்.) மருத்தெண்ணெய்தனின் மருந்துநின்றற்போல
மறைநதெட்டுஞ்சூக்குமமாய் மருவுமென்னின். எ-து. மருத்தெ
ணணெயின் மருந்துதோனறுமற் கரந்துநின்று நன்மையைத்த
ருமாபோல பூதவுருவுமுபாதாயவுருவுமாகிய வெண்வகையுந்தூ
லஙகெட்டுச்சூக்குமவுருப்பெற்றுநிற்குமென்று புத்தநீகூறின்,—
திருத்துமவனமருநதெணணெய் சோத்தாற்போலச சேர்ப்பவ
னவேறுண்டு. எ - து. அவ்வியாதியைததீர்க்குமருத்துவ னவ்
வெண்ணெயையு மருந்தையுஞ்சோத்தாற்போலப் பூதவுருவை
யுமுபாதாயவுருவையுங்கூட்டி யுண்டாக்குவானொருகர்த்தா
வேண்டும்,— எல்லாவுருவுமெட்டும் பொருததியதேலொருதன்
மையாம்பொருள்கள். எ-து. எல்லாவுருவத்தையுமிவ்வெட்டுமே
யுணடாக்குகின்றனவென்றுகூறி னப்பொருள்களெல்லா மொ
ருதன்மைப்படவேண்டும்,— ஒன்றின்குணமொன்றிற் புகா
தறைகைபொருளறியாய். எ-து. அவ்வுருக்களின்குண மொன்
றின்குணமொன்றிற்கூடாதாகையாற் சொல்லுகைக்குப்பொரு

ளறியாய்,— பூதவுருப்பொருள்வே றுபாதாயப்பொருள் வேறு காட்டா யுபாதாயம்பூதகுணங் குணகுணியாமுலகே. எ-து. அ ன்றிப்பூதவுருப்பொருளையு முபாதாயவுருப்பொருளையும் வேறு காட்டவல்லையாயிற் காட்டாய், உபாதாயமாவது பூதகுணமா ம். அந்தக்குணத்தையுடையது பிரபஞ்சமாம். எ-று.

இச்செய்யுள்பூதவுருவு முபாதாயவுருவுமாகியவெட்டுந் தம மிறகூடிச சூக்குமமாகநின்று பின்புநூலவுடலெடுக்குமென்பத னைமறுததுக்கூறிற்று. (கஅ)

நீ குணியிலலை குணமேயுள்ளதென்பையாதலா லுனககுப் பதார்த்தசொரூபந்தெரியாதுகாண். என்னேமதியில்லாதவனே குணமுண்டாகிற் குணியில்லையாமோ "குறைவிலலாக்குணததா னைக கூறுதற்கு மேற்கொண்டான்." எ-ம். குணமுங்குணியுமா கக்கூறுகின்றாயன்றே. குணியையொழியக குணமானது தனி யேசம்பவிககுமோ. சம்பவிக்குமென்பையாகில், "நிலமவலிது நீர்துவளுந் தீத்தெறுங்காற்றுலவும்" எனவேண்டாவாம்.நிலமெ ன்பதோர்பொருளாகவும் வன்மையென்ப ததன்குணமாகவும் நீ ாசொல்லியதென்னை இத்தனைவயுநதங்களுமமையொழியசசொ ல்லுவாரில்லை. குணிகுணமென்னு மவ்விருவிதமாகச்சொல்லு ம்பொருள் ஒன்றென்னில், நீசொல்லிய பஞ்சகந்தமும் நித்திய முமநித்தியமும் பிரித்துப்பெறப்படாமையி னென்றாகாது, குண முங்குணியும் பிரித்துப்பெறப்பட்டது. இனிகுணத்திற்குக்கு ணியொன்றில்லையாகிற் குணநிராதாரமாய் நில்லாது. இனி புத் தா தசபார்மித்தையுடையனொன்றாய் பார்மித்தையொழியப் புத் தரில்லையாக வேண்டும். குணிகுணங்கட்காதாரமாயுள்ள குற்ற மெல்லாம் புத்தனோடு மவன்குணங்களோடுங் கண்டுகொள்க. நிராதாரமாகிப் பெறப்படுவதோர் குணங்காணாமையி னுற்பத்தி

முதலாகிய குணம்பெறப்படாதாயிற் குணத்தினுக் காதாரமா கியதியாது அதுகுணியென்பதாதலிற் குணியும்பெறப்படுமெ னபது கண்டுகொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அழிந்துணர்வையுணர்வுதருமெனினழிந்ததாகக்கா
தாமுணர்விறபொருள்வினைகளணையாவாகு,மழிந்திடுவ
தாககியெனினமுன்னொருகாலத்தே யறிவிரண்டுநில்லா
தஙகறககேடின்றி, யழிந்துணர்வையுணர்வுதருமெனினி
ததாநித்தமடையு முணர்வுககநித்தமாயேசெல்லா, தழி
நதெருவையாக்குவதுபோலாககுமென்னி னும்பொருள
வேறழிந்துசத்திகிடநதாக்குமவையே. (ககூ)

(இ-ள்.) அழிந்துணர்வை யுணர்வுதருமெனின். எ-து தோன்றியவறிவுகெட்டுப் பின்னோரறிவையுண்டாக்குமென்று புத்தர்கூறின்,—அழிந்ததாகக்காதா முணர்விற்பொருள்வினைகளணையாவாகும். எ-து. கெட்டவறிவு மற்றோரறிவையுண்டாக்கமாட்டாது, அன்றியுமாகிறவறிவு முன்னறிவுகெடுதலாற் கெட்டவறிவு மறியும்பொருளையுஞ் செயயும்வினையையு மறிந்துஞ்செய்யமாட்டாது;— அழிந்திடுவதாககியெனின் முன்னொருகாலத்தே யறிவிரண்டுநில்லாது. எ-து. முன்னையறிவு பின்னையறிவையுண்டாக்கிக் கெடுமென்றுகூறி னொருகாலததே யிரண்டறிவு தோன்றிநில்லாது,—அங்கறககேடின்றி யழிந்துணர்வையுணர்வுதருமெனி னித்தாநித்தமடையுமுணர்வுக கநித்தமாயேசெல்லாது. எ-து. அவ்விடத்துமுன்பிலறிவு முற்றககெடாது சிறிதுநின்றுமேலோரறிவையுண்டாககிப் பின்னிறந்திடுமென்று நீகூறின், உணர்வுககுச்சுபாவ நித்தாநித்தமாதலா லுணர்வநித்தமென்றுகூறியது பொருந்தாதாம்,— அழிந்தெருவையாக்குவது

போலாக்குமென்னி ளும்பொருள்வேறழிந்து சத்திகிடந்தாக்கு மவையே. எ-து. பயிருக்கிடுமெருவைக்கோலும தாங்கெட்டுப் ப யிருக்கு நன்மைகொடுப்பதுபோல முன்னையறிவுகெட்டுப் பின் னையறிவையு முண்டாககுமென்றுகூறின், அவ்வெருவும்வைக கோலுந் தூலங்கெட்டுச் சூககுமமாகியவீரியங்கிடந்து பயிாககு நன்மைகொடுக்குமதுபோல வுன்னறிவுசோக்கெடா தெனன வேண்டுமாகையால், நீ கூறியவதற்கு நித்தியமில்லையென்னவே ணடா. எ-று.

இச்செய்யுளறிவநித்தமென்பதனை யநித்தமல்லவெனமறுதத க்கூறிற்று. ஆம்பொருள்வேறென்றதனால எருவாலநன்மைபெ றும் பயிாவேறானாற்போல அறிவாலாம்பொருளும்வேறென்க.

இனி விஷயசந்நியாசத்துணர்வுபிறக்கவேண்டும், பிறவா தொழிந்த திச்சையில்லாமையெனி லிச்சைபிரததியேக முள தென்னி லெல்லாவுணர்வுமெப்பொழுதும் பிறககவேணடும். இச்சையிடமாக வறிவுபிறக்குமென்று நீசொல்லியது ஞானத் துககாதாரமாகியசீவனை யிச்சையென்று பெயரிட்டுவழங்கின ய்போலும். இச்சைதானும் க்ஷணசத்தியாதலிற் பிறந்தகணத் தேகெடுதலல்ல துணர்வைப்பிறப்பிககச் சத்தமிருக்காது. என் னைகறக்கின்றபால் கறக்கக்கறக்கப் பாண்டத்திற் சுவறுமாகி ல் அந்தப்பால் தயிர்மோரொன்பனசம்பவிக்குமோதான்.அன்றியு ம்ஆறுவிஞ்ஞானங்களு மொருவிஞ்ஞானசந்தான நிகழ்கின்ற காலத்தொழிந் தைந்து விஞ்ஞானசந்தானங்களுமுளவா யைந் துநிகழா தொழிந்ததென்னவில்லையாகக் கெட்டுநிகழாதிருந்த னவே யுள்ளவாய் நிகழாதிருந்தனவோவென்னி லவற்றுண் மை யறிந்தவாறெமக்குச் சொல்வாயாக. நிகழ்கின்றவிஞ்ஞா னசந்தான மநுபவபாரார்ஜிதமானாற்போல வவையுந்தோன்ற

வேண்டுமென்றே? நகாரணநனவிஷயமென்பதனல் விஷய
ங்காரணமாவதன்றே ஞானமபிறப்பது. விஷயமில்லாதவழி
ஞானம்பிறக்கு மாறுண்டோ? இனிநிகழ்கின்ற சந்தானமொ
ழிந்த தொழிந்தவைந்து விஞ்ஞானமுங்கெட்டதென்னிற் பின்
புவிஷயம்பெறறாலும் பிறவாதொழிதல்வேண்டும். பிறகநிறகந்
தமறக்கெட்ட புத்தனும் பிறக்கவேணடுமெ. இனிசசத்திமாத்திர
ங்கிடந்ததென்னில் அவைதாழ்ந்துகிடத்தற் கொருவாதாரமு
ளதாகவேண்டும். நீயானமாவிலலையென்கையா லுனசகுத் தெ
ரியாது. திருஷ்டியைப்பிரிந்தாற் றினங்காணப் பாடாதவாறு
போலெனக்கொள்க. என்றார்ஞானப்பிரகாசர்.

கேடிலாச்சந்தானததேபலிக்குமென் றுகிளக்குநீச
நதானநித்தமாகு,மோடுநீரபோலழிந்தாமுணர்வொழுக்
கமென்னி னொழுகுநீரிட்ட தெல்லாமுடன்கழிதல்போ
லத், தேடுபொருள்சிலமபாவனைகுறிவிஞ்ஞானஞ் செ
னறவுணர்வோடேகுநின் றுணர்வினையா, நீடுநீர்முன்
னொழுகிக்கெடா துநிறைந்தோடுநிகழுணர்வுங்கேடின்றி
நிறைந்துசெலுங்காணே. (உ0)

(இ-ள்.) கேடிலாச்சந்தானத்தேபலிக்குமென்று கிளக்குநீ
சந்தானநித்தமாகும். எ-து. உணாவுகெடாத தொடாச்சியாலே
யணர்வுதோன்றுமென்று புத்தநீகூறி னந்தத்தொடர்ச்சிதானித்
தமாகவேண்டும்,—ஓடுநீர்போலழிந்தா முணர்வொழுக்கமென்னி
ன.எ-து.ஆற்றின்கணோடுநீர் முன்சென்றதுவற்றப் பின்சென்ற
தவ் வெல்லையினிறந்துபோமாபோல முன்னையறிவுகெட்ப் பின்
னையுண்டாகியவறிவு மிக்கவறிவாமென்று நீகூறின்,— ஒழுகு
நீரிட்டதெல்லா முடன்கழிதல்போலத் தேடுபொருள்சிலம்பா

வனைகுறிவிஞ்ஞானஞ் சென்றவுணர்வோடேகு நின்றுணாவி னேயா. எ-து. ஓடுகின்றநீரின்க ணுண்டானவையெல்லா மா நீரோடேகூடக்கழிந்துபோகப் பின்னர்ச்செல்லுநீ ரதனைககூட மாட்டாதுபோல, முந்தையறிவாற்றேடும்பொருள்கள் சிலம பா வனை குறி விஞ்ஞான மிவையெல்லா முன்னையறிவோடுகெடு மாகையாற் பின்னையுண்டாமறிவிற கூடமாட்டாது,— நீடுநீா முன்னொழுகிககெடாது நிறைந்தோடுநிகழுணாவுங கேடின்று நிறைநதுசெலுங்காணே. எ - து. விடாமலோடுநீர் முன்னொழு கிய தன்மைகெடாம னிறைநதோடியவாறுபோல வறிவிடை யறுமற்றுன்றுமென்று நீகூறின் அப்படியுண்டாமறி வநித்திய மன்று ; நித்தமாய்நிறைவுபெற்றுச் செலலவேணடும். எ-று.

இச்செய்யுளுமநித்தமெனபதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உ0)

தீபாச்சிரசும் ஓடுநீருந்திட்டாந்தமிட்டா யதுவுமேறகோ ளாகிய தானத்தையுந்தவங்களையுங கொண்டோடிப் போமாத லா லுணக்கவைபலமாகா வெனச்கொள்க. சந்தானமுங்கணங் தோறுங் கெடுமாகிற் கணந்தோறுமுத்தியாகும். இனிபாதிரிப பூவும் பூத்தோடுமுதலானவையும் நசிக்கவும நாற்றங்கெடாது பூவினின்று மொட்டினு மொட்டினின்று நீரினும்வநதவாறு போலப் பூர்வசித்தத்துள்ள ஓர்வாதனைகெடா துத்தரசித்தத்து க்கு வருமென்பது நின்கருத்துக்குமொத்ததாயி னோருடம்புந சிக்வோருடம்பில்வருவ தொருசிவனுச்குத் திட்டாந்தம யாதா வதறிந்திலேகாண் எனக்கொள்க. அன்றியும் பூாவசித்தத்தினி ன்று முத்தரசித்தத்திற் சென்றதியாதெனி லதுசக்தியென ப் தொன்றென்னில், சத்தியாவது பஞ்சகந்தபிண்டதது டொ ன்றோவேறோவென்னில் ஐந்துகந்தமுமன்றி யாறாவதுமொ ன்றுண்டாகவேண்டும். சத்தியாவது பஞ்சகந்தமயபிணடந்தா

னேயென்னிற் பூர்வபிண்டத்தினின்ற சக்திகெடாதே யுத்தர பிண்டத்தே வந்ததாகிற் கணபங்கமெனபதில்லையாம். ஆதலாற்சந்தானத்தே கேடென்பதொழிவாயாக. அன்றியும் நினக்குமோக்ஷமாவது ஞானவிநாசமன்றேயாதலா னின்கர்மாநுஷ்டான ஞானத்துக்குப பகையாமன்றே. பகையாதலா னின்கர்மாநுஷ்டானம் வளரவளர ஞானந்தேய்ந்து சூந்நியமாகவேண்டும் ஆதலாற் புததத்தத்துவம்பெற்றவழி யத்நியந்தமற்பஞானியாக வேண்டும். ஆதலாலிவ னநாவஸ்தனு மிவையுங்கண்டுகொள்க. தீபாசசிரசுபபோலக கெடக்கெடச் சந்தானம்வாததிகருமென் ருய். அதறகுத்திரியினிற்கின்ற வசுசிநியாதாரமாறுறபோல வுன்ஞானககேட்டுக கான்மா வாதாரமாகவேணடுமென் றறிந்துகொள்வாயாக. என்றான ஞானப்பிரகாசா.

சந்தானங்காரணமோகாரியமோவிரண்டின் றனை
மையதோகாரணமுங்காரியமுமசித்தம, வந்தாருஞ்சந்
தானத்தொடர்சசியெனினதறகும்வருமசித்தந்தோற்ற
க்கேடடைதலின்மற்றெனறே, லேந்தானகந்தங்களன்று
யசித்தமடைபொருளாமறிவுமறிவடைவுமின்றிச், சிநதா
முன்பின்னுகிப்பின்முன்னுகித திரிந்துவருந்திரிவறிந்து
தோராதேரோ. (உக)

(இ-ள்) சந்தானங்காரணமோகாரியமோ விரண்டினறன் மையதோ. எ-து. நீ தொடாச்சியென்றது காரணமாய்நின்றதோ, காரியமாயநின்றதோ, காரணகாரியமாய்நினறதோ,— காரணமுங்காரியமுமசித்தம.எ-து. காரணமென்னினென்றுங்காரணப்பட்டுவருகையாலசித்தமாம், காரியமென்னினென்றுங்காரியப்பட்டுவருகையா லதுவுசித்தமாம்;— வந்தாருஞ்சந்தானத

தொடர்ச்சியெனி னதற்கும்வரும் நித்தந்தோற்றக்கேடடைத்தி லின. எ-து. காரணகாரியமாகிய தொடர்ச்சி மீளவந்துபொரு ந்துமென்று நீகூறி னப்படிக்காரணகாரியப்படுதலுமாய்த் தோ ன்றுதலுங்கெடுதலுமாய்த தொன்றுதொட்டுவருதலா லதுவும் நித்தியத்துவமுணடாம்,—மறறுென்றேலந்தானகந்தங்களனறு ய நிததமடைபொருளாம். எ-து. மற்றுெரறிவென்னில் அப்படி ககாரணகாரியப்படுதற் கிந்திரியங்களோ டொருபொருளாகாம லவவறிவு வேறொருபொருளாகலானு மிந்திரியங்களவ்வறிவுக் குமூலமலலவாகையாலு மவ்வறிவுநித்தியமாக வடையும்பொரு ளாம். அங்ஙனமாயின்,— அறிவுமறிவடைவுமின்றிச் சிந்தாமு ன்பின்னுகிப் பின்முன்னுகித்திரிந்து வருந்திரிவறிந்து தேரா தேரோ. எ-து. ஆன்மாவுமான்மாவா லடையும்பொருளுமாக வ றிதலின்றி முறையேகெட் டிந்திரியஙகளறிவாகவு மறிவதிந்தி ரியங்களாகவு முறைபிறழ்ந்துவரும், இவையிற்றின் றிரிவையறி ந்துவிசாரியாய், புத்தனே. எ-று.

இச்செய்யுள் அறிவநித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

இனிப்பீஜாங்குரம்போலச் சித்தத்தின்வழி சித்தம்பிறந்து செல்கின் சித்தவொழுஙகினைச் சஙகாரமென்றும வெந்தவித்துப் போல் மேற்சித்தம்பிறவாதுபொன்றக்கெடுதனமோக்ஷமென றுஞ்சொல்லினையன்றே, இந்தச்சங்காரமோக்ஷங்கள் யாதுதா னுடையன. சித்தஙகளுடையனஎனில், அழகியதன்று. சித்த ஙகள்பூாவக்ஷணத்துளளனவன்றியுற்பன்னமாய்தத்க்ஷணத்தே நசிக்கும் நில்லாதென்றுனக்குச் சங்காரமென்பது சம்பவியா தாம். இனிபெத்தமானதற்கோமுத்தியுமாதலாலவற்றுக்குமோ க்ஷமும சம்பவியாதாம். நீசந்தானமென்று கொண்டது மோ க்ஷபரியந்தமாகா நின்சித்தங்களையன்றே "குருவாகித்தமொறியீ

றுவிடாவுடையானி லுன்னேவேறேனவுரைத்தான்'' என்பது நின்னூலின் சந்தாநங்க ளச்சித்தங்களியலபாகப்பிறப்பது. இனியட்டகபிண்டமாகிய மாதளைவித்தினிற்செவ்வாகக்கூட்டப்பட்டவிதைவழி செம்பூவாகியுங் கார்கூடப்பட்ட விதைவழிக்கரும்பூவாகியுந தோன்றியவாறுபோலச் சநதானத்தேபலிகருமென்னின் மாதுளங்காபீஜசந்தானம் புஷ்பிக்குமளவுஞ் சாவாதொழி, இன்றேலாச்சாரசகாரியந்தோன்றுவது. இனிவித்திலூட்டப்பட்ட வாச்சாரசங் கையறநசித்தலில் அங்குரத்தின்கண்ணுங் காணப்படாத பீஜத்துக்குப் புஷ்பத்துக்காரியஞசெய்ததென்பது, கெட்டுநின்ற தத்துவங்கொண்ட சுகதனையுமபோத்தாவாகச்சொல்லல்.என்னை அவனபோததாவாயினவாறென்னை கையறக்கெட்ட வாச்சாரசமும் புணணியபாவகர்மங்களுஞ் சிலநாட்டரித்துக் காரியப்படில் கையறக்கெட்டவித்தியா ராகாதிகளும் கையறக்கெட்டசுகதனும் பின்புதோன்றவேண்டுமென்றே. இனிபஞ்சகந்த பிண்டங்க ளிடையறவின்றித்தோன்றும்தொடர்ச்சியைச்சந்தானமென்றேன் வாயுசந்தானமே திபசந்தானமே தாராசந்தானமே நதிப்பிரவாகசந்தானமே பிபீலிகாசந்தானமே என்றிவைபோலவென்னி லதுபொருந்தா, தவை பலபலவுண்மையின் லொன்றேடொன் றியைந்து சந்தானமாகலாமென் றிங்குள்ளகாலத் தொன்றின்மையிற்சந்தானமென்பதின்மையாம். அன்றியுமூர்ச்சித்தவழி சந்தானமிடையறுதலின் மேன்மூர்ச்சைநீங்கி சித்தம்பிறத்தற்குக் காரணமின்மையின் மூர்ச்சாவவத்தையிற் சித்தசந்தானமாழ்ந்து கிடந்ததென்பாயெனிற் சந்தானமாவதொரு சித்தங்கெட வொருசித்தந்தோன்றி வருவதன்றே. சித்தம்பிரவர்த்தியில்லாதவழிச் சந்தான மின்மையிற்கூடாது. அன்றியும் பூர்வசித்தத்துள்ளதொன் றுத்தரசித்தத்து வருமெனவே பூர்வசித்தங் கையறக்கெட்

டதில்லை, நீவாதனையென்பதுங்கெடும். வாதனைமேன்மேற்செல் லாதாகிற் பூர்வசித்தவிருத்தி யுத்தரசித்தத்தே தோன்றாதாம சாவம்க்ஷணிகமெனபதனு லெனக்கொளக என்றா ஞானப்பிர காசா.

ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டா மெனினுதிப்பீறெனு ருமொருபொருளின் றிரிவுனக்குககாலமானல், வருகால நிகழ்காலங்கழிகாலமென றுவழஙகுவதெனபொருள்வர வுநிலைகழிவாவின்றேல், திரிகாலஞ்செப்பிடாய்பொருட் செயலுமொனறுஞ் செயன்மூன் றுமொருகணத்தேசே ருமென்னிற், றருகாலமூன்றுகுந்தாமனா நூறிதழித் த ள்ளுஞ்சியுங்காலமூன் றினையுநதருமே. (உஉ)

(இ-ள்.) ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டாமெனி னுதிப்பீறு ன்றும. எ-து. காலமபேதப்படா தொருகாலத்திலேயறிவுகெடு தலுமுணடாதலுஞ செய்யுமென்று புத்தநீகூறிற் சஙகாரமுஞ சிருஷ்டியு மொருதொழிலாகவேணடும,— ஒருபொருளின்றிரி வுனககுககாலமானல. எ-து. ஒருபொருளின திரிவே யுனககுக காலமென்றுசொல்வை. அப்படியானல்,—வருகாலநிகழ்காலங் கழிகாலமென்றுவழஙகுவதென். எ-து. எதிர்காலமென்றும் நிக ழ்காலமென்றும் கழிகாலமென்றும வழஙகுவானேன்,—பொ ருள்வரவுநிலை கழிவாவின்றேல். எ-து. அப்படிவழஙகியது பொ ருள்களானது வருதலுநிற்றலுங கழிதலுமாதலாற் காலமில்லை யென்றுசொல்லுவையாயின்,— திரிகாலஞ்செப்பிடாய் பொரு ட்செயலுமொன்றும். எ-து மூன்றுவிதமானகாலத்தின் பெ யரை நீசொலவாயல்லை. அஙஙனஙகாலபேதமில்லையாயின் இ ருதுபேதாதிகளுங குணபேதாதிகளுமில்லையாய்ப் பொருளு

தததாற் பூர்வசித்தக்ஷணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக கொள்க. என்றூர் ஞானப்பிரகாசர்.

வினைவுணாவுதரும்வினையையுணாவுதருமென்று
விளம்பினீயுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு
மொன்றையொன்றுநிகழததிடாபின் னிலையின்மையா
னிகழ்ந்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விறகிற்பிறநததனைப்
பொடிசெயதாற்போற் கருத்துவினையிற்றேன்றிக்கழிக்
கும்வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினை
கெடுக்குமுன்பி னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியா
வாறே. (உச)

(இ-ள்.) வினையுணாவுதரும்வினையை யுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ. எ - து. கன்மமறிவையுணடாக்குமென்றுங் கன்மததையறிவுண்டாககுமென்றும்புததநீகூறின்,—உணர்வுபோல வினையினுக்குநினைவுவருமம. எ - து. அறிவுககுநினைவுண்டானாற் போலககன்மத்துக்குநினைவுண்டாகவேண்மெ,— ஒன்றையொன்றுநிகழ்ததிடாபின். எ - து. அப்படிசகன்மத்துக கறிவில்லையாகையாலொன்றையொன்றுணடாக்கமாட்டாது,— நிலையின்மையானிகழத்திக்கெடுதல்செய்யா. எ - து. அவையநித்தியமெனறுசொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக்கெடமாட்டாது,— கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்பொடிசெய்தாற்போற் கருத்துவினையிற்றேன்றிக்கழிக்கும்வினையென்னின். எ-து. காட்டத்திலேயககினிதோன்றி யந்தக்காட்டததைத்தகித்தாற்போல அறிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையேகெடுக்குமென்றுநீகூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினைகெடுக்குமுன்பின்னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியாவாறே. எ - து. முன்பிறந்

த்தமுணர்வுக்குண்டாகி நின்றுணர்வையுதிப்பியாதிங்கு. எ-து நீயநித்தியமென்றுகூறுகையா லறிவுக்குநித்தியமுண்டாகிநின்று மற்றொ ரறிவையுண்டாக்கமாட்டாது. அன்றியும்,—உணர்வுசந்தானவிடத்தொழிந்தாற் பினையுண்டாகாது. எ-து. அவ்வறிவுதான வருகிறதொடர்ச்சியிலே கெட்டாற் பின்னையறிவு தோன்றாது,— உடலுணர்வுகளுபாதானமென்னில். எ-து. உணர்வுக்குமூலகாரணமாகிநின் றுடலந்தோற்றுவிக்குமென்னில்,— உணர்வுடலினிடையறாதுதிக்கவேண்டும். எ-து. அவ்வறிவுடலினுறக்கத்தின்கண்ணுமிடையறாமலுண்டாகவேண்டும்,— உடலுணர்வின்வினையினாலுணர்வுதிக்குமெனனில. எ-து. உடலுணர்வின்வினையாலேயுணர்வுதோற்றுமென்றுகூறின்,— உணர்வினையுளதொடுங்கா. எ - து. இந்திரியங்களெப்பொழுதுங் கன்மத்தையுடைத்தாதலாலதனாலுண்டாமறிவழியப்படாது,—உணர்வுதருஞ்செய்தியுணர்வை வினைதரினொருவன்செயல்வினையின்றாமே. எ-து. அதுவன்றி யுணர்வுவினையைத்தருமென்றும் நீகூறி னொருவர்க்குச்செய்யப்பட்டகன்மமென்ப தல்லவா,எ-று.

இச்செய்யுள்உணர் வான்மாவிடத்தொழிந் துடலினும் வினையினுந்தோன்றாதெனமறுத்துக்கூறிற்று (உ௩)

உடம்பேயறிவுக்கு மூலகாரணமென்னில் உடம்புள்ளளவு மாறாமலறிவுதோற்றல் வேண்டும், விஷமூர்ச்சையிலு நித்திரையிலும் பிரேதமானபோது முடலினிடத்தறிவானதுண்டாகக்கண்டதில்லை யென்பதுமறிவாயாக.எ-ம். வினையானதறிவைத்தரின் அவ்வினையினுக்கறிவுண்டாகவேண்டும்,அஃதின்மையான் நீ சொன்னதாகாது. எ-ம். காரணங்காரியமுண்டாவதெங்ஙனே சர்வமும் க்ஷணபங்கமாங்காலத்துக் காரணநின்று காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கிற க்ஷணபங்கமில்லையாம். உண்டாமாகிற் பரசித்

ததனாற் பூர்வசித்தக்ஷணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக கொள்க. என்றாஞானப்பிரகாசர்.

வினைவுணாவுதரும்வினையையுணாவுதருமென்று
விளம்பினீயுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு
மொன்றையொன்றுநிகழத்திடாபின் னிலையின்மையா
னிகழ்ந்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்
பொடிசெயதாற்போற் கருத்துவினையிறன்றோனறிக்கழிக்
கும்வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினை
கெடுக்குமுன்பி னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியா
வாறே. (உச)

(இ-ள்.) வினையுணாவுதரும்வினையை யுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ. எ - து. கன்மமறிவையுண்டாக்குமென்றுங் கன் மததையறிவுண்டாகுமென்றும்புததநீகூறின்,—உணர்வுபோல வினையினுக்குநினைவுவரும. எ - து. அறிவுககுநினைவுண்டானாற் போலககன்மத்துக்குநினைவுண்டாகவேண்டும,— ஒன்றையொ ன்றுநிகழ்ததிடாபின். எ - து. அப்படிசகன்மத்துக கறிவில்லை யாகையாலொன்றையொன்றுணடாக்கமாட்டாது,— நிலையின் மையானிகழத்திக்கெடுதல்செய்யா. எ - து. அவையநித்தியமெ னறுசொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக்கெடமாட் டாது,—கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்பொடிசெய்தாற்போற் கருத் துவினையிற்றோன்றிக்கழிக்கும்வினையென்னின். எ-து. காட்ட த்திலேயககினிதோன்றி யந்தக்காட்டததைத்தகித்தாற்போல அ றிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையேகெடுக்குமென் று நீகூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினைகெடுக்குமுன்பின் னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியாவாறே. எ - து. முன்பிறந்

தவறிவுபிறந்தபோதே கன்மத்தைக்கெடுக்கும். பின்னககன்மம றிவையுதிப்பிக்கமாட்டாது. அறிவும்பின்னாக்கன்மத்தையுதிப் பிச்கமாட்டாது. அஃதென்போலவென்னிற் காடடத்திலுணடாமக்நி யக்காட்டத்தைசசுட்டான மீணடொருகாட்டத்தையுண டாககமாட்டாதுபோல. எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமறிவினையுணடாககுமென்பதனையும் அறிவுகன்மத்தையுண்டாக்குமென்பதனையு மறுத்துககூறிறறு.உச

பேயுநரகருஞ்சுரருமபிரமருமாயுலகிற் பிதாமாதாவாதாரமொன்றுமின்றிக, காயமொடுதாம்வருவொனறுனைப்பைகாயங் காரியமாயவருதலினுறகாரணமுண்டாகு, மாயுமுணர்வோசுத்தவட்டகமோகனமம் வடிதததோவடிவுசெய் துவைததாருமுண்டோ, வாயுமுணாவுண்டாகிலறைந்திடாயுலகுக் காதிதுணைநிமித்தகாரணமறிவதறிவே. (உரு)

(இ-ள்.) பேயுநரகருஞசுரரும்பிரமருமாயுலகிற பிதாமாதாவாதாரமொன்றுமின்றிக காயமொடுதாம் வருவொன்றுனைப்பை. எ-து. பேயென்று நரகனொன்றுஞ சுரனொன்றும் பிரமாமுதலாயினுனொன்றுஞ் சொல்லப்படுவா ருலகின்மாதாப்பிதாக களுமினறி யிருப்புமின்றிக காயததோடுகூடின வடிவமுடையராய்வருவொன்று புத்தகேடறுவை,— காயங்காரியமாய்வருதலினுற் காரணமுண்டாகும். எ-து. அக்காயங்காரியப்பட்டுவருகையினு லொருகாரணத்தானன்றி யுண்டாகாது. அககாரணகாரியநீயறியா யறிவையாகில்,— ஆயுமுணர்வோ சுத்தவட்டகமோ கன்மம்வடித்ததோ வடிவுசெய்து வைததாருமுண்டோ வாயுமுணர்வுணடாகி லறைந்திடாய், எ-து, அக்காயங்க ணியா

ராய்ந்தவுணாவுதானே, சுத்தாட்டகமோ, வன்றிககன்மமுண்டாகியதோ, வனறி யவ்வடிவையுண்டாகினு ரொருவருணடோ, உனக்காராயத்தக்க வறிவுணடாயிற்சொல்லாய்,— உலகுககாதிதுணை நிமித்தகாரணமறிவதறிவே. எ-து. அவறறையுணமையாகவறியுங்காலத்துப் பிரபஞ்சத்துக்குற்பத்தி யாதிகாரணமென்றுந் துணைககாரணமென்று நிமித்தகாரணமென்று மூன்டாம். அதனையறிவதுகாணறிவு. எ-று.

இச்செய்யுள் பேய்முதற பிரமரீறுகிய நால்வகைககாயததிறகுங காரணததானனறிக காயமுணடாமென்பதனை மறுத்துககூறிறறு (உரு)

யாதொருகாரியததிறகுங காரணததிரயங்கள் வேணடும். அஃதெங்ஙனமென்னிற் சோறறுககுமுதறகாரணமரிசி, துணைககாரண நீரு நெருப்பும் விறகும் அடுப்பும் பானைமுதலாயின. அவையிற்றைககூட்டிப பாகம்பணணுகிறவ னிமித்தகாரணம. முதறகாரணந துணைககாரணததுடைமடங்காதோவெனனில், அடங்காது. அஃதெங்ஙனெனனில், முதனுந்துணையுஞ சேதநமாதலாற் ருமாகவொன்றைச் செய்யமாட்டா. ஆதலாற சேதநனுகியநிமித்த னிவையிற்றைக்கூடிச் செய்துமுடிக்கவேண்டுமாதலா லெனக்கொள்க. "தோன்றுநிமித்தந்துணைமுதறகாரணமா, மூன்றுமுன்வழியே முதகிதரு-மேன்றுவரு, மந்நியமார்க்கங்களாறுமிரண்டேதுவு, முன்னுதலானமூத்தியுமுர்." என்ப தெம்முடையசாத்திரமாக. இதுகன்மவாதியாகிய வுணககும் க்ஷமணனுக்கும் மீமாங்கிசனுக்கும நாத்திகவாதியாகிய சார்வாகனுக்கும் கனமசாங்கியனுககும் பொருந்தாது, அவர்கள் ஞானததாலெனக்கொள்க. திருமாலுந்தியிற் பிரமதேவரானவர் ஜநித்தாரொன்றும், திருமாலினது சித்தத்தின் மன்மதன்ஜனித்தாரொன்றும், யமதாமதேவனுக் காதித்தன்புத்திரனென்று

ம், அதித்தின்புத்திரன் சனிபகவானென்றும், சந்திரன்புத்திரன் புதனென்றும், இந்திரன்புத்திரன் சயந்தனென்றும், பேய்கள் னிலியு நீலனுமுடன் பிறந்தாரென்றும், சோதிடமுதலான நூலகளிடத்து வழங்குதலா லுன்மாதாபிதாவில்லையென்ற து லகவிருத்தமெனக்கொள்க. என்றூ ஞானப்பிரகார். இஃதன் றியும தேவவம்கிசமநுவம்கிசததோற்றங்களை இலிங்கபுராண முதலிய புராணங்கள் கூறியிருப்பதிறகாணக

உருவாதிகந்தங்களைந்துங்கூடி யொருவன்வேறுரு ருவனிலையென் றுரைக்கும்புத்தா, உருவாதியைந்தினையு முணரபவனவேறென்ன வுணருமவிஞ்ஞானமென்றூய ஞ்ஞானமுணர்ந்தவரா, ருருவாதிபொருள்காட்டித்தனை க்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வுபிறிதினையுணர்த்திதனை யுணர்ததுமென்னி, னுருவாதிபொருளினையுஞ்சுடரினை யுங்கானு முலோசனம்போலுணாவுபொருளுணர்வது வேறுண்டே. (உசு)

(இ-ள்.) உருவாதிகந்தங்களைந்துங்கூடி யொருவன்வேறுருவனிலை யென்றுரைக்கும்புததா. எ - து. உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்கினற கந்தங்களைந்துங்கூடி யான்மாவாயன்றித் தனித்தோரான்மாவிலலையென்று கூறும் புததா,— உருவாதியைந்தினையுமுணரபவனவேறென்ன வுணருமவிஞ்ஞானமெனறூய்.எ-து. அவ்வுருவமுதலிய கந்தங்களைநதை யுமறிவா னொருவனுளனென்று நாஙகூறுவதல்ல அதனைய றிவது சிததமேயென்றுகூறினுய்,—அஞ்ஞானமுணர்ந்தவராா எ-து. அநதசித்ததததை யுணாந்தவராமென்று விளியவிட்த்து,— உருவாதிபொருளகாட்டித் தனைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணாவு

பிறிதினை யுணர்த்தித் தனையுணர்த்துமென்னில். எ-து. உருவ
மகணமுதலாய பொருள்களையுங்காட்டித் தன்னையுங்காட்டும்
விளக்குப்போலச் சித்தமும் பிறிதுணடாகியவற்றையுமறிவித்
துத் தன்னையுமறிவித்துநிற்குமென்று கூறின்,— உருவாதிபொ
ருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு மூலோசனம்போலுணர்வுபொரு
ளுணர்வதுவேறுணடே. எ-து. உருவங்கண்முதலாகிய பொ
ருள்களையு மவற்றைக்காட்டிநிற்கும்விளக்கையுங் கண்டுநிற்குங்
கண்போலச் சித்தத்தையும் விடயததாலறியுமிந்திரியங்களையு
முணாவாறெருவன் வேறுண்டென் றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் உருவாதிகளாகியகந்தங்களும் அவற்றின்வி
ஞஞானமு மான்மாவென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௨௬)

ஞானமுஞாதாவுங் குணகுணிகளு மிவைபிரித்துப் பெறப்
படுதல் குற்றமுண்டென்னில நித்தியாதியும் பஞ்சகந்தமும் பி
ரித்துப் பெறப்படாமை யுனக்குககுற்றமுடைமையில்லை, அது
போலவெமகருங் குற்றமாகாதென்பது கண்டுகொள்க. என்னை?
யாவர்க்கு மொக்குமது குற்றமன்று. என்றார்ஞானப்பிரகாசரு
மற்றேருரையாசிரியரும்.

காயமுடனிந்திரியமனநானென்று கதறுவாய்காய
முறக்கத்தறியாவாகும், வாயில்களுமப்படியிலொன்றை
யொன்றங்கறியா மனங்கணத்திற்கெடுமகாலமூன்றின்வ
ரவறியா, தாயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூனறறிந்தாங்
கவைநானல்லேனென்றுமறிந்துமனத்தாலே,யேயுமொ
ருபொருள்கருதி யிந்திரியப்பாலே யிசைவித்துக்காயத்
தாஙியற்றுவதான்மாவே. (௨௭)

(இ-ள்.) காயமுடனிந்திரியமனநானென்றுகதறுவாய்.எ-து உடம்புடனிந்திரியங்களு மனமுமேயான்மா, வேறே யான்மாவென்றொன்றில்லையென்றுகூப்பிடும் புத்தா,—காயமுறககத் தறியாவாகும். எ-து. அக்காய முறசகததினிடத்தறியாமையையுடைததாம்,—வாயில்களுமப்படியிலொன்றையொன்றஙகறியா. எ-து. இந்திரியங்களுமுறக்கத்திலும்வியாத்தியிலுமொன்றறிந்த விடயத்தையொன்றறியமாட்டாது,—மனஙகணத்திற்கெடுஙகாலமூன்றினவரவறியாது எ-து. மனமுங் கணத்திற்கெடுமாகையாற் காலமூன்றின்செய்தியையுமறியமாட்டாது. ஆகையாலிவை யான்மாவனறு,— ஆயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூன்றறிந்தாஙகவைநானல்லேனென்றுமறிநதுமனத்தாலே யேயுமொருபொருள்கருதியிந்திரியப்பாலே யிசைவித்துகசாயத்தாலியற்றுவதான்மாவே. எ-து. உடல்முதலாயின மூனறினையுமாராயததகசவறிவுமாயவற்றின்குணஙகளையுமறிந தவையிறறையென்னுடலென்பொறி யென்மனமென்றுசொல்லியு மவையுநானல்லேனென்றறிந்து மனத்தாறபொருந்தத்தக்கதொருபொருளைககருதியிந்திரியங்களின்பகுதிகாட்டககண்டுகாயத்தாலேதொழிலைசசெய்வதான்மாவென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் காயமு மிந்திரியமு மனமு மான்மாவல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. காலமூன்றுவன—பூத பௌஷிய வாத்தமானகாலமாம். (உஎ)

ஆதலால்நீமுன்புசொல்லுமசேதந மான்மாவல்லவென்றும் உணர்ந்துசெய்து பயன்கொள்வதோரான்மா வேறேயுண்டென்றுமறிவாயாக. உன்னுடையகந்தங்களைப்பிரியாது சகசமாய்க் கொண் டவற்றுக்காதாரமுஞ் சுவாமியுமாகிநின்றதோர்குணியாகியவான்மா வுளதாதல்வேண்டுமெனக்கொள்க, அறுவகைப்ப

ட்டவிஞ்ஞானங்களி லேகவிஞ்ஞானசந்தானமொழிந்தாழ்ந்து கிடந்தவிஞ்ஞானங்கட் காழ்ந்துகிடந்தவிஞ்ஞானத்திற்கோரா தாரம்வேணடும். சரீரமாதாரமென்னில்; ஏககத்தாவாகியபுத்தன் "யான்சண்டீரனோன்பீகாள் முன்னேயோபிறப்பின் முயலா னேன்" என்றுசொன்னனென்றாய். முற்பட்டமுயற்பிறப்பை விட்டிந்ததேகமெடுக்கவருகிறபொழுதே தாரகமாகவந்து அந் தசசரீரமாதாரமாகக்கிடந்தஞான மாலயவிஞ்ஞானமாதாரமா சககிடந்ததென்னில், அதுவன்றோநாஙக ளான்மாவென்றேம ன்றே என்றா ஞானப்பிரகாசா.

கழிநதவுணர்வேபினனுமியானறிநதேனென்றுகரு தலினவவுணாவறிநத தெனனினமுன்னே, மொழிநத மொழிநான்மொழிந்தேனென்றால்வாய்தான் மொழிந்த தோமொழிந்தவனவேறுறைபோல, வெழுந்தவுணர்வெ ல்லாமகொண்டியானறிநதேனென்ற தெதுவதுகாணுயி ருணாவால்வாக்கான்மற்றை, யொழிந்தகாயந்தன்னலு ணர்ந்துரைததுச்செய்தங குணர்வினுககுமாதாரமாய்நி றகுமுயிரே. (உஅ)

(இ-ள்.) கழிந்தவுணர்வேபின்னுமியானறிந்தேனென்றுக ருதலினவ்வுணர்வறிந்ததென்னின்.எ-து.முன்னொருபொருளைய றிந்துக் கெட்டவறிவுதானேபின்புண்டாகியவற்றையானறிந்தே னென்றுவிசாரிக்கையாலே யவ்வறிவேகாணுமறிவதன்றி யா ன்மாவென்றொன்றில்லையென்றுபுத்தநீகூறின்,— முன்னேமொ ழிந்தமொழி நான்மொழிந்தே னென்றால் வாய்தான்மொழிந்த தோமொழிந்தவன்வேறுறைபோல. எ-து. முன்னேசொன்ன சொல்லுநான்சொன்னேனென்றுசொல்லுதல்வாயாற்பிறத்தலா

ல்வாய்சொன்னதோ அன்றே,அச்சொல்லைச்சொன்னவ னொருவ னுண்டானாற்போல,—எழுந்தவுணர்வெல்லாங்கொண் டியான றிந்தேனென்ற தெதுவதுகாணுயிர். எ-து. உண்டாயவறிவுகளெ லலாவற்றையுங்கொண்டறிந் ததனையானறிந்தேனென்றதெது வதுகாணுன்மா,—உணாவால்வாக்கான் மறநையொழிந்தகாயந் தன்று அணர்ந்துரைத்துச்செய்தங் குணர்வினுககுமாதாரமாய நிற்குமுயிரோ. எ-து. மனத்தாலும்வாக்காலு மொழிந்ததாகச்சொ ல்லபபட்டகாயத்தாலு மறிநதுஞ் சொல்லியுந் தொழில்செய்து மம்மனத்திற்குப்பற்ருய்நிறகுமான்மா, எ-று. ஈணடுனாவென றதுமனததை.

இசசெய்யுள் மனதான்மாவல்லவென்றுமறுத்துககூறிற்று.()

இந்திரியவீதியெழுஞ்சித்தநெஞ்சத் தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டுமொன்றுகெட்டேயொன்று, வங்தெழுவ தெனிற்கனவிற்கண்டபடிநனவில் வாய்திறவாரநனவுக ண்டபடிகனவிற்காணு,ரந்தனுருவன்னங்களறிந்திடானி ன்றேலறிகனவுமிறந்துணர்வுமழிந்துறக்கமடைந்தா, லு ந்துவதோர்சந்தானமில்லையுணாவுதிப்ப வுயிர்கனவுநன வினையுமுணருநகாணே. (உகூ)

(இ-ள்.) இந்திரியவீதியெழுஞ்சித்த நெஞ்சத்தெழுஞ்சிதத மென்றிரண்டு மொன்றுகெட்டேயொன் றுவந்தெழுவதெனில். எ-து இந்திரியவியாபாரத்தா லுண்டாமறிவென்று மனத்திலு ண்டாமறிவென்று மிரண்டா யொன்றுகெட்டொன்று தோ ன்றுமென்று புத்தரீகூறின்,—கனவிற்கண்டபடி நனவில்வாய் திறவார் நனவுகண்டபடி கனவிற்காணர். எ-து. கனவிற்கண டகெல்லா நனவிற்சொல்லமாட்டார், நனவிற்கண்டதெல்லாங

கனவிற்சொல்லமாட்டார். அன்றியும்,— அந்தனுருவன்னஙக ளறிந்திடான. எ - து. பிறவிகருடன் பிறர்வடிவத்தையும்வ ன்னத்தையு மறியமாட்டான்,—இன்றேல். எ-து. இநதிரியக் குறைவாலே யறிவுதோன்றிறதில்லையெனறு நீகூறின்,—அறி கனவுமிறந்துணாவு மழிந்துறக்கமடைந்தா லுந்துவதோசந்தா னமில்லை. எ-து. அறியத்தகககனவுமழிந் துணாவமழிந் துறக் கநதையுமடைந்தா லுணடாகத்தக்க தொடாசசியில்லை,— உ ணா வுதிப்பவுமிாகனவுநனவிணையுமுணைருங்காணே. எ-து. ஆ ன்மாககளுக கிச்சாஞானக்கிரியைகளுண்டாக்கக் கனவிணையுந னவிணையுமறியாநிற்கும். எ-று. அன்றேல்எனவே யிந்திரியங் களறிவிக்குமென்பது புலப்பட்டது. வீதி நேரேசெல்லுதல்.

இச்செய்யுளிந்திரியமான்மாவுககுக் கருவியாகவுள்ளதன்றி யிந்திரியமான்மாவல்லவென்று மறுததுக்கூறிற்று (உகூ)

இந்திரியமுமனமுந துணையாகக்கொண்டறியுமான்மா அ வையில்லாதபோதறியானோவென்னிற் கருவியாகியவெழுத்தா ணியில்லாதபோதெழுதமாட்டாதவனைப்போல வறியானெனக் கொள்க. ஆனலசேதநமோவிவனுக்கறிவைக்கொடுபபதெனில் அன்று; கருவிகளை துணைக்காரணமெனக்கொள்க. இந்திரியங்க ளைசாத்தியதேகவசநமாகவைததார என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒருகாலத்தோரிடத்திலோருணாவேற்செவிதானெ ன்றுணராதிருசெவியுமுணருமோசை, யொருகிலத்தி ருகண்ணு மிருசெவியுமனமு மொருவனைக்கண்டவனு னாகேட்டுணாநதிடுமைமபொறியு, மொருகாலுமுணரா வுள்ளுணர்வின்றிப்பொறிக ளொன்றென்றுவுணர்வ,

**ள்ளுணர்வைந்துமுணரா, யொருகாலும்பொறிவிகற்பி
த்துணராவுள்ளுணாவுக்குள்ளதுகாண்விகற்பமிரண்டு
முணாவதுயிரே.** (௯௦)

(இ-ள்.) ஒருகாலத்தோரிடத்திலோருணாவேல். எ-து. ஒருகாலத்திலேயொருபொறியிடத்திலே யோருணாவாசவறியுமென்றுபுத்தநீகூறிஞய். அபபடியாயின்,—செவிதாஞென்றுணரா திருசெவியுமுணருமோசை. எ - து. இரண்டுசெவியுமறியுமோசையையொருசெவியாகவறியாமாட்டா திரண்டுசெவியாலுமறியவேண்டும். அஃதன்றியும்,—ஒருகாலத்திருகண்ணுமிருசெவியுமனமுமொருவனைக்கண்டவனுரைகேட்டுணாநிற்கும். எ-து ஒருகாலத்தேயிரண்டுகண்ணுமிரண்டுசெவியுமனமுங்கூடி யொருவனைக்கண்டவன்வார்த்தைகேட் டநனையறியாநிற்கும்,—ஐம்பொறியுமொருகாலுமுணராவுள்ளுணாவின்றி. எ-து. ஐம்பொறிகளுமனங்கூடாமற்றனித்தொருககாலுமறியமாட்டாது,— பொறிகளொன்ருென்ருவுணாவது. எ-து. பொறிகளோரோவொன்ருகத் தாமறியும்விஷயத்தையறியுமத்தனை,—உளளுணாவைந்துமுணரா. எ-து. அம்மனமுமேககாலத்து ஐம்பொறியின்விஷயவறிவுகளைந்துங்கூடியறியமாட்டா. அதுவுமன்றி,— ஒருகாலும்பொறிவிகற்பித்துணரா. எ-து. பொறிகளொக்ருகாலுந் தாமறியுமறிவின்றி விகற்பித்தறியமாட்டாது,— உள்ளுணாவுககுள்ளதுகாண்விகற்பம். எ-து. அந்தபபொறிகளுடனேகூடிநின்று விகற்பித்தறிவதுமனத்துக்குள்ளகுணங்காண,— இரண்டுமுணாவதுயிரே. எ - து. இப்பொறிகளையுமனத்தையுங்கொணடறிவதானமாவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பொறிகளையுமனத்தையுங்கொண் டறிவதான்மாவென்றுகூறிற்று. (௯௦)

இராவணனுக்குப் பத்துத்தலையு மிருபதுகண்ணு மிருபது செவியு மிருபதுகையுமன்றே. இவையெல்லாங்கொண் டிவன் கயிலாயமலையையெடுத்தபோ திவனைநெஞ்சில்நெக்க வப்போதிவைகள் சேட்டையற்றுக்கிடந்தனவு மொழிந்தனவு மிவ்வாறுகண்டுகொள்க.

அருவுணர்வுமாயாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றி யிடினகத்துநிலையின்றி, யுருவினொடுபாலதருணவிருத்தாவத்தை யுண்டாகாதுறக்கத்தினுடறட்டவழைப்ப, வருவதுணாவெங்கிருந்துநெஞ்சிலிருந்ததென்னில் வாயில் வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம், திரியொழியவிடிஞ்சினொடுத்தீபமெழாவடக்கஞ் சென்றபொழுதாலுணாவுநின்றநிலைசெப்பே. (ருக)

(இ-ள்) அருவுணர்வுமா யாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றியிடினகத்துநிலையின்றி யுருவினொடுபாலதருணவிருத்தாவத்தையுண்டாகாது. எ-து. மனமானதருவுமாயுணர்வுமாய்ப்பொறிகளோடுங்கூடியாறுவிதமாய் மாறிமாறித்தோன்றியிடுமென்றுபுத்தநீகூறின் மனமருவமாகையாலுருவினுநிலையுடையவுமல்லவாய்க்காயத்தோடுகூடி பாலதருணவிருத்தாவத்தையு முண்டாகாதாதல்வேண்டும். அஃதன்றியும்,—உறக்கத்தினுடறட்டவழைப்பவருவதுணாவெங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந்ததென்னில். எ-து. அவத்தைப்பட்டவிடத்துடலிற்றட்டவுமழைப்பவுமறிந்துவருமறிவெவ்விடத்திருந்ததென்றுசொல்லாய். நெஞ்சிலிருந்ததென்றுநீ கூறின்,— வாயில்வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம். எ-து. சத்தாதிவிடயங்களிலே செல்லுந்தொழிலையறிந்து செலுத்துமனமறியாதாம். அஃதென்போலென்னில்,—திரியொழியவி

டிஞ்சிறெட்டித்திபமெழா எ - து. திரியைப்பற்றிநின்றவொளிய த்திரிமாய்ந்தா லுடன்மாய்தலன்றியிடிஞ்சிலேப்பற்றிததோன்று தாகையால்,— அடக்கஞ்சென்றபொழுதாலுணர்வுநின்றநிலேசெ ப்பே. எ-து. உணர்வுகுழூர்ச்சைவந்தபொழு தறிவுநின்றநிலை சொல்வாயாக. எ-று. ஆயு மனம். உரு தேகம். ஆல் அசை.

இச்செய்யுள் பொறியுமனமுங்கூடி யறுவகையாயறியுமெ ன்பதனைமறுத்து அவை கருவியாகக்கொண்டறிவநான்மாவெ னறு கூறிறறு. (௬க)

விஞ்ஞானநின்றநிலேயை விஞ்ஞானமறியவுஞ செய்யாது, தானாகவறிந்தெழவுமாட்டாது, அந்தவிஞ்ஞானநின்ற நிலேயை யிந்திரியங்களும் வாயுவுங் கனமமும் ஜடமாதலாலறிந்தெழுப்ப வமாட்டா, ஆதலாலேயிவையிற்றைககூட்டி யுணாத்துங்காத் தா வொருவனுண்டுகாண் இந்தச்செய்தி யுனக்கெல்லாந் தெரி யாதென்ச. அப்படியனறுகாணு முடமுமூன்றுகோலு மாற்று க்ககககக்கரைக்குப் போகமாட்டா, விவன்றுனு மிவையின்றித தனித்தாறபோகமாட்டான், ஆறுலுமுடமு மூன்றுகோலுங்கூ டினுற்செல்வானன்றே, அப்படிபபோல இந்திரியங்களும்வா யுவுங் கன்மமும் விஞ்ஞானமுங்கூடினு லெழுந்திருககலாமெ ன்னில்; செய்தியறிந்தோடம்விடுவானையன்றி யோடமுமூன்று கோலுமுடமுமேறுவானுங்கூடினுலு மக்கரையேறககூடாதது போலக கத்தாவையன்றி இந்திரியமும்வாயுவுங் கன்மமுங்கூ டினுலு மறிந்தெழுந்திருககப் போகாதாதலா லறிவுடையகததா வொருவன்வேண்டுமாதலான் நீயிட்டதிட்டாந்தமாபாசம். அத் திறசத்தியாவிகல்பமடையுமெனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிர காசா. மற்றொருவா, இடிஞ்சிறெடத் திரியொழியத் தீபமெ ழா. எ-து. அகலிடத்து நெய்பொருந்தியிருக்கவுந் திரியில்லாம

ந்றீபங்களெரியமாட்டா, அதுபோலஉடலிடத்து மனமுமிந்திரி பங்களுமிருந்து மான்மாவில்லையாகி லறிவுசிவியாது. என்றுவ மானத்துக்குவமேயம்வருவித்துரைத்தனா. திரிபோலுமான்மா, இடிஞ்சில்போலுமுடல், நெய்போலுமனமு மிந்திரியங்களும், தீபமபோலு மறிவு. இடிஞ்சில் அகல்.

இச்சைவெறுப்பியற்றலினபதுன்பஞான மிவைய ணுவின்குறியாகுமிவறறிலிச்சை, நச்சிநுகாநதொருபழ ததினினங்கண்டுமுன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமென்று நசசல்பின்பு, மெச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகு மி வைமுன்பும்பின்புமுணர்நதிடுதலாலே, நிசசயகர்த்தா வொருவனுளனென்றுநல்லோர் நிறுததிடுவர்வெறுத்தி டுவர்நின்னுடையபொருளே.   (சுஉ)

(இ-ள்.) இச்சைவெறுப்பியறறலினபதுன்பஞான மிவை யணுவின்குறியாகும். எ-து. ஆசை வெறுத்தல் தொழிலசெய் தல் சுகதுக்கப்படுதல் அறிவு இவைமுதலியவெலலாமான்மாவி னகுணங்களாம்,—இவற்றிலிசசை நச்சிநுகர்ந்தொருபழத்தினி னஙகண்டுமுனபு நானுசர்ந்தகனியினினமென்றுநச்சல்பின்பும். எ-து. இவையிற்றிலாசையாவது முன்னொருபழத்தை யாசைப் பட்டுநுகர்ந்து பின்பதனையொப்பதொருகனியைககண்டு முனபு நானுகாந்தகனியினினமிதென்று பின்பதனையாசைப்படுதல்,— எசசவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகும். எ-து. ஒழித்தவெறுப்பு முதலாயினவு மித்தன்மையேயாகும்,— இவை முன்பும்பின்பு முணர்ந்திடுதலாலே நிச்சயகர்த்தாவொருவனுளனென்று நல் லோாநிறுத்திடுவர் வெறுத்திடுவா நின்னுடையபொருளே.எ-து. அவ்விச்சாஞானக் கிரியைமுதலாயினவறறை யான்மாமுன்ட

ம்பின்பு மறிகையாலே நிச்சயமாகவானமாவொருவனுளனென் றுசொல்லுவாபெரியோா. நீ யான்மாவில்லையென்று சொல்லு ஞ்சொல்லை யப்பெரியோா தள்ளாநிற்பர், எ-று. இவ்விடத்து காத்தாவென்பதானமாவை. சனமத்துக்குக்காததாவென்றபடி.

உருவாதியென்றசெய்யுண்முத லிசசெய்யுட்காறு மான்மா வில்லையென்பதனைமறுத் துண்டென்றுகூறிற்று. (கூஉ)

நீயுணாவுகளெல்லா மிச்சாரூபமாகப் பிறக்குமென்றுசொ ன்னுய். இச்சையுணாவுககு முன்னேயுள்ளதாகவேண்டும். அத லாலிந்தவிச்சை யெவ்விடத்துள்ளது, சரீரத்தென்னில்? சேத நமாகிய சரீரத்தி லிசசைகூடாதாம். கூடிற்பிரதிமைகளுககு மிசசையுண்டாகவேணடும். இனிஇச்சை ஞானத்தென்னில் நீ யிச்சை முன்பேயுண்டாயினல்லது ஞானம்பிறவாதென்கையி ன் ஞானத்துககிசசையுணடாதல கூடாதாம். ஞானத்தால்வரு வனவாகிய சமுசாரவேதனைகளு மிலவாகிச் சூனியமாதலால் அநதவிச்சையு ஞானமுங கன்மமு மறறுள்ளகுணங்களுககு மாதார மான்மாவாமெனக்கொள்க. நீசொலலியது மாலைகண் டோன்ருமையால் வருமிடையூறு பரிகரித்தற்காகப் பகதற்சு வாகழப்புகருத் தனபிராணனை யிழந்தவனேபோல நீயும்விரு ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமில்லாமையா லாலேயவிஞ்ஞானமெ னபது வேண்டின் ஐரான்மிகபக்ஷத்தைக் கெடுத்தாய். அன் றியும் பொறிகளிலே புலன்களுற்றபோ துணாவுபிறக்குமெ ன்று சொல்லுதியாயின் கேவலமசேதநமாகிய விந்திரியஙகள் விஷயத்தையுற வுணர்வுபிறக்கிற் சபசரீரத்துப் புலன்களுற்று ல் உணர்வுபிறக்கவேண்டும். அன்றியும் பவுதிகமு மிந்திரியங் கள் சொரூபமும் புலன்விகாரமு முனக்குத்தெரியாது. க்ஷணந் தோறுங் கெடுமெவனன்றே, ஆதலால். என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ற்றொருவா இச்சைவெறுப்பியிற்ற லின்பதுன்பஞான மிவை
னுவின குறியாகும். எ-து. விருப்புவெறுப்புந் தொழிலுஞ் சு
மூ துக்கமு மறிவுமாகிய விவைகள்குணியாகியவான்மாவுண
டௌறறிதற் கடையாளமாம். என்றவா.

எப்பொருட்குமிரநதரமாயிடங்கொடுததுநீங்கா இ
நளவெளிதானனறியிரண்டினுககுமிடவகையா, யொப
பில்குணஞ்சததமதாயவாயுவாதியு திதகொடுஙகநிறகும
யானுயிரமுனனேசொன்னோஞ், செப்பிடுங்காலமபொ
ழுதுநாளாதியாகித திரிவிதமாய்ததீமைநனமைசெய்யு
திககுத், தப்பில்குணக்குககுடககுத தெறகுவடககா
நததானுகிததிரியாதேநின றுபலந்தருமே. (ருரு)

(இ-ள்.) எப்பொருட்குமிரந்தரமா யிடங்கொடுத்துநீங்கா
இருள்வெளிதானன்றி யிரண்டினுககுமிடவகையா யொப்பில்கு
ணஞ்சத்தமதாய்வாயுவாதியுதித்தொடுஙக நிறகுமவான். எ - து.
முன்னா வானமுமான்மாவுஙகாலமுந்திக்குமில்லையென்றபுத்த
னே நீ கேட்பாயாக எல்லாப்பொருளுஞ் செல்லுதற்குவழியு
மா யிடஙகொடுத்துநீக்கமின்றி யிருளும்வெளியுமல்லவா யிரண
டிற்கததககவிடமுமா யுவமையில்லாதகுணஞ்சத்தமாய் வாயு
முதலியபூதங்களுலுந் தோன்றியொடுங்குதற்குத் தாரகமுமாய்
நிற்கும்வானம்,—உயிர்முன்னேசொன்னோம். எ-து. ஆன்மாவு
ண்டென்று முன்னமேசொன்னோம்,—செப்பிடுங்காலம்பொழு
துநாளாதியாகித் திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மைசெய்யும். எ - து.
சொல்லத்தக்ககாலமானது காலையு முச்சியு மாலையுமென்னும்
பொழுதாயும், நெருந லின்று நாளையென்னுநாளாயும், இத்தன்
மையிலே மூன்றுவிதமாய்வேற்றுமைப்பட நன்மைதீமைகளைச்

செய்யும்.—திக்குத்தப்பில்குணக்குக் குடக்குத் தெற்கு வடக்கா தித்தாறுகித்திரியாதேநின்று பலந்தருமே. எ-து. திக்கானது கிழக்கு மேற்குத் தெற்கு வடக்கென்று தவறில்லாததா யநாதியிலுமாதியிலுமுள்ளதாய்ப் பிறழாம லத்திசைகளைநோக்கிக் கன்மஞ்செய்தோர்க்குக் கன்மபலத்தைக்கொடுக்குமாகையா லாகாசமு மான்மாவுங் காலமுந் திக்குமுணடென்றறிவாயாக.எ-று

இச்செய்யுளாகாசமு மான்மாவுங் காலமுந் திக்குமுண்டென்றுகூறிற்று. செருநலின்றுநாளை. எ-து. பூத பௌஷிய வாத்தமானம். அதுவே இறந்தகால எதிர்கால நிகழ்காலங்கள். (௲௲)

சாவாக்கும் சகலத்திறகும் ஆகாயமிடங்கொடாத போது போக்குவரத்து வியாபாரமில்லையாம். சத்தங்குணமானபடியெங்ஙனே பொருளின்கூட்டமல்லவோ வென்னிற, பொருட்கூட்டமன்று. ஏகாந்தத்தே இராத்திரி யாரவாரங்க ளொடுங்கிய காலத்திருந்து சூக்ஷமஞானிகள்பார்க்கிற் கிறுசத்தமுடையவற்றுறு மறிந்துகொள்க. காலமு நீ க்ஷணபங்கங்கொண்டபோது க்ஷணத்திறபொருளுறபத்திநாசப்படுமென்றாய். அந்தக்ஷணமென்றதுகாண் காலம். திக்கானது நீகிழக்குநோக்கியிருந் தெல்லாத்திக்குகளிலு மிருந்துவந்த போகளைப்பார்த்து நானெந்த திக்கைநோக்கி யிருக்கின்றேனென்றபோது சர்வருங்கிழக்கு நோக்கி யிருக்கின்றாயென்பார்கள், அதுகாண்திக்கு. இல்லாத போது திசைத்துநிறகையொழிந்து பலன்களொருத்தருக்கும் பட்டாமட, அத்தாற்றிக்குளவாம. காலமுணடென்றல் நீ கற்பனையென றும் பிராந்தியென்றுஞ்சொன்னாய், நீசொலலியக்ஷணங்களும் பொதிவிருக்ஷமும் பிராந்தியெனறாய். அன்றியுஞானஞ்ஞாசொல்லும் பிதாமாதருங்கெட்டவாகள்வேறுபிராந்திகளிற் கூடாரொன்றாய், புத்ததேவருக்கு ஞாதியாவாரொரு

வன அந்தகனென்பா னவனுக்குத் தாமாவுபதேசம்பண்ணித் தவப்படுத்தி யவன்பிடகமோதுவிப்ப வவனித்திராசமயத்துத் தனது ஸ்ரீயாகிய பரசுந்தரியென்று வாயாற்ற வந்தவேட்கை யைத்தவிர்ப்பான் வேண்டித் தேவலோகத் தப்ச்சர ஸ்ரீகளைக் காட்டிப் பரசுந்தரிமேலுபேக்ஷையைப்பண்ணுவித்தலுற வவனு மப்ச்சரசுகளைக்கண்டு ஸ்ரீவேட்கைமிகுத்துத் தவம்விட்டுப்போ யினன். இவ்வாறுசமத்தரன்றேபுத்தனொன்று முறுவல்செய்தா ருலகத்துள்ளோர என்றறிவாயாக. எனமுர ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவா, செப்பிடுங்காலம் பொழுதுநாளாதி எ-கு. நீக்ஷ ணமென்றுசொல்லப்பட்ட காலமானது காலை யுச்சி மாலைமுத லியபொழுதும், அசுபதி பரணி முதலியநாளும், ஆதிஎன்றதனா ல் மாதமுமிருதுவுமயனமும் வருஷமுமாகி எ-ம். குணக்குக்குட கருத் தெற்குவடக்காதிதானுகி. எ-கு. கிழக்குமேற்கு தெற்குவ டக்கும், ஆதிஎன்றனால் கோணத்திசைகளுமாகி. எ-ம். வாயு வாதி யுதித்தொடுங்குமவான். எ-து. மாயாவாத மேற்கொண்டு கூறியது. எ-ம. பொதிவிருக்ஷம் வடக்கேயிருப்பதென்று புத்த னெழுதலால் திகருளதென்க. எ-ம். கூறினர்.

காரியமாயுலகமெலாமிருததலாலே கடாதிகள் போற்காரியகர்த்தாவொருவன்வேண்டு, மாரியமாயறம பொருளோடின்பவீடெல்லாமறைந்துயிர்கட்கறிவுசெய லளிப்பதுநூலந்நூல், கூரியராயுள்ளவர்களோதவோ திக்கொண்டுவரலானமுனைனேகுறறமின்றிச, சீரியபோ றிவுடையோன்செப்பவேண்டுஞ் செயலினுக்குமகரிவே ண்டுஞ்சிவனுளனென்றறியே. (௩௪)

(இ-ள்.) காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள் போற்காரியகர்த்தாவொருவன்வேணடும். எ-து. கர்த்தாவுநூலு

மிலலையென்றுகூறியபுத்தனே, பிரபஞ்சமெல்லாங் கடாதிகள் போலககாரியப்பட்டுவருதலாலே யிதனைச்செய்வாஞெருகாத தாவேணடும்,— ஆரியமாயறம்பொருளோடின்பவீடெல்லா ம றைநதுயிர்கட்கறிவுசெயலளிப்பதுநூல். எ - து. வடமொழியா யறம பொரு ளின்பம் வீடென்னுநானகுகாரியமுஞ சொல்லி யானமாவுககறிவையுஞ செயலையுங்கொடுப்பது வேதாகமங்க ளகாண,—அந்நூல் கூரியராயுள்ளவாகளோதவோதிக கொண டுவரலான முன்னேகுறறமின்றிச் சிரியபோறிவுடையோனசெ ப்பவேண்டுஞ செயலினுக்குகரிவேணடுஞ சிவனுளனென்ற றியே எ-து. அவவேதாகமஙகள குசாலராயுள்ளபிரமாதிகளோ துவிசக மகாவிருடிகளாலேயோதப்பட் டவாகள்வழியாகததொ ன்றுதொட்டுவருதலாற றவறினறி மிக்கபெரியவறிவையுடை யோராலேசொலலவேணடும். அவ்வேதாகமஙகளாறசொல்லப் பட்ட கன்மத்துககுககாண்பாஞெருசாட்சியும்வேணடும். ஆகை யாலே சிவனுலே நூல்சொல்லப்பட்டதெனறு மவனே காததா வென்றுமறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் காத்தாவுஞசாததிரமுமுணடென்பதனைக்கூ றிற்று (௩௪)

உலோகாலோகஙக ளடுககாயிருத்தலாலே மாடகூடகோ புராதிகளைப்போல வொருவனுண்டாககினுனென்க. எனனை இ ந்தக்கோபுராதிகளைப் பணணுவாரனைக கணடோம், உலகஞ்சி ருஷ்டிப்பானைக்கண்டோ மில்லையேயென்னில், சீனத்துள்ளப ணிகள் பண்ணுமவனை நாங்கண்டோமில்லையாகிலும் அநதப் பணியைக்கணடு கைத்திருத்தங் கொண்டாடினமன்ருே, ஆத லாலவன் பண்ணுகையிலே யவனைககண்டோ மில்லையாகிலு மநுமானத்தாற் கொண்டோமன்ருே. அப்படிப்போல உலகஞ்'

சிருஷடித்தானு முணடென்று கொள்வாயாக. "அந்நியநிவிற் கௌசிகாதிவிதமாககினரை, யுன்னுவாசாமானியத்தையோராந் து" எ-து. கண்டுகொள்க. அப்படியாகிற் சினத்துப்பணிதிபணணி னவ னிஙகேவநதாலுங் காணலாம், அலலதுநாமங்கேபோனாலு மவனைககாணலாமே, அப்படிபபோலப் பிரபஞ்சகாததாவையு ஙகாணலாமோவென்னில், ஒருவனைப்பேய்பிடிததபோ தவ னது விகாரகிருததியஙகளைககண டிவனைப்பேய்பிடித்ததென்ற றிநதோமா, முன்னையொரு பேயைககணடறிந் தநதப்பேய் பிற்பாடொருவனைப் பிடிததபோதே யிவனைபபேயபிடித்தடு ன்றறிநதோமா, அபபடியலலவே? அவனதுவிகாரகிருததியஙக ளைடறிநததுபோலப பரமேஸ்வரனது கிருததியவல்லமையை பிரபஞசகாரியததிறகண டிதற்குமொருகாத்தாவுணடென் றறி நதுகொள்க. "கூளியினைமாந்தா விகாரத்தினுறகுறிப்பா, கூளி யினைமுன்கணடோகூறு." எ - ம். கணடுகொள்க. கூளி பேய், யாதொருகிருததியம பணணுமவரெலலாம் தேகேந்திரியாதிக ளுடனே கூடியிருந்து கிருத்தியமபணணககணடோமே, அப்ப டிப்போல வும்முடைய சேகரகாததாவுககுந தேகேந்திரியாதி யணடாகவேணடுமென்னில், அப்படியன்று. பின்னையெப்படி யெனனில், சரீரமில்லாதவான்மா சரீரததை நடததுமதுபோ லக காத்தாவுஞ் செய்வனெனககணடுகொளக. "ஆகையிலேயா ககையினையுருமுயிர்க்காக்கையுமற், றாக்குமெலா நின்மலனெ ம்மான்" எ-ம். கணடுகொள்க. இனி நிததியமுத்தசுததசாவஞ் ஞனுயிருக்கு மொருவனாலே சொல்லப்பட்ட சாததிரமானது பெரியோரா லுபதேசிககப்பட்டவாகள குருபாரமபரையாகக்கி ரமமாகக் கொண்டுவந்தது சாத்திரமாதலா லிதற்குமுன்கூறிய காததாவேண்டுமென்றறிக. "ஆகையிலான்வாக்குமிலா ஞக மததை வேதத்தை, யாக்குவனே வாக்கானெனில்." "ஆக்கை

யுமற்றைந்தொழிலு மாக்குமுறை முன்னறைந்தா, மாகருவனூ லும்மவைபோலாங்கு'' என்பதினாலறிக. என்றா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவர், செயலினுக்குங் கரிவேணடும். எ-கு. ஆன்மாக்கள்செய்யுங் கன்மங்களையறிந்து பலன்கொடுத் தந்தக்கன்ம சாக்ஷியாக வொருகர்த்தாவேண்டும் என்றா. அன்றியும், கிஞ்சிஞ்ஞராகிய வான்மாக்கள் தனமகிமையறிதற்கு சாவஞ்ஞனசிவன்சொன்னநூலாகலின் இதரோகவாசிரிய தோஷமில்லையென்பது ''குற்றமின்றிச சீரியபேரறிவுடையோன செப்பவேண்டும்'' என்பதனாலுணர்களென்றா.

மரங்களுயிரல்லவெனறுமறுத்துசசொன்னுய வாடுதல்பூரித்தலான்மரஙகளுயிராகும்,திரங்குநீரபெறுதொழியிறபெறிற்சிரத்தைசேருஞ்சீவனலவெனிலுலகிறசீவனெல்லா,முரங்கொள்வதூண்பெறிறசோருமூண்பெறுவே லுலர்நதமரநீரபெற்றுலுய்யாதுள்ளுயிாகள், கரநதசினைமுட்டைகட்குவாயின்றுவாயில் கண்டிலதேறபூததுககாய்ததெழுலான்மரங்களுயிரே. (௩௫)

(இ-ள்.) மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னாய் வாடுதல்பூரித்தலான் மரங்களுயிராகும். எ-து. மரமுதலியன வுயிருள்ளனவல்லவென்று புத்தநீசொன்னாய், அவைமெலிதலாலும் பருத்தலாலு மரமுதலியவை யுயிருள்ளனவாகும்,— திரங்குநீ பெறுதொழியிற் பெறிற்சிரத்தைசேருஞ் சீவனலவெனில். எ-து. மரமுதலியன நீர்பெறுதொழியில் வாடுதலு மந்நீர் பெறுமுற் பூரித்தலுமியல்பு, ஆன்மாவல்லவென்று நீகூறில்,— உலகிற்சீவனெல்லா முரங்கொள்வதூணபெறிற் சோருமூண்பெறுவே லுலர்ந்தமரநீர்பெற்றுலுய்யாது. எ-து. உயிருள்ளவற்று

க்கெல்லா மூண்பெற்றுற்பருத்தலு மூண்குறைந்தா்ன் மெலித லுங் குணமாகையா லுலாந்தமரத்துக்கு நீளாவிட்டாற் பரிணும மிலலையாதலான் மரமுதலியவுயிருடைத்தாம். அற்றன்று, மர முதலியனவற்றுக் கிந்திரியஙகளில்லையாகையா லுயிரல்லவென றுகூறின்,—உள்ளுயிாகள் கரந்தசினைமுட்டைகட்கு வாயிலி னறு. எ-து. ஆன்மாவையுள்ளடக்கி நிற்கு முட்டை சினைமுதலி யவற்றிற்கு வாயிலேறன்றுவாறுபோல மரமுதலியவற்றுக்கும் வாயிலேறன்று,—வாயில்கண்டிலதேல். எ-து. அம்முட்டைசி னைமுதலியவற்றுக்கு வாயில்பின்புதோன்றக் கணடனம் இத ற்குவாயிலேறன்றக கணடதில்லையெனறுகூறில்,—பூத்துக்காய் ததெழலான் மரஙகளுயிரோ. எ-து. அம்மரமுதலியனவற்று கக இநதிரியகட்புலனுகாதாயினும் பூத்துககாய்த்துவளர்தலுங் காண்டலாலிந்திரியமு முயிருமரமுதலியனவற்றுசகுண்டென்ற றிவாயாக. எ-று. மரமுதலியனவெனவே புல்லீறுயினவாயிற்று

நீர்சொல்லியதெப்படிகாணும் கொம்பு மயிரு முகிரும் பல் லும் புற்று முயிரில்பொருளாகியும வளராநிற்றலா னிந்தவேத விபசாரமென்று சொல்லுவையாகில், இவ்வாறுநீசொல்லிய மி கவும பேதைமைத்தாம். நீகாட்டியபுற்றுவது கறையானமுதலா னஜீவன்கள் கீழின்மண் மேலேயேறிடவோஙகும். மயிருநக முந்தந்தமும் ஜீவசரீரத்துநீங்கினுல் வளராது. அன்றியும் நளை த்தமயிருககுக் கறுப்பிவொருமையும் உகிருக்கைவணமிவொரு மையுங்கண்டுகொள்க. ஆதலாலவைக ல்ய்ததல் வளர்தல் இல்லை யெனககொள்க. ஆதலானீயிட்ட திருஷடாந்தமாகாதென்றும் மரங்களுயிருடையவென்றுங் கொள்க. ஏகேந்திரியஜீவன் மககளுட்டோன்றினுலு மேகேந்திரியஞானமாகவேண்டுமென்னி ல், முயலாய்ப்பிறந் தற்பஞானத்தையுடையது புத்தராய்ப்பிற

நதகாலத்து மிகுந்தஞானவானுனதுபோல மரங்களுமக்கள்யோ
னியிற்பிறந்தாற் பஞ்சேந்திரியஞானமுடைததாம் எனககொள
க. என்ருர ஞானப்பிரகாசர.

ஒருமரத்தினுயிரொன்றேறகொமபொசித்துநட்டா
லுய்யுமுயிரொன் றுபலவாமோவென்னிற், கருமரததின
வித்துவேர்கொம்புகொடிகிழஙகு கண்கலநதுகொள்ளு
முயிரண்டம்வேர்ப்புத, தருபிறப்புசசராயுசஙகள் சந
மும்பெற்ருற்போற ருனடையுமுறபீசநதலநடவாவெ
ன்னிற்,பெருநிலததிற்காலிலாரநடப்பரோபேதாய் பிறப
பின்விதமநேகங்காண்பேசுஙகாலே. (ரு௬)

(இ-ள்.) ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற கொம்பொசித்துநட்
டாலுய்யு முயிரொன்றுபலவாமோவென்னில் எ-து. மரத்துககா
ன்மாவுண்டாமாயி னொருமரததின்கொம்பைமுறித்துநட்டா ல
தனைப்போலவளாதலா லோருயிாபலவுயிராமோவென்றுபுத க
ர் கூறில்,—கருமரத்தின்வித்துவோ கொமபுகொடிகிழங்கு கண
கலந்துகொள்ளுமுயிா. எ-து. இதனை (மரத்தின்வித்துவோகொ
ம்புகொடிகிழங்குகணகருக்கலந துயிர்கொள்ளும்) எனமாறுக
மரத்தினுணடாகியவித்துவேர்கொம்பிவையிற்றையும் பிறவற்றி
ற்கொடிகிழங்குகணுககளிவையிற்றையுங் கருப்பமாகக்கொண
டு ஆன்மாக்கடோன்றும்,—அண்டம் வோப்புத்தருபிறபபுச
சராயுசஙகள் சநநமும்பெற்ருற்போற்ருனடையுமுறபீசந் தலந
டவாவென்னில். எ-து. முட்டையிலுங்கசிவிலுந்தோன்றியவா
ன்மாக்கள் பையிற்ருேன்றுமான்மாக்கள்போல நடைபெற்று
வித்திற்ருேன்றுமரமுதலியன பூமியிடத்துநடைபெருதாகையா
லான்மாவன்றென்றுநீகூறில்,— பெருநிலத்திற்காலிலார்நடப்

பரோபேதாய் பிறப்பின்விதமநேகங்காணபேசுங்காலே. எ-து. இதனை (பேசுஙகாற காலிலாபெருநிலத்துநடப்பரோ பிறப்பி னவிதமநேசங்காணபேதாய்) எனமாறுக. சொல்லுங்காலத்துக் காலிலாா பெரியபூமியிடத்துநடககவல்லரோ அப்படியிந்திரிய ககுறைவான வான்மபேதமநேகமாகவுடைத்துககாணறியாதாய். எ-று. கண் - கனு.

இசசெய்யுளிரண்டுமொங்கட்குயிருள்டெனறுகூறிற்று. (கஈ)

பிறப்பின்விதமநேகம. எ-து. கனமபேதஙகடகீடாக ஜநந பேத மநேகங்களாயிருக்கும. அதை "படைததொரு படியன் றிப பறவைபசுஙராய்ப பணணியதென முனைவினைபபான் மையென்பா." என்பதனாற் கணடுகொளக என்றா ஞானபபிர காசா.

தின்னுமதுகுற்றமிலைச்செத்ததெனுமபுத்தா தின் பையெனக்கொன்றுனக்குததீற்றினர்க்குப்பாவ, மன்னு வதுன்காரணத்தாற்றின்ஞதார்க்கு வதைததொன்றை யிடாமையினுல்வதைத்தவர்க்கேபாவ, மென்னினுனை யூட்டினர்க்குப்பாவஞ்சேர வென்னதவமபுரிகின்ருய்பு லால்கடவுட்கிடாயோ, வுன்னுடலமகூசியெனநாணிவே ரேருடலுண்ணிலகூசியெனவுணர்ந்திலைகாணீயே. ()

(இ-ள்.) தின்னுமதுகுற்றமிலைச் செத்ததெனும்புத்தா.எ-து தான்கொல்லுமதுகுற்றமுடைத்து, செத்ததுதின்னுமது குற்றமி ல்லையென்றுகூறும்புத்தா,— தின்பையெனக்கொன்றுனக்குத்தி ற்றினர்க்கும்பாவ மன்னுவதுன்காரணத்தாற் றின்ஞதார்க்குவ தைத்தொன்றையிடாமையினுல். எ - து. நீதின்பையென்றுகரு

கி யுனக்கொன்றைக்கொன்றூட்டினாக்குப்பாவ மூன்காரணத் தாலுண்டாம். அஃதெங்ஙனமெனனிற் றின்றுதார்க்குக்கொன றூட்வொரில்லையாகையால்,—வதைத்தவர்க்கேபாவமென்னில எ-து. என்காரணத்தாற்பாவமுணடாகாது கொன்றவாக்கேபா வமுணடென்றுகூறின்,— ஊனையூட்டினர்க்குப்பாவஞ்சேரவெ ன்னதவம்புரிகின்றாய்.எ-து.உன்னைப்பரிந்தூட்டினாககுப்பாவ முண்டாக நீயென்னதவததைசசெய்கின்றாய். அஃதன்றியும்,— புலால்கடவுட்கிடாயோ. எ-து. நீபுலால்நுகருங்காலத் துன்கட வுளுககும் புலாலையூட்டுவை. அஃதன்றியும்,—உன்னுடலமசுசி யெனநாணிவேறோருடலுணணி லசுசியெனவுணர்ந்திலைகாண் யே. எ-து. உன்னுடம்பு சுத்தமில்லையென் றிலச்சிக்கின்றநீபிற வூனைநுகருமதுசுத்தமில்லையென் றறிந்தாயில்லை. எ - று. நாணி யென்றது தொழிற்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிறர்கொன்றிடத்தின்னலாமெனபதனை ம றுத்துக்கூறிற்று. (௩௭)

என்னதவம்புரிகின்ற யென்னவே அவன்பணணுவது த வமலலவென்பது கருத்து. இனிகல்லியமாம்ஸம் புசித்தாற்பா வமில்லையென் றகல்லியமாம்ஸங் கொள்ளோமென்பையாகிலெ ண்ணத்தாலு மாம்ஸதின்பாாககுககொலைபாவமுண்டென்பது பொருந்தும். இந்தவொன்பதுதோஷமொழியத் தின்னயாவாக குமரிது. என்னை, ஐயுறவொழிதல் கூடாமையாலே மிருகமா ம்சம் தின்னலாமோவென்னில், அவ்வாறு அந்தமாம்சமுண்ட ஜீவன்களுககு ஜீவதானங்களிலே புத்திபிறககுமெனபதற கு லகமேசாக்ஷி. ஸவயமேவபதிதமாகிய பால் நுகரக்கறந்தான கொம்பினின்ற பலத்தையறுத்து நுகர்விக்குமாதலா லெனக கொளக. இனிகாரணத்புண்ணியங்கெடா, அதுபுண்ணியத்துக்

துக்காரணமாகிய புத்தர்பத்திக்குக் காரணமென்று போதிவிரு க்ஷந்தொழுதல், பாவத்துக்குக் காரணமாகிய மாம்சமுண்டல் காரணுதபாவமாம, காரணுதபுணணியங்கையாணட புத்தனுற் காரணுத்பாவங்கருதாமை "ஏரிககூரோருகாதம் அவ்வூருக்கே ரியொருகோல்" என்பதறகொககுமென்க. அன்றியு மீழமடியப் படுத்தாடை யாழவொன்னும் வேதிசத்துளாயவ ருளளகாலத் துவணங்கினுக்குப பின்பவா புலவினைதொழுதார்க்குப் புண ணியமுணடாகி னுயிரொடுகூடிய சரீரதனையழிபபாாகும் பா வமுண்டென்க. "உகுநெற்பலகூட்டியுண்டிமுடிபபான், மிக நெல்லுதிர்வதனைவேணடுந்-தகவுடையோ, ருணணபபடுமுடை யை யுணபானுயிர்மாள, வெணணுதவா றுணடோ வீங்கு" என் பதாகலின. இனியொருதன்மத்தைப் பொருள்கொடுத் தெடுப் பவனுக்குப் புண்ணியமுணடானவாறுபோல வத்தன்மத்தை ப்பொருளகொடுத் திடிததவனுககுப பாவமுண்டாவதுபோல ப பொருளகொடுத்து மாம்சநதினபவாககுப பாவமாகும். புத்த ாபாதபபூவென் றுபேக்ஷித்துப பூவாஙகாதவன் புண்ணியம்பெ ருதவாறுபோலக் கொலையால்வநதவூனென்றுபேக்ஷித் தூன்வா ஙகாதவன பாவப்படான. இனிகுறிககப்பட்ட வூனுற்றினுல் அ கஙிசியினுற்கையகன று தின்னுமையா லவர்க்குபபாவமில்லையே யென்னில் உண்டு; அவருமாமசங்கொடுவேந்தார்க்கு விலைகொடு த்துக் கொள்வோமென நினைநதிருந்தமையிற் கொலையுடன்ப ட்டுப் பாவமெய்துவரென்க. அன்றியுமாமசங்கொள்வோமென் னு நினைவாற்கொலைபாவமுணடு. எனனை, ஒருமகாநகரத்துள ளாரனைவரு முடாசகராதலிற் பிக்ஷாகாலத்து மண்டையிலிட வேண்டி யாதரவுகொண்டிருந்தா ரவனுமொருவழிப்பிச்சைப ணணி மீண்டானுயினு மவனுக்குப் பிச்சையிடவேண்டியிருந் தார் யாவரும்புணணியம்பெற்ற வாறுபோலக்கொள்க, தின்ப

வாக்கு மாம்சம்வரவேணடுவதல்லது கொலேவேணடுமோவெ ணில், தலைகொடுவகதார்ககுப பொருளகொடுததுமெனறிருந் தான் கொலைவேணடினவாறுபோலப புலால்கொடுவகதாரககு ப பெருளகொடுத்துமெனறிருநதானுங் கொலைவேணடினனு கும் எனனே, "தலைகொணாநதாரகளீதுந தனமென்றிருநதா ன், கொலையுகந்தானுகுமதுபோற-கொலையுகந்தா, னூனறருவா ர்க்கீதும் பொருளெனறிருந்தானுஞ், சான்றுலகமலலவோதா ன்" அன்றியும "களவாவருவது கையறிந்துகொணடான, கள வாளனனவதுஉஙகணடு-மளவினறிக,கொன்றுவருதலறிநதது கைக்கொணடான், கொனறவனலலனேகூறு" அனறியுங கா மாநுபவம் பண்ணுவானுககு முறையல்லாதாளுமைக காமவுள ளம்பிறவாதவாறுபோல மாமசமுண்டானொனினுங் குணவான களாயினுர் நினையாரொனில் முறையலலாதாளுமைக் காமஞ்செல லாதென்பதியாதாறகூறினே "ஈனறுணமகளுடனபிறந்தாளாயி னுஞ், சான்றோர்தனிததாலுறையறக-கானறருவி, வநதிழியுநா டாவலித்தேயிருக்குமோ, வெகதீயணைந்தமெழுகு" "ஐம்புலனு ந்தாங்கறகரிதாகையால்" எனவும் "மாததிராபுததிராபபரிசாவா ம் மனசிவித்தாசநோபவா, பெலவானிததிரியககிராமோ வாஞ சமபிககிலிமிருசதி" எனவும் இவைகேடடறியாயோ, காமபிரீ தியில்லையாயினு முளளஞ்செலலுமெனககொளக. அனறியு ம் ஸ்ரீகளுருப் பெறபுசசடடமெனறநதசை தோ னரம்புமுத லிய வெனறும் புறத்ததிற தசுசிபாவனைபாவிககின்றாய், காம வுளளங கறறறிபொருட்டன்றோ, மாமசத்திற்றேனறிய பாலு மததோடொக்குமென்னில் அசுசியென றானபாவிககினற நீயும பாலையுமவ்வாறுசொலலுகிலே. என்னே, "ஊனே முலேப்பா லினையொககும்"என் றெத்தேயத்தாருமிழிக்கினறரில்லே. மாம சமயாவராலு மிழிக்கபபடுகின்றதன்றோ, "தம்புணகழுவிமருந

திடுவர்தாம்பிறிதின், செம்புண்பருந்தவரைதின்பர்'' எனவும்.
'உணர்ணமைவேண்டும் புலாஅல்பிறிதொன்றின, புண்ணதுண
ர்வாரப்பெறின்'' "விலைப்பாலிற்கொண்டூன் மிசைவதூஉங்குற்ற
ம்'' எனவுமிருத்தலால் மாம்சத்தைப் பாலோடொப்புரைத்தலு
லகவிருத்தமாம். சுக்கிலசுரோணிதத்தாலவந்தமாம்சஞ் சுத்த
மானவாறுபோல மாமசத்தாலவந்தபாலுஞ் சுத்தமென்ற பா
லானது மாம்சத்தாலவந்ததனறு, பசுவாறகொள்ளபபட்ட பு
லலுந்தண்ணீரும் பாலாகப்பரிணமித்ததாம். என்னை, வேப்பிலை
முதலானவற்றைத்தின்ற பசுவின்பால் கசப்பதூஉஞ் சோறு
முதலாயின புசித்தபசுவின்பாலானது மிகவுமரசிப்பதூஉம ம
ருந்துகுடிப்பவள்முலைப்பால் பிள்ளையினது வியாதியைக்ஷமிப
பிப்பதூஉம் பிறவுங்காணப்படுகின்றமையி லித்தன்மையைக்க
ண்டுகொண்டு பாலானது மாம்சத்திறபிறந்ததலலவென்க. அப
படியல்ல, மாமசததிறபிறந்ததேபால் அந்தப்பாலு மாம்சத்தி
ற கொக்குமெனபையாகிற், சேற்றிற்பிறந்த தாமரையுஞ் செங
கழுநீரும்போலவுங, கடலின்கண் முத்துப்போலவும, மண்ணி
னமரமும பொன்னும்போலவும், நாவியினிடத்துப புழுகுசவ்
வாதுபோலவும், மானினகட்சவரம்போலவும, பாலானது மாம்
ஸததிற்பிறந்ததேயெனினு மந்தமாம்சத்திற்கு வேறுமாய் மே
ம்பட்டதுமாயிருக்குமெனக்கொள்க. நீசொன்னசொன்னுலு மா
மசத்திற்பிறந்தபாலானது மாம்சமேயென்பையாகுல், முலைப்
பாலகுடிப்பாரும பசுவின்பாலகுடிப்பாரும் நரமாம்சமுங் கோ
மாமசமுந் தின்றாராகவேண்டும் அன்றியு, நீயுங்குழவிப்பருவத்
திலே முலைப்பாலுண்டு பிறபொழுது பசுவின்பாலுங்குடித்ததி
ருலே யிருவிதமாம்சமும் தின்றவனுகுவை. பாலுமாம்சமுஞ்ச
ரியாமாகில் அப்படிப்பட்டபாலை நீவழிபடுந்தேவதைக்கு நைவே
த்தியம்பண்ணுதலு மபிஷேகம்பண்ணுதலுங் குற்றமாய்முடி

யவேண்டும். அன்றியுமுலகவிருத்தமுமாமென்க. தோலிற்பட்டசெய்முதலாயின வொழிந்தவோ? பாதிமாம்சத்திறபட்டாலு மொழியவேண்டுமெனனில், ஜீவனோடுகூடிநின்ற சரீரகமான மாம்சஞ் சுத்தமன்று. என்னே, உள்ளங்கைபபட்டநீர சவத்தின் கைபபட்டநீரபோல வசுத்தமெனறு கொளளபபடாமையினெனக. அன்றியுங்கோமயமுங் கோஜலமுங் கோக்ஷீரமுஞ்சுதத திரவியமென றுலகத்தாராறகொளளபபடும். ஆதலால்மாமசத்துடன் பாலையொப்புரைத்த லுலகமலைவாமெனக. களளையுஞ் சினையுடபோல மாம்சமு மேன்மக்களாற்றுறக்கபபடடதலல வோ, மேன்மககளாவாா தபசிகளனறே. உனனேயொழியத்துற நது தபசுபணணுவாாகளின் மாம்சநன்றெனபாரெங்குளா. உனனையொழிநதபனமககளு மாம்சமுணபது நன்றென்றுணரா. என்னே, சோமவாரமேகாதசி யமாவாசைமுதலான விரததினமான சுபதினஙகளிலும பிறவறறுள்ளுந தவிாகினறாராதலாலே. அனறியுமபுசிபபதல்லது ஜீவன்களைகொல்லவேணடுமென்னு முள்ளமினமையி லுன்னையொபபக் கொலைபாவமிலலொன்பது சொலலுக. அன்றியும், பந்தலிற றணணீாகுடிபபாா தணணீர்வைத்தாளா யிநதககானகததிற றணணீாவைத்தாா மிகவும் புண்ணியவான்களென்று மிகவுமகிழ்நதுவாழ்த்தித் தணணீாவைத்ததற் குடன்படடுகை குடிபபாராதலா லவாக்குநன்மையேறினாற்போல, மாம்சந்தின்பான கொனறுகொணர்நதானைப் பிரியபபட்டுத்தின்னுமாதலி னிவனுககுப்பாவமெனக "கோடாதகோலாய் கொடிதாயமாதவததை, வீடாதுநாளுண்டுமேனின்று-வாடாது, செய்தவனுமூனென்று தின்னுனுமொப்பாகுங், கைதவமன்றென்காணது" "ஏழ்கடல்சூழ்ஞாலமதை யீநதவர்க்குமெஞ்ஞான்றுந், தாழ்வுடையூனுணடி தவிாந்தவர்க்கும்-வாழ்வுடைய, புண்ணியநதானேக்குங்காண் போர்வேந்தே

யென்றுரைத்தா, னெண்ணிகந்தசீராளெடுத்து" "மேவியதன் னூன்வளர்ப்பான் வேறொன்றினூனுகரும், பாவியிறந்தாற்படு நரகின் - மேவப், படுமென்றுநாரதன்றான் பண்டுரைத்தான்பா ர்மேல, வடுவொன்றுமில்லாய்மதி" "துறவுளவாசான்றோ ரினி வரவுந்தூய, விறவுளவர்லூனளாலூனும் - பறைகறங்கக், கொண டானிருப்பக் கொடுங்குழையாடெய்வமுமொன், றுண்டாகவை க்கறபாறறன்று" "தன்னூன்பெருத்தற்குத் தான்பிறிதூனு ணபா, னெங்ஙனமாளுமருள்." 'உண்ணுமையுள்ளதுயிர்நிலை யூனுணண, வண்ணுததல்செய்யாதளறு." "பிணமென்றுதாவி பிரிநதவுடலூனே, யுணலென்பெறத்தானுமை." "கொனறவன் குறைததவன் கொணர்ந்துவிற்றவ, ளென்றியபொருள்கொடு த்துவாந்து கொணடவ, னன்றடுமடைமகனுவிறபெய்தவ, னெ ன்றிவராறுவருநரகிலெய்துவாா." என்பனவு மற்றும்பிறவாறாறு னுமறிநது நீ சொன்னவையெல்லா மாகாவெனககொள்க. எ னறூர் ஞானபபிரகாசா. மறறொருவர், எற்புச்சட்டமென்றுந்த சையென்று முடலையகுசிபாவனைபண்ணுதல் புத்தனுககுன் மையாதல என்னுடல மகுசியென நாணியென்றது ஊன்றின் றல்கொலைககேதுவென்பது "தினறபொருட்டாற்கொலலா து லகெனில்யாரும், விலைபபொருட்டாலூன்றருவாரில்." என்பத னுலுணாக என்றா.

குடைநிழலுங்கண்ணுடிச்சாயையும்போற்பிறப்புக் கொள்ளுமுணர்வென்னிற்காரணமழியவழியு, மடைநி ழல்போற்கந்தமைந்துமழியுமுனக்கிங்கே யவையழிந்தா லருங்கதியினலையுமுணர்வின்று,மிடைகனவிலெழுமு ணர்வுநனவுணர்வாறுற்போ லெழுமுணர்வுகனமததா னினைந்துகதியென்னின், மிடைசினையுமந்தனுமுட்டை

யுமுயிர்விட்டக்கான் மேவுவதென்பிறப்பினுடல்விடா துகன்மவுணாவே. (ரு அ)

(இ-ள்.) குடைநிழலுங்கண்ணாடிச்சாயையும்போற் பிறப்புகொள்ளுமுணாவெனனில். எ-து. குடையின்கட் குடைபோலநிழறோன்றுந்தனமையும் கண்ணாடியிற காட்டினவுருப்போல வருதறோன்றுந்தன்மையும்போலவு மிககாயம்விட மறறொருகாயத்தையெடுததுக்கொள்ளுமென்றுபுத்தரீகூறின்,— காரணமழியவழியுமடைநிழல்போற்கந்தமைந்துமழியுமுனககிங்கே. எ-து. குடையுங்கண்ணாடியுமாகியகாரணங்கெட வதிற்பொருந்தியநிழலாகியகாரியங்கெட்டாற்போலக் கந்தங்களைந்துமுனககிவ்விடத்தேகெடும். அவைகெடவேயிந்திரியங்காரணமாகக்காரியப்படுமறிவுமிங்கேயழியுமாகையால்,—அவையழிந்தா லருஙகதியினையுமுணாவின்றும். எ-து. காரணமாகியகந்தங்களைந்து மழிந்தாற் கதியையடையுமறிவில்லையாம்,—இடைகனவிலெழுமுணர்வு நனவுணாவாறுற்போலெழுமுணாவுகன்மத்தானினைந்து கதியென்னில் எ-து. கனவிடையிலெழுந்திருக்குமறிவு மெய்யறிவாயப்பரிணமித்தாற்போலக் கன்மங்கட்சீடாகநினைந்துணடாமுணாவு கதியிற்கூடுமெனறுநீகூறின்,— யிடைசினையுமந்தனுமுட்டையுமுயிரவிட்டககான்மேவுவதென். எ- து. இந்திரியவறிவுகெட்டாற் றம்மினெருங்கியசினையும் பிறவிகருடனுமுட்டையு முயிரபோனாற்பெறுங்கதியாது. அதனால,—பிறப்பினுடல்விடாது கன்மவுணர்வே. எ-து. பிறப்பினுடலைக்கன்மவுணாவவிடாதுகாண். எ- று. கன்மவுணர்வென்பது ஆன்மஞானம். சினையும் அநதகனும் முட்டையும் பூர்வகன்மத்துக்கீடாகத் தொழின்மறந்துகிடககையாற் சதியடையாதென்பதாயிற்று. கதியென்றது நற்பிறப்பு.

இச்செய்யுள் கன்மமுமுணர்வுங்கெட்டுக் கதியடையுமென் பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (கூஅ)

சாயையுங் காரணமும்போல வென்பை, க்ஷணபங்கமாத லாற் காரணமுங்காரியமுமில்லாது. மோக்ஷமு மோக்ஷத்தை யடையும் விஞ்ஞானமு மழியுமகனவுணர்வு மயக்கவறிவு நன வுணர்வினை யுடையவாதலா லுனக்குப்பொருந்துமதுபோலி ருப்பதொழிய வுண்மையிற் பொருந்தாதாம். சிலைமுட்டைக டந்தறிவு பிரகாசமில்லாமலாற் சாயையடையமாட்டா தெனக் கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் கனவினிடை யெழுமுணர்வு நனவுணர்வானாற்போல். எ-து. கனவினிடத்து ண்டாகு மறபவறிவு அக்கனவுகெட்டுந் தான்கெடாமல் நனவறி வானாற்போல,—கன்மத்தானினைந்தெழுமுணர்வுக்கியென்னில எ-து கன்மத்திரானினைத்துண்டாமறிவு அக்கன்மங்கெட்டுந்தா ன்கெடாதுநின்று பிறப்பாற் பொருந்துமென்று சொல்லில்,—மி டைசிலையு மந்தனுமுட்டையு முயிர்விட்டக்கானமேவுவதெ யபிறப்பினுடல். எ - து மிகுந்தவறியாமையையுடைய சூலு மூடனு முட்டையுமரணத்தையடைந்தால அவ்வுயிரறிவில்லா மையா லெந்தப்பிறப்பினுடலைப் பொருந்துவது எ-ம். குடை யுங்கண்ணாடியு மறிவுக்குவமை. நிழலுஞ்சாயையும பிறவிக்கு வமை கதி பிறப்பு. எ-ம். கூறினர்.

ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெ டுகைமுத்தியின்பமென்றறைந்தாய்கந்த, மைந்துமழிந் தானமுத்தியணைபவர்யாரொன்ன வணைபவர்வேறில்லை யென்றுயார்க்குமுத்தியின்ப,மைந்திணுணர்வினுக்கென் னிலழியாதவுணர்வுண் டாகவேயவ்விடத்துமுருவாதிக

ந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்திலேகாணீயே. (௩௧)

(இ-ள்) ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறகெடுகைமுத்தியினபமென்றறைந்தாய். எ-து. கந்தங்களைந்துந்தொடர்ச்சியிலே சேட்டைகெடுதல்பந்ததுக்கமென்று மவைகறபூரதீபமபோலச சேரக்கெடுகைமுத்தியின்பமெனறும் புத்தநீகூறினாய்,— கந்தமைந்துமழிந்தான் முத்தியணைபவாயா ரொனன வணைபவர்வேறில்லையென்றாய். எ - து. கநதமைந்துங்கெட்டால் முததியிற்செல்வார்யாரொன்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லையென்றுகூறினாய்,— ஆர்க்குமுத்தியின்பம். எ-து. முத்திபெறுவாரில்லையாயின முத்தியின்பமயாவாக்கு,— ஐந்தினுணாவினுக கென்னில். எ-து. கந்தங்களைந்திற்றோன்றுமறிவிற்கென்றுகூறின்,—அழியாதவுணாவுணடாகவே யவ்விடத்துமுருவாதிகந்தமைந்துமுளவா மதுவும்பந்தமாகியரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்திலேகாணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருக்குமாயி லவ்விடத்திலு முருவம்வேதனைமுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமெனனுங கநதங்களைந்துமுண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்டாகவே முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க்கிலேசத்தையுந்தரும். ஆதலால நீமோக்ஷசுகத்தையறிந்திலே யதனைகேட்பாயாக. எ-று. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்னர்வருஞ்செய்யுளின்கருத்துப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவேயறிவுமாய் மோக்ஷசுகத்தையடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று. (௩௧)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெடுகை மோக்ஷமாகில், உருவகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்புமின்றுமிருக்க வவற்

றைத் தாடகையாழ்வாரென்று நீ பூஜிக்கையாற்கெட்டதில்லை. இவவுருவகநதங கெடாதபடியினுலே மற்றுள்ளகந்தங்களுக்கு ங கேடில்லையாதலா லுனக்குமுததியுங்கூடாமற் பந்தமாயிற் றெனக்கொள்க. "கந்தமைந்துங்கடந்தோனி" என்றவுனதுதோ த்திரமும் புருடனைககாட்டிறறு. என்றா ஞானபபிரகாசர்.

அநாதிமுததனைப்பரனைபசலனையெலலா வறிவு தொழிலநுக்கிரகமுடையவரனகன்ம, நுனுதிகமற்று ததவிடததேசததிநிபாத நுழைவிததுமலஙகளெல்லா நுஙகநோக்கி, மனுதிகரணஙகளெலலாமடககிததன்னை வழிபடுநல்லறிவருளிமாககருணைக்கையா, லினைதபிறப் பிணினின்றுமெடுத்துமாறு வினபமுத்திக்கேவைப்ப னெஙகண்முததியிதுவே. (சுo)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலரகித னு யெப்பொருட்குமேலாய்ச் சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சாவஞ் ஞத்துவமுஞ்சாவகிருத்தியமுஞ் சாவாநுக்கிரகமுமுடையனுகிய பரமேஸ்வர னுைமாக்கள்செய்தபுணணியபாவமிகுதிக்குறைவ றத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளிச சத்தி நிபாதம்பதிவித்து மலஙகள்கெடததிருககணசாத்தியருளி மநமு தலாகியவுட்காரணங்களையுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்காரணங்களை யுஙகெடுத்துத் தன்னைவழிபடுநால்வகையாகிய வழிபாட்டையு மருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில்வீ ழாமலெடுத் தொழியாதவின்பமுத்தியிலேவைத்தருளுவன். இ துவேயெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமிவ்வழியினின்றுமுத்தி யின்பத்தை யநுபவிப்பாயாக. எ-று.

இச்செய்யுளபௌததரிறசௌததிராந்திகன்மதத்தை மறுத துமோக்ஷசுகங்கூறிறறு. நுனுதிக்கம, அடிநோக்கிநுனுதிக்மென விகாரப்பட்டது. (சo)

"இருடருதுனைப் படலமறைபப மெய்ஞ்ஞானமெனனும், பொருடருகணணிழந துணைபொருளுடிபபுகலிழந்த, குருடருந்தம்மைப் பாவகக்கொடுநரகக்குழிகின், றருடருகைகொடுந தேததுமையாற னடிததலமே." எ-ம் "ஈண்டியமாயாவிருள் கெடவெப்பொருளும்விளங்கத, தூணடியசோதியை மீனவனுஞ்சொல்ல வல்லனலலன், வேணடியபோதேவிலக்கிலவாயத ல்விரும்புமின்றுள, பாணடியனுரருள்செய்கின்றமுத்திப்பரிசிதுவே." எ-ம். "அவமாயதேவரவகதியிலழுநதாமே, பவமாயங காததென்னை யாணடுகொணட பரஞ்சோதி, நவமாயசெஞசுடா நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ." எ-ம். "இருவினைநேரொப்ப வின்னருட்சத்தி, குருவெனவந்து குணமலநீக்கித், தருமரன்ஞானத் தாற றன்செயலறறுப். பெருமலநீங்கப் பிறவாமை சுததமே" எ-ம். இப்படிச்சொல்லாநிற்குந் தேவாரதிருவாசக திருமந்திரத தினுங்கணடுகொளக. "ஆசையறறுழல்சூகரங்க ளசுத்தமேவிய ஊனதுதின், றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுக மேழையோடுறுமின்பமீ, மாசதற்றுளிசுததநித்த வளநதருஞ்சுகவாரிகா, ணீசனுககடிமைத்திறததி னியைந்துநாம்பெறுமின்பமே." என்றிப்படியுலகாயிதனென்னும் பரமததூஷணமுந் தன்மதநிறுப்புங்கூறின முறைபோல வீணடு மம்முறைகூறியருளினுனெனக எனமுன ஞானப்பிரகாசா.

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—சுகூ.

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்த்தோன்றும பொருளதாயெழலா
வாதனையதனூறகூடிவருதலால்வடிவிலாமை [றபோதம்
யாதலாறகனவேபோலுஞ்சகமுளதறிவேயாமென்
றோதினானேதானுயவுணாவினுல்யோகாசாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமேபொருளாய்த் தோன்றும்பொருளதாயெ
ழலாற போதம்வாதனையதனூறகூடிவருதலால் வடிவிலாமை
யாதலாற் கனவேபோலுஞ்சகம். எ-து. அறிவேயிந்திரியங்களு
மாய்த் தோன்றப்பட்டவுருக்களுமாய்வருதலானு மவ்வறிவிந்தி
ரியவாதனையினூலேகூடிவருதலானு மவ்வறிவரூபமாதலானும்
அநித்தியரூபமாகிய பிரபஞ்சம சொறபனம்போலும்,—உளதறி
வேயாமென்றோதினானேதானுயவுணர்வினுல் யோகாசாரன்.
எ-து. அந்நுவயம். சாத்திரதனையதிகரியாதவறிவினையுடைய
யோகாசாரன் சௌத்திராந்திகளின்வேறுபட்டு இந்திரியவாத
னையாலறிவுணடாமென்றும பிரபஞ்சங்கனவேபோலுமென்று
மறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினான். எ-று.

இச்செய்யுள்யோகாசாரன்மதங்கூறிற்று. (க)

இவன்முறகூறிய சௌததிராந்திகன்மதமும் பக்ஷமாகக
கொண்டு பின்னும்விசேஷவுணாவாகசசொன்ன னெனககொ
ள்க என்றானஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவா இவன்சௌத்திரா
நதிகன்கோட்பாடெல்லாமுட்கொணடு அவந்நூ ளறிவேயுள்ள
து, மறறப்பொருள்களெல்லா முருவமாகவில்லை, அறிவுவாதனை
யினு லருவமாகவுண்டென்றுகொண்டவாறுகாண்க என்றார்,
சிலாயோகாசாரனைமகாயானிகனென்றுங் கூறியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மதமுற்றிறறு.
பாயிரமுட்பட்டசெய்யுள்—கருச.

யோகாசாரன் மதமறுதலை.

போதமுந்தவிரவேறுவாதனைபுகன்றாயபோதம்
வாதனையிரண்டுண்டெனுயபோதம்வாதனையுமென்னி
காதலாற்பொருளினேடுகலந்தபினெழுங்கருத்தாம [ற
வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங்கருததே.(௧)

(இ-ள்,) போதமுந்தவிரவேறுவாதனைபுகன்றாய். எ-து யோகாசார நீயறிவுமொழியவேறொருவாதனை யுண்டென்றுசொன்றாய். அப்படியாயின,—போதம்வாதனை யிரண்டுண்டென்றாய். எ-து. போதமென்றும் வாதனையென்றுமிரண்டுண்டென்று கூறுய்,—போதம்வாதனையுமென்னில் எ-து. வாதனைதானுமறிவேயென்றுகூறின்,— காதலாற்பொருளினேடு கலந்தபினெழுங்கருத்தாம் வாதனை. எ-து. அறிவுசந்தாநவிடயத்திலே கலக்க வேணுமென்னுமிராகததாற கலக்க வகைகலப்பிலே பலகாறசெலுதநுதல்காணவாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவன்று,—கனவுகணடபொருளின்மேல வருங்கருததே எ-து. கனவாவது நனவிற்கணடபொருளின்மேற கருததுசெலுத்துவதாதலாற பிரபஞ்சங்கனவுமல்ல, அதனால. நீகூறியது மிதனைதையேயாம. எ-று. மிதனை-பொய். (௧)

அறிவும்வேறு, வாதனையும்வேறு. மெய்யாககாணபபடும பிரபஞ்சத்தைக்கனவுபோற பொயயென்றலகூடாது. என்பதாம் என்றா ஒருணாயாசிரியா.

அறிவதேபொருளதாயினகஞ்சடமென்னவேண்டும்
பிறிபொருளாகுமபேதித்திதம்பிரபஞ்சமென்னி [துஞ்
லுறுபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயநிற
செறிபொருளதுவாய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல.

(இ-ள்.). அறிவதேபொருளதாயின் எ-து. யோகாசாரீ கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமென்றுகூறின்,— அகஞ்சடமென்னவேணடும். எ - து. நானுடம்பென்று சொல்லவேண்டுஞ்சடஙகள்;—பிறிபொருளாகும். எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்து,—பேதித்திநம பிரபஞ்சமென்னில். எ-து.அறிவுமுருவும வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி லுருவைநீங்கினறறிவுதானே நானபொருளென்றுகூறும பகுதியாம்,—உறுபொருளுருவநதோயநதா லுணர்வுமெய்வுருவாயநிற்கும் எ - து. அறிவுமுருவுநீகூறியதன்றி யறிவுருவத்தோடு கூடினுலுருவந்தாளுய்நிற்கும் அஃதென்போலவெனனில,—செறிபொருள்தூவாய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல. எ-து. அடுத்தவண்ணத்தோடுகூடியபளிஙகு மவவண்ணந்தானுகத் தோனறுமாபோல வறிவுருவத்தோடுகூடினு லுருவந்தானுகநிறகுங காண. எ-று.

இசசெய்யுளிரணடும யோகாசாரன்மதததை மறுத்துக்கூறிறறு (௨)

பளிஙகுமதனையடுததபொருளுமவேறுறுரபோல வறிவும் பொருளும்வேறென்றறிக அன்றியும அறிவானதரூபமாயுள்ளேயிருககும் பொருளானதுருவாயபபுறமபேயிருககுமாதலாலும்வேறெனககொள்க. இவனும்பிடயசாததிரததிற் றன்மிதன்மத்தைப்பேதித்துநின்று சொல்லாநிறபனெனககொளக "போதம்பொருளேற் பொருள்விருமபினுன்வனததும், வாதைப்படலேன்பொய்வந்து." "காண்டலநுமானஙகதைககும்விருத்தங்கா, ணீண்டுநீசொன்னவிழுககு" "போதமும்வேறுபொருள்களும்வெவ்வேறு, பேதாய்நின்கொளகைபிழை." என்னுந் திருவாக்கினுங்கண்டுகொள்க என்றாஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், அறிவதேபொருளதாகில். எ-து. அறிவுதானேஅறியப்படும் பொருளாயிருககுமென்று யோகாசாரீசொல்லில்,— அகங்கட

ந்த, மைந்துமுளவாம துவும்பந்தமாகி யரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்திலைகாணீயே. (ரு௬)

(இ-ள்) ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்தந்துக்க மறகெடுகைமுத்தியினபமென்றறைந்தாய். எ-து. கந்தஙகளைந்துந்தொடாச்சியிலே சேட்டைகெடுதல்பந்தந்துக்கமென்று மவைகறபூரதீபமபோலச சேரகெடுகைமுத்தியின்பமெனறும் புத்தநீகூறினாய்,— கந்தமைந்துமழிந்தான் முத்தியணைபவர்யா ரொன்னவணைபவர்வேறில்லையென்றாய். எ - து. கந்தமைந்துங்கெட்டால் முத்தியிற்செல்வார்யாரொன்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லையென்றுகூறினாய்,— ஆர்க்குமுத்தியின்பம். எ-து. முத்திபெறுவாரில்லையாயின முத்தியின்பமயாவர்க்கு,— ஐந்தினுணாவினுககென்னில். எ-து. கந்தஙகளைந்திற்றோன் றுமறிவிறகென்றுகூறின்,—அழியாதவுணாவுணடாகவே யவ்விடத்துமுருவாதிகந்தமைந்துமுளவா மதுவும்பந்தமாகியரந்தைதருமுததியின்பமறிந்திலைகாணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருசகுமாயி லவ்விடத்திலு முருவம்வேதனைமுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமெனனுங கந்தஙகளைநதுமுண்டாதல்வேணடும். அவையுண்டாகவே முத்தியிடததிலும் பந்தந்துக்கமுண்டாய்க்கிலேசத்தையுந்தரும். ஆதலால நீமோக்ஷசுகத்தையறிந்திலை யதனைககேட்பாயாக. எ-று. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்னர்வருஞ்செய்யுளின்கருததுப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவேயறிவுமாய் மோக்ஷசுகத்தையடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று. (ரு௬)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெடுகை மோக்ஷமாகில், உருவகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்புமின்றுமிருக்க வவற்

றைத தாடகையாழ்வாரொனறு நீ பூஜிககையாறகெட்டதில்லை. இவவுருவகாதங கெடாதபடியிஞலே மற்றுள்ளகந்தஙகளுககு ம சேடில்லையாதலா லுனக்குமுத்தியுஙகூடாமற பந்தமாயிற்றெனக்கொள்க. "கந்தமைந்துஙகடந்தோனி" என்றவுன துதோத்திரமும் புருடனைககாட்டிறறு. என்றா ஞானபபிரகாசா.

அநாதிமுததனுய்ப்பரனுபசலனுயெல்லா வறிவு தொழிலநுக்கிரகமுடையவரன்கனம, நுனுதிகமறவுறு ததவிடததேசததிஙிபாத நுழைவித துமலஙகளெல்லா நுஙகநோக்கி, மனுதிகாணஙகளெலலாமடககிததன்னை வழிபடுநல்லறிவருளிமாககருணைக்கையா, லினுதபிறப் பிணினின் றுமெடுத துமாறு வினபமுததிக்கேவைப்ப னெஙகண்முததியி துவே.   (சo)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலாகித ஞ யெப்பொருட்குமேலாயச சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சாவஞ் ஞததுவமுஞ்சாவகிருத்தியமுஞ் சாவாநுக்கிரகமுமுடையனுகிய பரமேஸ்வர ஞனமாக்கள்செய்தபுணணியபாவமிகுதிசகுறைவறத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளிச சத்திநிபாதம்பதிவித்து மலஙகள்கெடததிருககண்சாத்தியருளி மஙமுதலாகியவுட்காணஙகளையுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்காணங்களையுஙகெடுத்துத் தன்னைவழிபடுநால்வகையாகிய வழிபாட்டையுமருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில்வீழாமலெடுத் தொழியாதவின்பமுத்தியிலேவைத்தருளுவன். இதுவேயெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமிவ்வழியினின்றுமுத்தியின்பத்தை யநுபவிப்பாயாக. எ-று.

இச்செய்யுளாற்பௌத்தரிற்சௌத்திராந்திகன்மதத்தை மறுத்து மோக்ஷசுகங்கூறிற்று. நுணுக்கம், அடிநோக்கி நுணுக்கமென விகாரப்பட்டது. (௪௦)

"இருட்டுருவனைப் படலமறைப்ப மெய்யருஞானமெனனும், பொருட்டுருக்கண்ணிழந்து துணைபொருளுடிப்புகலிழந்த, குருட்டருந்தம்மைப் பாவக்கொடுநரகக்குழிநின், றருட்டருங்கைகொடுத் தேத்துமையாற னடித்தலமே." எ-ம். "ஈன்றடியமாயாவிருளை கெடவெப்பொருளும்விளங்கத், தூண்டியசோதியை மீனவனுஞ்சொல்ல வல்லனல்லன், வேண்டியபோதேவிலக்கில்லைவாய்தல்விரும்புமின்றுள, பாண்டியனாரருள்செய்கின்றமுதப்பரிசித்தவே." எ-ம். "அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே, பவமாயங்காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாயசெஞ்சுடர் நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ." எ-ம். "இருவினைநேரொப்ப வின்னருட்சத்தி, குருவெனவந்து குணமலநீக்கித், தருமரன்ஞானந்தாற தன்செயலறுப், பெருமலநீங்கப் பிறவாமை சுத்தமே" எ-ம். இப்படிச்சொல்லாநிற்குந் தேவாரதிருவாசக திருமந்திரத்தினுங்கண்டுகொள்க. "ஆசையுறுமூழல்குகரங்க ளச்சுத்தமேவியவினந்துதின்; றேச்சித்தனவாயிடுஞ்சுக மேழையோடுறுமின்பமீ, மாசற்றொளிசுத்தநித்த வளந்தருஞ்சுகவாரிகா, ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தி னியைந்துநாம்பெறுமின்பமே." என்றிப்படியுலகாயிதனென்னும் பரமதநூஷணைமுன் தன்மதநிறுப்புங்கூறினமுறைபோல வீண்டு மம்முறைகூறியருளினரெனக் கொள்க எனறா ஞானப்பிரகாசா

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௪௯.

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்த்தோன்றும பொருளதாயெழலா
வாதனையதனைறகூடிவருதலால்வடிவிலாமை [றபோதம்
யாதலாறகனவேபோலுஞ்சகமுளதறிவேயாமென்
றோதினனேதானுயவுணாவினல்யோகாசாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமேபொருளாய்த் தோன்றும்பொருளதாயெ ழலாற போதம்வாதனையதனைற்கூடிவருதலால் வடிவிலாமை யாதலாற் கனவேபோலுஞ்சகம். எ-று. அறிவேயிந்திரியங்களு மாய்த தோன்றப்பட்டவுருக்களுமாய்வருதலானு மவ்வறிவிந்தி ரியவாதனையினுலேகூடிவருதலானு மவ்வறிவரூபமாதலானும் அநித்தியரூபமாகிய பிரபஞ்சம சொற்பனம்போலும்,—உளதறி வேயாமென்றோதினனேதானுயவுணர்வினல் யோகாசாரன். எ-து. அந்நுவயம். சாத்திரததையதிகரியாதவறிவினையுடைய யோகாசாரன் சௌத்திராந்திகளின்வேறுபட்டு இந்திரியவாத னையாலறிவுணடாமென்றும் பிரபஞ்சங்கனவேபோலுமென்று மறிவேயுள்ளதென்றுங கூறினன் எ-று.

இச்செய்யுள்யோகாசாரன்மதஙகூறிற்று. (க)

இவன்மூற்கூறிய சௌததிராநதிகன்மதமும் பக்ஷமாகக் கொண்டு பின்னும்விசேஷவுணாவாகச்சொன்னு னெனககொ ளக என்றாஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவா இவன்சௌத்திரா நதிகன்கோட்பாடெல்லாமுட்கொணடு அவற்று ளறிவேயுள்ள து, மறறப்பொருள்களெல்லா முருவமாகவில்லை, அறிவுவாதனை யினு லருவமாகவுண்டென்றுகொண்டவாறுகாண்க என்றார் சிலாயோகாசாரனைமகாயானிகன்என்றுங்கூறியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மதமுற்றிறறு.

பாயிரமுட்பட்செய்யுள்—கஙச.

யோகாசாரன்மதமறுதலை.

போதமுந்தவிரவேறோர்வாதனைபுகன்றாய்போதம்
வாதனையிரண்டுண்டென்றாயபோதம்வாதனையுமென்னி
காதலாற்பொருளினோடுகலந்தபினெழுங்கருத்தாம் [று
வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங்கருத்தே. (௧)

(இ-ள்.) போதமுந்தவிரவேறோர்வாதனைபுகன்றாய். எ-து யோகாசார நீயறிவுமொழியவேறொருவாதனை யுண்டென்று சொன்னாய். அப்படியாயின,—போதம்வாதனை யிரண்டுண்டென்றாய். எ-து. போதமென்றும் வாதனையென்றுமிரண்டுண்டென்று கூறாய்,—போதம்வாதனையுமென்னில் எ-து. வாதனைதானுமறிவேயென்றுகூறின்,— காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபினெழுங்கருத்தாம் வாதனை. எ-து அறிவுசத்தாகிவிடயத்திலே சலக்க வேறுமென்னுமிராகத்தால் அக்க வக்கலப்பிலே பலகாற்செலுத்துதல்காண்வாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவன்று,—கனவுகண்டபொருளின்மேல் வருங்கருத்தே. எ-து. கனவாகிய நனவிற்கண்டபொருளின்மேற் கருத்துச்செலுத்துவதாதலாற் பிரபஞ்சங்கனவுமல்ல, அதனால். நீகூறியது மித்தையேயாம். எ-து. மித்தை-பொய். (௧)

அறிவும்வேறு, வாதனையும்வேறு. மெய்யாகக்காணப்படும் பிரபஞ்சத்தைக்கனவுபோற் பொய்யென்றலகூடாது. என்பதாம் என்றார் ஒருணாயாசிரியர்.

அறிவதேபொருளதாயினகஞ்சடமென்னவேண்டும்
பிறிபொருளாகுமபேதித்திதம்பிரபஞ்சமென்னி [குஞ்
லுறுபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாய்நிற
செறிபொருளதுவாய்நிற்குந்தெளிபளிங்கதுவேபோல.

(இ-ள்.). அறிவதேபொருளதாயின் எ-து. யோகாசாரர் கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமென்றுகூறின்,— அகஞ்சட மென்னவேணடும். எ - து. ஙானுடமபென்று சொல்லவேணடு ஞசடஙகள்,—பிறிபொருளாகும். எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபா ட்டையுடைத்து,—பேதிததிநம பிரபஞ்சமென்னில். எ-து.அறி வுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி னுருவைகிஙகினை றறிவுதானே நானபொருளென்றுகூறும பகுதியாம்,—உறு பொருளுருவகதோயகதா லுணாவுமவ்வுருவாயகிற்கும் எ - து. அறிவுமுருவுங்கூறியதன்றி யறிவுருவததோடு கூடிஞனுருவந்தா ஞய்கிறகும். அஃதென்போலவெனனில,—செறிபொருளதுவா ய்கிற்குந் தெளிபளிஙகதுவேபோல. எ-து. அடுததவண்ணந்தோ டுகூடியபளிஙகு மவ்வன்னநதாஞகத் தோனறுமாபோல வறி வுருவத்தோடுகூடிஞ னுருவந்தாஞகிறகுங காண. எ-று.

இசசெய்யுளிரணடும யோகாசாரன்மததநதை மறுத்துக்கூ றிறறு		(௨)

பளிஙகுமதனையடுததபொருளுமவேறுஞரபோல வறிவும் பொருளும்வேறென்றறிக. அன்றியும் அறிவானதரூபமாயுள் ளேயிருககும் பொருளானதுருவாயபபுறமபேயிருககுமாதலாலு ம்வேறெனககொள்க. இவனும்பிடகாசாதநிரத்திற் றன்மிதன் மத்தைப்பேதித்துநின்று சொல்லாநிறபனெனக்கொளக. "போ தம்பொருளேற் பொருள்விருமபிஞன்வனததும், வாதைப்பட லேன்பொய்வந்து." "காண்டலநுமானஙகதைககும்விருத்தங் கா, ணீண்டுநீசொன்னவிழுக்கு" "போதமும்வேறுபொருள்க ளும்வெவ்வேறு, பேதாய்நின்கொளகைபிழை." என்னுந் திரு வாக்கினுங்கண்டுகொள்க என்ருஞானப்பிரகாசர். மற்றொரு வா, அறிவதேபொருளதாகில். எ-து. அறிவுதானேஅறியப்படும் பொருளாயிருககுமென்று யோகாசாரர்சொல்லில்,— அகங்கட

மென்னவேணும். எ-து. ஒருவன்கட்டத்தையறிநதகாலத்து நா ன்கடமென்றுசொல்லவேணும். அவவாறின்மையால,—பே தித்திதம்பிரபஞ்சமென்றல் பிறிபொருளாகும். எ-து. வேறுபடு ததியிதுபிரபஞ்சமென்றறிந்தால் அறிவு மறியப்படும்பொருளு மொன்ருகாதுவேருகும்பொருளாம் எனப்பாடபேதமும தெளி பொருளும் விளஙகவோதினா. இதம்எனனுமவடமொழி இது என்னுமபொருட்டு

யோகாசாரன்மதமறுதலை முற்றிற்று.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௧௩௬.

மா த் மீ க ன் ம த ம்.

அவயவம்பொருளாயத்தோன்று மவயவமொழிந் தாற்பின்னை, யிவைபொருளென்னவேறென் றிலாமை யாறபொருள்களின்று, மவைபொருளிலாமையாலேயறி வுமின்ருகுமென்று, நவைதருமொழியினுலே நவிலுமா த்மீகன்றனே. (௧)

(இ-ள்.) அவயவம் பொருளாய்த்தோன்றும். எ-து. இந் திரியம்பத்தும் பொருளாய்த்தோன்றும,— அவயவமொழிந்தா ற்பின்னை யிவைபொருளெனன வேறென்றிலாமையாற பொ ருள்களின்றும். எ-து. இந்திரியங்கள்கெட்டாற் பொருளிவை யென்றறிதற் கிலாமையாற் பொருளுமில்லையாம்,—அவைபொ ருளிலாமையாலே யறிவுமின்ருகும். எ-து. அந்தப்பொருள்களி லாமையினுலே பொருளைக்கூடிநின்றறியு மறிவுமில்லையாம்,— என்றுநவைதருமொழியினுலே நவிலுமாத்மீகன்றனே. எ-து. என்றிப்படிக்குற்றத்தைத் தருஞ்சொல்லாலே மாத்மீகனசெ

ல்லுவான் எ-று. பொருளென்பது சரீரம், அவயவியில்லையென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் மாத்மீகன்மதங்கூறிற்று. (க)

சௌத்திராந்திகன்மதத்திற்சிறிதுகொண்டு அறிவு மறியப்படும்பொருளுஞ் சூனியமாதலி னுலகஞ்சாபிற்றென்றுவதுமில்லை என்பதுவனுட்கோள என்றோருரையாசிரியர்.

மாத்மீகன்மத முற்றிற்று
பாயிரமுட்படசெய்யுள—கஙஎ

மாத்மீகன்மதமறுதலை.

கடத்தினிலவயவங்கள்படத்தினிற்புகாமற்காததும், படத்தினிலவயவங்கள்கடத்திற்புகாமற்கொண்டு, மிடத்தினினிற்குமாகுமவயவியிரண்டுங்கூடி,யுடைத்தொருபொருளுண்டாகபபொருளுமுணடுணாவுமுண்டே()

(இ-ள்) கடத்தினிலவயவங்கள் படத்தினிற்புகாமற்காத்தும் படத்தினிலவயவங்கள் கடத்தினிற்புகாமற்கொண்டு மிடத்தினினிற்குமாகுமவயவி. எ-து. மாத்மீக நீயவயவமேபொருளாவது அவயவியில்லையென்றுகூறினாய்; கடாதிகளினவயவங்கள் படாதிகளிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், படாதிகளினவயவங்கள கடாதியிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், அவ்வவ்வவயவங்களிலே யவ்வவ்வவயவிநிற்குமாகையால்,— இரண்டுங்கூடி யுடைத்தொருபொருள் எ-து. அவயவமுமவயவியுங்கூடியே யொருபொருளாகவுண்டாவது,— உண்டாகப்பொருளுமுண்டுணாவுமுண்டே. எ-து. அப்படியுண்டாகவே யது

போலப் பொருளாகியசரீரமுண் ணொர்வுமுண்டென்றறிவாயா க எ-று. கடாதிகட்கவயவி மண படாதிகட்கவயவி நூல். பொருள் அவயவம். உணாவு அவயவியாகியவானமா. (க)

கடத்தவயவம்படத்திற்காகா படத்தவயவம்கடத்திற்காகா. அந்தந்த வவயவங்களிலே யந்தந்தவவயவியே யுண்டாயிருந்து தோன்றும். இஃதன்றி யவயவமேபொருளாய்த்தோனறுமாறுல் ஒருபொருளுக்கானவவயவததில் எல்லாப்பொருளுந்தோன்றவேண்டும். அஃதில்லாமையா லவயவந்தானேபொருளல்ல, அவயவம்வேறு பொருளும்வேறெனககொள்க என்றூர்ஞானப்பிரகாசா.

கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருததுநிறகப்
பொருள்புணராமையாலே போதமவந்தெழுவதின்று
மருவிடும்பொருளுண்டாக வந்தெழுமபுந்தியாறாற்
பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுளளதாமே. (உ)

(இ-ள்.) கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருததுநிற்கப் பொருள்புணராமையாலே போதம்வந்தெழுவதின்றும். எ-து. இந்திரியங்களு மிந்திரியவிடயமாகிய சத்தாதிகளு மதனைற்காணப்படும் பொருள்களைவேறுபடவாராயு மந்தககரணஙகளு முண்டாய்நிற்கவு மான்மாவந்துகூடா ததுகொணடொருபொருளையுந் துணிந்தறியுமறிவில்லையாம்,— மருவிடுமபொருளுண்டாக வந்தெழுமபுந்தியாறுல். எ-து. இந்திரியவிடயஙகளோடு மந்தக்கரணஙகளோடுங் கூடிநின்றறியு மான்மாவுண்டாக வறிவுமுணடாமாகையால்,— பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதாமே. எ-து. ஆன்மாவுணடாகும. அஃதுண்டாகவே யறிவுமுள்ளதாம். எ-று. இவ்விடததுப் பொருளென்ற தானமாவை.

இச்செய்யுளிரண்டு மாத்மீகன்மதத்தை மறுத்துக்கூறிறறு.

பொருள்புணராமையாலே என்பதன்முன் சுழுத்தியில்என வருவித்துரையுரைத்துக்கொள்க. இவ்விரண்டுசெய்யுளுஞ் சூனியமென்பதைமறுத்து அவயவத்திற்குவேருயவயவியுமறிவுமுண டென்றுகூறிற்று

மாத்மீகன்மதமறுதலை முற்றிற்று.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்-கஉ௬.

வைபாடிகன் மதம்.

அரிசன நூறுகூடவருணம்வந்தெழுந்தாற்போல
விரிசகம்பொருள்கண்ஞானமவிரவிடமேவித்தோன்றுந்
தெரிசனமிதுவேயென்றுதெளிந்திடுந்தேராவீடு
பரிவொடுமடைவீரொன்றுபகரும்வைபாடிகன்றான். (க)

(இ-ள்.) அரிசனநூறுகூட வருணம்வந்தெழுந்தாற்போல எ-து. மஞ்சளுஞ்சுண்ணாம்புங்கூட வோர்சிவப்புத்தோன்றுமாபோல,—விரிசகம்பொருள்கணஞானம் விரவிடமேவித்தோன்றும் எ-து. காணப்பட்டபொருள்களுமிந்திரியவிடயமானவறிவுங்கூடினபோதுபிரபஞ்சப்பொருள்கடோன்றும்,—தெரிசனமிதுவேயென்று தெளிந்திடும். எ-து. இதுவேஞானதெரிசனமென்று தேறுவீராக,—தேராவீடுபரிவொடுமடைவீரொன்றுபகரும்வைபாடிகன்றான். எ-து. அப்படித்தெளிந்தீராயின் புத்தர்வீடுபேற்றினைத் யடைவீரொன்றுபரிவோடுஞ் சொல்லாநிற்பன், வைபாடிகன். எ-று.

இச்செய்யுள்வைபாடிகன்மதங் கூறிற்று. (க)

இவனுமாத்மீகனும்பௌத்தர்மதபேதகமெனக்கொள்க என்றார்ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், பொருள்கண்ஞானம்வ

ன்பதனை பொருள்ஞானங்கள் எனப்பாட்டமோதி, கடம்படமுத லியபொருள்களு மவற்றையறியுமறிவும்,—விரவிட எ-து. கல க்க,—விரிசகமேவித்தோன்றும். எ-ம். சௌத்திராந்திகன்சொ ட்பாட்டிற்சிறிதுகொண்டு ஞானமும்பொருளு மிசிரமாயிருப்ப தேயுலகமென்றுகொள்வதவன்கருத்து. எ-ம். கூறினா.

வைபாடிகன்மத முற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட செய்யுள்—கசo.

வைபாடிகன்மதமறுதலை

பொருளதுபுறம்பதாகுமபோதமந்தரமதாகுந
தெருளிடினிரண்டுஞ்சென்றுசோ்ந்திடுமாறதின்று
மருவுணர்வுருவஞேயமாதலினலுங்கூடா
வுருவருவுடையவைபாடிகற்கினிமாற்றமின்றே. (க)

(இ-ள்·) பொருளதுபுறம்பதாகும் போதமந்தரமதாகுந்தெ ருளிடினிரண்டுஞ்சென்று சோ்ந்திடுமாறதின்றும். எ-து. அறி யப்படும் பொருள்புறத்ததாகும, அறியுமறிவகத்ததாகும். ஆதலா ற்றெளியவறியுமிடத் திரண்டுஞ்சென்று கூடுந்தொழிலிலலையா ம்,—அருவுணர்வுருவஞேய மாதலினலுங்கூடா. எ-து. அன்றி யு ஞானமாகியவறி வருபமாகையாலும், ஞேயமாகியபொருளு ருவமாகையாலுங் கூடாது,—உருவருவுடைய வைபாடிகற்கினி மாற்றமின்றே. எ-து. உருவுமருவுங்கூடுமென்ற வைபாடிகனுக கினிச்சொல்லுமுத்தரமில்லையாம். எ-று. உணர்வுடையனென்ற திழிவின்கண்வந்தது. பொருள் பிரபஞ்சம், ஞேயமுமது.

இச்செய்யுள் வைபாடிகன்மதத்தை மறுத்துக்கூறிற்று.(க)

உருவருவுடையவைபாடிகன் எ-னே. மருளுணர்வுடைய வைபாடிகன்னைப்பாடமோதி பிராந்திஞானமுடைய வைபாடிகன். எ-ம். "இல்லையதீதத்திலெனணமுலகபபோ, இல்லையோ சொலலாயெனகக்கு" எ ம். "அபிதனப்பொருளன்றிப்பொரு ளென்றொழியககணிகமடங்கலும்." எ - ம். க்ஷணபங்கமாத்திர மேகிலையுடையன. எ-ம். ஞானமொன்றுமேபொருள். எ-ம. விவகாரவகையான்மா எ-ம் அவாசசியமேபொருள். எ-ம். சூநியமேபொருள எ-ம். இபபடிப்பலவாகச்சொலவனெனககொள்க எனககூறினா ஞானபபிரகாசர். மறறொருவா, "இபபடியிறைவா தம்பாலெய்தியவரஙகளாலே, முப்புரத்துள்ளாரெல்லாமூவுல கழிகருமாற்றுற், றப்புதலகுறிததுககண்ணன் சாாநதுாாாதாதம மோடுஞ், செப்பியமதஙகளுனகுந் தீா. டேவுரைாநவாறே." என்றதும் ஞானவரணவிளககத்திருவிருததததாற புத்தாமதவரலாறுகாண்க என்றா

வைபாடிகன்மதமறுதலே முற்றிறறு.
பாயிரமுட்படசெயயுள்—௪௯௪.

க்ஷபணாில்றிகண்டவா திமதம்.

வாசமாமலாசோகுபேணிமறை நீதியோடுமலையுந தவத, தாசையாலுடையகனறுமாசினேயடைந்தில்வாழ தருமறநதினிற, சமானதுதவிாந்துபண்டிடபடவுண்டு பாயினெடுபீலிமே, னேசமாயவைதாநதுளோாகளினி கண்டவாதியைசிகழ்த்துவாம. (௧)

(இ - ள்.) (வாசமா—சிகழ்த்துவாம்.) மணமும்வணடும் பொருந்தியமலர்களையுடைய வசோகவிருட்சத்தைத் தெய்வம

போலப்பேணி வேதமாக்கத்தோடு மறுதலைப்பட்டோர்க்குந்த
வத்தினையாசைப்பட் டுடுகைகையைக்கைவிட்டுக் குளிக்குந்தன்
மையின்மையி னழுக்கடைந்து பிரமசாரியமுதலாகிய வாசிரம
மூன்றுக்கும் பற்றுயிருக்கிற கிரகத்தாச்சிரமத்தைவிட்டு வயிறு
பெருக்கவுண்டு பாயுடுத்துப் பீலிகைபபிடித் திங்ஙனஞ்சொலலி
யவறறிலேசிநேசமா யவையிற்றைத்தரித்துளோர்களி னிகண
டவாதி மதத்தைச்சொல்லுகின்றேன் எ - று

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதிமதங்கூறுவா னவனித்தனமை
யனென்றுகூறிற்று. வாசமாமலா, வாசம - நாறறத்தையும், மா -
வண்ணடையுமுடையமலா. கண்டம் உடை நிகண்டம் உடையி
ன்மை. அஃது க்ஷமணரில் நிகண்டவாதியெனக்கொள்க. ஆசீவ
காக்குடையுளவாம். மறைநீதியோடுமேலையுநதவம எக்கியாதிகாம
ங்கொள்ளாமையாலுங கததிருவாநருசொல்லாமையாலும் புஸ்
மாநதகிராக்ஷமிலலாமையாலு மெனககொள்க. (௧)

நேசமாயவைதரிததுளோாமூவா. அவா, நிகண்டவாதி, ஆ
சீவகன், அறுவாதிஎன்போா. நிகணடவாதி. எ - து. காரணப்
பெயா. நிகண்டவாதிமதத்திற்கு நிகணடவாதிஎன்றது ஆகுபெ
யா. "நனிவிரும்பிநிலத்தியாவருநாளுமியாகமியற்றியே, மணி
தராகியுமவிண்ணடைந்திடவருதல்கணடுதவிாத்திட, யினிவை
தீகமா கமூன்றினுமேற்றமாமமணாமத, முனிகணந்தொழுநான்
முகன்சொலுமூன்றுபேதமுமோதுவாம்" என க்ஷமணர்மூவரு
மவர்வரலாறுஙகணடுகொளக. என்றாரோருளையாசிரியர்.

**ஈறிலாதனவநநதஞானமுத லெண்குணங்களுறு
மொண்குண, மாறிலாதமதிமேவுசீதமெனு மனனிலான
வர்வணங்கவே, வேறுலாவுகுணஞானமாவரணி யாதி**

**யெட்டினையும்விட்டசீ, ரேறுபான்மையுடைநீடுவாழரு
கனெங்களுக்கிறைவனென்றனன். (௨)**

(இ-ள்.) ஈறிலாதனவநந்தஞானமுத லெண்குணங்களனு மொணகுண மாறிலாதமதிமேவுசீதமெனமன்னி. எ-து. கேடில் லாதனவான வநந்தஞானமுதலிய நறகுணமெட்டையு மதிக் குக்குளிர்ச்சிதன்னிடத்திலே தோனறிருலொப்பத் தோற்றுவி தது,— வானவாவணஙகவே வேறுலாவுகுண ஞானமாவரணி யாதி யெட்டினையும்விட்டசீர். எ-து. அந்தநற்குணங்களோடு கூடாத பாந்தநீக்குணஙகளென்று சொலலப்பட்ட ஞானவா ணியமாதியாகிய வெட்டுகுணங்களையுமவிட்ட வழகினையுடை யனாய்,—ஏறுபான்மையுடை நீடுவாழருக னெஙகளுக்கிறைவ னென்றனன். எ-து. இந்திராதிதேவர்கள்போற்றமிககபானமை யையுடையனாய் நெடிதுவாழகினற வருகபரமனெஙகள் கர்த் தாவென்றுகூறினன். எ-று. வானவாவணஙக. எ-னை. ஏறு பான்மையுடையனென்னுஞ் சொறகுமுன்னே கூட்டுக. நற்கு ணமெட்டாவன—அநந்தஞானம, அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரி யம்; அநந்தசுகம், நிர்நாமம், நிரகோதகிரம், நிராயுஷ்ஷியம், சம் மியதாபாவம், என-அ. சமமியதாபாவம அழிவின்மை. ஞான வாணியமெட்டாவன—ஞானவர்ணியம், தரிசனவர்ணியம், வே தநீயம், மோகநீயம, ஆயுஷஷியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயு வநதராயம், காயவந்தராயம், எனவெட்டாம். இவையேதீக்கு ணங்களென்றும் பெயாபெறும. சிலபிரதிகளுள, மதிஞானவா ணீயம், சுருதிஞானவாணியம், அவதிஞானவாணீயம, கேவல ஞானவர்ணீயம், சக்ஷு-தரிசனவாணீயம், அசக்ஷு-தரிசனவா ணீயம், அவதிதரிசனவர்ணீயம், கேவலதரிசனவர்ணீயம்ஆ அ எனக்கூறியிருக்கினறன. சீரோறுபான்மை. எ-து நினமலத்துவ **முதலியன.** (௩)

மாறிலாதமதி எ-கு. வேறுபாடில்லாதபூரணசசந்திரன். எ-ம். நீடுவாழருகன். எ-கு. நிதகியனுய்நிலைபெற்றவருகபரமேட்டி. எ-ம். மோகநீயம். எ-கு. யோகநீயம். எ-ம். சிறோறுபான்மையுடையன். எ-கு. நிமலனும், சாவஞ்ஞனுய, தேவாகளாலேநிர்மிதமானசிஙகாதனமும, பிரகாசமண்டலமும், சாவயரிமளமும், சமஸ்தஜீவன்களுககுமித்திரபாவமும், சந்தோஷப்பிரவிருத்தியும், பதிஞானகதிசயமும், சுவாககதாநமும், மகாபபிரசவாநகேவலோறபதகிபரிநிருவாணமென்றும் பஞ்சகலியாணசகிதனுமாகி அறபுதசகிதனுமாகி அற்புதமகிமையுடையவனுமாகியுள்ளானெனறதெளகவொள்க எனறா ஞானபபிரகாசா. மற்றொருவா அருகனுககுசசகலாந்தன் என்றும்பெயா எ-ம்.நீக குணத்தில் ஆயுஷஷியநாமம்,கோததிரநாமம்,ஆயுவந்தராயம்,காயவந்தராயம், எனபனைநீககி நாமமுணமை, கோததிரமுணமை, ஆயுவுணமை, அ நதராயமுணமை என்னுமிவை. அந்தராயம துககம். எ-ம. சொவன—நின்மலமாதப, யாவைவுந்தோதல, சீவகாருணணியம, சநதோஷம, பிரவிருததி ஆகியவைநதும, பதிஞானகதிசயமும, தேவநிருமிதசிஙகாசனத்திறபிரகாசமண்டலத திருசநல்முதலியனவாம எ-ம். என்னைஎன்னு முவமையருடனவெனவிகாரபபடடது. எ-ம. கூறினா

கருவிகண்படுதுடககொழிநதுவருகாலமூனறினிகழ்காரியம, பெருகனொருகணத்திலேயுணாபெருநதவககடவுள்பீடினை, மாநவினின்றுவழிபட்டவர்க்குமலேவுறறவர்க்குமனமொழிதடுநெ, குரிசிலெலஙகளிறைவெனறுபினனுகிகழகுறறமினமையதுகூறுவான. (௬)

(இ-ள்.) கருவிகண்படுதுடக்கொழிந்துவரு காலமூன்றினிகழ்காரியம் பெருகனொருகணத்திலேயுணர்பெருந்தவககடவு

ள எ-து. (கருவிகண்படுதுடக்குகண்ணொழிந்துவருங்காலம்) எ ணமாறுக. இந்திரியவிடயத்தால்வருந்துடககத்தைத்தன்னிடத் துநின்றுங்கைவிட்டுப் பெருங்காலமுதலாகமூன்றுகாலத்திலுமு ள்ளகாரியங்களை மிகவுமொருகணமாத்திரத்திலே யநந்தஞானத் தாலே யறியத்தக்க பெரியதவத்தையுடையதேவன்,—பீடிரு ன்மருவிநின்று வழிபட்டவாககு மலேவுற்றவர்ககு மனமொத் திடுஙகுரிசில். எ-து. தனதுபெருமையினுலே பொருந்திநின்று வழிபாடுசெய்தவாக்கு மாறுபட்டவாச்கு மொருசீரமையானத லைவன,—எங்களிறையென்று பின்னுநிகழகுற்றமின்மையதுகூ றுவான். எ-து. எஙகள்சுவாமியென்றுகூறி யவனுககுக்குறற மிலலாததன்மையைப் பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-று. மன மொததிடுகை சமதரிசனமாகை. (௫)

கருவிகணபடுதுடககொழிநது எ-து. பாஹ்யாப்பியந்தர கூடிஙகளைநீஙகிஎன்றதாம். காலமூன்றினுணர்பெருந்தவக்கடவுள் எ-து. "திரிலோக்கியஞ்சகலத்திரிகாலவிசயஞசாலோகமாலோ ஹிதம், சாகூநாத்தெய்நயதாஸ்வதம, ஆதலெலொகாத்திரயமஞசா நகுலிராத்துவேஷபயாநக, மாயாநதங்கசானலோலத்துலோபா யோத நலமயக்குபதலம்வாநாயஸம், ஆதேவோமயா கன்னிய தே." இதிவசனுத்எனக்கொள்க. பின்னுநிகழகுற்றமின்மையது கூறுவான். எ-து. பதினெண்குற்றமொழிந்தவரோ விட்டவனெ சுகொள்க. இவைசகலாத்தரிலக்ஷணம. எனறு ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா, கருவிகண்படுதுடக்கொழிநது. எ-கு. கருவி. எ-து. உட்கருவியாகியவந்தககரணஙகளாலும்,—கண. எ-து. புறககரு வியாகியகண்முதலிய விந்திரியங்களாலும,—படும். எ-து. உண டாகும்,—துடககொழிந்து. எ-து. ஐயமும்விபரீதமுமின்றி. எ-ம் கண்முதலியவிந்திரியத்திற்குக் கண் என்றதுதலைமைபற்றியவபூ

க்கு. துடக்குளென்றது ஈண்டையமும்விபரீதமுமாம். எ-ம். கூறினார்.

பசித்தருகபயஞ்செற்றமோடுவகை மோகசிந்தனைப
ழித்தனோய், நசித்தல்வேர்வினொடுகேதமோடுமதமவே
ண்டலீண்டதிசயித்தலும், புசிப்புவந்திடும்பிறப்புறக்கமி
வைவிட்டொரட்டகுணபூதனாய், வசித்தவனுலகினு
மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். (௬)

(இ-ள்.) பசித்தல். எ-து பசியுண்டாதல்,—தாகம். எ-து. ஆசை,—பயம். எ-து. அச்சம்,—செற்றம் எ-து மாற்சரியம்,—ஓடு. எ-து. இவையிற்றுடனே,—உவகை எ-து ஒன்றனைமேற்பிரியப்படுதல்,—மோகம். எ-து மயக்கம்,—சிந்தனை. எ-து. ஒன்றைச்சிந்தித்தல்,— பழித்தல். எ-து. ஒன்றைநிந்தித்தல்,—நோய். எ-து. வாதபித்தசிலேஷமம்,—நசித்தல். எ-து. சாதல்,—வேர்வினொடு. எ-து. வியர்வோடு,— கேதமோடு எ-து கிலேசப்படுதலோடு,—மதம் வேண்டல். எ-து. காவதைவிரும்பல்,—ஈண்டதிசயித்தலும் எ-து இவ்விடத்திசயப்படுதலும்,—புசிப்பு. எ-து. உணவு,—வந்திடும்பிறப்பு. எ-து. ஜநித்தல்,—உறக்கம். எ-து. மூவகைநித்திரை,—இவைவிட்டு. எ-து. இவைபதினெட்டையுமுற்றக் கைவிட்டு,—ஓரட்டகுணபூதனாய். எ-து அநந்தஞானமாதியாகச் சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்குணங்களையுடையனாய்,— வசித்தவனுலகின்மேலிருந்தொருசொ லிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. (உலகின்மேலிருந்தொருசொ லிகலனுக்குவசித்தருளும்)எனமாறுக. உலகத்துக்குமேலாகியபொன்னெயில்வட்டத்திருந்து சித்தபரமேட்டிகள் கேட்டதொரு சொல்லினுக் குத்தரமருளுமென்றுகூறினான். எ-று. ஓடு என்னொடு, ஈண்டென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. வசித்த

ல் சொல்லுதல். பிறப்பு, தேவமநுஷியநரகவிலங்கென நால்வகை. மூவகைநிந்திராயாவன. நிந்திராநித்திரை. பிரசலாப்பிரசலே. நிகநிரகநியனுக்கிரகநியென்க. இதறகருகன்கூறியசொல்லாவது பொன்னெயிலவட்டத்திருக்கிற சித்தபரமேட்டிஎனனும்சகலாத்தனை இகலாந்தர் "தன்மம்பகவ" என்றுகேட்க, முரசுதாககச் சத்தங்களியம்பியற்போல வொருசொல "பஞ்சாஸ்தமயம்" என்றுசகலாத்தாசொலல இதுகொண்டு விசாரித்தானெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள்களன்மூன்று நிகணடவாகி தனதுகர்த்தாவினுடைய நிர்ணயங்கூறியவாறுகூறிற்று உலகின்மேலிருநதொருசொ லிகலனுககருளுமென்றனன் எ-று பொன்னெயில்முதல் வினைச் சித்தபரமேட்டிகேட்ப (ச)

இராகமின்றியிருப்போர் தேசத்துபதேசங்கூடுமோவென்னில், கடிப்பினலறையப்பட்டு பிறிதினையபேக்ஷியாதுமுழங்காநின்றபடககதொனிபோலவுமவழிகேட்க இராகமின்றிவழிகாட்டுவொனியலபுபோலவும்சொலலப்பட்டதெனககொள்க. "அாசருமாரு மீாவளைவினவலின், வளைவிலபிரானு மனநினைமஙழவெயாத, வுளைபலவகையிலு முறுபொருளுளாவோா, முரசெனவதிருமூனைவான்மொழியே." இஃதவனுடையநீலகேசி எனமுா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா, மதம்வேனடல் எ-னை மதம்-செருக்கும, வேணடல்-விருப்பும், எனபபிரித்தும். புசிபபுவாநதிபிறப்பு. எ-னை. புசிககவர்திபிறபபுஎனத்திருத்தி, போகம்புசிக்கவரும்பிறப்பும் என்றொருபொருளாககியும். உலகின்மேலிருந்தொருசொலிகலனுககருளுமென்றனன். எ-து. உலகத்தின்மேலாகிய பொன்னெயிலவட்டத்திருந்து "பஞ்சாஸ்தமயம்" என்னுமொருசொல்லை இகலாத்தனுககுசசொனனவன, —

அருளுமென்றனன். எ-து. யாவரையும்ரக்ஷிப்பான்என்றுசொன்னான் என்றார்.

அந்தவாய்மொழியினலவன்சரணமாதியோகமுதலானநூ, லிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகையிங்கியம்பினனிதன்பொருள், வந்தகாலமுயிர்தன்மதன்மியறமற்றுமவிண்மருவுபுற்கலம, பந்தமவீடிஞெடாதியாயிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. (ரு)

(இ-ள்.) அந்தவாயமொழியினலவன் சரணமாதியோகமுதலானநூலிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகையிங்கியமபினன். எ-து அந்தப்பஞ்சாஸதமயமாகியவாக்கியத்தினாலே யாதச்சித்தபரமேட்டிசரணமாதியாகிய முதனூலை யிப்பெரியநிலத்துள்ளோர் மயங்காதவகையிவ்விடத்துசொன்னான்,—இதன்பொருள்.எ-து இந்தநூலிற்கூறியபொருள்,— வந்தகாலமுயிரதனமதன்மியறமறும் வினமருவுபுற்கலம்பந்தம்வீடிஞெடாதியா யிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. எ - து. உண்டானகாலம ஆன்மா தனமம் அதன்மம் புண்ணியம் பாவம ஆகாசம் அணுவாய்த்திரண்டான்மததன்மைபொருந்தின புறகலம் பந்தம வீடொடுகூடப் பத்தும் ஒருவராற்படைக்கப்படாததாயநாதியேயுள்ளனவாம்.எ-று. தனமம். எ-து. தன்மாத்திகாயத்தை. தன்மி. எ-து அதன்மாத்திகாயத்தை.

இச்செய்யுள் நிகண்ட்வாதி சாத்திரந்தோன்றினமுறைமையுமந்தசசாத்திரத்திற்கூறும் பத்துவகை பதார்த்தமுங்கூறிற்று. சரணம்—ஆதிசரணம், சிததசரணம், ஆசாரியசரணம், தன்மசரணம் என-௪. மற்றுள்ளனவுங்காண்க. (ரு)

அந்தவாய்மொழி. எ-து. சகலாத்தர்கூறிய "பஞ்சாஸ்தமய
ம்" என்னுமந்தவாாத்தையை. சரணமாதி. எ-து. பூர்வாகமம்,
அங்காகமம், வெகுசுருதிமுதலானநூல். இயம்பினன்.எ-து. இக
லாத்தன் அருளிச்செய்தனன. காலமுதலியபொருளுக்கவன்வச
நம். "எனக்கேட்டடங்கெடுத்துரைப்பானிந்திராகடொழப்படுவா
ன், றனககாய ததாமமுந்தருமமுஙகாலமுங, கனப்பாட்டிலாகா
யமுயிருருவும்புண்ணியமே, நினைகருங்காற்பாவமே கட்டுவீடெ
னநிறுத்தி." இதுநீலகேசி. இவையிறறிற்காலமாவது—சமயப்
பிறசமயமாகிய அவடிக்கையும், பிராணனும்,ஸ்தோகமும், இலவமு
ம,நாழிகையும், முகூாத்தமும், திவசமும, பக்ஷமும்,மாதமும், இ
ருதுவும், அயனமும், சம்வற்சரமும், யுகமும் இவைமுதலானகற்
பாநதமாகசசொல்லப்படும்பேதமும பூதபௌஷியவாத்தமான
விகற்பத்து "போதலிருததல்புணாதன்முதல்வினையி, னேதுவி
னைசகாலமெனவெண" என்பதும்காணக. உயிராவது—ஞான
தரிசனம்; இதககிரியா சைதநநியலக்ஷணத்ததாகிய பதாாத்த
ம், பிண்டஜீவன், சொரூபஜீவன், சுத்திஜீவன்என மூன்றுவ
கைபபடும் ஆன்மாவைவிடாத குணமயம். அவையாவன—அ
ஷத்தித்துவம், ஞாத்திருத்துவம், திருஷ்டத்துவம், கத்திருத்துவ
ம், போகதிருத்துவம், அதிசூக்ஷமததுவம், அவகாஹத்துவம், அ
குருலத்துவம், அமூாத்தித்துவம், அசங்கூரப்பிரதேசத்துவம்,
சைதந்நியோவலம், சைதந்நியோவயோகம், சைதந்நியசமஸ்
காரம், சொரூபவெதிரோகதாமம் என்னும் ஸ்வரூபாநுவயங்க
ளாம். ஆன்மாவைநீங்கிவருங் குணஙகளாவன—ஞானோபலப்
பியந்தாரோபயோகம், கிரியாசமஸ்காரசைதந்நியோபலம் பதி
ஞென்றுமாம். சாய்யசரீரபரிணமபிரமாணுதி நின்றபஞ்சேந்தி
ரியமனோவாக்குக்காயம் ஸ்வாசமாதியவற்றால் ஜீவியாநிற்பன்.

ஜீவனுத்திரம், "உடனிலைந்துநிற்குமுயி ருட்கரணத்தாலும், வி டயமறியும்விளைந்து." என்பதும்காண்க. தன்மாத்திகாயமாவது—சலசாகமனங்கட்குச் சலம்போலக் கெதிபரிணாமோமுகசலக்கிதையிடத்தேவா சிக்கத்திரவியபுண்ணியமு மென். அவற்றுட் பாவபுண்ணியஞ்சத்தவிதமாகும்.—காருண்ணியப் பிரசன்னபாவ குணாநுராக பிரசஸ்தப் பிரவிருத்தி தபோனுபிரயோக ஞானப்பிரவிருத்தி, தியானப்பிரவிருத்தி என். திரவியபுண்ணியமென்பது—புரோட்சாகாருண்ணியாதி சுபபரிணாமபரிணதமாகி யசாதவேதரீய, ஹஸ்வாதிபுருஷவேதாவேதாயுசியம் மனுவாயுசியமேகதூதிசுபநாமோசைக்காத்திரம் என்னும் புண்ணியகன்மகந்தமாகும். "பாபத்துவேதாபவதி" பாவாபாவமுந்திரவியபாவமுமெண்க. சத்திரப்பிரதனம்சத்தவிதமாகும்— அகாருண்ணியம், அபபிரசன்னபாவம, அகுணாநுராகம், அபுசத்தம பிரவிருத்தி, அத்போனபுயோகம், அஞ்ஞானபபிரவிருத்தி, அசுபதியானப்பிரவிருத்திஎன்க. ததுவதீபம்— அகாருணணிய, அசுபபரிணாமபரிணமிதமாகியஞானாவரண, தரிசனாவரணமும், அசாத்வேதகீயமும், ஹாஸ்வாதிபுருஷவேதபாசசமோஹரீயமும், நரகாயுஷிய, நியாயுஷியமும், நரகசேத்தியாத்கியசுபநாமமும், நிசைகோத்திரமும், அந்தராயமுமென்னும் பாவகன்மகந்தமாகும். அத்திதானதன்மாத்திகாயங்,காணுத்திதானகைததவதன்மாத்திகாயம். "அத்திகடத்தன்மைபடா பாவமதனுத்திகட, மத்தியெனநாத்தியெனவாம்." "அறமின்பமாக்குமருந்துயராக்கு, மறமென்றுளத்தின்மதி" எனபதுமறிக. விண்ணெனறது—ஜீவாதிப்தார்த்தாவகசதனலக்ஷணத்ததாகிய அத்திததுவாக்தபிரதேசவாதிசொரூபான்னுவயதமசகிதமாகிய அஞ்ஞானத்துவாதிபிரவிருத்தியானுவிதமாகின்றபதார்த்தமாம. "எல்லாப்பொருட்குமிடங்கொடுக்கும்வானதனி, னில்லைப்பொருளேதுமில்." என்ப

நும்றிக. புற்கலமாவது—பரிசாசுகந்தவன்னலக்ஷணத்ததாயும் திரவியபாவம். விகற்பபூரண அலனசுபாவத்ததாயும், பரமாணு ககடாமே ஸ்நிந்தசொரூபபரிசகுணங்கள் காரணமாகப்பரிசம்ப ந்தத்துவிஷயபோக்கியோபகரணத்திரவியமாகும். பந்தமாவது —ஞானுவரணுதியாகும். ஞானுவரணீயம்பஞ்சப்பிரகாரமாதறி ரம். அவை மதிஞானுவரணம், சுருதிஞானுவரணம், அவதிஞா னுவரணம், மனபரியாயஞானுவரணம், கேவலஞானுவரணமெ னவாம். தெரிசனுவரணமேலெழுவிதமாம. அவை சக்ஷுதரி சனுவரணம், அசக்ஷுதரிசனுவரணம், அவதிதரிசனுவரணம், கேவலதரிசனுவரணம், நித்திராப்பிரசலே, நித்திராநித்திராப்பிரச லே, ஸ்தானகந்திஎனவாம் என். வேதநீயம்துவிதபேதத்தது— சாதநீதவேதம், அசாதவேதநீயம்என். மோகநீயம் துவிவிகற்ப த்தது—தரிசனமோகநீயம், சாத்திரமோகநீயம்என். தகுபிரதம மிதநியாதுப்பிரகிருதியாகும். துவிதீயமதுவிப்பிரகாரத்தது—பா ஹியகாஷாயம்மனேகாஷாயம். ஆயுஷியம்சதுர்விதபேதமாத் திரம். அவை தேவாயுஷியம், மனுஷாயுஷியம், தைரியகாயுஷிய ம், நரகாயுஷியமெனவாம். நாமகனமசத்துவாரிங்சத்விகறபமா கும் இவைவிரிவிற்காண்க. வீரியாந்தராயம் ஷட்பிரகாரமாம். மனுபாவபந்தமென்பது அமிர்தவிஷவீரியசத்திபோல புண்ணி யபாவங்கட்குச்சுகதுக்கபலதே சத்திமத்து பந்தமாகும். தூவப ந்தமென்பது ஆசங்காரம்விட்டுநீங்காதசொரூபத்தால் நிரந்தரபந் தமாகும். அதுவபந்தமாவது விட்டுவிட்டுபந்திக்கும்சொரூபத் தாற சாந்தாபந்தமாகும். இதுபநதம். மோக்ஷமென்பதிரண்டு பிரகாரமாம்,—விகற்பமோக்ஷம் சகலமோக்ஷமென். விகற்ப மோக்ஷம்சத்துவாரிங்சத்கர்மபிமுத்தமாத்திரம். சகலமோக்ஷ ம ஷடகன்மமும்விட் டஷ்டகுணங்களையுமுடைத்தாயிருக்கை."ஏ னுடையநுண்ணனுவாய்த்தூலவுட்றகேதுவாய, காணரியபுற்க

லன்கள்காண்." "உழவாதியாறுங்கட்டோராறிணையு, மொழிவ தனுன்முத்தியுறுமோர்" என்பதுமறிக. இது ஞானப்பிரகாசா விசேஷம். மறறொருவர், சரணமாதியோகமுதலானநூல்.எ-கு. அருகசரணமுதலிய நான்குசரணத்தையுங்கூட்டுவதான பூர்வா கமம், அங்காகமம, வெகுசுருதிமுதலியநூல்களை எ-ம். சரணம் —அருகசரணம், சித்தசரணம், ஆசாரியசரணமாகிய சாதுசரண ம், தன்மசரணம்என-ச. எ-ம். தன்மாதன்மி. எ-து. தன்மதன் மிஎனவிகாரமாய்நின்றது. தன்மாத்திகாயத்தை தனமமென்று ம், அதன்மாத்திகாயத்தை அதன்மியெனறுங்கூறியதுநாமவேக தேசநாமக்கிரணம்எனவுங்கூறினா.

நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழுதநுநீடு
வெதிரேகமு, மூற்றதாமிவைகணததிலேமருவி யுள்ள
வாபுரியுமாறுதான்,கற்றகாலமளவெய்திவாழுமுயிர் கா
யமேவிநிறைவானதே, பெற்றுவேறுவருதன்மை நேரறி
வுபெற்றதாகியுளபேசிலே. (கூ)

(இ-ள்.) நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழ்த்துநீடு வெதிரேகமுமூற்றதாம். எ-து. நிகழ்காலமு மிறந்தகாலமு மி வையல்லாமையைவிளக்காநின்ற நிலைபெற்றவெதிர்காலமுமாகி ய மூன்றையுநிலைபெற்றுப்பொருந்தியதாம,—இவைகணத்திலே மருவியுள்ளவாபுரியுமாறுதான்கற்றகாலம். எ-து. அதுவன்றியு மூன்றுகாலத்தையுமொருகணப்பொழுதிலே பொருந்தியுண்டா னதகுதியைச்செய்யுந்தொழிலையு மந்தக்காலங்கற்றதாம்.—அள வெய்திவாழுமுயிர் காயமேவிநிறைவானதேபெற்று வேறுவருத ன்மைநேரறிவுபெற்றதாகியுளபேசிலே. எ-து. அக்காலத்தெல லையைப்பொருந்திவாழுமான்மாவானது சரீரியா யந்தச்சரீரமுழு துநிறைந்த தன்மையைப்பொருந்திப் பாலதருணவிருத்தவவத்

ளைதகளிலும் வேறுவேறாகவருந்தன்மையோடு, பொருந்தினவறி வுபெற்றதாகியுள்ளதாம், சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

இசசெய்யுளாநதிப்பொருள்பத்திற் காலத்தின்பகுதியையு முயிரின்பகுதியையுங்கூறிற்று. (௬)

இப்பாட்டிற்கு நிற்றலோடுதலைபோதலன்னுவயநிகழதது நீடுவெதிரேகமும எனமுதலடியைத்திருத்தி,நிற்பனவு மோடுதலு மீளுதலு மன்னுவயமும் சொல்லாநினறவெதிரேகமுமெனப் பொருந்தாநிற்குமிவை சணத்திலேகூடிப்பிரிகையுளதாரும், வழியாஙகல்வியுங் காலமு மளவையுங்கொணடு வழஙகுமான்மாவினறிவு கரும்பினிரதம்கரும்புள்ளளவும்நின்றாற்போலச சரீரத்தைப்பொருந்திசசரீரமட்டுநிறைந்துநிற்கும். வேறுதருதன்மையாகியவறிவொழியத் தரிசனக்கிரியாசைதனனியஙகளையுமுளவாம் சொல்லின். எ-று வெதிரேகபதார்த்தவிளக்கம் என்பது கருத்து, எனககூறினர்ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவருமிதுவேபாடமோதி, நிற்றலோடுதலைபோதலன்னுவயம். எ-து. நிலைபெறுதலோடுகூடுவதாகியவன்னுவயமும்,—நிகழ்த்துநீடுவெதிரேகமும் எ-து. சொல்லப்படுநிலைபெற்ற வெதிரேகமுமாகியவிரண்டினையும்,— உற்றவாமிவை. எ-து. பொதுவிலக்கணமாகப்பொருந்தியனவாமிப்பத்துப்பொருள்களும். அவற்றுள் அன்னுவயம்,—கற்றகாலங்கணத்திலேமருவியுள்ளவாபிரியுமாறுதான். எ-து. படித்தறியப்பட்டகாலமானதுங்கணந்தொடங்கி அநந்தமீறாகப்பதினெட்டுவகையாய்ப்பொருந்தி யுள்ளபடி வேறுபடுமுறைமையாம,—வாழுமுயிரளவெய்தி. எ-து. உலகத்துவாழுமுயிரானது ஆயுள்வரையறைவைப்பொருந்தி,—காயமேவி. எ-து. உடலினைப் பொருந்தி,—நிறைவானதேயெற்று. எ-து. கரும்பினிடமெங்குமிரதங் கலந்திருந்தாற்போல உடம்பெங்குநிறைந்திருக்குந்தன்

மையைப்பொருந்தி,—வேறுவருதன்மை. எ - து. பாலதருண கௌமாரவிருத்தாவத்தையாக வேறுபட்டுவருந்தன்மையினையு ம்,—நேரறிவு. எ-து. ஓரறிவுமுதலோநதறிவந்தமான நுண்ணியவ றிவினையும்,— பெற்றதாகி. எ-து. உடையதாகி,— உள. எ-து எக்காலமுமுள்ளதாகி,—வாழும். எ-து. பந்தத்திலுமுத்தியிலும் வாழும்,—பேசிலே. எ-து. சொல்லுமிடத்து. எ-று. தலைபோ தல் கூட்டுதல். அந்நுவயம் உள்ளது. வெதிரேகம் இல்லாதது எனவே பத்துப்பொருளுககும் அஸ்திநாஸ்திவாதமாயிற்று. அ ஸ்திநாஸ்திஎனினும் சத்தபங்கிஎனினுமொக்கும். க்ஷணமுத லநந்தமீறுகக்காலம் பதினெட்டாவன. க்ஷணமும் ஆவளியும் உயிர்ப்பும், தோகமும், இலவமும், நாழிகையும், முகூர்த்தமும். நாளும், பக்ஷமும், மாதமும், இருதுவும், அயனமும், ஆண்டும், யுகமும், பவவமும், அநந்தமும், எனவிவையாம் இவறறினில ச்சணம் விரிவிற்கண்டுகொள்க. உளதென்பதீறுகெடநின்றது. என்றுகூறினர். இவற்றிலுள்ளபாடபேத வுரைபேதங்களையாரா ய்ந்தறிந்துகொள்க.

பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்தநித்தமதுபண் ணிடு, நிரந்துகீழதருமாத்திகாயமது நித்தமாய்மிகநிறு த்திடும், புரந்தபுண்ணியமிதற்கு நன்மைபுகல்பாவமான வதுதீமையே, தரும்பொருட்கிடமதாகும்வானமிகு புற் கலன்களவைசாற்றுவாம். **(எ)**

(இ-ள்.) பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்தநித்தமதுபண் ணிடும். எ-து. விரிந்துமேலாகத்தரப்பட்டதன்மாத்திகாயமான து பூதகாயத்தைமேலுமெடாதபடி யழிவித்த தனையநித்தியத்தை ச்செய்யும்,—நிரந்துகீழதருமாத்திகாயமது நித்தமாய்மிகநிறுத்திடு

ம். எ-து. நிரைப்பட்டுக்கீழாகத்தரப்பட்டவதன்மாத்திகாயமான தான்மாவோடுகூடி நித்தமாய் மிகவுநிலைபெறுவித்திடும்,—புரந் தபுண்ணியமிதற்குநன்மை. எ-து. தன்மமுதலாகச்செய்யப்பட் டபுண்ணியமானதுவே இந்தத்தன்மாத்திகாயத்தைத் தருவதற் குநன்மையாவது,—புகல்பாவமானவதுதிமையேதரும். எ - து. சொல்லப்பட்டமனவாக்குக்காயங்களாலுண்டான பாவமானது வே தீமைகளையேதருமதன்மாத்திகாயத்துக்கேதுவாம்,— பொரு ட்கிடமதாகும்வானம். எ-து. எல்லாப்பொருட்குமிடங்கொடுத் துநிற்குமாகாயம்,—மிகுபுற்கலன்களவைசாற்றுவாம். எ-து. இ தனிடத்திற்றோன்றும்புற்கலப்பொருளை மேலேசொல்லுவாம். எ - று தன்மாத்திகாயமாவது புண்ணியத்தாலெடுக்குந்தேகம். அதனமாததியகாயமாவது பாவத்தாலெடுக்குந்தேகம்.

இச்செய்யுண்முன் னநாதியென்றுகூறியபத்தினுள்ளுந் த ன்மதன்மி யறம்பாவ மாகாசமென்னு மைவகைப் பதார்த்தங் களைக்கூறிற்று. (அ)

இதனுள் முதலிரண்டுசீரையும், மீதுதருமாத்திகாயம்பரந்து அதழிவித்து அநித்தம்பண்ணிடுமெ,கீழதருமாத்திகாயமதுநிரந்து நி த்தமாய்மிகநிறுத்திடுமெ. என அன்னுவயித்து, இதனுள், மீதுத ருமாத்திகாயம்பரந்து. எ-து. மேலாகிய தன்மாத்திகாயமானது லகெங்கும்வியாபித்து,—அதழிவித்து. எ-து. அதன்மாத்திகாய த்துக்குள்ள கீழ்ப்படநிற்குநிலையைக்கெடுத்து,—அநித்தம்பண்ணி டும். எ-து. தேகங்களுக்கநித்யத்தைப்பணணி யுயிர்களுக்கும் பு ற்கலத்துக்கும் மேலாகச்செல்லுங்கதியைப்பண்ணும்,—கீழ்தரு தருமாத்திகாயமதுநிரந்து நித்தமாய்மிகநிறுத்திடும். எ - து. கீ ழாகியவதன்மாத்திகாயமான துலகெங்கும்வியாபித்து நித்திய மாயுயிர்களுக்கும் புற்கலத்துக்குமிகவுங்கீழ்ப்பட நிற்குநிலையை

ப்பண்ணும். எ - ம். மிகுபுற்கலங்களவை. எ-கு. மிகுதியாகிய
வணுபுற்கலமுங்கந்தபுற்கலமுமென்னு மவ்விரண்டினையும்.எ-ம்
கீழ்ப்பட நிற்குநிலையைக்கெடுத்தெனவே மேலாகசசெல்லுங் க
தியைப்பண்ணுமென்பது வருவிககப்பட்டது. புண்ணியம் விர
வபுண்ணியமுந் திரவியபுண்ணியமுமென வருவிக்கப்படும். அவ
ற்றுள் விரவபுண்ணியமாவது—கருணையும், தெளிநதபுததியுடை
மையும், ஆர்வமும், தியாநமும், விரதசீலஙகளை யநுஷ்டிததலு
ம், ஓதல் கேட்டல் சிநதித்தல் தெளிதல் பிறாக்குபதேசித்தல்
என்னுமைவகையாகிய ஞானப்பிரவிருத்தியும், தவம்பணணு
தலுமாகி எழுவகைப்படும. திரவியபுணணியமாவது சாதவேத
நீயமும், புருஷவேதநீயமும், சத்தியததுவமும், உததமநாமஙகளு
ம், தேவராகியுமநுஷ்ஷியராகியும் வாழுமூழும்எனவைநதுவகை
ப்படும். இனிபாவமும் விரவபாவமும், திரவியபாவமுமஎனவிரு
வகைப்படும். அவையிருவகைபுணணியஙகளுககுக் கூறியவறறி
ற்கெதிாமறையாம். எ-ம். கூறினரோருணாயாசிரியா.

ஏனுமொன் றுடையவாகியெங்குமனு வாயிருமபுக
ன்மரங்களும், பூனுமங்குருவெலாமுமாகுமிவைபுறகல
ப்பொருள்களென்னலாங், காணுமங்கறுவகைததொழி
ற்களவைகட்டுவிட்டநெறிகன்மமேன், மாணவின்றுவ
ருமாறிமாறிமூன்வகைந்ததுண்டுவிடமாட்சியே. (அ)

(இ-ள்.) ஏனுமொன்றுடையவாகி யெங்குமனுவாயிரும்
புகன் மரங்களும் பூனுமங்குருவெலாமுமாகு • மிவைபுறகலப்
பொருள்களௌன்னலாம். எ - து. ஓர்வலியுமுடையவா யெவ்
விடத்திலு முருவமாய்த்திரண்டு இரும்புகன்மரங்கள் முதலிய
னவுமா யிவைவொழிற்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட் வுருக்களெல்

லாமுமாய் திரியக்கணுபூர்வமென்னு மான்மப்பெயளாயுமுடை யவாய் நிற்குமவையிற்றைப் புற்கலப்பொருளென்று சொல்ல லாம்,—காணுமங்கறுவகைத்தொழிறகளவைகட்டு. எ-து.பொல் லாங்காகிக் காணப்பட்டுள்ள வறுவகைததொழிற்களே பந்த ம்,—விட்டநெறிகன்மம. எ-து. அந்தப்பந்தததைவிட்ட வொ ழுங்சேதவம்,—மேனமாணகின்றுவரும். எ-து. அத்தவந்தா னு டலமென்மேல்வருந் தவமாட்சிமையுணடாய் நிலைபெற்றுவாத திக்கும்,— மாறிமாறிமுன் வகைந்ததுணடு விட மாடசியே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமுன்பே புசிப்பதாக வுணடாகபபட்டபுண ணியபாவங்கடொலையப்புசித்து விட்டமாட்சிமையே வீட்டை த்தரும். எ-று. அணுபூர்வமான தெய்வகதியாவைபூாவம், மனுஷ ஷியகதியாவைபூாவம், நரககதியாவைபூாவம், பக்ஷிமிருககதியா வைபூர்வம, திரியககாதியாவைபூாவம, எனவிவை. இந்நால்வ கையுள் திரியக்காதியாவைபூாவம் புற்கலப்பொருள். அறுவகை த்தொழிலாவன—கந்த ரச ரூப பரிச சத்த பரிணமம்எனவிவை காமாதியறுவகையுமாம்.

இச்செய்யுண்முறையானே முன்னர்ப்பத்தினுள் புறகலப் பொருளும் பந்தமும் வீடுமாகியபொருள்கண் மூனறையுங்கூ றிற்று. ஏனு - வலி.

வாசமாமலர் என்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு நி கண்டவாதிமதங்கூறிற்று. (அ)

இதற்கு ஜயினாகமத்துப்பிரமாணமாவ தவருடையநீலகேசி யிற்சொன்னபடி, "காண்டலுமல்லதெம்மளவைகாண்டன்முன், பூண்டவைம்பொறிமனமவதிபுண்ணிய, மாண்டகுமனப்பரியங் கேவல, காண்டகுமரிவையாருள்ளூநாணணிஞய். எ-து.காண்டல், பிரத்தியக்ஷமல்லது பரோக்ஷம், இவையிரண்டுமேபொருள்களை

யளக்குமளவை. அவற்றுட்பிரத்தியக்ஷம்— இந்திரியப்பிரத்திய க்ஷம், மானதப்பிரத்தியக்ஷம், அவதிப்பிரத்தியக்ஷம், மனப்பரியா யப்பிரத்தியக்ஷம்,கேவலப்பிரத்தியக்ஷம் எனவாம். இவையிற்றி லிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமாவது—கண்முதலாகிய விந்திரியங்களா ல் நீலமுதலியபுறப்பொருள் பற்றப்பிறக்குஞ்ஞானம். மானதப் பிரத்தியக்ஷமாவது—சுகாதிசொரூபவிஷயமாகவும் சாரணஞான ங்களுடைய சொரூபவிஷயமாகவும் பிறக்குஞ்ஞானம். மனப்பரி யாயப்பிரத்தியக்ஷமாவது, கேவலப்பிரத்தியக்ஷமாவது-ஞானாவ ரணீயம், தரிசனாவரணீயம், மோகநீயம், அந்தராயம் என்னுமநா திகன்மங்களொழிவறக்கெட்டவழிபிறப்பதாகி ஜீவாதிசகலபதா ர்த்தங்களையு நிணீசழ்சசிகளையும் க்ஷணத்திலே சாக்ஷாத்கரிக்கி ன்ற வருகபரமேஸ்வரனது திவ்வியஞானம் கன்மங்களது நீக்கத் துசக ஞான்மாவின்கட்பிறக்கும் விசுத்தி. பரோக்ஷப்பிரமாணம் அவனிலகேசியிற்சொன்னபடி "நினைவுமீண்ணுணர்வூகநேர்தருக கம், புனைவுட்சோனுமைபொய்யன்மைமெய்யுரை, முனைவர்தம் மாகமம்மொழியுமாகுமென், றினையனகாட்சியிலளவையைந்து மோ." நினைவு ஸ்மரணம். மீண்டுணர்வு பிரத்தியபிஞானம். ஊக ம் தர்க்கம். புனைவுட்சோனுமைஎனப்படுவது அநுமானம். பொ ய்யினீங்கியமெய்யாகிய ஆப்தவாக்கியம்,ஆகமமென பரோக்ஷப் பிரமாணமைந்து.எ-ம். "அபரோக்ஷம்பரோக்ஷமென வீரண்டா கும்பேசுவன" இவைவிரிக்கிற்பெருகும். பார்க்கவேண்டின் நீல கேசியிற்காண்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் பூனுமங குருவெலாமுமாம். எ-கு. பொன் வெள்ளி செம்புமுதலான வுரு க்களுமாய். எ-ம். அறுவகைத்தொழில். எ-கு. உழவு தொழில் வ ணைவு வாணிகம் வித்தை சிற்பமாகியவறுவகைத்தொழில். எ-ம். கூறினர். மற்றோருரையாசிரியர் இச்செய்யுளுக்கு—ஒன்றேனு முடையதாகியெங்கு மனுவுருவாகும், எ-து. முற்கூறிய வணுபு

ற்கலங் கந்தபுற்கலமென்னு மிரண்டுபுற்கலங்களுள் அணுபுற்கலமான துவலியும், உம்மையால் நெகிழ்ந்தபரிசமுதலிய வுடையதாகி மூன்றுலகத்தினு நிறைவாயணுரூபமாயிருக்கும்,—அங்குப்பூணுமிரும்புகன்மரங்களு முருவெலாமுமாகும. எ-து.ஒழிந்தகந்தபுற்கலமாவது அவ்விடத்துப் பரமாணுக்களாற்பரிணமிக்குமிரும்புங்கல்லும்மரங்களுமற்றை வடிவில்பேதங்களியாவுமாயிருக்கும்,—இவை புற்கலப்பொருள்களென்னலாம். எ-து. இந்தவிரணடினையும் புற்கலப்பொருள்களென்று சொல்லுதலாம், அங்குக்காணுமறுவகைத்தொழில்கள்கட்டு. எ-து. இனிபந்தமாவது சம்சாரமாகிய அவ்விடத்துநிகழும் உழவுந் தொழிலும் வரைவும் வாணிகமும் வித்தையுஞ் சிற்பமுமாகிய வறுவகைத்தொழிலகளாற்கட்டுப்படுவதாம,—அவைவிட்டநெறி. எ-து. அந்தப்பந்தங்களைவிட்டதே மோக்ஷமாவது,—மாணநின்று.எ-து.மாட்சிமைப்படத்தவமுதலிய வொழுக்கங்களினின்று,—முன்கன்மமேன் மாறிமாறிவரும். எ-து. முற்செய்தகன்மம் பின்புசெய்தமுறைமையில்வாராது புசித்தற்குப்பக்குவமானபடி மாறிமாறிவரும்,—வகைந்ததுண்டுவிடுமாட்சியே. எ-து. அவ்வாறு கூறுபட்டுவெந்தகன்மத்தைச் சமைந்தசோறுண்டு விடுவதுபோல புசித்துவிடுமாட்சிமையுடையதாம். எ-று. நெகிழ்ந்தபரிசமுதலியனவாவன - நெகிழ்ந்தபரிசமும், சீதபரிசமும், ஒருவாசனையும், ஒருநிறமும், ஒருசுவையுமாம். கட்டுப்படுதலாவது ஆன்மாவினிடத்து திறகன்மங்கள்சென்று சொரூபந்தெரியாமல் மறைக்கப்படுவதாம். மாட்சியுடையதைமாட்சியென்ற துபசாரவழக்கு எனவிளங்கவோதியதின் பாடபேதவுரைபேதங்கள் கண்டுகொள்க.

நிகண்டவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௧௪௬.

நிகண்டவாதிமதமறுதலை.

அருகனுக்கனந்தஞானமாதியாதியாகவே
பெருகநிற்றல்சீதமாமதிக்கடைந்தபெற்றியே
லொருவுமிட்டவொப்பவனுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின்
மருவுமிக்ககுற்றமேலறத்தின்மன்னினுனெனில். (க)

(இ-ள்.) (அருகனுக்குபின்வரும் அறத்தின்என்னும் இரண்டு செய்யுளுமொருதொடர்.) அருகனுக்கனந்த ஞானமாதியாதியாக வே பெருகநிற்றல சீதமாமதிக்கடைந்தபெறறியேல். எ-து. அரு கபாமனுக்கு ஞானுவரணியமாதியாகிய தீககுணஙகளொட்டு நீங கப்பட்டு, அனந்தஞானமாதியாகிய நற்குணஙகளொட்டுஞ் சநதி ரனுக்குச்சைசத்தியம்போல வுண்டாமென்று கூறினுய் அதுவே முறைபாடாயின்,—ஒருவுமிட்டஒப்பு. எ-து. நீகூறியவுவமைமி னீங்கப்படும். அஃதெங்ஙனமென்னில்,--அவனுயிாததிறததினுள் ளபின் மருவுமிக்ககுற்றம்.எ-து. கத்திருகுணமின்றியே சிலகுண த்தைவிட்டுச்சிலகுணம்வநதுகூடிற்றென்ப தானமகுணமாகை யா லவனுமானமகுணத்தை யுடையவனுவன். ஆகவேவிடப்பட் ட தீக்குணங்களொட்டு முன்புண்டாய்விட்டதாம்;— மேலறததி ன்மனனினுனெனில். எ-து. அறறன்று, அவன்ஞானுவரணிய மாதியாகியகுணங்களைநீங்கி யநநதஞானமாதியாகிய குணஙகளை ககூடுதன்மேலானவறத்தின்கண்ணேபொருந்துகையினல். எ-று

அருகனெண்குணங்கள்பொருந்துதல்சையோகசம்பந்தமா தலானும், சந்திரன் குளிர்ச்சியைப்பொருந்துதல் சமவாயசம்ப ந்தமாதலானும் நீகூறியவுவமைபொருந்தாதுஎன்று வருவித்து ரைத்தா ரோருரையாசிரியர்.

அறத்தின்மன் னுவித்தவனொருத்தனாயவன்னறத்
திறத்தினிற்றன்மற்றொருத்தனால்விளைந்தசெய்தியா
மறத்தினற்றவர்க்கெலாமவணக்கமுன்னிறைக்குமேற்
பிறக்குமிங்கவத்தைகொண்டதாரையிங்குபேசிடே. (௨)

(இ-ள்.) அறத்தின்மன்னுவித்தவ னொருத்தனாயவன்னறத்திறத்தினிற்றன்மற்றொருத்தனால் விளைந்தசெய்தியாம். எ-து. ஆங்கவ னந்தருமத்தினாலே பொருந்தினானையி னந்தத்தன்மத்திலே நிலைபெறுவித்தவ னொருவனுளனா யவனாற்கூறப்பட்டதன்மநெறியிலே நிற்குந்தகுதி யொருவன்கற்பித்ததொழிலை யொருவன்செய்த செய்தியாம்,—மறத்தினற்றவர்க் கெலாம்வணக்கமுன்னிறைக்குமேற் பிறக்கு மிங்கவத்தை. எ-து. கொலையை நீங்கினவர்க்கு வணக்கமாகப்பட்ட வுன்கர்த்தாவுக்கு மேலுமொருவனுளனென்பதோ ரொல்லையுண்டாமாகையால்,— கொண்டதாரையிங்குபேசிடே. எ-து. முன்னர்க்கூறியவனையோ, அவன்கீழ்நின்றிந்திரியத்தொடக்குப்படாமற் றவஞ்செய்தவனையோ, நீகர்த்தாவாகக்கொண்டது யாவரையென்று சொல்வாயாக. எ-று. மறத்தினற்றவர் கொலைத்தொழிலைக்கைவிட்டவர்.

இச்செய்யுள்களருகன் சிலகுணங்களைநீங்கிச் சிலகுணங்களை வந்து கூடுகையானு மப்படியுண்டாவதறத்தினாலெனின், அவ்வறனுமொருவனுண்டாக்கினா னாகவேண்டுமாகையாலுங் கர்த்தாவல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) நீதலைவனாகச் சொல்லப்பட்டவன் கன்மக்ஷயம்பிறந்தவனோ, கன்மக்ஷயம் பிறவாதவனோ, பிறந்தவனாகிற் றபோபலத்தாற்பெற்றவனாம், கன்மக்ஷயம்பிறவாதவனாகில் உலகத்துள்ளார்க் கொப்பாவன், அநாதியேமுத்தனாகிற் சீவவர்க் கத்தனல்லனா மெனக்கொள்க.

முடிவின்கணுனகன்ஞன் கத்தனென்பது சூடாமணி சொல்லுமதனுக் காவத்தையென்னுங்குற்றமுண்டாம் ஆதலால் நீசொல்லுமதாகா தூஎன்க, "உயிர்த்திறத்தினுள்ளா னுணாச்சியுமாதி, யுயிர்த்திறத்தன் ஞானம்போலும்." என்பதூஙகாண்க என்ஞா ஞானப்பிரசாசா, மற்ருேருளாயாசிரியா, மறத்தினற்ற வாக்கெலாம் எ-னே. மறததிமற்றவாககெலாம் எனப்பாடமோதி, மறத்தி. எ-து. இத்தனமையைமறந்தாய்போலும்,—வணகக ம். எ-து. உன்நூலிற்கூறியவணககம் யாரக்கென்னில்,—மற்ற வர்க்கெலாமுமுன்னிறைக்கேல். எ-து. நூல்சொன்னவிகலாத் தர்முதலிய வுலகத்தாராயாவாகரும முன்னேயுள்ளவிறைவனுக் காயில், முன்னுள்ளவிறைவஞனவன் இகலாத்தாக்குபதேசித த சகலாத்தஞதலா லவன்வுணங்கியவணககம் நால்வகைவண க்கத்துள் சாதுசரணமாகவேண்டும். வேணடவே அருகசரணங கூறுதற்கு,—இங்குபிறசகுமவத்தை கொண்டதாளாயின்றுபே சிடே. எ-து. இவ்விடத்துணடானவருகாவத்தை யாளைப்பொருந்தினதுஇதுபொழுது சொல்வாயாக. எ-று. எனவேசகலாத் தனுகிய வருகனுககு மேலாயொருகடவுளுண்டெனபதாயிற்று. இறைக்கும் என்றஉம்மையைப்பிரித்து மற்றவர்க்செலாம் என பதஞேடுகூட்டுக. என்ஞா.

கருவிகண்டெக்கொழிந்துகண்டுவாழுமென்றியே
லுருவுகொண்டுநின்றதென்னிலுண்டுதான்மாாதிக [ன்
னொருவிநின்றதென்னிலத்தமொன்றையுமுணர்ந்திடா
பொருடெரிந்துபோகைகாலமொன்றிலேபுணர்ந்திடான்

(இ-ள்.) கருவிகண்டெக்கொழிந்து கண்டுவாழுமென்றியேல், எ-து. உன்கர்த்தாவாகியவருகபாமன் மனுதிகளாகிய கருவி

கனின்றறியுமறிவைநீங்கிச் சாவமுங் கண்டிருக்குமென்றுகூறி ஞய். அப்படியாயின்,—உருவுகொண்டுநின்ற தென்னிலுண்டுதா னமகாதிகள். எ-து. அவனைசசரீரம் பொருந்திநின்றதென்றுகூ றின் மனமுதலாகியகருவிகளுண்டா மவையொழிந்துகாண்ட ற்குவழியுமில்லை,—ஒருவிநின்றதென்னி லத்தமொன்றையு மு ணாநிடான். எ-து. அவனைச்சரீரநீங்கிநின்றதென்றுகூறி னவ னெலலாவற்றையுங்கண்டு வாழுமென்றுசொல்லுதலு மித்தியா வாதமுமாய் மற்றொனறையு முணாந்ததில்லையாவன,— பொரு டெரிந்துபோகை காலமொன்றிலே புணர்ந்திடான். எ-து. ஒரு பொருளையறிதறகுக கருவியானமூனறுகாலத்தையு மொருகால ததிலே யுணருநதனமையனல்லன். எ-று.

இசசெய்யுள அருகபாமன் கருவித் தொடக்கையொழிந்து சாவமுங்காண்பனென்பதனையு மூன்றுகாலத்தையு மொருகா லத்திலே நின்றுணாவனெனபதனையு மறுத்துககூறிற்று. (கூ)

ஆர்வகோபமானவை யடைந்தொறுப்பவர்க்கெலா ஞ்,சோவதின்மைசெப்பிலின்றுசீவன்மேவுகாயமா,லோ ருமன்னர்போலவேயுயிர்க்களித்தலென்றியே,லேர்கொ ள்பொன்னெயிலிடத்திருத்தல்பெற்றதென்கொலோ(சு)

(இ-ள்) ஆர்வகோபமானவையடைந்தொறுப்பவர்க்கெலா ஞ் சோவதின்மைசெப்பிலின்று சீவன்மேவுகாயமால். எ-து. காமக்குரோதமுதலியவற்றோடுங்கூடி யதனைத்தீதென்றறிந்து நீக்கப்படுவார்க்கெல்லா மின்றுமுத்தியடைதலில்லையாம், உன் னருகபாமனுஞ் சீவனோடுகூடின காயமாகையால். அற்றன் று,—ஒருமன்னர்போலவே யுயிர்க்களித்தலென்றியேல். எ-து. க்ஷத்திரியதன்மமான சாத்திரத்தை யாராய்ந்தவரசனைப்போ ல வுயிர்க்குத்தலையளிசெய்தலே யருகபாமனுக்கு முறைமை

யென்று கூறுவையாயி னவ்வரசனைப்போல துஷ்டநிக்கிரக முஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யவேண்டும்,— ஏர்கொள் பொன்னெயிலிடத் திருத்தல்பெற்ற தெனகொலோ. எ-து. அ வ்வரசனைப்போல வொருநிலத்திலிருந்து துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ்செய்யாது பொன்னெயில்வட்டத்திருக்க ப்பெறறதியாது. அதுவுமின்றி "மருவிநின்று வழிபட்டவர்க்கு மலவுறறவர்க்கு மனமொத்திடுங்குரிசில்" என்று நீமுன்னாக் கூறுகையானு மரச ரிவ்வுலகத்திருத்தலானு முன்னருகபாமன ரசனையொகருந் தன்மையுமுடைய னல்லன். எ-று.

இசசெய்யுளருகபாமன் சரீரியாகையா லவனைநோக்கித்த வஞ்செய்வா முததியடைதலில்என்றும், அரசனைப்போல வெ ன்னின் மனமொததிடுஙகுரிசிலென்பது வழுவாமென்றும்மறு த்துககூறிற்று.

அருகனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மருகபர மனைக காத்தாவலலவென்று மறுத்துககூறிற்று. (சு)

சிவனமேவுகாயமால். எ - னை. சிவனேகுகாயம்எனப்பா டமோதி வழிபட்டவாகளைச் சந்தோஷித்தநுக்கிரகம்பண்ணுத லு மொறுத்தாரைவெறுத் தநுக்கிரகம்பண்ணுதலு மிவ்விரண்டு தன்மையும் பொருந்துதலில்லாமை சொல்லின் உனதுகர்ததா பிணதகை யொப்பவனுவன். என்றூ ஞானப்பிரகாசரு மற்றே ருமையாசிரியரும்.

சொல்லதொன் றுகொண்டிகலிறைத்தனுடவேசொலி
னில்லையாமநாதிதானியம்புமாறதெங்ஙனே
நல்லவாமநாதிதானவர்க்குநாடவேயிலை
யொல்லையூமருமருக்குணாத்தவாறதொக்குமே. (ரு)

(இ-ள்.) சொலலதொன்றுகொணடிகலிஞத்தனுடவேசொ லின். எ-து. உன அநாதியருகபாமனுகிய சகலாத்தன் ஒருசொல லைகொண டாதியருகபாமனுகிய விகலாத்தன்கேட்க மாறுபா டில்லாதபொருளைச சொன்னுனென்றுகூறின்,—இல்லையாமநா திதானியம்புமாறதெஙஙனே. எ-து உன்னுகியருகபாமனுககு மநாதிகளில்லையெனறு நீகூறுகையா லநாதியிலருகபாமனுட னெருசொல்கேட்டுப் பலவிதமாக நூலசொன்னபடியெப்படி அஃதன்றியும்,—நலலவாமநாதிதானவாகருநாடவேயிலை. எ-து. உன்னுகியருகபாமனுககு நனமுகியமநமுதலாகிய கருவியுமறி தறகிலலையாகையால அவன்கேட்டபடியெப்படி,—ஒல்லையும ரூமருக்குரைத்தவாறதொசகுமே. எ-து. அநாதியருகபாமனெரு சொலசொல்ல வநனையாதியருகபாமனகேட்டுப் பலவிதமாக நூல்செய்தானென்று நீசொல்லுமது, ஊமாசொல்ல ஆமாகே ட்டுநூல்செய்தானென்னுந்தன்மைகொசகும. எ-று. ஒல்லை வி ரைவு, ஒருமாத்திரை. சொல்லதொன்றென்பது பஞசாததிமயம்.

இன்பபூமிசேரிகலிஞத்தனிவ்விருநிலத்
துன்பமஙகுணர்ந்திடாமையிஙகுவநதசொல்லிடா
னின்பபூமியிலிருந்திருந்தியாவுமெயதிடிற்
றுன்பபூமியாமுணர்நதுசொல்லவல்லதில்லையே. (௬

(இ-ள்.) இன்பபூமிசேரிகலிஞத்தனிவவிருநிலத் துன்பம ஙகுணர்ந்திடாமையிங்குவந்தசொல்லிடான். எ-து. புணணியபூ மியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருககிற மாறுபாடில்லாதவ நாதியருகபாம னிந்தப்பெரியபூமியிடத்துண்டாகிய துனபஙக ளையறியாஞகையாலு மநாதிகளில்லையாதலாலு மிந்தப்பூமியிலு ணடானவற்றை யிப்படிச்சொல்லென்றுசொல்லமாட்டான்,— இன்பபூமியிலிருந்திருந்தியாவுமெய்திடில். எ-து. புண்ணியபூமிப்

பொன்னெயில்வட்டத்திருந் தநாதியருகபரமன் பூமியிற்றுன்ப
மியாவையுமறிந்து சாத்திரஞ்செய்யச்சொன்னானென்றுசொல
லின்,—துன்பபூமியாமுணர்ந்துசொல்லவல்லதில்லையே. எ-து
புண்ணியபூமியாகியபொன்னெயில்வட்டமுந் துன்பபூமியானை
யா னீதலைமயங்கச்சொல்லுஞ்சொல்லுக்குயாமறிந்து சொல்லு
ஞ்சொல்லில்லையாம். எ-று. சொல்லவல்லதில்லை. எ-து. அரு
கன்றலைமயங்கிக்கூறுகையாலவனையிகழ்ந்துகூறியது. இருந்தி
ருந்தென்றது வினாவுச்சொல் சகலாந்தராந்தபூமியராதலால
றிந்ததெங்ஙனமென்றாயிற்று.

இச்செய்யுளிரண்டிற் கேவலாதிசாத்திரத்தைமறுத்துக்கூ
றிற்று. (௬)

இதனாற் சர்வஞ்ஞத்துவங்கூடாது. நீமூன்றுமூடமென்று
சொன்னாய், அதிற்றேவமூடமென்றது சர்வஞ்ஞரல்லாதாரை
யாத்தனென்கையென்றாய், உன்சர்வஞ்ஞர் ஞானசொரூபியா யு
லோகாக்கிரத்திருப்பனென்றாய் அவருடையஞான மேகதேசமா
கையாற் சர்வமுமறியமாட்டார். அறியின், ஏகதேசங்கூடா
தாதலா லத்தேவமூடமு மாயித்துனக்கெனக்கொள்க. உலோ
கமூடமாவ தாறுகடன்முதலான தீர்த்தமாடுதலென்றாய், உனச
மயத்து யக்ஷியானவள் பிராமணஸ்திரீ யவளைத் தனித்தழைத
துப்பொய்கையிலாடச்சொல்ல வவள்யக்ஷிரூபமாய்நிற்க வவளை
யுன்னாலயத்திலே வைத்தாய், ஆதலாலுலோகமூடமில்லை. ஸ்ரீக
ளானவர்களாரியாங்கனைகளிடத்தே தன்மோபதேசங்கேட்டா
ரியாங்கனைக ளாசிரமங்களிலே யிருக்கவென்றாய், இந்தயக்ஷி
யானவள் ஜயினனிடத்தேகேட் டனொழியிலிருக்கை யெந்த
தர்மமாம். பாஷண்டமூடமாவது சடைகட்டல் சீவரம்போர
த்தல் மயிர்க்கயிறெனப் பணிதன்முதலாயின வென்றாய், பீலி

முதலானவை பிடித்தாற் பாஷண்டமூடமுனக்கே. கொலையா ல்வருந்தோஷமுங் காரணத்தாவத்தானவரு மட்டசமயங்களு ம்ஆகாதெனருய. நீபௌத்தாமுதலாயினுரை வெல்லுதற்குச்சா ததிரமுமிட்டு விருதும் பேருநதரிக்கவாசைப்படுதலா லதுதன் மதியாம். அங்கஙகளாகசசொன்னவிடத்துங காங்கிசையற்றிரு ககவேணுமென்ருய். சரிதைப்புறமும் திரவியவேசங்களாலு மி க்குப்பாழிப்படுப்பன். அடுப்பனவறமுலுமற்றுள்ளதோஷஙகளா லு மிக்கிருந்ததலா லஙகஹீனனுமானுய். பொய்யாமையானது பறஙகூறன், மயககுரைத்தல், குறளைசசொறசொலலுதன்முதலா னவை. நாடுகெடவுங குடிகெடவு மூாகெடவுந்தான்கேட்கவும் வந்தாலுஞ் சொல்லுவானல்லவென்ருய். புறஙகூறல்புத்தரைநி ந்தித்தலாவது முனககேயாம். மதுரையிற்சம்பந்தப் பெருமாணு யனா மடததுநெருப்பிட்டும், திருநாவுககரசுநாயனு ராசாரியரா யிருககச் சற்றும்பாவத்துககஞ்சாம லஙகத்தை நீற்றறையில டைததும், விஷபானம்பண்ணுவித்தும், மதயானையைமுன்னே விட்டும், கல்லிற்கட்டிக கடலிலிட்டும், இராஜாவுடனே பொய் களைச்சொல்லி இப்படியெல்லாம் விவேகமில்லாமற் பண்ணுத மாாககமெல்லாம் பணணுவிததிாகள், இப்படிச்செய்வித்ததெல் லாம் சமயநிலைநிறுத்தற பொருட்டாமாகில் வஞ்சனைசெய்ததா ம் அஃதாகாதென்க. எருதுகுதிரைமுதலாயினவைவிற்கை கொ ளளுமிடஙகாட்டல உழவுமுதலாயின தொழில்செய்யும துணை ததலாகாதெனருய். உன்சமயததாரானவாக ளரகத்தராகை நிச சயமே. அசுபச்சுருதியாகாது. அது ஸ்ககையும் புத்தாகதைமுத லானவை கேட்கலாகாதென்ருய். உன்சமயதது மகாபுராண ம் சிந்தாமணி. இவைகேட்டவர்க ளரகமடைகை நிச்சயமாகு ம். அன்றியுமுன்னுப்த னிர்விகாரியாகிற் சாத்திரமெங்ஙனமோ தினன். முரசைககடிப்பிட்டுத்தாககச் சத்தஙகிளம்பினுற்போல

ச சகலாத்தரிடத்தி லிகலாத்தர்சென்று "தன்மம்பகவ" என்ற போது "பஞ்சாஸ்திமயம்" என்னும் சத்தஙகிளம்ப அதனைவிரி த்து தசபதார்த்தமாகச் சொன்னுனென்னில் முரசுதாக்கின தாள மொழிய வேறொருதாளமுழஙகாது இவனும்"தன்மம பகவ" எ ன்றபோது தானும் "தன்மம்பகவ" என்னுமதொழிய "பஞ்சாஸ் திமயம்" என்னுது பிரதிவசநமும் திருஷ்டாந்தமுமிட்டா யது வுளுஞ்சொன்ன தொழியச்சொல்லாது. இவைதிருஷ்டாந்தஹா னியாம் "முரசெவைதீருமூனைவான்மொழியே" இகலாத்தாசக லாத்தரினு ஞானவானுகவேணடிம, அவா "பஞ்சாத்திமயம்" எ ன இவர்நவபதாாத்தம் எனபது தசபதாாததம் என்பது சாவப தாாத்தம் என்பது வகையறியாமற சாவபதாாத்தமு நிததியாநித் தியமென்ப தொன்றுநிசசயம் பிறபபிககமாட்டாமற் பித்தாசொ லபோலப் பலபிதற்றுகின்றுன். நித்தாநித்தமொருவஸ்துவிற்கூ டினபடி யெங்ஙனென்னில் திரவியத்தால்நித்தம் பரியாயத்தா லநித்தம்என்றுன். அதுபேசினமணனுனதுநித்தம் கடமானந நித்தமென்னில்,ஒன்றிலநேகாந்தஞசொல்லின் மண்ணினுக்கே நித்தியமு மநித்தியமுஞ்சொல்லவேணடும். அன்றியும் பரியாய மாய்ககடாதிகளுக்கு மநிததியமுநிததியமுமாகச சொல்லவேண டும், அதனுனித்தியாநிததியங கூடாதென்பதுகருத்து. அன்றியு ம்பின்னுபின்ன மெங்ஙனமென்னிற் புருஷாமிருகமு நாரசிங சமுங கட்சரபமுந் தணமாவெனவுஞ் சொன்னுய். அவையொரு வவயவத்தி லொருவவயவமில்லை. அதனு லேகாந்தமொழிய அநேகாந்தஞ் சம்பவியாது. ஒன்றுக்கொருகுணஞசொல்லி னியு மேகாந்தவாதியாம். அநேகாநதவாதஞ்சொலலில் தன்மாத்திகா ந்தானே கமனங்கட்குந்திதிக்கு மேதுவென்னவேண்டும். அ ன்றியும் "கல்வியானல்லன் காமத்தாற்றீயன்" என்றல் அவனு அனை. அநுவிருத்தம் வியாவிருத்தம் சுபாவம்சொல்லவேணடு

ம். நீயநேகாந்தஞ்சொல்லப்புகுந் தேகாந்தமாயொன்றாக வொ ருகுணம் சொன்னாய்என்றார் ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா உணாநது சொலலவல்லதில்லையே. எ-து. எலலாப்பொருளையும றிநது நூலசொலலததக்க வறிவுஇகலாததனாக இல்லையாம். எ ன்றா.

நிறைநதுகாயமோடுசீவனின்றதாகிலிவ்வுடல்
குறைநதபோதுதானுமிதனொடொக்கவேகுறைநதிடு
மிறநதுபோகுமிககடமிறநதபோதுநீாகுடத
துறைநதுடைநதிடககுடமுலநதவாறதொககுமே. (௯)

(இ-ள்.) நிறைநதுகாயமோடு சீவனின்றதாகிலியவுடல் கு றைநதபோது தானுமித்தொடொககவேகுறைநதிடும். எ-து இ நதசசரீரதேதாடு ஆன்மாவானதுநிறைநது நிறகுமென்றுகூறி னாய, அஙஙனநிறைந்துநினறதாகி லான்மாநினறகாயங்குறைநத போ தான்மாவுஙகுறைந தறிவுகுறையவேண்டும். அஃதன்றியு ம,—இறநதுபோகுமிககடம். எ-து. இந்தச்சரீரமானதுகெட்டு பபோம்,—இறநதபோது. எ-து. இந்தசசரீரஙகெட்டபோது,— நீர்குடத்துறைந்துடைநதிடககுடமுலநதவாறதொககுமே. எ-து. குடத்தின்கணிறைந்துநின்றநீா குடமுடைய வந்நீருஙகெட்டா றபோல வான்மாவுஙகூடககெடவேண்டுமாகையா லான்மா சரீரமுழுது நிறைநதுநிற்குமென்றுசொலவாயல்லே. எ-று.

இச்செய்யுளானமா சரீரமுழுதுநிறைநதுநிற்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று (௭)

கரும்பினிரதமபோற் சரீரம்வியாததியென்றாய, கருமபி னிரதமுங கரும்புள்ளமட்டுமுண்டானாற்போல வான்மாவுஞச ரீரத்துள்ளொழிய பாஹ்யஞானமில்லா திருத்தல்வேணடும"ஜீ

வசங்கோச விகாசதன்மப்பிரதீபவதி" ஜீவன்சங்கோச்சவிகாசதூ ன மத்தையுடையவனுய் விளககுப்போலிருக்கும் என்றுநீசொ ல்லுதலால் பரிணுமமசேதநத்திற்கேயுள்ளது, சேதநததுககில் லை. என்னே, "பரிணுமோசிதம்பொரோத்தா சிததுரூபநயுசுி யதே" பரிணுமயோசகியமுணடென்கிறது சித்துக்குக் கூடா தென்று சிவாகமஞ்சொல்லுதலாலே சேதநத்துக்குப் பரிணு மில்லையாகும். அன்றியுமாதித்தனே மேகமறைததாற்போல வா ன்மஞானத்தை ஞானுவரணமறைத்ததென்னில், ஆதித்தனேம றைத்தமேகத்தாற் கீழுள்ளவாகளுககுத் தெரியாது தன்னளவி றபிரகாசமுடைய ததுபோல ஞானந்தன்னளவிறபிரகாசமுண டாகவேண்டும். ஆதலாலுனக கான்மசொரூபந்தெரியாதென்க "நிறையினுயிருடலி னோந்தபலமைந்து, மறியுமொருகாலததெ ன்றுய்." என்பதுமறிகஎன்றூா ஞானப்பிரகாசா.

கண்டநூறருந்தன்மாத்திகாயமோடதனமமு
முண்டுமீதுகீழுலாவியுற்றுநின்றிடப்பொருள்
கொண்டதெனனிலத்தமிவ்விரண்டுதனமைகூடிடா
வண்டுபுட்கள்போலெனில்வழங்கிடாகணததிலே. (அ)

(இ-ள்.) கணடநூறருந்தன்மாத்தி காயமோடதன்மமு மு ண்டுமீதுகீழுலாவியுற்றுநினறிடப்பொருள் கொண்டதென்னில எ-து. ஆன்மாவானது தான்செய்தபுண்ணியததாலே தன்மாத் திகாயத்தையெடுததுககொணடு மேலாகப்பொருந்திநன்மையை ப்புசித தகிலேபரந்திடுமென்றும், தான்செய்தபாவத்தாலே அ தன்மாத்திகாயத்தையெடுததுககொண்டு கீழாகப்பொருந்தித்தி மையைப்புசித் ததிலேபரந்திடுமென்று மிப்படியிரணடுகாயத தையொருகாலத்திலே மாறிமாறிக்கைக்கொண்ட தென்றநுகபா

மனருளிய நூல்சொல்லிற்றென்னில்,— அத்தமிவ்விரண்டுதன்மைகூ ட-டா.எ-து. ஆன்மாவொருகாலத்திலேயின் றிரண்டுருவெடுத்துககொள்ளமாட்டாது,—வண்டுபுட்கள்போலெனில். எ-து மயிரசகுட்டிப்புழுவண்டானறபோலவு மற்றுள்ளபுழுவேட்டுவாளியானறபோலவும வேறுபடக்காயமெடுத்துக்கொள்ளுமென்றுநீகூறின்,—வழங்கிடாசணததிலே. எ - து. அந்தஜந்துக்களுஙகளைப்பொழுதிறபேதிததனவில்லையாம். ஆசையாலான்மாவேற்றுருவததை விளையவெடுத்துககொள்ளமாட்டாது. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மா தானின்றதூலகாயத்தைவிட்டுப்போய்ச சூசகுமகாயத்துடனேநின்று நன்மைதீமையையநுபவிசகுமதொழிந்து நின்ற தூலகாயததிலேபேதப்பட்டு வேறுருவெடாதென்றுமறுத்துககூறிற்று. அதன்மம அதன்மாத்திகாயத்தை. பொருள், அதநம், இரணடும் .ஆன்மா புட்கள்என்றது விகாரம்.

தன்மாததிகாய மதன்மாததிகாயமென் றுள்ளவை மேலாயுங்கீழாயு மூலாவுவதுநிற்பதுமாகப் பொருள்களைப்பண்ணுமெனனில் அப்பொருள்நிறகும் அலலதுபோகும். அஃதொழிய விரண்டுதன்மைபபடாது. மலை கோட்டமில்லை, வாயுவுக்குநிலையில்லையாதலாற் கூடாது. அப்படியன்று. வண்டுகளும்புட்களும்போலப் பறககைக்குச்சிறகு நிற்கைக்குக்காலும்போல வென்னில் இரணடுசெய்கையு மொருகாலத்தேவழஙகா. எ-ம். தன்மாத்திபறககவு மோடவும, அதன்மாததிநிற்கவு முறங்கவுமெனனில், எபபொருளும் ஒருகாலமும விரோதியாய் ஒருகுணபபடமாட்டாது. தாவரததுககுத் தன்மாத்திகாயங்கூடாது, சஙகமததுககிரண்டுங்கூடுமென்னிற் சாவுத்துககுமொக்குமென்பது கூடாதுஎன்க. சங்கமஙகட் கொருககாலததுங கூடாததனுல் நிததியத்துவமில்லையெனக. என்றார ஞானப்பிரகாசர்.

நீடுபாவபுண்ணியங்களானிரயவானகங்
கூடுவோர்களின்றுநின்றுகூட்டுவோர்களின்மையி
லோடுமாகணைத்திறத்திலுற்றவாறுணாத்தியேல்
வீடுமாகணைக்குநாடுமவில்லிபோலவேண்டுமே. (கூ)

(இ-ள்.) நீடுபாவபுண்ணியங்களானிரயவானகங் கூடுவோர்களின்றுநின்று கூட்டுவோர்களின்மையின, எ-து. ஆன்மாக்களசெய்தபுண்ணியபாவங்களையறிந்துநின் றவற்றிலேசெலுத்துவிப்போ ரொருகர்த்தாவில்லையென்றுநீசொல்லின் மிக்கபாவங்களால் நரகங்களையு மிக்கபுண்ணியங்களாற்சுவர்க்கங்களையும் பொருந்திநின் றநுபவிப்பாரில்லையாம்,—ஓடுமாகணைத்திறத்திலுற்றவாறுணாத்தியேல். எ-து. விரைந்தசெலவையுடைய பெரியவம்பிலக்கிலேபட்டாற்போலச்செய்யப்பட்டபுண்ணியபாவங்கள் செய்தவனிடத்தே விளையத்தானேசென்று பற்றுமென்றுநீ சொல்லுகின்றாயாயின்,— வீடுமாகணைக்குநாடும் விலலிபோல வேண்டுமே. எ-து. அப்படிவிடப்பட்ட பெரியகணைக்கு மிலக்கைநாடியெய்வானொருவில்லிபோலவேண்டுமாதலா லான்மாக்கள்செய்தகன்மங்களை யநுபவிக்கும்படிகூட்டுவா னொருகர்த்தாவேண்டும். எ-று. கூட்டுவோருமின்றென உம்மைதொக்கது. வீடுமாகணை விகாரம்.

இச்செய்யுள் நரகசுவர்க்கம் கர்த்தாவில்லையென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (கூ)

அளவிடற்கரிதாகிய புண்ணியபாவங்கட்கீடாக நரகசொர்க்கபலன்களைக் கர்த்தாவின்றி யான்மாக்களடைவரெனி லிக்கன்மஜடமாதலா லறிந்துகூடமாட்டா, ஆன்மாக்களின்னகன்மஞ்செய்தோம் நமக்கின்னது புசிப்பென்றறியமாட்டா,எ-ம். தா

ன்செய்தபயிரைத் தானறுத்துண்ணுமாபோல தான்செய்தகன மமுந்தானே யநுபவிப்பனென்னில், ஜன்மாந்திரகன்மந் தான றியான், நமக்கெப்போது தீமைவருமென்றறிந்துவிட்டு நீங்கவும றியான், ஆதலாலவையறிந்து கன்மமுள்ளன வநுபவிப்பித்து முத்திப் பிராரத்தராகுவா னொருகர்த்தாவுண்டெனக் கொள்க. "சகடமேதருமாதருமம பலஞ்செய்கட்னீண்ட பற்றிலலைக்கா ன்" என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஏணதொன்றுபுறகலத்தினையதுமென்னிஞ்சமே
காணலாகுமகக்டங்கழிந்ததன்மையில்லவை
பூணவேணுமேலுறும்பொருத்தமின்மையொன்றினின்
மாணவேயணுப்பொருணிகண்டவாதிவைத்ததே. (௧௦)

(இ-ள்) ஏனதொன்றுபுறக்கலத்தினையதுமெனனின். எ-து நீகூறியபுறக்கலப்பொருளாகிய கலனுமிரும்புமாமு மோரறிவை யுடைத்தென்றுநீகூறின,— நாசமேகாணலாகுமக்கடங்கழிந்தத ன்மையில்லவை எ-து ஓரறிவையுடையவெல்லாந்தானே கெடு தல்காணலாகும். அக்கல்லிரும்புகடானே வடிவுகெடுமுறைமை காணடலில்லை அஃதன்றியும்,—பூணவேணுமேலுறும்பொருத் தமின்மை. எ-து. பொருந்தவோரறிவுண்டாயிற் கல்லிரும்பு மே ல்நரகசொர்க்கம்பொருந்தவேண்டும் அதுபொருந்தாமையுங்கா ணலாகும்,— ஒன்றினின்மாணவேயணுப்பொருணிகண்டவாதி வைத்ததே. எ-து. ஒன்றினுமோரறிவுடைத்தென்றுசொல்லப்ப டாத கல்லிரும்புக ளணுப்பொருளாகமாட்சிமைப்படவைத்து நி கண்டவாதிநீசொன்னாய் இதனைவேறுசொல்வாரில்லை. எ-று. கா ணலாகுமென்பதனை யிரண்டிடத்தினுங்கூட்டுக. பொருத்தமும் என்னுமும்மை தொக்கின்றது. மாணவே. எ-து. இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இச்செய்யுள் கல்லீரும்புகளணுப்பொருளென்பதனைமறுத் துக்கூறிற்று. ஏணதொன்று பற்றிருல்வலியுள்ளது. (௪0)

ஏணதொன்று. எ-து. வலியுடைத்தாகிய நிலவணுவொன றினும் நீரணுவொன்றினும் தீயணுவொன்றினும் வாயு வணுவொனறினும்,—புற்கலததினெய்தும் எ-து. முறையே நிலமுதலியபுற்கலமுங கடலமுதலியபுற்கலமுந் தீபமுதலியபுற கலமும் சண்டமாருதமுதலிய புற்கலமுமாய்த் தாமேதோன்று ம்,—என்னில். எ-து என்றுசொல்லுவையாகில,— அககடஙக ழிந்ததன்மையில் நாசமேகாணலாகும்.எ-து. அந்நிலப்புற்கலத தின்பேதமாகிய குடமுடைந்தமுறைமையா லதனகாரணமாகி ய நிலவணுவுக்கு மநித்தியத்தைக் காணலாகும், ஆதலால் அணு நித்தியமெனபதுகூடாது அன்றிநிலமுதலியநாலணுவுஙகூடி ஒ ருரூபமாமென்னில்,—ஏனோநாலவை யொன்றினிற் புணவுறு ம்பொருத்தமின்மை எ-து. வலியடைய நிலவணுவுமுதல் நா ன்காகிய வந்தவணுக்க ளொன்றுகவொன்று பகையாதலால் ஒ ருரூபததிற் பொருநதுதற்கேறகும் பொருந்தமிலலை, ஆதலாலவ வாறுகூடமாட்டாது. அதுவுமன்றி,— அணுப்பொருள்மாண நி யாயவாதிவைத்ததே. எ-து. அணுத் தானேபரிணமிக்குமென்ற து உன்கொள்கையன்று மாட்சிமைப்பட்ட நியாயவாதியான அமணரில் ஆசீவகன்கொண்ட கொள்கையாம. எ-று. எனவே உணக்கதைத்தேர்ந்தறியு மறிவில்லையென்பதாயிற்று. புற்கலநது ம்என்புழி. அத்தும் இன்னும் அல்வழிககண்வநதன. என்று ஒருவாசிரியர். இதனில் புணவேணுமேலுறும். எ-னை. புண வேணோர்நாலுறும். எ-ம். நிகண்டவாதிவைத்ததே எ-னை நியா யவாதிவைத்ததே. எ-ம். கூறியதூஉம் விசேஷப் பொருளுனை த்திருப்பதூஉம் காண்க. ஞானப்பிரகாசர் இந்தப்புற்கலம் சுக்கு

மம், சூக்குமசூக்குமம், சூக்குமதூலம், தூலம், தூலசூக்குமம், தூல தூலமென வாறுவகைப்பட்டிருக்குமென்றாய். அவைதாம் கன் மாவரணுதியுமாகியாகிநிற்கின்றகந்தமும், ஞானுவரணுதி கன்ம கந்தமும், ஆஹாராவரணுதிஸ்தோ கன்மகந்தமும், ஸ்ரவணுதிந்தி ரிய சரசமனசாயகந்தமும், தமஸ்சாயாதபவாயுப் பிரத்தியதிகந்த மும், அவஸ்தவிஷயரைவகரணபூதலாதிகந்தமும்என்றாய் அவை யெல்லாஙகூட்டி யுருபாரூபமென்னுமல் "பஞ்சாஸ்திமயம்" எ ன்றளவிட்டுச் சொல்லியதென்னை. அன்றிசசைவரைப்போலச் சேதனுசேதனமென்று பேசுகைககததமன்றே அறியாதவனே யென்க. "எணணுக்களென்றாயவயவத்தாலீறுமுறுங், காணவற் றினித்தமிலைச்காண" "ஒன்றுதேயொன்றேடொன் றெவ்வா மையானென்கு, மொன்றியுருவாமெஙஙனேது. எ-ம். அறிக. எ ன்றா.

ஆறுகாரியஙகண்மாறவே தவஙகளாமெனின்
மாறிவாணிகஞ்செயாதிருககவந்திடாதனம
ஈறிலாதவூழதென்னினெஙகுமுள்ள தாழதே
பேறுகாரியம்விடப்பிறபபதில்லைபேசிலே. (கக)

(இ-ள்.) ஆறுகாரியங்கண்மாறவேதவங்களாமெனின். எ-து. அறுவகையுவாப்புக்களுநீங்கவேதவமாமென்றுநீகூறின்,—மாறி வாணிகஞ்செயாதிருக்கவந்திடாதனம். எ-து. பொருள்களைப்பரி வர்த்தனைசெய்து வாணிகஞ்செய்யாதிருப்பப்பொருள்வந்தடை யாதுஅதுபோல உவாப்புமாறி யொருதவஞ்செய்யாதிருந்தாற் ற வம்வந்துகூடாது,— ஈறிலாதவூழதென்னி னெங்குமுள்ளதாழ தே. எ-து. கேடில்லாதமுன்னைவினைப்பயனுலே தவமுண்டா மென்றுசொல்லின் உவாப்பைக்கைவிடுதன்முதலாயினவு முன் னைவினைப்பயனுமாதலால்,— பேறுகாரியம்விடப்பிறப்பதில்லை

பேசிலே. எ-து. தவமாகியபேறு தவஞ்செய்தலாகியகாரியத்தைவிட்டாலுண்டாகாது சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

இச்செய்யுள் கந்த ரச ரூப பரிச சத்த பரிணாமமாகிய வாறுவாப்புககளையும்விடுதலேதவமென்பதனை மறுத்துத தவவொழுககங்களினின்று தவஞ்செய்தாலல்லது ஆறுகாரியத்தைவிடுதலினலேயே தவஞ்சித்தியாதென்பதுகூறிற்று. ஆறுகாரியமாவது உழவு தொழில வரைவு வாணிகம் சிகைக்ஷ சிற்பம் என்பாருமுளர். (கக)

ஊழினவலிதொட்டே யறுவகைததொழிலும் வருமெனக கொளக. மனேவாககுககாயத்தாற செய்யப்பட்ட வெல்லாமூழ் தொட்டுவரும் இவைமூன்றையுமொழிநதவர் நிலமடைததவாககலலது பிறப்பறுதென்க. "அறுதொழிலுமில்லை யசரங்களுக்கு முறுதிபெறுமுததியுளதோ." என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசா. ஆறுகாரியம். எ-து. உழவுமுதலிய ஆறுதொழிலென்பதிவாகருததது. மறறொருவரும் ஒருபொருளைககொடுத் தொருபொருளைவாணிகத்தைச செய்யா திருநதாற் பொருள்வாராது அதுபோல் தவவொழுககங்களைச் செய்யாதிருககத் தவம்சித்திக்க மாட்டாது. பொருள்வநதுசோதலூழெனனில் பொருள்களையாஜிககுமிடத்தும தவஞசெய்யுமிடத்து மற்றிடத்துங்காரணமாயுளள தூழாதலால, உழவுமுதலிய தொழில்களைவிடுதலாற் பந்தநிவாததியிலலை. என்றார.

உடல்வருந்தல்மா தவங்களுறுதியென் றுரைததிடிற் படவருந்துநோயினோர்கள்படர்வர்பொன்னெயிலெனுய் திடவருந்தவின் பமிச்சைசெய்தல்செய்தல்செய்தியேற் கெடவரிந்திடாயுஞசிகேடிலின்பமூன்னியே. (கஉ)

(இ-ள்.) உடல்வருந்தல்மாதவங்களூறுதியென்றுரைத்திடில். எ-து. சரீரம்வருந்துதலேபெரியதவத்திற்குறுதியென்று நீ சொல்லின்,—படவருந்துநோயினோர்கள் படாவாபொன்னெயிலெனுய். எ-து. துக்கமாகவுடல்வருந்தச சரீரவின்பத்துக்கு மாறுபாடுசெய்தலைசெய்வதுவே கேடிலலாதமோக்ஷத்தின் செய்தியென்றமையான் நோயினன் மனோதுககிகளாய்மெலிவோா பொன்னெயில்வட்டஞ்சோகுவரென்று நீசொலலாய்,—திடவருந்தவின்பமிசசைசெய்தல செய்தல் செய்தியேல். எ-து முத்தியின்பத்தையாசைசெய்தல் சரீரமவருநதசசெயதறறன்மையேயென்னின்,— கெடவரிநதிடாயுஞசி சேடிலின்பமுன்னியே. எ-து. அந்தமுத்தியின்பநதைநககருதியுன்மூசகையறுநதிடுவாயாக. எ-று. திடம் திடவெனநின்றது வருநத. எ-து. உடல்வருந்தவென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுள் சரீரம்வருந்துதல் மோக்ஷமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. செய்தி தன்மை. (கஉ)

உடல்வருந்தல், எ-து. தலையைப்பறித்தும வெயிலினின்றும் அக்கினியாலே காயப்பட்டசிலையிற்கிடந்தும் இவைமுதலான வறமுல் சரீரம்வருந்தல். எ-ம். சரீரம்வருத்தமே பலமாகாது பத்தியுஞானமு மாசையறுதியுமே மேலானநன்மையைத்தரும். பத்தியுஞ சாவாநுககிரகனுய்ச சேதனுசேதன பொரிதனைசிவனுடைய சிபாதம்பற்றேயாக வேணடும் சிவன்கள்போலக கன்ம பலத்தாற் றேவபலமுதலானவைபெற்ற பிராணிகள் மேற்பிற பததியாகாது. ஞானமவனருளிச்செய்த சைவாகமப்படியேயாகவேணடும. ஆதலாலுடல்வருத்தமும அவனைநோககினற பலமாவதெனககொள்க என்றூ ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா கெடவரிந்திடாய். எ-னை. கெடவருநதிடாயுனைவி என்று பாட

மோதி உன்னுயிர் கெடும்படிக்கு வருத்தத்தைச் செய்துகொள்வாய். என்றுரையுரைத்தனர். கெடவருந்திடாயுஞ்சில. எனறும்பாடம்.

பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்புபொன்னெயி
னோவதென்னிலக்கன்மத்துநிச்சயமிலாமையிற்
றீர்வதின்மைதீரின்வாயில்சேர்வதின்மைதெண்கட
னீர்வறந்தபின்புபூனைமீனருந்தநின்றதே. (௧௫)

(இ-ள்.) பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்பு பொன்னெயினோர்வதென்னின். எ-து. முன்ஜநநங்களிலுள்ளகருமந்தொலைய விந்தஜநநத்திலேபுசித்தார பொன்னெயிலவட்டத்தைச்சென்று பொருந்துமென்றுநீசொல்லின்,— அக்கன்மத்துநிச்சயமிலாமையிற்றீர்வதின்மை எ-து. அக்கன்மத்துக்களவின்மையால் நியமிக்கவறிவதில்லையாயப புசித்துத்தொலையாதுமாம்,—தீரின்வாயில்சேர்வதின்மை. எ-து. கன்மம்புசித்துத்தொலைவுபெற்றுலிந்திரியங்களுடன் சத்தாதிகூடுவதின்மையாம. அவைகூடாதொழியவே மோக்ஷவுபாயமான தவஞ்செய்தலுமில்லையாம். ஆதலாற் கன்மத்தைத்தொலையப்புசித்துப பொன்னெயில்வட்டத்தையடைவோமென்று நீகருதியிருத்தல,— தெண்கடனீர்வறந்தபின்பு பூனைமீனருந்தநின்றதே. எ-து. பூனை தெளிந்தசமுத்திரத்து நீர்வற்றினவாறே மீன்றின்னக்கடவோமென்று கருதியது வற்றுமளவும் பார்த்திருந்ததன்மைக்கொக்கும். எ-று. ஏகாரம் தேற்றம், தெண்கடலென்றுற கன்மமளவில்லையென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் கன்மந்தொலையப்புசித்துவிட்டால் மோக்ஷமடையலாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௫)

நிகண்டவாதிகூறுமுத்தி இகலமோக்ஷமென்றுஞ் சகல மோக்ஷமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இகலமோக்ஷம் பந்தமாதலால் ஈண்டுநிராகரித்தது சகலமோக்ஷத்தை யெனக் கொள்க. இவற்றினியல்புகளெல்லாம் விரிவுரையிற் காண்க. எனருரோருரையாசிரியர்.

கூறுகூவன் மன்னுமகக்குடங்குறித்துநீள்கரை
யேறலுற்றதன்மைநீயொருத்தரின்றியேறுநல
வேறொருத்தனக்குடத்தைமீதுநின்றெடுக்கவே
யேறலுற்றதன்மையிற்சிவன்றிறத்துநின்றிடே. (௧௪)

(இ-ள்) கூறுகூவன்மன்னுமகக்குடங்குறித்துநீள்கரையே றலுற்றதன்மை நீயொருத்தரின்றியேறுநல. எ-து. சொல்லப்பட்டகிணற்றினுட்கிடக்குங் குடங் கரையைநோக்கித் தானே யேறுதல்போலும் ஒருகர்த்தாவின்றிப் பொன்னெயில்வட்டத்தைச்சேருவமென்னுந்தன்மை,— வேறொருத்தனக்குடத்தை மீதுநின்றெடுக்கவே யேறலுற்றதன்மையிற்சிவன்றிறத்துநின்றிடே. எ-து. ஒருத்தனந்தக்கிணற்றிற்கிடந்தகுடத்தைமேலேநின்றெடுக்க வக்குடங்கரையேறியதன்மையொக்கக் கர்த்தாநின்று கன்மத்தைத்தொலைவித்து மேலாகியவீடுபேற்றைக்கொடுக்க வேணும். அப்படிகொடுப்பான் சிவனேயாகையா லந்தச்சிவனையேதெய்வமாகக்கொண்டு அவனருளியவேதாகமங்களின் றிறமாகிய சரியைகிரியாயோகஞானங்களிலேநீயுநிற்பாயாக.எ-று.

இச்செய்யுள் கர்த்தாகூட்டாமன் மோக்ஷங்கூடாதென்பதுகூறிற்று.

அருகனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறும் பதின்குதிருவிருத்தமும் நிகண்டவாதிமதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று.()

இதனால் அகத்திருவாதம் நிஷ்பலமென்பது கருத்துஎன் ருா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா காலமாகாசமிரணடிற்கு ம வன்கூறுமிலக்கண முடன்பாடாதலானும் பசுவுககுப்பெதத தி சை யிலக்கணஞ் சிறிதொத்தலானும அந்தமூன்றினையு மறு த்திலா என்ருா.

நிகணடவாதிமதமறுதலை முறறிறறு.
பாயிரமுட்பட செய்யுள்—௧௬௩.

ஆசீவகன்மதம்.

என்னுயிரதறகுப்போல வெவர்கருமொத்திருபப னென்று, தன்னுயிர்வருந்ததரானுந்தலையினைப்பறித்து ப்பாமேன், மன்னுயிரொவறறினுககுமவருந்தவேயறங்க ளசொல்லு, மனனதோர்வாய்மையாசீவக னமணர்களி ற்கூறும. (௧)

(இ-ள்.) என்னுயிரதற்குப்போல வெவாகருமொத்திருப்ப னென்று. எ-து. எனதான்மாவககு யான்கிருபைசெய்யுந்தன் மைபோல வெல்லாவான்மாககளுககும் யான்கிருபையொத்தி ருப்பனென்றுசொல்லின்,— தன்னுயிரவருந்தத்தானுந் தலையி னைப்பறித்து. எ-து. தன்னுடையவான்மாவருத்தப்படத்தன் றலையினைப்பறித்து,—பார்மேன்மன்னுயிரொவற்றினுக்கும் வருந் தவேயறங்கள்சொல்லு மனனதோாவாய்மையாசீவக னமணா களிறகூறும். எ-து. உலகின்கணிலைபெற்ற வான்மாக்களெலலா வற்றினுக்கும் வருத்தமுறுவதுவேயறங்களாகச் சொல்லுமென னுந்தன்மையாகியசொல்லை யமணரிருவகையரி லாசீவகன்சொ

ல்லும் என்று. ஓ அசை. தலையினைப்பறித்தென்றது ஆகுபெயர், சினையுமுதலுமயங்கும்

மேலாசிவகன்மநகூறுவாராதனுளிச்செய்யுளாசிவகனதியல்புகூறிற்று (க)

திகடபமொபினு மகோகாதவாதிகளாகிய நிகதிருாதரல்லாத வாசிவகனெனக. எனறுா ஞானபிரசாசா.

வரமபிலாவறிவனுதிவைததநூறபொருள்கடாமு
நிரமபவேயணுககளைதுநிலமபுனறீகாலசீவன
பரந்திவைநினறபானமைபாரதுகடினஞ்சீதம்
கரும்புனலசுடுநதீவாயுசசலிததிடுமுயிரபோதத்தாம். ()

(இ-ள்.) வரம்பிலாவறிவனுதி வைததநூறபொருள்கடாமுநிரம்பவேயணுககளைநது எ-து. அநநதஞானனுகிய வருகபாமனுதியிலேயுணடாககபபட்டநூலின பொருடானும் பூரணமாக வான்மாககளைநதென்றுகூறும அவையாவன,—நிலமபுனறிகால்சீவன். எ-து. பிருதிவி அபபு தேயு வாயு ஆன்மா,—பரந்திவைநின்றபான்மை பாரதுகடினஞ் சீதநதரும்புனலசுடுந்தீ வாயுசசலிததிடு முயிரபோதததாம. எ-து அவவான்மாககளைந்தும்விரிந்துநினறமுறைமைசொல்லிற் பிருதிவிகடினமாம, அப்புசைத்தியமாம், அககிநியுஷணமாம், வாயுசலநமாம், ஆன்மாபோதத்தையுடைத்தாம். எ-று. ஈற்றில்நூல்கூறுமென வொருசொல் வருவித்துரைக்க. ஆமென்பதனை ஐந்தினுேடுங்கூட்டுக.

இசசெய்யுளாசிவகன்மதமாகிய வணுககளைந்தின்பொதுங் குணமுங்கூறிற்று. (உ)

வரம்பிலாவறிவனுதி வைத்தநூற்பொருள்கட முநிரமபவேயணுக்களைநது.எ-கு. அளவிலாதவறிவினையுடைய மற்கலியென்

டானெமக்காப்தன், அவனருளிச்செய்தவொன்பதுகதிரளவுபெரு மருநூல், அந்நூல்களிற்சொல்லப்பட்டவதிருக்குமமாகிய வறுக்கள நிலகீர்திககால் உயிரென்றுமைநது. ஏ-ம. இப்பொருளை நமுடனுள்ளது கெடாது இல்லதுதோன்றாது. அதுதல பிதுக்கல பொருணிகழச்சியெனச் சொலலுவன. இதறகவனுரை "எட்டுமறைகலிதா னெயிணறயினி யொன்பதுயாங்கதி நாலியாமுடையன், மன்பொருளொன்பொருணையியல்பா யவையின்பங்களைசியங் காட்படெனச்சொலல" "உமையாணிறைவன் னுகைணுக மிலனைய்த, கிடையானவையான் றெரிவிலருவம், வனையாம்வகை வாளிடுமெவிலவியலன், புரையாவதிவிற புகழ்பூரணனே" என்பதறிக ஞானப்பிரகாசர்

பாரபுனல்பரக்குங்கீழ்மேற்படாநிற்குந்தேயுவாயுச்
சேர்வதுவிலங்கிலுள்ளமவற்றொடுஞ்சேருமவேறு
சார்வதுபெற்றபோதுசார்ந்தவப்பொருளின்றன்மை
நேர்வதுமாகிநிற்குமிதுபொருணிகழ்த்துமாறே. (௩)

(இ-ள்.) பாரபுனலபரக்குங்கீழ் எ-து பிருதிவியுமப்புங்கீழேவிரிவையுடைத்தாய்நிற்கும்,—மேற்படாநிற்குந் தேயு வாயு எ-து தேயுவும வாயுவு மேலேவிரிவையுடைத்தாய்நிற்கும்,—சேர்வதுவிலங்கிலுள்ளமவற்றொடுஞ்சேரும் எ-து ஆன்மாவானது காயத்தோடுஞ்சேருஞ் சேர்வையைநீக்கிறுற் பிருதிவியப்பு தேயு வாயுவுமாகிய நாலான்மாக்களோடுங் கூடிநிற்கும்,—வேறுசார்வதுபெற்றபோது சார்ந்தவப்பொருளின்றன்மை நேர்வதுமாகிநிற்கும். எ-து. இவற்றை வேறுபட்ட காயத்தைச்செறிவாகப்பெற்றவிடத்துக் காயத்தைவிடமாகக்கொண்டு அதனதன்மைதானாகப்பொருந்திநிற்கும்,—இது பொருணிகழ்த்துமாறே. எ-து. இதுபஞ்சான்மாக்கள்செய்தியைச்சொல்லும்வழி. எ-று

இச்செய்யுட்பஞ்சான்மாக்களு நிற்கும்வழிகூறிற்று. (௩)

பாரபுனல்பரக்குங்கீழ்மேற் படாநிற்குந்தேயுவாயுச் சோவ
துவிலங்கியுள்ள மவற்றொடுசேரும் எ-று. பாரபரக்கும்புனல்
கீழ்படாநிற்கும் தேயுமேல் வாயுவிலங்கிச்சேர்வது உள்ளமவற்
றொடுசேரும் எனஅனுவதித்து, பூமிவிரியும் நீர்கீழ்நோக்கிச்செ
ல்லும் தீமேன்மேற்கிச்செல்லும் வாயுக்குறுக்கிட்டோடும் உயிரான
திவற்றொடுசேரும் எனஉரையுரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசரும
மற்றோராசிரியரும். படாநிற்மென்னுஞ்சொல் சிங்கனெக்காய்
புனல்கீழ்படாநிற்கும் தேயுமேல்படாநிற்கும் எனநின்றது. இ
வைபொருளை பிரதிபாதிக்கும் நவநிரைட்சொல்லப்பட்ட நிலவ
ணுமுதலைந்து மொத்தத்திரவியங்களாம். அவற்றுளறிதலு மறிவித
லுமுதலாயின வுயிரின்பாலாம். நிலமுதலநான்கின் பாலாயி
னவை "மொன்றின யொருவி" என்றபாட்டில் வருவதறிக

உணர்தராவணுக்கணுகுமொன்றுகெட்டொன்றதாகா
புணர்தராவொன்றிறபுகக்கொன்றுகிலும்பொருந்திவாழு
மணைதராபுதியவந்திங்கழிதராபழையவான
விணைதராவொன்றொன்றுகிமாறுதலொன்றுமின்றே. ()

(இ-ள்.) உணர்தராவணுக்களென்றும். எ-து. ஜீவனையொ
ழிந்தநான்கான்மாக்களு மொன்றையொன்றறியுந்தன்மையல்ல
வாம்,—ஒன்றுகெட்டொன்றதாகா. எ-து. அவ்வான்மாக்களு
ள்கு மோரொன்றுகெட்டோரொன்றுமாகா,— புணர்தராவொ
ன்றிற்புக்கொன்று. எ-து. ஓரான்மாவினிடத்திலேபுக்கோரான்
மாகூடிநில்லது,— ஆகிலும்பொருந்திவாழும். எ-து. அப்படிக்
கூடாதாயினுங் காயமாமிடத்துப்பொருந்தியுநிற்கும்,— அணைத
ராபுதியவந்திங்கு. எ-து. அவ்வான்மாக்களாதியிற்கூட்டமின்
றியிவ்விடத்துப்புதிதாகவந்து கூடுவதுஞ்செய்யாது,— அழிதார

பழையவான. எ - து. பழையவான்மாத்தன்மைகழிதலு முளை டாகாது,—இணைதராவொன்றொன்றுகி. எ - து. அவ்வான்மா ககள்கூடுமிடத்துச் சேரககூடுவதொழிந்து ஒரொனறுககூடுவ தாஞ்செய்யாது,—மாறுதலொன் றுமினறே. எ-து. இவைவயிற்றி ன்செய்தியொருக்காலுமொழிவதில்லே. எ-று.

இசசெய்யு ளான்மாவொழிந்தநாலுவகையணுக்களும்வேறு பட்டுநிற்குமுறைமையு மறிவின்மையு மழிவினமையுங்கூறிற்று

சூரியன்விளங்கும பகற்காலத்திற் செவ்வாயமுதலியகிரக ங்களமறைந்தனபோலவு மோரகாலத்துத தோன்றுவனபோல வுங்காணினு, மந்நக்கிரகஙகள் எககாலததது மொருதன்மையாயி ருந்தாற்போல வனுககளுநாசமு முற்பததியுமுடையனபோலக் காணினு மவைநித்தியமேயாம் என்றா ஞானப்பிரகாசரு மற் றொருளாயாசிரியரும.

கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுககுதல்குவித் தலூன்ற, லுண்டுநின் றுலததன்மீட்ட லுடைத்திடலொ ன் றுமொண்ணு, விண்டுபினபுறம்பும்போகும்வேறுநின் றுள்ளுமேவும், பண்டுமின்றென் றுமெஙகும்பரந்தொரு தன்மைப்பாலே. (௫)

(இ-ள்.) கொணடுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல்குவித் தலூன்ற லுண்டுநின்றுலகதன்மீட்ட லுடைத்திட லொன்று மொண்ணு. எ-து. முன்கூறியவானமாக்களை முன்னேயுண்டா க்கிக்கொண்டு பரப்புதலு மதனைவாத்திப்பித்தலு மதனையெல்லே யிலேகுறுக்குதலுஞ் சேறவெடுக்குதலு மவையிறறிலேயூற்றுநிற றலு மதனையுண்டு நின்று கெடுத்தலு மீளவுண்டாக்குதலு மவை யிறறைப் பிளந்திடுதலுமென்னு மிவையிற்றினொன்றுஞ் செய்

யவொன்றாது,— விண்டபின்புறம்பும்போகும். எ-து. விரிந்த வண்டகோளகைக் கப்புறத்துமுண்டாம்,— வேறுநின்றுள்ளு மேவும். எ-து. அதற்குவேறாமைப்பட் டுருக்களுள்ளும்பொரு ந்தும்,— பண்டுமின்றென்றுமெங்கும் பரந்தொருதன்மைப்பா லே. எ-து. முற்காலத்து மிக்காலத்து மெக்காலத்து மெவ்விட த்து நிறைந் தொருதன்மைப்பகுதியாயிருக்கும். எ - று. விரித் ல பரப்புதல், அஃதாவது—சிருஷ்டி. நீட்டல் வர்த்திப்பித்தல், அஃதாவது—திதி. குறுக்கல் ஒடுக்குதல், அஃதாவது—சங்கார ம. குவித்தல் ஒன்றினுட்செறித்தல, அஃதாவது—சருவசங்கா ரம். ஊன்றல உற்றுநிற்றல, அஃதாவது—முத்தியினகட்சேற ல். உண்டுநின்றுலத்தல் உண்டுநின்றுகெடுதல, நின்றபகுதிய முண்டாகலின உண்டுநின்றென்றுகூறறறு. மீட்டல மீளவிடு தல, அஃது உமிழ்தல. உடைந்திடல் சினனப்படுதல், அஃத ாடயகளைகெடுத்தல்.

இச்செய்யு ளிவவனுக்கொருவரா னியமிக்கப்பட்டதல லவென்று கூறிற்று. (ரு)

கண்ணினிற்காணவொண்ணாசனித்தந்தக்கன்மத்தாலே
நண்ணிடுமுருக்களாகிநின்றபின்நரரோகாண்பார்
விண்ணினிற்றேவாகாண்பரோராணுமிக்கநான்கா [ணே.
யெண்ணியபொருள்களெல்லாமிசைவதென்றியம்புமின்

(இ-ள்) கண்ணினிற்காணவொண்ணா சனித்தந்தக்கன்ம த்தாலே நண்ணிடுமுருக்களாகி எ-து. முற்கூறியவனுக்க ளங் கினில் ஆன்மவென்னுமணுப்பொருள் கண்ணிற்காண்டற்கரி தாகி யக்கன்மத்தாலேஇங்க் துருக்களாகப் பொருந்திநின்றிடு ம்,— நின்றபின்நரரோகாண்பார். எ-து. அக்கன்மவுருவொடுநி ன்றபின்நரரோகாண்பார் கூடநின்றபின் யாவரோகாண்கிற்பா

ர்.—விண்ணினிற் றேவர்காண்பர். எ-து. விண்ணுலகிய பொன்னெயில்வட்டத்திற் றேவராகிய வருகபரமனே காணவல்லான்,—ஓரணுமிக்கநான்காயெண்ணிய பொருள்களெல்லா மிசைவதென்றியம்புமின்னே. எ-து ஆணவமலவொன்றுந் தன்னையொழிந்தவனுக்கணுக்குமா யெண்ணப்பட்ட வருக்கங்களெல்லாவற்றுள்ளு மிப்பரமாணுவொன்றுபொருந்தும் என்றுகண்டநூல்சொல்லும். எ-று. நான்காயென்பதனை நான்குமாயென வும்மை விரிக்க.

இச்செய்யுளானுக்கவி'தி முன்மலனுவியல்பு கூறிற்று. நரரோகாண்பார் உருவங்களென்னுநின்றால, நரர்க்காணவரிது. விண்ணிற்றேவர்காண்பார் பொறகத்திலுள்ள தேவர்காண்பாரோ, அணுவேமிக்கநான்காக நிலவாறுமுதலாக வெண்ணப்பட்டநிற்கிற பொருள்களெல்லாம் பொருந்துவதிப்படிக்கேபொருந்துமென்றவாறு. இவைபொருளாகதி னிலைமையெனக்கொ

க. நான்காவெண்ணியபொருள் நில நீர் தீ வளி. (க'

“கண்ணிறைகாணப்படாவவைகளாக்கையென, வன்னுமறம்பாவத்திருல்.” “நாங்காணபாராக்கையினைசகாருரங்காவகுஞ், சுரர்காணபொன்றேதுணி.” இவைபொருளாகதினிலைமையென்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர். இயம்பும். எ-து. ஒன்பதுகதியொன்றுநூல்சொல்லும் எ-ம். கண்ணிற்காணவொண்ணு எனவே அருவமென்றாயிற்று. நின்றயின். எ-து பின்னிற்றுவினையெச்சம். மிக்க. எ-து. ஒழிந்தவென்னும்பொருட்டு எ-ம். கூறினர் மற்றொருவாசிரியர்.

ஒன்றினையொருவிமூனறங்குறறிடாவிரண்டுவிட்டு
நின்றிடாதிரண்டுகூடுநெறிநிலநான்குநீர்மூன்

றின்றிரண்டழல்காலொன்றாயிசைந்திடும்பூமியிவ்வா
றெனறுநீர்தீகாலாகியீண்டுவதென்றியமபும. (எ)

(இ-ள்) ஒன்றிலொன்றாயிமூன்றாய் குறைந்திடா. எ-து ஆகாசமொழிந்த நிலமுதலான வனுக்களைன்கும் தம்மிற்கூடுமிடத்து மற்றுவைவிட்டு மூன்றனுத்தம்மிற்கூடிநில்லாது,—மூன்றைவிட்டு ஒன்றாகிரண்டு. எ-து. இரண்டனுவிட்டு இரண்டனுக்கூடாது (எனவேகூடுமிடத்து நிலைநான்குங்கூடி நிற்குமெனபதுகருத்து.)—கூடுமெறி. எ-து. இவைநான்கு நம்மிற்கூடிநிற்குமென்று சொல்லுமுறைமையாய தெங்ஙனமென்னில.—நிலநானகு நீர்மூன்றின் இரண்டழல காலொன்றாயிசையும். எ-து. பிருதிவியில் கந்தமாதிபரிசநான்கும், அப்புவில் ரசரூபபரிசமூன்றும், அக்கினியில ரூபபரிசமிரண்டும், வாயுவில் பரிசமொன்றுமாகியகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கும்,—பூமியினமுறையென்று நீர்தீகாலாகி யீண்டுவதென்றியம்பும். எ-து. இந்தமுறைமையிலே பிருதிவியப்புதேயுவாயுவென்றுகூறு மனுக்களினகுணங்கள் கூடிநிற்குமென்று சொல்லுநூல்கள்.எ-று

இச்செய்யுளனுக்கள் நானகினகுணங்களே யுருக்களிற்கூடி நிற்குமென்பது கூறிறறு. (எ)

வெண்மைநனபொன்மைசெம்மை நீல்கழிவெண்
மைபசசை, யுண்மையிவ்வாறினுளளுங கழிவெண்மை
யோககுவீட்டின், வண்மையதாகசசேருமறறிவையுருவ
மபறறி, யுண்மையவ்வொட்டுதநீட்டுககலபபினினுண
ருமெனறுன. (அ)

(இ-ள்.) வெணமை நனபொன்மை செம்மை நீல் கழிவெ
ணமை பசசை யுண்மையிவ்வாறினுள்ளும். எ-து. வெண்மையு

நன்றாகிய பொன்மையுஞ் சிவப்பு நீலமு மிக்கவெண்மையும் பசுமையுமாகிய வாறுவன்னமுள, இவ்வாறு வன்னத்தினுள்ளும்,— கழிவெண்மையோங்குவீட்டின் வண்மையதாகச்சேரும எ-து. மிக்கவெண்மையென்று கூறியவன்னமே பெரியபொன்னெயில்வட்டத்துக்குச் சிறப்புடைத்தான வன்னமாகச் சேரும்,—மற்றவையுருவம்பற்றி. எ-து ஒழிந்த பொன்மை வெண்மை சிவப்பு நீலம் பசுமை யென்னுமைந்துவன்னமு மற்றையனுசக ஞான்கினை வடிவுகளைக்கூடிநிற்க,— உண்மையவொட்டெத்திட்டுகலப்பினி லுணருமென்றான. எ-து. அந்தவான்மாவான திவ்வுருக்களைப்பற்றாதல நீங்கல கூடுதலினையிற்றாலறியுமென்றான எ-று உண்மையென்ற நாமமாயுங்காகுபெயர். அய என்ற நகரக்கட்டு, அவ்வுண்மையெனக்கூட்டிக இன் ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருண்மைக்கண்வந்தது.

இச்செய்யுள் வன்னமாறென்பதூஉ மவற்றுள் வீட்டுலகைப்பற்றிநிற்கும்வன்ன மின்னதென்பதூஉ முருக்களைப்பற்றிநிற்கும்வன்னமின்னதென்பதூஉங் கூறிற்று. (அ)

"ஒட்டித்திட்டுக்கலப்பினிலுணருமுயிரானிவற்றை, பட்டபொழுதுடலின்பால." எனறனமா ஒட்டெதிட்டுக்கலப்பாலறியுமென்பதூஉங்காணக என்றா ஞானப்பிரகாசர் கழிவெண்மையோங்கும் வீட்டின்வண்மையதாகச்சேரும் எ-து. மிகுந்தவெள்ளைநிறமானது உயர்ந்த மோக்ஷத்தின்குணமாகப் பொருந்தும்,—மற்றவையுருவம்பற்றி யுண்மையில எ-து மற்றவைந்து நிறங்களும் வடிவுகளைப்பற்றி யிருத்தலாவது பேதமாம். மோக்ஷத்தையு முருவப்பொருள்களையுமுயிரானது,— ஒட்டித்திட்டுக்கலப்பினி லுணருமென்றான். எ-து. நூலைக்கேட்டலானும் விடயங்களைத்தீண்டலானு மிந்திரியங்களைக்கலத்தலானு மறியுமெ

ன் றருகன்சொன்னான். எ-று. கழிவெண்மையறிவது மோக்ஷ மெனவே யொழிந்தவைந்துநிறப்பொருளையு மறிவது பெத்தமெனக. ஒட்டுதேட்டுக்கலப்பினில. எ-கு முனசௌத்திராந்திகன மதத்தில் "போதமுணடுயிர்கட்கு" என்னுஞ்செய்யுளாற் கூறி யவாறேகொள்க என்றுங்கூறினார் மற்றோருரையாசிரியர்.

பேறிழவிடையூறின்பம்பிரிவிலாதிருக்கைமற்றும
வேறொருநாட்டிற்சேறலவிளைந்திடும்பபுசாதல
கூறியவெட்டுமுன்னேகருவினுட்கொண்டதாகுந்
தேறியவூழிற்பட்டுச்செலவதிவ்வுலகமென்றான். (௯)

(இ-ள்.) பேறிழவிடையூறின்பம் பிரிவிலாதிருக்கைமற்றும் வேறொருநாட்டிற்சேறல விளைந்திடும்பபுசாதல கூறிய வெட்டு முன்னேகருவினுட் கொண்டதாகும். எ-து. வறுமை செல்வமுதலிய கூறுபாடுமுடைமைக்குக்காரணமாகிய நுகர்ச்சியுறுதலுஞ் சுக முறுதலு முடனொடுங்காமையும வேறுநாட்டுச்சேறலும் விருந்தாவதனையு மரணமுமென்று சொல்லப்பட்டவெட்டு முற்பிறப்பின்வினையினுள்ளதாய கர்ப்பமோக்கையிலே கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாம், —தேறியவூழிற்பட்டுச் செலவதிவ்வுலகமென்றான். எ-து அதனால் றெரிந்துதெளியப்பட்ட முற்பிறப்பிற்செய்த வினையிலகப்பட்டு இம்முறைமையிலே நடந்து செலவதிவ்வுலகமென்றான் எ-று.

இச்செய்யுள் ஊழ்வினைப் பயனெட்டுவகையாகக் கருவிலேவந்து பொருந்துமெனபதூஉ மவ்வூழ்வினைப்பயனிலகப்பட்டுச் செல்வதே யுலகமுறைமையென்பதூஉங் கூறிற்று. (௯)

பேறிழவின்பம் பிணிமூப்புச்சாக்காடென் றாறுங்கருகிருந்தவாதிகொண்டான் அவனிற்பேதித்தவ னெட்டாகக்கொண்

டான்என்றுா ஞானப்பிரகாசா. பேறிழவு. எ-கு. பேறு. எ-து. செல்வமுதலிய பொருள்களைப்பெறுதலும்,—இழவு. எ-து. பெறறபொருளைபபிழததலும். எ-ம். பிறிவிலாதிருநகை. எ-து. பிரியாமலொருதேசததிலிருததலும் எ-ம் தெளிவுப்பொருள்கூ ன ரோருளையாசிரியா. உலகம் ஆகுபெயா. உலகமென்னுஞ் சொலகோக்கி- செலவமெனமுடிநதது.

புண்ணியபாவமெனனுமிரண்டினும்பொருந்தவைத்தே
யெண்ணியவிவற்றினேடுமேழெனவெவகளோடு
நண்ணியவொருவனகூறுஞானமிவ்வாறதெனறு
கண்ணியகருத்தினோகள்கதியினைககாண்பரொனறுன()

(இ-ள.) புணணியபாவமென்ற யிரணடினும் பொருந்த வைத்தே பெண்ணியவிவற்றினேடுமேழென. எ-து புணணியபாவமென்று மிரணடினேடு மநுமயசனநதையுங்கூடவை த்திவற்றினேடுமேழனவெனனி,—எவகளோடு நணணியவொருவனகூறு ஞானமிவவாறதென்று கணணியகருததினோகள கதியினைககாணபரொன்றனர் எ-து எககாசமயாநினேடுபொருநதிக கர்த்தாவான வொபபற்றவருகபாமனருளிய ஞானமிந தன்மைத்தென் றநினைககூடக கருதுமகருத்தை யுடையவாக ளோ நறகதியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தைக காணுறுவா. எ-று. எழெனவொருவன்கூறு மென்க ஊழென்பதனை எழாம் வேற்றுமையாககியுரைபபினுமமையும். புணணியஎன்பது வ டனெயசசம்.

இசசெய்யுளனுககளைநதினுடன் புணணியபாவததையுங் கூட்டி எழென்பதே நான்முடிவென்று முதநிமுடிவெனறாய கூறிற்று.

என்னுயிரொன்றுஞ்செய்யுணமுத விச்செய்யுட்காறுஞ்செய்யுள்பத்தினும் ஆசிவகன்மதங்கூறிற்று. ஞாலமியவாறு. எ-து ஞாலமிவ்வாறதெனவுரைப்பாடம் (க0)

எங்களோடே ஒன்றையபவொருவன்கூறும. எ-து யாறு ங்கண்டவாதியுமாகிய வெமமோடொருத்தப வாதவாதியொருவன சொல்லுவான் அன்றியும,—ஞாலமிவவாறதென்று எணணியசருசகிறோர்கள கதியினைக்காணப்பெறுறுண. எ-து. பூமியிந்தவேழுறுவாயிருகு முறைமையதெனப்பெண்ணிய வெல்வினையுடையோர்கள மோக்ஷத்தையடையார்கள என்றுசொன்றேன் என்றுரையுரைத்தனர் நரையாசிரியா அருயாதிக்ஷமணிரிவொருயனென் நிகண்டவாதிமதத்தில முதலாவதுசெய்யுளுக்குக கூறியவிசேடகருப்பிறநாகச

ஆசீவகமதமுற்றும்
பாயிரமுட்படச்செய்யுள்—மைக.

ஆசீவகன்மதமறுத்தல்.

வாராநெறிவீடானபின்மண்மேலவனவந்து
தாராமையினாலானதுதானேவுளதின்றுஞ்
சேராமையிலணுவானவையைந்துமொருதேயத்
தோராவொருகாலத்தினிலொன்றுமுணர்வின்றும. (க)

(இ-ள்.) வாராநெறிவீடு. எ-து. மோக்ஷமெனறுகூறப்பட்டது மீண்டுகாயமெடுத்துவாராவழியாம்,—ஆனபின். எ-து அப்படியானவிடத்து வீடுபெற்றவன் பூமியிடத்துவாரான்,—மணமேலவன்வந்து தாராமையினாலானது தானேவுளதின்றும்.

எ-று. வீட்டுலகத்திருந்தவருகபாமன் பூமியிடத்துவந்து நூற ருமுறைமையில்லையாகையால் நூலானது தானுண்டாம்வழியி ல்லையாம்,— சேராமையிலனுவானவையைந்துமொருதேயத் து எ-து ஒப்பற்றதேசமாகிய பொனனெயில்வட்டத்திலவ யையனுவுருசேராதாகையால் சரீரியாந்தன்மையில்லையாகும். அ தனுல்,—ஒராெருகாலத்தினில. எ-து. ஒன்றையுமொருகால த்தில் விசாரிக்கமாட்டானும்,— ஒன்றுமுணாவினனும். எ-து. அந்தன்றியுங்கீழானவணுக்களிரண்டின்செய்தியை யறியவுமா ட்டான். ஆகையாலனுக்களெல்லாவற்றையுங் கூட்டியொன் றாகவுமுணருமுணர்வையுமுடையனல்லன். எ-று. பின்என்ற தேழாம்வேற்றுமையிடப்பொருள். ஒகாரநெரிநிலை. வுணர்வமி ன்றும்எனவும்எமமயிரிக்க.

அவ்விகன்மகராவைதமறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளி ச்செய்யுள பொனனெயில்வட்டத்தையவகையனுவுரு சேராதா கையா லவையவசடாமன்சரீரியாய் நூலசொலலுந்தன்மையில னென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (க)

அவன் முன்பேசாமற்சர்வத்தையுமறிவானென்று மௌன ங்கொண்டிருப்பானென்றுசொன்னாய். அவன்சர்வத்தை யுமறிந்தமை யாதினுற்பெற்றாய பேசாமையாற் பெற்றெனனி ற பேசாதவாலமூகர் பாலர்தவிருக்ஷாதிகளு முழுதுணர்ந்தன வாகும் அன்றியுஞ் சகலத்தையுமறிந்து பேசாதிருப்பனுகில அனமாக்களிடத்தில நேருமுறைமையறியான், அதிந்தொன்றை ப்பிறாபிறமைக்குமபொருட்டேயோயாதவி விராதவாகதோசத தி தன்னிடத்துள்ளது தயாதவேனைபோல விரக்கமுமற்றுப்பா பிஷடனுமாவனென்க எனறார் ஞானப்பிரகாசர். ஒராெரு காலத்தினில. எ-கு ஒருக்ஷணப்பொழுதினில சாவத்தையுமறி யான் என்பதுவமாம்.

இருபான்மையரிவாமண்டலாசெமபோதகனொன்றே
வருபான்மையரிவாமண்டலாமண்மேல்வருநூலூந
தருபான்மையனொனினீ தலமதில்வாழ்பவாதமபோ
லொருபான்மையினுளராகுவருணராதுணாசெயதாய. ()

(இ-ள்.) இருபான்மையரிவா. எ-து. இப்பாருக்கசுவாயிக ளிரணடுபெகுதியராயிருப்பா,— மணடலாசெமபோதகனொன்றே எ-து. மணடலரென்றுகு செம்போதகனொன்றுமயவிருவரி ன்,—வருபானமையரிவாமணடலா எ-து. இபபடியருமபகுதி யையுடைய விவாமணடலா,— மணமேலவருநூலுந்தருபான மையனொனினி. எ-து. மணடலராகியவிவருலகததினகணணே வந் தனுககளைந்தினசெயதியு மொருமயேயந்த நுலகததின்க ண்ணடைச்குநூல்செய்த பகுதியையுடையனொன்று நீசொல்லுகின றுயாயின்,— தலமதிலவாழ்பவாநம்போ லொருபான்மையினு ளராகுவர். எ-து. அம்மணடலா பூமியிலவாழுமான்மாக்களைப் போ லொருபகுதியிலேயாகுவா. ஆகவேயோருருவிரணடுபேத ப்பட் டதிலொன்றுமானுடததன்மையு மொன்றுதெய்வத்தன் மையும் பெறுதலில்லையாம். ஆதலால,—உணராதுணாசெய்தாய். எ-து. விசாரியாமற்சொன்னுய். எ-று. இவா ஒருவனாககூறும் பன்மை. இவரிருபான்மையனொனமாறுக. மணடலரிவனொனயு மாறுக. மண்டலா பூமியிலுள்ளாா. செமபோதகா மிக்கவறிவு டையாா.

இச்செய்யு ளருகபாமரிருவகைப்பட்டு மண்டலததின்க ண்வந்து நூல்சொன்னுனொன்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (௨)

வானத்திந்திரதநுப்போ லிவனன்னவாறுவந்தானென்ற றியாமற்சொனனுய். ஆதித்தியகிரண மேகபடலத்துத தற்கா லவிசேடத்துப்பாட்டால் வில்லுப்பிறக்கும். அஃததின்வரலா

ருதலா லாப்தனுங் காரணஞானியாக விசைத்தாயன்றோ "இ சைத்தலியன்மண்டல ரிரங்கியென்று, யிசைப்பாமவாகக்கென்பீ னே" "மண்டலா நாமாக்கையுறறுவாககிறுரூ ரைகளின,மண் டலத்ராககொயபாமதி." "ஆக்கையிலொன்னி லறிவுமிலாகா னவாமகு,வாககுயிலெயென்றேமதி" என்பதும, ரி ந. என்றுஞா னபிரகாசா. மண்டலா பூமியிலுருவனேயே செம்போநகா பொன்னெயிலயட்டத திருப்பானெனபதனைகருதது. நலமதில வாழுபவா நம்போலொருபான்மையிலுளா எனவே மயக்கவுற் வீரோடைய னென்பதாயிற்று என்றா மறறேருனாயாசிரியா

உயிரானவையுடறீண்டிடலொட்டுக்கலப்பெய்தும
பயில்வாலுணாவெய்துமமெனுமொழியானவைபழுதாக
துயிலாதருமவாபாலகாதொடராரறிவினைநீ
செயிராதருமுனையேதருமதுவோவுனசெயலே. (௫)

(இ-ள) உயிரானவையுடறீண்டிட லொட்டுக்கலப்பெய்து ம் பயில்வாலுணாவெய்தும் மெனுமொழியானவைபழுதாம். எ-து. ஆன்மாக்களானவை யுடலைப்பற்றிய முற்றுங் கலந்துஞ் செய்யுந்தொழிலாலே யறிவுடைபொருந்துமென்று நீசொலலு ஞ்சொற் குற்றமுடைத்தாகும அஃதெங்ஙனமெனனில,— துயி லாதருமவாபாலகா தொடராரறிவினை. எ-து. மிககவுறக்கம பொருந்தினவரும் பாலவைநதையடைந்தவரும் பற்றிய முற் றுங் கலந்து மறிவினையறியமாட்டார,—நீசெயிராதருமுனையே தரும். எ-து. (நீதருமுனைசெயிராதரும்) எனமாறுக. நீ சொல் லுஞ்சொற்றனே குற்றத்தைமிகவுந்தரும்,— அதுவோவுனசெய லே. எ-து. உன்றொழிலுமத்தனையோ. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மா வுடலிலொட்டியுந் திணடியுங் கலந் துமறியுமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௫)

அன்றியும் ஜீவனுமசித்த மேனோகதியெழுந்திருக்குமென்று நீ சொன்னாய் இந்தயோகாலத்தடங்கிச் சந்திரமண்டலத்தளவு முயிர்போகக் கண்டிலமன்றோ இவன்கன்மத்துக்கீடாக நரகசொர்க்கங்களிலே சுழலுமெனப்பது மறந்தாயோ அப்படிசொல்வாயாக என்றான் ஞானப்பிரகாசர். உயிரானவையுடல எ-து. ஞானங்களுடம்பொடுங்கட,—நிலைபெறாபொடுதக்கத் தலைப்பெய்துதும பயில்வால். எ-து. விடயங்களிலிச்சித்தலும் நாடல் கேட்டலுமிக்கிரியங்களைக் கலத்தலுமாகிய மூன்றினைப்பெற்றதும் பழக்கத்தால் எனவுரைப்பொருத்தனை பொருளாயாகிய

அணுவானவைகீழ்மேலுளவாகுலவயவமு
தணுகாவெனலாமேவரினாசமமவையெய்து
மணுகாவெனினிவைதொள்ளைகொளாகமமுளவாகும்
துணிவாவிவைகலவாபலதொகையாமவகையிலவாம். ()

(இ-ள்.) அணுவானவை கீழ்மேலுளவாகுல் எ-து. அன்மாவொழிந் தணுக்களென்று கூறப்பட்ட பிருதிவிமுதலான நானகிற் கீழெயிரண்டுளவாயு மேலெயிரண்டுளவாயு நிற்குமாயின,—அவயவமு தணுகாவெனலாமே எ-து. அவைகாரணமான சரீரவவயவங்களுக்கூடாவாயக் கீழ்மேலுமாய் வேறுபட்டு நிற்குமென்று சொல்லலாமே. அஃதன்றியும்,—வரின். எ-து. அவவணுக்களொன்றுக சரீரவவயவத்திற் கூடிவருமாயின,—நாசம்மவையெய்தும. எ-து அவவணுக்களை நித்தியமென்று நீ முன்னாககூறியது மித்தியையாம்,— அணுகாவெனின். எ-து. அவைசரீரவவயவங்களினும் பொருந்தாதென்று நீகூறின்,—இவைதொளளைகொளாகம் முளவாகு5 துணிவாவிவைகலவா பல தொகையாம்வகையிலவாம.எ-து. (இவைகலவாபலதொகையா

ம் வகையிலவாம் துணிவாலிவை தொள்ளைகொளாகம்முளவாகு ம்)எனமாறுக. அவ்வணுசகளின் குணங்களாகிய வுதிரமாமிசாதி களுங் கலந்துநில்லாதுமா யணுககளென்னென்கூறுபலவுங்கூடிய திரட்சியுங்காயததிறசில்லையுமாய்த் துணிந்தறியுமிடத்துச்சரீரமு றைமையாகாததுமாய்ப் புரைபட்டுநெகிழ்ந்ததில்லையாம். எ-று ஏ-வினை. வகையுமிலவாம எனறவுமமை தொக்குநின்றது.

இச்செய்யுளான்குளு சரீரத்தோடுகூடாதென்பதனை மறுத் துக் கூடுமென்பதனுனே பூதகாரியநித்தமென்பதனையுமறுத்தது கூறிற்று. (௬)

இவனும் க்ஷமணரில பேதமாகிய மநேகாந்தஞ்சொல் லாம லேகாந்தஞ்சொல்வான். எ-ம. உள்ளதுகெடாதில்ல து ண்டாகாதென்னும் பக்ஷமுடையனுதலால சரீரம்பொருந்திய ழியுமெனபது கூடா எ-ம. கூறினாஞானப்பிரகாசா. தொள ளைகொளாகம். எ-து. அநதவணுககள் துளைபைபபொருந்தியவ டிவினையுடையனவாக வேணடும என்றுரோருளாயாசிரியா.

மிகையாமணுவுளவாகையினவையாமிகவென்னிற்
றொகைநாலிடையறலாலவைதொகுமாறிலவாகும
பகையாகையின்மிசைதாழமையிநிலையாவகைபண்ணு
நகையாமுளகழியாயிரமவைதானெனநண்ணு. (௫)

இ-ள்.) மிகையாமணுவுளவாகையி னவையாமிகவென்னி ல்.எ-து.இவ்வணுககளனுமன்றி வேறேயறியத்தக்கதொருமி க்க வணுவுண்டாகையினாலே மிகவும்யோனிபேதங்களாகிய வு ருக்களாமென்றுநீ கூறின்,—தொகைநாலிடையறலாலவைதொ குமாறிலவாகும். எ-து அணுக்களுலின்கூட்ட மிகவும்பொரு ந்தாமல் நடுநீங்கிக்கிடக்கையா லறியுமணு விவற்றைககூட்ட

லவைகூடி நிற்கும் வழியில்லையாம். அஃதன்றியும்,—பகையாகை யின் மிசைதாழ்மையி னிலையாவகைபணேனும். எ-து. அவ்வனு க்களுஞ் மேலுங்கீழுமாய நிறகையாலும் தம்மிற்பகையாகையா லு மனமாவோரிடத்துக் கூடாவகையைச் செய்யாநிற்கும்,— நகையாமுனாகழியாயிர மவைதுனெனனனு. எ-து. (கழியா யிரமவைதுனெனனனு நகையாமுனா) எனமாறுக. கழிக லோலாயிரங்கூடினுங் துணுக்காததன்மைபோல வனுக்கள் கூடியபடிகொண்டே யுருக்களாகாதாகையால நீகூறியது நகை யாம் எ-று.

இச்செய்யுளுறுப்புகளைக்கூடியே யுருக்களாமென்பதனை மறு த்துக்கூறிற்று. (௫)

பிறைகயாவனு வளயாகையி னமையாமிகவென்னில். -து அநேகமனுக்கந்தன்டாயிருந்தலாற் றேகாதிபிரபஞ்ச ங்களாகியவவை மிகவுண்டாமென்னில என்றுஞானப்பிரகா சாமறிறுருவரும்.

கூடாவனுவறியாமையினவள்கூட்டுதலகூறி
றூடாவளியனுவானவை நனுகச்செயுமவனா
நீடாவினைதனாலெனினினைவினறதுவினறுக
தேடாவொருவனைநீயிவைசெயவானுளனென்றே. (௬)

(இ-ள்.) கூடாவனுவறியாமையின எ-து நீகூறியவைவ லையனுக்களுந் தனக்கென்னவறிவில்லாதாகையா லவவடி வெடுத்துக்கொள்ளவல்லதனெறு,—வளிகூட்டுதலகூறின். எ-து. வாயுவாகியவனு வொழிந்தவனுக்களைமுனறையு மான்மாவா கியவனுக்கூடும்படிக்குக் கூட்டுமென்றுநீகூறின்,—நாடாவளி யனுவானவை நனுகச்செயுமவனா. எ-து. வாயுவானதவ்வனு

களைக்கூட்டுதற்குக் கன்மஞ்செய்யு மான்மாக்களையறியமாட்டாது,—நீடாவினைதன்றுலெனின். எ-து பழையகன்மந்தன்றுலே வாயுக்கூட்டுமென்னில்;—நினைவின்றதுவினைரும. எ-து அந்தக்கன்மமு மறிவையுடையவல்லவாகையாற் குறைக்கூட மாட்டாது, வாயுவைக்கொண்டு கூட்டுவிக்கவுமாட்டாது,—நேடாயொருவனை நீயிவைசெய்வா னுளனென்றே. எ-து இவனுக்களிந்தையுங் கன்மத்தையுங்கூட்டு காயமுண்டாக்குமோருரு காத்தாவுளனென்றதனை யாராயவாய எ-று.

இச்செய்யுளானுக்கருக்குங் காயமாகப் [illegible] மென்பதனையும் வாயு காயத்தைக்கூட்டுமென்பதனையுங் கன்மங்கூடுமென்பதனையு மறுத்துக்கூறி [illegible] யோகக்காட்சி ஞானங்காண கன்மத்தாற்றீராதெனற்றுவருகு.

வாராநெறியெனனுஞ்செய்யுண்முதல் விச்செய்யுட்காறு [illegible] சிவகணமத்தத்தை மறுத்துக்கூறறு. (கூ)

உயிர்க்குந் தனக்கென்னவறியிலாமையா னுயிராதும் வைகள கூடாதென்க. "உணராதுயிரியினையம் பூதவட[illegible] யணராது தானேயரிந்து." "எட்டும்விளைக்குமறிவில்லையுயிர்க்காகத்தைக், கூட்டவலலதிலையென்க லொன" "மனவர வளிவளிகருமினைமதியவைக, ளெனறேபிரினை யெயங்கன்" "உட்லைச்சமைக்க வுயிருமறியா, தடவினையொன்றப் பிரியவும" "காட்டு மிறைசிவனே கன்மத்துடலுயிர்க்குக், கூட்டுமெ பிரிக்குமெனக்கொள." எனபதுமறிக. என்றுஞானபிரகாசர. நாடாவளியணுவானவை நனுக்கசெய்யுமவனா எ-னை. அணுவானவை நணுக்கச்செய்யுமவனாவளிநாடா, என அந்துவதித்து, நிலமுதலியமூன்றணுக்களையுங் கன்மத்தைப்பொருந்திச் செய்யுமுயிர்களையும் வாயுவணுவிசாரித்துக் கூட்டவறியாது. எ-ம்.

டாவினை தன்றலெனின் நினைவின்றதுவின்றாம். எ-னின் அ
நுபவித்து, வினைதன்றலெலில. எ-து. கன்மங்கூட்டுமெனி
னில,—நினைவின்றுநீடா. எ-து. வினைதனக்கறிவில்லை கூட்
டாட்டாது, அனறியான்மாத்தானே கூடுமென்னில்.— அது
வினாரும் எ-து. அதற்குத்தானே யறியுமறிவில்லையாம் எ-ம்.
வினைவெனுவுச கறிவில்லைபெனவே அநுவாதிமதமு மொருவா
றான மறுத்தலாயிற்று என்றா மற்றேருரையாசிரியர்

ஆசீவகன்மதமறுதலை முற்றிற்று.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கஎசு

பாட்டாசாரியமதம்.

வேதமேயோதிநாதனிலையென்றுவிண்ணிலேநச
சேதமாகசன்மஞ்செயயச்சைமினிசெபபுநூலி
னீதியேகொண்டுபட்டாசாரியனிகழ்த்துநீமை
யோதநீஞாலத்துளளேயுள்ளவா றுனாக்கலுற்றும. (க)

(இ-ள்) (வேதமே—உரைக்கலுற்றும) எ-து. இருக்கு
யசுர் சாமம் அதாவணம் என்றுநான்குவேதத்தையு மங்கீகரித்து,
அவ்வேதமேயொழியக் காத்தாவில்லையென்று சுவாக்கம்புகுதற்
குத் தனசசேதமாம்படி சோமயாகமுதலாகிய கன்மங்களைச்செ
யதறகுச் சைமினியகவானலே யருளப்பட்ட சூத்திரத்தின்வ
ழியைக்கொண்டு பட்டாசாரியனென்பான் பாட்டமாகச்சொல
லுமுறைமையை யொலிபொருந்தின சமுத்திரத்தாற் சூழப்ப
ட்ட பூமியிடத்துள்ளபடியே சொல்லாகின்றேன். எ-று.

பட்டாசாரியனமதங்கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டாரதனு
ளிசெய்யுள் பட்டாசாரியன்மதஞ்சொல்லுகின்றே னென்பத
னைக்கூறிற்று.   (க)

சைமினிசெப்புநூலி னீதியேகொளவுடு பட்டாசாரியன்
எ - து. சைமினிபகவான்செய்யுஞ் சாத்திரநீதியையும் அவன்
சொல்லும்பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம், அருத்தாபத்தி
யுவமானம், அபாவமென்னு மாறுபிரமாணத்தையுங் கொண்டு
அவன்சொன்ன பட்டாசாரியன் எ - ம. சேதமாங்கன்மயா
த்திற கொன்றுசெய்யுங்கன்மம், இதற்கவனவசநம "தசியாப
மதோவதிஷ்டது மாகாயநாத்தாபுசியதே, சதபிரமாணியமே
வேளையுத்த தேத்திராபுனசுருதௌ" எ-ம "வேதவாக்கியமான
வைவீட்டியே, யோதுமாமறைதனனி முனாத்திடும, போதல்
கெடமயிற பறபபொரு, வீடுபாத்திய்ந்தத்தொடங்குவாம'
என்ப திசசெய்யுளாக்கருத்தெனவுங்கூறினா ஞானபிரகாசா
இருநூலையும் உலகாயிதனில மிரசிரசாரவாகன இரணியகா
பசாரவாகன, பௌத்தரில சௌத்திராந்திகன யோகாசார
மாத்மிகன் வைபாடிகன், அமணரில நிகண்டவாதி ஆசீவகன்
அருவாதி என்னும்வேதத்திறகு புறத்தரான பதின்மாமதத்
மறுப்புங்கூறி மேல்வேதத்தை யங்கீகரித்தவைதிகம, தாந்த
ரிகமென்னு மிரண்டினுள் வைதிகபேதம் பட்டாசாரியனம
தம, பிரபாகரன்மதம, மாத்துவமதம, செசுவரமீமாங்கிசை, சே
டிமதம், காலேசுரவாதம, சத்தபிரமவாதி, நையாயிகமதம
வைசேடிகமதம், பௌராணிகமதம, ஐதிகாசிகம், சேசுரசாங்கி
யமதம், சித்தசைதந்நியவாதமதம், மாயாவாதிமதம், பாற்கரிய
ன்மதம், கிரீடாபிரமவாதிமதம், நிரீச்சாசாங்கியமதம், ஆக பதி
னெழு. அவற்றுள்முதற்கணபூர்வ மீமாங்கிசபேதமான பட்
டாசாரியனமதங்கூறிற்று என்றுமற்றேருரையாசிரியா அன்
றியும்சேதமாங்கன்மஞ்செய்ய. எ-கு. அழிந்துபோவதற் கேது
வாகிய யாகங்கள்பண்ணுதற்கு. எ-ம். கூறினா.

உற்றிடுங்காமமாதிகுணங்கடாமுயிர்கட்குண்டா
மறறிவைதருமேயாகினமறைமொழிவாய்மையின்றுங
கறறநூலளவாறபோதஙகலபபதுகல்வியினறேற
பெறறிடுமழவுமூஙகுமெனனவேபேசலாமே. (உ)

(இ-ள்.) உறறிடுஙகாமமாதி குணஙகடாமுயிர்கட்குண்டா
ம எ-து. ஆனமாககளுக சகாதியே காமககுரோத லோபமோக
மதமாறசரிய மாஙகாரமிடுமபையாகிய குணஙகள்கூடிநிற்கும,—
மறறிவைதருமேயாகின்மறைமொழிவாய்மையின்றும். எ-து. ம
ஈறிநதசகுணஙகளே ஆன்மாவுககறிவைததாரா, இவைதருமாகி
ல வேதவசனசதா லொருநன்மையுமிலலையாம் .ஆசையால,—
கறறநூலளவாற் போதஙகலபபது. எ-து. ஆன்மாககள்கற்றநூ
லெதநனமை யுதநனமைய றிவுணடாம,— கலவியின்றேறபெற
றிடுமழவுமூஙகுமென்னவே பேசலாமே. எ-து. நூற்கல்வியில்
லாத வான்மாககளைப் பிறநதுமூகிராநபாலவொன்று மூமையெ
னறுஞசொலலலாம எ-று

இசசெய்யுள் கலவியிலலாதவான்மாகக ளறிவதொன்றில்
லெனசகூறிறறு (உ)

மறறிவைதருமேயாகின மறைமொழி வாய்மையின்றும.
எ-து. இநதசகுணஙகளையுடையவுயிர்கள வேதத்தைச் சொல்
லுமேயாகில வேதவாககியமெய்ம்மையென்பது கூடாதாம்,அன்
றியும்,— கற்றிடுநூலாறபோதங்கலப்பது எ - து. அந்நுவயம்.
(போதஙகற்றிடுநூலாறகலப்பது) உயிாகளுககு அறிவான்து கற்
கப்பட்ட நூலினாலே பொருந்துவதாம. ஆதலாலவ்வுயிர்கடா
மேயறிநது சொல்லமாட்டா எனவுரையுரைத்தனர் ஒருசாரா
சிரியர.

உண்டொருகடவுள்வேதமுறைத்திட வுயிரின்றன்மை
கொண்டவனல்லனென்றுங்கூறிடி னுருவங்கூடிற்
பண்டையவுயிரேயாகுமபடித்தநூலளவுஞானங்
கண்டிடுமுருவமின்றேற்கருதுவதில்லையென்றுன். (௫)

(இ-ள்) உண்டொருகடவுள் வேதமுறைத்திட வுயிரின்றன்மை கொண்டவனலலனென்றுங் கூறிடின். எ-து. இந்நூ (வேதமுறைத்திட வொருகடவுளுண்டு யிரின்றன்மை கொண்டவனல்லனென்று கூறிடின்) என்மாறுக சயம்புவாகியவேதத்தைக்கூறுதற் கொருகர்த்தாவுளனென்றும் அந்தக்கர்த்தாவான்மதத்தன்மையனல்லனென்றுஞ் சொல்லின்,— உருவங்கூடிற் பண்டையவுயிரேயாகும். எ-து. வேதத்தைச்சொன்னனென்ற கர்த்தாவானவன் வேதஞ்சொல்லுமிடத்துச் சரீரியாய்ச்சொல்லவேண்டும். ஆகையாலப்படிச்சரீரியாகி லான்மதத்தன்மையனேயன்,—படித்தநூலளவு ஞானங்கண்டிடும். எ-து அப்படிச்சரீரியானவான்மா தான்கற்றநூல்களளவே யறிவையுடைத்தாத்தனை,—உருவமின்றேல் கருதுவதில்லையென்றுன. எ-து வடிவில்லையாயின் நூலைக்கருதிச்சொல்லுந் தன்மையுமில்லையாய் ஆதலால் வேதஞ்சயம்புவேயாம். எ-று (௫)

கருதுவதில்லையென்றுன். எ-து நினைக்குமனமுஞ் சொல்லும்வாயும் அந்தக்கடவுளுக்கில்லையாம். ஆதலாற்சொல்லமாட்டானென்றுசொன்னான் எ-ம். உயிரின்றன்மைகொண்டவனல்லன் எனவேவிசிட்டவைசுவரிய சம்பன்னனாய்ச் சாவயவனாயுள்ளவனென்பது தானேபோதரும் சொல்லும்வாய் என்பது உபலக்ஷணத்தால்வந்தது. எ-ம் கூறினரோருளாயாசிரி
யர்

தேவருமுனிவர்தாமுஞ்சித்தருநரருமற்று
மியாவருமுரைப்பர்வேதமியம்பினரின்னரென்ன
போவதன்றென்றுநாளும்பரம்பரைபுகல்வதாகுங்
கூவலின்றோன்றிற்கொள்ளோமறுமையைக்குறித்தலாலே.

(இ-ள்) தேவருமுனிவர்தாமுஞ் சித்தருநரருமற்று மியாவருமுரைப்பர்வேத மியம்பினரின்னரென்னப்போவதன்றென்) எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலாகிய தேவர்களு மகத்தியா வசிட்டராதிகளாயுள்ளருஷிகளுஞ் சித்தர்களு மொழிந்தவித்தி யாதரர் கந்தருவர் கின்னரர் கிம்புருடர் பைசாசர் இயக்கர்முத லாயினரு நராசனும வேதமின்னார்சொன்னாரென்று தம்மால ரியப்படுவதன்றென்று சொல்லாநிற்பர் ஆகையால்,—நாளும் பரம்பரைபுகலவதாகும். எ - து. காலந்தோறும் பழையதாகவ ருமென்றே சொல்லப்படுவதாம.—கூவலின்றோன்றிற்கொள்ளோ மறுமையைக்குறித்தலாலே எ-து. கூவலின்போலத் தானே வந்துதோன்றப்பட்டதென்று சொலலுமுவமையும் பொருந்தே ம, அஃதொருவனற செய்யப்படுதலானு மறுமையெய்தத்தக்க தாயிருத்தலானும் எ-று

இச்செய்யுளினானும் வேதமொருவராற் செய்யப்பட்டதல் ல சுயம்புவென்பதுகூறிற்று (௪)

"நதேவஷாசுரந்திவாகிராதாம் சப்தமாத்திருஷிதேவதா" இஃ தயன்வசனம்என்றா ஞானபபிரகாசர். நாளும் பரம்பரையுகல் வதாகும். எ-து. எக்காலமும் பெரியோர்களொருவருக்கொருவ போதுவிக்கவரும் பரம்பரையாகச்சொல்லப்படுவதாகும். அற்ற ன்று,—கூவலினகெனனில். எ - து இவ்விடத்துவேதமொருவ ரறசொல்லப்பட்டதென்னில்,— மறுமையைக்குறித்தலாலே கொள்ளோம். எ-து. வருபிறப்புகளினியல்பைக்கூறுதலாலெ

ருட சொன்றொன்பதனை யங்கீகரியேம். எ-ம். ஒருவர்க்கொருவ ரோதுவிக்குமபரமபரையென்பது இருக்குவேதத்தைபயிலருக்கும், எஜுர்வேதத்தைவைசமபாயனருக்கும, சாமவேதத்தைசைமினிக்கும், அதர்வணவேதத்தை சுமந்துவுக்கும வேதவியாச ரோதுவிக்க யதநாலவரு மிருஷிகள்முதலாயினோருக்கோதுவிக்கவந்தமுறைமையாம கூவல் கூறுதல அஃதின்ட குபெயராய்வேதத்தை யுணர்த்திறறு. எ ம் கூறினரோருரையாசிரியா

உன்னியவங்கமாறுமுன்றுபவேதந்தானுந
தன்னுளேயடக்கிவேறுதங்கிடாவகைமைபசசார்ந்து
முன்னமோராதோறறமினறிமுடிவினறிநிததமாகி
மன்னியோரியலபேயாகிவழங்கிடுமறைபதெனறுன.(ரு)

(இ-ள்.) உன்னியவங்கமாறு மூன்றுபவேதந்தானுந் தனறுளேயடக்கி. எ-து. வேதமானது கருதப்படடவாறங்கங்களையு மூன்றுபவேதங்களையுந் தனக்குளடக்கி,— வேறுதங்கிடாவகைமையைச்சார்ந்து. எ-து. அததங்களெலலாந தன்னிடத்தடங்குவதொழிந்து வேறொருநூலினத்தந் தன்னிடத்திலிலையெனுமுறைமையைப்பொருந்தி,—முன்னமோராதோறறமின்றி. எ-து . .. இயிலுமோரிடததிற்றோன்றிறறெனனுமுறைமையுமின்றி,—முடிவின்றிநிததமாகி எ-து. ஒருகாலததிலுங்கேடின்றிநித்தமுமாய,—மன்னியோரியலபேயாகி. எ-து. நிலைபெறறதொருதன்மையனறிப் பேதிக்கப்படாததாய்,— வழங்கிடு மறையதெனறுன் எ-து. இப்படிவழங்காநிறகும வேதமென்றுகூறினன் எ-று. ... றங்கமாவன—சிக்ஷை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சோதிடம் சந்தோபசித் என்பவை. மூன்றுபவேதமாவன—ஆயுர்வேதம் தநுர்வேதம காந்தர்வவேதம். முடிவின்றி யளவிறந்து.

இச்செய்யுள்வேதந் தோற்றமுமுடிவுமின்றி யழிவின்றி யாறங்கத்தோடு மூன்றுபவேதத்தோடுங் கூடிநிற்குமென்று கூறிற்று. (௫)

"இருக்குமுதலிரண்டும் வேதமெனவெண்ணுபயுனைப்பாய் பவேதமும்" "ஆயுர்வேதந் தநுர்வேதங் காந்தருவமென, வேறுபெயரவற்றுக்கே" "கணிதநிருத்தமவியாகரணஞ்சந்தங்,கணநிகண்டுகற்பமுமங்கம்" என்பதுங்களுமலாகியவற்றிற்குக்கண்டு கொள்கவென்றார் ஞானப்பிரகாசர். உள்ளியஃகமாறுமூன்றுப வேதந்தானும் எ-னை. உனாறுபவேதமற்றும மெனப்பிரித்து வேதத்துக் குபகாரமாகநாட்டப்பட்ட உபவேதநான்கும்,— மற்றும். எ-து இங்ஙனங்கூறியனவல்லாதவுபாங்கநான்கு மாகியபதினான்கினையும் எ-ம. அங்கமாறினுள் சிக்ஷையாவது வேதோச்சாரணலக்ஷணத்தைச்சொல்வது, வியாகரணமாவது வேதத்தினுடைய சங்கிதையினியல்பும் பதங்களினியல்பும் சொல்வது, நிருத்தமாவது ஒருசொல்லுக்கு பரியாயவசனமாகிய வாணிகூறலாம், சோதிடமாவது வைதிககாரியங்களுக்குரிய காலநிதானஞ்சொல்வது கற்பமாவது வேதகாமியகருமஞ்செய்யு முறைமையைச்சொல்வது, சந்தோபசிதாவது வேதமந்திரங்களினெழுத்துக்களையெண்ணுமுறைமையைச்சொல்வது, உபவேதநான்கினுள் ஆயுர்வேதமாவது, ஔஷதங்களாற்றேகநிர்ந்தரோகியமாகுமுறைமையைச்சொல்வதாகி யிருக்குவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்கும். அர்த்தவேதமாவது உயிர்கள்செய்நகன்மங்களுக்குத் தக்கபலப்பிராபதியைச் சொல்வதாகி யசுர்வேதத்திற்குபகாரமாயிருக்கும். தநுர்வேதமாவது பகைவரைவெல்லுமியல்பைச் சொல்வதாகி அதர்வணவேதத்திற்குபகாரமாயிருக்கும். காந்தர்வவேதமாவது வேதசத்தங்களினிசையின்பேதங்களைச்சொல்வதாகிச் சாமவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்கும். உபாங்கநான்கினு

ள மீமாங்கிசையாவது நான்குவேதத்தின்பொருளையுநன்குய
விசாரிக்குமுறைமையைசசொல்வது, ஞாயசாத்திரமாவது பிரமா
ணபிரமேய பிரமாதாபிரமிதியென்னு நான்கினியலபைச்சொல்
து. புராணமாவது நஷ்டமாயிருக்கிற வேதசாகையினபொரு
ளகளைககதைரூபமாக வறிவுடையவாகளுக்குத தெரியும்படிச
சொல்வது. ஸமிருதியாவது வருணாசிரமாநுகுணமாக விதிவி
லககுகளைசசொலவதுஎன்றுணாக என்றுரோணாயாசிரியா.

செய்தியுநெறியுமேவுந்தேவருமபொருளுமெல்லா
மெய்தியபன்மையாலேயோரியல்பியமபாதாகு
மையமில்காலமூன்றுமறிந்தபின்னெஞ்சகத்தாய்
மெய்யதாயவந்துதோன்றிவிளங்கிடுமவேதநூலே. (சு)

(இ-ள) செய்தியுநெறியுமேவுந்தேவரும்பொருளுமெல்லா
மெய்தியபன்மையாலே யோரியல்பியம்பாதாகும். எ-து படை
த்தல் காத்தல அழித்தலென்னும பலசெய்திகளுஞ் செய்திசெ
ய்யுமவழியு மவ்வழியிலேமேவுந்தேவரு மவர்களாற்கொடுக்கப
பட்ட விகலோகபாலோக சாத்தியமானவத்தங்களு மிவையெ
லலாம்பன்மையாகப பொருந்தினறனவாகையாலே யிவற்றை
சசொல்லவேண்டுகையால் வேசமுமொருநெறிப்படச்சொல்லா
தாம்,—ஐயமிலகாலமூன்று மறிந்தபின். எ-து. அந்தமூன்று
தொழிலாலே மூன்றுவிதப்பட்டு இறந்தகாலநிகழ்காலமெதி
காலமென்று மெல்லாராலுமறியப்பட்டபின்,— நெஞ்சகத்தாய
மெய்யதாய் வந்துதோன்றி விளங்கிடும்வேதநூலே எ-து. இத
னை (வேதநூல்மெய்யதாய் நெஞ்சகததாய்வந்துதோன்றி விள
ங்கிடும்) எனமாறுக. வேதமானதொருவடிவைப்பொருந்தி யவ்
வடிவி னெஞ்சகத்தேபொருந்தி யுலகத்திலேவிளங்காநிற்கும்

எ-று. காலமூன்றுமறிந்தபின் வேதமுருவாமென்பதனை லநாதி யிலருவாமென்னும பொருள்பயந்தது

இசசெய்யுள் வேதநிற்குமுறைமையுஞ சொல்லுமுறைமை யுகூறிற்று செயதியம சனமஙகளுநம. ஐயமிலசாலம் சந்தேக மறறகாலம் வெஞ்சகததாய் எனபபாடமாகில விளககத்தையு டைததாய்எனக (கூ)

செய்தியும எ-ந புரணியபாகைக றுபாடுகளைச சொல லும் விதிவிலசகுகளும்,— நெறியும். எ-று ஒனறினியலபைச சொல்லுமிடத துபசாரமாயசசொலலாது உளளபடிசொல்லும ந்தவாதமும்,— மேவுநதேவரும. எ-று கன்மஙகளுசகங்சமா கபபொருந்துந் தேவாகளுடைய பெயரைச சதுா ததியந்தமாகச சொல்லு மநதிரஙகளும்,— பொருளும். எ-து. யாகங்களின்பெ யாகளும் எ-ம. தோன்றியிளாஙகிடும் வேதநாலே. எ-னை. தோ னறும் விளமபிடின்வேதநூலே, எனப்பாடமோதி வேதநூலா ாது கறபாநதகாலஙகளி லொவவொரு முனிவரிடத்திவினிளாறு மபிவேதியாய்வந்துளடாரு சொல்லுமிடத்து. எ-ம் கூறின ரோருரையாசிரியா.

தப்பிலாவாகுந்தா துப்பிரததியந்தன்னிஞேடே
யொப்பிலாதாமபிராதிபதிகமாமுறுப்புங்கொண்டு
செப்புமாமவேதஞ்சொன்னவிதிப்படிசெய்யச்சேம
வைப்பதாம்வீடுபாசமருவலாமொருவலாமே. (எ)

(இ-ள.) தப்பிலாவாகுந்தாதுப் பிரத்தியந்தன்னிஞேடே யொப்பிலாதாம்பிராதி பதிகமாமுறுப்புங்கொண்டு செப்புமாம வேதம். எ-து வேதமானது தவறில்லாததாகியதாதுப்பிரத்திய ங்க ளிவையிற்றிஞேடுமுவமையில்லாததாகிய பிராதிபதிகமென

னுமுறைப்புக்கனையுந் தன்னிடத்திலேயடக்கிக்கொண்டுசொல்லு வதாம,—சொன்ன விதிபபடிசெய்யச் சேமவைப்பதாம்வீடு பா சமருவலாமொருவலாமே எ-து. அந்தவேதஞ்சொன்ன விதிப படியிலேகன்மந்தைச்செய்யப் பாசக்கட்டுவிட்டுநீங்கலா மதுநீ ஙகவேவீட்டினபமு மாபதந்நமாகக்கூடும். எ-று (பாசமொரு வலா மருவலாஞ்சேமவைப்பதாம்)எனமாறுக. சேமவைப்பதாம். எ-து அறநதிறுகியவதநதமாபதந்நமாகக்கூடுமெனபதுகருத்து

இச்செய்யுள கன்மஞ்செய்யவேமோக்ஷமாமென்றுகூறிற் று நாதுவாவது ஞாணநதுக்கவபோதனம். பிரத்தியம் ஏழுவே ற்றுமையும். பிராதிபதிகம் கிரியாவிகறபஙகள (எ)

தாது வினைசசொறகளை பிரததியம் வேறறுமைசசொற்க ளை. பிராதிபதம் தாதுவுபிரததியமு மல்லாமற பொருளையுடை த்தாயிருசகுஞ் சொல்லாயிருக்கும். வேதஞ்சொன்ன விதிபட உ என்றா வேதபட்டாதாநாமாதாம்மசிஞாசைவப[illegible] லக்ஷணந்தோதாமம், சேமவைபபு ஆபததநம, எனகெ ாகஎன்றா ஞானபபிரசாசா. மநமெறுருவரும், தாதுவனினும வினைமுதனிலையெனினும் பகுதியெனினும ஒக்கும. பிரததிய மெனினுஞ் சுப்புஎனினுமொசகும பிராதிபதிகமெனினும அ கனடபதமெனினும் பகாப்பதமெனினும ஒக்கும எனறா

போக்கொடுவரவுகாலமொனறினிறபுணாவதினறி
பாககவேறெருவரின்றியநாதியாயணுககளாகி
நீக்கிடாவினையிறகூடிநிலமுதலாகநீடி
யூககமாருலகமெனறுமுள்ளதென்றுணாககலாமே. (அ)

(இ-ள்) போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினிற் புணாவதின் றி. எ-து. (ஊககமாருலகம் போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினி

றடுணாவதின்றி) எனமாறுக மிகுதியையுடையபிரபஞ்சமான து சங்காரமும் சிருட்டியு மொருகாலத்திலுண்டாகாததாய்,—ஆ சக்வேறொருவரின்றி. எ-து இதனை இரக்ஷிக்கவொருகர்த்தாவு மில்லையாய,—அநாதியாய எ-து அநாதியாயுள்ளதாய,—அநு களாகி எ-து அன்மாக்களுமாய்,— நீக்கிடாவினையிரண்டு. எ-து நீக்கப்படாத புண்ணியபாவங்களோடுகூட,—நிலமுதலாக எ-து பிருதிவிமுதலாகிய தத்துவங்களாக நிலைபெறறு,— சகமாருலகமென்றுமுள்ளபடிதன்றனைச்சொல்லலாம் எ-து. இப் படிப்பட்ட பிரபஞ்சமென்றுமுளதென்றுசொல்லலாம். எ-று லோகம் மனமெய்மூசமிமிருசிப்பட்டது, லலி. அன்றாககளாய அ நுசமயாசிரியா

இச்செய்யுளாற் தத்தாவிலலை பிரபஞ்சமநாதியென்பதுகூறி று. (அ)

"காலத்தனிறமேருனைத்தெனறு கழிவனவோ, ஞாலமுதலு ளமெடநாளுகுய" "வினையிருவிதமாகுகின்றே, வினையின லத்தைவிளக்கும" எனபதுகுல கருத்தாவிலலையென்பதவன் கருதது எனறுரை ஞானப்பிரகாசர். ஆக்குவோரொருவரின்றி எ-கு. சிருட்டிக்குமுதல்வரொருவருமின்றியெனறுரோருளையா சிரியா

நித்தமாயெங்குமுண்டாய்நீடியிரறிவுதானும்
புத்திதானுதியாயகருவியின்புறத்ததாகிச
சுத்தமாயருவமாகித்தொல்லைவல்வினையின்றன்மைக்
கொத்ததோருருவமபற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற்கும.

(இ-ள்) நித்தமாயெங்குமுண்டாய்நீடியிர. எ-து. (நீடியிர நித்தமாயெங்குமுண்டாய்) எனமாறுக. பிரபஞ்சத்திலேநிலைபெ

றற வான்மாவானதழிவில்லாததாய்நிறைவையமுடைத்தாய்,— அறிவதாறுய. எ-து. அறிவேதனசகுவடிவமாய — புத்திதாருதியாயகருவியின்புறத்ததாகி. எ-து. புத்திமுதலாகியதத்துவங்களைட்டதுக கலவாதுநிற்பதுமாய்,— சுத்தமாய. எ-து. தத்துவங்களை விகினவிட்டத தழுககற்றுநிற்பனவுமாய,— அருவமாகித்தொலலைவலவினையின்றனமைக கொத்ததோருருவம்பற்றிப் பலன்டழிபுணாந்துநிற்கும் எ-து. அருவமுமாய்ப் பழையதாயவருமபுண்ணியபாவங்களினது முறைமைச்கீடானகாயத்துடனேகூடி யிந்திரியங்களவழியாகக கணடுகேட்டுணடுயிர்த்துற்றறியாநிறகும். எ-து. புத்திதாறுதியாயகருவிகளாவன—இந்திரியமுதற் பிரகிருதியீறுய தத்துவமிருபத்துநான்கும். பற்ம வழாம்வேற்றுமையிடப்பொருள

இச்செய்யுளானமாக்கறகு முறைமைகூறிற்று ஒத்ததோருருவம் விளைகளுககேற்றவடிவம். சுத்தமாகிற்று கனமவசமாய்பழுமோவெனனில சுத்தமாகாதாகின் முத்தியிலுளுசுத்தனுகான், சத்காரியவாதமுமகெடுமெனபதுகருத்து. இசசூத்ருன்மலைக்ஷணம். (௬)

செயற்குவினைகண்மாய்ந்துசிந்தையிற்சேர்ந்துநின்று
பயனெடுபெலியாகிற்கும்பலாலமுந்தழைபுமெல்லாம
வயறனினமருவிநாசம்வந்தபினபலத்தைவந்தித
கியல்பொடுந்தந்தாற்போலவென்றும்பினிடமபுகின்முன

(இ-ள்.) செயற்கு விளைகண்மாய்ந்து சிந்தையிற்சோர்ந்து நின்று பயனெடுபெலியாகிற்கும். எ-து. முன்னூநந்தின் மனவாககுக்காயங்களின்றெழில்களாலேயுண்டாகிய புண்ணியபாவங்க ளந்தக்காயத்துடனேதுலங்கெட்டுசூக்குமமாக வான்மாவோடும்பொருந்தி யிந்தஜநநதிற்பிரயோசநத்தோடு மான்மா

யுக்குண்டாகாநிற்கும். அஃதென்போலவென்னின்,— பலால முந்தழைப்புமெல்லாம்வயறநளின்மருவி நாசம்வந்தபின்பலதழை யுந்திங் கியலபொடுந்தந்தாற்போல வெறுமுயிரியம்புகின்று ன் எ-து. வைக்கோலுந்தழைப்புமுதலானவைகளெல்லாஞ் சமு ளியைப்பொருந்தின்று தணகருவாடுவகக்கேடுவந்தபின்பு வயலி லுபயிருக்குநன்மையைக்கொடுத்தாற்போலவென்று இந்தனை யுங்கூறி வேறுஞ்சிலசொல்லாநின்றான். எ-து.

இச்செய்யுளும்மையிலினைப்பயனிம்மையிலுண்டுமென்பது கூறிற்று. (௰)

நித்தியாநித்தகன்மங்கழற்றிட்டச்சுபத்தைநீக்கா
நித்திலாவிச்சாகன்மஞ்செந்தழலோம்பிச்செய்ய
வேதுதானவேண்டிற்றெல்லாமெய்தலாஞ்சோமயாக
மாதிதானுஞ்சைவீசியமைத்திடவீடதாமே. (௧௧)

(இ - ள்.) நித்தியாநித்தகன்மங்கழற்றிட்டச்சுபத்தைநீக்கா எ-து. அவரவாச்சிரமுறைமையிலே சந்தியாவநுஷ்டானசா வித்திரிசெபமுதலிய பிராமணர்செய்ய வேண்டியவருணத்தாரு ந்தமக்குக்கற்பித்தவிதிவழாமற்செய்யவே நன்மையையெப்பொ ழுதுங்கைவிடார,—நித்திலாவிச்சாகன்மஞ்செந்தழலோம்பிச்செ ய்யவேதுதான்வேண்டிற்றெல்லாமெய்தலாம் எ-து. குற்றமி ல்லாதவிச்சாகன்மமாகிய வைசுவதேவபலிகாணுகிகளும், தக்ஷி ணாக்கி, காருகபத்தியம், ஆகவனீயமுதலியவக்கினிகளுஞ்செய்ய தான்விரும்பியதியா தவையெல்லாமெய்தலாம்,—சோமயாகமா திதானுஞ்சைவீசியமைத்திடவீடதாமே. எ-து. சோமயாகமுதலிய யாகங்களைச்செய்யுமிடத்து அத்தத்தைமிகவுஞ் செலவழித்துச் செய்ய வீட்டின்பமுண்டாகும். எ-து.

இச்செய்யுள் நித்தியநைமித்தியங்களாகிய கன்மங்களாலே போகமோக்ஷம்லபிக்குமென்பது கூறிற்று. (௧௧)

கருதிபகன்மஞானமிரண்டுங்காலாகக்கொண்டு
மருவிடலாகும்வீடுமதிதனைமதித்துச்செய்தி
யொருவிடிற்பதிதருகும்பதிதனைக்கதியினுய்க்கத்
தருவதோர்நெறிதானில்லையென்னவுஞ்சாற்றினனே. ()

(இ-ள்) கருதிபகன்மஞானமிரண்டுங் காலாகக்கொண்டு மருவிடலாகும் வீடு எ-து சூத்திரவிதிகளாலேகருதப்பட்ட கன்மமும் வேதஞ்சுயம்புவென்றறியுமதேயறிவென்னுஞானமுமிரண்டையுமிடமாகக்கொண்டு வீட்டினைப்பற்றைப்பொருந்தலாகும்,—மதிதனைமதித்துச்செய்தியொருவிடிற்பதிதருகும். எ-து வேதஞ்சுயம்புவென்றறிஞானமெய்யமமையுமென்றுவெகுமதித்துக் கன்மத்தைச்செய்கைவிடிற் கன்மசண்டாளருகும்,—பதிதனைக்கதியினுய்க்கத் தருவதோர்நெறிதானில்லையென்னவுஞ்சாற்றினனே. எ-து அக்கன்மசண்டாளனைப் பின்னல்லநெறியிலே யேறவிடுவதற்குண்டாவதோர்வழி வேதத்திலில்லையென்று சொன்னான் எ-று. காலம் வழாமலேயுறுவையிட்டபொருள்

இச்செய்யுள் கன்மங்கூடாமல் ஞானத்தால் மோக்ஷமில்லையாதெனப்துகூறிற்று. இதனுல்ஞானமுங்கன்மமுமிரண்டும் வேண்டுமென்பதுகருத்து. (கஉ)

பசுப்படுத்தியாகம்பண்ணப்புண்ணியமாவதென்று
வசிப்பிஞன்மறைகள்சொன்னவழக்கினுல்வாய்மையாக
நசிப்பிலாமந்திரங்கள்விறலினின்பமாகும்
பசிப்புளாரொருவனுண்ணப்பசியதுதீர்ந்தபண்பே. ()

(இ-ள்.) பசுப்படுத்தியாகம்பண்ணப் புண்ணியமாவதென்று. எ-து. எப்பொழுதும்பசுபந்தனஞ்செய்தியாகங்களைச்செய்வது புண்ணியமாமென்று,— வசிப்பிஞன்மறைகள்சொன்னவ

ஞானமுமாகிய விவற்றால் வேதஞ்சுயம்புவன்றென் றுய்த்துணர்க. காமிகம்அசிதமுதலிய வாகமங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியுடைய தற்புருஷாதிநாலுமுகத்திலு நான்குவேதமுண்டாயினவென்றுகூறுதலால் ஆகமப்பிரமாணத்தினுஞ்சுயம்பு அன்றென்றுணர்க எனக்கூறினரோருரையாசிரியர்.

உரைதந்திடானொருவ னெனிலிந்தவானினிடை
யொலிகொண்டுமேவியுளதாம, புரைதந்ததாமறைகள
பிவெஞ்சமாயொளிர்கை பொருட்டந்ததீபமதுபோல், வ
ரைதந்ததாலிவுரைகபிலனசொலாகுமது மறைகின்றவா
றுமவரவும,விரைவினசொலாயிதனையெதுகொண்டுமே
வுவது விடைகொண்டதாலுறுரையே. (௨)

(இ-ள்.) உரைதந்திடானொருவனெனில. எ-து. வேதந்தானேயுண்டானதன்றி யொருவனசொலலானென்றுநீசொலலின்,—இந்தவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-து. இந்த ஆகாசத்தின்கண்ணேபொருந்தியவோசையைக்கொண்டுண்டானதாகவேண்டும. ஆகையால்,— புரைதந்ததாமறைகள். எ-து. வேதங்களுஞ் சொலலுமபொருளுமவிளங்காமற் குற்றத்தையுடைத்தாம்,— அபிவெஞ்சமாயொளிர்கைபொருட்டந்ததீபமதுபோல். எ-து. அற்றன்று, வேதஞ்சப்தத்தையும் விளக்குவிக்குந் தானேநின்றுவிளங்குகை பொருளைக்காட்டிநிற்கும்விளக்குத்தானேநின்றுபிரகாசித்தாற்போலவென்றுகூறின,—வரைதந்ததாலிவுரைகபிலன்சொலாகும. எ-து. வேதத்தின்பெருமையில்லையாயோ ரெல்லைக்குள்ளகப்பட்டதாம் ஆகவே நீயுவமைகூறல் அறிவில்லாதவிடையன்சொல்லுஞ்சொல்லாம்,—அதுமறைகின்றவாறும்வரவும். எ-து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந் தோன்றுமுறைமையும்இங்ஙனமென்று,—விரைவின்சொலாய்,

எ-து. வேத மாதியென்பதற்கு வேறுபிரமாணமில்லை, உண்டா
யினீசொல்லிக்காணிவ்விடத்து,— மாதங்கபாரதமுநோக்கண்ட
தாகும். எ-து. மிகவும்பெருமையையுடைய மகாபாரதம பிரமா
ணமென்றுநீசொல்லி னதுவும்வியாசராலேசொல்லப்பட்டு வே
தத்திற்கொப்பா யைந்தாம்வேதமென்று வழங்கப்படுவதாம்,—அ
துபோல். எ-து. அந்தமகாபாரதமபோல,—ஓதுஞ்சொலாயவரு
லானும். எ-து. ஒதருத்தனுலேசொலலுஞ்சொல்லாய வருதலா
னும்,—கடாதிபடமோவந்திடாவொருவரால். எ-து மணபாவை
யுங்கிழிப்பாவையுஞ்செய்வாரொருவரினறிவந்துதோன்றுமையா
னும்,—தந்ததாம். எ-து அவ்வேதமுமொருவனாலேசொல்லப
பட்டதேயாம்.—மறைகளாயவந்தவாய்மொழியும் வேறிந்துசே
கரனதே. எ - து. வேதமொருவனாசொன்றுனென்றுசொல்லப
பட்டு இரகசியங்களாய்வருகிற சத்தியவசநமுஞ் சந்திரசேகர
னிடத்ததே. எ-று. எனவேபரமேஸ்வரனே வேதமருளிச்செ
ய்தானென்பதாயிற்று. அதனாலுமென்னுமும்மை தொக்குநின்ற
து ஏகாரம் தேற்றம். கடாதிஎனவே மணபாவைமுதலியனவற
றை. படாதி எனவே கிழியிடத்தெழுதாகிய பாவைமுதலியன
வற்றை. (ஞானம) மகாபாரதமபோல வேதமொருவன்சொல
லப்படுகையாலும ஒருவனாலேநவேண்டுகையாலுங் கடபடாதிக
ளையொருவனியற்றப்படுகையாலுஞ் சுயம்புவல்லவென்க. (க)

ஓதுஞ்சொலாய்வருதலானும. எ-கு இந்தவேதமுந்தந்த
தாலோஷ்ட புடவியாபாரத்தாற சொல்லுகின்ற பதவாக்கிய
ங்களாய் வருதலானும். எ-ம. சுயம்புவாகியபரமசிவனாற் சொ
லலப்பட்டவேதத்தைச சுயம்புவென்றது ஆகுபெயர். இப்பொ
ருளறியாது வேதத்தைச சுயம்புவெனமயங்கிக் கூறினனென்க.
ஓதுஞ்சொலாய் வருதலானும் என்பதனாற் பிரத்தியக்ஷப்பிரமா
ணமும், பாரதமுநோக்கண்டதாகும என்பதனால் அநுமானப்பிர

மாணமுமாகிய விவற்றால் வேதஞ்சுயம்புவன்றென் றய்த்து ளாக. காமிகம்அசிதமுதலிய வாகமங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியு டைய தற்புருஷாதிநாலுமுகத்தினு நான்குவேதமுண்டாயின வென றுகூறுதலால் ஆகமபிரமாணத்தினுஞ்சுயமபு அன்றெ ன றுணாக எனககூறின ரோருரையாசிரியா.

உரைதந்திடானெருவ னெனினிந்தவானினிடை யொலிகொண்டுமேவியுளதாம, புரைதந்ததாமறைகள பிவெஞ்சமாயொளிாகை பொருடந்ததீபமதுபோல், வ ரைதநததாவிவுாைகபிலனசொலாகுமது மறைகினறவா றுமவரவும,விாைவினசொலாயிதனையெதுகொண்டுமே வுவது விடைகொண்டதா லுனுரையே. (உ)

(இ-ள்.) உரைதந்திடாநெருவனெனில. எ-து. வேதந்தா னேயுண்டானதன்றி யொருவனசொலலானென்றுநீசொலலி ன்,—இநதவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-து. இநத ஆகாசத்தின்கணணேபொருநதியவோசையைக்கொண டு ணடானதாகவேணடும. ஆகையால்,— புரைதந்ததாமறைகள. எ-து. வேதஙகளுஞ் சொலலுமபொருளுமவிளஙகாமற் குறறத தையுடைததாம்,— அபிவெஞ்சமாயொளிாகைபொருடந்ததீபம துபோல். எ-து. அறறன்று, வேதஞ்சயததையும் விளககுவி கதுத தானேநின்றுவிளஙகுகை பொருளைககாட்டிநிற்கும்விள ககுத் தானேநின்றுபிரகாசித்தாற்போலவென றுகூறின,—வரை தந்ததாவிவுரைகபிலன்சொலாகும. எ-து. வேதத்தின்பெருமை யில்லையாயோ ரெல்லைகளுள்ளகப்பட்டதாம் ஆகவே நீயுவமை கூறல் அறிவில்லாதவிடையன்சொல்லுஞ்சொல்லாம்,—அதும றைகின்றவாறும்வரவும. எ - து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந் தோன்றுமுறைமையும்இங்ஙனமெனறு,—விரைவின்சொலாய்,

எ-து வினாவிலேசொல்லுவாயாக,—இதனையெதுகொண்டுமே வுவது. எ-ற. வேதமுன்னருவாய்ப் பின்னுருவாய்த்தோன்றிச சொல்லும்பொருளுமவிளங்கசசொல்லுமென்று நீசொல்லுகின் றவிதனை யாதுபிரமாணஙகொணடுபொருந்துவது,—விடைகொ ணடதாலுனனையே. எ-து ஆதலால, நீசொல்லுகின்றசொல ப யனற்றுப்போனதாம். எ-று. புனை குற்றம். அபிவெஞ்சம் வ டமொழிப்பெயா, அது அபிவியஞ்சகம். அதற்குப்பொருள் பொ ருளைவிளக்கித் தானும்விளங்கிநிறபது ஆதலால் விளக்கிற்குடை மையாயிற்று. வினாவிறசொல்லாயென்பது வினாவின்சொலா யெனமெலிந்துநின்றது. (ஞானம்.) வனாதந்ததாலுனனா எ-து விளக்குபபோலென்பையாகி லோரிடத்துணடுமாயில்லையுமாயெ ல்லைகளுடையவா யவ்வுனாபின்னுகியசாஙகியன்மதம்போல வச றகாரியவா தமதமாகவேணடும (உ)

இந்தவானினிடையொலிகொணடு மேவியுளதாம் எ-கு இந்தவாகாசத்தினிடத் தந்தவேதமெழுத்திலலாத வோசையா யொலிததுககொணடு பொருந்தியுள்ளதாக வேண்டும். எ-ம். வ னாதந்ததாலுனனா. எ - கு. தள்ளப்பட்டதாகு முன்னுடைய வாாத்தை. எ-ம. கபிலனசொலாகுமது எ-கு. வேதந்தானேநி ன்று விளககுமெனபது கபிலனுகிய சாஙகியன்சொல்லுமதமா ம அதுஉனக்குக்கூடாது, கூடுமாயின். எ-ம் மறைகின்றவாறு ம்வரவும் வினாவின்சொலாய். எ-கு. அவனைப்போல நாசமா குமுறைமைய முற்பத்தியாகுமுறைமையுமுண்டென்று கடிதி ற்சொல்லாய், சொலலிற்சுயம்புவென்பதுகூடாது. எ-ம். கூறி னரோருனாயாசிரியர்.

உருவின்கணேமருவிவரிசின்றுதேனையுனா யுள து கஙகனுாலின்மறையுந், தருகின்றநாதரவரிவொன்றுநாமம

து தாவந்திடாமையதனால், வருமென்றுநேடியெனில்வ ளாகினறதீபதனில் வருகினறவாடைபலவா, லொருதந் துபாயனவனிவனெனறபோதிலிவை யுளதெனறுநீடிய வையே. (௫)

(இ-ள்.) உருவின்கணேமருவிவரில். எ-து வேதமானதியா தோருருவைப்பறறி மனததிடததாயப்பிரகாசிகருமென்றுநீசொல்லில,—இன்றுதேளையுளையுளதுங்கணூலின்மறையும். எ-து. ளவுருவைன்இபபறறிவருமென்னு நியமமில்லாதபடியாலே யிப்பொழுது தேளையிடததுணைடாகியசததததிலு மூங்கணூலாகிய வேதமுணடாகபபடும;—தருகினறநாதரவரிவரென்றுநாமமது தரவநதிடாமையதனுல் வருமென்றுநேடியெனில. எ-து. வேதத்தையுண்டாககியவ னின்னுனென்று பேர்குறித்து வேதஞ் சொல்லாதாகையாற் ருனேதன்ீனயதிகரிக்கத்தக்க வுருவைத் தேடி யஃதிடமாகத்தோன்றுமென்றுநீசொல்லில்,—வளர்கின் றதீபதனில் வருகின்றவாடைபலவால. எ-து. பலவளங்களும் வளாகின்ற தீவின்கணணின்று வருகின்றபுடைவை பலபேதங் களையுடைதது. ஆகையால்,— ஒருதந்துபாயனவனிவனென்ற போதிலிவையுளதென்றுநீடியவையே. எ-து. பலபேதப்பட்ட புடைவைகளைககணடபொழுதே தந்துபாயனெனறுசொல்லப் பட்டவனலே யிப்புடைவையுணடானதென் றறிந்தாற்போல வேதமுஞ் சத்தாத்தமாகையால ஒருவனலேசெய்யப்பட்ட தென்றறிவாயாக. எ-று. ஏகாரம் வினு. ஆல் அசை. உருவின்க ணேமருவிவரிலின்றுதோனுமா. எனப்பாடமாயின் உருக்களா லேயுள்ளாாகளிடஙகளிலேநின்று பொருந்திவருமென்னிற் சுக தனுளைபோல அநவத்தைப்பட்டு வேதத்தைத்தருவானெருகர்த் தா வவனிவனென்று சொல்லவில்லாமையும் காலவெல்லைபடா தென்பையாகிற்றயிக்கிரியமென்னு நாமமுமில்லையாம். (௫)

தேரையுரை எ-னை. தேரருரையுளதுங்கணூலின்மறைபு
ம, எனப்பாடமோதி உங்களுடையநூலாகிய வினியவேதமும
புத்தருடைய பிடகநூல்போல அநவஸ்தையாக வுள்ளதாம்.
எ-ம. வருமென்றுநேடியெனில். எ-னை வருமென்று நீடியெ
னில் எனபபாடமோதி எககாலமுரு சுயம்புவாகத்தானே நி
லைபெற்று வருமென்றுசொலலில். எ-ம. ஒருதந்துபாயண.எ-னை.
ஒருதநதுவாயனவன எனப்பாடமோதி செய்தவனொருவனநதத்
திபிடததுள்ளவனும. அதென்போல-துவெனனில்,—இவன்.எ
இயவிடத்துககண்ட வாடைகளை நெயதவனிவனென்றுற்போ
ல.—எனறபோதிலியையுளது. எ-து. நீ சுயமவென்றகாலததி
லேதானே யிந்தவேதஙகளுக கொருவினைமுதலுணடு. ஆதலா
ல்,—என்றுநீடியவையே எ-து. எககாலமுமவேதஙகள சுயம
புவாகநிலைபெற்றனவோ,சுயமபுவலல. எ-ம். கூறினர்ஞானப்பி
ரகாசரு மற்றேருளாயாசிரியரும நீடியவையேஎன்ற ஏகார
மெதிாமறை "அங்கியதிவிறகௌசிகாதிவிதமாக்கினரை, யுன்னு
வர்சாமாநியததை யோாந்து" "சிறுமைபாஙகணடே செய்தானு
ணடெனரெணுவா, ஞானமபரணியறறுநாடு" என்பதுமறிக எ
ன்றுர் ஞானபபிரகாசா

**மறைகின் றுநாலுதிசையவரொன் றதாகவரு முனா
தந்தவாய்மையதனு, னிறைவென றுநீடுமெனில்வனையுங்
கடாதிபல சொலவொன்றிநீடியுளதாக, குறைவின றிநா
டுமொழியவைசென றுகூடுவதோா குணமுண்டதாகும
லாதா, னுறைகின்றமாலைதனிலுளதென்றதாகுமெனினு
ணாவின்றதாழியொலியே.** (சு)

(இ-ள்.) மறைநின்றுநாலுதிசையவரொன்றதாகவருமுனா
தந்தவாய்மையதனுனிறைவென்று நீடுமெனில். எ-து. இதனை

(நாலுதிசையவரொன்றதாகவுரைதந்துவரும் வாய்மையதனுலே மறைநின்றுநிறைவென்றுநீடும்) எனமாறுக. நான்குதிக்கிலும் பாஷைபேதிக்கபபட்டவு திபேதங்களு மறறொருநூல்போலா காம லொருமைபபடவோதிவருமுரைமையாலே வேதமாகிய நிறைவையுடையதாய் நிலைபெறுமென்றுகூறின்,—வனைய கடாதிபலசொலவொன்றிநீடியுளதாய குறைவின்றிநாடுமொ ழியவைசென்று கூடுவதோ குணமுண்டதாகும். எ-து. குலா லனுலுணடாக்கப்படுங்கடாதிகள் பலபேதம்பொருந்தி யாகியி லேயுள்ளதாகிறதுபோலக, குற்றமின்றியறியப்படுஞ் சொல்லு ம்பொருளுங்கூடுமெபடி கருக கூட்டுவதோராகத்தாவுண்டாகவே ணடும். அறறன்று,—மலாதானுரைறநின்றமாலைதனி லுளதென் றதாகுமெனின். எ-து. மாலையினுறையும் பூவுமணமு மந்தமாலை யினிடத்திலுள்ளதலலவாய முன்பேயுண்டா யதனைப்பின்பு மாலையாககூட்டினுற்போலச் சததமுமர்த்தமுமுன்பேயுள்ள தாய்ப் பின்புமூர்த்திகளாலே கூட்டப்பட்டதென்றுகூறின்,— உணாவின்றுதாழியொலியே எ-து. அமமூர்த்திகள் சத்தத்தை யறிந்து கூட்டப்பட்டாாகளலலவாகி லுன்வேதங்களைதலையு றறதாழியிறுசைக்கொக்கும. எ-று. எனவேவேதஞ்சத்தார்த்த மாகையாற், சத்தந் தந்ததாலோஷ்டத்தாலே யுணடாகவேண்டு மாகையால அவ்வேதஞ்சுயம்புவலலவென்பதுகருத்து.

வேதமென்னுஞ்செய்யுணமுதலிசசெய்யுட்காறும் வேதஞ் சுயம்புவென்பதனைமறுத்துககூறிறறு. (ஞானம்.) உணர்வின்ற தாழியொலி எ-கு. சமுத்திரசத்தமபோலத்தானேயுள்ளதாமென் னிலதற்கறிவிலலைகாண் எனப்பாடமோதுவாருமுளர். அதன்க ணொலிவாய்வுகாரணமாகவெழுமென்க. அந்தவாயுவும் ஜடமல் லவோவெனில், அந்தவாயுவுமொருகடவுளாற்சேட்டைப்படுமெ ன்க.   (௬)

"சுயம்புவெனவேதத்தைச் சாற்றினைநீதன்னைச், சுயம்புவெனுமோவேதந்தான்." "வெவ்வேறுவேதமவ ரவருள்ளேவிளங்கு, மவ்வேறநாதியென்கையாம்." "சுட்டினைததானேகபிலன் சாங்கியத்தையாநூலு, மொடடிவிளங்கும் பலருள்ளும்" "அநாதியலவேகபிலன ருணறைநதநூலு, மநாதியநாதியலவேதமுமெனனுய்" "காரிகையுமின்றிக் கருவுருவுணடேல்வேத, வாரியமுமேதுவின்றியாம்." "அஙகங்குளளாருணின் றவ்வவாதம் புத்திரர்பாற், றஙகிநிற்கும்வேதந்தழைதது." "என்னிலவரவாதமாக்கையெலாந்தன்மிகா, னுன்னிடிலவேதந்தருமோ" அழியும்பொழுது தருமிதரும மழியுமவையெஙஙனநித்தம் "செவிக்குவிடயஞ்சிதையுங்கான வேதம், புவிப்புகல்வா சொறபதத்தைப்போன்று." "தோற்றநிலையீறுணமை யாலேசுயம்புவலத், தோற்றிவிததானுணடென்றுசூழ்" "அகருவித்து விந்துவிற்சொன் ஞன்குமவைநோக்குவித்துப், போக்குவிக்குஙகாண் மெய்ப்பொருள்." என்னுந்திருவாக்குகளால் வேதஞ்சுயம்புவன்றெனவறிக. வடிவின்றியருவமாயிருக்கிற வுமதுகாததாவானவ ரெப்படிவேதஞ்சொனனுரெனனில் "ஆகைகையியக்குமரு, வா யருவமல, ஞக்குமுடலுரையன்டம" என்பதனைறிக என்றூர்ஞானப்பிரகாசர்.

உடனின்றுநாமுணருமதுகண்ட வாறெருருவ னுலகங்களேயுருவமா, யிடைநின்றுமாமறைகளவையன்று வாயமொழிய விவைகொணடுலோகநெறியின், கடனின்றுவாழுமதுகருதும்பினுனைவழி கருமஞ்செய்காசினியுளோர், திடமென்றுசீரசனுைாதஙகுமோலைதிரு முகமென்றுகூடுசெயலே. (௫)

(இ-ள்.) உடனின்றுநாமுணருமதுகண்டவாறொருவனுல கங்களையுருவமாயிடைநின்று. எ-து. சரீரத்தினின்றுநாமுணரு மதுகண்டபடியாலே யொப்பற்றவனொருவனென்றுசொல்லப் பட்டகாத்தாவானவன் பிரபஞ்சமேதிருமேனியாய்ப் பிரபஞ்ச த்திடையிலேயெழுந்தருளிநின்று,— மாமறைகளவையன்றுவா ய்மொழிய. எ-து. மிகுதியுடையவேதங்களை யநாதியிலேயரு ளிச்செய்ய,— இவைகொண்டுலோகநெறியின்கடனின்றுவாழு மதுகருதும். எ-து. அவ்வநாதியைக்கொண்டு பிரபஞ்சமானது ம்வேதமுறையிலேநின்று வாழுமதனைக்கருதி யநாதியென்றுஞ் சுயம்புவென்றுஞ்சொலலாநிற்கும் அஃதென்போலவென்னி ன்,—பின்னேவழிகருமஞ்செய்காசினியுளோர் திடமென்றுசிரா சனுரைதங்குமோலைதிருமுகமென்றருகுசெயலே. எ-து. மண்ட லநாயகனாகியவரசன் றனதாக்கினைவழியிலேநிற்கும் பிரபஞ்சத் தினுள்ளோர்கள் அவ்வரசனுரைபொருந்தியவோலைவர வதனைத் திருமுகமென்று மங்கலமரபினாற்கூறித் தலையிற்றரித் தவ்வரச னைப்போலச்சிறப்புச்செய்கைபோலவழங்குங்கிரமங்காண். எ-று.

சுவயம்புவாலேகூறப்பட்ட வேதத்தையுஞ் சுவயம்புவெ ன்றுகொண்டமுறைமையு மதனையுலகங்கொண்ட முறைமையு ங்கூறிற்று. (ஞானம்.) மாகனாற்சொல்லப்பட்டது மாகமானாற் பாலவும்,ே தொல்காப்பியனாற் சொல்லப்பட்டது தொல்காட் பியமானாற்போலவும் பிறவாற்றானுங்கொள்க. (ரு)

முடிவின்றிவேதியர்கண்முதல்வந்தமூவாகளுமொ ழியுஞ்சொலாரியமெனிற், கடிவின்றியேகணிதரவர்கண் டவாறதுவென்வடகண்டசாதிகடியா,தொடிவின்றியோ துவதெனுரைதங்குவேதமொழி யுளதெனறுகூறுமவா தா, மடியின்றுதானெனுமதறிவின்றியினுமவ் ரிலையெ ன்றவாதரவதே. (சு)

(இ-ள்.) முடிவின்றிவேதியர்கள் முதல்வந்த மூவர்களு மொழியுஞ்சொலாரியமெனில். எ-து. ஆரியமாகியவேதமே கே டில்லாத பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரென்னு மூன்றுசாதியுமோ கூ றுஞ்சொல்லென்று நீசொல்லின்,—கடிவின்றியே கணிதரவாக ணடவாறதுவென. எ-து. எனையவருணத்துள்ளாராய்ச் சோதி டஞ்சொலலுமவர்கள வேதத்துக்கங்கமாகிய சாத்திரத்தையோ தாமலறியுமபடி யெஙஙனம் அஃதன்றியும,—வடகணடசாதி கடியா தொடிவின்றியோதுவதென். எ-து. இந்தத்தீவின் வட கூறறினுள்ளார மற்றவருணத்தார வேதத்தையோதத் தக்கா ரென்று நீக்கப்படாம லெல்லாராலுமோதப்படுவானேன. ஆத லானீக்கப்படாதாயிற்று,—உரைதங்குவேதமொழி யுளதென்று கூறுமவர்தாம். எ-து. எல்லாசொல்லுந் தன்னிடத்திலேயு டைத்தானவேதஞ் சத்தமாகவுள்ளதென்று கூறுமவர்தாமும்,— அடியின்றுதானெனுமது எ-து வேதத்துக்கடியில்லையென்று சொல்லுமது,— அறிவின்றியீனுமவ ரிலையென்றவாதரவதே எ-து. அறிவிலாதவாய வேதத்தையொருத்தருண்டாக்கினாரில்லை யென்றுசொலலு மாசைக்கொக்கும். எ-று. கடிவின்றி நீக்கமின் றி. ஒடிவின்றி தவிர்தலின்றி. ஈனுமவர் உண்டாக்குமவர்.

இச்செய்யுள் வேதமெல்லாரு மோதவொண்ணுதெனபத னையு மதறகுப் பாதமிலலையென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. மு டிவின்றிவேதியாகள அளவறநதபிராமணாகள. முதல்வந்தமூ வாகளும் பழையபிரமவிட்டுணு ருத்திராகளும். கடிகின்றியே கணிதரவர்கணடவாறதுவென் கடியாதுகணிதநூல்களு மொ ருவர் சொலலாமலவந்ததாம். வடகணடசாதிகடியா வடபூமி யிலுள்ளாருங குறைபடாமல வேதஞ்சுயம்புவென்றே சொல் லாநின்றாகள். ஈனுமவரிலையென்றல் தாயின்றியிலே பிள்ளைபி றககும் வசனத்துக்சொக்குமென்றலுமாம். (சு)

"காரிகையுமின்றிக கருவுருவுணடேல்வேத, வாரியமுமோ துவின்றியாம்." எ-னை காரியமின்றி வேதமுணடாகாதென்ப சறகுணாக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

அறிகினறபானமையவயவகின்றதாகிலணு வழியு மகடாதியெனவே, செறிகின்றவாறதிலையெனினவந்து சேருமது திடமன்றுகூட வொருவன், குறிகொண்டுகாரி னமுளைவருகினறுபீசமனை குலையொனறிவேணிலழியு, முறுகின்றகாலமனைவயுடனினறுபோயழியுமூலமென்று நீடியிலதே. (எ)

(இ-ள்.) அறிகின்றபான்மை யவயவகின்றதாகி லணுவழி யகடாதியெனவே. எ-து. (அணுவவயவ மறிகின்றபான்மை கின்றதாகிற கடாதியெனவேபழியும்) எனமாறுக. அனமாவா னது பேதப்படடுச சரீரவவயவத்தைத்தானறியும் பகுதியிலே கூடிநின்றதாயி னழியுந்தகுதியையுடைய சரீரகதிபோல வான மாவுமழிந்துபோம்,—செறிகினறவாறதிலையெனின் வந்துசேரு மது. எ-து ஆன்மாவந்த சரீரவயவந்தைச்சேராது சரீரவவ யவந்தானேசென் றான்மாவைசசேருமென்றுகூறின்,— திடம ன்றுகூட வொருவன்குறிகொணடு எ-து. சரீரவவயவந்தானே யானமாவை கூடு நிலைமையுடைததன்று. காத்தாவொருவன் குறிகோளாககூட்டுகையாலே யான்மாவுஞ்சரீரமுங கூடிவரு ம்,—காரின்முளைவருகின்று பீசமனைகொலையொன்றி வேணில ழியும். எ-து. (பீசமனைகாரின்முளைவருகினறு வேணிலகொலை யொன்றியழியும்) எனமாறுக. முளைகளானவை கார்காலததுவி தையினின்று முளைததுவரும் வேனிற்காலத்துத் தகுதிவேறுப ட்டழியும். அஃதென்போலவென்னில்,—உறுகின்றகாலமனை

யுடனின்றுபோயழியு மூலமென்றுநீடியிலதே. எ-து. பிரபஞ்சமானது சிருஷ்டிதிதிசங்காரமென்று கூறப்பட்டமூவகைத் தொழிலுற்றகாலத் துடனேகூடிநதோன்றிநின்று கெடுமாகை யாற் காலத்தோடுங்கூடிவரும பிரபஞ்சமான தெல்லாநாளு நிலைபெற்றையுடையவல்லவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமழியுமென்பதூஉம் அழிவில்லாத வானமா பிரபஞ்சபேதத்திலலலவெனபதூஉங் கூறிற்று. (எ)

"அவயவத்தாற்காரியமே காணனுக்களெல்லா, மவையுமழியுமென்பாய்" சடமவைதாமேதநுவாகமாட்டா, கடமாமோ மணடானேகாண்" "ஆக்குங்காலததமல ஞாலுலகாய்நின்றவைகள, போககுங்காலததழிந்துபோம்" காரினமூளைததுநின்று வி்த்துக்கழிந்துவிடுங, கோரவுருவேனிலுறககூடாது." என்பதுமறிகளன்றூ ஞானப்பிரகாசா.

நிறைவெங்குமாகிலுயிர்நெறிநின்றுபோயவருத லிணைவினறதாமுடலிலே, குறைவினவெறலாமுமுளகுடகநதமாகிலவை விடநின்றவாறுகுறியா, வுறைகின்றமாதவர்களுடனின்றுபோய்வறிதோருடல்கொண்டுமீள்வதுணராய், மறைதந்தவாய்மைதனிணிறைவினதியேயுலகின மலைகினறதாலுனுரையே. (அ)

(இ-ள்.) நிறைவெங்குமாகிலுயிர். எ-து. ஆன்மாவானது பிரபஞ்சமெங்குநிறைந்து நிற்குமாயின்;— நெறிநின்றுபோய்வருதலிணைவின்றதாம். எ-து. ஆனமாவானது நித்தியகன்மமுதலாகிய நெறிகளிலேநின்று அந்தநெறிக்குத்தக்க சுவர்க்காதிஙகளிலேசென்று புண்ணியத்தைப்புசித்துப் புண்ணியகன்மந் தொலைந்தால் மீளவும்வருமென்னும் வேதவாய்மையில்லையாம்.

அற்றன்று,— உடலிலேகுறைவினறெலாமு மூளகுடகந்தமா சில. எ-து (எலாமுமுடலிலே குடகந்தங்குறைவின றுளவாகி ல) எனமாறுக. எல்லாவான்மாககளுஞ சரீரததிலே குடததிற் கட்டின பூமணம்போல நிறைந்துநிற்குமென்று கூறுகின்றுயா யின,—அவைவிடநின றவா றுகுறியா. எ-து அவ்வான்மாக்கள் சரீரஙகெட்டபோது தான்கெடாம லுடலைவிட்டு நிறகிறவழி யைச குறிககொள்ளமாட்டாதாகையால்,— உறைகின்றமாதவ ரக ளுடனின்றுபோயவறிதோ ருடல்கொணடுமீள்வதுணரா ய. எ - து. உடலின்கணுறைதலைசசெய்யு மகாயோகிக ளவ்வு டலைவிட்டுப் பரகாயப்பிரவேசஞ்செயவதுவும் வருமதுவுமறியா ய,—மறைதந்தவாய்மைதனி னிறைவின்றியேயுலகின மலைகி ன்றதாலுனுரையே எ-து. வேதஞ்சொன்ன சததியமான வத்த நதி லுனகருநிறைவில்லையாதலால் நீசொல்லுகின்றசொலலுமு லகத்தின்கண் மாறுபாடுபொருநதிறறு. எ-று. குடகந்தமாகிலெ ன்பதற்குப் போலவென்பதோருவமைசசொல் வருவித்துரைக க. வறிதோருடல் உயிர்போன மற்றோருடலை

-

இசசெயயு ளான்மா வெலலாவற்றினுஞ சரீரததினு நிறைந்து நிற்குமெனபதனை மறுததுககூறிறறு (அ)

"நிறையினுயிரொஙகு நீஙகியுடல்வானத், துறையுமெஙஙன் சொன்னிரயததும" என்பதுமறிக என்றுர ஞானப்பிரகாசர்.

அழிகினறதால்வினைகளாகின்றவாறெனெரு வது மஙகியானபரிசே, லொழிவின்றியோதகமு மறவுண்ண நாம்வினைகளுறுகின்றவாறதெனலாங், கழிகின்றதாலறி வுவினைதநகிடாவினைஞர் கருமங்கணுடியுறுவோர், பழு

தினறியேயுதவுமதுபண்பதாகவருள பரமன்கணுகுமவினையே. (கூ)

(இ-ள்.) அழிகின்றதால் வினைகளாகின்றவாறென். எ-து. இதனை (வினைகளழிகின்றதாலாகின்றவாறென) எனமாறுக. ஒருவன்செய்தகன்மங்க ளிக்காயங்கெடக் கூடக்கெடுமாகையாற் கனமமேலைக்குவந்துளடாம்படி யெங்ஙனம்,— என்வதுமங்ங யானபரிசேல். எ-து வயலுக்கிட்டவைக்கோலுந்தழையுந் தனது தூலமுறைமைகெட்டுச் சூக்குமமுறைமையாகி வீரியங்கிடந்து பயிருக்குநன்மைகொடுக்குமதுபோலச் செய்தகன்மமுமுடலோடுதூலமுறைமைகெட்டு ஆன்மாவோடு சூக்குமமுறைமையாகிப்பொருந்துமென்று நீசொல்லின்,— ஒழிவின்றியேயோதநமுமறவுனைன நாம்வினைகளுறுகின்றவாறதெனலாம் எ-து. நாடோறுநாமுணனுமுணவு செரித்துக் கழிந்தமல மீளவுநமக்குநன்மையைத்தருமென்பார்கூறுங்கூறறெனலாம,— கழிகின்றதாலறிவுவினைதந்திடாது எ-து (வினைகழிகின்றதாலறிவுதந்திடா) எனமாறுக. காயத்தோடுஞ்செய்த வினைகெடுகையாலவ்வினை யான்மாவையறிந்து கூடமாட்டாது. அதுகூடுமபடி,— வினைஞாகருமங்களுடியுறுவோர் பழுதின்றியே யுதவுமதுபண்பதாக எ-து. தொழில்செய்தோர்க்குச் செய்ததொழிலகண்டு தொழில் கொள்வோரவ்வாதொழிற்குத்தக்ககொத்துப பழுதறக்கொடுக்குந் தன்மைபோல,— அருளபரமன்கணுகும்வினையே. எ-து. ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களையறிந் தந்தப்புண்ணிய பாவத்துக் கீடான புசிப்புக்களைக்கொடுத்தருளிப புசிப்பிக்குந் தொழில் பரமேஸ்வரனதாகும். எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமுமான்மாவுந் தானேகூடுமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (கூ)

கன்மங்களைப்பண்ணின வான்மாவுக்கு மந்தக்கன்மங்களை யு மகனமங்கட்குசிதமானபலன்களையு மறியுஞ்சாமாத்தியமி லலையென்பதுமறிக இதற்கு 'செய்தானசெயல்பலமுரு சிந்தி கவல்லனலன், செய்திசகுரு சிந்திக்கைகயில ரு." "செய்தார செயதிப்பலநதைச செயவிப்பார்ப்ப லபலன், செய்விப்பன்செ யதிபபலம" "வேலைதருமோகூலிவேலை விதநசமை சைநத, கூ லிதருவான்போலெக்கோன" எனறுஞ்சிந்தா ககுஞருமறிக ம னறுஞானபபிரகாசா

கருமங்கண்ஞானமதுவுடனின்றலானமருவு கதித் தங்கலாகுமெனின், தருமங்காகமுதலனைத்தங்கமேலறி வு தவிருமபின்வீடுமிணையா, பொருணின்றுதேடிவருப யனுண்டுபோகவினைபுரிகின்றவாறதெனவே, திருநின்ற போகமவளரவிசெனறுமெய்யது செலவுண்டுசூழ்வசெ யலே. (௧0)

(இ-ள்) கருமங்கண்ஞானமது உடனின்றலானமருவு கதி தங்கலாகுமெனின் எ-து கன்மமுதலியகன்மங்களை ஞா னங்கூடிநிற்றலாலே யப்பிலலாமையைப்பொருந்தினவீட்டி னபதத்தைப்பொருந்தலாமென்றுநீகூறின்,—தருமங்காகமுதல. எ-து. கன்மங்கள்செய்யுமிடத்துத் திரவியார்ஜிதமவேணடுகை யாலே யாசைமுதலியனவுண்டாம்,-- அவைதங்கமேலறிவுதவி ரும. எ-து. அவ்வாசைமுதலியவுண்டாகவேயானமாப்பாசஞா னமாய்நிற்கும்;—பினவீடுமிணையா எ-து அந்தப்பாசஞானத் தாலே மோக்ஷமுமடையாது,—பொருணின்றுதேடிவருபயனு ண்டுபோகவினைபுரிகின்றவாறதெனவே எ-து ஒருவன்பொரு ளைததேடி யதனாலுண்டாயபயனை யதிலேநின்றுபுசித் தந்தப்

பொருண்மாளவே மீளவும்பொருட்டேடுதற்குமுயல்கின்றவதனை யொப்ப,—திருநின்றபோகம்வளரவிசென்றுமேவியதுசெலவுண டுசூழ்வசெயலே எ-து (வளரவிசென்றுதிருநின்றபோகமேவிய து செலவுண்டுசூழ்வசெயலே) எனமாறுக வெகுவானவாகுதி செய்கையினாலே யவ்வாகுதிசென்றபுண்ணியத்தால் மிக்கசுவா க்கபோகங்களைப்பொருந்தி யப்புண்ணியந்தொலையுமளவும்புசித துத்தொலைய மீளவும்புண்ணியகன்மஞ்செய்யநினைக்கின்றசெய ல்கானுஞ்செயல். எ-று

இச்செய்யுளா கன்மஞ்செய்யவேஞானங்கூடி மோக்ஷமு ண்டாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று

வேதமென்னுஞ்செய்யுளுமுதல விச்செய்யுட்காறும் பட்டா சாரியன் மதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று (௧௦)

கன்மத்தாலமுத்தியில்லை யென்பதற்கு "புரிந்துமகம்புக குவான் மீண்டும்புரிவா, ளிருந்தனஞ்செய்துளைபாக கொப்பெ ன்" "வினைப்பலங்கொடாமலே வீடென்றிசைத்தாய, வினையி னுக்குமுணர்கொளவோ" "அதுமலமூலமதுநீங்குதலுமான்மா, விதமுறுமின்பம் வீடென்றெண்" "அடக்கிமலமபடுவெ தாரு பிரக்கானந்தங், கொடுப்பனிதமுந்தியெனக்கொள" என்பது மறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

பட்டாசாரியன்மதமறுதலை முற்றிற்று

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௦௨.

பிரபாகரன் மதம்.

அருந்தவனுஞ் சைமினிபண்டாரண நூலாயந்தானுய்த்த
திருந்துமுலகினிற்கொண்டுசெப்பிய நூற்றிறமதனைப
பரிந்துபிரபாகரனபட்டாசானிலவேறுகிப்
புரிந்துரைசெய்நெறியதனைப்புவனிமிசைப்புகன்றிடுவாம்

(இ-ள்) (அருந்தவன — புகன்றிடுவாம) எ-து. அரியதவ னினையுடையவருமாய சைமினியென்னு மகாவிருடி முன்வேத மலையாராய்ந்து ... தான்சொல்லுகின்ற யதிகருப் பொருந்தத்தக்கவரம்பு வேதநதிலேநின்றெடுத்துக் கொண்டுசொல்லப்பட்ட டயனதாசூத்திரமுறைமையினைப்பொரு ந்திப் பிரபாகரனை பட்டாசாரியனாற்சொல்லப்பட்ட பாட்டதி னெறியிலேவேறுபட்டுச்சொன்னவழியதனை யெ டுத்தியானுமப்புவியின்கண்ணே சொல்லாநின்றேன். எ-று.

பிரபாகரன்மதமுன்னாந்தூலெடுத்துக்கொண்டாரதனுளி சைசெய்யப் பிரபாகரனென ... கூறுகின்றேனென்றுகூ றுறு　　(க)

அருஞ்செயலினபாவத்தே யபூர்வமெனுமது தோன்றித்
தருஞ்செயனின்றழியின்பின் பலிப்பிப்பதாகுமது
வருஞ்செயலொன்றின்றியே மண்சிலைபோலாமுத்தித்
தருஞ்செயலீதெனவுணர்ந்து தாரணிமேலவன்சாற்றும்

(இ-ள.) அருஞ்செயலினபாவத்தே யபூர்வமெனுமதுதோ ன்றி. எ-து. அரிதாகச்செய்யுங்கன்மத்தையொழிந்தவிடத்திலே யபூர்வமென்பதொன்றுண்டாய்,— தருஞ்செய னின்றழிய எ-து. (செயற்றருநின்றழியில்) என மாறுக அந்தக்கன்ம ங்கேயறிவுகூடிநின்று தொழிற்பட்டுக்கன்மமுடிந்தபொழுது,—

பினபலிப்பிப்பதாகுமது. எ-து. பின்புதானின்று பிரயோஜனப் படுப்பிப்பதாம்,—வருஞ்செயலொன்றின்றியே. எ-து. அவ்வற்று வுங்கண்மமுங்கூடிவருந்தொழிலொனறுமின்றியே,— மணசிலே போலாமுத்தித்தருஞ்செயல. எ-து. (முத்தித்தருஞ்செயலமணசிலேபோலாம) எனமாறுக. வீடடுநெறியைத்தருகிறசெய்தியாவது மணபோலவுங கல்லுப்போலவு மறிவுந்தொழிலுமறறிருத்தலாம்,—ஈதெனவுணாந்துதாரணிமேலவன்சாற்றும்.எ-து. மணபோலவுங்கல்லுப்போலவுமறிவுஞ்செயலுமறறிருப்பதே முத்தியென வறிந்து பூமியின்கணணேயித்தன்மைத்தென்று பிரபாகரன்சொலவான். எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டும் பிரபாகரனெறிகூற்றறு. அபூருவமென்றொருகுருசொரூபம. அருஞ்செயல். எ-து. செய்தற்கரியசோதிஷ்டோமமுதலியவற்றை. (உ)

பிரபாகரன்மதமுற்றிற்று
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ0௩

பிரபாகரன்மதமறுத்லே.

வேறுபலந்தருவதுதான்வினையெனறுவேதங்கள்
கூறவோரபூர்வந்தான்கொடுக்குமெனக்கொண்டவுனை
மாறுதருமறையோடுமுன்பின்றிவந்ததாற
றேறியவிண்பூமுடிமேறசேர்ந்துமணந்திகழ்ந்ததுவாம்.

இ-ள்.) வேறுபலந்தருவதுதான் வினையென்றுவேதங்கள் கூற. எ - து. முன் ஜனநதத்திற்செய்தவிருவினையு மிந்தஜனநத்திலே பலபேதப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களைகொடுக்குமென்று உன் வேதங்கள்சொல்லாநிற்கவும்,—ஓரபூர்வந்தான் கொடுக்குமென

கொண்டவுரை. எ - து. முன்ஜநநத்திற்செய்தவினைக் கிந்தஜ நநத்திலேபலத்தைககொடுப்ப தபூர்வமென்பதொன்றென்று பி ரபாகரா நீமெய்யாகக்கொண்டுசொல்லப்பட்டசாததிரம்,— மா றுதருமறையோடு எ-து. வேதத்தோடுமறுதலைப்படும்;—முன்பி ன்றிவநததால். எ-து. செய்தகன்மத்தினுடையபல மநாதியிலி லலையாய்ப் பின்பபூாவமென்பதொன நின்றுலேவந்ததாயின்,— தேறியவிண்பூமும்மேற்சோந்துமணந்திகழுந்ததுவாம். எ-து. வா ட்டமில்லாதகுளிாந்தஆகாயப்பூவுககு முன்புமணமில்லாமற் ற லையிலேசோந்தபின்புமணமுணடானதென்றுசொல்லுந்தன்மை சகொக்கும். எ-று.

பிரபாகரன்மததததை மறுப்பானெடுத்துககொணடா ரதனு ளிச்செயயு ளபூாவமெனபதனைமறுத்துககூறிற்று. (க)

"முன்பிலாவொன்றுமுளைப்பதபூாவமெனி, லென்படநதா ன்மனனுதியாதிண்டு." என்பது அபூாவததாலுண்டாகாதென் பதற்கறிகஎன்ரு ஞானப்பிரகாசர

ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகைவீடென்கை
யூனமபின்னுணர்விழுந்தோாககுளதாகுமுயர்முத்தி
தானிஙகுசசிவப்பொழியததழனிற்குமாறில்லை
ஞானங்கெட்டுயிாநிற்குமெனுமுறைதானண்ணுதால். உ.

(இ-ள.) ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகை வீடென்கையூ னம். எ - து. பரமாநநதமேவீடெனறு வேதஙகள்சொலலவு ஞயானமாவினதறிவுகெட்டு மண்போலவுங்கல்லுப்போலவு மா கையால் வீட்டின்பமென்றுகூறியதுகுற்றமுடைத்து. அப்படி யறிவுகெட்டவான்மா முத்தியடைவனுயின,—பின்னுணர்விழுந் தோர்க்குளதாகுமுயர்முத்தி. எ-து. மூர்ச்சைவந்தறிவுகெட்டவ

1 களுககும் மிககவீட்டின்பமுணடாகவேணடும். அஃதன்றியும். —தாணிஙகுசசிவப்பொழியத்தழனிறகுமாறில்லே. எ-து. இவவி டத்து நெருப்பானது தன்சொரூபமாகிய சிவப்புககெட்டாற ருனுங்கூடக்கெடுதலனறியநெருப்புநிற்குமவழியில்லையாம் அ துபோல:— ஞானஙகெட்டுயிரிநிறகுமெனுமுணாதா னன்றுதா ல் எ-து. ஆன்மாவானது தன்சொரூபமாகியவறிவுகெட்டாற ரு னுஙகூடகெடுதலன்றி யான்மாவினை றுவீட்டின்பத்தை யநுபவி ககுமென்றுசொல்லுஞ்சொற்பொருந்தாது. ஆகையாலறிவுகெ ட்டுக கல்லுப்போலவுமணபோலவுமாய் முததியடையுமென்னு மதுகுறறமுடைத்து. எ-று உணர்விழந்தோா மூாசசித்தோா, உணாவிழந்தோாகரும் என உமமைவிரிகக. ஊனமென்பதனை கடையிலுஙகூட்டுக.

இசசெய்யு ளான்மாவறிவுகெட்டு முததியடையுமென்பத னை மறுததுக்கூறிற்று.

இச்செய்யுளிரணடுமபிரபாகான்மததகதைமறுததுககூறிறறு.

"வனசிலையுமனைறுமென வாய்பபதுவேமுத்திபெனி, லெ னகருவுமுததியெனுயினகு" "முததிபராநநதாது பூதியெனநூன் மொழியுங, கொததைமுத்திகாணுனதுகோள்" என்பதுமறிக வென்றாஞானப்பிரகாசர். இதன்பின்னா ஸ்மாாத்தமதம், சேசுர மீமாஙசிசமதம், சோதிடமதம், காலேசுரவாதம் என்னுநான் குமதமுமவற்றின மறுதலேயும் ஞானவாணவிளககத்திற்காணக வென்றாமற்றெ ருளையாசிரியா.

பிரபாகரன் மதமறுதலே முற்றிறறு.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ0கூ.

சத்தப்பிரமவாதிமதம்.

உரையானதுமையலினுலகாம
புரையோருணருமபொருள்பொயயிதனை
விரையாதுணருமமதுவீடெனவே
வரையாதுரைவாதிவகுததனனே. (க)

(இ-ள்.) உரையானதா மையலினுலகாம். எ-து. சதத மானது மயககத்தினலே பிரபஞசமென்பதாம்,— புரையோரு ணரும்பொருளபொய். எ-து. அறியாதா ரத்தமுஞ சதததுக்கு ணடென்றுவிசாரிப்பது மெயயலலவாம்,—இதனைவிரையாதுண ரும்மதுவீடெனவே எ-து சததமேபிரமமாவது, அததமில்லை யென்றறிவுமறிவே வீட்டின்பமாவதென்றே,— வரையாதுரை வாதிவகுததனனே. எ-து சததப்பிரமவாதி பிரபஞ்சபேதத் தையெல்லைப்படவறியாது சத்தமேயுள்ளதெனறுவகுத்துச்சொ ன்ஞன். எ-று.

சததபபிரமவாதிமதங்கூறுவானெடுத்துககொண்டா ரதனு ளிசசெய்யுள் சததமேபிரபஞசமாகவுள்ளது அததமில்லையென் பதனையு, மநதசச ததமேபிரமமெனபதனையுஙகூறிற்று. (க)

உரையானதுமையலினுலகாம். எ-து. சத்தமாகிய பி ரமமானது மாயையொடுகூடிககொணடு தநுகரணபுவனசொரூ பமான பிரபஞ்சமாம். மாயைக் குமையல் என்ற துபசாரவழக்க த எ-ம். சொல்லுக்குப் பொருளுணடென்பதுபொய் எல்லாஞ் சொல்லென்பதுமெய் எனறவனுட்கோளாம் என்றுரோருரை யாசிரியா.

பரிணமம்விவர்த்தகமாயமதிற
றருமாமூலகுள்ளதுசத்தமதே

பொருளாவதுசொன்னலமல்லவெனின்
மருவாதுபொருட்டிறமற்றிலையே. (உ)

(இ-ள்.) பரிணாமம்விவர்த்தநமாயம். எ-து. சத்தத்தாலேபரிணமித்து மிகவுமுண்டாதலேமயக்கமாவது,—அதிற்றருமாமூலரு. எ-து. அந்தமயக்கமே யுலகத்தையுண்டாக்கப்படுவதுமாகையால,— உள்ளதுசத்தமதே. எ-து. உள்ளதாகக்காணப்பட்டது சத்தமொன்றுமே,—பொருளாவதுசொன்னலம். எ-து. சத்தத்துககத்தமென்றுசொல்லப்பட்ட துச்சத்ததநினன்மையேயாகும —அல்லவெனில். எ-து. சத்தத்தினன்மையல்லவத்த மத்தத்தினன்மையே சத்தமென்றுகூறின்,— மருவாதுபொருட்டிறமற்றிலையே. எ-து. சத்தங்கூடாத தொருபொருளுணடாவதில்லையாதலாற்சத்தத்தினன்மையேஅத்தமாவது. எ-று. மற்று வினைமாறறு.

இச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமாவதுன்சொன்னலமாவதுமென்பதுகூறிற்று. சொன்னலம் பொன்னேபணியும் என்கை.

பரிணாமமவிவர்த்தநமாயம் எ-கு பரிணாமம் உண்டாவது, விவர்த்தநம் பிராந்தி, எனவே சத்ததகிலேபொருடோன்றினதென்பதுபிராந்தி, சத்தமேபொருளெனபதுண்மைஎன்றாரோருவாயாசிரியர்.

பூமாவெனவேயுமையும்பொருளு
மாமாமபொருளொனறிலனைந்திலதா
னுமாதரவெய்துசொனன்கருவாயத்
தாமாம்பொருணெற்பொரிதானெனவே. (௩)

(இ-ள்.) பூமாவெனவேயுமையும் பொருளுமாம். எ-து. பூவெனவுமாவெனவு மிரண்டுசொல்லுளவா யவற்றிற்குப்பொரு

ள்கூறுமிடத்துப் புட்பமென்றும இலக்குமியென்றுங், கூறப் படும்,— அம்பொருளொன்றி லணைந்திலதால். எ-து. அப்படிக்கூ றப்படும் பொருளொன்றிலே சத்தமடங்காமற் பூமியெனவும்வி ளங்கெனவுஞ்சொல்லப்பட்ட பொருளையுங் கொள்ளப்படுமாத லால்,— நாமாதரவெய்துசொனன் கருவாய்த்தாமாம்பொருள். எ - து. நாம்விருப்பத்தை யெய்திக்கொண்டு சொல்லுஞ்சொல் லே கருப்பமாகக்கொண்டு பலபொருள்களுமுண்டாம். அஃ தென்போலவென்னில்,— நெற்பொரிதானெனவே. எ-து. நெ ல்லிற்றோன்றும்பொரிகளு நெலலேகருப்பமானாற்போல் வத்தத் துகளுச்சத்தமே கர்ப்பமாம். எ-று. பொரிக்குவனனபேதமு நா மபேதமுமுணடாயினு நெல்லேயதற்குக் கருப்பமானாற்போல அத்தமபலபேதப்படினுஞ் சத்தமே கருப்பமாமென்பதுகருத்து.

இசசெய்யுள் ஒருசத்தம்பலவத்தத்தைக்கொண்டு நிற்கை யாற் சத்தமேபிரமமென்பது கூறிற்று. (௯)

ஆமர்ம்வடிவொன்றி லணைந்திலவாம் எனப்பாடமோதி சொல்லும்பொருளு மொருவடிவிணைப் பொருந்தியிராவாம். வே றுபட்டுப் பலவடிவாயிருக்குமெனனி லதுகூடாது. எ-ம். நெல் லுப்பொரியான தாதான்மிகம்போலப் புத்தியிற்றோன்றுஞ்சொ லலே பொருளாமென்க எ-ம. கூறினர் ஞானப்பிரகாசருமற் றோராசிரியரும.

சொல்வந்தெழுலும்பொருடோன்றுதலாற்
சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ
சொல்லும்பொருளுமமுடனின்றதெனிற்
சொல்லும்பொருளின்றுசொனினறதுவே. (௨)

(இ-ள்.) சொல்வந்தெழலும் பொருடோன்றுதலாற் சொ ல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ. எ-து. யாதொருசொல் தந்த

தாலோட்டங்களாலேயுண்டாக வந்தச்சொல்லிலே பொருளுமுண்டாமாதலாற் சொல்லேபிரதானமென்று நீதெளிந்திடுவாயாக. அற்றன்று,— சொல்லும்பொருளு முடனின்றதெனின் எ-து. சொல்லும்பொருளுமுடனிற்கையாற பொருளுந்தனியேயொருமுதலென்றுகூறின்,— சொல்லும்பொருளின்று சொனின்றதுவே. எ-து. ஒரு சொற்குப் பொருளுளாகுமிடத்துப்பொருளுஞ்சொல்லாமாதலாற் சொல்லொழிந்து பொருளென்றொன்றுண்டாவதில்லை, அதனாற்சத்தமேபிரமமென்று கொள்வாயாக எ-று.

இச்செய்யுள் சத்தமேயத்தமாவதென்றுகூறிற்று.

உரையென்னுஞ்செய்யுண்முதல் விச்செய்யுட்காறுஞ் சத்தப்பிரமவாதிமதங்கூறிற்று. (சு)

சொல்லும்பொருளின்று சொனின்றதுவே. எ-கு சொல்லப்படுமபொருள் புத்தியிற் கனத்துக்கிடந்ததில்லை, சொல்லே புத்தியிற்கனவாது நிலைபெற்றது என்றனரோருரையாசிரியா

சத்தப்பிரமவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உச0.

சத்தப்பிரமவாதி மதமறுதலை.

உரையானதுமையவிறலுலகே
லுரையாதொருமையனுமுள்ளதென
வரையாதுணருமமதுவண்கதியேல்
வரையாமறையோடுமலைர்தலையே. (க)

(இ-ள்.) உரையானதுமையவிறலுலகேல். எ-து. சத்தமானது பரிணாமவிவர்த்தனமாகிய மயக்கத்திலே பிரபஞ்சமாமெ

ன்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—உரையாயொருமையலுமுள் ளதென. எ-து. சத்தமேசாவமுமாமென்பதன்றிச் சத்ததிலே நின்றுணடாகத்தக தொருமயக்கமு முணடென்று சொல்லா ய்.—வரையாதுணரும்மது வனகதியேல எ-து. அஃதனறியும் பொருளைவரையாமல் சத்ததைதைபபிரமமென்று குறிததுணா த லே முததியென்றுகூறினாய். அஙஙனமாயின்,—வரையாமறை யோடுமேலேநதனேயே. எ-து. வேததிறசொலலப்பட்ட கன்ம ததையு ஞானததையுஞ செயவது முணாவதுஞ்செய்யாமன் மு த்தியடையுமென்று கூறுகையால் வேததோடு மறுதலைபபட் டுக்கூறினாய். எ-று. வேதஞ்சொனனபடியிலே கன்மஞ்செய்தா ைாயினு ஞானமுணாராதாாககு முத்தியிலலையென்று வேதாகம சாத்திரபுராணஙகள்சொலலவுஞ் சததமேபிரமமென்றறியு மறி வால் முத்தியடையுமென்பது மாறுபாடு

சத்தப்பிரமவாதியைமறுப்பா னெடுததுககொண்டா ரத ஞாளிச்செய்யுள் சத்தமேபிரபஞ்சமென்பதனேயுஞ் சத்ததையு றிதலே முத்தியென்பதனேயு மறுநதுககூறிறறு. விவாத்தாகம் புராளல். (௯)

உரையானது மையலின்றுலலகேல. எ-து சததமாகியபிர மமானது மாயையோடுகூடிககொணடு பிரபஞசமாயிருககுமா னல்,—ஒருமையலுமுள்ளதென வுரையாய். எ-து. அநதச்சத்த பபிரமத்தோடுகூட மாயையென்றொரு பொருளுமுணடெனச சொல்வாயாக என்றுரோருரையாசிரியா. அன்றியும், சேடமா கிய மாயையோடுகூடுதலாற சததமுஞ சேடமேயாம். ஆதலா லதுபிரமமன்றென்கஎன்றுா.

அருவம்முரையாதலினவ்வுருவாய்
மருவும்பரிணமமறுநதிடுமாம

பருகுந்தயிரான துபாலதெனி
லுருவம்மதுவாயழியும்முனையே. (உ)

(இ-ள்.) அருவம்முனையாதலினவ்வுருவாய் மருவும்பரிண மமறந்திடுமாம். எ-து. அந்தச்சத்தமான தருபமாதலாற் பிரபஞ் சரூபமாய்ப் பரிணமித்துப்பொருந்துதலே கிளைக்கமாட்டாதாம். அறறன்று,—பருகுந்தயிரானது பாலதெனில். எ-து. குடிக்கும் பகுதியானபாலானது தின்னும்பகுதியாகியதயிரா யுருப்பெறுமு ற்போல வருவமாகியசத்த முருவமாகியபிரபஞ்சமா யுருப்பெ றுமென்று நீகூறின்,—உருவம் மதுவாயழியும்முனையே. எ-து. அத்தயிர் மீளவும்பாலாகுந்தன்மையின்றித் தயிராய்நின்றழியுந் தன்மைபோலச் சத்தமும்பிரபஞ்சமாயுருப்பெற்றுன்மீளவுஞ் ச த்தமாகுந்தன்மையின்றிப் பிரபஞ்சமேயாய்நின்றழியும். எ-று.

இச்செய்யுள் சத்தமேயுருப்பெற்றுப் பிரபஞ்சமாமென்பத னை மறுத்துக்கூறிற்று. (உ)

உருவமானபா லுருவமான தயிராயது அருவமானசத்த மு ருவமானவுலகாயித்தெனறதிருஷ்டாந்தம் விகலதோஷமடைந் ததென்க. விகலம் குறைபாடாகும் என்றாஞானப்பிரகாசர்.

ஆயம்முடணந்தவிவர்த்தநமு
மாயவ்வுளதென்றுசொலெவ்விடமு
மாயகினறமையினனுமையினனலமு
மாயும்பொருளுக்கறிநாமமதே. (௩)

(இ-ள்.) ஆயம்முடணந்தவிவர்த்தநமு மாயவ்வுளதென்று சொல். எ-து. சத்தத்தின்வரவு பிரபஞ்சமாய்வருதலும் பலரூப ஙகளாய்ப் பரிணமித்துவருதலுஞ் செய்கையாற் சத்தத்துக்கு மிப்போதழிவுண்டாதல் வேணடுமென்றுசொல்லாய், அஃதன்

றியும்,—எவ்விடமுமாய்நின்றமையின் னுரையின்னலமுமாயும் பொருளுககறிநாமமதே. எ-து. (உரையின்னலமு மெவ்விடமு மாய்நின்றமையினும பொருளுசகுநாமமதேயறி) எனமாறுக. சததத்துக்கு நனமையென்றபொரு ளெவ்விடமுமாய்நின்றமை யி னப்பொருளையாராயுமிடத்து அப்பொருளுககுப்பெயாச்சொ ல்லாய்நினறு பொருளைவிளக்குவதே நன்மையென்றறிவாயா க. எ-று. எனவே சத்தத்தினுமர்த்தமேசிறப்பையு நிலைப்பேற் றையு முடைததென்றுகூறிற்று. பரிணாமமாகி னெருப்பென்ற போது நெருப்பாயெழுநதிருக்கவேணடும். விருத்தியாகி னெருப் பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும். ஆதலால தாதான்மியமு மன்று ததுற்பததியுமன்று இடுகுறிப்பெயரா மென்றதெனக் கொளக. (கூ)

ஆயம்முடனந்தவிவாத்தநமுமாயம்முளது எ-து பரிணா மத்தோடு அந்தப்பிராநதியுமாகு மூலகமெனறுசொல்லுதல்பொ ய்யாயுள்ளதாம். ஆகலால்,—என்றுசொல். எ-து. உலகத்தின் மணணு மகடமும்போலவு மிப்பியும்வெள்ளியும்போலவுஞ சத ததகிற் பொருடோன்றுமெனறு நீ சொல்லுதலாலும். எ-ம். ஆ யம் பரிணாமம மாயம் பொய். எ-ம். கூறினரோருரையாசிரியா.

உரைபோற்பொருளுக்குருவின்மையினவ்
வுரையேபொருளென்றனையின்றறியென்
றுரையேகவிமாலவனுக்குளதா
முரையாய்கவியாகவோர்மாலினையே. (சo)

(இ-ள்.) உரைபோற்பொருளுக் குருவின்மையி னவ்வுரை யே பொருளென்றனை. எ-து. சத்தத்தைப்போல வத்தத்திற் குமுருவமில்லாமையினுற சத்தமேயர்த்தமென்று கூறினாய்,—

இன்றரியென்றுனாயே கவிமாலவனுக்குள தாமுனையாய் கவி யாகவோர்மாலினையே. எ-து. இன்றரியென்று சொல்லப்பட் டசத்தந் திருமாலினுககுககுரஙகுசகு மற்றுமபலபொருட்கும பெயராகசசொல்லலாம. அதனைப்பொருட்டணமையிலேநின்று ஞ்சததஙகொள்ளாமற சததததினறன்மையிலேநின்றும் பொரு ள்கொள்ளலாமாகிற் திருமாலைக்குரஙகாகசசொலவாயாக.எ-று. எனவே சொல்வேற்றுமையும் பொருளவேறறுமையு முண டென்பதாயிற்று. இதனுல்சத்தமும் பொருளுமொன்றுபட்டி ருநதாலு மிரண்டும்வேறென்றேகாண்க என்றதாம

இச்செய்யுள் சத்ததநினன்மையே யத்தமென்பதனைமறுத துக்கூறிற்று. (ச)

> நெல்லிற்பொரியாவதுநீடபூலிற
> சொல்லிறபொருளொன்றெடுதொககிடலாற்
> கல்வித்திறமாமுறைகாட்சியினுன
> மல்லற்பொருள்சாலவளந்தருமே. (ரு)

(இ-ள்.) நெல்லிறபொரியாவது நீடபூலில. எ-து. பொரிக குநெல்லேகர்ப்பமானறபோலப் பொருட்கெல்லாஞ் சொலலே காபபமென்றுகூறினுய். அஙஙனமாயின் நெலலுககு மிககநெரு பபினைசசேர்ந்தாற பொரியாவதாதலால் நீகூறியதுவமையன் று,—சொல்லிற்பொருளொன்றெடு தொககிடலாற் கல்விததிற மாமுறைகாட்சியினுன் மல்லற்பொருளசாலவளந்தருமே. எ-து. பூ மா வென்பனவொருசொல்லிலேபலபொருள்கூடி நிற்றலா ல தனையறிவதாகக்கற்பனவேசததம். அப்பொருளைப்பிரித்தறியப் பட்டால் நல்லவளப்பத்தினையுடையபொருடானேநின்று மிகவு நன்மையைத்தருமாதலால் நீகூறியசததத்திலுமர்த்தமேசிறப்பு டைத்து. எ-று.

இச்செய்யுளாலு சத்தத்திலுமத்தமே சிறப்புடையதென்று கூறிற்று. (௫)

"உரையுதித்துவாக்கிற செவிக்குணங்கண்ணுறிக், குருவெ றுவாய்த்தோன்றிவிளங்கும" "உரையையுணருஞ் செவியுளமா னமாவு, முறையினுதித்தோரா வுணருமோது" "சலவிவிறகங்கி லாந்தொணைச்செவ்வாயொருத்தி, யெல்லையுமேதுப்பொரிக கெனவெறண" "பொருளுரையிற்றோன்றும்பொழுதுநிமித்தாகி, விளையாவிளையபுணடேல விரித்து" "கருத்தினுக்குங்காட்சிக்கு கட்டுரைக்குமென்றும், விருத்தரின்கொள்கைவிடு" என்பது றிகளன்றோ ஞானப்பிரகாசா.

முன்கண்டபொருட்பெயராதலினுற
பின்கண்டபிழைபுணரும்பெயரா
னன்கண்டபொருட்கொருநாசமின்ன
றென்கண்டனைகாரணமின்றழிவே. (௬)

(இ-ள்) முன்கண்டபொருட்பெயராதலினுலை எ-து. முன்னறிவினுற்காணப்பட்டவருத்தமே சத்தமானபெயராய் நிற்கையாலும்,— பின்கண்டபிழைபுணரும்பெயரான. எ-து. பின்காணப்பட்டவருத்தத்தைச்சத்தமான பெயரைக்கொண்டறிகையினாலும்,— நன்கண்டபொருட்கொருநாசமின்று. எ-து. நன்றாகக்காணப்பட்டவத்தத்துக்குக்கேடில்லையாம. எனவேசத்தத்துக்குக் கேடுண்டாம்,— என்கண்டனைகாரணமின்றழிவே. எ-து. காரியமாகியசத்தமழிதலேயன்றிக் காரணமாகியவத்தமழியுமென்றுசொல்லுகையெங்கேயறிந்தாய. எ-று. எனவே அத்தங்காரணமென்றும் பிரதானமென்றுமாயிற்று.

இச்செய்யுள் அத்தமேபிரதானமென்றுகூறிற்று, என்கண்டனை, எ-து, ஏதுகொண்டுகண்டாயெனவினவியது. (௬)

பொருளிந்திரியம்முணாவோடுமா
னிருளினறியிடுமமொளியித்தனையு
மருவுமபொழுதில்வருஞானமதி
னொருவுமபெயாததமுதித்திடுமே. (எ)

(இ-ள்.) பொருளிந்திரியமமுணாவோடுமா னிருளின்றியிடுமமொளியித்தனையு மருவும்பொழுதில்வருஞானம். எ-து. ஆன்மாவொருவிடயத்தையறியும்போ தறியப்படுபொருளு மதனைக்காட்டுமிந்திரியமு மதனோடுகூடியுணருமந்தக்கரணங்களு மவற்றிறகுமூலமாகியபிரகிருதியு மவற்றைவெளியாகத்தோறறுவிகிறதிரோதானசத்தியுமாக வித்தனையுங்கூடுமளவி லான்மாவுக்கறிவுணடாம்,—அதினொருவும்பெயாததமுகித்திடுமே. எ-து. அவவிடததிறபெயாநீஙகப்படுமபொருளதோன்றபபடுமாதலா லததமேபிரதானம். எ-று. இருளின்றியிடும்மொளி. எ-து. கன்மததுககீடானபுசிப்பிறசெலுததுகையாற் றிரோதாயி ஒளியென்றுயிற்று. ஒருயும் நீஙகும்.

அத்தமுணர்ந்தே சததஞசொலலவேணடுமாகையாலிசசெய்யுளுஞ சததததிலுமர்த்தம பிரதானமென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்) பெரியோாவசநங்களாற்குரும்பையான்பனையினென வானபனையிற்குரும்பைதோன்றினது சத்தத்திலேதோன்றினதல்லவோவென்னி லவர்கள்சிவோகம்பாவனுபலத்திலுண்டானதொழியக் கேவலஞ்சத்தத்திலுண்டானதன்று உண்டாகிலெல்லாவசநங்களிலுமுணடாகவேண்டுமெனக்கொள்க. (எ)

"பாலைநெய்தல்பாடியதும் பாம்பொழியப்பாடியதுங், காலனையன்றேவிக் காரங்கொண்ட-பாலன், மரணந்தவிர்த்ததுவு மற்றதுவுநந்தங், கரணம்போலல்லாமைகாண" என்பதனுற சி

வோகம்பாவனையா லுணடானதென றறிகஎன்றா ஞானப்பி ரகாசர்.

அததநதெளிதறகொளியான துபோற
சததமபொருடாண றிதற்குளதா
நிததமமதுவன் றுனாகின றழியுஞ
சிததனனெருவன் னுனாசெயதனனே. (அ)

(இ-ள்.) அத்தநதெளிதற்கொளியானத்போல். எ-து. இருளின்கட்கிடக்கும பலபொருள்களைத்தெரிநதறிநறகுக் கைவிளககுண்டானதன்மைபோல,— சத்தம்பொருடானறிதறகுளதாம். எ-து. பலபேதப்பட்டபொருளகளையுமறிதற்குச சத்தமுண்டானதாம்,—நித்தமமதுவன்றுனாகின்றழியும. எ-து அந்தச்சத்த நிலைபேற்றையுடைத்தல்லவாய்ப் பொருளாகியகாரணமில்லையாயிற்றனும் காரியப்படாதழியுமாகையால்,—சித்தன்னெருவனனுனாசெயதனனே. எ-து. இநதச்சத்தஞசித்தனுகியபரமேசுவரனலேயுண்டாகபபட்டதாதலால் நீபிரமமென்று சொல்லககடவையல்ல. எ-று.

இசசெய்யுளும பிரமம்பரமேஸ்வரனலலது சத்தம்பிரமமல்லவெனறுமறுத்துககூறிற்று

உனாயானதென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுஞ் சததப்பிரமவாதிமதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று. (அ)

இதன்பின்னர் நையாயிகம், வைசேடிகம், பௌராணிகம், ஐதிகம், சேசுரசாங்கியம, சித்தசைதந்நியவாதம், என்னுமறுவகைமதமு மவற்றின்மறுதலையு ஞானவரணவிளக்கத்திற் காணகஎன்றார் மற்றேருரையாசிரியர்.

சத்தப்பிரமவாதிமதமறுதலை முற்றிறறு.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ௧அ.

மாயாவாதிமதம்.

நானேபிரமமெனறுணாதது ஞாலமபொய்ததேயென
வெண்ணி, யூனேபுகுநதுநின்றுயிாகட் குபதேசங்களு
ரைததுவரு,மானுமதிகேட னுமாயமாயாவாதிபேயாகித,
தானேயுரைககுமநூலி னுண்மைதன்னைச்சாற்றுவாம

(இ-ள) (நானே-சாற்றுவாம்) ஆன்மாவுஞ்சிவமுமென்றுது அகமபிரமமென்றுசொலலிப்பிரபஞசமெலலாமபொய்ததோபோ லப்பொய்யெனககருதிக கருப்பாசயஙகாமனின்று தான்மற்று ள்ளவான்மாககளுககுப்போதநஙகள்சொல்லித்திரியுமிகுலச்சையி லலாதபுத்திஹீனனுமாகியமாயாவாதியென்னுஞசமயி பிரதே ரி வேதாகமஙகளுக்குப்பொருநதாமற் றனக்குப்பொருந்தத்தா னேசொல்லிககொள்ளு மந்தநூலின துண்மையின்றன்மையைச சாற்றுவாம். எ-று. ஊனேபுகுநதுநின்றெனபது தான்பிரமமாயி ன்ஊனிறபுகுதல்வேணடாவென்பதுகருதது. உயிாகட்குபதேச ஙகளுரைததுவருமென்பது சாவான்மாககளுந தன்னைப்போலப பிரமமாகையால்உபதேசஞ்சொலலவேணடாவென்பதுகருதது

சததப்பிரமவாதியை நிஷேதமாககி மாயாவாதிமதங்கூறு வா னெடுத்துக்கொணடா ரதனுளிச்செய்யு ளவனித்தன்மைய னென்பதுகூறிறறு பேய்த்தோ சானல்ஜலம. (க)

அநாதிமலபெத்தனுய் ஆணைமுதலெறும்பீறுன வெணப ததுநான்கு நூறுயிரயோநிபேதஙகளையுங் கன்மத்துக்கீடாக வடைந தளவிறந்தகாலம் ஜநநமரணதுககப்பட்டுச் சுவர்க்கநா காதிகளிலுள்ள வின்பதுன்பங்களைப்புசித்துச் சுதந்தரஙீனனுமா ய மிகவுஞ்சிற்றறிவுடையனுமா யான்மவர்க்கத்தி லொன்றுன தன்னை யநாதிமலமுத்தசிற்சத்திசொரூபமாய் சர்வோபாதிரகி

தமாய் சாவஞ்ஞ சாவகாத்திருத்துவமுடைத்தாய் சுதந்தரமு முடைததாயுள்ள பரபபிரமமென்றறியாம ளிஃனத்தலினலே மதிகேடனென்றும் பேயாகியென்றும் சொன்னெனக என்ருாஞானப்பிரகாசா. மறறொருவா தன்ஃனப் பிரமமென்றுகொணடு பந்ததகிறபொருந்துதலால் மதிகேடன். எ-ம். பிரபஞ்சத்தைச சுததப்பொய்யென்றுகொண்டு வேதாதிப்பிரமாணங்கொணடுபதேசித்தலாற பேயாகி. எ-ம் கூறியவாறுகாண்க இந்தமாயாவாததகிறகு விவாததமாயாவாதமென்றும்பெயா. என்ருர்.

அறிவாயகிலகாரணமாயநந்தாநந்தமாயருவாய்ச்,செறிவாயெஙகுநிதத்மாயததிகழ்நதசததாய்ச்சுத்தமாய்க்,குறிதானகுணஙகளொனறினறிக கூறுமவேதந்தனக்களவாயப,பிறியாவநுபூதிகநதனககாயநினறதநதப்பிரமந்தான்.

(இ-ள்.) அறிவா யகிலகாரணமா யநந்தாநந்தமாயருவாய்ச் செறிவாயெங்குநித்தமாயத திகழ்நதசததாய்சசுத்தமாய். எ - து. ஞானமேசொரூபமாயப பிரபஞ்சததுக்குக்காரணமா யெல்ஃயிலாதவாநந்தமா யுருவமின்றியருவமா யெங்குநிறைந்துநிற்பதுமாய்க கேடின்றிவிளங்கத்தககதுமா யசுத்தத்துடன்கூடாதுசுத்தமேயாய்;—குறிதான் குணங்களொன்றின்றிக் கூறும்வேதந்தனக்களவாய்ப் பிறியாவநுபூதிகந்தனககாய் நின்றதந்தப்பிரமந்தான். எ-து. ஓரடையாளமு மோராகுணமுங்கூறுதற்கொன்றுமில்லையாய்ச் சொல்லத்தக்கவேதஙகட்குவரம்பாய் நீக்கமில்லாதவநுபூதிதனக்கேயுடைத்தா யிப்படிநின்றபொருள்பிரமம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமநிஃலகூறிற்று. பிரியாவநுபூதிகந்தனக்காய். என்றதனல், ஞாதருஞானபேதமில்லை என்பதாயிற்று. ()

ஒன்றுமிரவிபலபாண்டத்துண்டாமுதகத்தங்கங்கே,
நின்றறபோலவுடஞேறு நிகழ்ந்துநிற்கும்பொருளுமே

றகண், சென்றுறபோலப்புலன்களுக்குஞ்சிந்தைதனக
குக்தெரிவரிதா, மென்றுற்காட்சிமுதலாயவிருமூன்றள
வைக்கெட்டாதால். (௩

(இ-ள்.) ஒன்றுமிரவிபலபாண்டத் தண்டாமுதகத்தங்க
கேநின்றுற்போல. எ-து. ஓராதித்த னாகாசத்திலேநிற்கப் பல
பாத்திரங்களிலுமுண்டாகிய ஜலங்களிலே தனிததனியே தோ
ன்றுமாறுபோல,— உடலேறுநிகழந்துநிற்கும்பொருள். எ-து
ஏகமாகியபிரம முடலகடோறுந்தனித்தனியே தோன்றப்பட்டு
நிற்கும்,—மேற்கண்சென்றுறபோலப் புலன்களுககுஞ் சிந்தை
தனக்குந்தெரிவரிதாம். எ-து. அவ்வாதித்தன் பாதத்திரவுதகங்கள்
லகப்படாமன் மேற்படவியஙகுகின்றுற்போல வந்தப்பிரமமு
டலிலகப்படாது மேற்பட்டிந்திரியங்களுக்குஙகரணக்களுககு
மறிதற்கரிதாய்நிற்கும்,—என்றுறகாட்சிமுதலாய விருமூன்றள
வைககெட்டாதால. எ-து இப்படிச்சொல்லப்படுகையாலே கா
ட்சிமுதலாய வாறளவைக்குந் தெரிதறகரிதாம். எ-று. ஆ
அவை,

இச்செய்யுளான்மாவென் றொன்றில்லைச் சர்வமும் பிரம
மேயென்று கூறிற்று. பொருண்மேற்கண். எ-து பாத்திரத்தி
ட்டுக் கண்ணுனதோடிக் கண்டாற்போல வறிவுகளுக கிராம
னன்புலத்லையுங்கொண்டு வியாபரித்தாற்போலவு மாயிரம்பஞ
நுமுகமையுமுடைய வகந்தனைப்போலவு மொருவனுமேபலமுகமா
ப்வழங்காகின்றுன். இருமூன்றளவையென்றது பிரத்தியக்ஷம்
அநுமானம், ஆகமம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம். (௩)

இதற்கவர்கள்வசநம் "அப்பிலருக்கன்போல்நின்றவர் சோ
றும். எ-ம். அவ்வையாறுக்கும "வொறியான்மகாதிகளாறுற்
பொருளின்மேத, மறிவுமதிவேளாலட்டலாம்" "ஏதுவிருலேத

மானைத்திருட்டாந்தத்தி னேனுமாதறமானமென்றறி." "சேரி யவுநதூரியவுநின்மலன் சொல்லாலுணருங், கூருணர்வேயாகம மாகும்" "விட்டுவிபரீதம்விளங்கறிவபாவமெனக், கட்டுரைப்பா மெய்ப்பொருளின்கண்" "அடுத்துலகோதும்பொருளருத்தாபத் தியாமதுநா, னெடுத்தமொழியினஞ்செப்புவதாகு மிவ்வூரிலரு ள, படைத்தவனொன்னிற்படையாதவருளனென்று மிவன், கொ டுப்பவனென்னிற் கொடாதாருமுண்டெனறுகொள்வதுவே" ப கற்புசியாநதேவதத்தன்பருத்திருக்கிறனென்று லிரவுண்பானெ ன்றறிவது மருந்தாபத்தியென்றறிக. "பிறிதோருருப்பெற்றது போன்மறறோருருவை, யறியுமறிவேயுவமையாம்" என்றறிக. அருததாபத்தியைவிட் டொழிபைககூட்டி யாறளவையென்ன லுமாம். அஃதாவது "பிறிதோருருப்பெற்றதுபோன்மற்றோருரு வை, யறியுமறிவே யுவமையாம்." எனவறிக. என்றார் ஞான பபிரகாசா

இருளிறபழுதையரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிருங கதிர்க, ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யாமது வேபோன், மருளிறசகமுஞ்சததாகி மருவிததோனறு மாசில்லாத், தெருளிற்சித்தேசததாகும பித்தாஞ்சகத் தின்செயலெல்லாம். (௬)

(இ-ள்.) இருளிற்பழுதை யரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிரு ங்கதிரக ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யாமதுவேபோ ல். எ-து. இருளின்கட்புற்றருகே யொருபழுதைகிடப்ப வத னைக்கண்டோர் பாம்பெனவேபொருந்திநிற்குமளவி லாதித்தகி ரணங்கடோன்றப் பழுதைமெய்யாய்ப் பாம்புபொய்யாமதுபோ ல,—மருளிற்சகமுஞ்சத்தாகி மருவித்தோன்றும். எ-து. பொய் யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய செயலு மயக்கத்தாலே மெய்யா

கப்பொருந்தித்தோன்றும்,—மாசில்லாத்தெருளிற சிததேசத்தா கும் பிததாஞ்சகத்தின் செயலெல்லாம். எ-து. மயககமறற பி ரமஞானத்தாலே விளங்கினகாலத்துப் பிரமமேயுணமையாகப பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்லாம் பொய்யாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பது கூறிற்று. (௬)

இதற்கவாகள் வசநம். "பற்றியவிருட்பொழுது தாமபிடை வருபாம்பென், றற்றபயமற்றவினைமுற்று மதிலுணடோ, சுற றமரணப்பிறவி சூழவினைகளெலலா, மறறவிடமீயறியின்முற்ற மவையுண்டோ" என்றா ஞானப்பிரகாசா.

உலகந்தானுநிருவசநத துண்டாமினறேலுதியாது
நிலவியுண்டேலழியா தூநிறபதாகுமிததையா
லிலகுசுத்திகனல்சேரவின்றுமவெள்ளிநின்றதாய
குலவுசகமுமவிகாரம்பரமாாததததிற்கொளளாதால். ()

(இ-ள்.) உலகந்தானு நிருவசநத்துண்டாம். எ-து. பிரபஞ சமானது வசநரகிதமான பிரமத்திலேநின்றுந் தோன்றும்,— இன்றேலுதியாது. எ - து. அந்தப்பிரமத்தினின்றுந் தோன்று தாகில் வேறொருபாதாநமுண்டாய்ப் பிரபஞ்சந் தோன்றுவது மில்லை,—நிலவியுண்டேலழியாது நிற்பதாகும். எ-து. பிரபஞ சத்தையொருவர் தோற்றுவித்துண்டாக்காமற் றனேபிரகாசி த்துணடாமாகில் அதுவுமொருமுதலா யழியாதுநிற்கத்தகும். அ துவன்றியழியக காணப்படுமஃதியாஙஙனமென்னில்,—மித்தை யால். ஏ-து. பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றினும் பொய்யாகைநி சசயமாகையால்; அஃதன்றிப் பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றி ப்பிரகாசிக்கிறபடியும் பாரமார்த்தத்திற் பொய்யாகிறபடியு மெ ங்ஙனமென்னில்,— இலகுசுத்திகனல்சேர வின்றும்வெள்ளிநி

ன்றதாங் குலவுசகமுமவிகாரம்பரமார்த்தத்திற் கொள்ளாதால். எ-து. வெள்ளிபோலப் பிரகாசிககு மிப்பியையும் வெள்ளியை யுங்கனலிலிட்டா லிபபிகெட்டு வெள்ளியினைுற்போல மெய் போலத்தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிரமமும் பர மாாததத்தி னிரூபணைஞ்செயதால அவிகாரமாகிய பிரமமே மெ ய்யாயப் பிரபஞ்சம்பொய்யாகக கொள்ளப்படும். எ-று. அவி காரமும் எனவும்மைவிரிக்க. நிாவசநம் அவிகாரமென்பன பிர மததுக் கோராகுபெயா. சுத்தி இப்பி கிளிஞ்சல்

இச்செய்யுள் பிரமததிலே பிரபஞ்சந்தோன்றுமுறைமையும் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பதுய கூறிற்று. (௫)

தாங்குமூலகுக்குபாதாரஞ் சததாஞ்சிலம்பிநூறன் பால், வாஙகிவைத்துககாப்பதுபோல் வையமெல்லாஙத னபக்க, லோஙகவுதிப்பித்துளதாக்கி நிறுததியொடுக்க ததிலதாககு, மாஙகுவந்தவாறதனுற சததாஞ்சகததின மைவெலலாம. (௬)

(இ-ள்.) தாயகுமூலகுசகுபாதாரஞ்சத்தாம். எ-து. ஆதா ரமாகிய பிரபஞசததுககுபாதாரஞ சத்தாகியபிரமமேயாம். அ லெதென்போல வென்னில,—சிலம்பிநூறன்பால் வாங்கிவைத் துச காப்பதுபோல வையமெல்லாஙதன்பக்க லோங்கவுதிப்பித் துளதாககி நிறுததியொடுக்கத் திலதாக்கும். எ-து. சிலம்பியா னது நூலேததன்னிடத்திலேநின்றுந தோறறுவித் தந்தநூலே யோரிடத்திலே யுண்டாக்கிவைத்ததுப் பாதுகாத்துப் பின்பந்த நூலழியும்படி தானியகுந்தன்மைபோலப் பிரமமும் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தன்னிடததிலேநின்றுந் தோற்றுவித்து மவை பரிபாலிக்கும்படி யுண்டாககி ரக்ஷித்தும் பின்னில்லையாம்படிச் சங்கரித்திடும்,— ஆங்குவந்தவாறதனுற் சத்தாஞ்சகத்தினமை

வெல்லாம். எ-து. அப்படிப்பிரமத்திலே தோன்றிநின்று கெடு கையாற் பிரபஞ்சஞ்சேடமாதலாற் பிரமத்தினுடையநியமமே பிரபஞ்சத்தின்செயலெல்லாம். எ-று.

இச்செய்யுள்பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றிநின்று கெடு மென்பதூஉம் பிரபஞ்சமநித்தியமென்பதூஉங் கூறிறறு. (சு)

மன்னும்பிரமதனின்வானாய் வானின்வளியாயந்
தவளி, தன்னினழலாயழலினபாற் சலமாயசசலத்திற்று
ரணியாய்ச்,சொன்னவிதனின்மருநதாகித தோற்றுமருந்
திலன்னமா, யன்னமதனிற்றுவக்காதி யாறுதாதுவாயி
னதால். (எ)

(இ-ள்.) மன்னும்பிரமந் தனில்வானாய வானினவளியா யந்தவளிதன்னினழலா யழலின்பாற்சலமாயச சலத்திற்றரணி யாய், எ-து. கேடில்லாதபிரமத்திலே யாகாசந்தோன்றி யாகா சத்திலேவாயுத்தோன்றி யந்தவாயுவிலே யகினிதோன்றி யக் கினியிலேஜலந்தோனறி ஜலத்திலேபிருதிவி தோன்றி;—சொன் னவிதனின் மருந்தாகித் தோற்றுமருந்திலன்னமா யன்னமத னிற்றுவக்காதி யாறுதாதுவாயினதால். எ-து. பிருதிவியிலே யோஷதியா யவ்வோஷதியிலேயுணவா யவ்வுணவிலே காய ப்பகுதிப்பட்ட தாதுக்களாறுமுண்டானது. எ-று. தாதுக்களா றுவன—தோல், எலும்பு, நரம்பு, மசசை, சோரி, சுக்கிலம், என் பவை. இவைகாயத்தின்பகுதிக்கோர் பொதுப்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சந்தோன்றிவரு முறைமைகூறிற்று. (எ)

"தோலுதிரமாங்கிசமேதை யெனபுமச்சையாகிய கொழு ப்புமாகும்" "மண்ணீர்விரவின்மருந்துதிககு மம்மருந்தி னுண வும்பயன்களுறும்" என்பதுமறிக எனாுர் ஞானப்பிரகாசர்.

ஆறுதாதுக்க்ளுங்கூடிவந்தகோசமன்னமய
மாறில்பிராணகோசமய மன்னுமதனின்மனோமயந்தான்
வேறுவரும்விஞ்ஞானமயமேவுமதனினதுதன்னிற்
கூறிவருமாநந்தமயங்கோசமயமபின்கூடியதால். (அ)

(இ-ள்.) ஆறுதாதுக்களுங் கூடிவந்த கோசமன்னமயம். எ-து அவ்வாறுதாதுக்களுங்கூடி யுண்டாகவந்த தன்னமயகோசம்,—மாறில்பிராணகோசமய மன்னுமதனில். எ-து. அந்தவன்னமயகோசத்திலே வாயுப்பரந்து துடிப்புண்டானது பிராணமயகோசம்,—மனோமயந்தான். எ-து. அந்தப்பிராணமயகோசத்திலே மயக்கநீங்கிப பறையமனங்கூடுவது மனோமயகோசம்,—வேறுவரும விஞ்ஞானமயமேவுமதனின். எ-து. அந்தமனோமயகோசத்திலே வெருகவருஞ்சோத்திராதிகள்கூடி யறியாயிருப்பது விஞ்ஞானமயகோசம்,—அதுதன்னிற் கூறிவருமாநந்தமயம். எ-து. அந்தவிஞ்ஞானமய கோசத்திலே வாக்காதிகள்கூடி யாநந்தமாயிருப்ப தாநந்தமயகோசம்,—கோசமயம்பின்கூடியதால். எ-து மயமென்னுஞ்சொல்லின் பின்னே கோசமென்னுஞ்சொற் கூடியதாம். எ-று. மயமென்னுஞ்சொலலின்பின் கோசமென்னுஞ் சொற்பெயாகூறுது பின்கோசமெனககூடியதெனத் தொகுத்தொருசொல்லாகக்கூறினர்.

இச்செய்யுள் பஞ்சகோசங்களுங்கூடிய முறைமைகூறிற்று. கோசம் ... இவற்றின்விவரங்களை ஞானவரணச்செய்யுளிற்காணக. (அ)

கோசவுருவிற்பிர்மந்தான் கூடிதத்தோன் றுநீடுமொரு
காசமருவுங்கடந்தோ றுமின்றுற்போலக்கதிரவன்றன்
வீசுகிரணமுருவின்கண்வெளிப்பட்டுவெதநிற்பற்றும்
பாசமதனுக்கின்றுகுமென்றுற்பாதத்திற்பற்றுண்டோ. (௯)

(இ-ள்.) கோசவுருவிற் பிரமந்தான் கூடித்தோன்றும் எ-து பஞ்சகோசமாகிய வுருவின்கண்ணே பிரமமானதுகூடிப் பிரகாசிக்கும், அஃதென்போலவெனனில்,—நீடுமொரு காசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போலக கதிரவன்றன் வீசுகிரணம் எ-து. (நீடுமொருகாசமருவுங் கதிரவன்றன் வீசுகிரணங்கடந்தோறு நின்றாற்போல) எனமாறுக. எட்டுதற்கரிதா யொப்பற்றவாகாயத்தின்கண்ணே பொருந்திநிற்கு மாதித்தனது மிகுந்தகிரணமானது பூமியின்கண்வைத்த கடந்தோறுந் தனித்தனியேதோன்றுமாபோல,—உருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவது. எ-து அந்தப்பிரமமு மாதித்தனைப்போல வெட்டாதாயினு முருககடோறுந் தானாய்நிற்கும்,—அதிற்பற்றும பாசமதனுக கின்றாகும் எ-து பிரமமப்படிப் பாசதேகோடுகூடிநின்றதாயினும் பிரமத்தைப்பாசஞ்சென்று பற்றுவதில்லையாம்,—என்றாற பரத்திற்பற்றுணடோ எ-து. பிரமத்தைப் பாசமபற்றாதாகையா லந்தப்பிரமத்துக்குப் பாசத்தோடுபற்றில்லை. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமங் காயத்தோடுகூடிப்பற்றிமுறைமையுங் கூடிநிற்பினும் பாசப்பற்றில்லையென்பதூஉங் கூறிறறு. ஆகாசம் காசமெனத் தலைகுறைந்துநின்றது. ஒ எதிரமறை.(க)

நீடுமொருகாசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போல. எ - து பெரியதாயொன்றாயிருக்கிற வாகாசமானது கடங்கடோறும் பொருந்திப் பலவாகநின்றாற்போல. எ-ம். கதிரவன்றன வீசுகிரணமுருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவததிற்பற்றும் பாசமதனுக் கின்றாகு மென்றாற்பரத்திற்பற்றுணடோ. எ-து. விட்டுவிளங்காநின்ற வாதித்தனது கிரணமானது பதார்த்தங்களிற் பிரகாசித்திருந்து மலையிற்றிற்பற்றின்றி நிற்குமெனறாற் சரீரஙகடோறும் பொருந்திநின்றாலும பரப்பிரமத்திற்குப் பற்றுண்டோவில்லையாம். எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிரகாசர். பரப்பிரமம் ஜீவப்பி

ரமமாகவவச்சேதப்பட்டாலும் ஏகதேசமில்லையென்பதற்குக் க டந்தோறுநின்றாற்போல. எ-ம. குணதோஷமில்லையென்பதற் கு அதிற்பற்றுமபாசமதனுககின்றாகும். எ-ம். கூறியவாறுய்த்து ணாக என்றார் மற்றேருரையாசிரியா.

அலகின்மணிகளவைகோவையடைந்தபொழுதில ங்கங்கே, நிலவுமொருநூற்பலநிறமாய நின்றாற்போலநீ ருவம், புலவுமருவுபேதத்தாற்பன்மையாகிபிரமந்தா ன், குலவுபோகபோக்கியங்கள்கொள்ளுமபோன்றுகொ ள்ளாதால். (௧௦)

(இ-ள்.) அலகின்மணிகளவைகோவை யடைந்தபொழுதி லஙகங்கே நிலவுமொருநூர்பலநிறமாய் நின்றாற்போல நீரு வம் பலவுமருவுபேதத்தாற் பன்மையாகிப் பிரமந்தான் எ-து. எண்ணிறந்த பலவன்னமாகிய மணிசிலக கோவையாககோர் நதவிடத் தொருநிறப்பட்டநூ லம்மணிகளாலே பலநிறமாய் நின்றாற்போல பிரபஞ்சததிற்றோனறப்பட்ட யோனிபேதஙக ள்பலவாகப் பேதிககபபடுகையா லவறறோடுஙகூடியபிரமமும் பலபேதப்பட்டாற்போல வஙகஙகேதோன்றும்,— குலவுபோ கபோககியஙகள் கொள்ளும்போன்று கொள்ளாதால. எ-து. ஆகையான் மணிகளிற்பொருந்தினநூலுந் தன்றன்மைகெடா துநின்றாற்போலப் பிரமமும் போகபோககியங்கள் கொள்வா னைப்போன்று கொளளாதாய்நிற்கும். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமமபேதிக்கப்பட்டாற்போலத் தோன்றி னும் பேதப்படாதென்பதுகூறிற்று. (௧௦)

"நீலமணிபச்சை பவளந்தாளநிறக், கோலவொளிநூலினெ னியாயகுணமேபோன்; மூலவுருவாகியுளநீ முழுதுமாறுற், சாலு

வருபேதமது நீதவிரவுண்டோ" இஃதவர்கள்வசனம். போகம் எ-து. புசிப்பும, போக்கியம். எ - து. புசித்தற்கிடமான பொருளும் என்றறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசா.

போறறுஞ்செயலாற்பல்நாமம் புனைந்துபோகபோக்கியத்திற்,றோற்றுநனவுகனவினுடன்சுழுத்தி துரியமெய்துமிதிற், கேறறகரணநிரைநிரையேயீரேழ்நாலொன்றெலலாமு, மாறறிநிற்குங்கேடின்றிவந்தபோக மாயந்திடவே. (௧௧)

(இ-ள்.) போற்றுஞ்செயலாற்பலநாமம்புனைந்து. எ-து. பிரபஞ்சத்தோடுபொருந்தினதொழிலாலே பரமான்மாவெனறும் ஜீவான்மாவென்று மந்தரான்மாவென்று நரகான்மாவென்றும் திரியககான்மாவென்றும் பலபெயாகளையும்பொருந்தி,—போக போக்கியத்திற்றோற்றும். எ-து. போகத்திலும போககியத்திலும் கூடியநுபவிப்பாளைப்போலத்தோன்றும்,— நனவுகனவினுடன் சுழுத்திதுரியமெய்தும். எ-து சாக்கிரஞ்சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்னு நாலவத்தையும்பொருந்தும்,— இதற்கேற்ற கரணநிரைநிரையேயீரேழ்நாலொன்றெலலாமு மாற்றிநிற்குங்கேடினறிவந்தபோகமாய்ந்திடவே எ-து. அவ்வவதததை நாலிற்குங்கூடிநிற்குங்கரண மடைவேநிரைநிரையாககொள்ளுமிடத்துச் சாக்கிரத்துககுப்பதினாலும், சொப்பனத்துக்குநாலும, சுழுத்திக்கொன்றும, துரியத்துக்குக்கேடில்லாதவந்தப் புண்ணிய பாவங்கள்கெடும்படி யெல்லாவற்றையுநீங்கிநிற்கு மிடமுமாக நிற்கும். எ-று. சாக்கிரத்திற்பதினான்கு கருவியாவன சோதகிராதியைந்தும், சத்தாதியைந்தும், அந்தக்கரணநாலும் ஆகப்பதினாலும். சொப்பனத்தினாலாவன அந்தக்கரணங்கள். சுழுத்தியிலொன்றாவது உள்ளம் இதனையேசித்தமெனக்கூறுவர். பிரகி

ருதி புமான் மகான் புருடன் அவித்தை அவ்வியத்தம் மூலப்பிர கிருதி என்பன ஒருபொருட்கிளவி. பிரமமொழியவெல்லாநீங்கி நின்றவிடந்துரியம். போகம புண்ணியபாவம். போக்கியம் மன ம இவையிரண்டிற்குஞ்சாட்சிபூதம் பிரமமென்பதுகருத்து. அ வதநதையென்பது பிரம முபாதிகளோடுகூடிநூற பேதிக்குமவ சரம். சாக்கிரம விழிபபு. சொப்பனம பிரகிருதியவதாம். சுழு த்தி பிரகிருதிரூபம.

இச்செய்யுள பிரபஞ்சநதோடு பிரமம்பலபேதப்பட்டு போ கபோககியநதிற்கும அவநதைகளும் சாக்ஷிபூதமாய்நிற்குமுறை மைகூறிறறு போகபோககியமெனபது, புசிப்பும புசிப்புகளுட மாகிய பதாாததஙகளும். துரியமாவது கருவிநீஙகினவிடமென கக்கொள்க.   (௪௧)

பலநாமமாவன—சாக்கிரத்தில விசவன். எ-ம். துரியத்தி ல் புருடன். எ-ம். வழஙகிவருவனவாம். என்றுரோருரையா சிரியர்

கருவியெல்லாநானெனவேகருதலபநதமககருத்தை
யொருவமுத்தியுண்டாகுமுள்ளமவிததாஞ்செய்தியின்ன
மருவுமாயாகாரியஙகளவிதனைதமாயவேமாயை
பிரியுமபிரியாஞானமதுபிரகிருதிபிறவாபேதமே.   (௪௨)

இ-ள்.) கருவியெல்லாநானெனவேகருதலபந்தம். எ-து. க ருவிகள்பதினுலோடுகூடி அவற்றைநானென்றுகருதிநிற்பதுப ந்தமாம்,—அககருத்தையொருவமுத்தியுண்டாகும். எ-து. அக்க ருவிகள்பதினுலோடுங் கூடாமனீங்கித் துரியத்துநிற்கவே தற் சொரூபமாகிய சிவோகம் பாவம்பிறந்து முத்தியுண்டாம்,—உ ள்ளமவித்தாம். ஈ-து. புந்தத்துக்குவித்தாவதுமூலப்பிரகிருதி—

செய்தியினுன்மருவுமாயாகாரியங்கள். எ-து. அந்தமூலப்பிரகிரு தியின்செயலாலே மாயாகாரியங்களாகிய சுகதுக்கங்கள்பொரு தும்,— அவித்தைமாயவேமாயைபுரியும். எ-து. அவித்தையா கிய மூலப்பிரகிருதியின்செயல்கெடவிருக்க மாயைநீங்கும்,— பிரியாஞானமது பிறக்கும்பிறவாபேதமே. எ-து. அம்மாயைநீ ங்கவேஞானமுண்டாம். அந்தஞானமுண்டாகியவிடத் தந்த ஞானம்பெந்தந்தோன்றுமற் சிவோகம்பாவம்பிறக்கும். எ-று.

இசசெய்யுளுபாதிகளைவிட்டு நீங்குமுறைமைகூறிற்று.(ஞா னம்.) கருவியெல்லாமென்றது தொணணூறாறும். உள்ளம்வி தாஞ்செய்தியினுல. எ-து. அவித்தையாகிய வறியாமையின காரியத்திலேபொருந்தும் என்க. (௪௨)

உள்ளமவித்தைச்செய்தியினுன். எ-ம். பாடம். பிரியாஞா னமது பிறக்கப்பேதம் பிறவா. எ-கு. நீஙகாதபிரமஞானந்தோ ற ஜீவான்மாபரமாவென்னும் பேதஙகள்தோன்ற என்றுரை த்தன ரோருரையாசிரியா.

ஆனகன்மவநுட்டயஙகளந்தககரணசுததிதரு
ஊனமின்றியச்சுததிஞானமதனையுண்டாக்கு [தால்
ஞானமதுதான்பிரமத்தைநானென்றுணர்ததுநான்பிறந
தானமதிநீர்துளககமெனக காணுந்தன்னைமாயையிலே.

(இ-ள்.) ஆனகன்மவநுட்டயங்களந்தக்கரணசுத்திதரும். எ-து. உண்டானகன்மாநுஷ்டானமாகிய மகாவாககியசுத்தியா ல யந்தக்கரணத்துக்குச் சுத்தியுண்டாம்,— ஊனமின்றியசு த்திஞானமதனையுண்டாக்கும். எ-து. குற்றமின்றிய மகாவாக கியசுத்தியானது ஞானத்தையுண்டாக்கும்,—ஞானமதுதான் பிரமத்தை நானென்றுணர்த்தும். எ-து. அந்தஞானந்தானே ய

கம்பிரமமென்பதனையறிவிக்கும்,—நாலாபிறந்தால் வானமதிநீர் தனுளக்கமெனக் காணுந்தன்னைமானையயிலே. எ-து. அங்ஙனந் தானான தன்மையிலே கருத்துமுற்றிரு லாகாசததிலுளடாகிய ச ந்திரன் சலத்தின்கணனேநின்றுவிளங்கிததோன்றுமுருவமபோ லத் தற்சொரூபமுந்தெரியும். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமநிஷ்டைகூடுமுறைமைகூறிற்று. அநுஷ் டயமந்தககரணசுத்திதரும. எ-து. சுனமாநுஷ்டானங்களானவ ற்றுணந்தக்காணசுத்தியுணடாம். துளககப்பாடு சலத்தினலைச்ச லொழியசசந்திரபிரதிபிம்பநதுக சலைச்சலில்லை அதுபோல கரு விகளுச்சொழியபிரமததிற்கில்லை எனக (௧௩)

தானேதானுயநுபோகந்தன்னிற்றனையநுபவித்திட் டூனேயுயிரோயுணர்வேயென்றொனறுமினறியுளாயிறந்து வானேமுதலாமபூதஙகளமாயமாயாதேநின்று நானேபிரமமெனததெளியுஞானமபிரமஞானமே. (௧௪)

(இ-ள்) தானேதானுயநுபோகந் தன்னிற்றன்னையநுபவி த்திட்டு எ-து. அகமபிரமமா யநுபூதியுந்தன்னிலேதன்னை ய நுபவித்து,—ஊனேயுணர்வே யுயிரோயென் றொன்றுமின்றியு ளாயிறந்து. எ-து. காயமென்றுங்கரணமென்றும வாயுவென்று மொருபேதமுமின்றியின்னபடியென்றுசொல்லுதற்கோர்சொல் லின்றி,—வானேமுதலாம்பூதஙகள்மாயமாயாதேமன்னி. எ-து. ஆகாசமுதலாகிய மகாபூதஙகள்கெடவுந் தானொருக்காலுங்கெ டாதேநிலைபெற்று,— நானேபிரமமெனத்தெளியுஞானம் பிரம ஞானமே. எ-து. அகம்பிரமமெனத்தெளியுஞானமே பிரமஞா னம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமஞானத்தினிற்குங் கருத்துக்கூறிற்று. தானேதானுய், எ-து. கருவிகாணுதிகளைநீக்கி. (௧௪)

"தன்னிற்றன்னைத்தா னநுபவிக்கும் வானழிந்துந், தன்னிலைமைகுனறாதது" என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா

சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடனையுணர்ந்தாற்
போற்றிய துநீயானுயென்றறைவதல்லாறபொருளின்றே
தேற்றுமதனைதெளியாதாரதெளியப்பஞ்சவாதநமே
லேற்றவியமநியமாதியோகமிருநானகியறறுவரால்.(கரு)

(இ-ள்.) சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடமையுணர்ந்தாற் போற்றியதுநீயானுயென் றறைவதலலாற்பொருளின்றே. எ-து. சொல்லப்படும் வேதத்தினுடையமுடிவாகிய தத்துவமசிமுதலாகிய மகாவாக்கியங்களசொல்லும பகுதியையுணருங்காலதது அது நீயானுயென்பதல்லாது மறறொருபொருள் சொல்லுதறகில்லையாம். ஆதலால்.—தேறறுமிதனைத் தெளியாதார தெளியப்பஞ்சவாதநமேலேறற வியமநியமாதியோகமிருநாங்கியறறுவரால். எ-ரு. இப்படி-தததுணியச்சொல்லு மகாவாக்கியத்தினுண்மையைகொண்டு சோகம்பாவகமாகவறியாதா ரந்த முறையைக்கூடிததெளியவேண்டி பஞ்சவாதனமுதலாகிய பூசிக்குங்கிரியையும் இயமமுதலாகிய வட்டாங்கயோகத்தையுஞ் செய்துதிரிவார். எ-று. எனவே சரியை கிரியை யோகமாகியவை பிரமஞானங்கூடவேண்டிச்செய்யுந் தவமென்பதுகருத்து. பஞ்சவாதனமாவன - கூர்மாசனம் அநந்தாசனம் சிங்காசனம் பத்மாசனம் யோகாசனமுமாம். அஷ்டாஙகயோகமாவன - இயமம் நியமம் ஆசநம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி எனவிவை.

இச்செய்யுள் பிரமஞானங்கூடாதார் சரியை கிரியை யோகமிவற்றைச்செய்து ஞானங்கைகூடுமெனக்கூறிற்று. பஞ்சசா

தனம் எனப்பாடமாயின் ஆசநமும் யோகபடமும் தண்டும் கம ண்டலமும் செபமாலையும் என்க. நானேபிரமம என்னுஞ்செய யுனமுதல் இச்செய்யுட்காறும் மாயாவாதிமதங்கூறிறறு.(௧௫)

இயமநியமஙகள் ஒவ்வொன்று (௧௦) விதமாம். ஆசநம் (அ) விதம். பிராணாயாமம் (௩) விதம். பிரத்தியாகாரந்தாரணை (௫) விதம். தியாநம் (௪௬) விதம். சமாதி ஏகரூபமாகவுஞ்சொ லலபபடும். இவையிற்றில் இயமம்பத்தாவன—கொல்லாமை, சததியம, களவின்மை, பிரமசரியம், கிருபை, செவ்வியனுதல், க்ஷமை, நிலையுடைமை, அற்பபோஜநம், சௌசம், ஆ (௧௦) நியமமபததாவன— தவமும், சநதோஷமும், ஆஸ்திகக்கிரமமும, தாநமும், ஈசுரபூஜையும, ஆததசித்தாநத சிரவணமும், இல சசையும, புததிமானுகையும, ஜெபமும், ஓமமும் ஆ (௧௦) ஆசந மெட்டாவன—சொஸ்ததிகாசநம, கோமுகாசநம், பதமாசநம், வீர சிஙகாசநம். பத்திராசநம், முததாசநம், மயூராசநம், சு காசநம் ஆ (அ) மற்றுள்ளவை விரிககிறபெருகும். விரிந்தநூ லகளிற்கணடுகொள்க. மகாவாககியதத்துவமசியைககேட்டுப,ப காதநிலையப்பதத்தாற்பாரத்து.'' ''அப்பினசைவாலே மதியசை தல்போற்றன்னே, மெய்க்கரணத்தாய்ந்ததனைவிட்டு'' சோக மெனததிருந்துகள் ஜீவனும்பரமு, மேகமாமுத்தியிதுவே'' ''ஆத நமே யோகபடந்தண்டுசெபங்குண்டிகை யென், றோதுமைந் துஞ்சாதநமென்றோர்'' ''இயமநியமமிணஙகாசநம்யாமம், யா வில்பிரத்தியாகார— மூலவுணுங்காற், றாரணையோடு தியாநச மாதியுமென், றோரிருநான்கங்கமும்பொருள்'' என்பவையுமறி கஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மாயாவாதிமத முற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட செய்யுள்—௨௩௩.

மாயாவாதிமதமறுதலே.

ஏகனுனெனவியமபியிப்படியறிந்துமுததியடைமி ன்னென, மோகமானவுனாசோகமினபொடுமுடிந்திடா துமலடாகிய, காகமானதுகருங்கலின்றசைபறிததழுங்க ரியகுஞ்சியின, ருகமார்பசிதவிர்க்கவாயிலை கொடுதத தென றுனாசெயதனமையே. (௧)

(இ-ள்.) ஏகனுனென வியம்பியிப்படியறிந்து முததியடை மின்னெனமோகமானவுனா சோசமின்பொடு முடிந்திடாது எ - து. மாயாவாதி நீயேசப்பிரமமென்றுசொல்லிப் பினபுகருவி களைநீங்கி யிப்படிதரிசித்து முத்தியடையுங்கோளென்று மயங்கி சசொலலுஞ்சொல்லு நீயெடுததுக்காட்டின சோகம்பாவனையே ன்மகாவாககியத்தோடு கூடிமுடியாது. அஃதெங்ஙனமெனனி ல் அவ்வாககியம அதுநானுனேன் என்கையாலிரண்டுபட்டுப பெறுவானும் பேறுமாயொன்றுகையால். அஃதன்றியும் பிரமத தைவிகாரமறறதாகவுங்கூறி மீளவுமயங்கி அந்தப் பிரமஞ்சீவா ன்மாவாகப்பேதித்ததாகவுங் கூறினுய். அதற்குக்கன்மமென்றெ ருமுதலின்றியில்லாததனேயுமுண்டாக்கியதனேககூடிற்றென்று ங்கூறியது மயக்கம். அஃதென்போலவென்னில்,— மலடாகிய காகமானது கருங்கலின்றசைபறித்தழுங் கரியகுஞ்சியின்ருக மார்பசிதவிாக்க வாயிடைகொடுத்ததென்றுனாசெய் தன்மையே எ-து. ஒருமலட்டுக்காகமானது தனது கரியநிறத்தையுடைய கு ஞ்சினுக்கு மிக்கபசியைத்தணிப்பான்கரியகல்லுக்குண்டானவி றைச்சியைவாங்கிக் குஞ்சியின்வாயிலேகொண்டுவந்து கொடுத் ததென்று சொல்லுந்தன்மைக்கொக்கும். எ-று. எனவே நிர்வி கற்பமாகியபிரமத்திற்குவமை மலட்டுக்காகம், அப்பிரமத்திலே

சீவான்மாவாகப்பேதித்ததென்றதற்குவமை அக்குஞ்சி. அந்தஜீ
வான்மாவுக்குச்சகன்மாதிகளுண்டாக்கிக் கொடுத்தற்குவமை கல்
லினமாம்சம்

மாயாவாதிமதங்கூறி யதனைமறுப்பா னெடுத்துக்கொண்
டா ரதனுளிச்செய்யு ளான்மாவுண்டென்பதற்கோர் பிரமாணத்
தாற்றெருகுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம.) மோகமானவுணாகொம்பு
மூன்றெடுளெனப்பாடம் இதன்கருத்து மூன்றுகொம்போடுங்கூ
டி யழிவிலலாதமலட்டுக்காக்கையானது என்னும் ஆக்ஷேபயுக்
தியெனக்கொள்க. (௧)

நீடுவேதமளவாகவேகமெனுநீதிதானிகழ்வதாகுமே,
நாடிஞாதுருவுஞானஞேயமுடனானுநான்மறையுமோத
லா, *லோடுமாகுமுனதேகமோதுமிவையூனமாகியுணா
மாறுகோள, கூடுமாகுமநுபூதிதானுமது கூடிடாதறிவி
லாமையால. (௨)

(இ-ள்.) நீடுவேதமளவாகவேகமெனு நீதிதானிகழ்வதாகு
மேல். எ-து. அநாதியேயுண்டாகிய வேதமுதலாக வகம்பிரம
மென்றே சொல்லுமெனறுநீசொன்னாய் அப்படியாயின்,—நாடி
ஞாதுருவுஞானஞேயமுடனானுநான்மறையுமோதலால். எ-து.
அந்தவேதத்திலு மாகமத்திலு ஞாதருஞாயஞேயமாகியமூன்று
முதலுமுண்டெனவே தெரித்துநாடோறுஞ்சொல்லுதலால்,—
ஓடுமாகுமுனதேகம். எ-து நீயொன்றென்றுசொல்லுஞ்சொல்
லவ்வேதவாக்கியங்கொண்டேபின்னிடாநிற்கும்,—ஓதுமிவையூ
னமாகியுணாமாறுகோள் கூடுமாகும். எ-து. இன்னும் நீயகம்பி
ரமமென்றுசொல்லுஞ்சொல் குற்றப்பட்டுத் தத்துவமசியென்
னும்வாக்கியத்தோடு மாறுகோடலைப்பொருந்தும்,—அநுபூதிதா
னுமதுகூடிடா தறிவிலாமையால். எ-து. உனக்கான்மாவில்லை

யாகையாலே யநுபூதிதானுமுண்டாக மாட்டாது. எ-று. அறி
வில்லாமையாலநுபூதிதானுங்கூடாது எனமாறுக. ஞானமறை
யுமென்கையாலாகமத்துணிவும்பெற்றது. உரை மகாவாக்கியம்
அறிவு ஆன்மா.

இச்செய்யுள் ஞானஞேயங்களன்றி ஞாதுருவுமுன்னிட்டென்
பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. ஞாதுரு ஆன்மா ஞானம் ஆன்மாவ
நுக்குச்சகாயபூதமானசிவசத்தி. ஞேயம் அநந்தசத்தியாலறியப்ப
டும் பிரமேயமானசிவம். (௨

**நீதியாலொளிகொள பானுவானதக னீரிலேங்கழுமா
றுபோ, லாதிதானுருவ மாயகாயமதினை மேவியாவதிலை
யாகுமாங், கீதிலாவருவமாதலானிழல்கள சேரவேறிட
மிலாமையால், ஓதிலோரகலினீரிலேயொருவாகாணலா
விலதுனேகமே.** (௩)

(இ-ள்) நீதியாலொளிகொளபானுவானதக னீரிலேங்கழு
மாறுபோல். எ-து. கிரணங்களையுடைத்தாயெவாகித் தனதுரு
வை பாத்திரோதகங்கள்தோறுமுறைமையாலேவிளங்குமாபோ
ல,—ஆதிதானுருவமாயகாயமதினைமேவியாவதிலையாகுமாங் கீதி
லாவருவமாதலால். எ-து. (ஆதிதானருவமுருவமாதலாற்காய
மேவியாவதிலை) எனமாறுக சாவதத்துக்கு முதலாயிருக்கிறபிரம
கூற்றமில்லாதவரூபமாகையா லுபாதிகளோடுங்கூடியுருபமா
கியகாயத்திலேபொருந்தி யுண்டாவதில்லையாம் அன்றியும்,—
நிழல்கள்சேரவேறிடமிலாமையால. எ-து பாத்திரோதகநிழலி
ன்கண்ணிருந்தா லாதித்தகிரணஞ்செல்லலாதாற்போலப் பிரமமு
ங்கூடாததகாயமுமுண்டாகவேண்டும். ஆகையாலும்,—ஓதிலோ
ரகலினீரிலேயொருவாகாணலாவிலதுனேகமே. எ-து. பாத்தி
ரோதகத்திலே யாதித்தனைக்காணபானொருவனைப்போலக் காய

த்திலேபிரமத்தைக்காண்பா ரோரான்மாவுண்டோகையாற் சொல்லுஙகாலத தகம்பிரமமென்பதில்லையாம். எ-று. அருவமாதலாலும் இடமில்லாமையாலும் ஒருவாகாணலாலும் எனவும்மை கூட்டுக.

இசசெய்யு ளாதித்தன்சாயை பாத்திரோதகஙகடோறுந்தோன்றுமாபோலக காயஙகடோறும் பிரமநிற்குமென்பதனைக்காண வேறோராத்மாவேணுமென்றுமறுத்துககூறிற்று. (ஞானம்.) நிழல்சேரவேறிடமிலாமையால். எ-து. பிரமமருவமாதலானிழல் சேரதற்கிடமில்லையாம். (௩)

"பரிதிகுடங்தோறும் பதிவதுபோனிற்கும், பிரமமுடறோறுமெனல்பித்து" "அருவாம்வியாபகமாயாதியந்தமற்ற, துருவுடலினெங்கணுதிக்கும்" "ஏகதேசம் பருதியேயும்பிரதிவிமப, மேகதேசககடத்துள்ளே" "இந்தமுறைபிரமத்தில்லையேயாதலின், லிந்தவுடற்பட்டான்வேறும்" "பரிதிகுடங்தோறும் பதிந்தகெனப்பார்ப்பா,பரிதியையல்லாலொன்றேபார்" "ஆகஙதோறுநிற்குமந்தப்பிரமமென, வூகஞ்செய்வார வேறென்றோ" என்னுந்திருவாக்குகளாற் பாதநிரோதக ரவிச்சாயாநியாய மொவ்வாதென்றறிக என்றார ஞானப்பிரகாசர். நிழல்கள சேரவேறிடமிலாமையால். எ-து சூரியபிரதிவிம்பஙகள் பொருந்துதற்கு அகல்கடோறு நீாகள்வேறாகவிருந்தாற்போல வந்தப்பிரமமவச்சேதப்பட்டிருப்பதற்கு வேறிடமிலாமையானும் என்றுரையுரைத்தன ரோருரையாசிரியர்.

வேறுவாயில்புல ஞேடுமேன்மனமு மேவிடாதுபிரமாணமும், கூறிடாதறிவுதானெனுவுணர்தல்கோடுநீமுயலினுடினு, மீறிலாதபர மேகமேயென வியம்புநீயிசை

யுஞானமும், பேறதாவதில்லை பேதமானவிது பேணவே
யுளதுபேசிலே. (௪)

(இ-ள்.) வேறுவாயில்புலனோடுமேன்மனமு மேவிடாதுபி ரமாணமுங் கூறிடாதறிவுதானெனுவுணர்தல்கோடுநீமுயலினுடி ஞய். எ-து. ஒன்றோடொன்றுகூடாமலுணரும்பொறிகளும் பு லன்களு மதன்மேலுண்டாகியமனமுங்கூடாம லுடலிலோரறி வுதனித்துநின்றறியாதிருக்கவும், அறியுமென்று சாத்திரப்பிரமா ணங்களுஞ்சொல்லாதாயிருக்கவும், நீபிரமமுங் காயத்தோடுங்கூ டித்தானே தானாய்நின்றறியுமென்றுசொல்லியவறிவு கோடில் லாதமுயலுக்குக கோடுண்டென்றறிந்தவறிவிற்கொக்கும். அன் றியும்,— ஈறிலாதபரமேகமேயென வியம்புநீயிசையுஞானமும் பேறதாவதில்லை. எ-து. கேடில்லாதபிரமஞ் சீவான்மாவுமாய்நிற குமென்றுசொல்லுகிறநீ பொருந்தினஞானத்தா லுனக்குப்பய னுண்டாவதுமில்லையாம். அஃதெங்ஙனமென்னிற் பரப்பிரமமு மேசீவான்மாவுமெனநீசொல்லுகையால்,— பேதமானவிதுபே ணவேயுளதுபேசிலே. எ-து. நீயிங்ஙனஞ்சொல்லுமுறைமையி ன்றிப் பரமான்மாவு மதனையறியப்படுஞ்சீவான்மாவுமென விர ண்டுமுதலுண்டென்று சொல்லுமுறைமையே போற்றவுளது. எ-று. நாடினுய் ஆக்ஷேபம்.

இச்செய்யுளான்மாவுக்கொழியப் பிரமத்துக்குப் பந்தமுண் டாகாதாகையா லான்மாவென்றொன்றுண்டென்று கூறிற்று. (ஞானம்.) வேறுவாயில். எ-து. வேற்றுமைப்பட்டிருக்கிறவிந் திரியங்களும் புலன்களும் மனமும் பொருந்தாததாய்ப் பிரமா ணங்களாலு மளவிடப்படாததாயுள்ளது ஆன்மாத்தானெனவு ணாதல். முயலுக்குக்கொம்புண்டென்றுநாடினதற்கொக்குங்கா ண் முடிவின்றியிருக்கிற பரசொரூபமொன்றென்று சொல்லும்நீ பொருந்தும்ஞானமும் பேறுபொருந்துமிந்தவான்மாவும்பரமும்

பேதமுண்டென்று மிதுசொல்லுங்காலத்துக் கைக்கொள்ளத்த குவதாயுள்ளது. எ-று. இதனுற்பரத்துககுப்பற்றில்லை ஜீவனுக் கேபற்றுள்ளது ஆதலால் ஜீவபரபேதமுணடென்றுகொள்கவெ ன்பதுகூறிறறு. (௪)

"அறியப்படாதேலதுபிரமாணததா,லறியப்படாதழற்போ தாம்" என்பதனுனறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனி னிதனிலேகம துவிலகினும், குலவுகாசுமொளியதுவுநீடிவளர்குணமு நாடுவதொாகுணியுமாம, பலவுமானகுணமொருவுமேக மதுவெனவுநீபகரினிகரிலா, யுலகமானதனையுதவுமாற நிலையுணாவுதானுமிலையுணரிலே. (௫)

(இ-ள்.) இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனில். எ-து. மி க்கவொளியுமணியும்போல வொனமுயிருக்குமென்றுநீசொல்லி ன்,— இதனிலேகமதுவிலகினும். எ-து. இந்தவுவமைதன்னி லே யொனறென்பதனைமறுததுகூறினும். அஃதியாங்ஙனமெ னின்,—குலவுகாசுமொளியதுவுநீடிவளர் குணமுநாடுவதொாகு ணியுமாம். எ-து. விளஙகப்பட்டமணியும் பிரகாசமானதுவுமிக வுமுண்டாகப்பட்டகுணமு மதனையாராய்ந்தறியத்தக்க குணியு மாகையால்,—பலவுமானகுணமொருவுமேகமது வெனவுநீபகரி ல். எ-து. அதுவன்றியு மொனமுனபிரமமானது இச்சாஞான கிரியைகளாகிய. பலகுணங்களைநீங்கி நிறகுமென்றுநீசொல்லி ன்,—நிகரிலா வுலகமானதனையுதவுமாறநிலையுணர்வுதானுமிலையு ணரிலே. எ-து. அந்தப்பிரமத்துக் கிச்சாஞானகிரியைகளாகிய பலகுணங்களில்லையாகில் ஒப்பில்லாத பிரபஞ்சமானதனையுண் டாக்குந்தொழிலுமில்லையா யந்தப்பிரமத்துக்கவற்றைக்காத்தளி

க்கவேணுமென்னுமறிவுமில்லையாம் விசாரிக்குங்காலத்து. எ-று. மணியுமொளியுங் குணமுங்குணியுமாகையா லிரண்டுபடுமென்ப தகருத்து. இச்சாஞானக்கிரியைகளைநீங்கிய நிர்விகற்பனென்னி லிச்சாஞானக்கிரியையோடுங்கூடியே பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கண்டதத்தவேண்டுகையால். அதுநீங்கிநிற்பனெனி னில் அறிவுமில்லையாய்க்கர்த்தாவுமல்லவாவனெனபதுகருத்து

இச்செய்யுளான்மாவும்பிரமமு மொன்றென்றுகூறிய வுவமைகொண் டொன்றல்லவென்பதூஉ மிச்சாஞானககிரியைக ளிலலையாயி னறிவுமில்லையாய்ப் பிரபஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யவு மாட்டானென்பதூஉங்கூறிற்று. (ஞானம்.) இராவணனையும் சகத்திரவாகுவையு மொன்றுபலவானததுக் குவமையிட்டாய இராவண னொருமுகத்தாற்கண்ட தொருமுகத்தாற்சொலலுமா போல வுலகத்திலொருத்தன்கண்ட தொருததனறிநதுசொல்ல ககண்டதில்லை. சகத்திரவாகுவும் பலகரங்களாலுமியற்றப்பட்ட வில்லும்மம்பும்வலிககுங்காலதது வேறுபடுகைவழங்கலும் வினை யொன்றின்மேலா மிதுவப்படியன்றென்றுகணடுகொள்க. (கு)

"மணியொளிபோலேகமெனின் மாமணியுந்தேசுங, குணி குணமென்றேபேதங் கொள்" "குணநீதமென்று நீ கூறுவை யேயாகி, லெணுதுலகமுந்தருமா றென்" என்பதறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

புற்றினேர்பழுதை தொக்கபோதுமயிர் புளகமாகவர விரவிலே, யுற்றதாமதனை யொக்கவேயுலகுதிக்குமாறு மொருசத்திலே, பெற்றதாகுமெனி னப்பிராந்தியுடை யோருமப்பிரமபேதமாய், நிற்பர்நீபகரின் முற்றுமைய நிலைபெற்றுவின்பமதிலாததாம். (௬)

(இ-ள்.) புற்றினோபழுதைதொக்கபோதுமயிர் புளகமாக வாவிரவிலே யுற்றதாமதனை யொககவேயுலகுதிக்குமாறுமொரு சதிலே பெற்றதாகுமெனில். எ-து புற்றின்கண்ணேபழுதை கிடபப விருளிடத் தநதபபழுதையைககண்டவர்க்குப் பயத்தா லேமயிர்புளகிததுப் பாம்பெனவேநினைககப்படுவதாமதுபோல ப பிரபஞ்சமு மொப்பறறதாகியபிரமததிலேதோன்றுமாறு மத தை தயிசகியத்தாலேயப்பிரபஞசமு மெய்போலததோன்றுமுறை மையும் பெற்றதென்றுநீசொல்லின்,—அப்பிராந்தியுடையோரு மபபிரமபேதமாய்நிற்பா எ-து. அங்ஙனமயங்கினவறிவையுடை யவான்மாசகளும் இசசாஞானககிரியையுணடாய்ப் பிரபஞ்சநி ருத்தியஞ்செயவதில்லையென்று நீகூ றுமபிரமத்தின் பேதமாய்நி றபராம்,— நீபகரின்முறறமையைநீலெபெற்றுவின்பமதிலாததாம். எ-து. இப்படிநீசொலலின் நினககு மிககமயககவறிவேயுண்டா பப பிரமமாமின்பமுணடாகாது. எ-று.

இசசெய்யுள் பிரமதநுககு விகாரமென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று (ஞானம்) முற்றுமையைநீலெபெறறுநின்மலமிலாததா ம எனபபாடமாயின், முற்றுமய ைகநீலெபெற்றுநின்மலஞகையி லலையாம். பழுதையைப் பாமபெனறுபிரமித்தது பிரமமாகவே ணடும் அநுதான்விகாரமென்னில காணைகளுககறிவில்லையாம். பிரமததின் சந்நிதிமாத்திரததிலேசலிககுமென்னிற் றெளிந்தகா லத்திற் சநநிதியிற்சேட்டிககவில்லையாகவேண்டும் அதுபின் சவி த்துத் தததுவமுஙகூடாதெனககொளக. (௬)

“ இரவினைரவென்னப படும்பாசமாகில், பரமமுலகென்ன ப்படும்” “என்றனைநீயொன்றனைமற் றென்றென்றுவெண்ணு மிழுக், கின்றப்பரபிரமத்தின்” “ ஐயம்விபரீதமென்றவிவையி ரண்டுந், துய்யவறிவுக்குண்டோசொல்.” “பாசமினைபரம்பினுக்

கொப்பில்லாப்பரப்பிரமத், தேசுதனக்கொப்போசகம்'' "இருடீ ராநதாற்பாம்பில்லேயிந்தவுலக, மருடீரந்தாறபோகைவழக்கு'' "ம ருடீர்ந்தால்வைகுமலபாண்டவாககை, யிருடீர்நதாறசிற்கனமன் றே'' "நீர்நீர்கால்காலே நெருப்புநெருப்பேவிண்விண, பார்பா மார்த்தத்திற்கும்'' என்னுந்திருவாக்குகளாலறிக என்றா ஞான ப்பிரகாசர்.

ஓதியேயுலகமதனைநீயுநிரு வசநமாகவுரை செயவதெ ன், பேதையோவுளது மிலதுமல்லபொருள் பேசுவாரு முளரோசொலா, யாதியேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதி ன்மையதழிந்துபோம், நீதியாலுளதிலாமைநோவதெனி னேர்மையாகிய துநின்றதே. (எ)

(இ-ள்.) ஓதியேயுலக மதனைநீயுநிரு வசநமாகவுரைசெய்வ தென். எ-து. நீவேதத்தையதிகரித்தேயிருந்தும பிரபஞ்சநதனை முன்பில்லேயென்றும பின்புநிருவசநமாகியபிரமததிலே தோன றப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுதலுணடானதென்,—பேதையோ வுளதுமிலதுமல்லபொருள பேசுவாருமுளரோசொலாய் எ-து. ஒருபொருளில்லதுமல்ல வுள்ளதுமல்லவென்று சொலலுவாரு முளரோ ஆகையாலறியாதவனேசொலலாய்.அற்றன்று,—ஆதி யேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதின்மையதழிந்துபோம. எ-து. (ஆ தியேவருதலாலிலதிலாவதின்மையுளதழிந்துபோம) எனமாறு க. ஆதிதோறுந்தோன்றிவருதலா லில்லேயென்பதில்லேயா யுள ளதாணதழிந்துபோம்,— நீதியாலுளதிலாமை. எ-து. பின்னில் லாமையாம்படி யழிந்துபோமுறைமையாலே யில்லாமையுண் டானது ஆகையால்,— நோவதென்னின். எ-து. உள்ளதமில் லாததும் பிரபஞ்சத்துக்குப்பொருந்திற்றென்றுநீகூறின்,—நோ மையாகியதுநின்றதே. எ-து. அப்படியழிந்துபோம்பிரபஞ்ச மீ

ளவும்பிரமத்திலேயுண்டாமிடத்து முன்புபோலத்தோன்றுகை யா லதற்குமூலகாரணங்கிடந்தழியாமனிற்கும். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமநாதியிலுள்ள தல்லவென்பதனை ம றுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) ஓதியேயுலகமதனைநீயுநிருவசநமா கவுரைசெய்வதென். எ - து. உலகத்தை விவகாரமாததிரமாய்ச சொல்லாநின்றும் பேதையே—போம். எ-து. அறிவில்லையோ வொன்றையுண்டென்குத வில்லையென்குத லல்லாதபொருள சொல்வாருமுண்டோசொல்லாய் உளளதுமுன்னேயுணடாய்வ ருதலாலில்லாததில்லையாயேபோமாதல நீதியாலேயுளளதல்லா த துணடாமென்னிற் சுருஙகிநின்றதாம் எ-று இவவுரைசகு உலகம் விவகாரமொழியப் பரமாாததததிலலையெனறதனை நிரா கரித்ததெனக்கொள்க. (௭)

"அநிாவசநமேயுலகமென்றுய்நின்வாககா லநிாவசநமென றுரைத்ததாம்" "உதிக்குமதலுலுலகுண டென்றதுதாஜெக்கு, முதித்தழிந்ததில்லையென்கையூறு." "உளதழிந்தின்றென்பாருயா வாக்குணாா, ருளதழிந்து நேரியதாகும" என்பதுமறிக என்றூா ஞானப்பிரகாசா.

வேறதாகிய து போலிருந்தமையில் வெள்ளிசுததி யெனிலையமே, கூறலாமொருபாததோடொத்த பொரு ள்கொண்டுவிண்டவிலைகண்டனம, மாறிலாதுநிலநீாதா கியனல் வாயுவாகியவைமாறியும, சேறிடாதுவிவகாரம ன்றுபர மார்த்தமாயவைசெறிந்ததே. (அ)

(இ-ள்.) வேறதாகியதுபோலிருநதமையில் வெள்ளிசுத்தி யெனில். எ-து. மித்தையாகியபிரபஞ்சம் பிரமம்போலமெய் யாகத்தோன்றினமை மிப்பியானது வெள்ளியையொக்கப்பிறோ

ரேகித்தாற்போலுமென்றுகூறின்,—ஐயமே கூறலாம். எ-து. அநதவிப்பியை வெள்ளியென்றையப்பட்டாற்போலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரம்மமோ மித்தையோவென் றையப்பட்டே சொல்லலாம்,— ஒருபரத்தோடொத்தபொருள்கொளுவிணடடிலேகணடனம். எ-து. முன்பிந்தப்பிரபஞ்சமொப்பற்றபிரமத்தோடொத்தபொருளாகக் கைக்கொள்ளப்பட் டிப்பொழுது மித்தியையாக மாறிககண்டனமென்னில்,— மாறிலாதுநிலநீரதாகியனல் வாயுவாகி. எ-து. நிலநீராகியு மனல்வாயுவாகியுமாறிநில்லாது,— அவைமாறியுஞ்சேறிடாது. எ-து. நீர் நிலஞுகியும் வாயுவக்கினியாகியுமாறியுஞ்செல்லாது,—விவகாரமன்றுபரமார்த்தமாயவைசெறிந்ததே. எ-து. ஆதலாலிப்பிரபஞ்சமும்விவகாரத்திலேமெய்யாதலன்றிப் பரமார்த்தத்திலுமெய்யாகச்செறிந்தது எ-று.

இச்செய்யுள் விவகாரத்தின்மெய்யாய்ப் பரமார்த்தத்திற பொய்யாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிறறு. (ஞானம்.) வெள்ளிககுவேறதாகியசுத்தியானது வெள்ளிபோலத்தோன்றினதுபோற பிரபஞ்சமெனிற சந்தேகஞ்சொலலலாம். (அ)

"சுத்திவெள்ளிபோலுலகென் னப்பிரமகதோன்றுமென்ற. பித்திவீனயும் போடாய்பிரித்து" "இருபொருளுமுணடே லெழும்விபரீத, மொருபொருளிற் றேன்றுதென்றோர்." என்று. பாத்தோடொத்தபொருளில்லை யுவமையிடுதலால் வேறுநிலைபொருள்பெற்ற தெனக்கொள்க. எ-ரு. உதஹரித்தனா ஞானப்பிரகாசர்.

மாயநூலதுநிலமபிவாயினிடை வந்தவாறதனைமானவே, யாயவேயுலகமானதும்பிரமமதனிலேயெனிலடங்கிசின், றேயுமாகுமொருசித்துமத்துட னிலாதெதன்

றுபினியம்பினீ, பேயனேகடமிருத்தில்வந்தது பிறப்ப தாவதில்லைபேசிலே. (௯)

(இ-ள்.) மாயநூலது சிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனை மானவேயாயவேயுலகமானதும் பிரமமதனிலேயெனில.எ-து. பொய்ந்நூலானது சிலம்பியின்வாயிடத்தேநின்று தோனறிநின் றுகெட்டவிடத்து மீளவுமதனிடத்தே யிந்தநூலாகத்தோனறி வந்தாற்போல வுலகமானதும பிரமததிலேதோன்றிநின்றுகெ ட்டபின் மீளவும்பிரமததிலே முனபுபோலேதோன்றிவருமெ றுநீ கூறின்,—அடஙகிநின்றேயுமாகு மொருசித்தும். எ-து. அ ரூபமா யவிகாரமாகியபிரமமும பிரபஞ்சததிலேயகப்பட்டு மய ஙகவுமாகுமாதலானீகூறிய துவமையன்று,—அத்துடனிலாததெ ன்றுபினியம்பினீ. எ-து. அநதநூலாகியசேடத்துக்குள் ளச்சில ம்பியகப்படாதுநின்றாற்போலப் பிரபஞசமாகியசேடத்துக்குள் ளும் பிரமங்கூடிநில்லாது காரணமாயநிற்குமென்றுகூறின்,— பேயனேகடமிருத்தில்வந்தது பிறப்பதாவதில்லைபேசிலே. எ-து. அறியாதவனே கடத்துக்குமணகாரணமாயிருக்கவுங காரணமா கியமண்ணிற் கடநதானேதோன்றாது. தோன்றுமிடத் தாதிகா ரணமாகியமணணும் நிமிததகாரணமாகியகுலாலனும் துணைக் காரணமாகிய கிரிகையுங்கூடித் தொழிலசெயயக கடந்தோன் றுமாபோலப பிரபஞ்சத்துக்கு மாதிகாரணமுணடாய்த்தோன் றவேண்டும. எ-று. எனவே யாதிகாரணமின்றிப பிரமமேயாதி காரணமாகததோன்றுமென்னிற சித்திலேயசித்துத்தானேதோ ன்றாதென்பதுகருத்து. மிருத்து மண்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக்குக்காரணம் பிரமமென்பதனைமறு த்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) மாயநூலென்பது இல்லாதொன்று தோன்றுமது மாயையென்பதவன்கருத்தாதலினால் மாயநூலெ

ன்ருன். பேயனேபடமென்பது பாடமாயின் புடைவையர்னது மண்ணினிடத்துண்டாகாதென்பதாம். அஃதாவது ஒன்றின்காரணத்திலொன்றின்காரியமுண்டாகாதென்பதாம். (௯)

"சிலம்பிநூல்போலச் சகம்பரத்திற்ருேன்றின், மலம்பரத்துண்டென்றேமதி" "இன்றேற்சடமணணிறுவாய்ப் பரத்தெழா, வின்றேபடமணணிலே" என்பதுமறிகஎன்ருர் ஞானப்பிரகாசர்.

வேறதாகு முருவததிலேபரம் வெளிப்படும்மென விளம்பினீ, யூறிலாவுருவசத்திலேபிரமமுண்டுதானுணர்விலாததென், மாறிவாயுவுமனுதியானவையுமவந்திடாமையினிலின்றெனி, லீறுதானுடையதாயதோபிரமமென்கொலோவிவையிறப்பதே. (௧0)

(இ-ள்.) வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மென விளம்பினீ எ-து. வன்னபேதமாகிய வேற்றுமைப்பட்டவுருவத்திலே பிரமம்வெளிப்பட்டுநிறகுமென்று நீ கூறின்,— ஊறிலாவுருவசத்திலே பிரமமுணடுதானுணாவிலாததென். எ-து. குற்றமில்லாதஜடதநினிடத்திலே பிரமமுணடாயிருககவந்த ஜடமவத்தைபபட்டவிடத தறிவினறிககிடபபானேன,—மாறிவாயுவுமனுதியானவையும வந்திடாமையினிலின்றெனில். எ-து. வாயுவு மந்தககரணஙகளும்நீங்கிவந்துகூடாமையினுலேயறிவில்லையானதென்றுகூறின,— ஈறுதானுடையதாயதோ பிரமமென்கொலோவிவையிறப்பதே. எ-து. பிரமததினறிவுகெடத்தக்கதாயிற்ருே அதுவுமின்றிப் பிரமநிற்க வாயுவுமநதக்கரணங்களுநீங்கிய தியாதோ, ஆதலாற் பிரம மறிவுமறியாமையுமாகி யுருக்களிலேயில்லாது. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமமுருவையெடுத்து நிற்குமென்பதனை ம றுத்துககூறிறறு. (௧௦)

ஊறிலாவொருசவததிலே எனபபாடமோதி ஊறுபடாதச வசரீரத்திலே என்றுரையுரைத்தனா. அன்றியும், "மாகங்கடந் தோறும் வாயததமுறைபோற்பிரம, மாகநதோறுமுறுமென்று ய" "ஊறில் சவநதன்னினுமுணடாதான்கணடிலமேன், மா றிமனமவாராமலோ" "மாருதேநிறகப்பிரமமனஙகாப்பொறியு, மாறிவரலென்றேசொன்மற்று" "ஒருத்தன்கடாசாயமபோலு றினூன்ருேறும, விருப்பேன்வெறுப்பேன்விளம்பு" "ஊனுட ன்பேதமிலனொனமநறானுள்ளா, ருன்கொள்கை கொள்வருவா ராா" "என்கொள்கை நீ கொள்ள யான்கொள்ளேனின்கொள் கை, யென்கொளகைவேருமியம்பு" "நாத்திகனுமாத்திகனுமொ ன்ருே நவின்றிடா, யோத்துணரிற்பேதமேயுணடு" "ஆகங்கை தொறும்வெவ்வே றநுபவத்துககஞ்சுகமு, மாகங்கைதொறும்வெ வ்வேறணு" "துன்புறுவானுஙகுழியின் மேலைத்துறக்கத்தி, ணி ன்புறுவானுமவேறெனறெண்" "அரையனும்வேறேயபராதா வேறே, யவாபலமும்வேறென்றறி" என்றுதஹரித்தனர் ஞான ப்பிரகாசா.

பற்றதின்றியுடனின்றிடும்பரமெனப்பகர்ந்தனைபிரி ந்துட, னுற்றுடம்புநனாதினாகனேய்சிறை யுறுப்புழிந் திவையுமுள்ளபின், குற்றமென்றிதனைவிட்டிடாதுவிட வென்றலுங்குலைவுகொண்டிடும், பெற்றிகண்டுமொருப ற்றறும்பரிசு பேசவேயுளதுறைசயே. (௧௧)

(இ-ள்.) பற்றதின்றியுடனின்றிடும் பரமெனப்பகர்ந்தனை. எ-து. பிரமமானது காயத்திலேநின்றதாயினு மக்காயத்தோடுபெற்

றில்லாமனிறகுமென்றுகூறினாய் அஃதங்ஙனமாயின்,—பிரிந்து டனுறறுடமபுநணாதிணைகணோய்சிறை யுறுப்பழிநதிவையுமுள ளபின் குறறமென்றிதனைவிட்டிடாது. எ-து. பிரமமார்வத்து டனே கூடிநின்றவுடமபு நணாதிணைநோய் சிறை யிவையிற்றினு லுறுப்பழிவண்டானபின்பு மிவவுடமபைப்பொலலாததென்று நீங்கிநிறகமாட்டாது,— விடவென்றலுங குலைவுகொண்டிடும். எ-து அவ்வுடனீங்கவென்னுமிடதது மிகவும்வியாகூலப்பட் டு நடுநடுஙகாநிறகும் ஆகையால,—பெற்றிகண்டுமொருபற்றறும் பரிசுபேசவேயுளதுனைசையே எ-து. இப்படிகாயதநோடும்பற்றி நிற்குமுறைமையை யெவ்விடததினுஙகணடிருந்துங காயததே பிரமத்துககுப்பற்றில்லையென .நன்னுசையாறசொலலவுளளது னறிப் பற்றுவிட்டதிலலை எ-று

இச்செய்யுள் காயததோடுபிரமததுக்குப்பற்றில்லையென்பத னைமறுத்துககூறிறறு. (௧௪)

"பறறின்றி நிறகிறபரமுடலிறசாம்பருவத், திற்றிடுவெமென றிளைப்பதென்" எனபதுமறிக. "விட்டிடும்வேலையின் வியந்த வச்சமே, பட்டிடபபடுந்துயா பகரலாவதே, கட டுவைநீககியே காதல்செயயுமனை, கட்டுவைநானையும பின்னைக்காமுறும" "த னத்தினைமனைதனைத்தாளியாநனை, நினைததினி யெவரநுபவிப பாநீங்குநா, ளெனககிவையாநியமாகுமேயெனு, மனத்துயாம லியவேமாயுமாவியே" "பாம்பழல்வாயினுற பற்றமணடுகேந், தே ம்பிடுந்துயருறுசீவன்றேயுநாள" என்னும் சிவதருமோத்திரமும றிகளன்ரா ஞானப்பிரகாசா.

சோதிமாமணிக ளுடுபோனதொரு நூலுமானநி லைசொல்லிடு, நீதியான்மணிகள்பேதமாகியொரு நூலி

னின்றமைங்கழத்தினு, யாதிதாலொருவனுகியேபலவாந் தயோனியிலமாநதவன, பேதியாதநிலேபேசினு யுலகு பேதமேயிலதபேதமே. (௧௨)

(இ-ள்.) சோதிமாமணிகளூடுபோனதொரு நூலுமானநிலே சொல்லிடுநீதியான்மணிகள்பேதமாகியொருநூலினின்றமைங்க ழத்தினுய். எ-து. பிரகாசத்தையுடைய மிககபலமணிகளுககுள் ளே யுருவியொன்றுயநின்றநூலேயுஞ சொல்லத்தககமுறைமை யிலேகோத்தமணிகளினிறமாகப்பேதித தொருநூலிலேபேதப் பட்டுநின்றமையும்போலப் பிரமததுக்கும் பிரபஞசத்துககுமுவ மைகூறினுய் அஙஙனஙகூறியவுவமையால,—ஆதிதாலொருவனு கியே பலவாந்தயோனியிலமாநதவன் பேதியாதநிலேபேசினுய். எ-து. சாத்தாவானவனொருவனையப் பலபேதபபட்டெனனிறந தயோனிசடோறுநின் றவன்பேதியாதநிலேயேகூறினுயாகையா ல,—உலகுபேதமேயிலதபேதமே. எ-து மணிகளபேதம்போ லப் பிரபஞசமபேதமாகவுளளது பிரமததுககுப பேதமிலதாம. எ-று. எனவே பிரமஞ்சீவான்மாவாகவும பரமான்மாவாகவும் பேதிககுமெனவுஙகூறி யிவவிடததுபபிரமம்பேதியாதெனவுங கூறியதுவமுவாமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமேபேதமாவது பிரமததுககுப்பேத மிலலேயென்பதனைமறுத்துககூறிற்று. (ஞானம்.) பேதியாதில தபேதமே. எ-து. உலகானது பேதமென்றபடியோ இலலேயாகி லபேதமென்றபடியோசொல்லாய். எ-று. இதனல் நீயபேதமெ ன்றது விருத்தமாயிற்றென்பதுகருத்து. பேதமேயுள்ளதென்க.

"பன்மணிநூல்போலப் பரமபேதம்போன்றிருக்கும, பன் மையுடற் பட்டேன்றுய்பண்டு" "அந்நியமல்லவதற்குலகமெ ன்றதுபொய், யந்நியநீகொண்டிடுகையால்" என்பதுமறிகஎன் றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒத்துநின்றுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றிடுவ தின்றெனும், பித்தவுன்னுரையினுற்றதேதிலது பெற்ற தின்றிலதுபெற்றதேற், றுய்த்தலெனவுறுதலசீவபாவ மது சொல்லினென்றினுநதோயவிலாமைநீ, வைத்துநி த்தமனவாககிறந்தபரமென்னமானமிலையின்னமே. ௧௩

(இ-ள்.) ஒத்துநின்றுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றி டுவதின்றெனும்பித்த. எ-து. அஞ்ஞானமாகிய காயததோடுகூ டிப் பிரமமுமஞ்ஞானமாயச சுகதுக்கஙகளையநுபவித்துநிற்கசசி தையும் பிரமங்காயத்தோடுகூடுவதிலலையெனறு சொல்லும்பேய னே நீயநுபவமிலலையெனனும்வாா ததை,—உன்னுரையிலுறற தே. எ-து. உன்சாத்திரத்திலேயுமபொருநதினதே,—இலதுபெ ற்றதின்றிலது. எ-து. சாத்திரத்தினல்ல தநுபவத்தினுமல்லாம லுண்டானதல்ல. அஃதன்றியும,—பெற்றதேல் எ-து. அநுபவ ததினுமில்லாம லுண்டானதாயின்,— துய்த்தலென்னுறுதல். எ-து. பிரத்தியக்ஷத்திலேநீயநுடவத்தையுறுவானேன்,—சீவபா வமதுசொல்லின். எ-து. பரமானமாவநுபவிப்பதில்லை ஜீவான் மாவினுடைய பாவனையென்றுநீகூறின்,— ஒன்றினுந்தோய்வி லாமைநீவைத்துநித்தமனவாச்கிறந்தபர மென்னமானமிலையின் னமே. எ - து. இப்படியநுபவிக்கிறஜீவான்மாவை ஒன்றினுந் தோய்விலாதபரமான்மாவாகக்கொண்டு நித்தமாய் மனவாக்கிற ந்ததென்று மகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லவு முனக்குலசசையி ல்லையின்னமும். எ-று.

இச்செய்யுள் பரமான்மா சீவான்மாவாய்நின்று புசிக்குமெ ன்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) உன்னுரையிலுற்றதே யிலதுபெற்றதின்றிலதுபெற்றதே. எ - து. உன்னுடையவசாத் துக்குப்பெற்றதேதெனி லதிற்பற்றற்றுநிற்கையாகியவில்லாமை

பெற்றதில்லையாம், பற்றில்லாமைபெற்றதாகிற் புசிப்பற்றிருக்க வேண்டும் (௧௫)

"இன்பதுன்பத்தைக கரணங்களெய்துமுயிரக, கின்பதுன் பமில்லையென்ற தென்" "பொறியுணர்ச்சிபுந்தி யுணருமதனை, யறியுங்காண்சிவனதனாந்து" "சீவன்பிரமமெனச்செபபினைமு ன்போகததைச, சீவியாதென்றதும்பொயததோ" என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

எங்குநின்றிடலவததையினறிடுமிசைந்திடுங்காணமெ ன்னினீ, யங்குநினறபரமெஙகொளிததது நின்றதேல வையடஙகிடா, விஙகுநினறதொருகாந்தமானகலிரும்பு சநநிதியங்குநோ, தஙகிநினறதெனினீஙகிமீளும்வகை தஙகிடாதுளைதப்பதே. (௧௪)

(இ-ள) எஙகுநினறிடலவததையின்றிடும். எ-து. பிரமம் ஜீவாஙமாவாய்க காயந்தோறுநிறைநது நிற்குமென்றுகூறி னி. றியவவததையிலகப்பட் டடஙகுவதில்லையாம்,—இசைந்திடு ங் கரணமென்னினீ. எ-து. அபபடியவததைப்படுவதுஜீவான்மா வன்றநதககரணஙகளினது நீககஙகள்காணுமென்றுநீகூறின்,—அங்குநின்றபரமெஙகொளித்தது. எ-து. காணங்களவத்தையைப் பொருநதினவிடத் தவ்விடததுநின்ற சிவான்மாவெங்கேமறைந் துநின்றது,—அதுநின்றதேலவையடஙகிடா. எ-து. அந்தக்கரண நாயகனாகிய ஜீவான்மாவவ்விடத்துநின்றதாயி னவன்வழித்தா யக காணங்களுமடங்கமாட்டாது,— இங்குநின்றதொருகாந்தமா னகலிரும்புசநநிதியங்குஙோர்தங்கிநின்றதெனில். எ-து. அற்ற ன்று இவ்விடத்துணடானதொருகாந்தக்கல்லின்சந்நிதியிலே யி ரும்பசைந்தடங்குந்தன்மைபோல ஜீவான்மாவின்சந்நிதியிலே

யந்தக்கரணங்களுஞ்சேட்டைப்பட் டடஙகிறறென் றுநீகூறின்
—நீஙகிமீளும்வகைதந்திடாதனுளைதுப்பதே. எ-து. நீகூறியவ்
ரும்புகாந்தத்தோகூடிஞற காந்தத்தையிரும்புநீஙகமாட்டாத
தன்மைபோல அந்தக்கரணங்களும் ஜீவான்மாவோகூடிஞ
ல் நீஙகப்படாதாகையால் நீகூறியவுவமையும் பிறழககூறிருை
யாம், எ-று.

இச்செய்யுள் கரணஙக ளவத்தைபபடுமென்பதனே மறுத
துககூறிற்று. (கசு)

"எங்குநிறையி னிலையவத்தைததான்காணிற, றங்கிலஃதெ
ங்கொளிக்குஞ்சாற்று" "நிற்கிற்பிரமங் கரணஙகணீஙகாவாங,
சற்காந்தமுன்னிரும்போகாண" "ஓடலிருததலுலாவ லொடுகி
டத்தல், பாடலெனப்பலவாமென்" என்பதுமறிகஎன்றுா ஞா
னப்பிரகாசா.

**இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவவுலகி லிசையிலி
ன் றுடலநானெனு, மருள்பொதிந்ததொருபிரமமிங்குள
து மருவிநினறவுருவொருவியே, தெருள்பொதிநதுபர
நானெனுந் தெளிவுசென்றபோதுகதியென்றிடும், பொ
ருள்பொதிந்ததெனிலமலனுக்குமலம் வருதலாலுளது
புன்மையே. (கரு)**

(இ-ள்.) இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவ்வுலகி லிசையிலி
ன்றுடலநானெனுமருள் பொதிந்ததொருபிரமமிங்குளது. எ-து.
இருளான்மூடப்பட்டதோராதித்த னிந்தவுலகின்கண்ணுண்டா
கிநின்றதனையொக்குங் காயங்கடோறுநானென்று மருட்சியா
லே மூடப்பட்ட பிரமமிவ்விடத்துண்டாய்நின்றது,— மருவி
நின்றவுருவொருவியே, எ-து. அப்படிமருட்சிபொருந்திநின்ற

காயம்நீங்கி,— தெருள்பொதிந்து பரானனெனுந்தெளிவு சென்ற போதுகதியென்றிடும்பொருள்பொதிந்ததெனில். எ-து. அறிவுசூழப்பட்டுப் பரப்பிரமம் நானேயென்றுந் தெளிவுண்டானபொழுது முத்தியாய் நிற்கும்பொருளுந்தானுமென்றுகூறின்,— அமலனுக்குமலம்வருதலாவுளது புன்மையே. எ-து. மலரகிதமாகிய பிரமத்துக்கு மலங்கூடுதலு நீக்குதலு முண்டாகையாமென்று நீகூறியவுரைவெளிற்றுரை. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமந்தானே மருட்சியால்ஜீவான்மாவென்றுந் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமென்று நிற்குமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்) உளதுபுன்மையே. எ-து. நின்மலமாயிருக்கிறபிரமத்துக்கு மலமானது கூடுதலாலாபாசமாகையுண்டாமென்க. இதுகூடாதென்பது கருத்து. (௧௫)

“இருள்பொதிந்த பானுவுள தேலுடலையானென், மருள்பொதிந்தசித்துளதிம்மன்” “நின்மலமென்றேயதனை நீங்கழ்த்தி றுயதற்குப், பின்னவித்தையுணடென்கைபித்து.” “போதமுறிலவத்தைப் போம்வாக்கியங்கெட்டுப், பேதமறுமென்கைபெரும்பித்து” என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சுத்தமானதுபரத்தினுக்கணைவ தின்றுசுத்தமதநாதிநீ, வைத்தமாயமுறுசித்தசுத்தமுற மற்றதற்குமலம் வைத்தனை, யொத்தசீவன்மலகன்மமாயையுறு கின்றகாரணமுணர்ந்திடாய், பித்தனேவிறகினிற்பிறப்பதெரியென்னில் வேறுபொருள்பெற்றதே. (௧௬)

(இ-ள்.) சுத்தமானது பரத்தினுக்கணைவதின்றுசுத்தமதநாதி. எ-து. பரப்பிரமத்துக்குப் புதிதாகச்சுத்தமுண்டாயதன்றநாதியேசுத்தமுள்ளது,— நீவைத்தமாயமுறுசித்தசுத்த முறமற்றத

ற்கு மலம்வைத்தனே. எ-து. நீஜீவான்மாவென்று பிரமத்திலே பேதித்துச்சொல்லப்பட்ட சித்தானது மயக்கமுற்று அசுத்தத்தைப்பொருந்தவே யதன்பேதமாகியபரப்பிரமத்துக்கு மலமுண்டென்றுதோற்றுவித்தனே,— ஒத்தசீவன்மலகன்மமாயையுறுகின்றகாரணமுணாந்திடாய்பித்தனே. எ-து. காயத்தோடுபொருந்தினவான்மாவு மலமுங் கன்மமு மாயையுங்கூடியநுபவிக்குங்காரியத்துக்குக் காரணமாகியமுதலை யறியாயாதலாற் பேயனே நீ அற்றன்று,— விறகினிறபிறப்பதெரியென்னில். எ-து காட்டத்திலேயக்கினிமறைப்புண்டு நின்றுதோன்றிப் பிரகாசித்தாற்போலக் காயத்திலேமறைப்புண்டிருக்கும்பொழுது ஜீவான்மாவென்றுநின்று பிரகாசிக்கும்பொழுது பரப்பிரமமாகநின்று பிரகாசிக்குமென்றுங்கூறின்,— வேறுபொருள்பெற்றதே எ-து. ஓரக்கினியிரண்டாகப்பிரிந்துகாட்டத்திலேநிற்பதன்றி வேறொருபொருளாய்த்தோன்றுமாபோல ஜீவான்மாவும்வேறொருமுதலென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுளு மருட்சியான்ஜீவான்மாவுமாய்த் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமுமாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) என்னில்வேறுபொருள்பெற்றதே. எ-து. விறகினெருப்புத்தோன்றுந்தன்மை யென்பையாகி லந்நியப்பொருளைக் காட்டிநிற்கும். (கசு)

" அநாதியேசுத்தமத னுக்கிலைகாணுக்கை, யநாதிபெத்தான்மாவுட்றப்பட்டான்" "வினைவித்ததாலாகக்கை விதங்கொடுத்து நீக்கி, வினையதனவோபாகமுளவே" "அவித்தையினைநீக்கியுயிராககாநந்தநல்கு, நிமித்தஞ் சிவனின்மலன்" "நிமித்தம் பதிவுட்லினின்றூர்பசுக்க, ளவத்தைமலமென்றே யறி" என்றுதஹரிதுகூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

உன்னினீயுமநு போகமென்றபொழு துற்றிடுந்து விதமற்றநிஙகெனனிலில்லையெனிலில்லை நீயுமறிவின் மைகண்டவிடமுண்மையேன், மன்னுமோருணர்வுவந் திடும்முணர் வெலாமுமாயையெனினமாயையே, சொ னனதோரபிரமமாயிடும்பிரம மாயையாயறிவுசோருமே.

(இ-ள்.) உன்னினீயுமநுபோகமென்றபொழுதுற்றிடுந்துவி தம்.எ-து. நானேநானுயநுபவிப்பனெனனுமிடத்துப்பெறுவான நுபவிப்பதுமுணடாயிரணடாம்,— மற்றநிஙகென்னிலில்லையெ னிலில்லைநீயும். எ-து. பெறுவானுகவென்னிடத்திற் கணடதி ல்லையென்னிற பேருகியநீயுமிலலையாம்,—அறிவின்மைகணட் விடமுண்மையேன்மன்னுமோருணர்வுவநதிடும். எ-து. அஞ்ஞா நஙகெட்டவிடமேயுணமையென்றுநீகூறி ஙந்தமயக்கறிவுகெட் டுக்கூடுமிடத்தான்மவறிவுசிறிதுணடாயிருக்கும். அற்றன்று,— உணரவெலாமுமாயையெனில் எ-து. அப்படியறியுமறிவெல்லா மாயாவறிவுகாணுமென்றுகூறின்,— மாயையேசொன்னதோா பிரமமாயிடும். எ-து. மாயைநீஙகினவிடததிற்ரேன்றுமறிவுமா யாவறிவென்னி னந்தப்பிரமமாயையாகவேண்டும்,— பிரமமா யையாயறிவுசோருமே. எ-து. ஆகையாற்பிரமமுமாயையா யம் மாயையாலேயறிவுங்கெடுமெனபதேயாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பெறுவானின்றியே யநுபவமுண்டென்பத னை மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௭)

"தன்னைத்தானே நினைகவுமென்று நீசாற்றினு, யஙஙியமா ங்கும்மறிவிப்பாம்""அநுபவமென்று மநுபவியென்றும், பநுபத் மேகாாத்த மலப்பார்" என்பதுமறிகஎன்ருர் ஞானப்பிரகாசர்.

ஆரணங்கடருதத்துவம்மசிபதங்களின்பொருளறி ந்திடாய், காரணம்மதுவுநீயுமென்றிருமைகண்டுவேற

தின்மைகருதிடாய், நாரணன்பிரமனுலுநாடரிய நாயக
ன்கழல்கணண்ணிநீ, யோணைந்துபொலி சாதநங்கள்
கொடுயோகஞானமுமியற்றிடே. (க௮)

(இ-ள்.) ஆரணஙகடருததததுவம் மசிபதங்களின்பொருள றிந்திடாய்,எ-து. வேதாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட தத்துவமசியெ ன்னுமகாவாககியத்தையு மதனுற்றறிசிக்கப்பட்ட பதபதாரத்தங களையுமறியாய்,— காரணம்மதுவுநீயுமென்றிருமைகணடுவேறதி ன்மைகருதிடாய். எ-து. காரணமாகியகாத்தாவுங் காரியமாகி யவானமாவு மிரண்டெட்டுகினறமையுங்கணடு கூடிநிற்குமதுவு மறிந்திடாய். ஆசையால்,— நாரணன் பிரமனுலுநாடரியநாயக ன்கழல்கணண்ணிநீ யோணைநதுபொலி சாதநஙகள்கொடுயோ கஞானமுமியற்றிடே எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நாடுதற்க ரியகர்த்தாவினுடைய திருவடிகளைப் பொருந்துதற்கு அழகு பொருந்திப் பொலிவினையுடைத்தாகிய சிவசாதநங்களையும்பொ ருந்திக்கொண்டு யோகஞானஙகளையறிந்துசெய்வாயாக. எ-று எனவே யோகத்தாலேமனத்தைப்பிரித்து ஞானத்தாலேதிருவ டியைச்சேர்கவென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் மாயாவாதியை நிஷிததமாக்கிப் பெறுவானு ம்பேறுமுணடெனவறிவிததது.

ஏகனுனென்னுரு செய்யுணமுதலிச செய்யுட்காறு மாயா வாதிமதத்தைமறுததுக்கூறிற்று. (க௮)

யோகசாதநமாவது பத்திஞானவயிராக்கியமெனக் கொள க. "அத்துவிதமென்றசொல்லுககொன்றென்றலப்பொருள்வே, றற்றதெனவேமலேவின்ரும்." "வினைவிரவிவேறறவே நிற்கும் **வேற்ருதிதமில், விண்ணலக்காற்ருதிசலும்வேறு."** "**பிரமமுயி ர்தோறும் பிறிவறவேநிற்கும், பிரமமுயிரன்றென்று பேணு."**

'ஒன்றென்னும்வேதம்பிரமமொன்றாதலினு, லன்றியிரண்டோ சொலலாய்.'' "ஒன்றேமனமைந்தினும்வேறறவுறையு, மொன் றேபரபபிரமமும்.'' "ஒன்றியுயிர்தோறுமுறு மென்றுணர்போ முன்மல, மெனறுங்கிளைப்பாய்பேரின்பு''என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசா. பொருளறிந்திடாய். எ-து. பொருளையுள்ளபடி யறிந்தாயிலலை, அநதபபொருளையறியுமிடத்து,—காரணம் மது வும். எ-து. தத்என்பதறகுச சேசுகாரணமாகியபரமசிவமும்,— நீயும். எ-து. தொம்எனபதற் கான்மாவாகியநீயும்,— என்றிரு மைகணடு. எ-து. என்றிரணடுபொருளுணடென்றுகண்டு,—வே றகின்மைகருதலால் எ-து. அசியென்பதற்கு அந்தப்பரமசிவத் துடனேயான்மாவேறறககலாதுநிற்பதென்று பொருளறியப்படு தலால என்றா மற்றேருரையாசிரியா.

மாயாவாதிமதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ௫௧.

பாற்கரியன்மதம்.

மன்னுமறையின்முடிவென்று மாயாவாதியுடன்மலைந்து
பின்னமாகிபபிரமத்தைப் பேதாபேதஞ்சாதித்துப்
பன்னுமொருநூலதுவாகப் பாரின்மீதுபாற்கரியன் [ம.
சொன்னவிதனையிந்நூலினகத்தேதோன்றச்சொல்லுவா

(இ-ள்.) மன்னுமறையின்முடிவென்று மாயாவாதியுடன் மலைந்துபின்னமாகி. எ-து. சுவயம்புவாகநிலைபெற்றவேதமித் தன்மைத்தென்று மாயாவாதியோடு மாறுபட்டுநீங்கி,—பிரமத் தைப்பேதாபேதஞ்சாதித்து. எ-து. மாயாவாதிகூறியபிரமத்தை ப் பேதமாகவு மபேதமாகவுநிலைநிறுத்தி,— பன்னுமொருநூலது

வாகப்பாரின்மீதுபாற்கரியன்சொன்னவிதனையிந்நூலினகத்தே
தோன்றச்சொல்லுவாம். எ-து. ஓதுநூலும்வேதமுமாயிருசக வத
னுண்மையையறியாது பூமிமீதே பாற்கரியன்சொன்னமதத்தை
யிந்தச்சிவஞானசித்தியினிடத்தே தெளியச்சொல்லுவாம். எ-று

மாயாவாதிமதங்கூறிநிஷித்தமாககிப் பாற்கரியன்மதங்கூறு
வானெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிசசெய்யுள்வேதநூலு மாயாவா
திகொள்ளத்தக்கதாயிருக்க வவனோடுவேறுபட்டுப் பாற்கரியன்
கூறுவானென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்.) பாறகரியனென்பா னோ
ரிருடி. பாறகரியம்எனினும் பரிணாமமாயாவாதமெனினுமொக
குமென்றுரோருணாயாசிரியா. (௧)

சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்துச சீவனுகித்திகழ்ந்த
மையாற்,சத்தேயெல்லாமுத்தியினைசசாரக்கண்டஞான
ங்கள், வைத்தேமொழியுமாமறைகள சொன்னமரபே
வந்தக்கால், ஓததேகெட்டுப்பிரமத்தோ டொன்றுய்ப்
போமெனறுரைததனனே. (௨)

(இ-ள்.) சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்துச் சீவனுகித்திகழ்ந்த
மையாற்சத்தேயெல்லாம். எ-து. அறிவாகியபிரமமே பிரபஞ்ச
பேதமாய்த்தோன்றிவளாந்தான்மாககளுமாய்விளங்குந்தன்மை
யாற் சாவமுமந்தப்பிரமமேயாம்,— முத்தியினைச்சாரக்கண்ட
ஞானங்கள்வைததேமொழியுமாமறைகள். எ - து. வீட்டின்பத்
தைச்சேர வறியுஞானங்களை வேதவாககியங்கள்சொல்லும்,—
சொன்னமரபேவந்தக்காலொத்தே கெட்டுப்பிரமத்தோ டொன்
றுய்ப்போமென்றுரைத்தனனே. எ-து. அந்தவாக்கியங்களைசொ
ன்னபடியேவைத்துத் தத்துவமசிபதபதார்த்தங்கண்டா லந்தப்
பிரமத்தோடேயான்மாக்கூடி யான்மத்தன்மைகெட்டொன்றிப்
பிரமமாயேபோமென்று பாற்கரியன்கூறினன். எ-று. வாக்கிய

ம் தத்துவமசி. சத்து நிலைநின்றது. அசத்து நிலைநில்லாதது. ஆத லால் சத்தேசர்வமுமாமென்பதவன்கருத்து.

இச்செய்யுள் பாற்கரியன்மதங்கூறிற்று.

மன்னுமறைஎன்னுஞ்செய்யுளுமிச்செய்யுளும் பாற்கரிய ன்மதங்கூறிற்று. (உ)

"விதநின்மரம்போல்விமலத்துலகமாஞ், சிதநென்றுலகை த்தெளி." "உதிக்குங்கனகத்திணைநொடியாதி, யுதிக்கும்பர த்தினுலகும்." "உப்புவரித்தோன்றிககலந்துவரியாமுலகு, மப் பரத்திற்றோன்றியதாவாம்." "கருமத்தான்ஞானத்தாற்கட்டழி யக்கெட்டுப், பிரமத்தொன்றாகையுயிர்ப்பேறு." என்பதுமறிக என்றாரானப்பிரகாசா. பரப்பிரமத்திலுலகமுமானமாவுந்தோ ன்றுமெனவே பரிணாமமாதலும் பிரமத்தோடொன்றாய்ப்போ மென்பதனால் அபேதமும்போந்தவாறுகாண்க.

பாற்கரியன்மத முற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட செய்யுள்—உ௫௩.

பாற்கரியன்மத மறுதலை.

இயம்புகின்றதுலகாயிடாதுசட மின்றிநின்றுசட மாகியே, முயங்குகின்றமையிலிலவணத்திரதமுழுது மேகனதைமுயல்கைபோற், பயந்ததெனவிலறியப்படும பொருளுமறிவுமெனறுபலவாகுமோ, தியங்குகின்றதெ னுரைத்திடாய் கடினமாதியாகிவருசித்தனே. (க)

(இ-ள்.) இயம்புகின்றதுலகாயிடாது. எ - து. நீசொல்லு கின்றபிரமம் பிரபஞ்சபேதமாயிடமாட்டாது ஆகையாலே,—ச

டமின்றிநின்றுசடமாகியேமுயங்குகின்றமையில். எ-து. பிரமம் ஜடத்தைநீங்கிநின்று ஜடமதானுந் தானாகவேகூடிநின்றமையு ண்டாகாது. அற்றன்று,— இலவணத்திரதமுழுதுமேகனத்தைமு யல்கைபோற்பயந்ததென்னில் எ-து. உப்பானதுஜலத்தோடு கூடியொருதன்மைப்பட்டாற்போல வத்துவுமொன்றாய்நின்ற தென்னில,—அறியப்படும்பொருளுமறிவுமென்றுபலவாகுமோ. எ-து. ஜலத்தோடுகூடியலவணம்பேதியாது ஏகத்துவமாயநின் றாற்போலப் பிரமமுமொன்றாய்நிற்கையின்றி யறியப்படும்பொ ருளாகியஜடமு மறிவாகியஞானமுமாகப்பேதித்துநிற்குமோ,— தியங்குகின்றதெனுனைத்திடாய கடினமாதியாகிவருசித்தனே. எ-து இப்படிமயங்குவானேன், மாபூதங்கள்முதலானவையு நா னேயாவேனென்றுவருமறிவனே. எ-று. கடினம் பூதகுணம். அது குணிமேனின்றது.

பாற்கரியன்மதத்தை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனு ளிசெய்யுள்பிரமமேபிரபஞ்சமென்பதனை மறுத்துக்கூறிறறு. இ லவணத்திரதமுழுதுமேகனத்தைமுயல்கைபோலென்றது மண ணின்சாரமானதை ஜலமானதுகொணடுப்பானதொழியச் சிற் சொரூபந்திரண டுப்பாய்ப்பரிணமியாதென்பதுகருத்து. (௬)

"உப்புசடங்கடலிற்றேன்றியொடுங்குமுல, கப்பரமசித்தி னுதியாது." என்றுதஹரித்தனாஞானப்பிரகாசர். மண்ணின்சா ரத்தைக்கொண்டு உவரோடுகலந்துநீரானது உப்பாமென்னுமல் நீரதானேயுப்பாமென்றது திருஷடாந்தாபாசம் அதுபோல் பிரு திவியாதிபிரபஞ்சபேதமும் பிரமமலலவென்க என்றாரோருணா யாசிரியர்.

உன்னுகின்றபிரமததிலேசிறிதிவ்வுலகமானதென வோதினீ, மன்னுகின்றசிலகாலமோடழியுமழியவாக்கு

தவுமாயையாற், றன்னிலொன் றுமெனில்வருதலோடி
றுதிதருதலாலதுசடத்ததா, முன்னுடைச்சகமுமுண்
மையன துசட மென்னவேயுறுதிமன் னுமே. (௨)

(இ-ள்.) உன்னுகின்றபிரமத்திலே சிறிதிவ்வுலகமானதெ
னவோதினீ. எ-து. யாவருநினைக்கப்படாநிற்கிற பிரமனுசேரப்
பிரபஞ்சமாகாது சிறிதுபேதித்துப்பிரபஞ்சமானதென்று நீசொ
ல்லுகின்றாயாகில்,—மன்னுகின்றசிலகாலமோடழியும். எ-து.
அநுமானமாயிற் பிரபஞ்சஞ்சிறிதுகாலநிலைபெற்றுநின்றழியாநிற்
கும்,—அழியவந்துதவுமாயையால். எ-து. அப்படியழிந்து மீள
பமாயையிலேதோன்றிவருகையால் மாயையிலேயொடுங்கிமா
யையிலேதோன்றும். அஃறன்று,— தன்னிலொன்றுமெனில்.
எ-து. ஒடுங்குமகாலத்திலும்பிரமத்திலேயொடுங்கித் தோன்றுங்
காலத்திலும் பிரமத்திலேதோன்றுமென்னில்,— வருதலோடி
றுதிதருதலாலதுசடத்ததாம். எ-து. இப்படிதோன்றியொடுங்கு
வதாயிற்பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேபேதமாயிற்பிரமமு மசேதநமா
கவேணுமாகையால்;— உன்னுடைச்சகமுமுண்மையன்று சட
மென்னவேயுறுதிமன்னுமே. எ-து. அகம்பிரமமென்கிறவுன்னுட
னே பிரபஞ்சமுந்தோன்றுகையுமொடுங்குகையுஞ்செய்கையால்
மெய்யன்றுஜடமென்றேசொல்லுதலைமெய்யாகவுடைத்து. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமத்திற்சிறிதுபேதம் பிரபஞ்சமென்பத
னைமறுத்துக்கூறிற்று. மழியவந்துதவுமாயையால். எ-து. வந்து
வந்துதவுமாயையாலெனவும்பாடம். (௨)

வித்தெழுந்துமரமாய்விளைந்தமை விளம்பினுயுவ
மைவேறுநீ, நித்தமென்றவுனைபொய்த்துநீடுசடமாயெ
ழுந்தழியுநின்பர, மொத்தெழும்பொழுது வித்தினுக்க
வனியுண்டுதாரகமுனக்கெனு, பித்தனென்றுலகுனைத்
திடும்பிரமமாயினுயிவைபிதற்றிலே. (௩)

(இ-ள்.) வித்தெழுந்துமரமாய் விளைந்தமைவிளம்பினுயுவமை. எ-து. மரங்கெட்டவிடத்து வித்திலேநின்றுமரமுண்டானாற்போலப் பிரபஞ்சமழிந்தவிடத்தும் பிரமத்திலேநின்றுபிரபஞ்சமுண்டாமென் றுவமைகூறினுய். அங்ஙனமாயின்,—வேறுநீநித்தமென்றவுரைபொய்த்துநீசெடமாயெழுந்தழியுநின்பரம். எ-து. அந்தவித்துமரத்திலேயுள்ளதுமாய்ப் பின்புதானேபரிணமிக்குங்காலத்துமரந்தோன்றத் தான்கெட்டுத்தோன்றினத்துகுப் பரிணமமுண்டா யந்தமரமீளவும் வித்தையுண்டாகின்றாற்போலப் பிரமமும்பிரபஞ்சத்துக்குவேறாய் நித்தமாய்நிற்குமென்றவுரையும்பொய்யாய்ப் பிரமமும்பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியும் பிரபஞ்சமும் பிரமத்தையுண்டாக்கியும் சடத்தின்பகுதியாய்த்தோன்றிக்கெடும்நின்பிரமம். அதுவுமன்றி,— ஒதநெழும்பொழுதுவித்தினுக்கவனியுண்டுதாரகமுனககெறு. எ-து. அந்தவித்துமரமாம்பொழுது பூமிதரிப்பாகத்தோன்றும் அதுபோலவுன்னுடையபிரமம் பிரபஞ்சமாம்பொழுதுதரிப்பதியாது,—பித்தனென்றுலகுரைத்திடும் பிரமமாயினுயிவைபிதற்றிலே.எ-து. இதனை (பிரமமாயினுயிவைபிதற்றிலே பித்தனென்றுலகுரைத்திடும்) எனமாறுக. பிரமமாயினுய் இப்படிமயங்கக்கூறுவையாயி னுன்னைப்பேயனென்று மிக்கோர்சொல்லாநிற்பர். எ-று. பிரமமாயினுய். எ-து. இழிவு. உலகம். எ-து. உயர்ந்தோரை. உலகமென்னும்வாய்பாடுரைத்திடுமென்னும வாய்பாடுபெற்றது.

இச்செய்யுளும் பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றுமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

ஒருவிதைபரிணமித்துமரமானபோது அம்மரம்வேறுபட்ட மரமாய்ப்பரிணமித்ததில்லை, பிரமமுஞ் சச்சிதாநந்தமாயிருந்து ஜடரூபமாகிய ஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகி னீயிட்டதிருஷ்

டாந்தம்விகல தோஷமடையு மறியாமற்பேசினுய்கா ணிதுபித்தாவசநத்துககொசகுமெனககொள்க. "வித்தின்மரம்போலவிமலத்துலகாமே, லொத்தழியுங்காண்பிரமமும்." எனபதறிக என்றானுஞானப்பிரகாசா.

சூடகஙகடகமோதிரஞ்சவடி தொடரொடாரமுடி
தோடுநா, ணுடகந்தருவதாகுமபபடி யனேதுமப்பிரம
மாகுமே, னீடுமப்பணிகள்செயதுளோரனை புனைந்து
ளோாகளைநிகழததிடும, நாடிடுஞசகமியறறுவோர்கொ
டு நடததுவோருளாநவிற்றிலே (ச)

(இ-ள்.) சூடகஙசடகமோதிரஞ்சவடிதொட ரொடாரமுமடிதோடுநாணுடகநதருவதாகும். எ-து. சூடகமுதல் நாணிறுகசசொலலபபட்டபேதமானபணிகளைப் பொன்னொருமுதலாகநின்றுபேதித்தாற்போலப் பிரமமும்பிரபஞ்சபேதமெல்லாமாகப்பேதிதது முதலகெடாமல்நிற்குமென்றுகூறின்,— அப்படியனேதும்பிரமமாகுமேல். எ-து. அப்பணிபோலப் பேதிததெல்லாம்பிரமமாய்நிறகுமாகில்,— நீடுமப்பணிகள்செய்துளோரனைபுனைந்துளோாகளைநிகழத்திடும். எ-து. அபபணிபேதஞ்செய்தோரையு மப்பணியணிந்தோரையு மப்பணிதானேயுண்டாக்கிநிற்றலா லதுபோல,— நாடிடுஞ்சகமியற்றுவோாகொடு நடத்துவோருளா நவிறறிலே. எ-து. (கொடுசகமியற்றுவோர்நடத்துவோருளர்நவிற்றிலேநாடிடும்) எனமாறுக. ஒருமுதலைக்கொண்டு சகத்தையுணடாககுவோரையு மதனைநடத்துவோரையுஞ் சங்கரிப்போரையுஞ சொல்லுஙகாலத்தறிந்திடுந்தன்மையையுடைத்து.எ-று.

இசசெய்யுள் பொன்னும்பணியும்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சமாகப்பேதிக்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ச)

"பொன்பணிதிபொன்னுக்கோபூண்பாரசெய்வாருமுள, ரு ன்பரத்துக்கன்னியங்களுணடு" என்பதுமறிக என்றுதஹரித்த னாஞானப்பிரகாசா. பணிகளைச்செய்வோரபோலப்பரமசிவன், பொன்னைப்போலமாயை, பணியைப்போலப்பிரபஞ்சம், பணி யையணிந்தோரபோல வான்மவாககங்களுமாம் என்றுரோரு ஊையாசிரியா.

அறிவினோடுசெயன்மாறிவீடதனையணுகொளாத வையிரண்டினு, லுறுதியானபிரமத்தினோடழியவொன றலாமெனவுரைததிகா, ணிறுதியேலதனொடிசைவதின றிசைவதுள்ளதாயிடினுமின்பமே, பெறுதிநீயுடலொடு யிரகளாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெறுவதென். (௫)

(இ-ள்.) அறிவினோடுசெயல்மாறிவீடதனையணுகொளாத வையிரணடினுலுறுதியான பிரமத்தினோடழியவொன்றலாமெ னவுரைத்திகாண. எ-து. ஞானக்கிரியைகளைமாறினல் வீட்டின பமணைதற்கரிது. ஞானக்கிரியைகளிரணடினுலுஞ்சென் றதற் காதாரமாகிய பிரமததிலேயழியக்கூடலாமென்று கூறினுய்கா ண்,—இறுதியேலதனொடிசைவதின்று. எ-து. ஞானக்கிரியைக ளிறக்கப் பிரமத்தைச்சென்றுகூடுதலுமில்லை யந்தஞானக்கிரியை கள்கெட்டாற்பிரமத்தோடுகூடுதற்கொருமுதலுமிலலையாம் அன் றி,—இசைவதுள்ளதாயிடின். எ - து. அந்தஞானக்கிரியைகள கெடாமலொன்றுவதுள்ளதாமாயின்,— அவ்வின்பமேபெறுதிநீ யுடலோடுயிரகளாயறிவுபிரியுமாறுசெயல்பெறுவதென். எ-து. எப்பொழுதுமந்தச்சுகத்தையநுபவிப்பதன்றிக் காயததோடுயிரக ளின் மிக்கவறிவுநீங்கும்படி யவத்தையினசெய்தியைப்பெறுவா னேன். ஆதலா லான்மாவென்றொன்றுண்டுகாண், எ-று.

இசசெய்யு ளறிவுஞ்செயலுங்கெடாமற் பிரமத்திற்சென்ற ழியககூடுமென்பதனைமறுத தான்மாவென்றொரு முதலுணடெ ன்று மறிவுஞ்செயலுங்கெட்டுக்கூடவேண்டுமென்றுங்கூறிற்று. (ஞானம்.) உடலோடுயிர்களாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெற்றியா ல். என்னில் இன்பத்தைப்பெற்றுநிற்றலன்றி நீயுமுடலோடு யிர்களாயவந்து பிறக்குமரபுபெற்றாயகாண என்க. இதனானுல கமுமுயிருமாய்ப் பிறந்திறந்துழலுமவனன்றோ நீயென்றதென க்கொள்க.

இயம்புகின்றதென்னுஞ் செய்யுண்முதலிரசெய்யுட்காறு ம பாற்கரியன்மதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று (௫)

"ஆவிதான்கெட்டமலத்தொனறுமென்றாயநுதான், பாவி யமோகுற்றமுரைப்பாம்." "அழிந்ததுநானென்று ததனோடுற் று, மிழிந்தபிறப்பெய்திவிடுமே." "இதுமுதநியல்லவிருணிங்க வுயிரின்புண், பதுமுதநியீசனடியார்ந்து." என்பதுமறிகஎன்றா ஞானப்பிரகாசர். உடலோடுயிர்களாயதுபிறககுமாறுசெயல்பெ றறியால எனப்பாடமோதி நீமோக்ஷவின்பத்தைப் பெறினும் தேகாதிப்பிரபஞ்சமு மூயிராவாககமுமாய் அந்தப்பிரமம்பரிணமி க்குமுறைமையா லதனோடுகூடியநீயும்பிறக்குஞ்செயலைப்பெறு வாய் எனவேயவன்முத்தியடைதல ஜநநத்துககேதுவாமெனவி கழ்ந்தவாறாயிற்று என்றாரோருரையாசிரியர்.

பாறகரியன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ௫அ.

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதம்.

மூலம்புரியட்டகம்விகிர்தியாகிமூன்றாய்ப்பிரகிருதி
தூலசூக்கம்பரமாயச்சுத்தபுருடனசந்நிதியிற் [டுங்குஞ்
பாலனசேட்டைபுரிந்துலகமயோனிபலவாய்ப்பரந்தொ
சாலவென்றுநிரீசசுவரசாஙகியனறான்சாற்றிடுமே. (க)

(இ-ள்) மூலம்புரியட்டகம் விகிர்தியாகிமூன்றாய்பபிரகிருதி. எ-து. பிரகிருதி புமானென்றிரண்டிற் பிரகிருதியானது மூலமென்றும் புரியட்டகமென்றும் விகிர்தியென்றும்பெயரையுடைத்தாகி யம்மூன்றுவகையாய,—தூலசூக்கம்பரமாய் எ-து அந்தப்பிரகிருதி தூலமாயும் சூக்கமாயுஞ் பரமாயுநிற்கும்,—சுத்தபுருடன்சந்நிதியிற பாலன்சேட்டைபுரிந்துலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந்து எ-து. புமானாகியசுத்தபுருடன் பிரகிருதியின்சந்நிதியிலேமழவின்செய்தியைப்போல வறியாமையைப்பொருந்திப் பிரபஞ்சமும்யோநிபேதஙகளும்நானெனவிரிந்துநின்றவிடத்து,— ஒடுங்குஞ்சாலவென்று. எ-து. தனக்குவிவேகஞானமவந்த சாவமும்பிரகிருதிக்குள்ளதுதனககுள்ளவலலவென்றுகாணவே பிரபஞசவியாபாரநன்றாகநீங்குமென்று,— நிரீச்சுரசாஙகியன்றான்சாற்றிடுமே. எ-து. நிரீச்சுவரசாங்கியனிப்படிசசொன்னான். எ-று. மூலம் சித்தத்தை. புரியட்டகம் சத்தாதிகளைந்தும் மனம்புத்தியாங்காரமுமாகவெட்டும். விகிர்தி தூலதேகமும்பிரபஞசமும். இம்மூன்றுவகையாகப்பிரகிருதிபேதிக்கவித்னைப் புமான்றனதென்று கொண்டுநிற்பன். இந்தப்பதினாறுகருவிகளோடுங் கூடிப்பிரபஞ்சத்தைப்பிரகிருதிக்குள்ளதென்றுநீஙகப்புமானென்றும்புருடனென்றும்வேறற்றுநிற்பனதுவே முகதியாமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் சாங்கியன்மதங்கூறிற்று. (ஞானம்.) நிரீச்சு ரசாங்கியம் கபிலனமதம். இதில விகாதியென்றமையா லாங் காரபேதததிற்றோன்றியஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களுஞ் சுத்தாதிகளிறறோன்றியபூதங்களு மிருபத்துநாலுதத்துவங்களு மதிற்பேதமுமெனககொளக. இதில் ஈசுரசாங்கியன்என்றும் நிரீச்சுரசாங்கியனென்றும் இரண்டுவகையா இதிலே நிரீச்சுரசாங் கியன் சொலலபபட்டதெனககொள்க. சிவசாங்கியனையும் விஷ்ணுசாங்கியனையும ஈச்சுரசாங்கிய னெனககொள்க. (௧)

பிரமமினவயின்கட்டோன்றுவனவின்மையின் விகுதியே யாவதலல துபகுதியாகாவெனக. மூலப்பகுதிமானென்னும்புத்தி தத்துக காரணமாயததாஞுனறிறறோனறியதன்மையிற் பகுதி யேயாவதலலது விகுதியாகாதெனக. அதன்கட்டோன்றியமா னு மதன்கட்டோன்றியவகங்காரமு மதன்கட்டோன்றியஞே சுதன்மாத்திரைகளும் ஆகவேழுந தததமககுமுதலாய வதனை நோககவிகுதியாகலுந் தஙகட்டோன்றுவனவற்றைநோக்கப் ப குதியாகலுமாகுமென்க. புருடனென்றிறறோன்றுமையானுந தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் பகுதிவிகுதியென்னுமிர ண்டுமல்லவென்க. பகுதியும்விகுதியுமல்லாத புருடனென்றும் பகுதியென்னுமூலப்பகுதியொன்றும் பகுதிவிகுதியென்னு மா னு மகஙகாரமும் தன்மாத்திரைகளுமென்னு மேழும் விகுதியெ ன்னுமனமு மிந்திரியம்பத்தும் பூதமைந்து மிப்பதினாறுமாக வி ருபத்தைந்துதத்துவமுமல்ல துலகெனவேறொன்றில்லை யென் க. இப்படிககூறுகிற்கொள்க“சாறறுவமேசாங்கியன்றன்றூங்கு மதத்தினையு, மாற்றலுறுமுள்ளததாலாய்.” “நித்தியன்புத்திமுத னீர்நிலனீரோயாத, சுத்தன்புருடனெனச்சூழ்.” “தூலமெனச் சூக்கமெனச சூககுமந்தா னுன, மூலமெனப் ப்ரசமொருமூன்

று." "சுத்தப்புருடன்சந்நிதியிற்றோனறியுறுங், தத்துவங்கண்மூ லத்திற்றும்." "தத்துவங்களுலேந்துமூன்றுந்தாயிறுவாய, புத் தியெழுவாயுதிக்கும்போது." "மூலத்திறபுத்திமுளேக்குமதனின் முளேககு, ஞாலவிறுவாய்முறையினுல" "அநதசகரணங்களப புருடன்சந்நிதியி, லிந்திரியத்ததத்துமுறுமெண்." "இந்தமுறை யையறிவாாதமையிநதப், பந்தம்பிரியுமெனப்பாா." "பநதங்க ணிங்கப் பாாமுகனுயேயிருக்கு, மிந்தநிலேமுத்தியென வெனை" என்னுந்திருவாககானு மறிகஎன்றாஞானப்பிரகாசா. கிரீடாபி ரமவாதிமதமுமறுப்பும் ஞானுவரணவிளககத்திறகாணக. தத்து வங்கட்குக்காரணமாதலாற் பிரகிருதியைமூலமென்றுந தனக்கு மேற்காரணமின்மையிற பரமென்றுங்கூறியது புரியட்டகமா கிய சூக்குமதேகமானது மனம்புத்தியாங்காரமாகிய வநதககர ணங்கள்மூன்றும் ஞானேந்திரியமைநதும் கன்மேநதிரியமைந் தும் தன்மாத்திரைகளைநதுமாகிய பதினெட்டுமாகும். விகிருதி யாகிய தூலதேகமானது பூதமைந்தும் அவற்றின்காரியகூறு மாகியவுலகமுமாம. ஆகவே சூககுமம்பதினெட்டும் தூலமைந் தும் பிரகிருதியொன்றும் புருடனென்றுமாகிய விருபத்தைந்தி னையுந்தத்துவமென்று சாங்கியநூலுட்கூறுமுறைமையை யீண் டெய்த்துணரவைத்தவாறுகாண்க. நிரீசுரசாங்கியனென்றதனுல வனுககுக் கர்த்தாவில்லேயென்பதுதானேவிளங்கும் என்றுரோ ருணாயாசியா.

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதமுற்றிறறு.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்— உருகூ.

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதமறுதலை.

சுத்தனறிவனபுருடனெனிற்சூழாதாகும்பிரகிருதி
பெத்தநீங்கினுலும்பினபெத்தனுவனபேரறிவாற்
கத்தமேவும்பிரகிருதிகண்டுகழிக்கமாட்டானேன்
முத்தனுகான்சுத்தனுக்குமூலப்பிரகிருதியிலையாம். (க)

(இ-ள்.) சுத்தனறிவன்புருடனெனிற்சூழாதாகும்பிரகிருதி. எ-து. ஆன்மபுருடன் சுத்தமானவறிவையுடையனுமாகி லவனையசுத்தமாகியபிரகிருதிவளையாதாகும். அன்றியும்,—பெத்தநீங்கினுலும்பின்பெத்தனுவன். எ - து. பெத்தனுய்நின்றவிடத்தினு மிவனைப்பொருந்தியா தஞ்ஞானங்களவை பிரகிருதிக்குள்ளதாய்நிற்குமென்னில் பெத்தநீங்கினவிடத்திலுமறியாமனின்முறைகையால் பெத்தத்தைப்பொருந்தினவனுவன்,— பேரறிவாற் கத்தமேவும்பிரகிருதிகண்டுகழிக்கமாட்டானேல். எ-து. மிக்கவறிவாகிய பசையோடுகூடிநின்றும் பொல்லாங்கைப்பொருந்தின பிரகிருதியின்செயலைதெரிசித்து நீங்கமாட்டானுயி னஞ்ஞானமபிரகிருதிக்குள்ளதென்று காணுந்தகுதியையுடைய னல்லனுகையால்,—முத்தனுகான். எ-து. பசையுடனேகூடிநின்றுபிரகிருதியைநீங்கானுயின் முத்தியடையுமான்மாவாகான்,— சுத்தனுக்குமூலப்பிரகிருதியிலையாம். எ-து. சுத்தனுயிருக்கிறபிரமத்துக்கு மூலப்பிரகிருதிகளுண்டாகாது. மூலப்பிரகிருதிகூடுவதுநீங்குவதுமாவ தான்மாவுக்கென்றறிவாயாக. எ-று.

சாங்கியனமதத்தைமறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் பரமபுருடன் பிரகிருதிக்குள்ளகப்படுவனென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. கத்தம் பொல்லாங்கு. (க)

பிரகிருதியென்பது மாயையென்றாய் அப்பொழுது காலமெங்கேதோற்றிற்று. பிரகிருதியிலேயல்லாமலாலுங் காலமாயையிலேதோற்றுதலாலும் மாயைவேறு பிரகிருதிவேறெனக் கொள்வாயாகவென்றா ஞானப்பிரகாசா.

புருடன்பிரகிருதிபெற்றுறபோதஞ்சிறிதங்குண்டாகிக், குருடன்முதுகின்முடவனிருந்தூர்ந்தாற்போலப்பிரகிருதி, யிருடனிடத்தேயிருந்தியங்குங்கன்மாவிறையன்றிரண்டினையு, மருடனுருவாயச்சேட்டிப்பித் தறியுமமலனரனேயாம். (௨)

(இ-ள்.) புருடன்பிரகிருதிபெற்றுற போதஞ்சிறிதங்குண்டாகி. எ-து. சுத்தபுருடனென்ற ஆன்மபுருடன் பிரகிருதியைக்கூடினவிடத்துப் பிரகிருதியாலேசிறிதருஞான வறிவுண்டாய,— குருடன்முதுகிலமுடவனிருந்தூர்ந்தாற்போலப்பிரகிருதியிருடனிடத்தேயிருந்தியங்குங்கன்மால எ-து. அந்தகன்முதுகிலேமுடவனிருந் தந்தகனைநடத்தினறபோலக் கன்மத்துக்கீடானபிரகிருதியாலே சிறிதஞ்ஞானம்பெறறபுருடனைப் பிரகிருதிகூடி யவனிடத்தேயிருந்து கன்மத்துக்கீடானதொழிலை நடத்தும்,—இறையன்று. எ-து. ஆகையாற்பிரகிருதியுடன்கூடிநிறபா னான்மாவேயாம். கத்தாவன்று,— இரண்டினையுமருட்னுருவாய்ச்சேட்டிப்பித் தறியுமமலனரனேயாம். எ - து. அந்தவான்மபுருடனையு மவனைக்கூடிநிற்கிறபிரகிருதியையுங்கூட்ட யஞ்ஞானமேதனக்குருபமாகக்கொண்டு நடக்கும்படியாக நடத்திவித் தான்மாக்கள்செய்தகன்மத்தையுமறிந் ததற்குத்தக்க பயனையுங்கொடுப்பான்மலரகிதனுகியவரனேகாண். எ-று. பிரகிருதிகஞ்ஞானமேசொரூபமாகையா லவ்வஞ்ஞானத்தைப்

பொருந்திநின்றபுருடனை மருடனென்று கூறப்பட்டது. அமலனென்கையால கர்த்தாமலரகிதனென்பதுகருத்து.

இசசெய்யுள் பிரகிருதியுடனேகூடிநிற்பவனான்மாவே சர்த்தாவல்லனென்று மறுத்துககூறிறறு. (ஞானம்.) புருடனாவான்பிரகிருதிகூடினாற்சிறிதறிவுண்டாய்க் குருடனுடையமுதுகிலே முடவனிருநதுநடத்தினாற்போலப் பிரகிருதியாகியவிருட்டினிடத்தே புருடனிருந்துவழஙகுஙகன்மத்தாலே வேறுகாததாவாலன்றென்றென்னில் அபபிரகிருதிபுருடனாகிய விரணடையுமருடனுருவாய்நின்று சேட்டிப்பித்தறியாநிற்கும் அமலனாகிய பரமேசுவரனென்க. குருடன்முதுகில முடவனிருந்தாகையாவது ஒன்றுசகுள்ளகுணமொன்றுககில்லாமல் சேட்டைகூடாதாம். (௨)

பிரகிருதியிருடனிடததேயிருநதியங்கும். எ-னை. இருந்தியககும். எனப்பாடமோதி அசேதநமாகியபிரகிருதியிட்த்திலான்மாவிருந்து அந்தப்பிரகிருதியைநடததும் என்றுஞ்சொல்லில் அதுகூடாது,— என்றிரணடினையுமிறையருடன்னுருவாய்ச்சேட்டிப்பிததுககன்மாலறியும். எ-து. பிரகிருதியான்மாஎன்றிரண்டினுள்ளும் பிரகிருதியையிறைவன்காருண்ணியமேவடிவாகிச்சேட்டிப்பித்துக் கன்மானுகுணமாசவான்மாவையுமறிவிக்கும் அந்தவிறைவன்யாரென்னில்,— அமலனரனேயாம். எ-து. அநாதிநிருமலனாகியவரனேயாம். எ-று. அறிவின்மையாற் பிரகிருதியைக்குருடனென்றும் மலபெந்தத்தால் ஞானம்ஜீவியாமையால்ஆன்மாவைமுடவனென்றுங்கூறியவாறுகாண்க. அறிவிக்கும் என்னாதறியுமென்றது மரபுவழுவமைதி. அரசன்செய்தவாலயமென்றாற்போல என்றாரோருரையாசிரியர்.

**அறியான்புருடன்பிரகிருதி யசேதநங்காரியத்துக்,
குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்திவிவேகமெனிற்
செறிவாந்தளைபோகாதறியிற் சோதநோன் வேண்டுஞ
செயலிற்போ,நெறியாற்பணிசெய் துடற்பாசநீக்கிக்கொ
ண்ணீநின்மலனால்.** (ரு)

(இ-ள்.) அறியான்புருடன். எ-து. ஆன்மபுருடன் ஒரு
பொன்றையுமறியமாட்டான்,— பிரகிருதியசேதநம். எ-து. பிர
கிருதியுஞ்சடம் ஆதலால்,— காரியத்துக்குக்குறியாய் நாதனுள
னென்று. எ-து. இவைகாரியப்படுதற்குக காரணமாகியகாததா
வொருவனுளனென்று குறிப்பாயாக,— கூறுமுததிவிவேகமெ
னில். எ-து. நீமுததியென்றுசொல்லப்பட்டதுபெந்தம் நமசகு
ளளதல்லவென்றறியம்விவேகஞானமென்னில்,— செறிவாந்த
ளைபோகாதறியில். எ-து. எல்லாத்தையுமறியுமிடத்துப் பாச
ஞானமும்பசுஞானமுங்கூறியறியவேணடுமாகையாற பாசபெ
ந்தம்நீங்காதாம்,—சோத்தோனவேண்டும். எ - து. அந்தப்பாச
ம்நீங்குமிடத்து முனபுகூட்டினேனீககவேண்டும். செயலி
ற்போம். எ-து. அநதப்பாசததைககூட்டினகர்த்தாவின் காரு
ணணியத்தாலே பாசபெநதம்நீஙகும் அதுநீஙகும்படிககு,—நெ
றியாற்பணிசெய்துடற் பாசநீககிககொணணீநின்மலனால். எ-து.
சரியைகிரியாயோகஞானஙகளாகியவழிகளிலேநின்றுதொண்டு
செய்து நீகர்த்தாவினாலே யுன்பாசபெந்தத்தைநீக்கிகொள்வா
யாக. எ-று.

இச்செய்யுள் புருடனையும்பிரகிருதியையுநடததுவோனொ
ருவனுளனென்று மப்படிநடத்துவோனைவழிபடுவதேமுத்தியெ
ன்றுஙகூறிற்று.

சுத்தனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுநிரீச்சுர
சாங்கியன்மதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று. (ரு)

செறிவாந்தளைபோகா தறியிற்சேர்த்தோன்வேண்டும். எ-ரு. பெந்தித்திருக்கிற விலங்கானதறிந்துகொண்டு நீங்கிப்போகாது பூட்டினவனைவேண்டி வழிபாடுசெய்துவணங்கவே யவனது செயலினாலே யவ்விலங்கானதுபோகாநிற்கும் அதுபோல வே தாகமஞ்சொன்னமுறைமையாற் பணிசெய்து உடலென்னும்பா சத்தை நீணமலனென்னும் பரமேசுரனாலே நீக்கிக்கொள்வாயா க எ-று. அன்றியுநீ பிரகிருதிவிகாரங்களுக்குப் பாறயிர்ங்கியாயங் கொண்ட வறிவிலாதவனலலோ உன்னுடைய தரிசனத்தைவி ட்டுச் சைவாகமததைபபடி ததறிந்து சிவனையடைநது வழிபாடு செய்து பிழையாயென்பதுகருத்து. "சுத்தன்புருடனெனிற்கு மூமோமூலாதி, சு ததனலனென்றேதுணி." "சுத்தன்மூன்றத் துவங்க டோன்றுமென்ருய்மீளுமென்ரு, யித்தாற்பலமேதிய ம்பு." "சடந்தநுவும்ாதலினற ருனேதோன்ருது, கடந்தானே தோன்றுமோகாண்." "அறியான்புருடனவ னுக்கையுமாக்கா, னறியாவினையுமாககாது." "ஆதலினுலெல்லாமறிந்தாக்கியாக் கைவினைச், சாதகனைசசாத்தினுனுண்டு." "அவன்பரிசுத்தன்னு திமலமுத்தன், சிவன்புருடன்பெத்தனெனத்தேறு." "புத்திமு தற்காரணங்கூட்டப்பதிபுருட, னைத்துச்சிறிதறிவுமுற்று." "மூ டவன்குருடன் முதுகிருந்தாந்தாறபோ, வுடலினையூர்ந்தேபய ன்றுய்கக்கும்." "நீஙகுமோகாவினிகளமறிநதான்றன்னை, நீஙகு மளையன்கருத்துநோநது." "பாசமுறவும்பரூவ மஞ்சிப்பணிந் தவற்குத், தேசிகன்றீரப்பன்றிமிரத்திங்கு" என்னுந்திருவாக்கு களாலறிகவென்ருர் ஞானப்பிரகாசா.

நிரீசசுரசாங்கியன்மதமறுதலே முற்றிற்று,

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௬௨.

பாஞ்சராத்திரிமதம்.

ஆதியாயருவமாகியகண்டபூரணமாய்ஞானச்
சோதியாய்நின்றமாயன்சுவேச்சையாலுருவுகொண்டு
நீதியார்கருணையாலேநீள்கடற்றுயின்றுநாலு
மோதினனென்றுபாஞ்சராத்திரியுரைப்பனற்றே. (க)

(இ-ள்.) ஆதியாயருவமாகியகண்டபூரணமாய் ஞானசசோதியாய்நின்றமாயன். எ-து. ஆதிபூதனை யரூபியாய் எவ்விடத்தினுநிறைந்துநிற்பவனாய் ஞானசொரூபியாய் நின்றவிஷ்ணுவானவன்,—சுவேச்சையாலுருவுகொண்டு. எ-து. ஆன்மாக்களைரக்ஷிக்கவேண்டித் தனதிச்சையாலே மீனுமை பன்றி சிங்கம வாமன மிராமாமூவராயுகிருஷ்ணனாகவு மேனிகளையெடுத்துக்கொண்டும்,— நீதியாகருணையாலேநீள்கடற்றுயின்று. எ-து. இரக்ஷிக்கவேண்டு முறைமையாகப்பொருந்தினகருணையாலே நெடியதிருப்பாற்கடலிலேயோகநித்திரைசெய்து,— நாலுமோதினனென்று. எ-து அநாதியாகிய வேதத்தையுமருளினனென்று,— பாஞ்சராத்திரியுரைப்பனற்றே. எ-து. பாஞ்சராத்திரியென்னுஞ் சமயிசொல்லுவன். எ-று. உருவுகொண்டுந்துயின்றும் எனவும்மைவிரிக்க.

நிரீச்சுவரசாங்கியன்மதத்தைநிஷேதமாகப் பாஞ்சராத்திரிமதங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுள்சசெய்யுள் விஷ்ணுவே கர்த்தாவென்றுகூறிற்று. (ஞானம்.) ஆதியென்பதெல்லார்க்குமுதல். (க)

முன்வைதிகமதங்கூறிமறுததுத் தாந்திரிகபக்ஷமான பிரமமதமும் இரணியகாப்பவேதாநதமதமும் பாஞ்சராத்திரிமதமும் வைகாநசமதமும் பாவகதமதமும் மாத்துவமதமும்என்னு

மாறினுட் பாஞ்சராத்திரிமதங்கூறததொடஙகி அவற்றுளிது அ வன்சட்வெளிலககணங்கூறுகின்றது என்றேதின ரோருவாயாசி ரியர்.

உந்தியிலயனேயீனறுமவனேககொண்டுலகுண்டாக்கி
யந்தநல்லுலகழிககவரனேயுமாககுவித்துத
தந்திடுஞ்சசததினுககுததிதிகர்ததா தானேயாகி
வநதிடுநதோற்றமீறுநிலேமையுமபண்ணுமாயன. (உ)

(இ-ள்.) உந்தியிலயனேயீன்றுமவனேககொண டுலகுண் டாககியநதநலலுலகழிககவரனேயுமாககுவித்து. எ-து. வைகுண டததிலேயிருககும் பரமபுருடன சிருட்டிகாரணத நனதுதிரு வுநதித்தாமரையிலேபிரமாவையுணடாககி யவருலேபிரபஞ்சத தையுணடாககுவித்து மபபடி யழகுபெறப்படைத்த பிரபஞசத் தைசசங்கரிததற்குப் பிரமாவினிடததிலேநின்றுமுருத்திரனேயு ணடாககி யவனேககொண்டுசெயகரிபபித்து,—சந்திடுஞ்சசத்தினு ககுததிதிகாத்தாதானேயாகி. எ-து தன்னுலுணடாககபபட்ட பிரபஞசததுக் கிரகைஷகாத்தாவுந்தானேயாகி,— வநதிடுநதோற் றமீறுநிலேமையும்பணணுமாயன். எ-து. இபபடிவரபபட்ட சிரு ஷடிதிதிசஙகாரஙகளேயுஞ்செய்வன் பரமபுருஷோத்தமனென் று பாஞ்சராததிரிசொல்லுவன். எ-று.

இசசெய்யுள் புருடோத்தமனேமூன்றுகாரியத்துககுங் க ர்ததாவென்றுகூறிற்று. (ஞானம.) ஐநதுராத்திரிநூல்செய்கை யால் பாஞ்சராத்திரியென்று பெயராயிற்று. அரனேயுமாக்குவித் தென்றது பிரமாவின்முகததிலே அரனேத்தோற்றுவித்தது (உ)

மீனுமைகேழனரசிஙகம்வாமனனுய்வென்றி
யானதவிராமர்மூவராயனுயளித்தான்கற்கி

தாணுயும்வருவனின்னமென்றவன்சாற்றித்தேவர்
கோனுயுநிற்பனென்றுகூறுவன்குறிப்பிஞேடே. (௩)

(இ-ள்.) மீனுமைகேழனரசிங்கம்வாமனனுய். எ-து. பிர பஞ்சத்தைரட்சிக்கவேண்டிமீனுகியு மாமையாகியும் பன்றியாகியு நாரசிங்கமாகியும் வாமனனுகியும்,— வென்றியானுதவிராமாமூவராயனுயளித்தான். எ-து. வெற்றிகெடாதபரசிராமனுகியும் பலபத்திராமனுகியும் சீராமனுகியும் கிருஷ்ணனுகியுமிரட்சித்தான்;— கற்கிதானுயும் வருவனின்னமென்றவன்சாற்றி. எ-து. மேற்குதிரையாகியும் வந்திரக்ஷிப்பனென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்லி,— தேவாகோனுயுநிற்பனென்று கூறுவன்குறிப்பிஞேடே. எ-து. இப்படித்தசாவதாரம்பிறக்கச்செய்தேயும் முத்திதேவன்தேவாகளுக்குக்காத்தாவுமாயிருப்பனென் றறிவோடுஞசொல்லாநிற்பன். எ-று. கற்கி பெட்டைக்குதிரையாவனென்றது குறிப்பிஞேடேயெனவிழிந்தநுக்கூறியது.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமனது தசாவதாரங்கூறிற்று. ()

ஏழகடற்செலுவிலேற்றுமிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந்
தாழ்தலமுழுதுஙகண்டுந்தமனியனுடல்பிளந்தும
வாழுலகளந்துமன்னுய்மன்னர்க்குமன்னராயும்
பாழுபடவுழறிப்பாருநோக்கும்பின்பரியுமாயே. (௪)

(இ-ள்.) ஏழ்கடற்செலுவிலேற்றுமிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந் தாழ்தலமுழுதுங்கண்டுந் தமனியனுடல்பிளந்தும்வாழுலகளந்தும் எ-து. மச்சரூபமாய்ச்சத்தசமுத்திரங்களையுமோர் செலுவிலேயடக்கியும் அமுதமாத்தநத்திற் கூர்மரூபமாய் மஹாமேருவை முதுகிலேதாங்கியும் பிரளயத்திலேதாழ்ந்துபோன பூமியைவராகரூபமாய்ப்புகுந்தெடுத்தும் நாரசிங்கரூபமாயிரணியவதைசெய்தும் வாமனரூபமாய்த்திருவிக்கிரமஞ்செய்தும்,—மன்னுய் மன்

னர்க்கு மன்னராயும் பாழ்படவுழறிப்பாருநோக்கும். எ-து. இரு பத்தொருகால்தைத்திரியனைச்சங்கரித்து மண்டலநாயியாய்ப்பர சிராமனுயும் இராமனுயிராவணனைவதைசெய்தும் பலபத்திரரா மனுய் லோகரக்ஷார்த்தமாயோகத்தினின்றும வாசுதேவனுய சுராமாயைபாழ்படச்சிதறியும் பிரபஞ்சத்தைரக்ஷிக்கும்,—பி ன்பரியுமாயே. எ-து. இனிவரும்பிரளயகாலத்துக்குக் குதிரை யாய்வந்திரக்ஷிக்குமாயன். எ-று.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவவதாரத்துச்செய்திகூறிற்று. (ஞா னம்.) மன்னர்க்குமன்னராயுமென்றது இராமவவதாரமூன்றிலு ம் பொருந்தாதவிராசாக்களைவென்றவாகளுககிராசாவாயும் என் றது. (௪)

பொய்கைவாய்முதலைவாயிற்போதகமபோதமாட்டா
தையனேநாதாவாதிமூலமேயென்றழைபப
வுய்யயாம்பணிமாலோலவோலவெனறோடிச்சென்று
வெய்யவாயமுதலைவீட்டிக்கரிககும்வீடருளினனே. (௫)

(இ-ள்.) பொய்கைவாய்முதலைவாயிற் போதகம்போதமா ட்டாது. எ-து. பொய்கையிடத்திற்றங்கியயானையப்பொய்கை யின்கணுண்டாகிய முதலைவாயிலேயகப்பட்டுக்கரையேறமாட் டாமல்,—ஐயனே நாதாவாதிமூலமேயென்றழைப்ப. எ-து. சு வாமியே கர்த்தாவே யாதியேமூலமே யென்றுநொந்துகூப்பிட் டழைப்ப,—உய்யயாம்பணிமாலோலவோல வென்றோடிச்செ ன்று வெய்யவாய்முதலைவீட்டி. எ-து. யாமீடேறும்படிவணங கப்பட்ட பரமபுருடன்கிருபைசெய்தோடிச்சென்றுகொடியவா யினையுடைய முதலைவாயினின்றும்விடுவித்து,—கரிக்கும்வீடரு ளினனே. எ-து. அந்தயானைக்கு முதலைக்கும் வைகுண்டபதம ளித்தருளினன். எ-று. ஓல ஓல. எ-து. விளாவு. கரிக்கும் என் றவும்மையால் முதலைக்குமென்றதாயிற்று.

இச்செய்யுளாதிமூலமேபரமபுருஷனென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்.) போதகம்போதமாட்டாது யானைமீறிப்போதமாட்டாது

அலைகடல்கடைந்துமவானோக்கமுதினையளித்துந்தீய
கொலைபுரியசுரர்தம்மைகொன்றுலகங்கள்காத்துங்
கலைமலிபொருளனபாகக்குக்கருணையாலுரைத்துமிக்க
தலைமையினிறபன்மாயனெனறுமபினசாறறினேனே. ()

(இ-ள்.) அலைகடல்கடைந்தும்வானோக்கமுதினையளித்தும். எ - து தேவர்களுக்குநித்தியத்துவமுண்டாகவேண்டிமகாமேருமத்தாகவும் வாசுகிநாணகவும் சமுத்திரத்திலேயமுதமாத்தாஞ்செய்து தேவர்களுக்கமுதங்கொடுத்தும்,—தீயகொலைபுரியசுரர்தம்மைகொன்றுலகங்களகாத்தும். எ-து. பிரபஞ்சத்திலேகொடியகொலைதொழிலைப்பொருந்தின வசுரரைக்கெடுத்துத்தேவர்கள்முதலாகியவான்மாக்களையிரட்சித்தும,—கலைமலிபொருளன்பாக்குக்கருணையாலுரைத்தும் எ-து. சாவகலைகளும்பொருந்தினவத்தத்தைத தனதுகருணையாலேயடியவர்களுக்கருளியும்,— மிகக்தலைமையினிற்பன்மாயனென்றும் பின்சாற்றினேனே எ-து. இப்படிமிகக்கதிருத்துவகுன்றுமனிறபன் பரமபுருடனென்றுசொன்னேன் பின்னும்பாருசராத்திரி. எ-று.

இசசெய்யுள் பரமபுருடன்கத்திருத்துவங்கூறிறறு. (ஸ)

மாயையாயுயிராய்மாயாகாரியமாகிமன்னி
மாயையாற்பந்தஞ்செய்துவாங்கிடுமவனுலகுழ்
மாயைபோகாதென்றெண்ணி மாயனைவணங்கப்பின்னை
மாயைபோமபோனமாயன்வைகுண்டம்வைப்பனனறே

(இ-ள்.) மாயையாயுயிராய்மாயாகாரியமாகிமன்னி. எ-து. பரமபுருடன்பிரபஞ்சசிருஷ்டிகாலத்தில் மாயாசொரூபியுமாய்த்

தன்வழிமயககுமானமாககளுமா யவவான்மாககளைப்பந்திக்குந்த த்துவஜாலஙகளுந்தானேயாய நிலைபெறறு,—மாயையாற்பந்தஞ் செய்து வாஙகிமிமவனலன்றிமாயைபோகாதென்றெணணி.எ-து அமமாயையாலேயான்மாககளைப்பந்திததது மீளவுநீககுவன்மாய னைகயா லவனலன்றிமாயைநீஙகாதெனவிசாரித்து,—மாயனை வணஙகபபினனைமாயைபோம எ-து பதிவிரதையைப்போல மறறொருதெய்வததைநினையாமற பரமபுருடனையேவணஙகி வ ழிபாடுசெய்யவே யநதப்பந்தமாகியமாயைநீஙகும்,—போனன் ராயன்வைகுணடம்வைப்பனனறே எ-ந அமமாயைநீஙகவே பரமபுருடன்விரைசையாறறினிடததாகஙநனனீராலே யான் மாவைசுததமாககி வைகுணடததிலே சாருபபியமாகவைப்ப னென்று பாஞ்சராத்திரிகூறினன். எ-று

இசசெயயுள பரமபுருடனனீககுமுததிநிலைமைகூறிற்று. ஆ தியென்னுஞ்செய்யுணமுதலிசசெயயுடகாறும பாஞ்சராததிரிம தஙகூறிறறு. (எ)

பாஞ்சராத்திரிமதமுற்றிறறு.

பாயிரமுட்படசெயயுள்—உ௬௬

பாஞ்சராத்திரி மதமறுதலே.

———*———

ஆதிதானுமிலாதிக்கந்தமுண்டாகுமநதக்
கோதிலானிறைவனென்றுகூறிடும்வேதம்ஞானச்
சோதியாய்நின்றுஞகிறறேய்ந்திடான்மாயைஞானத்
தீதிலாவுருவமென்னிற்சோர்ந்திடான்தாதுச்சென்றே.

(இ-ள்.) ஆதிதானுமிலாதிககந்தமுண்டாகும். எ-து. பாஞ்ச ராத்திரி நீயுன்கர்த்தாவையாதியென்றுகூறினை அங்ஙனமாகி

யாயி ஞூகிகுமுடிவுண்டாய்க் கர்த்தாவுமல்லனுவன் அஃதியா
ஙஙனமென்னில்,—அந்தகக்கோதிலானிறைவனென்று கூறிடுமே
வேதம். எ-து. வேதநூலுமாதியுமந்தமுமில்லாதவனே கர்த்தா
வென்றுசொல்லாநிற்குமாதலால்.— ஞானச்சோதியாய்நின்ரு
ஞகிற்றேய்ந்திடான்மாயை எ து. ஞானப்பிரகாசமாயு ம
ரூபியாயும் பரிபூரணமாயுநின்ருனுயின் மாயையினகப்பட்டுமா
யாரூபமாகான். அற்றன்று,— ஞானத்தீதிலாவுருவமென்னில்.
எ-து. அப்படியெடுத்துக்கொண்டதிருமேனிகளும் குற்றமில்லா
த ஞானசொரூபமேயென்னில,—சோந்திடான்தாதுச்சென்றே
எ-து. அவன்ஞானசொரூபியாயி னந்தஞானஸ்வரூபத்துசகுத்
தாதுககளுண்டாகாது இவனெடுத்துககொண்ட வடிவெல்லாந
தாதுககளுண்டாய்ச் சங்காரப்படுகையாற் காததாவல்லன்.எ-று.

பாஞ்சராத்திரிமதங்கூறி யவனைமுறையானேமறுபபானெ
டுததுககொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் ஆதியாயரூபமாகி என்பத
னைமறுததுக்கூறிற்று. (௪)

தாதுவான துவேதென்னிற்சங்கரன்பலிக்குசசெல்லத
தீதிலாக்கோதண்டத்தைத்திறந்தவன்விட்டபோது
போதுவதுதிரமன்றேபோந்துமூர்ச்சித்துவீழ்ந்தா
ஞதனொழுப்பப்பின்னேநடந்தனன்கிடந்தவன்ருன.

(இ-ள்.) (தாது—கிடந்தவன்.) அவனுக்குத்தாதுக்களுண
டானபடியெங்ஙனமென்னில் பரமேஸ்வரன் விஷ்ணுவினக
ஙதையைக்கெடுப்பதுகாரணுத் பிக்ஷாபாத்திரம்வாங்கிப்பிக்ஷை
செய்ய வநேகம்பலிகளாற்பாத்திரநிறையாதாகலா னவ்விடத்து
ப்புருடோத்தமன்கருவத்தாலே யானிதனைநிறைப்பேனென்று
நெற்றியினரம்பினைத்திறந்துவிடப்புறப்பட்ட திரத்தமல்லவோ
அந்தவிரத்தம் போதுகையாலே விஷ்ணுமூர்ச்சித்துககிட்ப்பப்

பிரமாதிகள்தோத்திரஞ்செய்யப் பரமேசுவரனருளிச்செய்தெழு பபவெழுந்திருந்து பரமேசுவரன்பிறகேநடந்துசென்முன் திரு பபாற்கடலிலே பள்ளிகொணடமூரத்தியாகையாற்முதககள்பர மேஸ்வரனுலுண்டெனறறிவாயாக. எ-று.

இசசெய்யுள் புருஷோத்தமனுகசுத்தாதுக்கள்பரமேஸ்வர னுலுணடாயிறறென்றுகூ.றிற்று. (ஞானம்.) இதனுற்சொல்லப் பட்டது பரமேசுவரன்பிக்ஷைககெழுந்தருள விஷ்ணுவினம்ஸ மாகிய விஷ்வக்சேனன்துவாரத்தேநின்றுதகையப் பரமேஸ்வர ர பிருததறியரிற்காலவேகமொன்கிறபூதர் அந்தவிஷ்வக்சேனனைப் பிடித்தடிநதுத் திரிசூலத்தே எற்றிஞ ரந்தவாரவாரத்திலேவிஷ ணுவெழுந்திருந தீசுவரனைநமஸ்கரிதது இலலாடத்தைத்திறந் து கபாலம்பூரணமாககசகடவேனென் றுதிரம்விட்டான் விட் டவுதிரம்பாதிககபாலநிறைககபபெற்றதில்லை 'பின்புமூாசசித்து வீழநதான் ஈசுவரனிவன் பததிகண்டுபிரியப்பட்டு பலஙகொடுக் கவெழுநதிருநது பின்னேசென்முனென்பதுகருத்து.   (௨)

இசசையாலுருவங்கொள்வனரியெனிலிகழ்வேள்விகக
ணெச்சனுயுண்ணப்புக்கஙகிருநதவனறீசனுலே
யசசமாாதலையறுப்புண்டான்றலையாககிககொள்ளா
னச்சிஞர்போறறநாதனுரணனறலைகொடுததான்.   (௩)

(இ-ள்.) இச்சையாலுருவங்கொளவனரியெனில். எ - து. புருஷோத்தமன்சுவேச்சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டானெ ன்னில்,— இகழவேள்விக்கணெச்சனுயுண்ணப்புக்கங்கிருந்தவ ன்றீசனுலே யச்சமார்தலையறுப்புண்டான்றலையாக்கிக்கொள்ளா ன்.எ-து. பரமேசுவரியையிகழப்பட்டவேள்வியிடத்தே எக்கிய மூர்த்தியா யவிசுகொள்ளவிருந்தஞான்று வீரபத்திரதேவரா லேயச்சமுண்டாம்படிதலையறுப்ப வந்தத்தலையிழந்தவிட்டத்துத்த

லேயுண்டாக்கிக்கொள்ளானனதென்,— நசசினா போற்றநாதனு ரணன்றலேகொடுத்தான். எ-து. பகதஜநமாகியதேவாகடுதிப்ப நா ரணனுகருமீளவும் பரமேசுவரனேதலேயையுணடாககினனுதலா ற சுவேச்சையாலுருவெடுததானென்றுசொல்வாயல்லே. எ-று.

இச்செய்யுள் சுவேச்சையாலுருவெடுததானென்பதனே மறு த்துககூறிறறு. இகழ்வேள்வி பொல்லாஙகுபட்டவேளவி. (௩)

விஷ்ணுவிசசையாலுருவஙகொளவனுயில் பிரமாவும் விஷ ணுவும் பரஸ்பரமொருவனையொருவா விழுங்கினபோது விஷ ணுவுந்திககமலததிலே பிரமாததோனறினுனென்றும் விஷ்ணு வை பிரமாவிழுங்கித் துவாரஙகளேயடைநதிருநதபோது அரியா னவா பிரமாவின்பாதத்தாற்பிறநதாரல்லது சுவேசசையாறபிற ககககணடதில்லே அதனுல் தொறனென்னும பெயராயிறறென் றறிக. வீரபததிரதேவநாயனூரால் திருமால்முதலிய தேவாகள யாகத்திலேசகிக்ஷேப்பட்டாாகளென்பதறகுப் பிரமாணம் "தக்க னற்றலேயுமெச்சனற்றலேயுநாமனைநான்முகன்றலேயு, மொகக வுணடுருளவொணடிருபபுருவநெறித்தருளியவுருத்திரனே, யக்க ணிபுலித்தோலாடைமேலாடை யாடப்பொன்னம்பலத்தாடுஞ், சொககனேயெவாக்குந் தொடர்வரியாமைத் தொணடனேன் தொடருமா தொடரோ." "சாடியவேள்வி சரிந்திடத்தேவாக, ளோடியவாபாடியுந்தீபற, வுருத்திரநாதனுக்குந்தீபற." "ஆவா திருமாலவிப்பாகங்கொண்டன்று - சாவாதிருந்தானென்றுந்தீ பற-சதுர்முகன்றாதையென்றுந்தீபற." "வெய்யவனங்கிவிழுஙக ததிரட்டிய - கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற - கலங்கிற்றுவே ள்வியென்றுந்தீபற." "புரந்தரனுரொருபூங்குயிலாகி - மரந்தணி லேறினுருந்தீபற - வானவர்கோனென்றேயுந்தீபற." "வெஞ்சி னவேள்வியாத்திரனூர்தலே - துஞ்சினவாபாடியுந்தீபற - தொ

–ந்தபிறப்பறவுந்தீபற'' "ஆட்டின்றலையைவிதிக்குத்தலையாக்க் கூட்டியவாபாடியுந்தீபற - கொங்கைகுலுங்கநின்றுந்தீபற.'' "உண்ணப்புகுந்தபகனொளித்தோடாமே - கண்ணைப்பறித்தவாறுந்தீபற - கருக்கெடநாமெலாமுந்தீபற." "நாமகணாசிசிரம்பிரமன்படச் - சோமன்முகநெரித்துந்தீபற - தொல்லைவினைகெடவுந்தீபற." "நான்மறையோனு மகத்தியமான்பட - போம்வழிதேடுமாறுந்தீபற - புரந்தரன்வேள்வியிலுந்தீபற." "சூரியனார்தொண்டைவாயினிற்பற்களை - வாரிநெரித்தவாறுந்தீபற - மயங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற'' "தக்கனாரன்றேதலையிழந்தார்தக்கன-மக்களைச்சூழ்ந்துநின்றுந்தீபற - மடிந்ததுவேள்வியென்றுந்தீபற'' என்னுந்திருவாசகங்களானுமறிக. "தக்கன்வெங்கதிரோன்சலந்தரன்பிரமன்சந்திரனிந்திரனெச்சன், மிக்கநஞ்சாக்கன்பூங்கரிசருடன்மறலிவேள்வாமிகைசெகுத்தோன், திக்கெலாநிறைந்தபுகழ்த்திருவீழிமிழலையான்றிருவடிநிழற்கீழ்ப், புகஇருந்தவாதம்பொன்னடிக்கடிமை விடுவேனும்பூண்டுகொண்டேனே.'' யாகத்திலேயாக்கினைப்பட்டபேரல்லாமன் மற்றுஞ் சிவனாலேயாக்கினைப்பட்டபேரைய மித்திருவிசைப்பாவி லறிந்துகொள்க. தக்ஷப்பிரஜாபதியானவன் பரமேஸ்வரனே யுயிர்க்குயிராயிருந்து சகலதேவர்கட்குந்தேவனாகி யொப்புயர்வில்லாத சேகரர்த்தாவென்று பிரமதேவராகிய பிதாவினாலே யுபதேசிக்கப்பட்டும் சிவனேமேலானகடவுளென்று நிச்சயம்பண்ணியறிந்து பின்பு மஹாதேவனைநோக்கி யருந்தபசுபண்ணி சகலதேவர்களுந்தன்சொற்படிகேட்டு வணங்கும்படி மிகுந்தவரம்பெற்றிருந்தும் யாகத்துக்குக்காத்தனுமா யாவர்க்குமேலான பரமசிவனையன்றிப் பண்ணுகின்ற யாகமாகையினாலே 'இகழ்வேள்வி' என்றுசொன்க. இதற்குப்பிரமாணம் "தேவரின்முதல்வராகிச் சிற்குணத்தலைவராகி, மூவரினுயர்ந்தோராகி முடிவிலாவொ

வராகி, யோவறவுயிர்கடோறு முபிரொனவுறைவோராகி, மேய் னாதம்மைத்தேற விளம்புகிமேலோயென்றான் '' "என்றருமை மைந்தனிவ்வா றியம்பவுமலரோனகோா, நன்றிதுமொழிவ[illegible] கேட்டி நாரணன்றனுநாறு, மன்றமரியர்றுமெலலே யழலென வெழுந்துவானிற, சென்றதோர சிவனேயாசகு மேலவன்மெ ளிநீயென்றான் '' "செங்கணமாறன்னையென்னை நினைம[illegible] மொய்ம்பினல்கி, யங்கணமாஞாலங்காப்பு மளிப்பதுமுற[illegible] மு, முங்கள்பாலிருந்துமென்றேயுயிருணின்றியற்றுநின்று, மெ ஙகளான்முடியுஞ்செயகை யியாவைபுமில்லைகணடாய '' "[illegible] ஞாறுபுலித்தோலாடைக களஹுதறகடவுடகண்ட, ராணவமெ[illegible] றமன்னாக கடித்தொழிலபுரிந்துவாழும, யானமொன்றமெய ஙம வழுத்தினாககருளவோமல்லா, லேனையாதமமைநம்[illegible] வென் றெண்ணியேயிருத்தும்யாமே.'' "பதியானபாசந்த[illegible] றபட்டிழல்பசுநாமென்றே, விதியோடுமறைகளகூறு மெய்ம்மை யைதெளியவேண்டி, விதுவெணவுணாபபன்யாஙக ளியவுந் யறறவீச, னதிாகழலருசசிந்தேநது மாலயம்பலவடகாணடி " "அவனருளனறிமுதகி யடைந்தனரிலலையல்லா, அவனருளா றிவாழுமமராருமியாருமிலலே.யவனருளெயதிலெய்தாவருமட்[illegible] ருளில்லையானே, யவனலகிறைவனில்லே யவனேநியடைதிமெ னறான்.'' என்னும் சுந்தபுராணம தக்ஷகாணடத்திறகாணக எனெ [illegible]ா ஞானப்பிரகாசா.

நூலினையுரைத்துவேத நூலினை நுவலுமவண்ண
மாலருள்செயதானென்றாயயறைநீதியுலகியறகை
சாலவேதெரியாதாகிககிடந்தநாள்சகததியாக்கு
மாலினகீழிருந்துவேதமருளினனறைந்தானாலே. (௬)

(இ-ள்.) நூலினையுரைத்துவேத நூலினைநுவலும்வண்ண மாலருள்செய்தானென்றாய். எ-து. புருஷோத்தமன்வேதத்தை

மருளிச்செய்து அந்தவேத நூலையாராயும்பொருள்களையுமருளி
ச்செய்தாமென்றவாறு — மறைநீதி முதலியவற்றைச்சாலவேதெ
ரிதாகிக்கிடந்தாள் சத்தியாகுமாலினக்கிருந்துவேதமரு
ளினைறைந்தா நூலே ந்து வே தநூலொரு வகுமுலகியவற்றைக
புந்தெரிய தாக்கத்தில் மடாகிக்கிடப்பப பிரபஞ்சத்துள்ளோராய்
யாக்குந்தெரியவேவழி படையிருக்கக் இருந்துவேத நூலை
மருளிச்செய்து தெரியவேண்டியாசமஞ்ஞ ரினிறைதலா
ங்மேல் வாருலே ப் டாக்கப்பட்டதுகாண் வேதாகமம்
ள் று

இது செய்யுள் ருமேயா தமனவே தமருளி னென்பது
பதத்தக்கூற்று ரிலை புரைத்தவே த யுமம்
தநிரந்திரிசொல்லியவ தே த பிரமாணோடுமட்டிரு
டாகுதமன்று ச்செய்தாள் னைமடாடம (௭)

படியா த்தினக்கிருந்து பமசிவம வேதமோதிய த
சப்பிரமாணம நீதியைந்தையை மறைந்தான்குட, ஞோதியை
யோ யாகும மெயாலு ச, சோதியைச்சுட்ட செம்பொன்னி
லத, தாதியையடியேன மறந்துய்வனோ ' என்றுந்தேவா
ரத்தும ' நன்றுகாலவாசகுநானமறையின்றுடபொருளை, யன்று
னக்கிருந்துய கறமுனைத்தானகாண்டி, யன்றலினக்கிருந்
துங்கறமுனைத்தாப்ரயிலனை, கொன்றுனகாணபுரமூன்றுங்கூ
டவோடேசாடலோ ' என்றுந்திருவாசகத்தும ' வேதமேமுத
லாபுள்ளவியனகலையினைத்தந்தோன்று, ளோதிஞனவனேயெ
கட குறைதடிவுள்ளத்தாமன்றே, யீதுபேயவறநிறகாணடியா
முமொன்றுகக்கொண்டிய பேதையோபெரிதுமெனப்பி
தாமகனினையசொற்றுன " என்று முபதேசப்படலத்துங்கா
ணக

அயன்றனைப்பயந்தானென்று யரியயன்சிரஞ்சேதிக்கப், பயந்திடானறலையாறனும படைததிடானசிரத்தைககிள்ளுஞ், சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனெனகைதப்பேயன்றோ, தியங்கிடாதுணராயெல்லாஞ் சிவனசெயலென்றுதோந்தே. (௫)

(இ-ள்.) அயன்றனைப்பயந்தானென்றயரி. எ-து. பிரமாவைப்புருஷோத்தமன் படைததானெனறுகூறினுய,— அயனசிரஞ்சேதிக்கப் பயந்திடானறலைமாறனுமபடைததிடான். எ-து பிரமாவைப்புருஷோத்தமன்படைத்தானென்றுகூறினுஞ்சுமுகமுடையனுதலாலே நாமும்பரமேசுவரனுசகொப்போமென்று கருவித்தவிடத்துப் பிரமாவினுடையநடுததலையைப் பரமேசுவரனறுக்கக்கண்டு நின்றபிதாவாகியவிஷ்ணுபயப்படாநுயப பிரமாவின்றலையை யனடாசசமாட்டுகிலன,— சிரததைககிளளுஞ் சயந்தருமரனை ததந்தானயனென்கைதப்பேயன்றோ. எ-து. பிரமாவின்றலையைக்கிள்ளிபபோடத்தக்கவெறறியையுண்டாககப்பட்டபரமேஸ்வரன் காததாவல்லவாய்த தலையிழநதபிரமாபரமேசுவரனைப்படைததானென்பது தவறலலவோ,— தியங்கிடாதுணராயெல்லாஞ் சிவன்செயலெனறுதோந்தே. எ-து. ஆதலாலெல்லாம்பரமேஸ்வரன்செயலேயென்று விசாரிததுமயங்காமலறிவாயாக வதறகுக்காரண மேலேசொல்லாநின்றோம். எ-று.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் பிரமாவைப்படைத்தானென்பதனையும் பிரமாவுருத்திரனைப்படைததானென்பதனையும் மறுத்துக்கூறிற்று. (௫)

பிரமாவானவன் சிவனைமறந்தொருகாலத்திலே தம்மைமதித்தகங்கரித்தபடியினாலே சிருஷ்டிவாராமற்பின்பு சிவனைநோக்கித்தவம்பண்ண வாகாசத்திலே யசரீரமாய்நின்று புத்திகொ

தித்தருளப்பின்பு பூதங்களைப்படைத்து மற்றுள்ளவைபடைக்
கைவாரமனமயங்கியபின்பு ருத்திரத்தானமாகிய விலாடத்
தானத்திலே சிவஞானத்தியானம்பண்ணிவழிபடவவ்விடத்திலே ம
காருத்திரனாகிய ஸ்ரீசுவாமி தோன்றக்கண்டு பிரமன்தோத்திரம்
பண்ண சிருஷ்டிக்கிரமஞ் சர்வேசுரன் பிரஸ்தாபத்தாற்பெற்று
த்தக்ஷப்பிரஜாபதிகளையுந் தேவர்கள் மானுடர் விலங்குபறவைக
ளாதியான வெல்லாப்பிராணிகளையுஞ் சிருஷ்டித்தானென்பது
ங்கண்டுகொள்க. "மண்டியகாரியத்தான்மனறுகாரியஞ்செய்க
த்தா, வுண்டவனானென்றேத்து பிரமாணமென்றே, கண்டி
டிறபதியென்சொலனுக்காவிலெவ்வகைகலாலே, முண்டகமுகத்திரு
க்த முருகந்தனைகடவுளியாக்கும" "அரிநாசிங்கமாதியருளசெ
ய்தானெனதுபாபி, வருமொருகமலத்தைநதுவதனககொளயன்
பிறந்தான், பொருவிடைக்கொடியோனைனான் பருவத்தினடு
வெடுத்தா, னாரியாசத்ததைவேதனு மமான்றமத்தை" "சா
றுசத்துவத்தையாமேதரித்தனமூலகமெலலாங், தோற்றுவித்
தழித்துக்காக்குந்தொழிலெமதாதலாலே, போற்றுமூவுலகுமெ
மைப்புங்கவாதகட்கெல்லா, மேறறம்யாமென்றனதால்வி
றையரியென்னலாமே." "மறுவறுதவத்தின்மிக்க மாதவமுனி
வர்கங்கை, சிறுபிறைமௌலிவைத்த சிவன்கணத்தலைமைபூண
டோன, றெறுமாசிங்காந்தனைசேய்தைதறிந்திடவன்றனை
க, குறுகிவீழ்ந்தெழுந்துமாயன் கூறினனவற்றைக்கேண்மோ"
'எப்பொழுதளியவெண்பா லிசைபுமஞ்ஞானம்புந்திக், கப்பொ
ழுதொளிகொள்வந் தகந்தைகீத்தருள்வாயன்றே, செப்பின
னின்னுங்கேட்டி சிவனிடப்புறத்தின்யானுந், தப்பறவுதித்தெ
ன்றென்பாற் சதுமுகப்பிரமன்வந்தான்" "ஓங்குமுகசுட்ரும
ன்று ளொளிகொண்மூவிழியிற்றோன்றுந், தீங்குநான்மறையு
மெம்மான்றிருமுகமதனிற்றோன்றும்,பாங்கின்முத்தொழிலுமெ

ரதைப்பாலித்தவன்றன்மேனி, விளங்கியநூலஞ்சுக்கமெய்ப்பர மென்னமூன்றும்" "என்னையாட்கொண்டிக்கியைந்திருந்து லருக்கன், தன்னிகர்யோகிகாணப்பன்றபரமருளிறலே, மன்னியபாசந்தீர்க்கு மறைவையப்படுக்கட்செல்லலாம், பன்றாதறகரியவிசன்பதிபசுவெம்மனோர்கள்" "என நரிமொழிதலானுமந்திரா வேதன்மாயன், வென்றிகொளமராயாருமெலியங்கச்சுக்கமெசெயதே, பொன்றிடவழிநலாலேயாணையப்புகறலானும், சொனஆகின்றவனுன்முதற்கூடிம்மாதலானும்" (வே) "ஆணிறையலகினுக்கறிவின்கோளைக்கனே, சாரமாயவனதுசொரூபலக்கணம், பரவுயிருணாவொடுபாசபோதமும், விரவுறுதெங்கனுமேவுமுணமையே" என்னு தசகாரியத்துமுரிச என்ற ஞான பிரகாசர்.

சீவன்களசநயமேபோலசசிலாவயிறறுதிததமாவேத
தேவென்றேயுலகங்காக்கச சுவேசசையால்சநிததாவெ
னபீர, பூவனபினபடைக்கமாட்டாதரனடிபோறறவேத
க, கோவநதுமுகததிறறேனறிச சிருட்டியைககொடுத்த
ல்கூறுய. (௬)

(இ-ள்.) சீவன்களசநயமேபோல சிலாவயிறறுதிததமாவே தேவென்றே யுலகங்காக்கசசுவேச்சையால சநிததானெனபீ, எ - து. ஆன்மாக்களதுபிறப்புப்போலே யோனிசாததனைபுற வேசத்தமனைப் பிரபஞ்சத்தைரட்சிக்கவேண்டிச் சுவேசசையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டானென்று மவனிடத்திலேபிரமா தோன்றிப் பிரமாவாலே பிரபஞசந் தோன்றித்தென்றுங் கூறுவீர்,— பூவன்பின்படைக்கமாட்டாதரனடிப்போற்றவேதச்சேவந்துமுகத்திற்றேன்றிச சிருட்டியைக்கொடுத்தலகூறும்.எ-து. சாவசங்காரஞ்செய்து பரமேசுவரன்மீளவும் பிரமாமுதலானகா

பரமேசுவரனையுடையனாகிப் பிரபஞ்சசிருஷ்டிசெய்விக்கப் பிரமாவும்பிரபஞ்சத்தைச்சிருஷ்டிக்கவறியாமல்மயங்கிப் பரமேசுவரனைநோக்கித்துதிக்கவேசாததாவானபரமேசுவரன் பஞ்சகிருத்தியங்கட்படுமாறுதத பிரமாவினிலாடத்திலேதோன்றி பிரமாவுக்குச்சிருஷ்டிவல்லமையையாக்கிக்கொடுத்தலைச் சைவபுராணங்களுஞ்சொல்லுமாதலால் பரமேசுவரன்பிரமாவாலேதோற்றப்பட்டவனல்லவென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமாவினிடத்திலேபரமேசுவரன்றோன்றினனென்பதற்குக்காரணங்காட்டி மறுத்ததுகூறியது. (௬)

நாரணனயனையீன்றுமயனுநாரணனையீன்றுங்
காரணமொருவருக்கொருவர்தாமிருவருக்கும்
வாரணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்றுமன்ற
வாரணமுழைக்கும்பக்கத்தவர்களுமறைந்தாரன்றே.(௭)

(இ-ள்.) நாரணனயனையீன்றும். எ-து. நாரணன்பிரமாவையீன்றவனாகியும்,—அயனுநாரணனையீன்றும். எ-து.பிரமாநாரணனையீன்றவனாகியும்,— காரணமொருவருக்கொருவர்தாம். எ-து. ஒருவருக்கொருவர்காரணமாயகாரியப்பட்டுவருவர்,— இருவருக்கும் வாரணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்றுமன்றவாரணமுழைக்கும் எ-து அப்படியொருவருக்கொருவர் காரியப்பட்டுவருவதற்குமுதற்காரணமாவார் குஞ்சரத்தையுரித்துப்போர்த்த பரமேசுவரனென்றேதெரியவேதஞ்சொல்லாநிற்கும்,— பக்கத்தவர்களுமடைந்தாரன்றே எ-து பரமேசுவரன்காரணமாகையாலே விஷ்ணுவலப்பாகமும் பிரமாவிடப்பாகமுமாகவடங்குவார்களாதியே. எ-று.

இச்செய்யுள் பரமேசுவரன்காரணமாகப் பிரமாவிஷ்ணுகாரியப்படுவார்களென்பதுகூறிற்று. ஆரணமுழைக்கும்பக்கத்தவா

களுமறைந்தார். எ-து. நிச்சயம். நான்குவேதமாகியவைதிக நூ
லாராய்வோருஞ் சொல்லாநின்றார் என்க. (எ)

அழிப்பரியேவலென்று யரிதனையழிக்குமன்றங்
கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னங்கமுமழிந்தமேதேபூண்டா
னழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றே
வழித்திடுமரனேயாக்க நோக்கமுமாக்குவானே. (அ)

(இ-ள்) அழிப்பரியேவலென்றாய். எ-து. சங்காரமும்புருஷோத்தமனுக்கினையென்று யப்படியாயின்,—அரிதனையழிக்குமன்றங்கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டான் எ-து சர்வசங்காரத்துப் பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாச்சங்காரப்பட்ட விஷ்ணுதனமேலவராமல்நீக்கிக்கொள்ளமாட்டான். அஃதன்றியும்,— அங்கமுமழிந்தேபூண்டான். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களைச்சங்கரித்த வங்கரங்களின் மீன்சேல் பன்றிக்கோடு சிங்கப்பல் ஆமையோடு கொக்கிறகு அன்னத்தூவி இவைமுதலியனவணிகையாற புருஷோத்தமனுக்கினையாற்சங்கரித்ததன்றித் தான்காத்தாவாயச்சங்கரித்தவனும்,—அழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றே எ-து. ஆதலாற்சங்காரமும் விஷ்ணுவினுடையவாகக்கினையெனறு கூறியவதுவுமழிந்ததாம்,— அழித்திடுமரனேயாக்கநோக்கமுமாக்குவானே. எ-து. சங்கரிப்பதும் பரமேசுவரனேயாகையாற்சிருட்டிதிதிகளுமவனுலேயுண்டாமென்றறிவாயாக எ-று.

இச்செய்யுள் சங்கரிப்பவனே காத்தாவென்பது கூறிற்று.

வானங்கீழ்மண்ணுமெல்லா மாயனேகாப்பானென்று
தானஞ்சுஞ்சலந்தரனறன னுடல்கீண்டசக்கரத்தை
யானஞ்சுமாடுவானபாற் பெற்றுலகளித்தவார்த்தை
தானெங்குமாகுமெல்லாஞ் சங்கரன்காப்பேயாமே. (௯)

(இ-ள்.) வானங்கீழமணணுமெல்லா மாயனேகாப்பானெ ன்றாய். எ-து. ஆகாசமுதற்கீழப்பிருதிவியீறாகவுளளபிரபஞ்சமெ லலாம் புருஷோத்தமனேரக்ஷிப்பனென்றுகூறினாய்,—தானஞ் சலஞ்சலந்தான்றன்னுடல் கீனடசக்கரத்தையானேஞ்சுமாவோ ன்பாற்பெற்றுலகளித்தவாறதனைத்தானெயகுமாகும். எ-து ச லந்தரனென்னுமசுரனுக்கு விஷ்ணுத்தான் பயப்பட்டுப்பரமே சுவரனைநோக்கித்தவஞ்செய்ய வந்தத்தவஞ்செய்கிறவிஷ்ணுவை த்தவத்தைக்கெடுப்பதாகவந்தசலந்தரனைச்சக்கரத்தாலேபிளந்து போடப் பரமேசுவரனிடத்திலந்தச்சக்கரத்தைப்பெறவேண்டிப் பரமேசுவரனைநெடுங்காலமாகசித்து மவனநுக்கிரகஞ்செய்யாம றபின்புவிஷ்ணுகண்ணைமிடந்துமலராகவர்ச்சிக்கப் பரமேசுவர னநுக்கிரகஞ்செய்து சக்கரங்கொடுப்ப வதனைக்கொண்டு மாலிசு மாலிமாலியவான்முதலாகிய வசுரரைசெயமுடித்துப் பிரபஞ்சத் தைரக்ஷித்தானென்னும் புராணம்பிரமாவாலேசொல்லப்பட்டுப் பிரபஞ்சமெங்குமுண்டாயதாகையால,—எல்லாஞ்சங்கரன்காப் பேயாமே. எ-து பிரபஞ்சத்தைவிஷ்ணுவாலேரட்சிக்கிறதுபர மேசுவரன்ரக்ஷையென்றறிவாயாக எ-று. ஆகாஞ்சமாதல் ப ராசகெளவியம் வானங்கீழமன சொரக்கப்பாரள்புரி.

இச்செய்யுள் புருடோத்தமன்மகைகூடம பரமே வரன் தா கிஷைக்கூறிறறு. (௯)

விஷ்ணுசக்கரம்பெறறொன்பதறகு பி-ம் "சலமுடைய சலந்தரன்றனுடறடிந்தநல்லாழி, நலமுடையநாரணறகு கரு ளுமதுவென்னேடி, நலமுடையநாரணன்ற னயனமிடந்தரன டிக்கீ, ழலராகவிடவாழியருளினன்காணசாழலோ." என்னுந் திருவாசகத்தானறிக என்றாஞானப்பிரகாசர்.

மாலினுர்சேலினுராய்வாரிகளடக்கிக்கொண்டன்
றாலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனானேயென்னச்
சேலினுதனைப்பிடித்துச்செலுவினையிடந்துகணைச
சூலியாரமேலணிந்தானசூலிதானுகுமன்றே. (௧௦)

(இ-ள்) மாலினுர்சேலினுராயவாரிகளடக்கிக்கொண்டன் றாலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனானேயென்ன. எ-து பிரளய காலத்திலே பிரபஞ்சத்தைரக்ஷிக்கவேண்டிமச்சவடிவைக்கொண்டு சத்தசமுத்திரங்களையு மொருசெலுவிலேயடக்கினனானது நாமாதிகாரமென்றுமலகருவித்துப் பிரபஞ்சத்துக்குச்சங்காரகர்த்தாவும் நானேயென்றுசொல்ல,— சேலினுர்தன்னைப்பிடித்துச் செலுவினையிடந்துகண்ணைச் சூலியாரமேலணிந்தான்சூலிதானுகுமன்றே. எ-து. விஷ்ணுவினகருவத்தையடக்கவேண்டி யம்மச்சத்தைப்பிடித்துச் செலுவினையுங்கண்ணினையும்பிடுங்கி திரிசூலத்தின்மேலேயணியாகவணிந்தான் சூலபாணியாகியபரமேசுரனென்றறிய எ-று.

இச்செய்யுள் மச்சரூபத்தைச்சங்கரித்ததுகூறிற்று சூலிக்கை கண்ணைப்பிடுங்குதல. (௧௦)

ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாயக்கிடந்தபோது
நாமெனுவுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண
வாமெனுனுமெனுரமரருமரனுபார்த்துத
தாமனுளாமையாணத்தகாத்தோடுதரித்தாரன்றே. (௧௧)

(இ-ள்) ஆமையாயமேருத்தாங்கியடைகலாய்க்கிடந்தபோது நாமெனுவுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண. எ-து ஒருகாலத்துப்பிரளயசங்காரம்வந்தவிடத்துப் பிரபஞ்சத்துக்காதாரமாகியமாமேருசலித்தலி னவ்விடத்துப்புருஷோத்தமன்கூர்

ரூபமாய்மாமேருவைத்தாங்கியாதாரசிலைபோற்கிடந்து பிரபஞ்சத்துக்காதாரமு மதற்குக்கர்த்தாவுநாமேயென்றகங்கரித்தவிடத்து,—அமென்றுன்றுமென்று மாருமாருபாதத்தை தாமனமையானைத்தகர்த்தோடுதெரித்தாரன்றே எ-து. விஷ்ணுவின் கருவத்தைப்பார்த்தருளிக் கர்த்தாவாமென்று மல்லவென்றருளலார் ந்தாளிலேயாமையைத்தகர்த்துத் தாத்தவோட்டையெமாலையோடணிந்தார் தேவருமுமாயல்லவுமாகியபரமேசுரனேயாதலாலிவனேகர்த்தாவென்றறிவாயாக. எ-று

இச்செய்யுள் கூர்மருபத்தைச் சங்கரித்ததுகூறிறறு. ஆமையாயென்பது அமிர்தங்கடைகிறபொழுது மேருவைத்தாங்கியாமையைக்கலனாய்க்கிடந்தபலத்தாலே நாமேயாதாரமென்றுகெர்விதத்தசைதக்குமாம நுமென்றானறுமென்று மாருமாருபாதத எ-து. தேவர்களுமமாமாறென்றுசொன்னார்களிலேயாமையாரத்த நல்லளப்பெருமையைப்பிறமாம்   (கக)

எழுதலமிடந்துபன்றியாயிருங்கொம்பிலேற்றுத
தொழுதுலங்கிறைஞ்சநின்றசோதிநானென்றபோதன
ழுதலமந்துவீழவருங்கோடுபறித்தணிந்தான
கழுதலமைதுகாட்டிலாடிகடவுளன்றே.   (கஉ)

(இ-ள். எழுதலமிடந்துபன்றியாயிருங்கொம்பிலேற்றுத்தொழுதுலங்கிறைஞ்சநின்றசோதிநானென்றபோது எ-து. ஒருகாலத்து கர்த்தப்பிரளயமாய்விஷ்ணுவராகமூர்த்தியாய் அதலவிதல சுதல நிதல தாரதல இரசாதல மகாதலமென்னப்பட்டவேழுபூமிகளையுமிடந்து பெரியகொம்பிலேயேற்றுக்கொண்டுநிறபராகிரமத்திலேலே பிரபஞ்சத்தாரால்வணங்கிவழிபாடுசெய்தற்குவீடுபேறுயநின்றகர்த்தாயானல்லது வேறில்லையென்றுகர்விக்க,—அன்றழுதலமந்து வீழவருங்கோடுபறித்தணிந்தான் க

முதலம்வந்துகாட்டிலாடிடுங்கடவுளன்றே. எ-து. வராகமூர்த்தி
ரூவித்தவப்பொழுதே சோகத்திலுற்றுக்கித்துப்பூமியிலேவிழும்
படி யப்பன்றிக்கோட்டைப்பறித்தணியாகவணிந்துகொண்டா
ன்பேயாடிடுங்காட்டிலாடலேவிரும்பினகாத்தா எ-று.

இச்செய்யுள் வராகமூர்த்தியைச்சங்கரித்ததுகூறிற்று. அ
லமந்து பிரமித்து. சுழுதலமவந்து உழன்று. (௧௪)

இங்கடாவுளனோமாலென றிரணியன் றூணையெற்ற
வுங்கடாமோதரன்றனுருநரசிங்கமாகி
யெங்கடாபோவதென்றுவுடலபிளந்திறையானென்ன
வங்கடாசிம்புளாகியெடுத்தடாத்தானரன்றன. (௧௫)

(இ-ள்.) இங்கடாவுளனோமாலென்றிரணியன்றூணையெற்
றவுங்கடாமோதரன்றனுருநரசிங்கமாகி யெங்கடாபோவதென
றுவுடல்பிளந்திறையானென்ன எ-து. ஒருகாலத்திலே யிரணி
யனுகியவசுர னிவ்விடத்திலுங்கள்பருமேஷாத்தமனுளனோவெ
ன்றுதூணைத்தட்டிக்காட்ட வுங்கள்தாமோதரனுகியபுருஷோ
த்தமனந்தத்தூணிலே நாரசிங்கரூபமாகித்தோன்றி இரணியனை
யினியெங்கேபோவாயென்றுபிடித்து துடலைப்பிளந்துபோடுதலா
லண்டானகருவத்தாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நாமேகர்த்தாவென்
ன,—அங்கடாசிம்புளாகியெடுத்தடாத்தானரன்றன். ப-து அ
வவிடத்துச சிம்புளென்னும்வடிவையெடுத்து நாரசிங்கத்தை
சசங்கரித்துத் தோலையாசனமாகக்கொண்டான் பரமேஸ்வர
ன். எ-று.

இச்செய்யுள் நாரசிங்கத்தைசசங்கரித்ததுகூறிற்று. (௧௫)

தானமென்றிரந்துசெல்லத தனக்குமூவடிகொடுப்ப
வானமுமளந்துகொண்டு மாபலிதனனைப்பினனை

பின்னைமாற்சிறையிலிட்டானிறையனென்றுநீங்கேதோராதங் கூனருசெய்கிடுவோர்தாங்களுத்தமரல்லவாகும். [கட்

(இ-ள்.) தானமென்றிரந்துசெல்லத் தனக்குமூவடிகொடுப்ப எ-து ஒருகாலத்திலே புருஷோத்தமன் வாமனவடிவைக் கொண்டு மாபலியிடத்திலே தானமென்றுசொல்லியிரந்துகொண்டுசெல்ல வவனுந்தானமாகமூவடிமண்கொடுப்ப,— வானமும் அளந்துகொண்டுபின்னைப் பின்னைமாற்சிறையிலிட்டா னிறையனென்று எ-து தானமென்று பூமியந்தரசுவர்க்கங்களையு மோரடியாலேயளந்துகொண்டு மற்றையடிக்குவிடந்தாவென்று சொல்லி மாபலியைக்கூர்மானசிறையிலிட்டானாதலாற் கர்த் தாவல்லன் அவிவேகியாமகனென்னில், — ஒன்றுநீங்கேதோராதங் கூனருசெய்கிடுவோர்தாங்களுத்தமரல்லவாகும். எ-து ஒருவ னுக்குப்பெய்தானே வஞ்சனையாற்கொண்டான செய்தவனுக்கு நன்மைபொருந்தலன்றித் தீமைகொடுத்தல் சற்குலட்சணமல்ல வாகையா லவன்கர்த்தாவல்லன். எ-று

நிசஞ்செய்யுள் தானஞ்செய்தாக கதிதருசெய்யவான்கர்த்தா வல்லனென்று மறுத்துக்கூற்று வாமனருபமகிருத்திருமரு பம ஊனருசெய்கிகை செய்யக்கூற்கோறல (கசு)

மாயமானறன்னைப்பொய்யமானென்னவறியாதரக்கன், மாயையிலகப்பட்டுத்தன் மனைவியைக்கொடுத்தான்றன் னை, மாயைக்குக்கர்த்தாவென்னை மதிகெட்டங்கவனைக் கொண்டு, நாயனார்தமைப்பூசித்தான் கொலைப்பாவநணு கிடாதே. (கரு)

(இ-ள்.) மாயமானறன்னைப்பொய்ம்மானென்னவறியாதரக் கன் மாயையிலகப்பட்டுத்தன்மனைவியைக்கொடுத்தான்றன்னை மாயைக்குக்கர்த்தாவென்னை, எ-து ஒருகாலத்திலேயிராமனுடைய

தமிழ். இலக்ஷுமியுந்தானும் வனசரிதராகித்திரியுநாளில் இராவணன்ஸ்ரீராமனைநீக்கி யிலக்குமியையபகரித்துக்கொள்ளவே பொய்ம்மானையேவ வந்தமானிராக்ஷதமாயையென்றறியாமல் மானின்பின்னேபோய்த் தன்மனைவியைப்பிடிகொடுத்தானை மாயைக்குக் கர்த்தாவென்றுசொல்லுவீர்,— மதிகெட்டவர்களே கொண்டு நாயகனாந்தன்மைப்படைத்தான்கொலைப்பாவந்தீர்க்க ... இலக்ஷுமியைக்குறையாலே மயக்கத்தையுடையனாகிய இலங்கையிற்சென்று இராவணனையு மவன்சேனையையுங் கொன்று கொன்றபாவநீங்கச் சேதுவிலேவந்து பரமேசுவரனையருச்சித்து வினைகெடுத்துக்கொண்டான் கர்த்தாவல்லன. எ-று.

இச்செய்யுளிராமனும்பிரகிருதனென்பதினை மறுக்குங்காரணம் மறு (௪௭)

பரசுடன்பிறந்தானாலும் பத்தனையபராசிற்றிலே
பரசுரத்தானைநோக்கி யருந்தவம்புரிந்தானானும்
பரசிபரசுராமன பலதேவனுலகமெல்லா முறைமுனை
முனைசெய்முறைமையாள்கோனை யுணர்வினானியோகுகி

(இ-ள்.) பரசுடன்பிறந்தானாலும் பத்தனையபராசிற்றிலே பரசுரத்தானைநோக்கி யருந்தவம்புரிந்தானானும், எ-து ஒருகர்த்திதிலே விஷ்ணுவுமழுவுடன்பிறந்து பரசுராமனென்னப்பட்டவனே புனையுஞ்சிவபத்தனாய் மழுவைக்கொண்டு இராசாக்களையுமறுத்த தத்தவிரதத்திலேலஸ்நானஞ்செய்து அந்தத்தோஷந்தீரப்பரமேசுவரனைநோக்கியருந்தவம்புரிந்தானென்று,— பரசிபரசுராமன்பலதேவனுலகமெல்லா முனைசெய்முறைமையாள்கோனை யுணர்வினானியோகுநின்றான் எ-து பிரபஞ்சமபோற்றத்தக்க பலபத்திராமன் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்பிரபஞ்சங்களும் வழிபாடுசெய்யுமுறைமையவனையுணர்வினை ஞானக்கண்ணாலேகண்டு யோகத்திலேயிருந்தேயிராசசியஞ்செய்தான், எ-று.

இச்செய்யுள் பரசுராமனுயிர்க்கழித்தானென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. அன்று அந்நாளில் பலதேவன் உலப்பதுயிராமன். உலகமெல்லாம் உயர்ந்தோரெல்லாம். (௧௬)

ஓதியவாசுதேவர் தனையுபமன்னியதேவா
நீதிலாநோக்கஞ்செய்து சிவகாருஞ்சிரத்திறசோதி
யாதியாலடிமையாக்கவரியுடலபிராணனத்த
மீதெலாங்கொண்ணீயெனறங்கிறைஞ்சினனிருந்திடாயே

(இ-ள்) ஓதியவாசுதேவர் தனையுபமன்னியதேவா நீதிலா நோக்கஞ்செய்து சிவகாருஞ்சிரத்திறசோதி யாதியாலடிமையாக்க, எ-து புருஷோத்தமனவாசுதேவராய ஸ்ரீமத்துவாரகாபுரியிலேயிருக்க வியாக்கிரபாதமுனிகளபுத்திரராகிய உபமன்னியமகாருஷி கயிலாயத்துக்கெழுந்தருளவவனை வாசுதேவ ரெங்கேயெழுந்தருளுகுதென்றுகேட்க உவருக்க கயிலாயத்துக்குப் போகிறோமென்ன வாசுதேவருங்கயிலாயத்திற்குச்செல்லாமலிங்கேயிருக்க அருள்செய்யவேண்டுமென அவரைக்கண்டவுபமன்னியமகாருஷிபுங்குறைமறநந்நாணக்கண்ணாலே வீக்ஷித்துச் சிவாஹத்தமமவைத்துத்தீக்ஷிப்பித்து அவரைச்சிவபத்தராக்க, — அரியுடல்பிராணனத்த மீதெலாங்கொண்ணீயெனறங்கிறைஞ்சினனிருந்திடாயே எ-து வாசுதேவர்க்குஞானபூரணமாய என்சரீரமத்தம் பிராணனிவையெல்லாங்கொண்டருளவேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்து வணங்கிச் சிவபத்தனாயிருந்தானென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் வாசுதேவனையுங்காத்தானவனென்று மறுத்துக்கூறிற்று (௧௭)

பின்வருமபரிதானுங்கயரியென்றுய்ப்பின்புவந்தா
லென்வருமீசனுலெனறறிகிலோமிவுளியார்க்கு

முன்வருமவதாரங்கண்முடிந்தமையறிந்தாயன்றே
பொனவருஞ்சடையினறனபுகழெங்குமபுகக்தன்றே.

(இ-ள்) பின்வரும்பரிநாளுகியரியென்று யபபின்புவந்தா லென்வருமீசனுலென்றறிகிலோமிவ்விரியாகத்து எ-து அந்தவி லேறுவருகிறயுகத்துக்குதினையாகவருவனென்று யபபடியாகவ ந்தாநபரமேசுவானுலே யந்தக்குதினைக்கியாதுவருமென்றறிகி லோம,— முன்வருமவதாரங்கணமுடிந்தமையறிந்தாயன்றே பொன்வருஞ்சடையினறன்பசழெங்கும்புகக்தன்றே. எ-து. முன்புவந்தவவதாரங்களினுடைனமைக்கேட்டறிந்தா யாமிங்ங னஞசொன்னமுறைமையால் பொனபோன்றகொன்றையைத் தரிக்கப்பட்டதிருசசடாபாரத்தையுடையவன கீர்த்தியேயெங்கு மவிளங்கிற்று. எ-று.

இசசெய்யுள் குதினையாய்வந்திரக்ஷி பானென்பதனைமறு த்துக்கூறிற்று பொன்வருமபொறபிரஸ்பவரும் எனவுரைப்பி னுமாம. என்வரும். எ-து. நிக்கிரகமோவநுக்கிரகமோஎன்றது.

கைவரைமூலமேயோவெனக்கரிக்குதவுங்காட் டின்
மொயவரையெடுத்தான்மூலமாயிடவேண்டுமோதான்
ஐயனேமுறையோவெனருலாசனேவங்குசசெல்வான்
வையகங்காப்பான்செய்கைவழக்கனறேலூகாப்பானபோல்

(இ-ள்) கைவரைமூலமேயோவெனககரிககுதவுங்காட்டி ன் மொய்வரையெடுததான்மூலமாயிடவேணடுமோதான். எ-து. ஒருயானைமடுவின்கணமுதலை வாயினகப்பட்டுமூலமேயென்று கூப்பிடவோடிச்சென் றவவியானையினிடரைக்கெடுத்ததுகொ ண்டே வரையையெடுத தானினையைக்காத்தவிஷ்ணுகாத்தா வாயிடவேண்டுமோ? அவனகாத்தாவன்று அஃதெங்ஙனமெ ன்னில்,— ஐயனேமுறையோவென்ருலாசனேவங்குச்செல்

வாணி வெளியூ மங்கையான் செய்கைவழக்கனறே ஆகாப்பான் போல. எ-து இராஜாவைநோக்கியொருவன்முறையோவென றுகூப்பிட்டால அமமுறைகேட்பானிராஜாவோவன்றே பிர பஞ்சத்தைப்பரமேசுவரனுக்கிலேயிருவேலேரக்ஷிப்பாருகிய விஷ் ணுவோபானமாவுக்கடாவந்தா லதனையொழிக்குமதுமுறைமை யன்றோ அஃதெனபோலவென்னில அரசனதாகக்கேயாலே நின்றாளைக்காக்குங காவற்காரரோரிற காரியங்கேட்பான்போ ல எ-று

இச்செய்யுள் ஸ்ரீமூலமென்றது பரமேசுவரனையேநோ க்கியனவுகூறிற்று (௧௯)

அனறிபுமானேமாலுககடிமை யாயமூலமேயோ
வெனறிடுமதனைமாறு னிறைவனெனறியமபவேணடா
வுனறனககடிமையானுருனேயெமபெருமானென்று
வினறுநீவணஙகுமுனறமனையெபருமானேநீயே. (௨௦)

(இ-ள) அன்றியுமானேமாலுக்கடிமையாயமூலமேயோ வெ னறிடுமதற்குலமாறிறைவனெனறியம்பவேணடா. எ-து. அ துவன்றியும் விஷ்ணுக்கு யானையானதடிமையானபடியாலே தன்காதநாவைமூலமேயென் றுப்பிட்டதாயி னதுகொணடு விஷ்ணுவைமூலமாகியகாததாவென்றுசொல்லவேணடா. அஃ தெஙஙனமென்னில,---உன் றனக்கடிமையாரூருன்னேயெம்பெ ருமானென்று வின்றுநீவணஙகுமுன்றனெமபெருமானேநீயே. எ - து உனனடியாருனனேயெம்பெருமானென்றழைததாலப பொழுதுநீவணங்குகிறபருஷோத்தமருவையோவன்றே? ஆத லா லியாவாக்குமூலமென்பதுபரமேசுவரனேக்காண எ-று.

இசசெய்யுளிரணடு மொருதொடாச்சியாய் மூலமென்பதனை ப்பரமேசுவரனைக்கிறனென்பதனையமழுததுக்கூறிற்று. ()

ஞாலமுண்டவனுமுண்டானல்லமுதமரரொன்றுய
வேலைநஞ்செழுமாலாதிவினைவரவேகந்துசென்று
காலமின்றமரர்க்காவாய்க்கடவுளேயென்னநாத
ஞாலமுண்டிலனேற்றேவரமுதமுண்டிடுவதெங்கே. ()

(இ-ள்) ஞாலமுண்டவனுமுண்டானல்லமுதமரரென்றும் வேலைநஞ்செழுமாலாதிவினைவரவேகந்துசென்று காலமின்றமரர்க்காவாய்க்கடவுளேயென்ன எ-து பூமியைவிழுங்கியசாமர்த்தியத்தையுடையவனுமே தேவர்களநல்லமுதத்தைப்பொசித்தார்களென்றும் சமுத்திரமாத்தத்திலேவிஷம்பிறக்கவிஷ்ணுமுதலாகத்தேவர்களெல்லாருக்கும் பொறுக்கமாட்டாமலோடிவந்து அகாலமரணமெங்களுக்குச்சின்று சம்பவித்திருக்கிறது எங்களையிரட்சித்தருளவேணுமெங்கர்த்தாவேயென்ன அருணவா கிருபைபண்ணி,— நாதஞாலமுண்டிலனேற்றேவரமுதமுண்டிடுவதெங்கே எ-து பரமேசுவரனந்தவிடத்தையுமுண்டுசெய்யவில்லையாயின்விஷ்ணுமுதலியதேவர்களெல்லாமபிழைத்துப்பின்பமுதத்தையுண்டாகியதலையுணப்பெறுகையென்றுசொல்லவாய. எ-று.

இச்செய்யுள் பரமேஸ்வரனேகர்த்தாவென்பதுகூறிற்று ஞாலமுண்டவனுமுண்டு நல்லமுதமரரென்றும், என்பட்டமோதிஅரனுபுருஷோத்தமனாலே யுண்ணப்பட்டவிசேஷசிறந்தேவனென்றுனையந்தபரமேஸ்வரன் பிருதிவிகளுட்டங்கினவனன்று என்று மறுமொழிபிரதிபிரிருக்கின்றது இதன்கருத்து மஹாவிஷ்ணுவாலுண்ணப்பட்ட பூமியிலிருப்பவர் பரமசிவனென்பதுபோலும் (உக)

அஞ்சியன்றரிதானோடவசுரனைக்குமரனாலே
துஞ்சுவித்தொருபெண்ணாலேதாருகனுடறுணிப்பித்
தஞ்சிடப்புரத்தீயூட்டிச்சலந்தரனுடல்கீண்டோர் த

(இ-ள்) அருச்சயனையரிதானோடைவாகனைக் குமாரனாலேதஞ் சயித்தது. எ-து சூரபதுமாவுக்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணுதிருப்பாற்க டலிலேயொளிந்துபோய பரமேசுவரனுக்குமுறையிடச் சுப்பிரமணிய னையுண்டாக்கி அவனாலேசூரபதுமாவைச்சங்கரிப்பித்தும்,— ஒரு பெண்ணாலேதாருகனுடறுணிபித்து எ-து தாருகனென்னுமசு ரனுக்கு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம்பயப்பட்டுப்போ ய்ப்பரமேசுவரனுக்குமுறையிட அப்போதுகாளியென்னுஞ்சத்தி யைக்கொண்டு தாருகனுடலைச்சேதிப்பித்தும,— அஞ்சிடப்புரஞ் சுட்டு. எ-து. திரிபுராசுரர்க்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணுமுதலா கியதேவர்களெல்லாரும் பரமேசுவரனுக்குமுறையிடத் திரிபுரத் தைச்சுட்டும,— சலந்தரனுடலங்கீண்டு எ-து. சலந்தரனென்னும சுரன்விஷ்ணுவைத்திருப்பாற்கடலிற்பள்ளிகொள்ளவொட்டாம லோட்டித்திரிய விஷ்ணுசலந்தரனுக்குப்பயப்பட்டுப்போய்ப் பரமேசுவரனுக்குமுறையிடச் சக்கரத்தாலேசலந்தரனுடலைப்பி ளந்துபோட்டும,— ஓதநஞ்சினையுண்டும். எ-து. சமுத்திரமாந் தத்திலேபிறந்தவிடம் பதினாலுலகத்தையுஞ்சுட வருகிறவிடத் தையமுதுசெய்தும,— அன்றோநாயகனுலகங்காத்தான் எ-து. இப்படியன்றோபரமேசுவரன்பிரபஞ்சத்தைரக்ஷித்தான். எ-று. உம்மென்றஉம்மை கடைநிலைத்தீபகம.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக்கு ரக்ஷகர்த்தாவும் பரமேசு வரனென்பதுகூறிற்று (உஉ)

பார்த்தனுரிரதமேறிப்படைதனைப்பார்த்துச்சாரதை
க், கூர்த்தவம்பாலேயெய்துகொன்றரசாளேனென்னத்,
தேர்த்தனிலிருந்துமாயை செய்துமால்கொல்லச்செப்பு
ம, வார்த்தைநூலாகக்கொண்டாய்புரங்கொள் நூனப
தித்திடாயே. (உ௩)

(இ-ள்.) பார்த்தனேறிரதமேறிப் படைத்தனைப்பார்த்துச்சா
வைக் கூர்ந்தவம்பாலேயெய்துகொன்றரசாளேனென்ன எ-து
அருச்சுனனுயித்தஞ்செய்வதாகத்தேரிலேறிநின்றுசத்துருக்களை
ப்பார்த்துச் சத்துருக்களாகத்தோன்றிநின்றவெல்லாமென்னுடைய
மித்துருக்களாகவிருந்தவிவர்களைக் கூரியவம்பாலேகொன்றிரா
ச்சியஞ்செய்வதில்லையென்றுசொல்ல,— தோத்தனிலிருந்துமா
யைசெய்துமால்கொல்லச்செப்பும் வார்த்தைநூலாக்கிக்கொண்
டாய் புரங்கொள்நுனயந்திடாயே எ-து அவனுக்குத்தேர்ப்பா
கனாகியகிருஷ்ண னவன்மனந்தேறிடக்கொல்லுவதுகாரணத்தால
முனாமேகொல்லுவங்கா லியல்லவென்று மயங்கச்சொன்ன
சொல்லையேநூலாக்கிக்கொண்டாயாயின் திரிபுரத்துள்ளார்சிவ
லிங்கத்தைக்கைவிடும்பொருட்டாக விஷ்ணுபுத்தமுனியாகவி
ருந்து தெய்வமொன்றில்லையென்றுமயக்குவித்துச் சிவலிங்கத்
தைக்கைவிடத்தநூலையு நீநூலாகக்கொள்வாயாக எ-று.

இச்செய்யுள் ஞானநூலுரைத்தானெனப்படுதலையுங் கிருஷ்
ணன்காத்தானென்பதனையுமறுத்துக்கூறிற்று இதனாற்றிரிபுரத்
தசுரர்களைச்சிவபத்திகுலைத்தாந் தேரிலிருந்து அருச்சுனனைமயக்
குவாயாறபேசித்துமயிர்த்தது காத்தாவாகியல்லவல்லவென்பது
கருத்து (௨௫)

மாயைதானுயிர்களாகாவுயிர்கடாமாயையாகா
மாயவனிவைதானுகானிவைதானுமாயனுகா
வேயுமாயனுதியாகவிறைபசுபாசமென்றே
தூயவன்கலப்பினாலேயெல்லாமாயத்தோன்றுவனகாண்

(இ-ள்.) மாயைதானுயிர்களாகா. எ-து. மாயையானது
ஜடமாகையாலான்மாக்களாகாது,— உயிர்கடாமாயையாகா.
எ-து ஆன்மாவுமிச்சாஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாகையால்ஜ
டமாகியமாயையாகாது.—மாயவனிவைதானகான் எ-து பா

டோத்தமனஞானசொரூபியென்றுங்கூறுமையமற்ற ஜடமாகிய மாயையுமக்கர்த்தாசுதந்தரனாகியவானமாவுமாகிலலான்,— இவை தானுமாயநோ எ-து மாயையுமானமாவுங்கூடிப்புருடோத்தமனாகமாட்டாது,— ஏமாமநாகியாகவிறைப்பாசமெனறே. எ-து மாயையாகியபாசமும் அணுவாகியபசுவுமிவையிறைவனடத்துவாற்றியபரிபூரணவியிலேபொருந்தினதாகையால்,— தூயவன்கலப்பிலேயெல்லாமாய்நின்றுதோன்றுவன்காண எ-து. நின்மலனாகியகர்த்தாசம்பந்தத்தையுமிலே சாவமுந்தானாகித் தோன்றுவனல்லது ஜடமுமானமாயைமாகப்பிரிந்துநில்லான். எ-று

இசசெயயாள புருஷோத்தமனமாயையாயுமாயைககுககர்த்தாவாயுநிறபனென்பதனையுமறுத்துக்கூறிற்று (ஞானம) சித்து அசித்தாகாது, அசித்துசசித்தாகாது, சித்திறசேஷடிதனேகர்த்தா, மாயவனுணமவாகசமெனக. (௨௪)

பாசத்தைப்பசுக்கள்விட்டுப்பதியினையடையமுத்தி
யாசற்றவாகமங்களறைந்திடவறிவின்றிங்கே
மாசற்றமானமாசாகிமாயையுமுறுவனென்னிற்
கூசிப்பினகொள்ளாரநலலோருனக்காமிக்குழம்புநூலே

(இ-ள்.) பாசத்தைப்பசுக்கள்விட்டுப் பதியினையடையமுத்தி யாசறறவாகமங்களறைந்திட எ - து பாசமாகியவஞ்ஞானங்களைப பசுவாகியவான்மாக்களைவிட்டுப பதியாகியகர்த்தாவைக்கூடுதலே முத்தியென்று குறறமிலலாதவாகமங்கள்சொல்லாநிற்ப,— அறிவின்றிங்கேமாசறறமான்மாசாகிமாயையுமுறுவனென்னில். எ-து. மாலாகியபுருஷோத்தமன் அஞ்ஞானமுமா யஞ்ஞானத்தோடுகூடியவான்மாவுமாய்நிற்பனென்றுநீயறிவின்றியேசொல்லின்,— கூசிப்பின்கொள்ளாரநல்லோருனக்காமிக்குழம்புநூலே. எ-து. இப்படிவேதாகமங்களுக்குப்பொருந்

தாதமயக்கத்துடனானவ்வியாக்கியானத் தந்தகீர்த்திமுதலென் றசொல்ல வியவ
சித்துயாகதேர்ந்தனராதாரமுங்கொள்ளார் எ-று.

இசசெய்யுள் பதிப்பாடமுங் தானேயாகப்பரபெனேயடிகளே
மறுத்துக்கூறுகின்றது. (௨௫)

பிரமனாவென்றபோது பிரமனேதியுங்கூடப்
பரமனார்கவிடாமேபாதத்தி பணிந்துநின்ற
வரமனோரழலுருபந்தன்னையுமுணர மாட்டான்
கரமனுடிகிரியேற்றான் கள்வனைத் தேவனென்னே. ()

(இ-ள் பிரமனாவென்றபோது பிரமனேபதியுங்கூட எ-து
ஒருகாலத்துப்பிரமாவும் விஷ்ணுவுங் கலகமுற்றுத் தம்மிற்பட
கிசிறுஷ்டிக்கையாலே நானேகர்த்தாவென்று பிரமனும் ரக்ஷிக்கையா
லேநானேகர்த்தாவென்று விஷ்ணுவுஞ்சொல்ல,— பரமனார்கவிடாமேபா
தத்து. எ-து பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவருங் கூடாமலவிவர்கள
கதையைக்கேட்பான் திருவுளம்பற்றி— பணிந்துநின்றவ
ரமனோரழலுருபந்தன்னையுமுணரமாட்டான். எ-து சகலலோக
மையுமடிமுடியறிந்தவன்கர்த்தாவென்று சொல்லித் தமக்குற்றிழும
பாய்நிற்கப் பிரமாதிருமுடியைக்காணவன்னமாகப்பறந்துதேடியும் விஷ்ணுவானவர் பன்றியா
ய்ப்பாதாளத்தைக்கிண்டியுங் காணாமலிருவருந் தேடியுங்காணாத லத்தை
யுண்டாக்குகின்றவரத்தையுடையபரமேசுவரனது திருவுருவின்
னடிமுடியறியமாட்டாதுநின்றவன்,— கரமனுடிகிரியேற்றான்க
ட்வனைத்தேவனென்னே எ-து சக்கரத்தைக்கையிலேயாட
சிகின்றபேறுபெற்ற விஷ்ணுவைக்கர்த்தாவென்றுசொல்லுவது
நீயெதுவ்வண்ணம் எ-று.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமனைப் பன்றியாயிடந்தும் பிரமா
வன்னமாய்ப்பறந்துங் காணாடாதகரியபரமேசுவரனேகர்த்தாவெ
ன்பதைக்கூறுகின்றது. (௨௬)

தேரியைறயனென்றனம் றசிவபுனிதத்சிலேடை
போர்புரிந்திகலமாப்பபுகக்கவனம்பிடித்தடித்து
மாபினிலுதைத்துமாறனசக்கரம் வயிற்றிலவைத்திட்
டோமலிபடைபடைத்திட்ட ரிப்ப வெறிந்தானன்றே.)

(இ-ள்) பேரரியினையென்றனம்றே. எ-று. அதனை பிறபூட்டகபபின்பேசுடைய பொருளைகக சிவமுனிதத்சிலேடை போர்புரிந்திகலமால எ-து புநலேகாந்தமனுக்குச்சிவபத்தனுக்குபாதசிமெகாருஷ்க்கு மோராயமனைத்தாழுயத்தமுண்டாய் மகாயபிதத்ருஞ்செய்யப பருமோரத்தமனை— பகக்கவனம்பிடித்தடித்து மாபினிலுதைத்துமாறனசக்கரமயயிற்றிலவைத்திட்ட எ-து நந்திமெகாருஷியுளப்க்குப ரமேகாநத மனைபபிடிததுபபிரகரிதது மாரபிலேயுதைத்துச் சக்கரத்தலையுமபாயதததுமுறித்துப் புருமேகாந்தமன்வயிற லேயைத்து, வாமலிபடைபடைத்திட்டரிப்ப வெறிந்தானன்றே எ-து அழகும்பொருந்தினதோராயுதத்தைத்தாமேபாயச் சடாசுபர ருமேகாந்தமனமயயவசிவிழவெறிந்தான மகாருஷிபாதலாற பருமேகாநதமனகாருதால ல்லவென்று விசாரிப்பாயாக. எ-று.

இசமெயயாள நந்திமகாருஷிக்குப் பருமேகாந்தமன்சனிபபுபபட்டமைகூறிறு அவனவிட்டசக்கரமுடைந்துபோகத் தருப்பையைப் படையாகப்படைத்து அவனை தொலைத்தானென்றது. (உஎ)

சூலிகாணிமறபாலபலனசூலியைத் தொழுதுராவாசன்
மாவிஞாமாமிதிப்பதிருமறுமாபஞ்சி
நாவிஞாமாபனோனருள்படிடருக்கதமென்று
பாவிஞாகடலானஙகேபரிவொடுக்கிருவைவைததான. (

(இ-ள்.) சூலிகாணிறைமாலவலன்சூலியைத்தொழுதுார் ... மாமிதிப்பசுகிருமயமாபஞ்சி எ-து. சூலபா

ணியேயாத்தா விஷ்ணுவல்லனோ லபாண்யைவழிபாடுசெய்ய,
ந்துருவாசமகாருஷி விஷ்ணுவை யோர்காரணத்தாற்கோபித்துமார்
பிலேமிதிப்ப வந்தந்துர்வாசமகாருஷிபாதம்பட்டதழும்புகொ
ண்டே திருமறுமார்பனென்றுபெயரையடையவனுகி,—நாலினான
மார்பனென்னப்பட்டு ருசுத்தமென்று பாலினாகடலாநுரு
கேபரிவொங்கிருவையைத்தான். எ-து. திருப்பாற்கடலிலேபள்
ளிகொள்ளுமவன் பிரமருஷியின்பாதம்பட்டவிடறுசுத்தமென்
றுபிரியத்துடனே மகாலக்ஷுமியையந்தமார்பிலேவைத்தானுகை
யால புருஷோத்தமன்மலசமயங்கியென்றறியாய்க. எ-று

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் தூர்வாசமகாருஷிக்குச்சளை
ப்படையப்பட்டமைகூறிற்று (உ,ச)

தவக்குணனையமாலசென்றுதிவவினையைசசக்கரத்தா
லவக்குணஞ்செய்தனன்றோடபிருகுவந்தவனைப்பார்த்துச
சிவனலதறியேனெனவிதுசெய்தோனசெறிகப்பததுப
பவமெனமொழியமாலுமபயப்பட்டுப்பதறிவீழ்ந்தான.()

(இ-ள். தவக்குணனையமாலசென்றுதிவவினையைச்சக்கரத்தா
லவக்குணஞ்செய்தனன்றே. எ-து சிப்பந்நதனைப்பிருகுவென்
னுமமகாருஷியினுடைய ஸ்ரீயாகிய நிவவினையைப்புருஷோத்த
மனச்சைப்பட்டு அவளைச்சக்கரமபடியிருடியில்லாதசமயத்தி
லேசெல்ல வருந்தியவினையையடைபட்டாதபடியினுலே யவளுடம
பிலேசச்சக்கரங்கொண்டுவாதமாகியகுறிகளையிட்டுப்போக,—
பிருகுவந்தவனைப்பார்த்துச் சிவனலதறியேனுகிவிதுசெய்தோன்
செறிகப்பத்துப் பவமெனமொழியமாலும்பயப்பட்டுப்பதறிவீழ்
ந்தான். எ-து. பிருகுவென்னுமகாருஷி யவளுடம்பைக்கண்டு
யான்சிவனல்லாதவேறொருகடவுளில்லையென்னுஞ் சிவபத்த